

Stjórnartíðindi

1905 - A-deild

Útgáfa 1.1 af rafræna skjalinu

Þetta PDF skjal er hluti afraksturs skönnunar á prentuðum eintökum af Stjórnartíðindum. Markmið þessarar útgáfu er að veita almenningi færi á að eignast sitt eigið eintak af prentuðum Stjórnartíðindum án endurgjalds. Hvorki dómsmálaráðuneytið né önnur stjórnvöld standa að gerð skjals þessa umfram það að hafa útvegað höfundu skjalsins prentteintök af ritinu.

Skjalið er upprunalega birt á vefnum <https://urlausnir.is>. Þar má finna rafrænar útgáfur hinna bindanna og verða nýrri útgáfur af skjölunum í boði þar.

Takmörkun ábyrgðar

Höfundur skjals þessa afsalar sér allri ábyrgð, að því marki sem lög heimila, vegna beinnar og/eða óbeinnar notkunar skjalsins sjálfs eða afurða sem af því leiðir. Þó stefnt hafi verið að því markmiði að skjalið endurspegli sem best innihald upprunalegu bindanna er hvorki hægt að tryggja né ábyrgjast að það hafi tekist. Framangreint á einnig við um efnislegt innihald prentuðu eintakanna sem skönnuð voru.

Höfundaréttur

Samkvæmt 9. gr. núverandi höfundalaga, nr. 73/1972, njóta landslög og önnur áþekk gögn gerð af opinberri hálfu, ekki verndar höfundalaga.

Hvers kyns höfundarréttur sem höfundur skjalsins gæti hafa skapað sér til handa með skönnuninni sjálfri eða öðru framlagi sínu til sköpunar þess, skal vera meðhöndlaður í samræmi við Creative Commons Zero höfundaleyfið (CC0 1.0 Universal eða síðari útgáfa þess).

Ábendingar

Séu ábendingar um mögulegar úrbætur á skjalinu er hægt að koma þeim á framfæri við höfund þess.

Athugasemdir um þessa útgáfu

Galli á bls. 107.

Höfundur skjalsins: Svavar Kjarrval (svavar@kjarrval.is)

Stjórnartíðindi

fyrir

Ísland.

1905.

Regeringstidende

for

Island

for

1905.

Efnisyfirlit

við

stjórnartíðindi fyrir Ísland 1905.

A.

Indholdsfortegnelse

til

Regeringstidende for Island for 1905.

A.

Efnisyfirlit

við

stjórnartíðindi fyrir Ísland 1905.

A.

Nr.	Dagsetning.	Fyrirsögn.	Blaðsíðutal.
1	7. febr.	Opið brjef, er stefnir saman alþingi til reglulegs fundar 1. júlí 1905.....	2— 3.
2	5. maí.	Tilskipun til bráðabirgða um breytingar á lögum 7. apríl 1876 um þingsköp handa alþingi Íslendinga.....	4— 7.
3	3. júní.	Konungleg auglýsing um að ríkisstjórn skuli falin á hendur ríkisarfa í fjærvist konungs.....	8— 9.
4	5. júlí.	Reglugjörð um breyting á reglugjörð fyrir veðdeild Landsbankans, staðfestri 21. apríl 1903, og um að reglugjörð um sama, staðfest 31. des. 1903, sje úr gildi felld.....	10— 11.
5	16. júlí.	Konungleg auglýsing um að konungur sje kominn heim aptur	12— 13.
6	29. júlí.	Lög um hækkun á aðflutningsgjaldi.....	14— 15.
7	20. okt.	Fjárlög fyrir árin 1906 og 1907.....	16— 81.
8	20. okt.	Lög um samþykkt á landsreikningnum fyrir 1902—1903...	82— 85.
9	20. okt.	Fjárukalög fyrir árin 1902 og 1903.....	86— 91.
10	20. okt.	Fjárukalög fyrir árin 1904 og 1905.....	92— 95.
11	20. okt.	Lög um landsdóm.....	96—105.
12	20. okt.	Lög um ritsíma, talsíma o. fl.....	106—115.
13	20. okt.	Lög um rithöfundarjett og prentjett.....	116—131.
14	20. okt.	Lög um fyrning skulda og annara kröfurjettinda.....	132—143.
15	20. okt.	Lög um stefnufrest frá dómstólum á Íslandi til hæstarjettar í einkamálum fyrir þá, sem eru til heimilis á Íslandi....	144—145.
16	20. okt.	Lög um hegning fyrir tilverknað, er stofnar hlutleysisstöðu ríkisins í hættu.....	146—147.
17	20. okt.	Lög um lögdursleyfi handa konum.....	148—149.
18	20. okt.	Lög um lögreglusamþykktir utan kaupstaðanna.....	150—151.
19	20. okt.	Lög um byggingarsamþykktir.....	152—159.
20	20. okt.	Lög um samþykktir um kynbætur nautgripa.....	160—163.
21	20. okt.	Lög um skýrslur um alidýrasjúkdóma.....	164—165.
22	20. okt.	Lög um gaddavírsgirðingar.....	166—167.
23	20. okt.	Lög um breyting á opnu brjefi 26. jan. 1866 um byggingarnefnd á Ísafirði.....	168—169.
24	20. okt.	Lög um heimild til lóðarsölu fyrir Ísafjarðarkaupstað.....	170—171.
25	20. okt.	Lög um ákvörðun verzlunarlóðarinnar i Vestmannaeyjum...	172—173.

Indholdsfortegnelse

til

Regeringstidende for Island for 1905.

A.

Nr.	Datum.	Titel.	Sidetal.
1	7. Febr.	Aabent Brev, hvorved Altinget sammenkaldes til en ordentlig Samling den 1. Juli 1905.....	2— 3.
2	5. Maj.	Midlertidig Anordning om Forandringer i Lov af 7. April 1876 om Forretningsorden for det islandske Alting	4— 7.
3	3. Juni.	Allerhøjeste Kundgørelse angaaende Overdragelse af Regeringens Førelse under Kongens Fraværelse til Tronfølgeren	8— 9.
4	5. Juli.	Reglement angaaende Forandring i det den 21. April 1903 stadfæstede Reglement for Landbankens Hypotekafdeling samt Ophævelse af det den 31. December 1903 stadfæstede Reglement for samme ..	10— 11.
5	16. Juli.	Allerhøjeste Kundgørelse angaaende Kongens Hjemkomst..	12— 13.
6	29. Juli.	Lov om Forhøjelse af Indførselsafgift.....	14— 15.
7	20. Oktbr.	Finanslov for Aarene 1906 og 1907	16— 81.
8	20. Oktbr.	Lov om Godkendelse af Landsregnskabet for Aarene 1902 og 1903	82— 85.
9	20. Oktbr.	Lov om Tillægsbevilling for Aarene 1902 og 1903.....	86— 91.
10	20. Oktbr.	Lov om Tillægsbevilling for Aarene 1904 og 1905.....	92— 95.
11	20. Oktbr.	Lov om Landsret	96—105.
12	20. Oktbr.	Lov om Telegrafer og Telefoner m. m.	106—115.
13	20. Oktbr.	Lov om Forfatterret og Trykningsret	116—131.
14	20. Oktbr.	Lov om Forældelse af Fordringsrettigheder	132—143.
15	20. Oktbr.	Lov om Stævnevarslet fra en Ret i Island til Højesteret i borgerlige Sager for dem, der bo paa Island.....	144—145.
16	20. Oktbr.	Lov om Straf for Handlinger, der udsætte Statens Neutralitet for Fare	146—147.
17	20. Oktbr.	Lov om Meddelelse af Fuldmyndighedsbevillinger til Kvinder	148—149.
18	20. Oktbr.	Lov om Politivedtægter udenfor Købstæderne.....	150—151.
19	20. Oktbr.	Lov om Bygningsvedtægter	152—159.
20	20. Oktbr.	Lov om Vedtægter angaaende Forædling af Kvægracen ...	160—163.
21	20. Oktbr.	Lov om Beretninger angaaende Sygdomme hos Husdyrene	164—165.
22	20. Oktbr.	Lov om Pigtraadsindhegninger.....	166—167.
23	20. Oktbr.	Lov om Forandring i Plakat af 26. Januar 1866 angaaende en Bygningskommission i Isafjord	168—169.
24	20. Oktbr.	Lov om Hjemmel for Isafjord Købstad til Salg af Byggegrunde.....	170—171.
25	20. Oktbr.	Lov om Bestemmelse af Handelsgrunden paa Vestmanøerne	172—173.

Nr.	Dagsetning.	Fyrirsögn.	Blaðsíðutal.
26	20. okt.	Lög um váttrygging sveitabæja og annara húsa í sveitum, utan kaupþúna	174—185.
27	20. okt.	Lög um heimild fyrir veðdeild landsbankans til að gefa út nýjan flokk (seríu) bankavaxtabrjefa	186—191.
28	20. okt.	Lög um viðauka við opið brjef 31. maí 1855 um skyldu embættismanna til að sjá ekkjum sínum borgið með fjárstyrk eptir sinn dag	192—193.
29	20. okt.	Lög um stofnun byggingarsjóðs og bygging opinberra bygginga	194—197.
30	20. okt.	Lög um forkaupsrjett leiguliða o. fl.	198—201.
31	20. okt.	Lög um sölu þjóðjarða	202—207.
32	20. okt.	Lög um málaflutningsmenn við landsyfirdóminn í Reykjavík.	208—211.
33	20. okt.	Lög um stofnun geðveikrahælis	212—213.
34	20. okt.	Lög um breyting á og viðauka við lög um stofnun Ræktunarsjóðs Íslands 2. marz 1900	214—215.
35	20. okt.	Lög um löggilding verzlunarstaða	216—217.
36	20. okt.	Lög um að nema úr gildi lög 12. nóvember 1875 um þorskanetalagnir í Faxaflóa	218—219.
37	20. okt.	Lög um stækkun verzlunarlóðarinnar í Bolungarvík.	220—221.
38	20. okt.	Lög um löggilding verzlunarstaðar að Skildinganesi við Skerjafjörð	222—223.
39	20. okt.	Lög um stækkun verzlunarlóðarinnar á Búðareyri við Reyðarfjörð	224—225.
40	20. okt.	Lög um breyting á lögum 13. október 1899 um skipun læknishjaraða á Íslandi o. fl.	226—227.
41	20. okt.	Lög um breyting á þeim tíma, er hið reglulega Alþingi kemur saman	228—229.
42	20. okt.	Lög um að stofna slökkvilið á Akureyri	230—231.
43	10. nóv.	Sveitastjórnarlög	232—263.
44	10. nóv.	Fátækralög	264—295.
45	10. nóv.	Lög um þingsköp handa Alþingi	296—317.
46	10. nóv.	Lög um hefð	318—323.
47	10. nóv.	Lög um innköllun seðla landssjóðs og útgáfu nýrra seðla ..	324—325.
48	10. nóv.	Lög um bændaskóla	326—329.
49	10. nóv.	Lög um styrk úr landssjóði til samvinnusmjörbúa	330—333.
50	10. nóv.	Lög um atvinnu við siglingar	334—341.
51	10. nóv.	Lög um heimild fyrir Íslands banka til að gefa út bankavaxtabrjef, sem hljóða upp á handhafa	342—345.
52	10. nóv.	Lög um stofnun Fiskiveiðasjóðs Íslands	346—349.
53	10. nóv.	Lög um viðauka við lög 14. des. 1877, um ýmisleg atriði, er snerta fiskiveiðar á opnum skipum	350—351.
54	10. nóv.	Lög um breyting á lögum 13. apríl 1894 um vegi og á lögum um breyting á þessum lögum 23. október 1903 ..	352—353.
55	10. nóv.	Lög um breyting á opnu brjefi 6. janúar 1857 um að stofna byggingarnefnd á Akureyri	354—357.
56	10. nóv.	Lög um bann gegn innflutningi á útlendu kvikfje	358—359.
57	10. nóv.	Lög um skyldu eigenda til að láta af hendi við bæjarstjórn Akureyrar eignarrjett og önnur rjettindi yfir Glerá og landi meðfram henni	360—361.
58	10. nóv.	Lög um breytingu á 6. gr. í lögum um stofnun stýrimannaskóla á Íslandi 22. maí 1890	362—363.
59	10. nóv.	Lög um varnarþing í skuldamálum	364—365.
60	10. nóv.	Lög um beitutekju	366—367.

Nr.	Datum.	Titel.	Sidetal.
26	20. Oktbr.	Lov om Brandforsikring af Bøndergaarde og andre Bygninger paa Landet udenfor Handelsstederne.....	174—185.
27	20. Oktbr.	Lov om Bemyndigelse for Landsbankens Hypotekafdeling til Udstedelse af en ny Serie Bankobligationer	186—191.
28	20. Oktbr.	Lov om Tillæg til Plakat af 31. Maj 1855 om Embedsmænds Forpligtelse til at sikre deres Enker Overlevelserefter	192—193.
29	20. Oktbr.	Lov om Oprettelsen af en Byggefond og Opførelse af offentlige Bygninger	194—197.
30	20. Oktbr.	Lov om Lejlændingers Forkøbsret m. m.	198—201.
31	20. Oktbr.	Lov om Salg af Landskassens Jorder.....	202—207.
32	20. Oktbr.	Lov om Sagførere ved Landsoverretten i Reykjavik.....	208—211.
33	20. Oktbr.	Lov om Oprettelsen af en Sindssygeanstalt	212—213.
34	20. Oktbr.	Lov om Forandring i og Tillæg til Lov 2. Marts 1900 om Oprettelse af Islands Dyrkningsfond.....	214—215.
35	20. Oktbr.	Lov om Autorisation af Handelssteder	216—217.
36	20. Oktbr.	Lov om Ophævelse af Lov af 12. November 1875 om Torskegarns Sætning i Faksebugten	218—219.
37	20. Oktbr.	Lov om Udvidelse af Handelsgrunden i Bolungarvik	220—221.
38	20. Oktbr.	Lov om Autorisation af et Handelssted paa Skildinganes ved Skerjafjord	222—223.
39	20. Oktbr.	Lov om Udvidelse af Handelsgrunden paa Budareyri ved Reydarfjord	224—225.
40	20. Oktbr.	Lov om Forandring i Lov af 13. Oktober 1899 angaaende Omordning af Lægedistrikterne i Island m. v.	226—227.
41	20. Oktbr.	Lov om Forandring i Tiden for det ordentlige Altings Sammentræden	228—229.
42	20. Oktbr.	Lov om Oprettelse af et Brandkorps i Akureyri.....	230—231.
43	10. Novbr.	Lov om Landkommunernes Styrelse.....	232—263.
44	10. Novbr.	Fattiglov	264—295.
45	10. Novbr.	Lov om Forretningsorden for Altinget.....	296—317.
46	10. Novbr.	Lov om Hævd	318—323.
47	10. Novbr.	Lov om Indkaldelse af Landskassens Sedler og Udstedelse af nye Sedler	324—325.
48	10. Novbr.	Lov om Bønderskoler	326—329.
49	10. Novbr.	Lov om Tilskud af Landskassen til Andelsmejerier	330—333.
50	10. Novbr.	Lov om Sønæringen	334—341.
51	10. Novbr.	Lov om Bemyndigelse for Islands Bank til Udstedelse af Bankobligationer, lydende paa Ihændeoveren	342—345.
52	10. Novbr.	Lov om Oprettelse af Islands Fiskerifond.....	346—349.
53	10. Novbr.	Lov om Tillæg til Lov af 14. Decbr. 1877 om forskellige Punkter vedrørende Fiskeri paa aabne Baade	350—351.
54	10. Novbr.	Lov om Forandring i Lov 13. April 1894 om Vejvæsenet, samt Lov 23. Oktober 1903 om Forandring i nævnte Lov.	352—353.
55	10. Novbr.	Lov om Forandring i Plakat af 6. Januar 1857 angaaende Oprettelsen af en Bygningskommission paa Akureyri	354—357.
56	10. Novbr.	Lov om Forbud mod Indførsel af Kreaturer fra Udlandet..	358—359.
57	10. Novbr.	Lov om tvungen Afstaaelse til Akureyri Købstads Byraad af Ejendomsret og andre Rettigheder over Gleraa med tilliggende Land	360—361.
58	10. Novbr.	Lov om Forandring i § 6 i Lov 22. Maj 1890 om Oprettelse af en Navigationsskole i Island	362—363.
59	10. Novbr.	Lov om Værneting i Gjældssager	364—365.
60	10. Novbr.	Lov om Optagelse af Agn-Musling	366—367.

Nr.	Dagsetning.	Fyrirsögn.	Blaðsíðutal.
61	10. nóv.	Lög um ákvörðun verzlunarlóða.....	368—369.
62	10. nóv.	Lög um heimild fyrir stjórnarráð Íslands til að setja reglugjörðir um notkun hafna við kaптún í landinu o. fl.	370—371.
63	10. nóv.	Lög um breyting á lögum um heilbrigðissamþykktir fyrir bæjar- og sveitarfjelög 23. október 1903.....	372—373.
64	10. nóv.	Lög um heilbrigðissamþykktir fyrir bæjar- og sveitarfjelög.	374—377.
65	10. nóv.	Lög um breytingar á lögum 7. júní 1902 um heimild til að stofna hlutafjelagsbanka á Íslandi.. ..	378—381.
66	10. nóv.	Lög um heimild til að stofna hlutafjelagsbanka á Íslandi...	382—389.
67	11. nóv.	Auglýsing um reglugjörð fyrir gagnfræðaskólann á Akureyri.	390—407.
68	20. nóv.	Opið brjef um samþykkt á kosning Hans konunglegu tignar prins Christians Frederiks Carls Georgs Valdemars Axels til konungs í Noregi	408—409.
69	24. maí.	Konungsbrjef um setning alþingis	410—411.
70	24. maí.	Konungsbrjef um lenging alþingistímans og um Þingsuppsögn	412—413.

Nr.	Datum.	Titel.	Sidetal.
61	10. Novbr.	Lov om Bestemmelse af Handelsgrunde	368—369.
62	10. Novbr.	Lov om Bemyndigelse for Islands Ministerium til Udfærdigelse af Reglementer for Benyttelsen af Havne i Landets Handelssteder m. m.	370—371.
63	10. Novbr.	Lov om Forandring i Lov af 23. Oktober 1903 om kommunale Sundhedsvedtægter	372—373.
64	10. Novbr.	Lov om kommunale Sundhedsvedtægter	374—377.
65	10. Novbr.	Lov om Forandringer i Lov af 7. Juni 1902 om Koncession paa Oprettelsen af en Aktiebank i Island	378—381.
66	10. Novbr.	Lov om Koncession paa Oprettelsen af en Aktiebank i Island	382—389.
67	11. Novbr.	Bekendtgørelse om Reglement for Realskolen i Akureyri ..	390—407.
68	20. Novbr.	Aabent Brev om Modtagelsen af Hans Kongelige Højhed Prins Christian Frederik Carl Georg Valdemar Axel's Valg som Norges Konge....	408—409.
69	24. Maj.	Allerhøjeste Reskript om Altingets Aabning	410—411.
70	24. Maj.	Allerhøjeste Reskript om Altingets Forlængelse og Slutning	412—413.

Stjórnartíðindi

fyrir

Ísland.

A.

Regeringstidende

for

Island.

A.

Nr. 1.

7.

febrúar.

Ópið brjef,

er

stefnir saman alþingi til reglulegs fundar 1. júlí 1905.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Að Vjer samkvæmt 3. gr. stjórnarskipunarlaga 3. október 1903 um breyting á stjórnarskrá um hin sjerstaklegu málefni Íslands, 5. janúar 1874, allramildilegast höfum ákveðið að láta alþingi á Voru landi Íslandi koma saman til reglulegs fundar laugardaginn 1. júlí þ. á.

Um leið og Vjer birtum þetta Vorum kærú og trúu þegnum á Íslandi, skipum Vjer öllum þeim, sem setu eiga að hafa á tjeðu alþingi, að koma nefndan dag til Reykjavíkur kaupstaðar, og verður þar þá sett alþingi eptir að guðspjónustugjörð hefur farið fram í dómkirkjunni.

Gefið á Amalíuborg, 7. febrúar 1905.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Aabent Brev,

hvorved

Nr. 1.
7de
Februar.

Altinget sammenkaldes til en ordentlig Samling den 1ste Juli 1905.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: At Vi allernaadigst have besluttet i Henhold til § 3 i Forfatningslov af 3die Oktober 1903 om Forandring i Forfatningslov for Islands særlige Anliggender af 5te Januar 1874, at lade Altinget paa Vort Land Island træde sammen til en ordentlig Samling Lørdagen den 1ste Juli d. A.

Idet Vi herved kundgøre dette for Vore kære og tro Undersaatter paa Island, befale Vi samtlige Medlemmer af bemeldte Alting, at de den nævnte Dag indfinde sig i Købstaden Reykjavik, hvor da Altingets Aabning vil finde Sted efter forud afholdt Gudstjeneste i Domkirken.

Givet paa Amalienborg, den 7de Februar 1905.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Nr. 2.
5.
maí.

Tilskipun til bráðabirgða

um

breytingar á lögum 7. apríl 1876 um þingsköp handa alþingi Íslendinga.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Að Vjer samkvæmt lögum nr. 51, 27. nóvember 1903 um þingsköp til bráðabirgða fyrir alþingi, viljum fyrir skipa eptirfarandi breytingar til bráðabirgða á lögum um þingsköp handa alþingi Íslendinga 7. apríl 1876:

Í staðinn fyrir 3. gr. 1. málsgrein, 19. gr. 4. og 5. málsgrein, 27. gr. síðustu málsgrein, 35. gr. 1. málsgrein og einstök orð í 8., 14., 15., 16., 17., 18., 19., 24., 29., 30. og 43 gr. í lögum um þingsköp handa alþingi Íslendinga 7. apríl 1876, komi svohljóðandi ákvæði:

1. gr. (3. gr. 1. málsg. í lögum 7. apríl 1876).

Þegar lokið er kosningu forseta, varaforseta og skrifara hins sameinaða alþingis, skal kjósa óbundnum kosningum þá 8 þjóðkjörnu alþingismenn, sem eiga að hafa sæti í efri deild þingsins (16. gr. stjórnarskrárinnar og 5. gr. stjórnarskipunarlaga 3. október 1903). Á alþingi 1905 skal þó að eins kjósa 2 í viðbót við þá 6 þingmenn, er kosnir voru á alþingi 1903 til að sitja í efri deild.

2. gr. (19. gr. 4. og 5. málsg. í lögum 7. apríl 1876).

Þegar alþingi þannig myndar eina málsstofu, þarf til þess að gjörð verði fullnaðarályktun í málinu, að meira en helmingur þingmanna úr hvorri deildinni um sig sje á fundi, og eigi þátt í atkvæðagreiðslunni; ræður þá atkvæðafjöldi úrslitum um hin einstöku málsatriði, en til þess að lagafrumvarp, að undanskildum frumvörpum til fjárlaga og fjáráukalaga, verði samþykkt í heild sinni, þarf aptur á móti að minnsta kosti að tveir þriðjungar atkvæða þeirra, sem greidd eru, sjeu með frumvarpinu (9. gr. stjórnarskipunarlaga 3. október 1903).

3. gr. (27. gr. síðasta málsg. í lögum 7. apríl 1876).

Þyki þingdeildinni eigi ástæða til að gjöra ályktun um eitthvert málefni, getur hún vísað því til ráðherrans (stjórnarskipunarlög 3. október 1903, 12. gr.)

Nr. 2. Tilskipun til bráðabirgða 5. maí um breytingar á lögum 7. apríl 1876 um þingsköp handa alþingi Íslendinga.

Midlertidig Anordning

Nr. 2.
5.
Maj.

om

Forandringer i Lov af 7. April 1876 om Forretningsorden
for det islandske Alting.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: At Vi i Henhold til Lov Nr. 51 af 27. November 1903, om en foreløbig Forretningsorden for Altinget, ville herved have anordnet følgende Forandringer i Lov 7. April 1876 om Forretningsorden for det islandske Alting.

Istedenfor § 3, 1. Led, § 19, 4. og 5. Led, § 27 sidste Led, § 35, 1. Led og enkelte Ord i §§ 8, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 24, 29, 30 og 43 i Lov af 7. April 1876, om Forretningsorden for det islandske Alting, indsættes saalydende Bestemmelser:

§ 1. (§ 3, 1. Led i Lov 7. April 1876).

Efter at Valg af Formand, Næstformand og Sekretærer for det forenede Alting er foretaget, foretages et frit Valg af de 8 folkekaarne Altingsmænd, som skulle tage Sæde i Tingets øverste Afdeling (Forfatningslovens § 16 og Forfatningslov af 3. Oktober 1903, § 5). I Altingssamlingen 1905 skal der dog kun vælges 2 til i Forening med de 6 Altingsmænd, som bleve valgte i Altingssamlingen 1903, at tage Sæde i øverste Afdeling.

§ 2. (§ 19, 4. og 5. Led i Lov 7. April 1876).

Til en gyldig Afgørelse af det saaledes forenede Alting udfordres, at over Halvdelen af hver Afdelings Medlemmer er til Stede og deltager i Afstemningen; de enkelte Punkter afgøres ved simpel Stemmeflerhed, hvorimod der til Vedtagelsen af et Lovforslag i dets Helhed, dog med Undtagelse af Finans- og Tillægsbevillingslovforslag, udfordres mindst to Tredjedele af de afgivne Stemmer (Forfatningslov 3. Oktober 1903, § 9).

§ 3. (§ 27, sidste Led i Lov 7. April 1876).

Finder Afdelingen ikke Anledning til om et Andragende at fatte Beslutning, kan den henvise det til Ministeren (Forfatningslov 3. Oktober 1903, § 12).

Nr. 2. Midlertidig Anordning af 5. Maj om Forandringer i Lov af 7. April 1876 om Forretningsorden for det islandske Alting.

Nr. 2.

4. gr. (35. gr. 1. málsg. í lögum 7. apríl 1876).

5.

Hvorug þingdeildin má gera ályktun um neitt mál, nema meira en helmingur þingmanna sje á fundi og greiði þar atkvæði (11. gr. stjórnarskipunarlaga 3. október 1903).

5. gr.

Í stað orðanna „landshöfðingja“ í 14. gr. fyrri lið, „fulltrúa stjórnarinnar“ í 29. gr., „Landshöfðinginn eða aðstoðarmaður hans“ í 30. gr. 2. lið og „landshöfðingi“ í 43. gr., komi orðin: „ráðherra eða umboðsmaður hans“ (10. gr. stjórnarskipunarlaga 3. október 1903) í þeim föllum, sem við á.

Í stað orðsins „landshöfðingja(num)“ í 16., 17., 18., 19. og 24. gr. á tveim stöðum, komi orðið „ráðherra“.

6. gr.

Í stað orðanna „28. gr. stjórnarskrárinnar“ í 8., 15., 17., 18. og 19. gr. laganna, komi:

9. gr. stjórnarskipunarlaga 3. október 1903.

Í stað orðanna „(39. gr. stjórnarskrárinnar)“ í enda 27. gr. laganna, komi: (11. gr. stjórnarskipunarlaga 3. október 1903).

Í stað orðanna „(34. gr. stjórnarskrárinnar)“ í enda 30. gr. laganna, komi: (10. gr. stjórnarskipunarlaga 3. október 1903).

Tilvitnanir í 44. gr. laganna breytast samkvæmt tilskipun þessari.

Tilskipun þessi öðlast gildi 1. júlí 1905 og er í gildi þangað til ný lög um þingsköp alþingis öðlast gildi.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 5. maí 1905.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

§ 4. (§ 35, 1. Led i Lov 7. April 1876).

Nr. 2.

Ingen af Tingets Afdelinger kan tage nogen Beslutning, naar ikke over Halvdelen af dens Medlemmer er til Stede og deltager i Afstemningen (Forfatningslov 3. Oktober 1903, § 11).

5.
Maj.

§ 5.

Istedenfor Ordene „Landshøvdingen“ i § 14, 1. Led, „Regeringens Repræsentant“ i § 29, „Landshøvdingen eller hans Tilforordnede“ i § 30, 2. Led og „Landshøvdingen“ i § 43 indsætte Ordene „Ministeren eller hans Stedfortræder“ (Forfatningslov 3. Oktober 1903, § 10).

Istedenfor Ordet „Landshøvdingen“ i §§ 16, 17, 18, 19 og 24 (to Gange), indsættes Ordet „Ministeren“.

§ 6.

Istedenfor Ordene „Forfatningslovens § 28“ i §§ 8, 15, 17, 18 og 19, indsættes: (Forfatningslov 3. Oktober 1903, § 9).

Istedenfor Ordene: „(Forfatningslovens § 39)“ i Lovens § 27 in fine, indsættes: (Forfatningslov 3. Oktober 1903, § 11).

Istedenfor Ordene „(Forfatningslovens § 34)“ i Lovens § 30 in fine, indsættes: (Forfatningslov 3. Oktober 1903, § 10).

De i Lovens § 44 indeholdte Paragrafhenvisninger forandres i Henhold til denne Anordning.

Denne Anordning træder i Kraft den 1. Juli 1905 og gælder indtil Udstedelsen af en ny Lov om Altingets Forretningsorden.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 5. Maj 1905.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Nr. 3.
3.
júní.

Konungleg auglýsing

um

að ríkisstjórn skuli falin á hendur ríkisarfa í fjærvist konungs.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjöllum kunnugt: Þareð Vjer höfum í hyggju að ferðast til útlanda, viljum Vjer, samkvæmt 1. grein í lögum 11. febr. 1871, um ríkisstjórn, þegar svo stendur á, að konungur ekki er orðinn fulltíða, eða er sjúkur eða fjærverandi, að ríkisstjórn í fjærvist Vorri sje falin á hendur ríkisarfanum.

Því birtum Vjer hjermeð Vorum kæru og trúu þegnum, að sonur Vor elskulegur, hans konunglega tign, krónprinz Christian Frederik Vilhelm Carl tekur við ríkisstjórn í Voru nafni frá þessum degi þangað til Vjer komum heim aptur.

Gefið á Amaliuborg, 3. júní 1905.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

J. C. Christensen.

Allerhøjeste Kundgørelse

angaaende

Nr. 3.

3.

Juni.

Overdragelse af Regeringens Førelse under Kongens Fraværelse
til Tronfølgeren.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Da Vi staa i Begreb med at foretage en Rejse til Udlandet, ville Vi i Henhold til § 1 i Loven af 11te Februar 1871 om Regeringens Førelse i Tilfælde af Kongens Umyndighed, Sygdom eller Fraværelse have Regeringens Førelse under Vor Fraværelse overdraget til Tronfølgeren.

Thi kundgøre Vi herved for Vore kære og tro Undersaatter, at Vor højtelskede Søn, Hans Kongelige Højhed Kronprins Christian Frederik Vilhelm Carl, fra i Dag indtil Vor Hjemkomst overtager Regeringens Førelse i Vort Navn.

Givet paa Amalienborg, den 3. Juni 1905.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

J. C. Christensen.

Nr. 4.
5. Júlí.

Reglugjörð

um

breyting á reglugjörð fyrir veðdeild Landsbankans, staðfestri 21. apríl 1903, og um að reglugjörð um sama, staðfest 31. des. 1903, sje úr gildi felld.

1. gr.

Tryggingarfje veðdeildarinnar er 200,000 kr., sem landssjóður leggur til, og 200,000 kr., sem Landsbankinn leggur til samkvæmt lögum Nr. 30, 25. sept. 1902; skal kaupa fyrir tryggingarfjeð ríkisskuldabrief, er sjeu undir umsjón landsstjórnarinnar, og eru þau ásamt veðbrjefum þeim, sem veðdeildin fær hjá lánþegum sínum og öllum öðrum eignum hennar, til tryggingar því, að hún standi í skilum.

2. gr.

Hjermeð er úr gildi felld reglugjörð, dags. 23. nóv. 1903 og staðfest 31. des. 1903, um breyting á reglugjörð, er staðfest var 21. apríl 1903 um breyting á reglugjörð fyrir veðdeild Landsbankans, staðfestri 15. júní 1900.

Stjórn Landsbankans í Reykjavík, 21. júní 1905.

Tryggvi Gunnarsson. Eiríkur Briem. Kristján Jónsson.

Framanskráð reglugjörð staðfestist hjermeð samkvæmt lögum 12. janúar 1900, sbr. lög 25. september 1902.

Í stjórnarráði Íslands, 5. júlí 1905.

H. Hafstein.

Jón Hermannsson.

Oversættelse.

Reglement

Nr. 4.
5. Juli.

angaaende

Forandring i det den 21. April 1903 stadfæstede Reglement for Landsbankens Hypotekafdeling samt Ophævelse af det den 31. December 1903 stadfæstede Reglement for samme.

§ 1.

Hypotekafdelingens Garantifond er 200,000 Kr., som tilskydes af Landskassen, og 200,000 Kr., som tilskydes af Landsbanken i Henhold til Lov Nr. 30 af 25. September 1902. Garantifonden skal anbringes i Statsobligationer, der forblive i Regeringens Værge, og tilligemed de Gældsbreve, Afdelingen modtager af sine Kreditorer og alle dens øvrige Midler, skal tjene til Sikkerhed for Opfyldelsen af dens Forpligtelser.

§ 2.

Reglement af 23. Novbr. 1903, stadfæstet 31. Decbr. 1903, angaaende Forandring i det den 21. April 1903 stadfæstede Reglement om Forandring i det den 15. Juni 1900 stadfæstede Reglement for Landsbankens Hypotekafdeling, ophæves herved.

Bestyrelsen for Landsbanken i Reykjavik, den 21. Juni 1905.

Tryggvi Gunnarsson. Eiríkur Briem. Kristján Jónsson.

Foranstaaende Reglement stadfæstes herved i Henhold til Lov af 12. Januar 1900, jfr. Lov af 25de September 1902.

Islands Ministerium, den 5. Juli 1905.

H. Hafstein.

Jón Hermannsson.

Nr. 5.
16.
júli.

Konungleg auglýsing

um

að konungur sje kominn heim aptur.

Vjer Christian hinn Niundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Eptir að Vjer erum aptur heim komnir úr ferð Vorri til útlanda, kunngjörum Vjer hjermeð Vorum kæru og trúu þegnum, að Vjer höfum Sjálfir í dag tekið við ríkisstjórninni, sem Vjer með Vorri konunglegu auglýsingu 3. f. m. samkvæmt 1. grein í lögum 11. febr. 1871, höfðum falið á hendur í fjærvist Vorri syni Vorum elskulegum, hans konunglegu tign, krónprinzi Christian Frederik Vilhelm Carl.

Gefið á gufuskipi Voru „Dannebrog“ í Kaupmannahöfn, 16. júlí 1905.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

J. C. Christensen.

Allerhøjeste Kundgørelse

angaaende

Kongens Hjemkomst.

Nr. 5.
16.
Juli.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg.

Gøre vitterligt: Efter at være vendt tilbage fra Vor Rejse i Udlandet kundgøre Vi herved for Vore kære og tro Undersaatter, at Vi i Dag Selv have overtaget Regeringens Førelse, som Vi ved Vor Allerhøjeste Kundgørelse af 3. f. M. i Henhold til § 1 i Loven af 11. Februar 1871 under Vor Fraværelse havde overdraget til Vor højtelskede Søn, Hans kongelige Højhed Kronprins Christian Frederik Vilhelm Carl.

Givet om Bord i Vort Dampskib „Dannebrog“ i København, den 16. Juli 1905.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

J. C. Christensen.

Nr. 6.

29.
júlí.

Lög

um

hækkun á aðflutningsgjaldi.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Gjöld þau, sem greiða ber til landssjóðs af aðfluttum vörum samkvæmt 1. gr. toll-laga fyrir Ísland frá 8. nóv. 1901, skulu hækkuð þannig, að greiða skal ákvæðisgjald laganna að viðbættum 30 af hundraði. Ekkert innheimtugjald greiðist af gjaldauka þessum, en að öðru leyti fer um innheimtu hans eptir nefndum lögum.

2. gr.

Lög þessi öðlast gildi þann dag, sem þau eru staðfest, og gilda til ársloka 1907.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Bernstorff, 29. júlí 1905.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Lov

om

Forhøjelse af Indførselsafgift.

Nr. 6.
29.
Juli.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov :

§ 1.

De Afgifter, som erlægges til Landskassen af indførte Varer i Henhold til Toldlov for Island af 8. Novbr. 1901 § 1, forhøjes saaledes, at de i Loven fastsatte Afgiftsbeløb erlægges med et Tillæg af 30 pCt. Af dette Afgiftstillæg betales der intet Oppebørselsgebyr, men med dets Oppebørsel forholdes iøvrigt efter fornævnte Lov.

§ 2.

Denne Lov træder i Kraft den Dag, da den bliver stadfæstet, og gælder til Udgangen af Aaret 1907.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Bernstorff, den 29. Juli 1905.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 29. Juli 1905

H. Hafstein.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 7.
20.
október.

Fjárlög

fyrir

árin 1906 og 1907.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. kafli.

Tekjur.

1. gr.

Á árunum 1906 og 1907 telst svo til, að tekjur Íslands verði 2,040,410 kr., og er það afrakstur af tekjugreinum þeim, sem getið er um í 2.—6. gr.

2. gr.

Af eptirfylgjandi sköttum og gjöldum eru tekjurnar taldar 1,744,100 kr.:

	1906.	1907.	alls.
	kr.	kr.	kr.
1. Skattur á ábúð og afnotum jarða, og á lausafje:			
a. á ábúð og afnotum jarða	17,000.	17,000.	34,000.
b. á lausafje.....	26,000.	26,000.	52,000.
2. húsaskattur	10,000.	10,000.	20,000.
3. tekjuskattur	16,000.	16,000.	32,000.
4. aukatekjur	38,000.	38,000.	76,000.
5. erfðafjárskattur	3,000.	3,000.	6,000.
6. vitagjald	10,000.	10,000.	20,000.
7. gjöld fyrir leyfisbrjef	3,800.	3,800.	7,600.
Fyrir konunglega staðfesting á kaupmála hjóna greiðist ekkert gjald.			
8. útflutningsgjald af fiski og lýsi m. m., að frádregnum 2 % í innheimtulaun	65,000.	65,000.	130,000.
9. aðflutningsgjald af áfengum drykkjum, að frádregnum innheimtulaunum.....	143,000.	143,000.	286,000.
10. aðflutningsgjald af tóbaki, að frádregnum innheimtulaunum.....	143,000.	143,000.	286,000.
flyt...	474,800.	474,800.	949,600.

Nr. 7. Fjárlög 20. október fyrir árin 1906 og 1907.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Finanslov

for

Aarene 1906 og 1907.

Nr. 7.

20.

Oktober.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Første Afsnit.

Indtægt.

§ 1.

I Aarene 1906 og 1907 beregnes som Indtægt for Island 2,040,410 Kr., hidhørende fra de i §§ 2—6 nævnte Indtægter.

§ 2.

Efternævnte Skatter og Afgifter føres til Indtægt med 1,744,100 Kr.:

	1906.	1907.	Tilsammen.
	Kr.	Kr.	Kr.
1. Skat paa Brug og Benyttelse af Jordejendomme og paa Løsegods:			
a. paa Brug og Benyttelse af Jordejendomme	17,000.	17,000.	34,000.
b. paa Løsegods	26,000.	26,000.	52,000.
2. Bygningsafgift	10,000.	10,000.	20,000.
3. Indkomstskat	16,000.	16,000.	32,000.
4. Sportler	38,000.	38,000.	76,000.
5. Afgift af Arv	3,000.	3,000.	6,000.
6. Fyrafgift	10,000.	10,000.	20,000.
7. Gebyrer for Bevillinger	3,800.	3,800.	7,600.
For allerhøjeste Konfirmation paa en Ægtepagt erlægges intet Gebyr.			
8. Udførselsafgift af Fisk og Tran m. v., med Fradrag af 2 pCt. for Oppebørselen	65,000.	65,000.	130,000.
9. Indførselsafgift af Spirituosa, med Fradrag af Oppebørselsgebyr	143,000.	143,000.	286,000.
10. Indførselsafgift af Tobak, med Fradrag af Oppebørselsgebyr	143,000.	143,000.	286,000.
Overføres...	474,800.	474,800.	949,600.

Nr. 7.
20.
október.

	1906.	1907.	alls.
	kr.	kr.	kr.
fluttar...	474,800.	474,800.	949,600.
11. aðflutningsgjald af kaffi og sykri, að frá- dregnum innheimtulaunum	312,000.	312,000.	624,000.
12. aðflutningsgjald af tegrasi, súkkulaði og öllum brjóstsykur- og konfekttegundum, að fráðregnum innheimtulaunum.....	10,400.	10,400.	20,800.
13. leyfisbrjefagjöld og árgjöld af verzlun og veiting áfengra drykkja.....	18,000.	18,000.	36,000.
14. tekjur af póstferðum	40,000.	40,000.	80,000.
15. tekjur af sínum landsins	2,500.	20,000.	22,500.
16. Arður af verkum fanganna í hegningarhús- inu í Reykjavík	600.	600.	1,200.
17. óvissar tekjur.....	5,000.	5,000.	10,000.
Samtals...	863,300.	880,800.	1,744,100.

3. gr.

Tekjur af fasteignum landssjóðs o. fl. eru talðar 54,110 kr.:

	1906.	1907.	alls.
	kr.	kr.	kr.
1. Afgjald af jarðeignum landssjóðs, alls 32,000 kr. að fráðregnum umboðslaunum, prestsmötu o. fl., alls..... 9,000 —	23,000.	23,000.	46,000
Heimilt er stjórninni, án þess að hækka þurfi jarðarafgjöldin, að verja allt að helmingi afgjalda í hverju umboði um sig til þess að láta gera umbætur og breytingar á leiguhúsum þjóðjarða. Styrkurinn til húsabóta sje bundinn því skilyrði, að leiguliði leggi fram í minnsta lagi $\frac{1}{3}$ kostnaðarins. Þar sem því verður við komið skal gera ofan nefndar húsabætur og breytingar eptir ráði verkfræðings, er það er sjerstaklega falið.			
2. tekjur af kirkjum	65.	65.	130.
3. tekjur af silfurbergsnámunum í Helgustaða- fjalli.....	2,000.	2,000.	4,000.
4. Tekjur af brennisteinsnámum	900.	1,080.	1,980.
5. Tekjur af Eldey	1,000.	1,000.	2,000.
Samtals...	26,965.	27,145.	54,110.

	1906.	1907.	Tilsammen.	Nr. 7. 20. Oktober.
	Kr.	Kr.	Kr.	
Overført...	474,800.	474,800.	949,600.	
11. Indførselsafgift af Kaffe og Sukker, med Fradrag af Oppebørselsgebyr.....	312,000.	312,000.	624,000.	
12. Indførselsafgift af The, Chokolade, alle Sorter Brystsukker samt Konfekt, med Fradrag af Oppebørselsgebyr.....	10,400.	10,400.	20,800.	
13. Gebyrer for Bevillinger til og Afgift af Handel med og Udkænkning af spirituose Drikke.....	18,000.	18,000.	36,000.	
14. Indtægter af Postvæsenet.....	40,000.	40,000.	80,000.	
15. Indtægter af Telegraf- og Telefonvæsenet.	2,500.	20,000.	22,500.	
16. Indtægter af Fangernes Arbejdsvirksomhed i Strafanstalten i Reykjavik.....	600.	600.	1,200.	
17. Tilfældige Indtægter.....	5,000.	5,000.	10,000.	
I alt...	863,300.	880,800.	1,744,100.	

§ 3.

Indtægter af det Landskassen tilhørende Jordegods m. m. anslaaes til 54,110 Kr.:

	1906.	1907.	Tilsammen.
	Kr.	Kr.	Kr.
1. Afgifter af Landskassens Jordegods, i alt.....	32,000.		
med Fradrag af Administrations-salær, Salærer til Præster m. m.	9,000.		
Regeringen bemyndiges til uden Forhøjelse af Jordafgifterne at anvende indtil Halvdelen af Afgifterne af hvert enkelt Ombud til Udførelse af Forbedringer og Forandringer af de til Ombudsgodset hørende Huse.	23,000.	23,000.	46,000.
Understøttelsen til Forbedring af Huse er betinget af, at Opsidderen tilskyder i det mindste $\frac{1}{3}$ af Bekostningen.			
Hvor det lader sig gøre, skulle ovennævnte Forbedringer og Forandringer af Huse udføres efter en Ingeniørs Raad, som særlig bliver beskikket dertil.			
2. Indtægter af Kirker.....	65.	65.	130.
3. Indtægt af Dobbeltspathminen i Helgustadafjall.....	2,000.	2,000.	4,000.
4. Indtægter af Svovllejer.....	900.	1,080.	1,980.
5. Indtægter af Eldey.....	1,000.	1,000.	2,000.
I alt...	26,965.	27,145.	54,110.

Nr. 7.
20.
október.

4. gr.

Tekjur, er snerta viðlagasjóðinn, eru áætlaðar 113,000 kr.:

	1906.	1907.	alls.
	kr.	kr.	kr.
1. Leigur af innstæðufje viðlagasjóðsins.....	40,000.	39,000.	79,000.
Upp í lán verður borgað:			
á árinu 1906 45,654 kr. 21 a.			
- — 1907 43,381 — 91 -			
	89,036 kr. 12 a.		
Núverandi presti í Kirkjubæjarprestakalli veitist eptirgjöf á 200 krónum hvort árið af afborgun og vöxtum af láni því, er hon- um var leyft að taka upp á prestakallið með brjefi landshöfðingja dags. ¹⁹ / ₂ 1898.			
2. leigur af láni landssjóðs til landsbankans..	7,500.	7,500.	15,000.
3. leiga af innstæðufje í baunkum og af bankavaxtabrjefum	9,500.	9,500.	19,000.
Samtals...	57,000.	56,000.	113,000.

5. gr.

Ýmislegar innborganir og endurgjöld verða talin 9,200 kr.:

	1906.	1907.	alls.
	kr.	kr.	kr.
1. Það, sem greitt er frá prestaköllum sam- kvæmt lögum 27. febr. 1880	2,000.	2,000.	4,000.
Heimilt er prestinum í Staðastaðarpresta- kalli að verja árgjaldinu af því, 300 kr. hvort árið, til viðreisnar kirkjujörðum presta- kallsins, eptir nánari ákvæðum kirkjustjórn- arinnar.			
2. endurgjald skyndilána til embættismanna ..	600.	600.	1,200.
3. endurborganir á öðrum fyrirframgreiðslum.	2,000.	2,000.	4,000.
Samtals...	4,600.	4,600.	9,200.

6. gr.

Tillag úr ríkissjóði er 120,000 kr., sem sje 60,000 kr. hvort árið.

§ 4.

Indtægter vedkommende Reservefonden anslaaes til 113,000 Kr.:

Nr. 7.
20.
Oktober.

	1906.	1907.	Tilsammen.
	Kr.	Kr.	Kr.
1. Renter af Reservefondens Kapitaler	40,000.	39,000.	79,000.
Afdrag paa Laan:			
i Aaret 1906... Kr. Ø.	45,654. 21		
i — 1907... 43,381. 91			
	89,036. 12		
Af Afdrag paa og Renter af det Laan, som den nuværende Præst til Kirkjubær Præstekald ved Landshøvdingens Skrivelse af 19de Februar 1898 erholdt Tilladelse til at optage paa Præstekaldet, eftergives ham 200 Kr. i hvert af Finansperiodens Aar.			
2. Renter af Landskassens Laan til Landsbanken	7,500.	7,500.	15,000.
3. Renter af Kapitaler indestaaende i Banker og af Bankobligationer	9,500.	9,500.	19,000.
I alt...	57,000.	56,000.	113,000.

§ 5.

Forskellige Indbetalinger og Refusioner beregnes til 9,200 Kr.:

	1906.	1907.	Tilsammen.
	Kr.	Kr.	Kr.
1. Indbetalinger fra Præstekald i Henhold til Lov 27de Februar 1880.....	2,000.	2,000.	4,000.
Præsten til Stadastadur Præstekald be- myndiges til efter Kirkebestyrelsens nær- mere Bestemmelse at anvende Indbetalingen fra Kaldet, 300 Kr. hvert af Aarene, til Op- hjælpning af Præstekaldets Kirkejorder.			
2. Tilbagebetaling af Gageforskud til Embeds- mænd	600.	600.	1,200.
3. Tilbagebetaling af andre forskudsvis ud- redede Summer	2,000.	2,000.	4,000.
I alt...	4,600.	4,600.	9,200.

§ 6.

Tilskud fra Statskassen udgør 120,000 Kr., nemlig 60,000 Kr. aarlig.

Nr. 7.
20.
október.

2. kafli.

Útgjöld.

7. gr.

Á árunum 1906 og 1907 veitast til útgjalda samkvæmt þeim gjaldagreinum, sem nákvæmar er skýrt frá í 8.—18. gr. 2,250,999 kr. 64 a.

8. gr.

Til útgjalda við hina æðstu stjórn landsins veitast 96,000 kr.

	1906.	1907.	alls.
	kr.	kr.	kr.
1. Til ráðherrans:			
a. laun.....	8,000 kr.		
b. til risnu	2,000 —		
c. uppbót fyrir embættishústað	2,000 —		
	12,000	12,000	24,000
2. Til utanferða ráðherrans	2,000	2,000	4,000
3. Laun landritara	6,000	6,000	12,000
4. laun þriggja skrifstofustjóra.....	10,500	10,500	21,000
5. til aðstoðar og skrifstofukostnaðar.....	14,500	14,500	29,000
6. til Landsbankans fyrir að gegna landfógetastörfum	2,500	2,500	5,000
7. til viðhalds á stjórnarráðshúsinu	500	500	1,000
Samtals...	48,000	48,000	96,000

9. gr.

Til kostnaðar við alþingi veitast 40,000 kr. Til kostnaðar við yfirskoðun landsreikninganna 1,600 kr., alls 41,600 kr.

10. gr.

Til útgjalda við dómgæzluna og lögreglustjórnina o. fl. veitast 203,680 kr.

A.	1906.	1905.	alls.
Dómgæzla og lögreglustjórn:	kr.	kr.	kr.
1. laun:			
a. til dómara og sýslumanna	68,800	68,800.	
b. til hreppstjóra	8,000	8,000.	
2. ritfje handa bæjarfógetanum í Reykjavík ..	1,400	1,400.	
3. til hegningarhússins í Reykjavík:			
a. laun umsjónar- 1906. 1907.			
mannsins	1,000 kr.	1,000 kr.	
flyt ...	1,000 kr.	1,000 kr.	
	78,200.	78,200.	

Nr. 7. Fjárlög 20. október fyrir árin 1906 og 1907.

Andet Afsnit.

Udgift.

Nr. 7.
20.
Oktober.

§ 7.

I Aarene 1906 og 1907 bevilges til Udgift 2,250,999 Kr. 64 Ø. ifølge de i §§ 8—18 nærmere betegnede Udgiftsposter.

§ 8.

Udgifter til Landets øverste Styrelse andrage 96,000 Kr.:

		1906.	1907.	Tilsammen.
	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.
1. Til Ministeren:				
a. Lønning	8,000.			
b. Til Repræsentation	2,000.			
c. For Afsavn af Embedsbolig	2,000.			
		12,000.	12,000.	24,000.
2. Omkostninger ved Ministerens Rejser til Danmark.....	2,000.	2,000.	4,000.	
3. Landssekretærens Lønning.....	6,000.	6,000.	12,000.	
4. Lønning til 3 Kontorchefer	10,500.	10,500.	21,000.	
5. Til Assistenten og Kontorhold.....	14,500.	14,500.	29,000.	
6. Til Landsbanken som Vederlag for Udførelse af Landfogdens Forretninger	2,500.	2,500.	5,000.	
7. Til Vedligeholdelse af Ministeriumsbygningen	500.	500.	1,000.	
I alt...		48,000.	48,000.	96,000.

§ 9.

Til Altinget bevilges 40,000 Kr. Til Udgifter ved Revisionen af Landsregnskaberne bevilges 1,600 Kr., i alt 41,600 Kr.

§ 10.

Udgifter til Justits- og Politivæsenet m. m. bevilges med 203,680 Kr.

	1906.	1907.	Tilsammen.
	Kr.	Kr.	Kr.
A.			
Justits- og Politivæsenet:			
1. Lønninger:			
a. Til Dommere og Syselmænd.....	68,800.	68,800.	
b. Til Repstyrere	8,000.	8,000.	
2. Kontorholdsgodtgørelse til Byfogden i Reykjavik	1,400.	1,400.	
3. Til Strafanstalten i Reykjavik:			
	1906.	1907.	
	Kr.	Kr.	
a. Opsynsmandens Lønning	1,000.	1,000.	
Overføres...	1,000.	1,000.	
		78,200.	78,200.

Nr. 7.
20.
október:

	1906.	1907.	1906.	1907.	alls.
			kr.	kr.	kr.
fluttar...	1,000 kr.	1,000 kr.	78,200.	78,200.	
b. viðbót við laun núverandi umsjónarmanns	200 —	200 —			
c. 3 skammtar af miðdegismat handa fangverði 21 e....	230 —	230 —			
d. viðurværi handa fögum, 42 a. á dag.	1,225 —	1,225 —			
e. til eldiviðar og ljósa	520 —	520 —			
f. þvottur	30 —	30 —			
g. til þess að útvega verkefni	500 —	500 —			
h. útgjöld við húsið sjálft og áhöld ...	400 —	400 —			
i. þóknun handa dómkirkjuprestinum...	100 —	100 —			
j. þóknun handa lækni	60 —	60 —			
k. ýmisleg útgjöld ...	150 —	150 —	4,415.	4,415.	
4. kostnaður við viðhald fangelsanna			300.	300.	
5. Til byggingar ráðhúss og fangelsis á Akureyri			4,000.		
Stjórninni veitist heimild til að selja eign landssjóðs í ráðhúsinu á Akureyri fyrir að minnsta kosti 2,000 kr., og dregst söluverðið frá hinni veittu fjárupphæð.					
Fjárveitingin er því skilyrði bundin, að lagðar verði til byggingarinnar annarsstaðar frá að minnsta kosti 8,000 kr. og bókasafni Norðurarntsins og væntanlegri símastöð á Akureyri ætlað hæfilegt rúm í húsinu, hinu síðarnefnda ókeypis.					
6. önnur útgjöld:					
a. þóknum handa tveimur settum málaflutningsmönnum við yfirrjettinn		1,600 kr.			
b. laun sendiboðans við yfirrjettinn		50 —			
flyt...	1,650 kr.		86,915.	82,915.	

Nr. 7. Fjárlög 20. október fyrir árin 1906 og 1907.

	1906.	1907.	1906.	1907.	Tilsammen.	Nr. 7. 20. Oktober.
	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	
Overført...	1,000.	1,000.	78,200.	78,200.		
b. Tillæg til den nuværende Opsynsmand.....	200.	200.				
c. 3 Portioner Middagskost til Opsynsmanden à 21 Øre	230.	230.				
d. Forplejning af Fanger à 42 Øre daglig	1,225.	1,225.				
e. Ildebrændsel og Belysning	520.	520.				
f. Vask	30.	30.				
g. Anskaffelse af Raamateriale.....	500.	500.				
h. Bygnings- og Inventarieudgifter.....	400.	400.				
i. Honorar til Domkirkepræsten	100.	100.				
j. Honorar til Lægen.....	60.	60.				
k. Forskellige Udgifter....	150.	150.	4,415.	4,415.		
4. Til Fængslernes Vedligeholdelse.			300.	300.		
5. Til Opførelse af et Raadhus og Fængsel paa Akureyri			4,000.			
Regeringen bemyndiges til at afhænde Landskassens Andel i Raadhuset paa Akureyri for en Købesum af ikke under 2,000 Kr., der afgaar i den bevilgede Sum. Bevillingen er betinget af, at der til Bygningen andet Steds fra tilskydes mindst 8,000 Kr. samt at der i den beregnes en passende Plads til Nordamtets Bibliothek og til en eventuel Telegrafstation paa Akureyri, til sidstnævnte vederlagsfrit.						
6. Andre Udgifter:						
a. Honorar til 2 konstituerede Sagsførere ved Landsoverretten		Kr. 1,600.				
b. Løn til Overrettens Bud.....		50.				
Overføres...	1,650.		86,915.	82,915.		

Nr. 7.
20.
október.

	1906.	1907.	alls.
	kr.	kr.	kr.
fluttar... 1,650 kr.	86,915	82,915	
c. til eldiviðar í yfirjettarstof- unum 50 —			
d. til viðhalds á yfirjettarstof- unum o. fl. 50 —			
e. kostnaður við sakamál og lög- reglumál 3,000 —			
f. kostnaðar við gjafsóknarmál. 300 —			
g. útgjöld við sáttamál..... 50 —			
h. til að útvega eldtraustan járn- skáp handa bæjarfógetaem- bættinu á Ísafirði og sýslu- mannsembættinu Ísafjarðar- sýslu allt að (fyrra árið) ... 300 —			
	5,400	5,100	
	92,315	88,015	180,330
B.			
Ýmisleg útgjöld:			
1. til þess að gefa út stjórnartíðindi og lands- hagsskýrslur:			
a. þóknun fyrir útgáfu tíðindanna m. fl. 450 kr.			
b. til pappírs og prentunarstjórn- artíðindanna (50 arkir), allt að 32 kr. örkin 1,600 —			
c. til pappírs, prentunar og aukavinnu við landshagsskýrsl- ur 2,400 —			
d. til kostnaðar við sending með póstum 450 —			
e. til þess að gefa út registur við stjórnartíðindin, 30 fyrstu árgangana (fyrra árið)..... 1,550 —			
	6,450	4,900	
2. endurgjald handa embættismönnum fyrir burðareyri undir embættisbrjef.....	2,500	2,500	
3. brunaábyrgðar- og sótaragjald fyrir nokkrar opinberar byggingar	1,000	1,000	
4. til embættiseptirlitsferða	1,000	1,000	
5. þóknun fyrir aðstoð verkfróðs manns við endurskoðun á skipamælingum	300	300	
flyt...	11,250	9,700	180,330

Nr. 7. Fjárlög 20. október fyrir árin 1906 og 1907.

		1906.	1907.	Tilsammen.	Nr. 7. 20. Oktober.
		Kr.	Kr.	Kr.	
Overført...	1,650.	86,915.	82,915.		
c. Til Ildebrændsel til Overrettens Lokaler	50.				
d. Til Vedligeholdelse af Overrettens Lokaler m. m.....	50.				
e. Omkostninger ved kriminelle Sagers og Politisagers Udførelse ..	3,000.				
f. Omkostninger ved beneficerede Sagers Udførelse	300.				
g. Til Udgifter ved Forligsvæsenet	50.				
h. Til Anskaffelse af et brandfrit Jærnskab til Byfogedembedet paa Isafjord og Sysselmandsembedet i Isafjords Syssel indtil (første Aar).....	300.				
		5,400.	5,100.		
		92,315.	88,015.	180,330.	
B.					
Forskellige Udgifter:					
1. Til Udgivelse af Regeringstidenden og statistiske Meddelelser:	Kr.				
a. Honorar for Udgivelsen m. v. . .	450.				
b. Trykning og Papir til Regeringstidende (50 Ark), indtil 32 Kr. pr. Ark	1,600.				
c. Til Trykning og Papir til statistiske Meddelelser, samt for Ekstraarbejde (30 Ark).....	2,400.				
d. Til Forsendelsesudgifter	450.				
e. Til Udgivelse af Register til Regeringstidenden, de 30 første Aargange (1906)	1,550.				
		6,450.	4,900.		
2. Godtgørelse til Embedsmænd for Ophør af Portofrihed		2,500.	2,500.		
3. Brandforsikringskontingent for nogle offentlige Bygninger		1,000.	1,000.		
4. Til Udgifter ved Embedsinspektionsrejser ..		1,000.	1,000.		
5. Til sagkyndig Assistance ved Revision af Skibsmaalinger		300.	300.		
Overføres...		11,250.	9,700.	180,330.	

Nr. 7.
20.
október.

	1906.	1907.	alls.
	kr.	kr.	kr.
fluttar...	11,250	9,700	180,330
6. til útgjalda við eptirlit úr landi með fiski- veiðum útlendinga	1,000	1,000	
7. útgjöld til yfirskattaneftnda og fyrir húsa- skattsvirðingar.	200	200	
	12,450	10,900	23,350
Samtals...			203,680

11. gr.

Til útgjalda við læknaSKIPUNINA veitast 240,056 kr. 64 a.:

	1906.	1907.	alls.
	kr.	kr.	kr.
1. laun	71,850.	71,850.	143,700.
2. styrkur til Guðm. læknis Hannessonar til að launa aðstoðarlækni á Akureyri	800.	800.	1,600.
3. styrkur til Guðm. hjeraðslæknis Björnssonar til að launa aðstoðarlækni, er sje búsettur í Hafnarfirði.....	800.	800.	1,600.
4. Styrkur til Öraefinga til að vitja læknis ... Styrkurinn útborgist hreppsnefnd Hofshrepps.	150.	150.	300.
5. a. styrkur til augnalæknis Bjarnar Ólafs- sonar í Reykjavík með skyldu til að veita stúdentum á læknaSKÓlanum til sögn í augnlækningum, svo og til að halda ókeypis „klinik“ handa fátækum mönn- um, að minnsta kosti einu sinni á mánuði	2,000.	2,000.	4,000.
b. styrkur til hins sama manns til lækninga- ferðar kringum landið á helztu viðkomu- staði strandskipa, með því skilyrði, að hann á hverri hringferð hafi að minsta kosti hálfsmánaðar dvöl á einum hinum fjölmennasta viðkomustað, eptir samráði við stjórnarráðið, eptir reikningi hvort árið allt að 300 kr.....	300.	300.	600.
6. styrkur til tannlæknis í Reykjavík með skyldu til að veita stúdentum á læknaSKÓl- anum til sögn í tannlækningum, svo og til að halda ókeypis „klinik“ handa fátækum mönn- um, að minnsta kosti einu sinni á mánuði	1,000.	1,000.	2,000.
flyt...	76,900.	76,900.	153,800.

Nr. 7. Fjárlög 20. október fyrir árin 1906 og 1907.

	1906.	1907.	Tilsammen.	Nr. 7. 20. Oktober.
	Kr.	Kr.	Kr.	
Overført...	11,250.	9,700.	180,330.	
6. Til Udgifter ved Tilsyn fra Land med fremmedes Fiskerier.....	1,000.	1,000.		
7. Udgifter til Overskattede Kommissioner og for Vurderinger til Skat af Huse	200.	200.		
	12,450.	10,900.	23,350.	
I alt...			203,680.	

§ 11.

Udgifter til Lægevæsenet bevilges med 240,056 Kr. 64 Ø.:

	1906.	1907.	Tilsammen.
	Kr.	Kr.	Kr.
1. Lønninger.....	71,850.	71,850.	143,700.
2. Understøttelse til Læge Gudm. Hannesson til at lønne en Hjælpelæge i Akureyri	800.	800.	1,600.
3. Understøttelse til Distriktslæge Gudm. Bjørnsson til at lønne en Hjælpelæge, der er bosat i Havnefjord	800.	800.	1,600.
4. Understøttelse til Beboerne af Øræfi til at søge Læge. Understøttelsen udbetales til Repsforstanderskabet for Hof-Rep	150.	150.	300.
5. a. Understøttelse til Øjenlæge Bjørn Olafsson i Reykjavik med Forpligtelse til at yde de studerende paa Lægeskolen Vejledning i Behandlingen af Øjensygdomme og holde gratis Klinik for fattige i det mindste een Gang maanedlig.....	2,000.	2,000.	4,000.
b. Understøttelse til samme til at gøre Lægebesøg paa Kystfartskibenes vigtigste Anløbssteder Landet rundt paa Betingelse af, at han paa hver Rundrejse, efter Aftale med Ministeriet opholder sig mindst en halv Maaned paa et af de mest befolkede Anløbssteder, efter Regning hvert af Aarene indtil 300 Kr.....	300.	300.	600.
6. Understøttelse til en i Reykjavik bosat Tandlæge med Forpligtelse til at yde de studerende paa Lægeskolen Vejledning i Tandlægekunsten samt at holde gratis Klinik for fattige i det mindste een Gang maanedlig	1,000.	1,000.	2,000.
Overføres...	76,900.	76,900.	153,800.

Nr. 7.
20.
október.

		1906.	1907.	alls.
		kr. a.	kr. a.	kr. a.
fluttar...		76,900.	76,900.	153,800.
7. útgjöld við holdsveikraspítalann:				
	1906. 1907.			
	kr. a. kr. a.			
a. laun til starfsmanna	5,365. 5,365.			
b. viðurværi:	kr. a.			
1. handa 60				
sjúkling-				
um, 38 ¹ / ₂				
a. á dag	8,431.50			
2. handa 18				
starfs-				
mönnum				
239 kr. 35				
a. á ári.	4,308.30			
	12,739.80 12,739.80			
c. klæðnaður sjúklinga	800. 800.			
d. meðul og sáraum-				
búnaður	1,400. 1,400.			
e. eldsneyti.....	2,915. 2,915.			
f. ljósmeti	650. 650.			
g. viðhald á húsum ..	2,600. 1,200.			
h. húsbúnaður og á-				
höld.....	800. 800.			
i. þvottur og ræsting	800. 800.			
k. greptrunarkostnaður	275. 275.			
l. flutningskostnaður .	30. 30.			
m. til að skemmta sjúkl-				
ingum	200. 200.			
n. hesta- og hænsna-				
fóður.....	125. 125.			
o. skattar og brunaá-				
byrgðargjald	728.52 728.52			
p. ýmisleg útgjöld....	700. 700.			
	30,128. 32 28,728. 32 58,856. 64			
8. útgjöld við bólusetningar.....	500. 500. 1,000.			
9. önnur útgjöld:				
a. styrkur til sjúkrahússins á				
Akureyri	400 kr.			
b. styrkur til sjúkrahússins á				
Ísafirði	400 —			
	flyt... 800 kr.	107,528. 32 106,128. 32 213,656. 64		

				1906.	1907.	Tilsammen. Nr. 7.
				Kr. Ø.	Kr. Ø.	20. Ø. Oktober.
Overført...				76,900.	76,900.	153,800.
7. Udgifter til Driften af Hospitalet for spe-						
dalske:						
	1906.	1907.				
	Kr. Ø.	Kr. Ø.				
a. Lønninger til Funk-						
tionærerne	5,365.	5,365.				
b. Forplejning:						
1. Til 60 Pa-	Kr. Ø.					
tienter à						
38 $\frac{1}{2}$ Ø.						
daglig ...	8,431.50					
2. Til 18						
Funktio-						
nærer à						
239 Kr.						
35 Ø. om						
Aaret ...	4,308.30					
	12,739. 80	12,739. 80				
c. Til Patienternes Be-						
klædning	800.	800.				
d. Medicin- og Forbin-						
dingsgenstande....	1,400.	1,400.				
e. Ildebrændsel.....	2,915.	2,915.				
f. Belysning	650.	650.				
g. Vedligeholdelse af						
Bygninger	2,600.	1,200.				
h. Inventarium	800.	800.				
i. Vask og Rengøring	800.	800.				
k. Begravelsesomkost-						
ninger	275.	275.				
l. Transportomkost-						
ninger	30.	30.				
m. Patienternes Under-						
holdning	200.	200.				
n. Heste- og Hønse-						
foder	125.	125.				
o. Skatter og Assu-						
rancepræmier	728. 52	728. 52				
p. Forskellige Udgifter	700.	700.				
				30,128. 32	28,728. 32	58,856. 64
8. Udgifter til Vaccinationsvæsenet.....				500.	500.	1,000.
9. Andre Udgifter:		Kr.				
a. Tilskud til Sygehuset i Akureyri.		400.				
b. Tilskud til Sygehuset i Isafjord .		400.				
	Overføres...	800.		107,528. 32	106,128. 32	213,656. 64

Nr. 7.
20.
október.

		1906.	1907.	alls.					
		kr.	a.	kr.	a.	kr.	a.		
	fluttar...	800	kr.	107,528.	32	106,128.	32	213,656.	64
c.	styrkur til sjúkrahússins á Seyðisfirði	400	—						
d.	styrkur til sjúkrahússins á Patreksfirði	300	—						
e.	til sjúkraskýlis á Sauðárkrók f. á	2,000	—						
f.	til sjúkraskýlis á Vopnafirði. f. á.	600	—						
	Styrkirnir undir staðið e. og f. veitast með því skilyrði, að sjúkraskýlin hafi rúm fyrir að minsta kosti 8 sjúklinga hið fyrnefnda og 3 sjúklinga hið síðarnefnda, og að hlutaðeigandi sýslufjelög taki sjúkraskýlin að sjer til eignar og reksturs.								
g.	til náms yfirsetukvenna	2,000	—						
h.	til verkfæra handa yfirsetukonum	400	—						
i.	gjöld samkv. 13. gr. í lögum 31. janúar 1896 um varnir gegn útbreiðslu næmra sjúkdóma.....	2,000	—						
k.	gjöld samkv. 25. gr. í lögum 6. nóvbr. 1902 um varnir gegn því, að næmir sjúkdómar berist til Íslands	1,000	—						
l.	til þess að fullgjöra sóttvarnarhúsið í Reykjavík (fyrri árið)	5,000	—						
m.	Til þess að koma upp sóttvarnarhúsi á Seyðisfirði (fyrri árið)	5,000	—						
				19,500.		6,900.		26,400.	
	Samtals...			127,028.	32	113,028.	32	240,056.	64

12. gr.

Til samgöngumála veitast 806,287 kr.:

		1906.	1907.	alls.
		kr.	kr.	kr.
A.				
Til útgjalda við póststjórnina:				
1.	laun:			
a.	handa póstmeistararum	3,000	kr.	
b.	1. handa póstaðgreiðslumönnum utan Reykjavíkur.....	11,000	—	
	flyt...	14,000	kr.	

Nr. 7. Fjárlög 20. október fyrir árin 1906 og 1907.

	K.	1906.		1907.		Tilsammen.		Nr. 7. 20. Oktober.
		Kr.	Ø.	Kr.	Ø.	Kr.	Ø.	
Overført...	800.	107,528.	32	106,128.	32	213,656.	64	
c. Tilskud til Sygehuset i Seydisfjord.....	400.							
d. Tilskud til Sygehuset i Patriksfjord.....	300.							
e. Til et Sygehus paa Saudarkrok (det første Aar).....	2,000.							
f. Til et Sygehus paa Vopnafjord (det første Aar)	600.							
Understøttelsen under Litra e og f bevilges paa Betingelse af, at Sygehusene afgive Plads, det førstnævnte for mindst 8, og det sidstnævnte for mindst 3 Patienter, samt at vedkommende Sysselkommuner overtager Sygehusene til Ejendom og Drift.								
g. Til Jordemødres Oplæring	2,000.							
h. Til Anskaffelse af Instrumenter til Distriktsjordemødre	400.							
i. Udgifter i Henhold til § 13 i Lov om Foranstaltninger mod Udbredelse af smitsomme Sygdomme af 31te Januar 1896	2,000.							
k. Udgifter i Henhold til § 25 i Lov om Foranstaltninger mod smitsomme Sygdommes Indførelse til Island af 6te November 1902 ..	1,000.							
l. Til Fuldførelse af Karantænebygningen i Reykjavik (det første Aar)	5,000.							
m. Til Opførelsen af en Karantænebygning paa Seydisfjord (det første Aar)	5,000.							
		19,500.		6,900.		26,400.		
I alt...		127,028.	32	113,028.	32	240,056.	64	

§ 12.

Til Samfærdselsvæsenet bevilges 806,287 Kr.:

A.		1906.	1907.	Tilsammen.
Til Udgifter ved Postvæsenet:		Kr.	Kr.	Kr.
1. Lønninger:	Kr.			
a. Til Postmesteren.....	3,000.			
b. 1. Til Postekspeditører udenfor Reykjavik	11,000.			
Overføres...	14,000.			

Nr. 7.
20.
október.

	1906.	1907.	alls.
	kr.	kr.	kr.
fluttar... 14,000 kr.			
2. handa þrem póstaðgreiðslu- mönnum í Reykjavík..... 4,200 — þar af 500 kr., sem launa- viðbót handa núverandi fyrsta póstaðgreiðslumanni.			
c. handa brjefhirðingamönnum. 6,500 —	24,700.	24,700.	
2. póstflutningur.....	48,000.	48,000.	
Þar af allt að 8000 kr. hvort árið til hluta- fjelagsins „Thore“ og hlutafjelagsins „O. Wathnes Arvinger“ fyrir að flytja alls konar póstsendingar (þar með talðar böggul- sendingar, peninga- og ábyrgðarbrjef) milli Íslands og útlanda og milli hafna á Íslandi, vátryggja þær og annast skil á þeim á höfnum, að því tilskildu, að skip fjelaganna sigli með fastri ferðaáætlun, sem auglýst sje fyrir fram.			
3. til póstvagnaferða í viku hverri frá 5. júní til 1. okt. frá Reykjavík austur að Ægissíðu eða Odda, er flytji póst samkvæmt samningi við póststjórnina og taki að öðru leyti til flutnings menn og vörur, veitist allt að ...	500.	500.	
Ráðherrann samþykkir ferðaáætlun og flutningsgjald með vögnunum.			
4. önnur útgjöld:			
a. endurgjald fyrir skrifstofu- kostnað póstmeistara 2,000 kr.			
b. fyrir ábyrgð á mistalningu 1 ‰ um..... 200 —			
c. fæðispeningar og ferðakostn- aður póstmeistarans 200 —			
d. fyrir prentun á ýmsu 1,000 —			
e. til áhalda 1,500 —			
f. til brjefaburðar í Reykjavík. 800 —			
g. til brjefaburðar í öðrum kaup- stöðum 400 —			
h. óviss útgjöld 200 —			
i. til viðhalds húsi og áhöldum. 100 —			
	6,400.	6,400.	
Þingið ætlast til, að væntanleg aðalsíma- stöð landsins geti fengið húsnæði í pósthúsinu.	79,600.	79,600.	159,200.
flyt...			159,200.

	1906.	1907.	Tilsammen.	Nr. 7. 20. Oktober.
Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	
Overført... 14,000.				
2. Til 3 Postekspedienter i Reykjavik..... 4,200.				
Deraf 500 Kr. som Lønnings- tillæg til den nuværende første Postekspedient.				
c. Til Brevsamlere 6,500.				
2. Posternes Befordring	24,700.	24,700.		
Deraf indtil 8,000 Kr. for hvert af Aarene til Aktieselskabet „Thore“ og Aktiesel- skabet „O. Wathnes Arvinger“ for at befordre Postforsendelser af alle Slags (derunder Pakkepostsager, Pengebreve og anbefalede Breve) mellem Island og Ud- landet og mellem islandske Havne ind- byrdes, forsikre dem og besørge deres Afl levering paa vedkommende Havn, paa Vilkaar at Selskabernes Skibe følge en fast forud bekendtgjort Fartplan.	48,000.	48,000.		
3. Til Postvognsture hver Uge fra 5te Juni til 1ste Oktober fra Reykjavik Øst paa til Ægisida eller Oddi til Befordring af Post efter Overenskomst med Postbestyrelsen, saaledes at ogsaa Personer og Gods mod- tages til Befordring, bevilges indtil				
Ministeren approberer Køreplan og Be- fordringstakst for Vognene.	500.	500.		
4. Andre Udgifter:				
a. Kontorholdsgodtgørelse til Post- mesteren 2,000.				
b. Vederlag for Ansaret med Hensyn til Fejltælling, 1 ‰ ca. 200.				
c. Dagpenge og Befordringsudgifter til Postmesteren 200.				
d. Tryksager 1,000.				
e. Til Rekvisitter..... 1,500.				
f. Udbringelse af Breve i Reykjavik 800.				
g. Udbringelse af Breve i andre Købstæder..... 400.				
h. Tilfældige Udgifter..... 200.				
i. Bygnings- og Inventariudgifter 100.				
	6,400.	6,400.		
Tinget gaar ud fra, at en eventuel Hovedtegraf- tation vil kunne faa Lokale i Posthuset.	79,600.	79,600.	159,200.	
Overføres...			159,200.	

Nr. 7.
20.
október.

	1906.	1907.	alls.
	kr.	kr.	kr.
fluttar...			159,200.
B.			
Til vegabóta:			
1. til verkfræðings landsins:	kr.		
a. laun	3,000.		
b. ferðakostnaður og fæðispeningar	500.		
	3,500.	3,500.	
2. til verkfróðra aðstoðarmanna við samgaungubætur, allt að	1,500.	1,500.	
3. til flutningabrauta:	alls 62,000 kr.,		
þar af:	1906. 1907.		
	kr. kr.		
a. til flutningabrautar á Fagradal á fjárhagstímabilinu alls	30,000		
b. til flutningabrautar upp Borgarfjörð	8,000.		
til viðhalds flutningabrauta	12,000. 12,000.		
	12,000.	50,000.	
4. til þjóðvega:			
þar af:			
í Suður-amtinu	6,000. 6,000.		
- Vestur-amtinu	4,000. 8,000.		
- Norður-amtinu	8,000. 12,000.		
- Austur-amtinu	3,000. 14,000.		
	21,000.	40,000.	
Par af til vegagjörðar í Austur-Skaptafellssýslu 4,000 kr. síðara árið.			
Af þjóðvegafje til Suðुरamtsins má verja 4,000 kr. til þjóðvegarins upp Mosfellssveit gegn jafnmiklu tillagi annarsstaðar að.			
5. til fjallvega	2,000.	6,000.	
6. til áhalda	2,000.	2,000.	
7. Til sýsluvegarins frá Hafnarfirði að Vogastapa	2,500.	2,500.	
Fjárveiting þessi veitist með því skilyrði að jafnmiklu fje sje að minsta kosti varið til vegarins annarsstaðar frá.			
8. Til akbrautar frá Flatholti fyrir ofan Bitru upp Skeiðin að Stóru-Laxá	6,000.	6,000.	
Gegn því að 13,000 kr. verði lagðar fram annarsstaðar frá.			
flyt...	50,500.	111,500.	159,200.

	1906.	1907.	Tilsammen.	Nr. 7. 20. Oktober.
	Kr.	Kr.	Kr.	
Overført...			159,200.	
B.				
Til Vejvæsenet:				
1. Til Landets Ingeniør:	Kr.			
a. Lønning.....	3,000.			
b. Rejseomkostninger og Diæter ...	500.			
	3,500.	3,500.		
2. Til kyndige Medhjælpere ved Forbedringer af Kommunikationsmidlerne indtil.....	1,500.	1,500.		
3. Til Tilførselsveje; i alt 62,000 Kr.				
Deraf:	1906.	1907.		
	Kr.	Kr.		
Til en Tilførselsvej paa Fagridal i Finansperioden....	30,000.			
Til en Tilførselsvej op igennem Borgarfjord	8,000.			
Til Vedligeholdelse af Tilførselsveje.....	12,000.	12,000.		
	12,000.	50,000.		
4. Til Hovedveje:				
Deraf:				
	Kr.	Kr.		
i Sydamtet	6,000.	6,000.		
i Vestamtet	4,000.	8,000.		
i Nordamtet	8,000.	12,000.		
i Østamtet	3,000.	14,000.		
	21,000.	40,000.		
Deraf til Vejanlæg i Østerskaptafell Syssel 4,000 Kr. det sidste Aar.				
Af Bevillingen til Hovedveje i Sydamtet kan 4,000 Kr. anvendes til Hovedvejen op igennem Mosfellssveit imod et lige saa stort Beløb andet Steds fra.				
5. Til Fjældveje	2,000.	6,000.		
6. Til Redskaber og Værktøj	2,000.	2,000.		
7. Til Sysselvejen fra Havnefjord til Vogastapi. Bevillingen er betinget af, at der anvendes mindst et lige saa stort Beløb til nævnte Vej andet Steds fra.	2,500.	2,500.		
8. Til en Kørevej fra Flatholt indenfor Bitra op igennem Skeidin til Store-Laxaa..... mod at 13,000 Kr. bevilges dertil andet Steds fra.	6,000.	6,000.		
Overføres...	50,500.	111,500.	159,200.	

Nr. 7.
20.
október.

	1906.	1907.	alls.
	kr.	kr.	kr.
fluttar...	50,500.	111.500.	159,200.
9. Til vegagjörðar á Breiðadalsheiði í Ísafjarðarsýslu fyrri árið	5,000.		
Fjárveitingin er því skilyrði bundin, að hlutaðeigandi sýslufjelög leggi fram allt að $\frac{1}{3}$ hluta af kostnaði við vegagjörðina.			
10. Til varnar sjávarágangi á vegi í Vestmannaeyjum og endurbóta á honum	1,000.		
Fjárveitingin er því skilyrði bundin, að hlutaðeigandi sýslufjelag leggi til vegagjörðarinnar að minnsta kosti jafnmikið fje án þess að taka það af lögákveðnu sýsluvegagjaldi eða hreppavegagjaldi.			
11. Til brúargjörðar á Hólmsá og Skaptár-eldvatni í Vestur-Skaptafellssýslu		12,000.	
Fjárveitingin er því skilyrði bundin, að sýslufjelagið leggi til þessa verks að minnsta kosti 2,000 kr.			
12. til dragferjuhalds á Hjeraðsvötnum í Skagafirði	300.	300.	
13. Styrkur til brúargjörðar á Jökulsá í Jökuldal, þó eigi yfir helming brúarkostnaðar, eða allt að	3,000.		
	59,800.	123,800.	183,600.
C.			
1. Til gufuskípaferða:			
Til hins sameinaða gufuskípafélags, að því tilskildu, að ferðirnar til Íslands verði 30, að viðkomur í Færeyjum sje ekki fleiri en í gildandi ferðaáætlun fjelagsins, að fargjöld og farmgjöld verði eigi hærri en nú eru, að Íslendingar, sem ferðast á fyrsta farrými, megi bæði á milli landa og með ströndum fram kaupa fæði sitt á 2 farrými, og sje eigi skyldir til að kaupa fæði á ferðum með landi fram; að allt að 25 stúdentum og allt að 50 efnalitlum iðnaðarmönnum og alþýðumönnum árlega veitist sú ívilnun með fargjald á milli Íslands og Kaupmannahafnar, að þeir geti ferðast á öðru farrými báðar leiðir fyrir sama fargjaldi.			
flyt...			342,800.

	1906.	1907.	Tilsammen.	Nr. 7. 20. Oktober.
	Kr.	Kr.	Kr.	
Overført...	50,500.	111,500.	159,200.	
9. Til et Vejanlæg paa Breidadalshede i Isafjord Syssel det første Aar	5,000.			
Bevillingen betinges af, at vedkommende Sysselskommuner udrede indtil $\frac{1}{3}$ af Omkostningerne ved Vejanlægget.				
10. Til Værn mod Beskadigelser fra Havet af en Vej paa Vestmannøerne og til dens Udbedring	1,000.			
Bevillingen betinges af, at vedkommende Sysselskommune til Vejanlægget anvender mindst et lige saa stort Beløb, der dog ikke maa tages af de lovbestaaende Sysselvejpenge eller Reppevejpenge.				
11. Til Brobygning paa Holmsaa og Skaptar-eldsvatn i Vester-Skaptafell Syssel		12,000.		
Bevillingen betinges af, at Sysselskommunen dertil anvender mindst 2,000 Kr.				
12. Til at opretholde en Trækfærge paa Hjeradvötn i Skagafjord Syssel.....	300.	300.		
13. Bidrag til Opførelsen af en Bro over Jökulsaa i Jökuldal, dog ikke over Halvdelen af de dertil medgaaende Udgifter, indtil.....	3,000.			
	59,800.	123,800.	183,600.	
C.				
1. Til Dampskibsfart:				
Til Det forenede Dampskibsselskab paa Betingelse af, at der udføres 30 Rejser til Island, at Færøerne ikke anløbes oftere end efter Selskabets nugældende Fartplan, at Passager- og Fragttakster ikke forhøjes fra de nugældende, at Islændere paa 1ste Kahytsplads saa vel paa Mellemlandsrejser som paa Kystrejser kan købe deres Kost paa 2den Plads, samt ere fritagne for at købe Kost paa Kystrejserne; at indtil 25 Studenter og indtil 50 ubemidlede Haandværkere og Almuesmænd aarlig faa den Begunstigelse med Hensyn til Passage mellem Island og Kjøbenhavn, at de kunne rejse paa 2den Plads frem og tilbage for samme Betaling, som er sædvanlig for den ene Rejse, imod at de fremvise en Attest fra Che-				
Overføres...			342,800.	

Nr. 7.
20.
október.

	1906.	1907.	alls.
	kr.	kr.	kr.
fluttar ... gjald og venjulegt er fyrir aðra leið, enda sýni þeir vottorð frá forstjóra íslenzkustjórannarráðs- skrifstofunnar í Kaupmannahöfn eða frá sýslumanni eða bæjarfógeta í hlutaðeigandi sýslu eða kaupstað, og enn fremur að því tilskildu, að fjelagið flytji innflytjendur (immi- granta) til Íslands fyrir samsvarandi far- gjald því, sem það hingað til hefir tekið fyrir útflytjendur (emigranta) frá Íslandi milli Íslands og Skotlands	30,000.	30,000.	342,800.
2. til gufubátaferða allt að	28,000.	28,000.	
Fjenu má verja þannig hvort árið:			
a. Til bátaferða á Faxaflóa, allt að 12,000 kr.			
b. — — — Breiðafirði allt að 8,000 —			
c. — — — Ísafirði og í Ísa- fjarðarsýslu allt að 5,000 —			
d. — — — Eyjafirði allt að 3,000 —			
Áætlun um ferðirnar undir staflíð a. og b., svo og samninga við útgerðarmenn sam- þykkir ráðherra eptir að hann hefir fengið tillögur bæjarstjórna og sýslunefnda, er hlut eiga að máli.			
Sýslunefndir og bæjarstjórnir semji ferða- áætlanir bátanna á staflíð c. og d.			
Styrkveitingarnar greiðist með því skil- yrði, að bátarnir flytji póstsendingar og vitji þeirra og skili þeim á pósthúsum viðkomu- staðanna án sjerstaks endurgjalds.			
3. Styrkur til gufu- og mótorbátsferða á milli Vestmannaeyja og Rangársands	300.	300.	
Sýslunefnd Rangárvallasýslu semur um ferðirnar og tekur á móti styrknum.			
4. Til mótorbáts á Lagarfljóti, eitt skipti fyrir öll	500.		
	58,800.	58,300.	
D.			117,100.
Til ritsíma og málpráða.			
1. Fyrsta og önnur afborgun af 20 ára árs- greiðslu til stóra norræna ritsímafjelagsins			
flyt...			459,900.

	1906.	1905.	Tilsammen.	Nr. 7. 20. Oktober.
	Kr.	Kr.	Kr.	
Overført...			342,800.	
fen for Islands Ministeriums Kontor i København eller fra Sysselmanden eller Byfogden i vedkommende Syssel eller Købstad, og endvidere paa Betingelse, at Selskabet beforder Indvandrere (Immigranter) til Island for samme Betaling, som det hidtil har forlangt for Udvandrere (Emigranter) fra Island mellem Island og Skotland	30,000.	30,000.		
2. Til Dampbaadsfart, indtil.	28,000.	28,000.		
Beløbet kan anvendes saaledes i hvert Kr. af Aarene:				
a. Til Baadfart i Faksebugten, indtil 12,000.				
b. — — — Breidabugten indtil 8,000.				
c. — — — Isafjord og Isafjord Syssel indtil 5,000.				
d. — — — Øfjord indtil..... 3,000.				
Fartplanen for den under Litra a. og b. opførte Baadfart saa vel som Kontrakter med Rederne approberes af Ministeren efter at han derom har modtaget Indstillinger fra vedkommende Bybestyrelser og Sysselforstanderskaber.				
Vedkommende Sysselforstanderskaber og Bybestyrelser fastsætte Gartplanen for de under c. og d. omhandlede Baade.				
Tilskudene udbetales paa Vilkaar, at Dampbaadene befordre Postforsendelser, samt afhente og aflevere dem paa Anløbsstedernes Posthuse uden særligt Vederlag.				
3. Understøttelse til en Damp- og Motorbaadsfart mellem Vestmannøerne og Rangarsand .	300.	300.		
Sysselforstanderskabet for Rangarvalla Syssel træffer Overenskomst om Baadfarten og modtager Understøttelsen.				
4. Til en Motorbaad paa Lagarfljot, en Gang for alle	500.			
	58,800.	58,300.		
D.			117,100.	
Til Telegrafer og Telefoner.				
1. Første og andet Bidrag af et 20-aarigt Tilskud til det store Nordiske Telegrafelskab				
Overføres...			459,900.	

Nr. 7.
20.
október.

	1906.	1907.	alls.
	kr.	kr.	kr.
fluttar ..			459,900.
fyrir að koma á og halda uppi säsímasam- bandi milli Hjaltlands og Íslands yfir Fær- eyjar, og fyrir 300,000 kr. framlag fjelagsins til landsímalagningar frá landtökustað sæ- símans til Reykjavíkur	35,000.	35,000.	
2. Til landsímalagningar og málþráðasambands frá Seyðisfirði um Akureyri til Reykjavíkur:			
	kr.	kr.	
a. efni til landlínunnar	220,430		
b. eptirlit með tilbún- ingi efnis og flutn- ingsgjöld á sjó og landi	84,500		
c. kostnaður við verk- stjórn og vinnu að símalagningunni og útbúnaði stöðvanna	133,440		
d. verkfæri, símagögn, rafmagnstæki, prent- un á ýmsu	13,000		
e. Óviss útgjöld og borg- un til hins tekniska ráðunauts stjórnar- innar	10,000		
	461,370		
Hjer frá dregst fram- lag stóra norræna ritsímafjelagsins ...	292,000		
	169,370		
3. Til þess að kaupa og flytja hingað til lands 2,500 auka-staura og annað verkefni	14,000		
	183,370.		
4. Til þess að mæla upp landsíma- línuna og setja kilomtramerki		3,000.	
5. til starfsreksturs landsímasambandsins:			
	1906.	1907.	
	kr.	kr.	
a. Námsstyrkur til 4 hjerlendra manna til þess að nema firð- ritun	4,000		
flyt ..	4,000		
	218,370.	38,000.	459,900.

Nr. 7. Fjárlög 20. október fyrir árin 1906 og 1907.

	1906.	1907.	Tilsammen.	Nr. 7, 20. Oktober.
	Kr.	Kr.	Kr.	
Overført...			459,900.	
til Anlæg og Drift af et Telegrafkabel fra Shetlandsøerne over Færøerne til Island, imod et Bidrag af 300,000 Kr. fra Selskabet til Anlæg af en Landlinie fra Kabelets Landingssted til Reykjavik.....	35,000.	35,000.		
2. Til Landliniens Anlæg og Telefonforbindelse mellem Seydisfjord, over Akureyri til Reykjavik:				
	Kr.	Kr.		
a. Materiel til selve Land-				
linien	220,430			
b. Fabrikationstilsyn og				
Frugt tilsøs og over Land	84,500			
c. Ledelse og Arbejdsløn ved				
Linien's Bygning og Sta-				
tionernes Montering	133,440			
d. Instrumenter, Apparater,				
Batterier og Tryksager..	13,000			
e. Uforudsete Udgifter samt				
Honorar til den tekniske				
Konsulent.....	10,000			
	<u>461,370</u>			
Heri fragaar Bidraget				
fra det store Nordiske Tele-				
grafselskab.....	292,000			
	<u>169,370</u>			
3. Til Indkøb af 2,500 Ekstrastænger og andet Materiel samt Fragt her til Landet.....	14,000			
	<u>183,370.</u>			
4. Til Opmaaling af Landlinien og Anbringelse af Kilometermærker.....		3,000.		
5. Til Landliniens Drift:				
	1906.	1907.		
	Kr.	Kr.		
a. Understøttelse til 4 her				
bosatte Personer til at ud-				
danne sig som Telegra-				
fister	4,000			
Overføres...	4,000			
	<u>218,370.</u>	<u>38,000.</u>	<u>459,900.</u>	

Nr. 7. 20. október.	1906. kr.	1907. kr.	1906. kr.	1907. kr.	alls. kr.
fluttar...	4,000		218,370.	38,000.	459,900.
b. helmingur af kostnaðinum við símastöðina á landtöku- staðnum.....	3,150	8,200			
c. laun.....	3,500	14,000			
d. til 16 talsímastöðva. Heimilt er stjórninni, er hún ákveður, hvar talsímastöðvar skuli vera, að gera það að skilyrði, að sveitar- fjelög leggi árlegan skerf til rekstursins.	250	960			
e. húsaleiga í Reykja- vík og Akureyri, svo og eldiviður og ljós.	650	1,600			
f. til viðhalds landsím- ans		11,875			
g. eyðublöð, prentkostnaður burðareyrir o. s. frv.....	200	600			
h. önnur útgjöld	500	1,000			
i. til þess að rannsaka og undirbúa síma- samband til Ísafjarð- ar og frá Reykjavík austur að Ægissíðu allt að		4,000			
			12,250.	42,235.	
			230,620.	80,235.	310,855.
E.					
Til vita:					
a. til umsjónarmanns við vitana við Faxaflóa			300.	300.	
b. til eptirlitsferða.....			100.	100.	
c. til vitans á Reykjanesi:		kr.			
1. til launa vitavarðar		1,200.			
2. fyrir olíu		250.			
3. — steinkol		160.			
4. flutningskostnaður		300.			
flyt...		1,910.	400.	400.	770,755.
Nr. 7. Fjárlög 20. október fyrir árin 1906 og 1907.					

	1906. Kr.	1907. Kr.	1906. Kr.	1907. Kr.	Tilsammen. Kr.	Nr. 7. 20. Oktober.
Overført...	4000	»	218,370.	38,000.	459,900.	
b. Halvdelen af Omkostningerne ved Telegrafstationen paa Kablets Landingssted.....	3,150	8,200				
c. Lønninger.....	3,500	14,000				
d. Til 16 Telefonstationer. Ved Bestemmelsen af, hvor der skal oprettes Telefonstationer, er Regeringen bemyndiget til at betinge Anlægget af, at Kommunerne yde et aarligt Bidrag til Driften.	250	960				
e. Husleje i Reykjavik og Akureyri, samt Brændsel og Belysning	650	1,600				
f. Til Vedligeholdelse af Landlinien	»	11,875				
g. Blanketter, Trykningsomkostninger, Porto m. v.	200	600				
h. Andre Udgifter.....	500	1,000				
i. Til Undersøgelse og Forberedelse af en Landlinie til Isafjord og fra Reykjavik til Ægissida, indtil		4,000				
			12,250.	42,235.		
			230,620.	80,235.		
					310,855.	
E.						
Til Fyrvæsenet:						
a. Til en Inspektør ved Fyrene i Faksebugten			300.	300.		
b. Til Inspektionsrejser			100.	100.		
c. Til Fyret paa Reykjanes:		Kr.				
1. Lønning til Fyrmesteren		1,200.				
2. Til Anskaffelse af Olie.....		250.				
3. — — — Stenkul.....		160.				
4. Transportomkostninger.....		300.				
Overføres...	1,910.		400.	400.	770,755.	

Nr. 7.
20.
október.

		1906.	1907.	alls.
	kr.	kr.	kr.	kr.
fluttar...	1,910.	400.	400.	770,755.
5. til viðhalds á húsi, áhöldum o. fl.	500.			
6. eptirgjald eptir lóðina	30.			
		2,440.	2,440.	
d. til vitans á Skagatá:				
1. til vitavarðar	400.			
2. fyrir olíu	175.			
3. til viðhalds á húsi, áhöldum o. fl.	300.			
4. steinkol	100.			
5. flutningskostnaður	100.			
6. eptirgjald fyrir lóðina	16.			
7. til að byggja varðklefa við vitann f. á.	350.			
		1,441.	1,091.	
e. til vitans við Gróttu:				
1. til vitavarðar	400.			
2. fyrir olíu	150.			
3. til viðhalds á húsi, áhöldum o. fl.	200.			
4. steinkol	60.			
5. flutningskostnaður	40.			
		850.	850.	
f. til árlegra útgjalda við vita á Dalatanga við Seyðisfjörð.....		600.	600.	
Þar af 400 kr. til að gæta vitans og þeyta þokulúður, þegar þörf er á.				
g. til tveggja vita við leiðina inn á Hafnarfjörð:	kr.			
1. til vitavarðar.....	400.			
2. fyrir olíu	125.			
3. til viðhalds á húsum, áhöldum o. fl.	150.			
4. flutningskostnaður	25.			
		700.	700.	
h. Til vitans á Arnarnesi í Skutulsfirði:				
1. til vitavarðar	400.			
2. til lóðargjalds	10.			
3. fyrir olíu	200.			
4. til viðhalds húsum, áhöldum o. fl.	200.			
5. fyrir steinkol	100.			
6. flutningskostnaður	50.			
		960.	960.	
i. styrkur til vörðuvitans á Gerðatanga.....		100.	100.	
k. Til vita á Skipaskaga.		300.	300.	
l. Til vita á Elliðaey á Breiðafirði		400.	400.	
	flyt...	8,191.	7,841.	770,755.

		1906.	1907.	Tilsammen.	Nr. 7.
		Kr.	Kr.	Kr.	20.
				770,755.	Oktober.
	Overført...	1,910.	400.	400.	
5.	Til Vedligeholdelse af Bygning og Apparater m. m.	500.			
6.	Afgift af Grunden.....	30.			
			2,440.	2,440.	
d.	Til Skagataa Fyr:				
1.	Til Fyrpasseren	400.			
2.	Til Anskaffelse af Olie	175.			
3.	Til Vedligeholdelse af Bygning og Apparater m. m.	300.			
4.	Stenkul.....	100.			
5.	Transportomkostninger.....	100.			
6.	Afgift af Grunden.....	16.			
7.	Til Opførelse af Bolig til Fyrvogteren 1906.....	350.			
			1,441.	1,091.	
e.	Til Grotta Fyr:				
1.	Til Fyrpasseren	400.			
2.	Til Anskaffelse af Olie	150.			
3.	Til Vedligeholdelse af Bygning og Apparater	200.			
4.	Stenkul.....	60.			
5.	Transportomkostninger.....	40.			
			850.	850.	
f.	Til aarlige Udgifter ved Fyret paa Dalatangi ved Seydisfjord		600.	600.	
	Heraf 400 Kr. til Fyrets Pasning samt til at blæse i Taagehorn, naar saadant behøves.				
g.	Til to Fyr ved Indsejlingen til Havnefjord:				
1.	Til Fyrpasseren	400.			
2.	Til Olie	125.			
3.	Til Vedligeholdelsen af Bygninger og Apparater	150.			
4.	Transportomkostninger	25.			
			700.	700.	
h.	Til Fyret paa Arnarnes i Skutulsfjord:				
1.	Til Fyrpasseren	400.			
2.	Til Afgift af Grunden	10.			
3.	Til Anskaffelse af Olie	200.			
4.	Til Vedligeholdelse af Bygninger og Apparater m. m.....	200.			
5.	Til Stenkul	100.			
6.	Transportomkostninger.....	50.			
			960.	960.	
i.	Understøttelse til Varden paa Gerdatangi .		100.	100.	
k.	Til et Fyr paa Skipaskagi		300.	300.	
l.	Til et Fyr paa Ellidæ i Breidabugten....		400.	400.	
	Overføres...		8,191.	7,841.	770,755.

Nr. 7.
20.
október.

	1906.	1907.	alls.
	kr.	kr.	kr.
fluttar...	8,191.	7,841.	770,755.
m. til að byggja vita á Vestmannaeyjum:			
a. til að byggja vita (fyrra árið)	15,000.		
b. kostnaður við vitahaldið	500.	1,000.	
n. til rannsóknar vitastæða og áætlana allt að	3,000.		
	26,691.	8,841.	35,532.
Samtals...			806,287.

13. gr.

Til kirkju- og kennslumála veitast 307,196 kr.:

A.	1906.	1907.	alls.
	kr.	kr.	kr.
Í þarfir andlegu stjettarinnar:			
a. 1. laun biskupsins	7,000.		
2. skrifstofukostnaður.	1,000.		
	8,000.	8,000.	
b. önnur útgjöld:			
1. til prestakalla samkvæmt lögum 27. febr. 1880, 1. gr.	9,500.	9,500.	
2. til bráðabirgðaruppbótar brauðum.	6,000.	5,200.	
Ráðherrann úthlutar styrknum eptir tillögum biskups.			
3. til nokkurra brauða í fyrverandi Hólastípti	600.	600.	
4. viðbót við eptirlaun þau, er fátækir uppgjafaprestar og prestsekkjur fá samkvæmt lögum	3,500.	3,500.	
	27,600.	26,800.	54,400.
B.			
Til kennslumála:			
I. Til prestaskólans:			
a. laun	9,200.	9,200.	
b. önnur útgjöld:	1906.	1907.	
1. húsaleigustyrkur	kr.	kr.	
handa allt að 12 lærisveinum, 80 kr. til hvers	960.	960.	
flyt...	960.	960.	
	9,200.	9,200.	54,400.

Nr. 7. Fjárlög 20. október fyrir árin 1906 og 1907.

	1906.	1907.	Tilsammen.	Nr. 7. 20. Oktober.
	Kr.	Kr.	Kr.	
Overført...	8,191.	7,841.	770,755.	
m. Til Opførelse af et Fyr paa Vestmannøerne:				
a. Til Opførelse af Fyret 1906	15,000.			
b. Til dets Vedligeholdelse	500.	1,000.		
n. Til Undersøgelse af hvor Fyr bør anlægges og Tilvejebringelse af Overslag, indtil	3,000.			
	26,691.	8,841.	35,532.	
I alt...			806,287.	

§ 13.

Til Kirke- og Undervisningsvæsenet bevilges 307,196 Kr.:

	1906.	1907.	Tilsammen.
	Kr.	Kr.	Kr.
A.			
Til Gejstligheden:			
	Kr.		
a. 1. Lønning til Biskoppen	7,000.		
2. Kontorholdsgodtgørelse til samme	1,000.		
	8,000.	8,000.	
b. Andre Udgifter:			
1. Tilskud til Præstekald i Henhold til Lov 27de Februar 1880 § 1	9,500.	9,500.	
2. Til midlertidig Forbedring af Præstekald. Ministeren uddeler Understøttelsen efter Biskoppens Indstilling.	6,000.	5,200.	
3. Til nogle Præstekald i forrige Holar Stift	600.	600.	
4. Tilskud til fattige Emeritpræsters og Præsteenkers Pension	3,500.	3,500.	
	27,600.	26,800.	54,400.
B.			
Til Undervisningsvæsenet:			
I. Pastoralseminariet:			
a. Lønninger	9,200.	9,200.	
b. Andre Udgifter:			
	1906.	1907.	
	Kr.	Kr.	
1. Huslejeunderstøttelse til indtil 12 Semina- rister, 80 Kr. til hver.	960.	960.	
Overføres...	960.	960.	
	9,200.	9,200.	54,400.

Nr. 7.
20.
október.

	1906.	1907.	1906.	1907.	alls.
			kr.	kr.	kr.
fluttar...	960 kr.	960 kr.	9,200.	9,200.	54,400.
2. námsstyrkur	1,000 —	1,000 —			
Styrkurinn til hvers nemanda má eigi fara fram úr 200 kr. fyrir skólaárið.					
Húsaleigustyrk og námsstyrk má að eins veita efnilegum, reglu- sömum og efnalitlum nemendum, og gangi að öðru jöfnu utan- bæjarnemendur fyrir bæjarnemendum.					
3. til tímakennslu.....	100 —	100 —			
4. til bókakaupa.	300 —	300 —			
5. til eldiviðar og ljósa	150 —	150 —			
6. til umsjónar	100 —	100 —			
7. ýmisleg útgjöld.....	250 —	250 —			
8. til þess að gefa út kennslubækur handa prestaskólanum, 25 kr. fyrir örkina, allt að	250 —	250 —			
			3,110.	3,110.	
			12,310.	12,310.	
II. Til læknaskólans:					24,620.
a. laun			3,200.	3,200.	
b. önnur útgjöld:					
1. húsaleigustyrkur handa allt að 10 nemendum.....	800 kr.				
2. námsstyrkur	1,200 —				
Styrkur til hvers nemanda má eigi fara fram úr 200 kr. fyrir skólaárið.					
Húsaleigustyrk og námsstyrk má að eins veita efnilegum, reglusömum og efnalitlum nemendum, og gangi að öðru jöfnu utanbæjarnemendur fyrir bæjarnemendum.					
3. eldiviður, ljós og ræsting....	300 —				
4. til bókakaupa, verkfæra og kennsluáhalda	500 —				
flyt...	2,800 kr.		3,200.	3,200.	79,020.

Nr. 7. Fjárlög 20. október fyrir árin 1906 og 1907.

	1906.	1907.	1906.	1907.	Tilsammen.	Nr. 7. 20. Oktober.
	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	
Overført...	960.	960.	9,200.	9,200.	54,400.	
2. Stipendieunderstøttelser 1,000.	1,000.	1,000.				
Understøttelsen til hver studerende maa ikke overstige 200 Kr. for Skoleaaret.						
Husleje- og Stipendieunderstøttelser maa kun ydes haabefulde, ordentlige og ubemidlede Disciple, hvorhos under iøvrigt lige Forhold udenbys Disciple gaa forud for indenbys Disciple.						
3. Til Timeundervisning	100.	100.				
4. Til Indkøb af Bøger	300.	300.				
5. Til Brændsel og Belysning	150.	150.				
6. Til Inspektion	100.	100.				
7. Forskellige Udgifter.	250.	250.				
8. Til Udgivelsen af Lærebøger til Brug for Seminariet, 25 Kr. pr. Ark, indtil	250.	250.				
			3,110.	3,110.		
			12,310.	12,310.		
II. Lægeskolen:					24,620.	
a. Lønninger			3,200.	3,200.		
b. Andre Udgifter:		Kr.				
1. Huslejeunderstøttelse til indtil 10 Disciple		800.				
2. Stipendieunderstøttelser	1,200.					
Understøttelsen til hver Studerende maa ikke overstige 200 Kr. for Skoleaaret.						
Husleje og Stipendieunderstøttelser maa kun ydes haabefulde, ordentlige og ubemidlede Disciple, hvorhos under i øvrigt lige Forhold udenbys Disciple gaa forud for indenbys Disciple.						
3. Til Brændsel, Belysning og Rengøring		300.				
4. Til Indkøb af Bøger, Instrumenter og Undervisningsmateriel.		500.				
Overføres...	2,800.		3,200.	3,200.	79,020.	

Nr. 7. 20. október.			1906.	1907.	alls.
			kr.	kr.	kr.
	fluttar...	2,800 kr.	3,200.	3,200.	79,020.
5.	ferðastyrkur handa lækna- efnum.....	300 —			
	Styrkur til hvers nemanda má eigi fara fram úr 80 kr.				
6.	þóknun fyrir tímakennslu í efnafræði.....	200 —			
7.	til umbúða og annars kostn- aðar við ókeypis „klinik“, allt að.....	200 —			
8.	ýmisleg útgjöld.....	200 —			
c. til þess að leigja hús handa læknaskólanum			3,700. 1,000.	3,700. 1,000.	
			7,900.	7,900.	
III. Til hins almenna menntaskóla:					15,800.
a.	laun.....		19,200.	19,200.	
b.	aðstoðarfje:				
	handa söngkennaranum ...	600 kr.			
	— fimleikakennaranum	700 —			
	— dyraverði.....	1,100 —			
	fyrir yfirumsjón með skólahúsinu og áhöldum skólans	200 —			
c. önnur útgjöld:			2,600.	2,600.	
	1906.	1907.			
1.	til bókasafns skólans	300 kr. 300 kr.			
2.	til eldiviðar og ljósa	1,400 — 1,400 —			
3.	til skólahússins utan og innan	1,400 — 1,400 —			
4.	til tímakennslu og prófdómenda	2,800 — 2,800 —			
5.	húsaleigustyrkur handa 36 lærisvein- um, 20 kr. handa hverjum	720 — 720 —			
6.	námsstyrkur.....	2,000 — 2,000 —			
	Styrkur til hvers nemanda má eigi fara fram úr 200 kr. fyrir skólaárið.				
	Húsaleigustyrk og námsstyrk má að eins veita efni- legum, reglusömum				
flyt... 8,620 kr. 8,620 kr.			21,800.	21,800.	94,820.

		1906.	1907.	Tilsammen.	Nr. 7. 20. Oktober.
	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	
Overført...	2,800.	3,200.	3,200.	79,020.	
5. Rejseunderstøttelse til Lægekandidater.....	300.				
Understøttelsen til hver Discipel maa ikke overstige 80 Kr.					
6. Honorar for Timeundervisning i Kemi.....	200.				
7. Til Forbindsager og andre Udgifter ved en gratis Klinik, indtil	200.				
8. Forskellige Udgifter	200.				
c. Til Leje af et Hus til Lægeskolen.....		3,700.	3,700.		
		1,000.	1,000.		
		7,900.	7,900.	15,800.	
III. Den højere Almenskole:					
a. Lønninger.....		19,200.	19,200.		
b. Til Medhjælp:	Kr.				
Til Sanglæreren	600.				
Til Gymnastiklæreren	700.				
Til Portneren	1,100.				
Til Overopsyn med Skolebygningen og Skolens Inventarium	200.				
		2,600.	2,600.		
c. Andre Udgifter:	1906.	1907.			
1. Til Skolens Bogsamling.....	Kr. 300.	Kr. 300.			
2. Til Brændsel og Belysning.....	1,400.	1,400.			
3. Til Bygnings-og Inventarieudgifter	1,400.	1,400.			
4. Til Timeundervisning og Eksamenscensur..	2,800.	2,800.			
5. Huslejeunderstøttelse til 36 Alumner à 20 Kr.	720.	720.			
6. Stipendieunderstøttelser	2,000.	2,000.			
Understøttelsen til hver studerende maa ikke overstige 200 Kr. for Skoleaaret.					
Husleje- og Stipendieunderstøttelser maa kun ydes haabefulde, ordentlige og ubemidlede Disciple, hvorhos					
Overføres...	8,620.	8,620.	21,800.	21,800.	94,820.

Nr. 7.
20.
október.

	1906.	1907.	1906.	1907.	alls.
			kr.	kr.	kr.
fluttar...	8,620 kr.	8,620 kr.	21,800.	21,800.	94,820.
og efnalítlum nemendum, og gangi að öðru jöfnu utanbæjarnemendur fyrir bæjarnemendum.					
7. Þóknun handa lækni	100 —	100 —			
8. ýmisleg útgjöld...	1,000 —	1,000 —			
9. fyrir prestsverk...	48 —	48 —			
10. til vísindalegra áhalda við kennslu	450 —	450 —			
11. til þess að gefa út kennslubækur handa hinum alm. mentaskóla, 30 kr. fyrir örkina.....	600 —	600 —			
12. til áhalda við fimleikakennslu	100 —	100 —			
13. Til verðlaunabóka	300 —	300 —			
14. Til að útbúa stofu til handavinnu....		2,500 —			
15. Til að kaupa smíðatól		800 —			
			11,218.	14,518.	
			33,018.	36,318.	69,336.
IV. Til gagnfræðaskóla á Akureyri:					
a. laun			7,400.	7,400.	
b. önnur útgjöld:	1906.	1907.			
1. til bóka- og áhalda-kaupa við kennsluna	kr. 1,000.	kr. 600.			
2. til eldiviðar og ljósa	500.	500.			
3. til tímakenslu.....	1,200.	1,200.			
4. til styrkveitingar námspiltum	400.	400.			
5. ýmisleg útgjöld.....	800.	800.			
			3,900.	3,500.	
			11,300.	10,900.	
					22,200.
					186,356.

flyt...

	1906.	1907.	1906.	1907.	Tilsammen.	Nr. 7.
	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	20. Oktober.
Overført...	8,620.	8,620.	21,800.	21,800.	94,820.	
under iøvrigt lige Forhold udenbys Di- sciple gaa forud for indenbys Disciple.						
7. Lægehonorar	100.	100.				
8. Forskellige Udgifter.	1,000.	1,000.				
9. Til Ministerialia	48.	48.				
10. Til videnskabelige Ap- parater ved Undervis- ningen	450.	450.				
11. Til Udgivelse af Lære- bøger til Brug for Sko- len, 30 Kr. pr. Ark .	600.	600.				
12. Til Apparater til Brug ved Undervisningen i Gymnastik	100.	100.				
13. Til Præmiebøger....	300.	300.				
14. Til Indrettelsen af et Sløjd-Lokale.....		2,500.				
15. Til Anskaffelse af Værktøj		800.				
			11,218.	14,518.		
			33,018.	36,318.	69,336.	
IV. Realskolen paa Akureyri:						
a. Lønninger			7,400.	7,400.		
b. Andre Udgifter:	1906.	1907.				
1. Til Indkøb af Bøger og Undervisningsappa- rater.....	Kr.	Kr.				
	1,000.	600.				
2. Til Brændsel og Be- lysning.....	500.	500.				
3. Til Timeundervisning	1,200.	1,200.				
4. Stipendier til Eleverne	400.	400.				
5. Til forskellige Ud- gifter	800.	800.				
			3,900.	3,500.		
			11,300.	10,900.	22,200.	
Overføres...					186,356.	

Nr. 7.
20.
október.

			1906.	1907.	alls.
			kr.	kr.	kr.
fluttar...					186,356.
V. Til stýrimannaskólans:					
a. laun.....			3,200.	3,200.	
b. önnur útgjöld:	1906.	1907.			
	kr.	kr.			
1. til tímakennslu.....	1,400.	1,400.			
2. til áhaldakaupa o. fl.	400.	400.			
3. til eldiviðar og ljósa	500.	500.			
4. ýmisleg útgjöld.....	500.	500.			
			2,800.	2,800.	
			6,000.	6,000.	12,000.
VI. Til annarar kennslu:					
a. til kvennaskóla:	1906.	1907.			
	kr.	kr.			
1. til kvennaskólans í Reykjavík.....	2,500.	2,500.			
Þar af námsstyrkur til sveitastúlkna 300 kr.					
2. til sama til kennslu í innlendum heimilis- iðnaði og hannyrð- um.....	500.	500.			
3. til kvennaskólans á Blönduósi.....	2,000.	2,000.			
4. til sama skóla 40 kr. fyrir hverja náms- mey, sem er allt skólaárið, allt að .	1,120.	1,120.			
5. til kvennaskólans á Akureyri til þess að halda áfram kennslunni til vor- daga 1906 (f. árið)	1,500.				
			7,620.	6,120.	
b. 1. til barnaskóla annarsstaðar en í kaup- stöðum			10,000.	10,000.	
Styrkur þessi veitist einkum eptir lengd kennslutíma og nemendafjölda, og með því skilyrði, að skólarnir njóti					
flyt...			17,620.	16,120.	198,356.

				1906.	1907.	Tilsammen.	Nr. 7.
				Kr.	Kr.	Kr.	20. Oktober.
Overført...						186,356.	
V. Navigationsskolen:							
a.	Lønninger			3,200.	3,200.		
b.	Andre Udgifter:	1906.	1907.				
		Kr.	Kr.				
	1. Til Timeundervisning	1,400.	1,400.				
	2. Til Indkøb af Apparater m. m.....	400.	400.				
	3. Til Brændsel og Belysning.....	500.	500.				
	4. Forskellige Udgifter.	500.	500.				
				2,800.	2,800.		
				6,000.	6,000.		
						12,000.	
VI. Til anden Undervisning:							
a.	Til Kvindeskoler:	1906.	1907.				
		Kr.	Kr.				
	1. Til Kvindeskolen i Reykjavik	2,500.	2,500.				
	Deraf Stipendier til Piger fra Landet 300 Kr.						
	2. Til samme til Undervisning i indenlandsk Hus- og Kunstflid...	500.	500.				
	3. Til Kvindeskolen paa Blönduos.....	2,000.	2,000.				
	4. Til samme 40 Kr. for hver helaarig Elev ..	1,120.	1,120.				
	5. Til Kvindeskolen paa Akureyri til Fortsættelse af Undervisningen til Foraaret 1906 (det første Aar).....	1,500.					
				7,620.	6,120.		
b.	1. Til Børneskoler udenfor Købstæderne			10,000.	10,000.		
	Beløbet tilstaas efter særligt Hensyn til Undervisningstidens Længde og Elevernes Antal samt paa Betingelse af, at Skolen tillige oppebærer						
Overføres...				17,620.	16,120.	198,356.	

Nr. 7.
20.
október.

	1906.	1907.	alls.
	kr.	kr.	kr.
fluttar... einnig annars tillags, er eigi sje minna en helmingur á móts við styrkinn úr landssjóði.	17,620.	16,120.	198,356.
2. til sveitakennara, allt að 100 kr. til hvers Styrkur þessi veitist gegn því, að kennararnir fái úr sveitarsjóði eða annarsstaðar að, auk fæðis, að minnsta kosti helming á móts við landssjóðsstyrk. Nokkru af þessum styrk má með sama skilyrði verja til sveitakennara, er ráðnir eru til að hafa eptirlit með heimafræðslu. Við styrkveitinguna til þessa eptirlits skal taka sjerstakt tillit til þess, hve opt kennari hefur húsvitjað á hverju heimili og til fjölda heimilanna, sem hann hefur haft eptirlit með.	10,000.	10,000.	
3. til unglingaskóla, þó eigi yfir 500 kr. til hvers, allt að..... Styrkur þessi veitist gegn því skilyrði, að til kennslunnar sje varið úr sveitarsjóði eða annarsstaðar að eigi minna en styrknum nemur. Nánari skilyrði fyrir styrkveitingum þessum semur stjórnarráðið.	1,500.	2,500.	
4. Styrkur til þess að koma upp heimavista- og heimangöngubarnaskóla á Vopnafirði, helmingur kostnaðar allt að	5,000.		
5. Til kostnaðar við umsjón með fræðslumálum landsins og undirbúnings ráðstafana og reglugerða, er stjórnarráðið setur þar um, allt að	2,500.	2,500.	
c. til gagnfræða- og alþýðuskólans í Flensborg.....	2,500.	2,500.	
d. til kennarafræðslu Þar af til áhaldakaupa 400 kr. hvort árið.	3,200.	3,200.	
e. námsstyrkur handa kennaraefnum, allt að 75 kr. handa hverjum	600.	600.	
f. til skólaiðnaðar-kennslu	500.	500.	
g. til organleikarans við dómkirkjuna í Reykjavík	100.	100.	
flyt...	43,520.	38,020.	189,356.

Nr. 7. Fjárlög 20. október fyrir árin 1906 og 1907.

	1906.	1907.	Tilsammen.	Nr. 7. 20. Oktober.
	Kr.	Kr.	Kr.	
Overført...	17,620.	16,120.	198,356.	
et andet Tilskud, der i det mindste beløber sig til Halvdelen af Tilskudet fra Landskassen.				
2. Til Lærere paa Landet, indtil 100 Kr. til hver.....	10,000.	10,000.		
Denne Understøttelse bortgives imod at Læreren, foruden Kosten, faar af Repskassen eller andet Steds fra det halve imod Understøttelsen af Landskassen.				
En Del af Understøttelsen kan paa samme Betingelse anvendes til Lærere paa Landet, der ere antagne til at føre Tilsyn med Hjemmeundervisning. Ved Bortgivelse af Understøttelsen til dette Tilsyn skal der tages Hensyn til, hvor ofte Læreren har besøgt Hjemmene og til Antallet af de Hjem, han har ført Tilsyn med.				
3. Til Ynglingskoler, dog ikke over 500 Kr. til hver, indtil.....	1,500.	2,500.		
Understøttelsen betinges af, at et mindst lige saa stort Beløb anvendes til Undervisningen af Kommunens Kasse eller andet Steds fra. De nærmere Betingelser for Understøttelsen fastsættes af Ministeriet.				
4. Bidrag til Oprettelse af en Internat- og Besøgsskole paa Vopnafjord, Halvdelen af Omkostningerne, indtil	5,000.			
5. Til Bestridelse af Omkostningerne ved Tilsyn med Landets Undervisningsvæsen og til Forberedelse af Foranstaltninger og Reglementer, der herom træffes af Ministeriet	2,500.	2,500.		
c. Til Real- og Almueskolen i Flensborg .	2,500.	2,500.		
d. Til Uddannelse af Lærere	3,200.	3,200.		
Deraf til Indkøb af Materiel, 400 Kr. for hvert af Aarene.				
e. Stipendieunderstøttelse til dem, der søge Uddannelse som Lærere, indtil 75 Kr. til hver	600.	600.		
f. Til Undervisning i Sløjd	500.	500.		
g. Til Organisten ved Reykjavik Domkirke.	100.	100.		
Overføres....	43,520.	38,020.	189,356.	

Nr. 7.
20.
október.

	1906.	1907.	alls.
	kr.	kr.	kr.
fluttar...	43,520.	38,020.	198,356.
h. til kennara í organslætti og sönglist í Reykjavík	400.	400.	
i. styrkur til þess að semja og gefa út alþýðukennslubækur	800.	800.	
Þar af heimilast stjórninni allt að 500 kr. hvort árið til þess að láta semja lestrarbók handa alþýðuskólum.			
j. til kennslu heyrnar- og málleysingja	5,000.	5,000.	
k. Utanfararstyrkur til Margrétar Fr. Bjarnadóttur til fullkomunar í námi við heyrnar- og málleysingjastofnunina í Kaupmannahöfn fyrra árið	400.		
l. til kennslu blinda drengs Erlends Páls Jónssonar í Danmörku.....	300.	300.	
m. styrkur til Þorkels Hreinssonar til að standaast kostnað við dvöl vitfirtrar dóttur hans á vitfiringastofnuninni Karensminde.....	150.	150.	
n. til lýðháskólans í Bakkakoti í Borgarfirði..... 1,000 kr. Til sama skóla: 30 kr. fyrir hvern nemanda, sem er á skólanum að minnsta kosti 6 mánuði, allt að	600 —		
	1,600.	1,600.	
o. til unglingaskólans á Heydalsá í Strandasýslu.....	400.	400.	
Styrkur þessi veitist gegn því skilyrði, að skólinn njóti ekki minna opinbers styrks annarstaðar frá en yfirstandandi ár.			
	52,570.	46,670.	99,240.
VII. Til sundkennslu:			
a. í Reykjavík	300.	300.	
Styrkur þessi er bundinn því skilyrði, að kennslan fari fram að minnsta kosti 2 mánuði að vorinu og 1 mánuð að haustinu, og að lærisveinar latínuskólans njóti kennslunnar ókeypis.			
flyt...	300.	300.	297,596.

	1906.	1907.	Tilsammen.	Nr. 7. 20. Oktober.
	Kr.	Kr.	Kr.	
Overført...	43,520.	38,020.	198,356.	
h. Til en Lærer i Orgelspil og Sang i Reykjavik	400.	400.		
i. Til Udarbejdelse og Udgivelse af Lærebøger for Almuen.....	800.	800.		
Heraf bemyndiges Regeringen til at anvende indtil 500 Kr. hvert af Aarene til at lade udarbejde en Læsebog for Almueskoler.				
j. Udgifter til døvstummes Undervisning	5,000.	5,000.		
k. Rejseunderstøttelse til Margrjet Fr. Bjarnadatter til hendes Uddannelse ved Døvstummeinstituttet i Kjøbenhavn, 1906.	400.			
l. Til en blind Dreng Erlendur P. Jonssons Undervisning i Danmark.....	300.	300.		
m. Understøttelse til Thorkell Hreinsson til at afholde Omkostningerne ved hans aandssvage Datters Ophold paa Aands- svageanstalten Karensminde	150.	150.		
n. Til Folkehøjskolen paa Bakkakot Kr. i Borgarfjord 1,000. Til samme Skole: 30 Kr. for hver Elev, som er paa Skolen i det mindste 6 Maaneder, indtil 600.	1,600.	1,600.		
o. Til Ynglingeskolen paa Heydalsa i Stranda Syssel.....	400.	400.		
Denne Understøttelse bevilges paa Betingelse af, at Skolen andet Steds fra oppebærer mindst en ligesaa stor offentlig Understøttelse som i indeværende Aar.				
	52,570.	47,670.	99,240.	
VII. Til Undervisning i Svømning:				
a. I Reykjavik	300.	300.		
Understøttelsen er betinget af, at Undervisningen meddeles i det mindste i 2 Maaneder om Foraaret og 1 Maaned om Efteraaret, samt at Latinskolens Elever nyde fri Undervisning.				
Overført...	300.	300.	297,596.	

Nr. 7.
20.
október.

	1906.	1907.	alls.
	kr.	kr.	kr.
fluttar ...	300.	300.	297,596.
b. til sundkennslu annarstaðar.....	1,000.	1,000.	
Styrkurinn undir b. veitist bæjarstjórn og sýslunefndum með því skilyrði, að annarsstaðar frá sje lagt til sundkennslunnar eigi minna en landsjóðsstyrknum nemur.			
VIII. Styrkur til Stefáns Eiríkssonar til að halda uppi kennslu í teikning og trjeskurði í Reykjavík	1,000.	1,000.	
IX. Styrkur til lögfræðings til þess að búa sig undir að verða kennari við laga-skólann	2,500.	2,500.	
	4,800.	4,800.	9,600.
Samtals ..			307,196.

14. gr.

Til vísinda og bókmennta veitast 99,060 kr.:

	1906.	1907.	alls.
	kr.	kr.	kr.
1. til Landsbókasafnsins: kr.			
a. laun bókavarðar	1,800.		
b. til aðstoðarmanns við Landsbókasafnið.....	900.		
c. til að kaupa bækur og handrit	5,000.		
d. til bókbands	1,000.		
e. til samningar spjaldskrár (eptir reikningi)	1,200.		
f. fyrir afskriftir (eptir reikningi)	800.		
g. til að prenta ritaukaskrár.....	200.		
h. til eldiviðar og áhalda m. m. .	500.		
i. brunaábyrgðargjald fyrir safnið	360.		
	11,760.	11,760.	
2. a. til amtsbókasafns Norðuramtsins 500 kr.			
b. til — Austuramtsins 400 —			
c. til — Vesturamtsins 400 —			
	1,300.	1,300.	
flyt...	13,060.	13,060.	

Nr. 7. Fjárlög 20. október fyrir árin 1906 og 1907.

	1906.	1907.	Tilsammen.	Nr. 7. 20. Oktober.
	Kr.	Kr.	Kr.	
Overføres...	300.	300.	297,596.	
b. Til Svømmeundervisning andet Steds...	1,000.	1,000.		
Understøttelsen under b. tilstaas vedkommende Bybestyrelser og Sysselforstanderskaber paa Betingelse, at der andetsteds fra bidrages til Undervisningen i Svømning med mindst samme Beløb som Understøttelsen af Landskassen.				
VIII. Understøttelse til Stefan Eiriksson til at give Undervisning i Tegning og Træskærererkunst i Reykjavik	1,000.	1,000.		
IX. Understøttelse til en Jurist til at forberede sig til at være Lærer ved Lovskolen	2,500.	2,500.		
	4,800.	4,800.	9,600.	
I alt...			307,396.	

§ 14.

Til videnskabelige og literære Formaal bevilges 99,060 Kr.:

	1906.	1907.	Tilsammen.
	Kr.	Kr.	Kr.
1. Til Landsbiblioteket:			
a. Bibliotekarens Lønning	1,800.		
b. Til en Assistent ved Landsbiblioteket	900.		
c. Til Indkøb af Bøger og Haandskrifter	5,000.		
d. Til Indbinding af Bøger	1,000.		
e. Til Indretning af en Pladekatalog (efter Regning)	1,200.		
f. Til Afskrivning (efter Regning).	800.		
g. Til Trykning af Tillægskataloger	200.		
h. Til Brændsel og Inventarium m. m.	500.		
i. Præmie for Samlingens Forsikring mod Brandfare	360.		
	11,760.	11,760.	
2. a. Til Nordamtets Amtsbibliotek ..	500.		
b. Til Østamtets — ..	400.		
c. Til Vestamtets — ..	400.		
	1,300.	1,300.	
Overføres...	13,060.	13,060.	

Nr. 7.
20.
október.

	1906.	1907.	alls.
	kr.	kr.	kr.
fluttar...	13,060.	13,060.	
Fje þetta veitist með því skilyrði, að hlut- aðeigandi jafnaðarsjóðir veiti að minnsta kosti jafnmikla upphæð.			
3. til sýslubókasafna og lestrarsala í kaup- stöðum allt að 150 kr. til hvers, gegn eigi minna tillagi úr sýslusjóði eða bæjarsjóði, allt að	1,500.	1,500.	
Landsstjórninni sje sendar skýrslur um fyrirkomulag, efnahag og bókakaup þessara stofnana.			
4. til Landsskjalasafnsins:	1906.	1907.	
	kr.	kr.	
a. laun skjalavarðar...	1,400.	1,400.	
b. til að binda inn og búa um skjöl o. fl.	900.	900.	
c. til að útvega og afrita merk skjöl og bækur handa skjalasafninu.	600.	600.	
d. til að gefa út skrá yfir skjalasafnið	250.	250.	
	3,150.	3,150.	
5. til deildar hins íslenska Bókmenntafjelags í Reykjavík	2,000.	2,000.	
500 kr. af styrk þessum veitast með því skil- yrði, að Bókmenntafjlagið gefi út 24 arkir á ári af íslenzku fornbrjefasafni, eða sem því svarar af registri.			
6. til Þjóðvinafjelagsins	750.	750.	
7. til Forngripasafnsins:			
a. til að útvega forngripi og til áhalda	1,000 kr.		
b. til umsjónar	720 —		
Safnið er opið frá 15. júní til 15. sept., 4 daga í viku. Annanhvern sýningardag þenn- an tíma er aðgangur að safn- inu seldur á 50 aura hverjum manni hvert sinn, og fellur það			
flyt... 1,720 —	20,460.	20,460.	

	1906.	1907.	Tilsammen.	Nr. 7. 20. Oktober.
	Kr.	Kr.	Kr.	
Overført...	13,060.	13,060.		
Disse Beløb bevilges paa Vilkaar, at vedkommende Amtsrepartitionsfond bidrage med i det mindste ligesaa store Beløb.				
3. Til Sysselbiblioteker og Læseforeninger i Købstæder, indtil 150 Kr. til hvert imod et mindst lige saa stort Bidrag andetsteds fra... Der tilsendes Regeringen Beretninger om disse Anstalters økonomiske Status, Indretning og Indkøb af Bøger.	1,500.	1,500.		
4. Til Landsarkivet:	1906.	1907.		
	Kr.	Kr.		
a. Lønning af en Arkivar.	1,400.	1,400.		
b. Til Indbinding samt Indpakning af Dokumenter m. m.....	900.	900.		
c. Til Anskaffelse og Afskrivning af vigtige Dokumenter og Bøger til Arkivet	600.	600.		
d. Til Udgivelse af et Katalog over Arkivet.....	250.	250.		
	3,150.	3,150.		
5. Til det islandske literære Selskabs Afdeling i Reykjavik..... 500 Kr. af denne Understøttelse bevilges paa Betingelse af, at Selskabet aarlig udgiver 24 Ark af Diplomatarium Islandicum, eller hvad hertil svarer af Register til samme.	2,000.	2,000.		
6. Til Folkevennernes Selskab	750.	750.		
7. Til Oldsagssamlingen:				
a. Til Anskaffelse af Oldsager og til Inventarium	Kr. 1,000.			
b. Til Inspektion	720.			
Fra 15de Juni til 15de September holdes Samlingen aaben 4 Dage i hver Uge. Hveranden Aabningsdag betales Adgang med 50 Øre pro persona hver Gang, hvilken Betaling efter Fradrag				
Overføres...	1,720.			
	20,460.	20,460.		

Nr. 7.
20.
október.

	1906.	1907.	alls.
	kr.	kr.	kr.
fluttar... 1,720 kr.	20,460.	20,460.	
gjald í landssjóð, að fráðregnum aukakostnaði.			
c. til húsnæðis og hita 2,000 —	3,720.	3,720.	
8. til Fornleifafjelagsins.....	400.	400.	
Útborgist því að eins, að árbók fornleifafjelagsins komi út hvort árið.			
9. til Náttúrufræðisfjelagsins	800.	800.	
Par af til umsjónar við náttúrugripasafnið 200 kr. á ári.			
Styrkurinn veitist með því skilyrði, að náttúrugripasafnið sje eign landsins og til sýnis fyrir almenning á ákveðnum tíma, að minnsta kosti einu sinni á viku.			
10. til viðbótar við samskot til minnisvarða Jónasar Hallgrímssonar, allt að		2,000.	
11. styrkur til mag. Benedikts Gröndals til að halda áfram myndasafni yfir íslensk dýr og til að semja þjóðmenningarsögu Norðurlanda 600 kr. á ári, og til efna og áhalda til að varðveita náttúrugripi 200 kr. hvort árið	800.	800.	
Fyrri veitingin er bundin því skilyrði, að safn þetta og undirbúningsverkið verði á síðan eign landsins.			
12. til að vinna að texta-útgáfa á íslenskum fornbrjefasafni, með því skilyrði, að gefið verði út samskonar registur sem við fyrsta bindi við sjerhvert bindi, svo fljótt sem auðið er, eptir að það er komið út	800.	800.	
13. til cand. mag. Sigfúsar Blöndals til þess að vinna að íslensk-danskri orðabók	300.	300.	
14. til Brynjólfs Jónssonar til fornmenjarannsóknar.....	300.	300.	
15. til Páls Ólafssonar skálds.....	500.	500.	
16. til Þorsteins Erlingssonar skálds	800.	800.	
17. til sjera Valdimars Briem's	800.	800.	
flyt...	29,680.	31,680.	

Nr. 7. Fjárlög 20. október fyrir árin 1906 og 1907.

	1906.	1907.	Tilsammen.	Nr. 7. 20. Oktober.
	Kr.	Kr.	Kr.	
Overført... 1,720. af Omkostninger tilfalder Lands- kassen.	20,460.	20,460.		
c. Til Lokale med Opvarmning... 2,000.	3,720.	3,720.		
8. Til Selskabet for Oldtidslevninger Udbetales kun, for saa vidt Selskabets Aarbog udkommer begge Aarene.	400.	400.		
9. Til det naturvidenskabelige Selskab..... Deraf til Inspektion ved den naturviden- skabelige Samling 200 Kr. aarlig. Understøttelsen bevilges paa den Betin- gelse, at Samlingen af Naturgenstande er Landets Ejendom og kan beses af Publikum til bestemte Tider, i det mindste en Gang om Ugen.	800.	800.		
10. Tilskud til Indsamlingen til et Monument over Jonas Hallgrimsson.....		2,000.		
11. Understøttelse til mag. B. Grøndal til Fortsættelse af et Billedværk over islandske Dyr og til at forfatte en nordisk Kultur- historie 600 Kr. om Aaret, og til Materiale og Redskaber til Opbevaring af Natur- genstande 200 Kr. aarlig Den førstnævnte Bevilling er betinget af, at de omhandlede Arbejder og Forarbej- derne til samme i sin Tid blive Landets Ejendom.	800.	800.		
12. Til Arbejde ved en Tekstudgave af Diplo- matarium Islandicum paa Betingelse, at hvert Bind, efter at det er udkommet, snaest muligt ledsages af et Register af samme Slags som Registret til 1ste Bind..	800.	800.		
13. Til Cand. mag. Sigfus Blöndal til Udarbej- delse af en islandsk-dansk Ordbog	300.	300.		
14. Til Brynjolfur Jonsson til Undersøgelse af Oldtidslevninger	300.	300.		
15. Til Forfatteren Pall Olafsson	500.	500.		
16. Til Forfatteren Thorsteinn Erlingsson	800.	800.		
17. Til Pastor Valdemar Briem.....	800.	800.		
Overføres...	29,680.	31,680.		

Nr. 7.
20.
október.

	1906.	1907.	alls.
	kr.	kr.	kr.
fluttar...	29,680.	31,680.	
18. til „Bindindissameiningar Norðurlands“ til útbreiðslu og eflingar bindindi	300.	300.	
19. til stórstúku Goodtemplara á Íslandi til eflingar bindindi	1,600.	1,600.	
Bæði þessi tvö síðastnefndu fjelög geri stjórninni reikning fyrir, hversu fjenu er varið.			
20. styrkur til Biblíufjelagsins til nýrrar þýðingar og útgáfu á ritum gamla testamentisins.....	1,000.	1,000.	
21. til að gefa út dómasafn landsyfrrjettarins, allt að 15 kr. fyrir hverja örk	150.	150.	
22. til leikfjeldags Reykjavíkur, allt að	1,000.	1,000.	
Styrkur þessi veitist með því skilyrði, að bæjarsjóður Reykjavíkur veiti fjelaginu að minnsta kosti helming á móts við styrkinn úr landssjóði.			
23. til cand. mag. Boga Melsteðs til að semja sögu Íslands.....	1,000.	1,000.	
Styrkurinn veitist með því skilyrði, að höfundurinn sanni, að hann hafi til framhald af Íslendingasögu í handriti fullbúnu undir prentun, er samsvari minnst 8 örkum prentuðum á ári.			
24. styrkur til Jóns Jónssonar sagnfræðings til að rannsaka og rita um sögu Íslands, og halda sögufræðilega fyrirlestra	1,200.	1,200.	
Af þessari upphæð greiðist 400 kr. á ári sem ritlaun fyrir sagnfræðilegar ritgerðir, 50 kr. fyrir hverja örk.			
25. Til mag. art. Ágústs Bjarnasonar til þess að gefa út heimspekilega fyrirlestra, 50 kr. fyrir örkina, allt að.....	600.	600.	
26. til skólakennara Bjarna Sæmundssonar til fiskirannsóknna	600.	600.	
27. Til landmælinga á Íslandi	5,000.	5,000.	
flyt...	42,130.	44,130.	

Nr. 7. Fjárlög 20. október fyrir árin 1906 og 1907.

	1906.	1906.	Tilsammen.	Nr. 7.
	Kr.	Kr.	Kr.	20. Oktober.
Overført...	29,680.	31,680.		
18. Til Nordlandets Afholdsforening til Udbredelse og Befordring af Afholdssagen	300.	300.		
19. Til Good-Templarernes Storloge i Island til Befordring af Afholdssagen	1,600.	1,600.		
20. Understøttelse til det islandske Bibelselskab til en ny Oversættelse og Udgave af det gamle Testamente.....	1,000.	1,000.		
21. Til Udgivelse af Landsoverrettens Domsamling, indtil 15 Kr. pr. Ark	150.	150.		
22. Til Reykjavik Skuespillerselskab..... Understøttelsen bevilges paa Betingelse af, at der af Reykjavik Kommunes Kasse tilstaas Selskabet i det mindste halvt saa stort et Beløb, som Understøttelsen af Landskassen.	1,000.	1,000.		
23. Til Cand. mag. Bogi Melsted til Udarbejdelse af en Islands Historie	1,000.	1,000.		
Understøttelsen bevilges paa Betingelse af, at Forfatteren godtgør, at han til Fortsættelse af Islands Historie har færdigt til Trykning Manuskript, svarende til mindst 8 trykte Ark om Aaret.				
24. Understøttelse til Historikeren Jon Jonsson til at undersøge og skrive om Islands Historie og holde historiske Foredrag	1,200.	1,200.		
Heraf betales 400 Kr. om Aaret som Forfatterhonorar for historiske Afhandlinger, 50 Kr. for hvert Ark.				
25. Til mag. art. August Bjarnason til Udgivelse af filosofiske Forelæsninger, 50 Kr. pr. Ark, indtil	600.	600.		
26. Til Adjunkt Bjarni Sæmundsson til Fiske-riundersøgelser.....	600.	600.		
27. Til Opmaalinger af Island	5,000.	5,000.		
Overføres...	42,130.	44,130.		

Nr. 7.
20.
október.

	1906.	1907.	alls.
	kr.	kr.	kr.
fluttar...	42,130.	44,130.	
28. Til þess að gefa út lýsing á íslenskum fjallvegum	1,000.		
29. Til Ásgríms Jónssonar málara til þess að fullkomna sig í málalíst	600.	600.	
30. Til Benedikts Jónassonar til þess að stunda nám á verkfræðingaskóla í Prándheimi ...	500.	500.	
31. Til Helga Pjeturssonar til jarðfræðisrannsóknna allt að.....	3,000.	3,000.	
Par af til ferðakostnaðar eptir reikningi hvort árið allt að 1,000 kr.			
32. Til Helga Jónssonar til mýra og grasafræðisrannsóknna	1,200.	1,200.	
33. Til Sögufjelagsins, til að gefa út heimildarrit að sögu Íslands, 30 kr. fyrir hverja örk, allt að	600.	600.	
	49,030.	50,030.	
Samtals...			99,060.

15. gr.

Til verklegra fyrirtækja veitast kr. 340,020.

1. eflingar búnaði:

	1906.	1907.	1906.	1907.	alls.
a. til búnaðarskóla:	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.
1. til skólans á Hólum ..	1,200.	1,200.			
2. til skólans á Hvanneyri	1,200.	1,200.			
3. til þessara skóla eptir nemendafjölda, þó eigi meira en 100 kr. fyrir hvern nemanda, allt að	4,400.	6,000.			
4. til skólans á Eiðum.	2,500.	1,500.			
5. til búnaðarskólalahalds í Ólafsdal	2,500.				
			11,800.	9,900.	
b. til Torfa Bjarnasonar í Ólafsdal til verklegrar búnaðarkennslu				1,500.	
flyt...			11,800.	11,400.	

Nr. 7. Fjárlög 20. október fyrir árin 1906 og 1907.

	1906.	1907.	Tilsammen.	Nr. 7. 20. Oktober.
	Kr.	Kr.	Kr.	
Overført...	42,130.	44,130.		
28. Til Udgivelse af en Beskrivelse af islandske Fjeldveje	1,000.			
29. Til Maler Asgrim Jonsson til Uddannelse i Kunstmaling	600.	600.		
30. Til Benedikt Jonasson til at studere paa en teknisk Skole i Thronhjem	500.	500.		
31. Til Helgi Pjetursson til geologiske Undersøgelser	3,000.	3,000.		
Heraf hvert af Aarene indtil 1,000 Kr. efter Regning for Rejseomkostninger.				
32. Til Helgi Jonsson til Moseundersøgelser og botaniske Studier	1,200.	1,200.		
33. Til Historisk Selskab til Udgivelse af Kildeskrifter vedrørende Islands Historie, 30 Kr. pr. Ark, indtil	600.	600.		
	49,030.	50,030.		
I alt...			99,060.	

§ 15.

Til praktiske Formaale bevilges 340,020 Kr.

	1906.	1907.	Tilsammen.
	Kr.	Kr.	Kr.
1. Til Understøttelser i landøkonomiske Øjemed:			
a. Til Landbrugsskoler:			
1. Til Skolen paa Holar	1,200.	1,200.	
2. Til Skolen paa Hvanneyri	1,200.	1,200.	
3. Til disse Skoler, i Forhold til Elefantallet, dog ikke over 100 Kr. for hver Elev, indtil.	4,400.	6,000.	
4. Til Skolen paa Eidar	2,500.	1,500.	
5. Til at holde en Landbrugsskole paa Olafsdal	2,500.		
	11,800.	9,900.	
b. Til Torfi Bjarnarson i Olafsdal til praktisk Undervisning i Landbrug		1,500.	
Overføres...	11,800.	11,400.	

Nr. 7.
20.
október.

	1906.	1907.	alls.
	kr.	kr.	kr.
fluttar...	11,800.	11,400.	
c. til búnaðarfjelaga	24,000.	24,000.	
d. til Búnaðarfjelds Íslands	41,000.	44,000.	
e. til sama fjelds til kennslu í mjólkur- meðferð	4,000.	3,000.	
f. til skógræktartilrauna eptir fyrirsögn kapteins Ryder's og próf. C. V. Prytz...	7,500.	7,500.	
g. framhaldsstyrkur til þriggja manna til að stunda skógræðslu	900.	300.	
h. til sandgræðslu:			
1. styrkur til tveggja manna til þess að nema sandgræðslu	600.		
2. til þess að girða tvö tilraunasvæði...	2,500.		
3. ýmislegur kostnaður	500.		
4. til tilrauna		2,000.	
i. til verðlauna fyrir útflutt smjör	18,000.	18,000.	
2. til verkfræðings, er sje til aðstoðar lands- stjórn og hjeradsstjórnunum			
	1906.	1907.	
	kr.	kr.	
a. laun	3,000.	3,000.	
b. ferðakostnaður eptir reikningi	500.	500.	
	3,500.	3,500.	
3. a. laun handa 2 dýralæknum	2,400.	2,400.	
b. launaviðbót handa núverandi dýralækni í Reykjavík	400.	400.	
4. styrkur til Hólmgeirs Jenssonar til að stunda dýralækningar í Vesturamtinu	300.	300.	
5. styrkur til manns til að nema dýralæk- ningar	600.	600.	
6. til útrýmingar fjárkláðanum	20,000.	10,000.	
7. til Iðnaðarmannafjeldsins í Reykjavík til þess undir yfirumsjón landsstjórnarinnar að koma upp og reka tekniskan skóla í Reykja- vík	4,000.	5,000.	
8. Til iðnaðarmannafjeldsins á Akureyri til þess að reka iðnaðarmannaskóla á Akureyri	1,000.	1,000.	
9. til Iðnaðarmannafjeldsins á Ísafirði til kvöldskólalahalds	600.	600.	
flyt...	143,600.	134,000.	

Nr. 7. Fjárlög 20. október fyrir árin 1906 og 1907.

	1906.	1907.	Tilsammen.	Nr. 7. 20. Oktober.
	Kr.	Kr.	Kr.	
Overføres...	11,800.	11,400.		
c. Til Landbrugsselskaber	24,000.	24,000.		
d. Til Islands Landbrugsselskab	41,000.	44,000.		
e. Til samme til Undervisning i Behandling af Mælk.....	4,000.	3,000.		
f. Til Skovplantningsforsøg under Ledelse af Kaptajn C. Ryder og Professor C. V. Prytz	7,500.	7,500.		
g. Fortsat Understøttelse til 3 Personer til Uddannelse i Forstvæsen og Skovplant- ning	900.	300.		
h. Til Sandflugtsdæmpning:				
1. Understøttelse til 2 Mand til Uddan- nelse i Sandflugtsdæmpning	600.			
2. Til Indhegning af to Forsøgspladser	2,500.			
3. Til forskellige Udgifter.....	500.			
4. Til Forsøg		2,000.		
i. Til Udredelse af Udførselspræmier for Smør	18,000.	18,000.		
2. Til en Ingeniør til Assistance for Regeringen og Kommunalbestyrelser: 1906. 1907.				
	Kr.	Kr.		
a. Lønning	3,000.	3,000.		
b. Rejseomkostninger ifølge Regning	500.	500.		
	3,500.	3,500.		
3. a. Lønning til 2 Dyr læger	2,400.	2,400.		
b. Personligt Tillæg til den nuværende Dyr læge i Reykjavik	400.	400.		
4. Understøttelse til Holmgeir Jensson til at praktisere som Dyr læge i Vestamtet	300.	300.		
5. Understøttelse til en Dyr lægestuderende...	600.	600.		
6. Til Udryddelse af Faareskabet	20,000.	10,000.		
7. Til Haandværkerforeningen i Reykjavik til under Regeringens Overopsyn at oprette og holde en teknisk Skole i Reykjavik	4,000.	5,000.		
8. Til Haandværkerforeningen paa Akureyri til at holde en Haandværkerskole sammesteds	1,000.	1,000.		
9. Til Haandværkerforeningen paa Isafjord til at holde en Aftenskole	600.	600.		
At overføre...	143,600.	134,000.		

Nr. 7.
20.
október.

	1906.	1907.	alls.
	kr.	kr.	kr.
fluttar...	143,600.	134,000.	
10. til þess að styrkja efnilega iðnaðarmenn til náms erlendis.....	1,500.	1,500.	
11. til Jóns Sigurðssonar til að stunda rafmagnsfræði í Khöfn.....	400.	400.	
12. Til Björns Pálssonar til að stunda rafmagnsfræði á Harward háskóla.....	600.	250.	
13. Til Kaupmannafjelagsins og Verzlunarmannafjelagsins í Reykjavík til þess að halda uppi skóla fyrir verzlunarmenn í Reykjavík.....	1,500.	1,500.	
14. Utanfarastyrkur til manna, er vilja kynna sjer kaupfjlagsskap og samvinnufjlagsskap erlendis og læra bókfærslu, er þar að lýtur, gegn helmings tillagi að minnsta kosti frá kaupfjelogum eða öðrum samvinnufjelogum hjerlendum allt að.....	1,000.	1,000.	
15. styrkur til bygningarfróðs manns, til þess að leiðbeina við húsabyggingar.....	800.	800.	
16. laun handa 2 yfirmatsmönnum á gæðum fiskfarma, öðrum í Reykjavík og hinum á Ísafirði.....	2,000.	2,000.	
17. Þóknun til vörumerkjaskráritara.....	360.	360.	
18. Til efnarannsóknastofu í Reykjavík:			
a. Stofnunarkostnaður allt að.....	5,500.		
b. til árlegs kostnaðar:			
1. Laun forstöðumanns, auk 25 % af brutto tekjum stofnunarinnar.....	2,000.	2,000.	
2. til aðstoðar og annarar vinnu.....	300.	300.	
3. til húsaleigu.....	300.	500.	
4. til ljósa og eldneysis.....	300.	300.	
19. Styrkur til skipakvíar í Oddeyrarbót til vetrarlegu fyrir þilskip.....	15,000.		
Styrkurinn veitist með því skilyrði, að eigi minni en þrefalt meiri upphæð til fyrirtækisins sje lögð fram annarsstaðar			
flyt...	175,160.	144,910.	

	1906.	1907.	Tilsammen.	Nr. 7. 20. Oktober.
	Kr.	Kr.	Kr.	
Overført...	143,600.	134,000.		
10. Til Understøttelse af haabefulde Haand- værkere til videre Uddannelse udenlands...	1,500.	1,500.		
11. Til Jon Sigurdsson til at studere Elektro- teknik i Kjøbenhavn	400.	400.		
12. Til Bjørn Palsson til at studere Elektro- teknik ved Harward Universitet	600.	250.		
13. Til Købmands- og Handelsstandsforenin- gerne i Reykjavik til sammesteds at holde en Skole for Handelsmænd	1,500.	1,500.		
14. Understøttelse til Udenlandsrejser for Per- soner, der ønske at sætte sig ind i Indret- ningen af Forbrugs- og kooperative Forenin- ger udenlands og dertil hørende Bogholderi, paa Betingelse af, at indenlandske Forbrugs- eller kooperative Foreninger yde mindst et halvt saa stort Bidrag, indtil.....	1,000.	1,000.		
15. Understøttelse til en bygningskyndig Mand for Vejledning ved Opførelse af Bygninger	800.	800.		
16. Lønning til 2 Vragerformænd ved Fisk- eksporten, den ene i Reykjavik og den anden i Isafjord	2,000.	2,000.		
17. Lønning til Registrator for Varemærker ..	360.	360.		
18. Til et kemisk Laboratorium i Reykjavik.				
a. Anlægsomkostninger i alt.....	5,500.			
b. Aarlige Udgifter				
1. Forstanderens Løn, foruden 25 pCt. af Laboratoriets Bruttoindtægt.....	2,000.	2,000.		
2. Til Assistance og andet Arbejde	300.	300.		
3. Til Husleje..	300.	500.		
4. Belysning og Brændsel	300.	300.		
19. Understøttelse til en Dok i Oddeyrarbot til Vinterleje for Dæksfartøjer	15,000.			
Understøttelsen bevilges paa Vilkaar, at mindst et tre Gange saa stort Beløb bidrages til Foretagendet andetsteds fra, samt at Arbejdet udføres efter Samraad med Landets Ingeniør.				
Overført...	175,160.	144,910.		

Nr. 7.
20.
október.

	1906.	1907.	alls.
	kr.	kr.	kr.
fluttar...	175,160.	144,910.	
frá, og að fyrirtækið sje unnið í samráði við verkfræðing landsins.			
20. styrkur til stórskipabryggju í Stykkishólmi að fjórðungi kostnaðar, þó eigi yfir.....		5,000.	
21. Styrkur til ábyrgðarfelaga, er vátryggja mótorbáta, allt að.....	10,000.		
Styrkurinn veitist með því skilyrði, að vátrygging hvers fjelags á mótorbátum nemi að minnsta kosti 40,000 kr., enda sje lög fjelagsins staðfest af stjórnarráðinu, og veitist þá hverju fjelagi allt að 6 % af vátryggingarupphæðinni, þó aldrei meira en 3,000.			
22. Til skipstjórafelagsins „Öldunnar“ styrkur til utanfarar fiskimönnum, er afla vilja sjer þekkingar á fiskiveiðum og fiskiverkun....	2,500.		
23. Styrkur til 2 íslenzkra stúlkna til handavinnunáms hjá „Kunstflidsforeningens Friundervisning“ í Kaupmannahöfn	300.	300.	
24. Til Hólmfríðar Árnadóttur til þess að stunda kennaranám í Kaupmannahöfn 500 kr. f. árið	500.		
25. Til Ísaks Jónssonar, íshússtjóra, styrkur til þess að koma upp íshúsi í Þorgeirsfirði...		1,000.	
26. Til Lárusar Jóhannssonar Rist til þess að ljúka leikfimisnámi.....	350.		
	188,810.	151,210.	
Samtals...			340,020.

16. gr.

Til skyndilána handa embættismönnum og lögboðinna fyrirframgreiðslna veitast 5,200 kr.

17. gr.

Til eptirlauna og styrktarfjár o. fl. veitast 108,900 kr.; þar af til ekkjufrúar Jakobínu Thomsen 300 kr.; til ekkjufrúar Önnu Johnsen 150 kr.; til prestsekkju Ragnheiðar Jónsdóttur sem viðbót við eptirlaun hennar af Vestmannaeyjaprestakalli 105 kr. 40 a.; til ekkjufrúar Torfhildar Holm 200 kr.; til próf. dr. phil. Þ. Thoroddsen 2,000 kr.; til sjera Matthíasar Jóhannssonar 2,000 kr.; til Bjargar Jónsdóttur, Nr. 7. Fjárlög 20. október fyrir árin 1906 og 1907.

	1906.	1907.	Tilsammen.	Nr. 7. 20. Oktober.
	Kr.	Kr.	Kr.	
Overført...	175,160.	144,910.		
20. Understøttelse til en Anlægsbrygge for større Skibe paa Stykkisholm indtil $\frac{1}{4}$ af Anlægs- summen, dog ikke over		5,000.		
21. Understøttelse til Assuranceselskaber, der assurere Motorbaade, indtil Understøttelsen bevilges paa Betingelse af, at hvert Selskabs Assurance af Motorbaade andrager mindst 40,000 Kr., samt at Sel- skabets Love ere approberede af Ministeriet; hvert Selskab erholder da indtil 6 pCt. af af Assurancesummen, dog aldrig udover 3,000 Kr.	10,000.			
22. Til Skibsførerforeningen „Aldan“ til Under- støttelse af Fiskeridrivende til Udenlands- rejser for at belæres i Fiskeri og Fiskens Tilvirkning	2,500.			
23. Understøttelse til 2 islandske Piger til at frekventere Kunstflidsforeningens Friunder- visning i København	300.	300.		
24. Til Holmfridur Arnadatter til at gennem- gaa Kursus for Lærere i Kbhvn., 500 Kr. i 1906	500.			
25. Til Ishusforstander Isak Jonsson til Op- førelse af et Ishus i Thorgeirsfjord		1,000.		
26. Til Larus Johannesson Rist til Afslutning af hans Uddannelse i Gymnastik	350.			
	188,810.	151,210.		
I alt...			340,020.	

§ 16.

Til Udredelse af Gageforskuud til Embedsmænd og lovbestemte Forskuud bevilges 5,200 Kr.

§ 17.

Til Pensioner og Understøttelser m. m. bevilges 108,900 Kr.; deraf til Enkefru Jakobine Thomsen 300 Kr.; til Enkefru Anna Johnsen 150 Kr.; til Præsteenke Ragnheidur Jonsdatter som Tillæg til hendes Enkepension af Vestmannø Præstekald 105 Kr. 40 Ø.; til Enkefru Torfhildur Holm 200 Kr.; til Professor, Dr. phil. Th. Thoroddsen 2,000 Kr.; til Pastor Matthias Jochumsson 2,000 Kr.; til Navigations-
Nr. 7. Finanslov 20. Oktober for Aarene 1906 og 1907.

Nr. 7. ekkju stýrimannaskólastjóra M. Bjarnasonar, 300 kr.; til ekkjufrúar Valgerðar Þorsteinsdóttur 250 kr.; til ekkjunnar Solveigar Þórðardóttur (meðan börn hennar eru í ómegð) 200 kr.; til lækni-sekkju Magneu Ásgeirsson 200 kr.; til frú Elinborgar Friðriksdóttur 300 kr.; til frú Sigríðar Þorkelsdóttur 200 kr.; til Sumarliða pósts 200 kr.; til Hannesar pósts 200 kr.; — til allra þeirra hvort árið.

18. gr.

Til óvissra útgjalda veitast 3,000 kr.

Eigi má af þessum gjaldlið greiða ferðakostnað embættismanna eða embættismannaefna frá útlöndum til að taka við embættum hjer á landi.

Upphæð, er svarar $\frac{2}{3}$ hlutum sekta fyrir ólöglegar fiskiveiðar útlendra skipa, er eptirlitsskipið handsamar og dregur fyrir dóm á Íslandi, svo og $\frac{2}{3}$ andvirði upptæks afla og veiðarfæra af þessum skipum greiðist í rikissjóð, sem tillag af Íslands hálfu til kostnaðar við eptirlitsskipið.

19. gr.

Tekjuhallann, sem fyrst um sinn er áætlaður að verði 210,589 kr. 64 a., skal greiða úr viðlagasjóði.

20. gr.

Ef lög þau verða staðfest, er afgreidd hafa verið frá Alþingi 1905 og hafa í för með sjer tekjur eða útgjöld fyrir landssjóð, breytast upphæðirnar tekju- og gjaldamegin samkvæmt þeim lögum.

Allar þær fjárveitingar, sem eigi eru ákveðnar í lögum, öðrum en fjárlögum, tilskipunum, konungsúrskurðum eðra öðrum gildandi ákvörðunum, samkvæmt 25. gr. stjórnarskrárinnar, gilda að eins fyrir fjárhagstímabilið.

Úr viðlagasjóði má verja allt að 30,000 kr. til lánveitinga til stofnunar mjólkurbúum. Lán þessi veitast eptir meðmælum fra Búnaðarfelagi Íslands og gegn ábyrgð sveitafjelaga, sýslufjelaga eða amtsfjelaga. Þau ávaxtist með 3% árlega, sjeu afborgunarlaus fyrstu 5 árin, og greiðist síðan með jöfnum afborgunum á 15 árum.

Sjávarbændum og hlutafjelögum, er sjómenn eiga meira en helming hlutafjárins í, má á fjárhagstímabilinu lána úr viðlagasjóði allt að 50,000 kr. til þess að byggja þilskip og kaupa skip til fiskiveiða frá útlöndum. Eigi má lána meira en 15,000 kr. til hvers gufuskips og 5,000 kr. til hvers þilskips og aðeins gegn fulltryggu veði; telst til þess veð í skipinu sjálfu allt að helmingi váttrygðs verðs, enda sje það í váttryggingu, er landsstjórnin tekur gilda. Lánin ávaxtist með 4% árlega, sjeu afborgunarlaus 3 fyrstu árin, en borgist að fullu á næstu 5 árum með jöfnum afborgunum.

Úr viðlagasjóði má verja allt að 15,000 kr. hvort árið til lánveitinga handa þurrabúðarmönnum utan kaupstaða, til jarðræktar og húsbóta. — Lánið veitist aðeins gegn ábyrgð sýslufjelaga, eptir tillögum hreppsnefnda, og eigi hærri upphæð en 400 kr. fyrir þurrabúðarmann hvern. — Lán þetta ávaxtist með $3\frac{1}{2}$ % sje afborgunarlaust 4 fyrstu árin, og endurborgist síðan með jöfnum afborgunum á 20 árum.

Til byggingar skipakvíar í Oddeyrarbót, til vetrarlegu fyrir þilskip, má veita lán úr viðlagasjóði allt að 40,000 kr. gegn ábyrgð Akureyrarkaupstaðar. — Lánið ávaxtist með 4% árlega, sje afborgunarlaust fyrstu 5 árin, og endurborgist svo með jöfnum afborgunum á næstu 15 árum.

Nr. 7. Fjárlög 20. október fyrir árin 1906 og 1907.

skoleforstander M. Bjarnasons Enke, Bjørg Jonsdatter, 300 Kr.; til Enkefru Valgerdur Nr. 7. Thorsteinsdatter 250 Kr.; til Enkefru Solveig Thordardatter (saa længe hendes Børn 20. Oktober. ere umyndige) 200 Kr.; til Lægeenke Magnea Asgeirsson 200 Kr.; til Fru Elinborg Fredriksdatter 300 Kr.; til Fru Sigrid Thorkelsdatter 200 Kr.; til Postfører Sumarlidi 200 Kr.; til Postfører Hannes 200 Kr.; — for alles Vedkommende aarlig.

§ 18.

Til uforudsete Udgifter bevilges 3,000 Kr.

Af denne Konto maa ikke udredes Omkostninger ved Embedsmænds eller Kandidaters Rejse hertil fra Udlandet for at overtage Embeder i Landet.

Som Bidrag fra Island til Dækning af Omkostningerne ved Fiskeriinspektions-skibet indbetales i Statskassen en Sum, der svarer til $\frac{2}{3}$ af de Bøder, der for ulovligt Fiskeri erlægges af fremmede Fiskerskibe, som af Inspektionsskibet anholdes og stilles for islandske Domstole, saa og $\frac{2}{3}$ af Provenuet af konfiskeret Fangst og Fiskered-skaber fra disse Skibe.

§ 19.

Underskudet, der foreløbig anslaaes til 210,589 Kr. 64 Ø., afholdes af Reservefonden.

§ 20.

Saafermt de af Altinget i 1905 vedtagne Love, der medfører Indtægt eller Udgift for Landskassen, erholde Stadfæstelse, forandres de paa Indtægts- og Udgifts-siden opførte Beløb i Overensstemmelse med disse Love.

Alle de Bevillinger, der ikke ere fastsatte i andre Love end Finansloven, Anordninger, kongelige Resolutioner eller andre i Henhold til Forfatningslovens § 25 gyldige Bestemmelser gælde kun for Finansperioden.

Af Reservefonden kan anvendes indtil 30,000 Kr. til Laan til Oprettelse af Mejerier. Disse Laan bevilges efter Anbefaling af Islands Landbrugsselskab og imod Kaution af Repskommuner, Sysselskommuner eller Amtskommuner. De forrentes med 3 pCt. aarlig, afdrages ikke i de første 5 Aar og tilbagebetales derefter med lige store Afdrag i 15 Aar.

Til Fiskerbønder og Aktieselskaber, i hvilke mere end Halvdelen af Aktiekapitalen tilhører Fiskere, kan der i Finansperioden laanes af Reservefonden indtil 50,000 Kr. til at bygge Dæksfartøjer og købe Skibe til Fiskeri fra Udlandet. Der maa ikke laanes mere end 15,000 Kr. til hvert Dampfartøj og 5,000 Kr. til hvert Dæksfartøj og ikkun mod ganske sikkert Pant; dertil henregnes Pant i Skibet selv indtil Halvdelen af dets søforsikrede Værdi, hvorhos det maa være i en Forsikring, som Regeringen anser fyldestgørende. Laanene forrentes med 4 pCt. aarlig, afdrages ikke i de første 3 Aar, men tilbagebetales med lige Afbetalinger i de næste 5 Aar.

Af Reservefonden kan der anvendes indtil 15,000 Kr. hvert Aar til Bevilling af Laan til Tomthusmænd uden for Kjøbstæder til Jorddyrkning og Forbedring af Bygninger. — Laanene tilstaaes alene imod Kaution af Sysselskommuner efter Indstilling fra Repsforstanderskaber og ikke mere end 400 Kr. til hver Tomthusmand. — Disse Laan forrentes med $3\frac{1}{2}$ pCt., afdrages ikke i de første 4 Aar og tilbagebetales derefter med lige Afbetalinger i 20 Aar.

Til Anlæget af en Dok i Oddeyrarbot til Vinterleje for Dæksfartøjer kan der tilstaaes Laan af Reservefonden af indtil 40,000 Kr., imod Kaution af Akureyri Købstads Kommune. Laanet forrentes med 4 pCt. aarlig, afdrages ikke i de første 5 Aar og tilbagebetales derefter med lige Afbetalinger i de følgende 15 Aar.

Nr. 7. Finanslov 20. Oktober for Aarene 1906 og 1907.

Nr. 7. Thorvaldsens fjelaginu í Reykjavík má á fjárhagstímabilinu lána úr viðlagasjóði 13,000 kr. gegn veði í húseign þess nr. 3 í Veltusundi. — Lánið ávaxtist og afborgist með 6% á 28 árum.

20.
október.

Úr viðlagasjóði má verja allt að 7,000 kr. til lánveitingar handa trjesmíðaverkstæðinu „Fjalar“ á Húsavík. Lánið sje trygt með ábyrgð sýslufjelags Suðurlingeyjarsýslu, ávaxtist með 4% árlega, sje afborgunarlaust fyrstu 3 árin og endurborgist svo með jöfnum afborgunum á 14 árum.

Úr viðlagasjóði má verja 10,000 kr. til lánveitingar handa skipstjóra Ole Nessö frá Tromsö í Noregi til þess að stunda veiðar í íshöfum og við austurströnd Grænlands, með þeim skilyrðum, að nefndur Ole Nessö

1. setji þá tryggingu gegn láninu, sem stjórnarráðið tekur gilda,
2. að hann búsetji sig á Íslandi og reki þaðan veiðar í norðurhöfum og á austurströnd Grænlands,
3. að hann flytji lifandi moskussauði (= uxa) til uppeldis í landinu, og selji þó eigi meira en 1,000 kr. hvern.

Lánið ávaxtist með 4% árlega, sje afborgunarlaust fyrsta árið og endurborgist síðan á 10 árum.

Jóhannesi J. Reykdal í Hafnarfirði má veita á fjárhagstímabilinu lán úr viðlagasjóði 8,000 kr. til að koma upp nýrri rafmagnsstöð í Hafnarfirði, gegn 1. veðrjetti í rafmagnsstöðinni sjálfri, og 1. veðrjetti í rafmagnsstöð þeirri, er hann hefir nú fullgerða. Þó má upphæð lánsins eigi fara fram úr $\frac{1}{2}$ virðingarverði. Lán þetta ávaxtist með 4% vöxtum og afborgist með jöfnum afborgunum á 15 árum.

Úr viðlagasjóði má verja allt að 50,000 kr. til lánveitingar handa verksmiðjufjelaginu á Akureyri, til þess að koma á fót klæðaverksmiðju, þó svo að lánveitingin nemi eigi meira en helmingi stofnfjárins. Lánið sje tryggt með fyrsta veðrjetti í stofnuninni og má eigi fara fram úr helmingi af virðingarverði hennar, nema því að eins, að Akureyrarkaupstaður ábyrgist það, er um fram er. Lánið ávaxtist með 4% árlega, sje afborgunarlaust fyrstu 5 árin og endurborgist svo með jöfnum afborgunum á næstu 15 árum.

Til byggingar stórskipabryggju í Stykkishólmi má veita lán úr landssjóði allt að 10,000 kr., gegn ábyrgð hreppsnefndarinnar í Stykkishólmshreppi og „Framfarasjóðs Stykkishólms“. Lánið ávaxtist með 4% árlega, sje afborgunarlaust fyrstu 5 árin, og afborgist svo með jöfnum afborgunum á 15 árum.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 20. október 1905.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Selskabet „Thorvaldsens Forening“ kan der bevilges et Laan af Reserve- Nr. 7.
fonden af 13,000 Kr. mod Pant i dets Ejendom Nr. 3 i Veltusund. Laanet afdrages 20.
og forrentes med 6 pCt. i Løbet af 28 Aar. Oktober.

Af Reservefonden kan anvendes indtil 7,000 Kr. som Laan til Snedkerværkstedet „Fjalar“ paa Husavik. Laanet garanteres af Søndertingø - Syssels Kommune, forrentes med 4 pCt. p. a., er afdragsfrit de 3 første Aar og tilbagebetales derefter med lige Afbetalinger i 14 Aar.

Af Reservefonden kan anvendes 10,000 Kr. som Laan til Skibsfører Ole Nessø fra Tromsø i Norge til Fiskeridrift i Ishavene og ved Grønlands Østkyst, paa Betingelse af, at bemeldte Ole Nessø

- 1) stiller en af Ministeriet antaget Sikkerhed for Laanet;
- 2) bosætter sig paa Island og derfra driver Fiskeri i Nordhavene og ved Grønlands Østkyst;
- 3) indfører levende Moskusokser til Island til Opdrætning og sælger disse for ikke over 1,000 Kr. pr. Stk.

Laanet forrentes med 4 pCt. p. a., er afdragsfrit det første Aar og tilbagebetales derefter i Løbet af 10 Aar.

Af Reservefonden kan i Finansperioden bevilges et Laan paa 8,000 Kr. til Johannes J. Reykdal i Havnefjord, til Opførelse af en ny elektrisk Station sammesteds mod 1ste Prioritets Panteret i Stationen og 1ste Prioritet i den af ham nu opførte Station. Laanets Beløb maa dog ikke overstige Halvdelen af Vurderingssummen. Laanet forrentes med 4 pCt. og afbetales med lige Afdrag i Løbet af 15 Aar.

Af Reservefonden kan anvendes indtil 50,000 Kr. som Laan til Fabriksforeningen paa Akureyri til Opførelse af en Klædefabrik, dog at Laanet ikke overstiger Halvdelen af Anlægssummen. Laanet sikres med 1ste Prioritet i Fabriken og maa ikke overskride Halvdelen af dens Vurderingssum, med mindre Købstaden Akureyri garanterer det overskydende. Laanet forrentes med 4 pCt. p. a., er afdragsfrit i de 5 første Aar og tilbagebetales derefter med lige store Afbetalinger i Løbet af de følgende 15 Aar.

Til Opførelse af en Anlægsbrygge for større Skibe paa Stykkisholm kan af Landskassen tilstaas et Laan af indtil 10,000 Kr. mod Garanti af Repsforstanderskabet for Stykkisholms Rep og Stykkisholms „Fremskridtskasse“. Laanet forrentes med 4 pCt. p. a., er afdragsfrit i de 5 første Aar og afbetales derefter med lige Afdrag i Løbet af 15 Aar.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 20de Oktober 1905.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 20. Oktober 1905.

H. Hafstein.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 8.
20.
október.

Lög

um

samþykkt á landsreikningnum fyrir 1902–1903.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með
samþykki Voru:

I. Tekjur.	Fjárveiting.		Reikningur.	
	kr.	a.	kr.	a.
1. Skattur á ábúð og afnotum jarða og á lausafje	90,000.	„	91,002.	58
2. Húsaskattur	13,000.	„	17,388.	50
3. Tekjuskattur	29,000.	„	35,147.	50
4. Aukatekjur	60,000.	„	82,512.	43
5. Erfðafjárskattur	6,000.	„	4,911.	03
6. Vitagjald	17,000.	„	22,661.	70
7. Gjöld fyrir leyfisbrjef	5,000.	„	8,575.	65
8. Útflutningsgjald af fiski og lýsi m. m., að frádregnum 2 % í innheimtulaun	110,000.	„	177,074.	05
9. Aðflutningsgjald af áfengum drykkjum, að frádregnum 2 % í innheimtulaun	200,000.	„	252,178.	95
10. Aðflutningsgjald af tóbaki, að frádregnum 2 % í inn- heimtulaun	200,000.	„	207,665.	68
11. Aðflutningsgjald af kaffi og sykri, að frádregnum 2 % í innheimtulaun	390,000.	„	508,619.	87
12. Leyfisbrjefagjöld og árgjöld af verzlun og veiting áfengra drykkja	60,000.	„	48,300.	„
13. Tekjur af póstferðum	70,000.	„	247,687.	90
14. Óvissar tekjur	5,000.	„	57,311.	64
15. Tekjur af fasteignum landssjóðs, að frádregnum um- boðskostnaði, prestmötu m. m.	46,000.	„	49,649.	66
16. Tekjur af kirkjum	200.	„	127.	79
17. Tekjur af silfurbergsnámum í Helgustaðafjalli	4,000.	„	3,577.	02
18. Leigur af innstæðufje viðlagasjóðs	86,000.	„	80,153.	33
Borgað upp í lán, fjárveiting: 97,676 kr. 80 a. reikningur: 106,536 kr. 17 a.				
19. Leigur af láni landssjóðs til landsbankans	15,000.	„	17,974.	58
20. Innborganir frá prestaköllum samkvæmt lögum 27. febr. 1880	4,000.	„	5,971.	92
21. Endurgjald skyndilána til embættismanna	1,200.	„	2,927.	07
22. Endurborganir á öðrum fyrirframgreiðslum	4,000.	„	7,527.	69
23. Tillag úr ríkissjóði	120,000.	„	120,000.	„
24. Aðflutningsgjald af tegrasi, súkkulaði og brjóstssykri, að frádregnum 2 % í innheimtulaun			14,596.	11
Samtals...	1,535,400.	„	2,063,542.	65

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Lov

om

Godkendelse af Landsregnskabet for Aarene 1902 og 1903.

Nr. 8.
20.
Oktober.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

	Bevilling.		Regnskab.	
	Kr.	Ø.	Kr.	Ø.
I. Indtægt.				
1. Skat paa Brug og Benyttelse af Jordejendomme og paa Løsegods	90,000.	„	91,002.	58
2. Bygningsafgift	13,000.	„	17,388.	50
3. Indkomstskat	29,000.	„	35,147.	50
4. Sportler	60,000.	„	82,512.	43
5. Afgift af Arv	6,000.	„	4,911.	03
6. Fyrafgift	17,000.	„	22,661.	70
7. Gebyrer for Bevillinger	5,000.	„	8,575.	65
8. Udførselsafgift af Fisk og Tran m. v. med Fradrag af 2% for Oppebørselen	110,000.	„	177,074.	05
9. Indførselsafgift af Spirituosa med Fradrag af 2% for Oppebørselen	200,000.	„	252,178.	95
10. Indførselsafgift af Tobak, med Fradrag af 2% for Oppebørselen	200,000.	„	207,665.	68
11. Indførselsafgift af Kaffe og Sukker, med Fradrag af 2% for Oppebørselen	390,000.	„	508,619.	87
12. Gebyrer for Bevillinger til og Afgift af Handel med og Udkænkning af spirituøse Drikke	60,000.	„	48,300.	„
13. Indtægter af Postvæsenet	70,000.	„	247,687.	90
14. Tilfældige Indtægter	5,000.	„	57,311.	64
15. Afgifter af Landskassens Jordegods med Fradrag af Administrationssalær, Salærer til Præster m. m.	46,000.	„	49,649.	66
16. Indtægter af Kirker	200.	„	127.	79
17. Indtægt af Dobbeltspatminen i Helgustadafjæld	4,000.	„	3,577.	02
18. Renter af Reservefondens Kapitaler	86,000.	„	80,153.	33
Afdrag paa Laan: Bevilling Kr. 97,676. 80				
Regnskab — 106,536. 17				
19. Renter af Landskassens Laan til Landsbanken	15,000.	„	17,974.	58
20. Indbetalinger fra Præstekald i Henhold til Lov 27de Febr. 1880	4,000.	„	5,971.	92
21. Indbetaling af Gageforskud til Embedsmænd	1,200.	„	2,927.	07
22. Tilbagebetaling af andre forskudsvis udrede Summer	4,000.	„	7,527.	69
23. Tilskud fra Statskassen	120,000.	„	120,000.	„
24. Indførselsafgift af The, Chokolade og Brystsukker, med Fradrag af 2% for Oppebørselen		„	14,596.	11
Ialt...	1,535,400.	„	2,063,542.	65

Nr. 8.
20.
október.

II. Gjöld.

	Fjárveiting.		Reikningur.	
	kr.	a.	kr.	a.
1. Til hinnar æðstu stjórnar innanlands og fulltrúa stjórn- arinnar á alþingi	26,800.	„	27,800.	„
2. Til alþingis og kostnaðar við yfirskoðun landsreikninganna	39,600.	„	62,340.	43
3. Til útgjalda við umboðsstjórnina, gjaldheimtur og reikn- ingsmál, svo og við dómgæzlu og lögreglustjórn o. fl.				
A. Umboðsstjórn, gjaldheimtur og reikningsmál	53,566.	67	54,169.	13
B. Dómgæzla og lögreglustjórn	176,100.	„	174,079.	04
C. Ýmisleg útgjöld	31,960.	„	36,019.	28
4. Til útgjalda við læknaskipunina	229,574.	36	224,193.	11
5. Til samgöngumála:				
A. Til útgjalda við póststjórnina	135,100.	„	151,437.	95
B. Til vegabóta	191,100.	„	206,598.	49
C. Til gufuskipaferða	135,400.	„	126,160.	„
D. Til ritsíma	35,000.	„		„
E. Til vita	20,492.	„	20,456.	80
6. Til kirkju og kennslumála:				
A. Í þarfir andlegu stjettarinnar	49,000.	„	48,303.	65
B. Til kennslumála	226,696.	„	221,170.	99
7. Til vísinda, bókmenta og verklegra fyrirtækja:				
A. Til vísinda, bókmenta og lista	58,650.	„	58,310.	„
B. Til verklegra fyrirtækja	151,310.	„	135,357.	67
8. Til skyndilána handa embættismönnum og lögboðinna fyrirframgreiðslna	5,200.	„	21,452.	46
9. Eptirlaun og styrktarfe	99,000.	„	84,080.	30
10. Til óvissra útgjalda	3,000.	„	5,942.	65
11. Útborganir samkvæmt fjáráukalögum og nýjum lögum .			175,366.	68
12. Tekjuafgangur fjárhagstímabilsins			230,304.	02
Samtals...	1,667,549.	03	2,063,542.	65

Eignir viðlagasjóðs voru 31. desbr. 1903	1,105,261	kr. 54 a.
Tekjueptirstöðvar landssjóðs s. d.	46,598	— 02 -
Peningaforði landssjóðs s. d.	549,469	— 81 -
Í landsbankanum á hlaupareikningi s. d.	120,000	— „ -

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalínuborg, 20. október 1905.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

II. Udgift.

	Bevilling.		Regnskab. Nr. 8.	
	Kr.	Ø.	Kr.	Ø. Oktober.
1. Til Islands øverste stedlige Styrelse og til Regeringens Repræsentation paa Altinget	26,800.	„	27,800.	„
2. Til Altinget. Til Udgifter ved Revisionen af Landsregnskabet	39,600.	„	62,340.	43
3. Til Administrationen, Oppebørsels- og Regnskabsvæsenet samt til Justits- og Politivæsenet m. m.:				
A. Administrationen, Oppebørsels- og Regnskabsvæsenet	53,566.	67	54,169.	13
B. Justits- og Politivæsenet	176,100.	„	174,079.	04
C. Forskellige Udgifter	31,960.	„	36,019.	28
4. Til Lægevæsenet	229,574.	36	224,193.	11
5. Til Samfærdselsvæsenet:				
A. Postvæsenet	135,100.	„	151,437.	95
B. Vejvæsenet	191,100.	„	206,598.	49
C. Dampskibsfarten	135,400.	„	126,160.	„
D. Telegrafforbindelsen	35,000.	„	„	„
E. Fyrvæsenet	20,492.	„	20,456.	80
6. Til Kirke- og Undervisningsvæsenet:				
A. Gejstligheden	49,000.	„	48,303.	65
B. Undervisningsvæsenet	226,696.	„	221,170.	99
7. Til videnskabelige, literære og praktiske Formaal:				
A. Videnskab, Literatur og Kunst	58,650.	„	58,310.	„
B. Til praktiske Formaal	151,310.	„	135,357.	67
8. Til Udredelse af Gageforskud til Embedsmænd og lovbestemte Forskud	5,200.		21,452.	46
9. Til Pensioner og Understøttelser	99,000.	„	84,080.	30
10. Til uforudsete Udgifter	3,000.	„	5,942.	65
11. Udbetalinger ifølge Tillægsbevillingslove og nye Love			175,366.	68
12. Finansperiodens Overskud			230,304.	02
Ialt...	1,667,549.	03	2,063,542.	65

Reservefondens Aktiver beløb den 31. December 1903... Kr. 1,105,261. 54

Landskassens Indtægtsrestancer s. D. — 46,598. 02

Landskassens Kassebeholdning s. D. — 549,469. 81

I Landsbanken paa Kontokurant s. D. — 120,000. „

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 20. Oktober 1905.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 20. Oktober 1905.

H. Hafstein.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 9.
20.
október.

Fjáraukalög

fyrir

árin 1902 og 1903.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettinerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Sem viðbót við gjöld þau, er talin eru í fjárlögunum fyrir árin 1902 og 1903 og fjáraukalögum 25. septbr. 1902 fyrir hin sömu ár, veitast 116,915 kr. 16 a. til gjalda þeirra, sem talin eru í 2.—8. gr. hjer á eptir.

2. gr.

Sem viðbót við gjöld þau, er talin eru í 10. gr. fjárlaganna, veitast:

Við C. Ýmisleg útgjöld:

Við tölulið 1. Kostnaður við útgáfu stjórnartíðinda og landshagsskýrslna:	
1902.....	783 kr. 14 a.
1903.....	3,068 — 19 -
Við tölulið 2. Endurgjald handa embættismönnum fyrir burðareyri undir embættisbrjef:	
1902.....	1,191 — 93 -
1903.....	2,333 — 77 -
	7,377 kr. 03 a.

3. gr.

Sem viðbót við gjöld þau, sem talin eru í 11. gr. fjárlaganna til útgjalda við æknaskipunina, veitast:

Við tölulið 8. Önnur utgjöld:

g. Til náms yfirsetukvenna 1902 og 1903.....	1,007 kr. 69 a.
h. — verkfæra handa yfirsetukonum 1903	323 — 28 -
i. Kostnaður við sóttvarnir 1902.....	3,239 — 16 -
	4,570 kr. 13 a.

Lov

om

Tillægsbevilling for Aarene 1902 og 1903.

Nr. 9.
20.
Oktober.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg.

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Som Tillæg til de paa Finansloven for Aarene 1902 og 1903 og Tillægsbevillingslov for de samme Aar af 25de September 1902 opførte Udgifter bevilges 116,915 Kr. 16 Ø. til de i efterfølgende §§ 2—8 opførte Udgifter.

§ 2.

Som Tillæg til de paa Finansloven § 10 opførte Beløb bevilges:

Under C. forskellige Udgifter.

Til Post 1. Til Udgivelse af Regeringstidenden og statistiske Meddelelser:	Kr. Ø.
1902	783. 14
1903	3,068. 19
Til Post 2. Godtgørelse til Embedsmænd for Ophør af Portofrihed:	
1902	1,191. 93
1903	2,333. 77
	7,377. 03

§ 3.

Som Tillæg til de paa Finanslovens § 11 til Udgifter til Lægevæsenet opførte Beløb bevilges:

Til Post 8. Andre Udgifter:	Kr. Ø.
Til g. Til Jordemødres Oplæring 1902 og 1903.....	1,007. 69
Til h. Til Anskaffelse af Instrumenter til Distriktsjordemødre 1903 .	323. 28
Til i. Udgifter ved Foranstaltninger mod Udbredelse af smitsomme Sygdomme i Aaret 1902.....	3,239. 16
	4,570. 13

Nr. 9.
20.
október.

4. gr.

Sem viðbót við gjöld þau, sem talin eru í 12. gr. fjárlaganna til samgöngu-
mála, veitast:

Við A. Til útgjalda við póststjórnina:

Við tölulið 2. Til póstflutnings:

1902	4,620 kr. 02 a.
1903	1,868 — 02 -

Við tölulið 4. Önnur útgjöld:

Við d. Fyrir prentun 1902..... 7,739 — 22 -

Við h. Óviss útgjöld:

1902	867 — 50 -
1903	992 — 46 -

Við B. Til vegabóta:

Við tölulið 1. b. Ferðakostnaður verkfræðingsins 1902 og 1903 329 — „ -

Við tölulið 3. Til flutningabrauta 8,720 — 63 -

Við E. Til vita:

Við c. 6. Til viðhalds á húsi og áhöldum vitans á Reykjanesi:

1902	246 — 61 -
1903	173 — 60 -

25,557 kr. 06 a.

5. gr.

Sem viðbót við gjöld þau, sem talin eru í 13. gr. fjárlaganna til kirkju- og
kennslumála, veitast:

Við B. Til kennslumála:

Við I. Til prestaskólans:

Við b. 4. Til bókakaupa 1902 182 kr. 70 a.

Við II. Til læknaskólans:

Við b. 8. Ýmisleg útgjöld 1902 og 1903 272 — 78 -

Við III. Til lærða skólans:

Við c. 11. b. Til áhalda við kennslu í eðlisfræði 1902 og 1903 106 — 88 -

Við IV. Til gagnfræðaskólans á Möðruvöllum:

Við b. 4. Ýmisleg útgjöld 1902 1,221 — 68 -

Við VI. Til annarar kennslu:

Við staðið k. Til kennslu heyrnar- og málleysislingja 1902 522 — 13 -

2,306 kr. 17 a.

6. gr.

Sem viðbót við upphæð þá, sem talin er í 17. gr. fjárlaganna til óvissra út-
gjalda, veitast 2,942 kr. 65 a.

Nr. 9. Fjáráukalög 20. október fyrir árin 1902 og 1903.

§ 4.

Nr. 9.
20.
Oktober.

Som Tillæg til de paa Finanslovens § 12 til Samfærdselsvæsenet opførte Udgifter bevilges:

Under A. Til Udgifter ved Postvæsenet:	
Til Post 2. Posternes Befordring:	Kr. Ø.
1902	4,620. 02
1903	1,868. 02
Til Post 4. Andre Udgifter:	
Til d. Tryksager 1902	7,739. 22
Til h. Tilfældige Udgifter:	
1902	867. 50
1903	992. 46
Under B. Til Vejvæsenet:	
Til Post 1. b. Rejseomkostninger til Landsingeniøren 1902 og 1903 .	329. 00
Til Post 3. Til Tilførselsveje.....	8,720. 63
Under E. Til Fyrvæsenet:	
Til c. 6. Til Vedligeholdelse af Bygning og Inventar ved Fyret paa Reykjanes:	
1902	246. 61
1903	173. 60
	<u>25,557. 06</u>

§ 5.

Som Tillæg til de paa Finanslovens § 13 til Kirke- og Undervisningsvæsenet opførte Udgifter bevilges:

Under B. Til Undervisningsvæsenet:	
Til I. Til Pastorseminariet:	Kr. Ø.
Til b. 4. Til Indkøb af Bøger 1902	182. 70
Til II. Til Lægeskolen:	
Til b. 8. Forskellige Udgifter 1902 og 1903	272. 78
Til III. Til den lærde Skole:	
Til c. 11. b. Til videnskabelige Apparater ved Undervisningen i Fysik 1902 og 1903.....	106. 88
Til IV. Til Realskolen paa Mødruvellir:	
Til b. 4. Forskellige Udgifter 1902	1,221. 68
Til VI. Til anden Undervisning:	
Til k. Udgifter ved Dødstummes Undervisning 1902.....	522. 13
	<u>2,306. 17</u>

§ 6.

Som Tillæg til den paa Finanslovens § 17, til uforudsete Udgifter opførte Sum, bevilges Kr. 2,942.65.

Nr. 9. Lov 20. Oktober om Tillægsbevilling for Aarene 1902 og 1903.

Nr. 9.
20.
október.

7. gr.

Sem viðbót við upphæð þá, sem veitt er í fjárukalögum 25. sept. 1902 til sóttvarnarhúss á Seyðisfirði, veitast 640 kr. 26 a.

8. gr.

Sem viðbót við upphæð þá, sem veitt er í fjárukalögum 23. október 1903 til útrýmingar fjárkláða, veitast 73,521 kr. 86 a.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 20. október 1905.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.
(L. S.)

H. Hafstein.

§ 7.

Nr. 9.
20.
Oktober.

Som Tillæg til den i Tillægsbevillingslov 25de September 1902 til en Karantænebygning i Seydisfjord opførte Sum bevilges 640 Kr. 26 Ø.

§ 8.

Som Tillæg til den i Tillægsbevillingslov 23de Oktober 1903 til Udryddelse af Faareskabet opførte Sum bevilges 73,521 Kr. 86 Øre.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 20. Oktober 1905.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 20. Oktober 1905.

H. Hafstein.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 10.

20.
október.

Fjáraukalög

fyrir

árin 1904 og 1905.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Sem viðbót við gjöld þau, sem talin eru í fjárlögunum fyrir árin 1904 og 1905, veitast 25,266 kr. 39 a. til gjalda þeirra, sem tilfærð eru í 2.—5. gr. hjer á eptir.

2. gr.

Sem viðbót við gjöld þau, sem talin eru í 11. gr. fjárlaganna til læknaskipunarinnar, veitast:

Við tölulið 7, útgjöld við holdsveikraspítalann.

Við g. viðhald á húsum..... 1,000. kr. „ a.

3. gr.

Sem viðbót við gjöld þau, sem talin eru í 12. gr. fjárlaganna til samgöngumála, veitast:

1. Við B. 4. Til þjóðvega í Vesturamtinu	2,000. kr. „ a.
2. Við D. Ritsími. Til rannsóknafærðar og annars undirbúnings við símalagningu vorið 1905.....	8,000. - „ -
3. Við E. Til vita, e. til Gróttuvita:	
a. til að kaupa $\frac{1}{2}$ Gróttu.....	1,000 kr.
b. til að gjöra við varnargarð	500 -
	1,500 - „ -
	11,500 kr. „ a.

4 gr.

Sem viðbót við gjöld þau, sem talin eru í 13. gr. fjárlaganna til kirkju- og kennslumála, veitast:

Nr. 10. Fjáraukalög 20. október fyrir árin 1904 og 1905.

Lov

om

Tillægsbevilling for Aarene 1904 og 1905.

Nr. 10.
20.
Oktober.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Som Tillæg til de paa Finansloven for Aarene 1904 og 1905 opførte Udgifter bevilges 25,266 Kr. 39 Øre til de i efterfølgende §§ 2—5 opførte Udgifter.

§ 2.

Som Tillæg til de paa Finanslovens § 11, til Lægevæsenet opførte Beløb, bevilges:

Til Post 7. Driften af Hospitalet for spedalske, under g. Vedligeholdelse af Bygninger..... 1,000.00 Kr.

§ 3.

Som Tillæg til de i Finanslovens § 12, til Samfærdselsvæsenet opførte Beløb, bevilges:

1. Under B. 4. Til Hovedveje i Vestlandet.....	2,000 Kr.
2. Under D. Telegrafer. Til en Undersøgelsesreise og anden Forberedelse til Telegrafanlægget over Land i Foraaret 1905	8,000 —
3. Under E. Fyrvæsenet til e. Grottafyv:	
a. Til Erhvervelse af Halvdelen af Jorden Grotta	1,000 Kr.
b. Til Istandsættelse af et Stengærde til Forsvar mod	
Søen m. m.	500 —
	1,500 —
	11,500 Kr.

§ 4.

Som Tillæg til de i Finanslovens § 13, til Kirke- og Undervisningsvæsenet opførte Beløb, bevilges:

Nr. 10. Lov 20. Oktober om Tillægsbevilling for Aarene 1904 og 1905.

Nr. 10. 20. október.	1. Við B. IV. c. a. Ýmisleg útgjöld til gagnfræðaskólans á Akureyri: til aukakennslu.....	100 kr.	
	b. til leikfímishúss og áhalda við sama skóla	6,600 -	6,600 kr.
	2. Við B. V. b. 4. ýmisleg útgjöld til stýrimannaskólans	100 -	
	3. Til sjera Gísla Skúlasonar, styrkur til utanfarar til þess að læra að kenna heyrnar- og málleysingjum	600 -	
			<u>7,300 kr.</u>

5. gr.

Sem viðbót við gjöld þau, sem talin eru í 14. gr. fjárlaganna, til vísinda, bókmenta og verklegra fyrirtækja, veitast:

1. Við A. Styrkur til myndasmiðs Einarssonar	350 kr.	„	a.
2. Við B. Styrkur til sjerfróðs manns, til að rannsaka hvernig hepta megi sandfok á Rangárvöllum	1,000 -	„	-
3. Til hinna tveggja yfirmatsmanna á gæðum fiskfarma: upp í kostnað við ferð þeirra til Spánar á síðastliðnu hausti og vetri, 200 kr. til hvors	400 -	„	-
4. Til greiðslu á kostnaði við fjárkláðaskoðanir í Norðurmúlasýslu í desember og janúar veturinn 1903—1904	417 -	50 -	
5. Til greiðslu á kostnaði við fjárkláðaskoðanir í Austur-Skaptafellssýslu í desember 1903 og janúar 1904, eptir reikningi er stjórnarráðið úrskurðar, allt að	241 -	50 -	
6. Til greiðslu á kostnaði við fjárkláðaskoðanir í Suður-Múlasýslu í desember 1903 og janúar 1904, eptir reikningi, er stjórnarráðið úrskurðar, allt að	429 -	50 -	
7. við B. 1. g. Til að kaupa hús á skógræktarjörðinni Hallormstað	2,627 -	89 -	
			<u>5,466 kr. 39 a.</u>

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalínuborg, 20. október 1905.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.
(L. S.)

H. Hafstein.

1. Under B. IV. c.		Nr. 10.
a. Forskellige Udgifter til Realskolen paa Akureyri: til Time- lærere..... 100 Kr.	Kr. Ø.	20. Oktober.
b. Til et Gymnastikhus og Apparater til samme Skole... 6,500 —		
	6,600. 00	
2. Under B. V. b. 4.: Forskellige Udgifter til Navigationsskolen	100. 00	
3. Til Pastor Gisli Skulason, Understøttelse til en Udenlandsrejse til at lære at undervise Døvstumme	600. 00	
	<u>7,300. 00</u>	

§ 5.

Som Tillæg til de paa Finansloven § 14, til videnskabelige, literære samt praktiske Formaal bevilges:

	Kr. Ø.
1. Under A. Understøttelse til Billedhugger Einar Jonsson	350. 00
2. Under B. Understøttelse til en sagkyndig Mand til Undersøgelse af Midler til Sandflugtens Dæmpning i Rangarvalla Syssel.....	1,000. 00
3. Til de to Vragerformænd ved Fiskeeksporten: Omkostninger ved deres Rejse til Spanien i sidste Efteraar og Vinter, 200 Kr. til hver	400. 00
4. Til Udredelse af Omkostninger ved Faareskabseftersyn i Norder- Mule Syssel i December 1903 og Januar 1904	417. 50
5. Til Udredelse af Omkostningerne ved Faareskabseftersyn i Øster- Skaptafel Syssel i December 1903 og Januar 1904, efter Regning som Ministeriet deciderer, indtil	241. 50
6. Til Udredelse af Omkostningerne ved Faareskabseftersyn i Sønder- Mule Syssel i December 1903 og Januar 1904, efter Regning, som Ministeriet deciderer, indtil	429. 50
7. Til B. 1. g. Til Indkøb af et Hus paa Skovdyrkningsjorden Hallormstadur	2,627. 89
	<u>5,466. 39</u>

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 20. Oktober 1905.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 20. Oktober 1904.

H. Hafstein.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 11.
20.
október.

Lög

um

landsdóm.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Landsdómur skal stofnaður á Íslandi. Samkomustaður hans er að jafnaði í Reykjavík.

2. gr.

Landsdómurinn dæmir mál þau, er alþingi lætur höfða gegn ráðherraum út af embættisreksti hans, eða á móti landritara út af embættisrekstri hans, er hann gegnir ráðherrastörfum á eigin ábyrgð.

3. gr.

Í landsdómnum eiga sæti 6 sjálfkjörnir lögfræðingar: Dómararnir í landsyfirdómnum þrír, sjeu þeir ekki alþingismenn og ennfremur svo margir af hinum elztu lögfræðingum landsins, er í öðrum embættum sitja, eiga ekki sæti á alþingi og eru ekki í stjórnarráðinu, að talan verði full.

4. gr.

Enn eiga sæti í dómnum 24 þar til kjörnir menn, og skal kosningu á þeim hagað svo, að hver sýslunefnd og bæjarstjórn á landinu kjósi að tilhlutun stjórnarráðsins svo marga innanhjeraðs- og innanbæjarmenn, sem hjer segir:

Sýslunefndin í Vesturskaptafellssýslu	kýs	2
— - Vestmannaeyjasýslu	—	1
— - Rangárvallasýslu	—	4
— - Árnessýslu	—	6
— - Gullbringusýslu	—	3
— - Kjósarsýslu	—	1
— - Borgarfjarðarsýslu	—	2
— - Mýrasýslu	—	2
— - Snæfellsness- og Hnappadalssýslu	—	3

Lov

om

Landsret.

Nr. 11.
 20.
 Oktober.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
 de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
 Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Paa Island oprettes en Landsret, hvis Mødested i Almindelighed er Reykjavik.

§ 2.

Landsretten paakender de Sager, som Althinget lader anlægge imod Ministeren i Anledning af hans Embedsførelse eller imod Landssekretæren i Anledning af hans Embedsførelse under hans Varetagelse af Ministerforretningerne paa eget Ansvar.

§ 3.

I Landsretten have Sæde som selskrevne Medlemmer 6 Jurister: de tre Dommere i Landsoverretten, forsaavidt de ikke er Altingsmænd, og saa mange af Landets ældste Jurister, der beklæde andre Embeder, ikke have Sæde i Altinget og ikke ere ansatte i Ministeriet, som nødvendigt til, at Antallet bliver 6.

§ 4.

Fremdeles have Sæde i Retten 24 valgte Medlemmer, hvis Valg ordnes saaledes, at ethvert Sysselforstanderskab og enhver Bybestyrelse i Landet paa Ministeriets Foranstaltning blandt de inden Herredet eller i Byen bosatte Personer vælger Mænd i følgende Antal:

Sysselforstanderskabet i Vester Skaptafell Syssel.....	2
— - Vestmannø Syssel.....	1
— - Rangarvalla Syssel.....	4
— - Arnes Syssel.....	6
— - Gullbringa Syssel.....	3
— - Kjos Syssel.....	1
— - Borgarfjord Syssel.....	2
— - Myra Syssel.....	2
— - Snæfellsnes Hnappadal Syssel.....	3

Nr. 11.
20.
október.

Sýslunefndin í Dalasýslu	kýs	2
— - Austurbarðastrandarsýslu	—	1
— - Vesturbarðastrandarsýslu	—	2
— - Vesturísafjarðarsýslu	—	2
— - Norðurísafjarðarsýslu	—	3
— - Strandarsýslu	—	2
— - Húnavatnssýslu	—	4
— - Skagafjarðarsýslu	—	4
— - Eyjafjarðarsýslu	—	4
— - Suðurlingeyjarsýslu	—	4
— - Norðurlingeyjarsýslu	—	1
— - Norðurmúlasýslu	—	3
— - Suðurmúlasýslu	—	4
— - Austurskaptafellssýslu	—	1
Bæjarstjórnin í Reykjavík	—	6
— á Ísafirði	—	2
— - Akureyri	—	2
— - Seyðisfirði	—	1

Samtals 72

Þar sem fleiri skal kjósa en einn, getur hver sýslunefndarmaður eða bæjarfulltrúi krafizt hlutfallskosningar, er þá fer fram eptir fyriræmum þingskapa alþingis um slíka kosning þar.

Af hinum kjörnu 72 mönnum nefnir efri deild alþingis þess, er fyrst kemur saman, eptir að kosning í sýslunefndum og bæjarstjórnunum hefur fram farið, á öðrum fundi sínum tvennar tylftir frá, eptir þeim reglum, sem gilda um nefndarkosningar (einnig hlutfallskosningar). Því næst sendir forseti deildarinnar skýrslu, svo fljótt sem verða má, um það, hverja deildin hafi frá nefnt, til forseta sameinaðs þings, en hann lætur þá á fundi sameinaðs alþingis taka með hlutkesti tvær tylftir af þeim fjórum tylftum, sem eptir eru. Þær tvær tylftir, er þannig eru hlutkesti teknar, eiga setu í landsdómnum. Hinar tvær tylftirnar skulu vera til vara til að ganga í dóminn, ef einhver hinna kjörnu dómenda deyr, missir kjörgengi eða forfallast.

Jafnskjótt og hlutkesti hefur fram farið, tilkynnir forseti sameinaðs þings forseta landsdómsins, hverjir hafi hlotið kosningu sem dómendur og varamenn í landsdómnum, en hann tilkynnir þeim það aptur hverjum fyrir sig, og senda þeir honum þá aldursskrirteini sitt.

5. gr.

Enginn er kjörgengur í landsdóminn samkvæmt 4. gr. sem

- a) er yngri en 35 ára eða eldri en 60 ára;
- b) á sæti á alþingi;
- c) hefur verið dæmdur fyrir verknað, er svívirðilegur er að almenningssáliti;
- d) hefur misst fjárráð;
- e) hefur þegið af sveit og ekki annaðhvort endurgoldið styrkinn eða fengið eptirgjöf á honum;
- f) er öðrum háður sem hjú;
- g) er þegn annars ríkis eða í þjónustu þess;
- h) á heima í öðru landi.

Enginn, sem kjörgengi hefur, getur skorast undan kosningu til landsdómsins.

Sysselforstanderskabet i Dala Syssel	2
— - Øster Bardastrand Syssel.....	1
— - Vester Bardastrand Syssel.....	2
— - Vester Isafjord Syssel.....	2
— - Nordre Isafjord Syssel	3
— - Stranda Syssel	2
— - Hunavatn Syssel	4
— - Skagafjord Syssel.....	4
— - Øfjord Syssel	4
— - Sønder Thingø Syssel.....	4
— - Nordre Thingø Syssel.....	1
— - Nordre Mula Syssel.....	3
— - Sønder Mula Syssel.....	4
— - Øster Skaptafell Syssel.....	1
Bybestyrelsen i Reykjavik	6
— - Isafjord	2
— - Akureyri	2
— - Seydisfjord	1
Ialt...	72

Nr. 11.
20.
Oktober.

Hvor flere end en skal vælges, kan ethvert Medlem af Sysselforstanderskabet eller Bybestyrelsen forlange Forholdstalsvalg, der da foretages overensstemmende med Forskrifterne i Althingets Forretningsorden om tilsvarende Valg der.

Af de saaledes valgte 72 Mænd udskyder Althingets øverste Afdeling i sit 2det Møde naar Tinget træder sammen første Gang, efter at Valget har fundet Sted i Sysselforstanderskaberne og Bybestyrelserne, to Tylvter efter de for Nedsættelse af Udvalg (ogsaa ved Forholdstalsvalg) gældende Regler. Dernæst sender Afdelingens Formand saa hurtigt som muligt en Beretning om Udfaldet af Udskydelsen til Formanden for det forenede Althing, der i et i dette afholdt Møde lader udtage ved Lodtrækning to Tylvter af de 4 tilbagestaaende. De saaledes ved Lodtrækning udtagne tvende Tylvter have Sæde i Landsretten. De andre to Tylvter skulle være Suppleanter for at tage Sæde i Retten, hvis nogen af de valgte Dommere afgaar ved Døden, mister sin Valgbarhed eller faar Forfald.

Saasnart Lodtrækningen har fundet Sted, underretter Formanden for det forenede Althing Landsrettens Formand om, hvem der er valgte til Landsretten som Dommere og Suppleanter; Landsrettens Formand sender derefter hver enkelt af de valgte Underretning om hans Valg, hvorefter disse indsende deres Aldersbeviser til Formanden.

§ 5.

Ingen er valgbar til Landsretten i Henhold til § 4, naar han

- a) er yngre en 35 Aar eller ældre end 60 Aar;
- b) har Sæde i Althinget;
- c) har været dømt for en i den offentlige Mening vanærende Handling;
- d) er sat ud af Raadigheden over sin Formue;
- e) har modtaget Fattigunderstøttelse, som ikke er enten tilbagebetalt eller eftergivet;
- f) staar i privat Tjenesteforhold;
- g) er et andet Riges Undersaat eller i dets Tjeneste;
- h) har hjemme i et andet Land.

Ingen, der er valgbar kan undslaa sig for at modtage Valg til Landsretten.

Nr. 11.

20.
október.

6. gr.

Forstjóri landsyfirdómsins er forseti landsdómsins, unz forseti er kosinn samkvæmt 14. gr.

7. gr.

Nú deyr kjörinn dómandi, einn eða fleiri, áður en dómur er ruddur (11. gr.), missir kjörgengi eða forfallast á annan hátt, þannig að hann getur ekki setið í dómnum, og tekur þá forseti dómsins með hlutkesti jafnmarga menn af varamönnum, og úrgengu, og eiga þeir eftir það sæti í dómnum. Ef dómur er ruddur, og kjörinn dómandi, er eftir hefur setið í dómnum, forfallast eða verður að víkja eftir almennum reglum, tekur forseti með hlutkesti 3 af varamönnum í hans stað, og ryður ákærður einum þeirra, en sóknari öðrum.

8. gr.

Dómendur skipa dóminn, meðan þeir fullnægja kjörgengisskilyrðunum, en varamennirnir skulu kosnir 6. hvert ár, þannig að sýslunefndir og bæjarstjórnir kjósa samkvæmt 3. gr. 72 innanhjeraðs- og innanbæjarmenn, og nefnir efri deild alþingis frá 24 þeirra á þann hátt, er segir í sömu grein. Af þeim fjórum tylftum, er þá verða eftir, tekur forseti dómsins með hlutkesti varamennina 24.

Hvar þess er forseti lætur hlutkesti fram fara, skal hann hafa viðstadda tvo valinkunna menn, og ennfremur skal vera þar við maður, er ráðherrann skipar til þess, og, er mál er höfðað, ákærður eða maður, er hann til þess nefnir.

9. gr.

Dómendum bera sömu fæðispeningar og alþingismönnum og endurgjald fyrir ferðakostnað eftir reikningi, sem dómurinn sjálfur úrskurðar. Allur dómskostnaður greiðist úr landssjóði.

10. gr.

Ákvörðun alþingis um málshöfðun gegn ráðherranum eða landritaranum skal gjörð með þingsályktun í sameinuðu þingi, og skulu kæruatriðin vera nákvæmlega tiltekin í þingsályktuninni, enda sje sókn málsins bundin við þau. Jafnframt kys þingið mann til að sækja málið af sinni hendi, og annan til vara, ef hinn kynni að forfallast.

11. gr.

Sóknari sendir forseta landsdómsins síðan tafarlaust þingsályktunina í frumriti og eftirriti. Forseti sendir ákærðum eftirritið með áritaðri áskorun um að ryðja dóminn með nægilegum fyrirvara, á ákveðnum stað og stundu, og aðvarar um leið sóknara skriflega um að ryðja dóminn af sinni hálfu. Þá skipar forseti ákærðum verjanda, og skal taka til þess mann, sem heima á á Íslandi. Ákærður tilnefnir sjálfur manninn, ef han vill. Rjett er og að ákærður haldi sjálfur uppi vörn fyrir sig ásamt verjanda. Dómruðning fer þannig fram, að báðir málspartar, sóknari og ákærður eða verjandi hans, mæta fyrir forseta á tilteknum stað og stundu, og ryður ákærður 2 af hinum lögskipuðu dómendum og 9 af hinum kjörnu, en sóknari 1 af hinum fyrnefndu dómendum en 3 af hinum.

Nr. 11. Lög 20. október um landsdóm.

§ 6.

Nr. 11.
20.
Oktober.

Justitiarius i Landsoverretten fungerer som Landsrettens Formand, indtil en Formand er valgt efter § 14.

§ 7.

Naar et eller flere af de valgte Medlemmer af Retten afgaa ved Døden inden Retten ryddes (§ 11), mister sin Valgbarhed eller iøvrigt faar Forfald, saaledes at samme ikke kan beklæde Retten, udtager Rettens Formand ved Lodtrækning blandt Suppleanterne ligesaa mange Mænd, som der er fratraadt, hvilke derefter have Sæde i Retten. Er Retten ryddet og et valgt Medlem, der har beholdt Sæde i Retten, faar Forfald eller maa vige sit Sæde efter almindelige Regler, udtager Formanden ved Lodtrækning 3 af Suppleanterne i hans Sted, hvorefter Tiltalte udskyder en af dem og Anklageren en anden.

§ 8.

Dommerne beklæde Retten saalænge de fyldestgøre Valgbarhedsbetingelserne, men Suppleanterne vælges hvert 6te Aar, saaledes at Sysselforstanderskaberne og Bybestyrelserne overensstemmende med Bestemmelsen i § 3 vælge 72 inden Herredet eller Byen bosatte Mænd, af hvilke Altingets øverste Afdeling paa den i samme Paragraf foreskrevne Maade udskyder 24; af de 4 tilbagestaaende Tylvter udtager Rettens Formand ved Lodtrækning de 24 Suppleanter.

I alle de Tilfælde, hvor Formanden lader Lodtrækning foregaa, skal det ske i Overværelse af to gode Mænd, samt endvidere af en af Ministeren udnævnt Mand og, naar Sag er anlagt, af Tiltalte selv eller af en ham dertil bemyndiget.

§ 9.

Dommerne nyde de samme Diæter som Althingsmændene, samt Vederlag for Rejseomkostninger efter en af Retten selv decideret Regning. Alle Omkostninger ved Retten udredes af Landskassen.

§ 10.

Altingets Bestemmelse om Sagsanlæg imod Ministeren eller Landssekretæren tages i det forenede Althing ved en Althingsbeslutning, i hvilken Anklagepunkterne nøjagtig anføres, hvorefter Sagsanlægget er indskrænket til dem. Samtidig vælger Althinget en Mand til at udføre Sagen paa dets Vegne og en Suppleant til at fungere under hans Forfald.

§ 11.

Derefter tilstiller Anklageren uopholdelig Landsrettens Formand Althingsbeslutningen saavel i Original som i Genpart. Formanden tilstiller med et tilstrækkeligt Varsel Tiltalte Genparten med paategnet Opfordring om at rydde Retten til nærmere angivet Sted og Tid, hvorhos han samtidig skriftlig opfordrer Anklageren til for sit Vedkommende at rydde Retten. Derefter beskikker Formanden Tiltalte en Forsvarer, der skal være en i Island hjemmehørende Mand. Tiltalte kan, hvis han vil, selv vælge sin Forsvarer; han kan ved Siden af selv deltage i Forsvaret. Rettens Rydning foregaar paa den Maade, at begge Sagens Parter, Anklageren og Tiltalte eller hans Forsvarer, møde hos Formanden paa det bestemte Sted og til den fastsatte Tid, hvorpaa Tiltalte udskyder 2 af de lovbevalde Dommere og 9 af de valgte, men Anklageren 1 af de førstnævnte Dommere og 3 af de sidstnævnte.

Nr. 11. Lov 20. Oktober om Landsret.

Nr. 11. Nú ryður aðili annarhvor eða báðir eigi dóminn, og tekur þá forseti burtu
 20. með hlutkesti jafnmarga og ryðja átti. Við dómruðning skulu viðstaddir sem vottar
 október. 4 menn valinkunnir og óvilhallir.

Nú lætur annarhvor málsaðila þess getið við dómruðning, að hann þurfi að afla upplýsinga um kæruatriðin utan Reykjavíkur, og skal þá forseti kalla dómendur þá, er dæma eiga málið, saman með 3—6 mánaða fyrirvara, eptir því sem ástæður eru til, en óski hvorugur aðila að leita sannana utan Reykjavíkur, kallar forseti dómendur saman með öðrum hæfilegum fyrirvara, þó ekki lengri en 3 mánaða. Stefnu skal hann jafnan gefa út á hendur ákærðum með hinum sama fresti sem dómendum er veittur, en sóknari lætur birta stefnuna svo fljótt, að ákærður fái að minnsta kosti eins langan stefnufrest og ákveðinn er til landsyfirdóms í einkamálum. Stefnan skal rituð á frumrit þingsályktunarinnar.

12. gr.

Það er skylda sóknara að leita allra sannana, og verjanda að færa fram allt það, er sýkna má ákærðan, eða mykja málstað hans, enda er ákærðum frjálst að gæta hagsmuna sinna ásamt verjanda. Kona ákærðs, foreldrar hans og tengdforeldrar og fjarskyldari eða fjartengdari beint upp á við, börn hans og barnabörn og fjarskyldari beint niður á við, systkini eða jafntengdir menn verða ekki krafðir vitnisburðar um kæruatriðin. Að öðru leyti gilda hinar almennu reglur um vitni og vitnaskyldu.

13. gr.

Þá er leita þarf vitna utan Reykjavíkur, skal vitnaleiðslan fara fram með venjulegum hætti fyrir hjeraðsdómi, og skal til hennar stefnt með sama hætti og sama fresti, sem um einkamál væri að ræða milli sóknara og ákærðs. Vitnaleiðsla í Reykjavík fer fram fyrir landsdómnum sjálfum. Forseti á, er þess er krafist af öðrum hvorum málsaðila, að gefa út stefnu til vitna þeirra, er leiða á fyrir landsdómnum.

14. gr.

Nú eru dómendur komnir á dómsstað, og skulu þeir þá vinna dómaraeið, sem hafa ekki unnið hann áður, því næst kjósa dómendur sjer forseta úr sínum flokki.

Eigi er dómur lögmætur, nema tveir af hinum lögskipuðu og 10 af hinum kjörnu dómendum, hinir sömu, hlýði á alla sókn og vörn í málinu og taki þátt í að dæma dóminn.

15. gr.

Málflutningur fyrir landsdómi fer fram í heyranda hljóði þannig, að sóknari leggur fram fyrir dómstólinn sönnunargögn sín: útskriptir af vitnaleiðslum utan Reykjavíkur og önnur skjöl, færir síðan fram vitni þau, er nærstödd eru, og spyr hann þau sjálfur, en ákærðum og verjanda er heimilt að leggja fyrir þau gagnspurningar. Dómurinn á engan þátt í vitnaleiðslunni, en heimilt er bæði vitninu og aðilum að skjóta því til úrskurðar forseta, hvort spurning sje svo háttáð, að svara þurfi henni, og skal hlíta þeim úrskurði. Þá er sóknari hefur fært fram sönnunargögn sín, flytur hann sókn í málinu munnlega. Síðan færir ákærður eða svaramaður Nr. 11. Lög 20. október um landsdóm.

Naar den ene eller begge Parter undlader at rydde Retten, udskyder For-Nr. 11. manden ved Lodtrækning ligesaa mange som der skulde udryddes. Rettens Rydning 20. Oktober. skal overværes af 4 gode og uvillige Mænd.

Naar den ene af Parterne ved Rettens Rydning udtaler, at han ser sig nødt til at indhente Oplysninger om Anklagepunkterne udenfor Reykjavik, skal Formanden sammenkalde de Dommere, som skulle paakende Sagen, med 3—6 Maaneders Varsel efter Sagens Beskaffenhed, men ønsker ingen af Parterne at lade søge Oplysninger udenfor Reykjavik, sammenkalder Formanden Rettens Medlemmer med et passende Varsel, dog ikke længere end 3 Maaneder. Stævning til Tiltalte udfærdiger han med det samme Varsel, som er tilstaaet Rettens Medlemmer; Anklageren lader Stævningen forkynde saa hurtigt, at Tiltalte i det mindste faar lige saa langt Varsel som Varselet i private Sager til Landsoverretten. Stævningen paategnes Althingsbeslutningen i original Udfærdigelse.

§ 12.

Anklageren er pligtig at indhente alle Bevisligheder, og Forsvareren er pligtig at anføre alt, hvad der taler for Tiltaltes Frifindelse, saavel som alle formildende Omstændigheder, ligesom det ogsaa staar Tiltalte frit for at varetage sine Interesser i Forening med Forsvareren. Tiltaltes Hustru, Forældre og Svigerforældre samt fjernere beslægtede og besvogrede i den lige opstigende Linie, Børn og Børnebørn og fjernere beslægtede og besvogrede i den lige nedstigende Linie, Sødskende og ligesaa nær besvogrede, kunne ikke afkræves Vidnesbyrd om Anklagepunkterne. Iøvrigt gælde de almindelige Regler om Vidner og Vidnepligt.

§ 13.

Naar det er nødvendigt at føre Vidner udenfor Reykjavik, foregaar Vidnesagen paa sædvanlig Maade for Underretten, og Stævningen udstedes paa samme Maade og med samme Varsel, som om Sagen var en privat Sag mellem Anklageren og Tiltalte. I Reykjavik foregaar Vidneførsel for selve Landsretten. Formanden skal, naar det forlanges af nogen af Parterne, udfærdige Stævning til de Vidner, som skulle føres for Landsretten.

§ 14.

Naar Dommerne træde sammen i Retten skulde de aflægge Dommered, medmindre de tidligere have aflagt den. Derefter vælge Dommerne en Formand af deres Midte.

Dommen er ikke lovlig, medmindre de samme to af de lovbealede og 10 af de valgte Dommere overhøre hele Sagens Aktion og Defension og deltage i Paa-dømmelsen.

§ 15.

Sagførelsen for Landsretten foregaar offentlig, saaledes at Anklageren forelægger Retten sine Bevisligheder: Udskrifter af Vidneførsler udenfor Reykjavik saavel som andre Dokumenter, dernæst fører de tilsteværende Vidner og afhører dem selv; Tiltalte og Forsvareren ere berettigede til at forelægge Vidnerne Kontraspørgsmaal. Retten tager ingen Del i Vidneførselen, men saavel Vidnet som Parterne kunne henstille til Formandens endelige Afgørelse, om et Spørgsmaal er saaledes beskaffent, at det behøver at besvares. Naar Anklageren har fremført sine Bevisligheder, deducerer han Sagen mundtlig. Derefter fremfører Tiltalte og hans Forsvarer paa samme Maade sine Bevis-Nr. 11. Lov 20. Oktober om Landsret.

Nr. 11. hans á sama hátt fram sín sönnunargögn, þar á meðal nærstödd vitni, er hann spyr sjálfur, en sóknara er heimilt að leggja fyrir vitni ákærða gagnspurningar. Gildir um 20. október. aðstöðu dómsins við þessa vitnaleiðslu hið sama sem við vitnaleiðslu af sóknara hálfu. Er færð hafa verið fram sönnunargögn af hálfu ákærða, flytur verjandi fram vörnina, svo og ákærður sjálfur, ef hann vill, einnig munnlega. Sóknari á þá rjett á að svara, og ákærður og talsmenn hans til að svara aptur. Hvort aðilar taki optar til máls, ákveður forseti dómsins, en jafnan skal gæta þess, að ákærður og talsmaður hans hafi tækifæri til að taka eins opt til máls og sóknari, og að taka til máls síðast, áður en málið er tekið upp til dóms.

16. gr.

Dómur skal ganga í málinu innan 3 sólarhringa, frá því er sókn og vörn var úti. Ákærðum verður ekki gjörð refsing, nje heldur verða skaðabætur nje málskostnaður lagður á hann, nema $\frac{4}{5}$ dómenda þeirra er taka þátt í að dæma dóminn, sjeu á eitt sáttir.

Í dómnum skal ákveða sóknara og svaramanni hæfilega þóknun fyrir málflutninginn. Þóknun verjanda má eigi vera minni en sóknarans. Að öðru leyti fer um málskostnaðargreiðslu eptir almennum reglum.

Dómurinn skal byggður á forsendum, en án fullnægingarfrests.

Sóknari annast um birtingu og fullnustu dómsins á venjulegan hátt.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalíuborg, 20. október 1905.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

ligheder, deriblandt fremstiller han sine Vidner, som han selv afhører. Anklageren Nr. 11. er berettiget til at forelægge Tiltaltes Vidner Kontrapørgsmaal. Om Rettens Forhold til denne Vidneførsel gælder det samme som om Anklagerens Vidneførsel. Naar Bevislighederne ere fremførte fra Tiltaltes Side, fremkommer hans Forsvarer og, om Tiltalte ønsker det, tillige han selv med sit Tilsvær, ligeledes mundtlig. Anklageren har Ret til at svare og Tiltalte og hans Forsvarer at gensvare. Rettens Formand afgør, om det kan tilstedes Parterne at tage Ordet oftere, men det bør stedse iagttages, at Tiltalte og hans Forsvarer faar Lejlighed til at tage til Orde ligesaa ofte som Anklageren, og have Ordet sidst inden Sagen optages til Dom.

§ 16.

Dommen skal afsiges inden 3 Solemærker efter at Anklage og Forsvar er afsluttet.

Tiltalte kan ikke idømmes Straf, ej heller Skadeserstatning eller Procesomkostninger paalægges ham, medmindre $\frac{4}{5}$ af de af Rettens Medlemmer, der deltog i Paadømmelsen, ere enige.

I Dommen bør der tillægges Anklageren og Forsvareren passende Salær for Sagførelsen. Forsvarerens Salær maa ikke være mindre end Anklagerens. Iøvrigt forholdes med Hensyn til Processens Omkostninger efter de almindelige Regler.

Dommen bør være forsynet med Præmisser, men uden Exekutionsfrist.

Anklageren drager Omsorg for Dommens Forkyndelse og Efterkommelse paa sædvanlig Maade.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 20. Oktober 1905.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein

Islands Ministerium, den 20. Oktober 1905.

H. Hafstein.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 12.
20.
október.

Lög

um

ritsíma, talsíma o. fl.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallið á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. kaffi.

Um einkarjettindi landsins.

1. gr.

Landinu er áskilinn einkarjettur til þess að stofna og starfrækja ritsímasambönd og málþræða, svo og hvers kyns önnur rafmagnssambönd, til skeytasendinga á Íslandi og í landhelgi við Ísland.

2. gr.

Ráðherra Íslands getur veitt einstökum mönnum eða fjelögum leyfi til að stofna og starfrækja sambönd þau, sem um ræðir í 1. gr. Leyfið skal veitt um ákveðið áráðil, þó eigi lengra en 20 ára í senn, með þeim skilyrðum og kvöðum, sem ástæða þykir til í hvert skipti. Í leyfisskrám skal þó jafnan tekið fram, að ráðherrann ákveði hámark skeytisgjalda fyrir allt að því 5 ár í bili að minnsta kosti, og að leyfishafi sje skyldur til samvinnu bæði við hraðskeytasambönd landsins og einstaka leyfishafa með þeim skilmálum, sem ráðherrann tiltekur, og að tízku skuli fylgt í starfrækslu allri. Ennfremur skal í leyfisskrá tiltekið um umbótaskyldu og aukning á tækjum, og afgjaldsupphæð ákveðin, ef afgjald skal greiða.

Áður leyfi er veitt skal leita álits bæjarstjórna, hreppsnefnda og sýslunefnda á þeim stöðum, þar sem verksvið fyrirtækisins verður.

Þegar leyfistími er á enda, á landið rjett á að fá sjer afhent öll tæki þess fyrir það verð, er tilkvödd nefnd ákveður. Miða skal matsupphæðina við þá fjárhæð, er ætla má að slík tæki mundu kosta af nýju, þegar afhending fer fram, með hæfilegu tilliti til slits þess, er á þeim er orðið.

Í matsnefnd skulu vera 3 menn; einn þeirra tilnefnir ráðherrann, og er sá formaður nefndarinnar. Annan tilnefnir landsyrfirdómurinn. Hinn þriðji skal dómkvaddur af undirrjettardómaranum í þeirri dómpinghá, þar er leyfishafi á varnaping. Nr. 12. Lög 20. október um ritsíma, talsíma o. fl.

Lov

om

Telegrafer og Telefoner m. m.

Nr. 12.

20.

Oktober.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Kapitel I.

Om Landets Eneret.

§ 1.

Der tilkommer Landet Eneret til paa Island, saavel paa Land som paa Søterritoriet, at anlægge og drive Telegraf- og Telefonforbindelser samt andre elektriske Forbindelser af enhver Art til Befordring af Meddelelser.

§ 2.

Islands Minister kan meddele private Personer eller Selskaber Koncession paa Anlæg og Drift af de i § 1 anførte Forbindelser. Koncessionen skal meddeles for et bestemt Aaremaal, dog ikke for et længere Tidsrum end 20 Aar ad Gangen, samt paa de Betingelser og Vilkaar, som i hvert Tilfælde findes passende. Koncessionen skal altid indeholde Bestemmelse om, at Taksternes Maksimum fastsættes af Ministeren for et Tidsrum af mindst 5 Aar ad Gangen, og at Koncessionshaveren skal være forpligtet til Samvirken saavel med Landets som med andre Koncessionshaveres Anlæg paa de Vilkaar, som Ministeren maatte bestemme, samt om, at Driften i enhver Henseende skal være tidssvarende. Endvidere skal Koncessionen indeholde Bestemmelser angaaende Forpligtelsen til at foretage Forbedringer eller Udvidelser af Anlægget, samt, for saa vidt Afgift skal svares, om dennes Størrelse.

Forinden Koncession meddeles, indhentes Erklæring fra Bybestyrelser, Reps- og Sysselforstanderskaber, hvor Anlægget skal drives.

Ved Koncessionens Udløb, er Landet berettiget til at fordre sig hele Anlægget overdraget for en Sum, der fastsættes af en i denne Anledning udnævnt Vurderingskommission. Til Grundlag for Vurderingen bliver at lægge det Beløb, som saadant Anlæg skønnes i Udløsningsøjeblikket at ville koste fra nyt af, med et passende Fradrag for stedefundet Slid.

Vurderingskommissionen skal bestaa af 3 Medlemmer. Formanden udnævnes af Ministeren og det andet Medlem af Landsoverretten; det tredje Medlem udmeldes af Underretsdommeren i den Jurisdiktion, hvor Koncessionshaveren har Værneting.

Nr. 12. Lov 20. Oktober om Telegrafer og Telefoner m. m.

Nr. 12.
20.
október.

3. gr.

Einkarjettur landsins samkvæmt 1. gr. nær eigi til:

- a. hraðskeytatækja sem sveitarstjórnarvöld nota eingöngu í sveitarþjónustu innsveitis eða innanbæjar, svo sem við slökkviliðsþjónustu, vatnsveitu eða því um líkt;
- b. hraðskeytatækja, sem notuð eru innan takmarka húseignar eða jarðeignar, eða milli húseigna eða jarðeigna, er lúta sama eiganda eða atvinnurekstri, svo framarlega sem skeytaleið liggur ekki yfir landhelgissvæðið, allt með því skilyrði, að tækin sjeu eingöngu notuð í þarfir eiganda sjálfs, og eigi gegn þóknun, beinlínis nje óbeinlínis;
- c. hraðskeytatækja, sem einstakir menn, eigi fleiri en 10, koma sjer upp og nota sín á milli, eingöngu til eigin þarfa, án endurgjalds á nokkurn hátt, svo framarlega sem skeytaleið liggur ekki yfir landhelgissvæðið, og fjarlægð er ekki yfir 5 mílur milli endastöðva, allt með því skilyrði, að ekki sjeu fyrir á þessu svæði, þegar tækin eru upp sett, hraðskeytatæki, sem landið á eða leyfishafar, og hlutaðeigendur gætu notað.

4. gr.

Nú eiga einstakir menn eða fjelög hraðskeytasambönd, sem á stofn eru komin og starfrækt hafa verið fyrir 1. júlí 1905, og er þá rjett, að þeim sje haldið áfram eins og að undaförnu, ef eigendur óska. Hafi sjerstakir samningar verið gjörðir um þau við landsstjórnina, ber að fylgja þeim skilyrðum, er þar hafa sett verið.

Nú vilja eigendur framhalda starfræðslu hraðskeytatækja, og skulu þeir þá innan þriggja mánaða eptir að lög þessi öðlast gildi, skýra ráðherra Íslands frá því, og ákveður hann þá staðartakmörk fyrirtækisins, um leið og hann veitir viðurkenning fyrir tilverurjetti þess. Þessi viðurkenning veitir eigendum engan frekari rjett en þeir áður höfðu, og er því eigi til fyrirstöðu, að landsstjórnin stofnsetji eða veiti öðrum leyfisskrá til ess að stofnsetja hraðskeytasambönd innan starfrækslutakmarka þeirra.

Ef eigendur eldri hraðskeytasambanda óska þess, getur ráðherra veitt þeim leyfisskrá samkvæmt því sem fyrir er mælt í 2. gr.

5. gr.

Nú eru síma- eða önnur hraðskeytafæri sett upp án heimildar samkvæmt 2.—4. gr. og skulu þá þau tæki, sem sett hafa verið upp í heimildarleysi, upptæk og fellur andvirði til landssjóðs; auk þess má dæma eiganda eða eigendur í allt að 400 kr. sekt, er rennur í landssjóð. Mál sem út af þessu rísa skulu rekin sem almenn lögreglumál, en því að eins skal mál höfðað, að ráðherra Íslands mæli svo fyrir.

Í leyfisbrjefum, sem gefin verða út samkvæmt 2. og 4. gr. má kveða svo á að framanskráð hegningarákvæði skuli einnig ná til þess, ef einhver, án þess heimilt sje samkvæmt 3 og 4. gr. stofnsetur eða starfrækir hraðskeytasambönd, sem um ræðir í 1. gr., á því svæði, þar sem leyfishafi hefur einkarjett til þess. Andvirði hinna upp-tæku hraðskeytafæra fellur þá til leyfishafa. Með mál, er út af þessu rísa, skal farið sem almenn lögreglumál, en mál má því að eins höfða, að ráðherra Íslands veiti samþykki sitt til þess.

6. gr.

Nú vill landsstjórnin fá landssjóði til handa hraðskeytasambönd sem einstakir menn eiga, án þess svo sje ástatt, sem segir í 3. hluta 2. gr., og má þá, ef samkomulag næst ekki, taka þau eignarnámi gegn endurgjaldi, sem ákveðið skal af matsnefnd Nr. 12. Lög 20. október um ritsíma, talsíma o. fl.

§ 3.

Nr. 12.
20.
Oktober.

Fra Landets Eneret efter § 1 undtages:

- a. Anlæg, som kommunale Myndigheder benytte udelukkende i den indre kommunale Tjeneste, saa som Brand- eller Vandvæsens Tjeneste og lignende;
- b. Anlæg inden for en Hus- eller Jordejendoms Grænser, eller mellem flere samme Ejer tilhørende, eller til en og samme Bedrift forenede Hus- eller Jordejendomme, for saa vidt Anlægget ikke fører over Søterritoriet, alt dog under Forudsætning af, at det paagældende Anlæg alene benyttes til Ejers eget Brug og uden at der for Brugen direkte eller indirekte oppebæres nogen Godtgørelse;
- c. Anlæg, der iværksættes af indtil 10 Personer udelukkende til eget Brug og uden at der for Brugen direkte eller indirekte oppebæres nogen Godtgørelse, for saa vidt Anlægget ikke fører over Søterritoriet, og Afstanden mellem dets Endepunkter i ingen Retning overstiger 5 Mil, alt dog kun under Forudsætning af, at der i Anlægsojeblikket paa de vedkommende Steder ikke findes enten Landsanlæg eller koncessionerede Anlæg, som kunde komme de paagældende Personer til Nytte.

§ 4.

De private Personer eller Selskaber tilhørende Fjernmeddelesesanlæg, som ere oprettede og i Drift inden den 1ste Juli 1905, kunne, for saa vidt Ejerne ønske det, fortsætte deres Virksomhed som hidtil. Er der med Hensyn til dem sluttet særlige Aftaler med Regeringen, bør de i samme indeholdte Betingelser opfyldes.

Saaframt Ejerne af de nævnte Anlæg ville fortsætte Virksomheden, skal de derom inden tre Maaneder efter Lovens Ikrafttræden, tilstille Islands Minister Meddelelse, som derpaa udsteder Anerkendelse for Anlægets Eksistensberettigelse, hvorved Grænserne for dets territoriale Virksomhedsomraade fastsættes. Denne Anerkendelse giver ikke de paagældende Ejere nogen Ret, søm de ikke forud besidde, og er ikke til Hinder for, at der af Regeringen foretages Anlæg eller meddeles Koncession paa Anlæg inden for deres Virksomhedsomraade.

Ministeren kan meddele Ejerne af bestaaende Anlæg, naar de ansøge derom, Koncession i Henhold til § 2.

§ 5.

Opføres der Telegraf, eller Telefonledninger eller andre Fjernmeddelesesanlæg, uden at der dertil er hjemlet Ret ved §§ 2—4, skulle de ulovlige Redskaber konfiskeres og Salgsbeløbet tilflyde Landskassen, desuden kan Ejeren eller Ejerne idømmes en Bøde til Landskassen af indtil 400 Kr. Sager herom behandles som offentlige Politisager, men Paatale finder kun Sted efter Islands Ministers Bestemmelse.

Ved Meddelelse af Koncession i Henhold til §§ 2 og 4 kan det fastsættes, at de foranstaaende Straffebestemmelser ogsaa komme til Anvendelse, naar nogen inden for det Omraade, hvor Koncessionshaveren har Eneret dertil, anlægger og driver elektriske Forbindelser af den i § 1 anførte Art, uden at dertil er hjemlet Ret ved §§ 3 og 4. Salgsbeløbet for de konfiskerede Genstande tilfalde da Koncessionshaveren. Sager herom behandles som offentlige Politisager, men Paatale kan kun finde Sted med Samtykke af Islands Minister.

§ 6.

Saaframt Regeringen, uden for det i § 2, 3dje Stykke omhandlede Tilfælde, maatte ønske at erhverve et privat Fjernmeddelesesanlæg, kan dette, i Mangel af mindelig Overenskomst, eksproprieres mod Erstatning, som fastsættes af en Vurderings-

Nr. 12. Lov 20. Oktober om Telegrafer og Telefoner m. m.

Nr. 12. er til skal kvödd samkvæmt 2. gr. Eignarnámið skal ná til allra tækja og útbúnaðar
 20. fyrirtækisins, nema eigendur samþykki, að einungis nokkur hluti þeirra sje tekinn.
 október.

Þegar meta skal endurgjaldið, skal eigi að eins taka tillit til verðs þeirra tækja, sem tekin eru, heldur einnig til þess arðs, sem ætla mætti, að fyrirtækið gæfi af sjer með hæfilegri starfrækslu og skeytagjöldum, þó svo, að ekki sje gjörður meiri arður en fyrirtækið í raun og veru hefur gefið af sjer.

7. gr.

Eigendur hraðskeytasambanda, sem eigi eru landsins eign, eru skyldir til, hvenær sem þess er krafizt, að láta landsstjórninni í tje skýrslur um fyrirtækið. Sjeu þær eigi gefnar innan hæfilegs frests, er stjórnarráðið tiltekur, má knýja þær fram með dagsektum, er renna í landssjóð.

8. gr.

Ráðherran ákveður gjaldskrár fyrir notkun hraðskeytasambanda landsins, og breytir þeim þegar þörf þykir, nema þær sjeu settar með lögum. Hann setur og reglur um starfrækslu þeirra, viðhald og eptirlit. Leggja má sveitarstjórnarvöldum landsins á herðar störf og skyldur, er að þessu lúta.

2. kafli.

Um lagning síma, vernd hraðskeytataekja o. fl.

9. gr.

Hver landeigandi er skyldur að leyfa, að ritsímar og talsímar landssjóðs sjeu lagðir um land hans, yfir það eða í jörðu og að efni það, er þarf til lagningar þeirra og viðhalds, svo sem grjót, mól o. s. frv., sje tekið þar sem næst er; svo er og hver eigandi húss eða annars mannvirkis skyldur að leyfa, að símar þessir sjeu lagðir yfir þau, á eða undir þeim. Verði því viðkomið, skal þó taka tillit til þess, hvar eigendur eða notendur mannvirkja æskja eptir að símarnir sjeu lagðir, þar sem þeir snerta eign þeirra, og það þótt þetta hefði nokkurn kostnaðarauka við símann í för með sjer.

Mönnum, sem í þjónustu landsins eru að starfa að landssjóðssímum eða hafa umsjón með þeim, skal heimilt tálmunarlaust að fara um land manna og hús, svo framarlega sem það er nauðsynlegt vegna þessara starfa. Um hús sem búið er í, mega þeir þó ekki fara nema á daginn, og einungis þá leið sem vísað er, og því að eins að það sje óþægindalaust fyrir íbúana; að íveruherbergjum hafa þeir eigi aðgang.

10. gr.

Þar sem símar landssjóðs eru fyrir, má engar byggingar gjöra eða jarðrask eða aðrar ráðstafanir, er af kann að geta hlotizt óregla eða skemmdir á símunum, nema það sje tilkynt skriflega eða munnlega forstöðumanni næstu símastöðvar landsins mánuði áður eða, ef svo stendur á, að óvæntur atburður hefur gjört það óhjákvæmilegt að framkvæma ráðstafanirnar tafarlaust, þá svo fljótt sem auðið er, í síðasta lagi samtímis og byrjað er á þeim.

Nú krefst landeigandi, að landssími sje fluttur af lóð hans um stundarsakir
 Nr. 12. Lög 20. október um ritsíma, talsíma o. fl.

kommission, sammensat paa den i § 2 foreskrevne Maade. Anlæggets samtlige Red-Nr. 12. skaber og Materiel blive at ekspropriere under et, med mindre Ejeren samtykker i ^{20.} delvis Afstaaelse. Oktober.

Ved Fastsættelse af Erstatningen bliver der at tage Hensyn ikke alene til Værdien af de eksproprierede Genstande, men ogsaa til det Udbytte, som Anlægget ved forsvarlig Drift og med passende Takster kan antages at give, dog saaledes, at der ikke tages Hensyn til større Udbytte end det, som Anlægget faktisk har givet.

§ 7.

Ejere af Fjernmeddelelsesanlæg, som ikke ere Landets Ejendom, ere forpligtede til paa Forlangende at meddele Regeringen Oplysninger om det paagældende Anlæg. Meddeles Oplysningerne ikke inden en passende Tidsfrist, som fastsættes af Ministeriet, kunne de fremtvinges ved en daglig Bøde, som tilfalder Landskassen.

§ 8.

Ministeren fastsætter Taksterne for Benyttelsen af Landets Fjernmeddelelsesanlæg og forandrer dem, naar det findes fornødent, for saa vidt de ikke ere bestemte ved Lov. Han fastsætter endvidere Reglerne for Anlæggenes Drift og Vedligeholdelse samt for Tilsynet med dem. Arbejde og Forpligtelser i denne Henseende kan paalægges Landets kommunale Myndigheder.

Kapital II.

Om Anbringelse af Ledninger, Beskyttelse af Fjernmeddelelsesanlæg m. m.

§ 9.

Enhver Jordejer er pligtig til at tilstede, at Landskassens Telegraf- og Telefonledninger anbringes paa, over eller under hans Grund, og de til Anbringelsen og Vedligeholdelsen af samme fornødne Materialier, saasom Sten, Grus o. s. v., tages paa det nærmeste Sted. Endvidere er enhver Ejer af Bygning eller anden Indretning pligtig til at tilstede, at de nævnte Ledninger anbringes paa, over eller under disse. Der bliver dog saavidt mulig at tage Hensyn til de Ønsker, som en Bruger eller Ejer, hvis Ejendom berøres af Ledningerne, maatte have angaaende Stedet, hvor de skulle anbringes, selv om Bekostningen ved Anlægget derved forøges noget.

De i Landets Tjeneste staaende Personer, der ere beskæftigede ved eller føre Tilsyn med Landskassens Ledninger, have uhindret Adgang til at færdes paa fremmed Grund og Ejendom, for saa vidt de paagældende Arbejder gøre det fornødent. Til beboede Huse have de nævnte Personer dog kun Adgang om Dagen, ad anvist Vej, og kun for saa vidt det kan ske uden Ulempe for Beboerne; til Beboelseslejligheder have de ikke Adgang.

§ 10.

Hvor en Landskassen tilhørende Ledning er anbragt, maa der ikke foretages noget Bygnings- eller Jordarbejde, eller iværksættes nogen anden Foranstaltning, hvorved Ledningen kan udsættes for Forstyrrelse eller Beskadigelse, uden at der en Maaned forud eller, for saa vidt en pludselig indtraadt Begivenhed har nødvendiggjort Arbejdets uopholdelige Udførelse, snarest muligt, senest samtidig med dets Paabegyndelse, sker skriftlig eller mundtlig Meddelelse derom til den nærmeste af Regeringen ansatte Bestyrer af en Telegraf- eller Telefonstation.

En Landsledning skal paa Begæring af vedkommende Grundejer midlertidig Nr. 12. Lov 20. Oktober om Telegrafer og Telefoner m. m.

Nr. 12. eða fyrir fullt og allt, og skal hann þá fá því framgengt, ef sannað er, að flutningurinn sje nauðsynlegur til að koma í framkvæmd slíkum ráðstöfunum, sem á undan getur, eða til þess að lóðin geti orðið eiganda að tilætluðum notum. Verði samningum ekki komið við, skal gjört út um það með lögmætri skoðunargjörð, hvort nauðsyn sje á að flytja landssjóðssíma um stundarsakir eða fyrir fullt og allt.

11 gr.

Nú vilja einstakir menn, bæjarfjelög eða sveitarfjelög leggja talsíma, ritsíma eða leiðslupræði fyrir rafmagn til vinnu, lýsingar o. s. frv. á þeim stöðum, þar sem fyrir eru landssjóðssímar eða önnur hraðskeytafæri hans, er getur um í 1. gr. og skal þá leiðslupráðum þessum svo fyrir komið, að eigi geti af þeim hlotizt bagi eða óregla á sínum eða hraðskeytafærum landssjóðs. Ef samningum verður eigi við komið um þetta, sker ráðherra úr.

Nú detta leiðslupræðir þessir niður og valda þannig бага eða óskunda við notkun landssímanna eða annara hraðskeytafæra landsins, og skal þá næsta embættismanni eða sýslunarmanni, sem yfir landssímamann er settur, heimilt að gjöra á kostnað eigenda þær ráðstafanir viðvíkjandi leiðslupráðum þessum, sem með þurfa til þess að koma í veg fyrir бага þann, er af þeim hefur orsakazt.

12. gr.

Ef afla þarf lóðar undir ritsíma eða önnur hraðskeytafæri landssjóðs, er getur um í 1. gr., og samningum verður ekki komið við um kaup á henni, skal hún eptir ráðstöfun ráðherra Íslands tekin eignarnámi gegn endurgjaldi eptir mati óvilhallra dómkvaddra manna.

Landssjóður skal og bæta skaða á landi manna, húsum og öðrum mannvirkjum, sem hlýzt af lagningu og viðhaldi ritsíma eða talsíma landssjóðs. Ef samningum verður eigi við komið um skaðabæturnar, skulu þær metnar af óvilhöllum dómkvöddum mönnum.

13. gr.

Brot gegn ákvæðunum í 10. og 11. gr., varða sektum til landssjóðs allt að 200 kr., ef brotið á ekki eptir eðli sínu undir 297. gr. hinna almennu hegningarlaga. Með mál, er út af þessu rísa, skal farið sem almenn lögreglumál, en mál skal því að eins höfða, að ráðherra Íslands mæli svo fyrir.

14. gr.

I leyfisbrjefum, sem gefin verða út samkvæmt 2. gr., má svo ákveða, að fyrir-mæli þau um ritsíma, talsíma og önnur hraðskeytafæri landssjóðs, er standa í 9., 10., 11. gr., 1 stafl. og 12. gr. skulu að öllu eða nokkru leyti og með þeim afbrigðum er þurfa þykir, ná til ritsíma þeirra, talsíma eða annara hraðskeytafæra, sem leyfisbrjef hljóðar um.

3. kaffi

Um þagnarskyldu starfsmanna o. fl.

15. gr.

Embættismenn og sýslunarmenn við ritsíma, talsíma og önnur hraðskeytafæri landsins, sem um ræðir í 1. gr., eru skyldir, bæði meðan þeir eru í embætti eða sýslan Nr. 12. Lög 20. október um ritsíma, talsíma o. fl.

eller for stedse fjernes, naar det godtgøres, at Fjernelsen er nødvendig for Iværk-Nr. 12. sættelsen af Arbejder som de nævnte eller for den Brug, som Ejeren agter at gøre af Grunden. I Mangel af mindelig Overenskomst, skal Spørgsmaalet om Nødvendigheden af, at en Landskassen tilhørende Ledning midlertidig eller for stedse fjernes, afgøres ved en paa lovlig Maade optagen Skønsforretning. 20. Oktober.

§ 11.

Naar private eller Kommuner ville anlægge Telefonter, Telegrafer eller Ledninger for elektrisk Drivkraft, Elektricitet til Belysning og lignende paa Steder, hvor der alt er anbragt en Landskassen tilhørende Ledning eller andre Fjernmeddelelsesanlæg af den i § 1 anførte Art, skulle hine Ledninger anbringes saaledes, at de ikke frembyde Fare for at hindre eller forulempe Landskassens nævnte Ledninger eller Anlæg. Spørgsmaalet om hvorvidt dette er Tilfældet, skal i Mangel af mindelig Overenskomst afgøres af Ministeren.

Saafermt de nævnte Ledninger skulde falde ned og derved hindre eller forulempe Benyttelsen af de Landet tilhørende Ledninger eller andre Fjernmeddelelsesanlæg, skal den nærmeste ved Landets Ledninger ansatte Embeds- eller Bestillingsmand være berettiget til for Ejernes Regning at træffe saadanne Foranstaltninger ved førstnævnte Ledninger, som skønnes at være nødvendige til den opstaaede Ulempe Fjernelse.

§ 12.

Saafermt det til Anlæg af de Landskassen tilhørende Telegrafer, Telefonter eller andre Meddelelsesmidler af den i § 1 anførte Art, bliver fornødent at erhverve fremmed Grund, vil denne, for saa vidt Erhvervelse ikke opnaaes i Mindelighed, paa Islands Ministers Foranstaltning være at ekspropriere mod Erstatning, som fastsættes af uvillige, inden Retten udmeldte Mænd.

Den Skade, som Anbringelsen og Vedligeholdelsen af Landskassens Telegraf- og Telefonledninger forvolder paa fremmed Grund, Hus eller anden Indretning, bliver at erstatte af Landskassen. Erstatningens Størrelse bliver i Mangel af mindelig Overenskomst at fastsætte af uvillige inden Retten udmeldte Mænd.

§ 13.

Overtrædelser af Bestemmelserne i foranstaaende §§ 10 og 11 straffes, for saa vidt Handlingen ikke efter sin Beskaffenhed falder ind under den almindelige Straffelovs § 297, med Bøder indtil 200 Kr. Sager herom behandles som offentlige Politisager, men Paatale finder kun Sted efter Islands Ministers Bestemmelse.

§ 14.

Ved Meddelelse af Koncession i Henhold til § 2, kunne de ifølge §§ 9, 10, 11, 1ste Stk. og 12 for Landskassens Telegrafer, Telefonter og andre Fjernmeddelelsesanlæg gældende Bestemmelser, helt eller delvis, og med de fornødne Lempelser, gøres anvendelige ogsaa paa de Telegrafer, Telefonter eller andre Fjernmeddelelsesanlæg, paa hvilke der gives Koncession.

Kapitel III.

Om Hemmeligholdelsespligten m. m.

§ 15.

De ved Landets Telegrafer, Telefonter eller andre Fjernmeddelelsesanlæg af den i § 1 anførte Art ansatte Embeds- og Bestillingsmænd ere forpligtede til, ikke alene Nr. 12. Lov 20. Oktober om Telegrafer og Telefonter m. m.

Nr. 12. og eptir að þeir hafa látið af þeim, að halda leyndu fyrir öllum út í frá, efni hraðskeyta þeirra, sem koma eða fara, að þau hafi komið eða farið, svo og hver hafi hafi fengið þau eða sent. Á sama hátt eru þeir skyldir að þegja yfir talsímasamtölum og nöfnum þeirra, sem talast hafa við gegnum símann.

Þeim, sem brýtur á móti þessu, skal vikið frá nefndu embætti eða stöðu, og auk þess skal hann, hafi það verið af ásettu ráði, sæta fangelsi og ef miklar sakir eru, betrunarhússvinnu, en sektum eða einföldu fangelsi, hafi hann af óvarkárni brotið á móti nefndri launungar- og þagnarskyldu.

Ef embættismaður eða sýslunarmaður við ritsíma landssjóðs af ásettu ráði ónýtir, skýtur undan eða aflagar hraðskeyti, sem afhent er til flutnings með símunum, eða ef hann vísitandi liðsinnir öðrum í þess konar athæfi, þá skal hann sæta hegning þeirri, sem ákveðin er í 139. gr., sbr. 34. og 145. gr. hinna almennu hegningarlaga.

16. gr.

Í leyfisbrjefum, er ráðherra Íslands gefur út samkvæmt 2. og 4. gr., má leggja þá skyldu á starfsmenn við hraðskeytasambönd, sem leyfisbrjefið hljóðar um, að þeir gæti hinnar sömu launungar- og þagnarskyldu og heimtuð er samkvæmt næstu grein á undan af starfsmönnum landssjóðssímanna.

Sá starfsmaður er brýtur á móti þessari launungarskyldu sinni, skal sæta sektum eða einföldu fangelsi; honum skal vikið úr þjónustu stofnunarinnar, ef ráðherra Íslands krefst þess.

17 gr.

Lög þessi öðlast gildi þann dag, sem skýrt er frá staðfesting þeirra í B-deild stjórnartíðindanna.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalíuborg, 20. október 1905.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

medens de ere ansatte i denne Tjeneste, men ogsaa efter at de ere udtraadte af Nr. 12. denne, for alle uvedkommende at hemmeligholde saavel de indleverede Telegrammers^{20.} Indhold og Tilstedeværelse, som Navnene paa Afsendere og Modtagere af Telegrammer. Oktober.
Paa samme Maade ere de paagældende Funktionærer forpligtede til at hemmeligholde Telefonsamtaler, saavel som Navnene paa de gennem Telefonen samtalende Personer.

Den som handler herimod, bliver, foruden at han afskediges af bemeldte Tjeneste, at straffe, for saa vidt han har handlet forsætligt, med Fængsel eller under skærpende Omstændigheder med Forbedringshusarbejde, og for uagtsom Krænkelser af Hemmeligholdelsespligten med Bøder eller simpelt Fængsel.

Hvis nogen ved Landkassens Telegrafer ansat Embeds- eller Bestillingsmand forsætlig tilintetgør, underslaar eller forvansker et til Befordring med bemeldte Telegrafer overleveret Telegram, eller som vidende understøtter saadan Færd, straffes med den i almindelig Straffelovs § 139, jfr. §§ 34 og 145, fastsatte Straf.

§ 16.

Ved de af Islands Minister i Henhold til §§ 2 og 4 udfærdigede Koncessioner kan det paalægges de ved Fjernmeddelelsesanlægget ansatte Funktionærer at iagttage den samme Hemmeligholdelsespligt, som ifølge foranstaaende Paragraf paahviler de ved Landskassens Fjernmeddelelsesanlæg ansatte Embeds- og Bestillingsmænd.

Den Funktionær, der handler imod sin Hemmeligholdelsespligt, straffes med Bøder eller simpelt Fængsel; han skal afskediges af Anlæggets Tjeneste, naar Islands Minister forlanger det.

§ 17.

Denne Lov træder i Kraft den Dag, da dens Stadfæstelse kundgøres i Regeringstidendes Afdeling B.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 20. Oktober 1905.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 20. Oktober 1905.

H. Hafstein.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 13.

20.
október.

Lög

um

rithöfundarjett og prentarjett.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Höfundur hver hefur eignarrjett á því, er hann hefur samið. — Hann hefur því, innan þeirra takmarka, sem lög þessi setja, einkarjett á að birta og gefa út rit sín skrifuð, prentuð eða margfölduð á annan þvílíkan hátt, svo og til þess að sýna þau á leiksviði og lesa þau upp. Heimilt er þó að lesa upp rit, sem út hefur verið gefið, hafi rithöfundur eigi á titilblaði þess lagt bann við því, og þrátt fyrir slíkt bann er upplestur leyfilegur, þegar liðin eru 5 ár frá því, að ritið kom út í fyrsta sinn. Höfundur hefur og einkarjett á að gefa út ræður og fyrirlestra, er hann hefur haldið (sbr. þó 2. málsg. 8. greinar og niðurlag 13. greinar).

2. gr.

Tónskáld hafa sama rjett á tónsmíðum sínum sem höfundar á ritum. Heimilt er þó að syngja eða leika á hljóðfæri opinberlega danslög og sönglög, er áður hafa verið birt, svo og einstaka kafla úr öðrum útgefnum lagsmíðum.

Sama rjett hefur og höfundur á stærðfræðisuppráttum, landsuppráttum og öðrum þesskonar uppráttum.

3. gr.

Útgefendur blaða, tímarita eða ritsafna hafa einkarjett á að gefa út rit þessi í einni heild sem höfundar væru. — Sje eigi öðruvísi um samið hafa höfundar einstakra ritgerða eða kafla í slíkum ritum að öðru leyti eignarrjett að þeim eptir sem áður.

4. gr.

Engum er heimilt án leyfis þess, er eignarrjett hefur á riti, að gefa út þýðing á því fyrr en 10 ár eru liðin frá því að ritið var gefið út í fyrsta sinn.

Nr. 13. Lög 20. október um rithöfundarjett og prentarjett.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Lov

om

Forfatterret og Trykningsret.

Nr. 13.

20.
Oktober.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Enhver Forfatter har Ejendomsret til sine Værker. Han har derfor med de af denne Lov følgende Indskrænkninger udelukkende Ret til at offentliggøre og udgive sine Skrifter ved Afskrivning, Trykning eller anden lignende Mangfoldiggørelse, samt til at lade dem opføre og oplæse. En Oplæsning af et udgivet Værk er dog tilladt, dersom Forfatteren ikke paa Titelbladet har forbudt saadant, og til Trods for et saadant Forbud er Oplæsning hjemlet, naar 5 Aar ere forløbne fra Værkets første Udgivelse. Ligeledes har Forfatteren udelukkende Ret til at udgive Taler og Foredrag, som han har holdt (jfr. dog § 8, 2det Punktum, og § 13 i Slutningen).

§ 2.

Komponister har samme Ret over deres Kompositioner som Forfattere over deres Skrifter. Dog er det tilladt at synge eller spille offentlig tidligere offentliggjorte Danse og Sange samt enkelte Stykker af andre udgivne Kompositioner.

Samme Ret har ogsaa Forfatteren til matematiske, geografiske og andre lignende Tegninger.

§ 3.

Udgivere af Aviser, Tidsskrifter eller Værker, der bestaa af selvstændige Bidrag fra forskellige Medarbejdere, have samme udelukkende Ret til Udgivelsen af det samlede Værk, som tilkommer Forfattere. — Forfatterne af de enkelte Bidrag i Publikationer af nævnte Art bevare, hvis ikke andet er vedtaget, forøvrigt Forfatterretten til disse.

§ 4.

Uden Samtykke af den, hvem Forfatterretten til et Værk tilkommer, maa ingen forinden 10 Aar ere gaaede fra dets første Offentliggørelse, udgive en Oversættelse af Værket.

Nr. 13. Lov 20. Oktober om Forfatterret og Trykningsret.

Nr. 13. Nú hefur rit verið gefið út með fullri heimild á ýmsum tungumálum áður en
 20. tjeður 10 ára frestur er liðinn, og er þá eigi heimilt að gefa út þýðing á því á neinu
 október. þeirra tungumála, nema sá, er eignarrjettinn hefur, leggi á samþykki sitt.

Nú er rit gefið út í heptum, og ber þá að telja ofangreint 10 ára tímabil frá
 útkomu síðasta heptis. Sje um rit að ræða, sem út eru gefin í bindum, er koma út
 á nokkrum fresti, eða skýrslur, sem vísindafjelög gefa út, þá skulu einstök bindi eða
 skýrslur teljast sjerstök rit að því er umgetinn frest snertir.

5. gr.

Þýðing á riti, sem gjörð er með fullri heimild, og þýðing á riti því, er eigi
 nýtur verndar þessara laga, hefur sama rjett sem frumrit væri. En heimilt er að
 gefa út nýja, sjálfstæða þýðing á riti, sem annars er heimilt hverjum manni að þýða,
 þótt hið sama rit hafi áður þýtt verið.

6. gr.

Nú er rit samið af fleirum en einum höfundum án þess að ritsmið hvers ein-
 staks sje sjerstök heild og hafi þeir ekki fyrir fram, áður en ritið var samið, veitt
 beint eða þegjandi samþykki sitt til birtingar, og þarf þá samþykki allra höfundanna
 til þess að ritið verði birt.

Ákvæði þetta á einnig við, þegar um það er að ræða, að ritið sje birt á annan
 hátt en áður hefur verið gjört, t. d. sýnt á leiksviði, er það áður aðeins hefur verið
 gefið út á prenti.

Nú fá margir eignarrjett á riti að arfi og skal hver sá, sem höfundur með
 arfleiðsluskrá hefur til þess kjörið, skera úr því, hvort birta skuli ritið eða birta það
 á annan hátt en áður hefur verið gjört. Hafi höfundur eigi gjört slíka ákvörðun,
 skal það hjóna, sem eptir lifir, ef skilnaður að borði og sæng eða algjör hjónaskiln-
 áður hefur eigi átt sjer stað, hafa úrskurðarvald að þessu leyti. Sje hvorugt hjóna á
 lífi, þarf samþykki allra erfingja.

Nú hefur rit verið löglega út gefið áður, og getur þá hver sameigandi krafist
 þess, að ritið megi gefa út á ný óbreytt, enda sje eigi öðruvísi um samið áður eða
 annað ákveðið í arfleiðsluskrá, að því er til erfingja kemur.

Nú hafa fleiri en einn öðlast útgáfurjett með afsali eða lögsókn, og getur þá
 hver þeirra krafist þess, að ritið megi gefa út.

Nú eru hlutaðeigendur eigi á eitt sáttir um það, hvernig útgáfu skuli hagað,
 eða með hvaða skilyrðum ritið skuli gefið út, eða eigi verður fengin yfirlýsing sumra
 þeirra um þessi atriði, og getur þá hver einstakur þeirra krafist þess, að stjórnarráð
 Íslands tilnefni 3 menn í nefnd, sem skeri úr ágreiningsatriðunum. Ef nefndarmenn
 verða eigi á eitt sáttir, ræður afl atkvæða. Þeir, sem stjórnarráðið skipar í nefnd
 þessa, eru, að viðlögðum dagsektum, sem stjórnarráðið ákveður ef til kemur, skyldir
 til þess að takast starfa þennan á hendur. Borgun til dómsmanna ákveður stjórnar-
 ráðið, og greiðist hún af sameigendum, er skulu setja tryggingu fyrir henni fyrirfram,
 ef stjórnarráðið krefst þess.

Tekjur af útgáfum skiptast meðal sameigenda eptir rjetttri tiltölu við eignar-
 rjett hvers eins.

Nú eru margir höfundar að sama riti, og skulu þeir þá hafa jafna hlutdeild í
 eignarrjettinum, nema öðruvísi sje um samið.

Nr. 13. Lög 20. október um rithöfundarjett og prentjett.

Hvis et Værk inden Udløbet af ovennævnte 10 Aars Frist lovligt er udkommet Nr. 13. paa flere Sprog, maa der ikke offentliggøres nogen Oversættelse af det til noget af disse Sprog uden Samtykke af den, hvem Forfatterretten tilkommer. 20. Oktober.

Ved Værker, der udkomme i Leveringer, regnes ovennævnte 10 Aars Frist fra Udgivelsen af den sidste Levering. Ved Værker, der udgives i flere, med Mellemrum offentliggjorte, Bind, saavel som ved Meddelelser, der udgives af videnskabelige Selskaber, blive de enkelte Bind eller Meddelelser med Hensyn til ovennævnte Frist at betragte som særskilte Værker.

§ 5.

En med fuld Hjemmel iværksat Oversættelse af et Skrift, saavel som en Oversættelse af et Skrift, der ikke er beskyttet efter denne Lov, nyder samme Ret som et Originalværk. Dog er det tilladt at udgive en ny, selvstændig Oversættelse af et Skrift, hvis Oversættelse i det hele taget er hjemlet alle og enhver, selv om det tidligere er blevet oversat.

§ 6.

Naar et Værk er forfattet af flere, uden at hver enkelt Bidrag udgjør et selvstændigt Hele, udkræves samtlige Forfatters Samtykke til dets Offentliggørelse, for saa vidt det ikke forud for Udarbejdelsen udtrykkeligt eller stiltiende er givet.

Det samme gælder, naar der er Spørgsmaal om at offentliggøre Værket paa anden Maade, end det tidligere er sket, f. Eks. ved Opførelse, naar det tidligere kun er blevet udgivet i Trykken.

Naar Forfatterretten til et Værk ved Arv er overgaaet til flere i Forening, tilkommer Retten til at tage Bestemmelse om den første Offentliggørelse eller om Offentliggørelse paa anden Maade, end det tidligere er sket, den, hvem Forfatteren ved Testamente har tillagt denne Ret. Hvis ingen saadan Bestemmelse er truffen, tilkommer Retten hans efterlevende — ikke fraskilte eller fraseparerede — Ægtefælle, eller hvor en saadan ikke findes, alle Arvingerne, hvis enstemmige Beslutning udkræves.

Naar Offentliggørelse lovlig har fundet Sted, kan enhver af de flere til Forfatterretten berettigede, hvis ikke andet er vedtaget — eller for Arvingernes Vedkommende fastsat ved Testamente — fordre Værkets fornyede Offentliggørelse paa samme Maade.

Er Retten til Offentliggørelse ved Overdragelse eller Retsforfølgning overgaaet til flere, kan enhver af de berettigede kræve Værket offentliggjort.

Er der Uenighed om, paa hvilken Maade eller under hvilke Betingelser Offentliggørelsen skal ske, samt naar ingen Erklæring herom kan faas fra en af de berettigede, kan enhver af disse forlange, at Islands Ministerium udnævner en af 3 Personer bestaaende Kommission, der skal afgøre Tvistepunkterne. Hvis Kommissionens Medlemmer ikke kan blive enige, gælder Stemmeflerhed. De, der af Ministeriet blive beskikkede til at tage Sæde i denne Kommission, ere, under Tvang af Dagsmulkter, der i paakommende Tilfælde bestemmes af Ministeriet, pligtige til at paatage sig dette Hverv. De Interesserede ere pligtige til at yde Kommissionens Medlemmer en af Ministeriet fastsat Betaling, for hvis Erlæggelse der, hvis Ministeriet forlanger det, forud skal stilles Sikkerhed.

Den ved Offentliggørelsen erhvervede Indtægt fordeles efter det mellem de berettigede bestaaende Retsforhold.

Naar et Værk er forfattet af flere, skal de, hvis ikke andet er vedtaget, anses som ligeberettigede med Hensyn til Forfatterretten.

Nr. 13. Lov 20. Oktober om Forfatterret og Trykningsret.

Nr. 13.

20.
október.

7. gr.

Nú eru gefin út sönglög með texta, og gilda þá ákvæði 6. greinar að því er snertir útgáfu sönglaganna og textans í einni heild.

Höfundar laganna og textans eiga rjett á að gefa út hvort fyrir sig sjer-staklega.

8. gr.

Lög, tilskipanir, auglýsingar frá stjórnarvöldum, dóma og opinber skjöl yfir-höfuð, má hver gefa út sem vill. Sama er um umræður á alþingi og hverskonar opin-berum fulltrúasamkomum, snertandi sveitarstjórn eða kirkjuleg mál eða önnur opinber erindi, ennfremur ræður manna á opinberum landsmálafundum, lýðmenntasamkomum eða þesskonar fundum, og hvers kyns öðrum opinberum samkomum.

9. gr.

Höfundur á rjett á að fá öðrum í hendur, að nokkru eða öllu leyti, rjett að riti sínu.

Nú hefur höfundur veitt öðrum rjett til þess að birta rit á ákveðinn hátt (t. d. á prenti eða á leiksviði), og er þá rjetthafa eigi heimilt að birta ritið á annan hátt en ákveðið var, nje láta þýða.

Rjetthafi má eigi án leyfis höfundar gjöra breytingar á riti og birta það þannig.

Nú selur höfundur (eða sá er í hans stað gengur) útgáfurjett á riti, og nær þá rjettur útgefanda til einnar prentunar að eins, nema öðruvísi sje um samið, og má slik prentun eigi fara fram úr 1,000 eintökum, nema ritið eigi að birtast á þann hátt, er um er rætt í 1. málsgrein 3. greinar. Höfundur má eigi gefa út nýja prentun af ritinu meðan upplag útgefanda er eigi uppselt, enda sje ritið þá jafnan fáanlegt í bókaverzlunum við verði, er eigi sje hærra en upphaflega var á það sett.

Nú gefur höfundur eða útgefandi út ritið að nýju í heimildarleysi, eða útgef-andi hefur upplagið stærra en rjett er, og skal þá beitt ákvæðum 17., 18. og 20. gr. laga þessara.

10. gr.

Nú selur höfundur öðrum í hendur leikrjett á leikriti, og er þá rjetthafa heim-ilt, sje eigi öðruvísi um samið, að sýna það hvar sem er og eins opt og hann vill, en eigi getur hann fengið rjett sinn öðrum í hendur.

Ef eigi er öðruvísi um samið, er höfundi heimilt að fá einnig öðrum leikrjett á ritinu eða láta leika það sjálfur.

Nú hefur einhver öðlast einkarjett á að sýna rit á leiksviði, en lætur eigi leika það opinberlega í þrjú ár samfleytt, og er þá höfundi eða erfingjum hans, en eigi öðrum, er kynnu að hafa náð eignarrjetti á ritinu, heimilt að fá öðrum í hendur leikrjettinn eða láta leika ritið sjálfir.

11. gr.

Nú deyr höfundur og skal þá farið eptir ákvæðum erfðalaganna að því er snertir eignarrjett hans á sömdu máli (sbr. þó 6. gr.).

Nú hefur rit eigi verið gefið út meðan höfundur var á lífi, og getur hann þá ákveðið í arfleiðsluskrá, að eigi megi birta það fyrr en eptir tiltekinn árafjöld — þó Nr. 13. Lög 20. október um rithöfundarjett og prentarjett.

§ 7.

Nr. 13.
20.
Oktober.

Ved Udgivelse af Sange med Tekst gælde Bestemmelserne i § 6, for saa vidt angaar den samlede Udgivelse af Sangene og Teksten.

Særskilt Udgivelse af Sangene og Teksten kunne Komponisten og Tekstforfatteren paa egen Haand iværksætte.

§ 8.

Love, Anordninger, administrative Kundgørelser, Domme samt i det hele taget offentlige Aktstykker kan enhver udgive. Det samme gælder om Forhandlinger paa Altinget, i kommunale, kirkelige eller andre offentlige Repræsentationer, samt om Taler ved offentlige politiske, folkeoplysende og lignende Møder, og hvilke som helst andre offentlige Møder.

§ 9.

Forfatteren kan overdrage Retten over sit Værk helt eller delvis.

Forfatterens Overdragelse af Ret til Offentliggørelse paa en bestemt Maade (f. Eks. Trykning eller Opførelse) hjemler ikke Erhververen Ret til Offentliggørelse paa anden Maade eller til at foranstalte Oversættelser.

Erhververen er uberettiget til uden Forfatterens Samtykke at offentliggøre Værket i forandret Skikkelse.

Naar Forfatteren (eller den, der er traadt i hans Sted) overdrager Retten til at udgive et Skrift, faar Erhververen, hvis ikke andet er vetaget, ikke Ret til at offentliggøre mere end eet Oplag, der ikke maa overstige 1000 Eksemplarer, medmindre Værket skal offentliggøres paa den i § 3, 1ste Stk. omhandlede Maade. Forfatteren er uberettiget til at foranstalte nyt Oplag, saalænge det overdragne Oplag ikke er udsolgt, forudsat at Værket bestandig kan faas i Boghandelen for en Pris, der ikke er højere end den oprindelig fastsatte.

Naar Forfatteren eller Forlæggeren uberettiget foranstalter nyt Oplag, eller naar Forlæggeren lader det overdragne Oplag aftrykke i et større Antal Eksemplarer, end han er berettiget til, komme de i §§ 17, 18 og 20 foreskrevne Regler til Anvendelse.

§ 10.

Den, hvem en Forfatter har overdraget Ret til Opførelse af et dramatisk Værk, er i Mangel af anden Aftale berettiget til at opføre Værket overalt og saa ofte han vil, men kan ikke overdrage sin Ret til andre.

Hvor ikke andet er vedtaget kan Forfatteren overdrage Ret til Opførelse af Værket ogsaa til andre eller selv lade det opføre.

Selv om en udelukkende Ret til Opførelse af et Værk er overdraget nogen, skal det staa Forfatteren og hans Arvinger, men ikke andre, der maatte have erhvervet Forfatterretten, frit for at overdrage andre Opførelsesret eller selv lade Værket opføre, hvis den, hvem den udelukkende Ret var overdragen, i tre paa hinanden følgende Aar ikke har bragt Værket til offentlig Opførelse.

§ 11.

Ved Forfatterens Død kommer Arvelovgivningens Regler til Anvendelse paa hans litterære Ejendomsret (jfr. dog § 6).

Med Hensyn til Værker, der ikke i Forfatterens levende Live ere offentliggjorte, kan han ved Testamente bestemme, at Offentliggørelse ikke maa finde Sted før et vist Antal Aar — dog ikke over 50 Aar — efter hans Død, samt tillige hvem

Nr. 13. eigi meira en 50 ár — eptir dauða hans, og heimilt er honum að ákveða jafnframt, 20. hver skuli eiga rjett á að gæta þess, að fyrirmæli hans um þetta sjeu haldin. október.

Nú er rit samið af fleirum en einum höfundi án þess þó að ritsmið hvers einstaks sje sjerstök heild, og fellur þá rjettur eins höfundarins til samhöfunda hans, eða þeirra, sem komnir eru í þeirra stað, ef hann deyr án þess að láta eptir sig erfingja og hefur eigi heldur fengið öðrum í hendur rjett sinn. Þó skal óskerður rjettur sá, er 12. gr. veitir þeim, er skuld eiga að hinum látna manni.

Hafi enginn að höfundi látnum eignarrjett að riti hans, þá er hverjum sem vill heimilt að gefa ritið út eða birta það á annan hátt, ef erfðaskrárákvæði eru því eigi til fyrirstöðu.

12. gr.

Nú hefur rit eigi verið birt almenningi á prenti nje á annan hátt, og geta þá þeir, er skuld eiga að höfundi eða erfingjum hans, eigi öðlast með lögsókn rjett til þess að birta ritið nje heldur umráð yfir handriti höfundar

Nú hefur rit verið birt, og geta skuldheimtumenn þá ekki heldur öðlast með lögsókn rjett til að gefa það út að nýju eða birta það án leyfis höfundar eða erfingja hans. En rjett er að skuldheimtumenn leiti fullnustu í fjárarði af eignarrjetti rits, sem út hefur verið gefið eða síðar kann að verða út gefið, eða birt á annan hátt þó því að eins í arði af væntanlegum útgáfum eða birtingum rits, sem eigi hefur áður birt verið, að höfundur þess sje dáinn.

Hafi fjárnám verið gjört í útgáfum rits eptirleiðis, má höfundur eigi nje erfingjar hans, án samþykkis fjárnámshafa, veita móttöku og eyða andvirði fyrir slíkar útgáfur að viðlagðri hegningu samkvæmt 255. gr. hinna almennu hegningarlaga.

Rjett þann, sem hjer er veittur fjárnámshafa, hafa og allir skuldheimtumenn í protabúum, svo og í dánarbúum, þar sem erfingjar taka eigi að sjer ábyrgð á skuldum.

13. gr.

Það er brot gegn lögum þessum að birta eða gefa út rit, er annar hefur eignarrjett á, þótt úr því sje fellt, við það bætt eða á því gjörðar breytingar, hvort heldur að efni, orðfæri eða framsetning (t. d. er sögu er sntið í leikrit), ef úrfellingarnar, viðaukarnir eða breytingarnar eru eigi svo verulegar, að heita megí að nýtt og sjálfstætt rit sje til orðið. Heimilt er þó að segja frá efni útgefinna rita, svo og að skýra stuttlega frá ræðum manna og fyrirlestrum.

14. gr.

Enginn má endurprenta án heimildar fregnskeyti, sem annar hefur fengið og birt á sinn kostnað, nje segja frá efni þeirra á prenti, fyrri en 5 dögum eptir að það var birt á prenti.

Hver sá er sóknaraðili rjettur um þetta efni, sem sýnt getur frumrit fregnskeytisins til sín stílað frá ritsímaskrifstofu eða frá fregnskeytafjelagi, sem hann er áskrifandi hjá.

Sá er stefnt er fyrir ólöglega eptirprentun fregnskeytis, verður sekur talinn, nema hann sanni, að hann hafi sömu heimild til þess sem sækjandi eða aðra jafngóða (svo sem leyfi einhvers þess, er fengið hefur skeytið með jafngóðri heimild).

Brot gegn þessu varða sektum 10—1,000 kr. hvert sinn og auk þess skaðabótum til stefnanda, tvígildum við símagjald fyrir skeytið.

Nr. 13. Lög 20. október um rithöfundarjett og prentjett.

der skal være berettiget til at paase Overholdelsen af hans Bestemmelse i denne Nr. 13.
20.
Oktober.
Henseende.

Naar et Værk er forfattet af flere, uden at hver enkelts Bidrag udgør et selvstændigt Hele, gaar den enkelte Medforfatter Ret, hvis han dør uden Arvinger og uden at have afhændet sin Ret, over paa Medforfatterne eller dem, der ere indtraadte i disses Ret, dog med Forbehold af Kreditorernes Ret efter § 12.

Naar efter Forfatterens Død ingen til Forfatterretten berettiget Person findes, staar Retten til Værkets Udgivelse eller anden Offentliggørelse aaben for alle, for saa vidt testamentariske Bestemmelser ikke maatte være til Hinder derfor.

§ 12.

Saa længe et Værk ikke er offentliggjort ved Trykken eller paa anden Maade, kunne Forfatterens eller hans Arvingers Kreditorer ikke ved Retsforfølgning erhverve Adgang til at offentliggøre det eller til at raade over Forfatterens Manuskript.

Ej heller kunne Kreditorerne uden Forfatterens eller hans Arvingers Samtykke gennem Retsforfølgning erhverve Adgang til at foranstalte fornyet Offentliggørelse af et allerede offentliggjort Værk. Derimod kunne de søge Fyldestgørelse i det pekuniære Udbytte af Ejendomsretten til et Skrift, der allerede er eller senere bliver udgivet eller paa anden Maade offentliggjort, dog kun efter Forfatterens Død i Vederlaget for fremtidige Udgaver eller Offentliggørelser af ikke tidligere offentliggjorte Værker.

Er Udlæg foretaget i Vederlaget for fremtidige Udgaver, er det under Straf-ansvar efter den almindelige Straffelovs § 255 forbudt Forfatteren eller hans Arvinger uden Udlægshaverens Samtykke at oppebære og forbruge Udbyttet af de fremtidige Udgaver.

Samme Ret som Udlægshavere have samtlige Kreditorer i Tilfælde af Konkurs og Dødsboskifte, naar Arv og Gæld ikke er vedgaaet.

§ 13.

En Offentliggørelse eller Udgivelse af et Værk, hvortil en anden har Forfatterret, anses som stridende mod denne Lov, selv om der er foretaget Forkortelser, Tillæg eller Omarbejdelser, hvad enten med Hensyn til Indhold, Sprog eller Form (f. Eks. Dramatisering), naar Forkortelserne, Tillægene eller Omarbejdelsen ikke ere saa betydelige at et nyt og selvstændigt Værk kan siges at være frembragt. Dog skulle Anmeldelser og kortfattede Referater af Taler og Foredrag være tilladte.

§ 14.

Ingen maa uden Hjemmel optrykke Telegrammer, som en anden har modtaget og offentliggjort paa egen Bekostning, eller paa Tryk referere deres Indhold, førend 5 Dage efter at de blev offentliggjorte paa Tryk.

Berettiget til at optræde som Sagsøger ved Overtrædelser af fornævnte Bestemmelser er enhver, som kan fremvise et til ham stilet Originaltelegram fra Telegrafkontoret eller fra et Telegramselskab, i hvilket han er Abonnent.

Den, der sagsøges for ulovligt Optryk af et Telegram, bliver at dømme, medmindre han godtgør, at han har samme eller lige saa god Hjemmel (f. Eks. Tilladelse til Offentliggørelse fra en som har modtaget det med lige saa god Adkomst) til det som Sagsøgeren.

Overtrædelse af nævnte Forbud straffes hver Gang med en Bøde fra 10—1000 Kr., hvorhos der i Erstatning til Sagsøgeren skal betales det dobbelte af Gebyret for Telegrammet.

Nr. 13. Lov 20. Oktober om Forfatterret og Trykningsret.

Nr. 13.
20.
október.

15. gr.

Eigi er það saknæm eptirprentun:

- a. að taka einstaka kafla úr útgefnum ritum annara upp í önnur rit, sem samkvæmt aðalefni sínu eru fullkomlega sjálfstæð;
- b. að prenta í lesbókum og skólabókum einstaka kafla úr ritum, þegar full tvö ár eru liðin frá því að ritin voru gefin út í fyrsta sinn;
- c. að prenta áður útgefin kvæði sem texta, þegar sönglög eru gefin út, svo og á söngskrám.

Heimildir skulu jafnan skilmerkilega tilgreindar, (sbr. 16. gr.).

16. gr.

Heimilt er að taka upp í blöð eða tímarit einstakar greinar úr öðrum blöðum eða tímaritum, nema þess sje getið við greinarnar, að eptirprentun sje bönnuð. Eigi nær heimild þessi til sjerstakra fylgiritu.

Tilgreina skal fullum stöfum blað það eða tímarit, sem greinarnar eru teknar úr, og nafn eða merki höfundar eða þýðanda, ef nokkurt er.

17. gr.

Nú er rit prentað eða eptirritað innanlands eða utan gegn ákvæðum laga þessara, og skulu þá öll þau eintök, sem til eru hjer á landi, og ætluð eru til þess að hafa þau á boðstólum, gjörð upptæk og ónýtt.

Nú er aðeins nokkur hluti rits ólöglegur samkvæmt lögum þessum, og skal þá, ef unnt er, einungis gjöra þann hluta ritsins upptækan og ónýta hann.

Áhöld öll, sem aðeins verða notuð til þess að drýgja brot gegn lögum þessum, svo sem mót, plötur og þessháttar, skulu gjörð upptæk og ónýtt, eða farið með þau þannig, að þau eigi frammar verði notuð.

Rjett er að sá eða þeir, sem misboðið er, fái keypt áhöld þau, sem upptæk eru gjörð, gegn því að greiða verð þeirra eptir dómkvaddra manna mati. Verðið skal aldrei ákveðið herra en svari því, sem sannað verður að tilbúningur munanna hafi kostað, og getar sá, sem misboðið er, krafizt þess að matið fari fram áður en hann lætur uppi, hvort hann kaupi hina upptæku muni.

Ákvæði greinar þessarar eiga einnig við eptirrit, sem ætluð eru til afnota við óheimila opinbera sýning rita á leiksviði.

Sje brot á lögum þessum svo til komið, að fremjandi hafi eptir beztu vitund haft ástæðu til að ætla, að sjer væri verkið heimilt, verður þess eigi krafizt, að hin ólöglegu eintök eða áhöld þau, er notuð hafa verið, verði af hendi látin eða ónýtt, ef eigandi þeirra sjer um, að þau verði geymd undir umsjón yfirvalda, þangað til eignar-rjettur að ritinu er úr gildi genginn.

18. gr.

Sá, sem gegn ákvæðum laga þessara af ásettu ráði eða af gáleysi gefur út rit, eða flytur hingað til lands rit, sem gefið hefur verið út erlendis, án heimildar samkvæmt lögum þessum, í þeim tilgangi að hafa ritið á boðstólum hjer á landi, svo og sá, sem vísitandi útbýtir, selur öðrum á leigu eða hefur útsölu á riti, sem gefið hefur verið út hjer á landi eða hingað flutt gegn ákvæðum laga þessara, skal sæta 10—1,000 kr. sektum, enda hafi hann eigi með atferli sínu unnið til þyngri refsingar. Brot gegn 1. málsg. 16. greinar varða þó aðeins sektum frá 1—20 krónum.

Nr. 13. Lög 20. október um rithöfundarjett og prenttrjett.

Som ulovligt Eftertryk anses ikke:

- a. Optagelse af enkelte af andres tidligere udgivne Værker uddragne Stykker i andre Værker, som efter deres Hovedindhold ere aldeles selvstændige;
- b. Optagelse af enkelte Stykker af et Værk i Læsebøger og Skolebøger, naar der er hengaaet mindst to Aar fra de benyttede Værkers første Udgivelse;
- c. Aftryk af tidligere udgivne Digte som Tekst for Sange eller paa Koncertprogrammer.

Den benyttede Kilde skal altid tydelig angives (jfr. § 16).

§ 16.

Aftryk i Aviser eller Tidsskrifter af enkelte Artikler i andre Aviser eller Tidsskrifter er tilladt, medmindre det ved Artiklerne er bemærket, at Eftertryk er forbudt. Denne Tilladelse strækker sig dog ikke til Optryk af særlige Følgeskrifter.

Ved nævnte Aftryk skal den benyttede Kilde samt Forfatterens eller Oversætterens Navn eller Mærke, hvis saadant findes, altid angives uden Forkortelse.

§ 17.

Af et i Strid med nærværende Lov i eller uden for Landet trykt eller afskrevet Værk skulle alle til Offentliggørelse bestemte Eksemplarer, som her i Landet forefindes, konfiskeres og tilintetgøres.

Hvis kun en Del af Værket er i Strid med denne Lov finder Konfiskation og Tilintetgørelse saa vidt muligt kun Sted for denne Dels Vedkommende.

Alle udelukkende til Overtrædelse af denne Lov brugelige Materialier, saasom Klichéer, Plader o. l., skulle konfiskeres og tilintetgøres eller behandles paa en saadan Maade at de ikke mere kan bruges.

Den eller de forurettede kan fordre, at de konfiskerede Sager blive solgte til ham efter en af inden Retten udmeldte Mænd foretagen Vurdering. Denne Vurdering, hvorved Genstandene ikke maa ansættes til højere Værdi end de til deres Forfærdigelse bevislig medgaaede Udgifter, kan af den forurettede forlanges foretagen, forinden han erklærer, om han vil købe de konfiskerede Sager.

Bestemmelserne i denne Paragraf kommer ogsaa til Anvendelse paa de til Brug ved uretmæssig offentlig Opførelse af dramatiske Værker bestemte Afskrifter.

Hvis en Overtrædelse af denne Lov er begaaet under saadanne Omstændigheder, at Overtræderen efter bedste Vidende havde Grund til at antage sig berettiget dertil, kunne de ulovlige Eksemplarer eller de anvendte Materialier ikke fordres udleverede eller tilintetgjorte, hvis Ejeren drager Omsorg for, at de tages i offentlig Forvaring indtil Forfatterretten til det paagældende Værk ophører.

§ 18.

Den, som forsætligt eller uagtsomt i Strid med nærværende Lov udgiver et Værk eller, i den Hensigt at offentliggøre det, indfører et Værk, der er blevet udgivet i Udlandet uden Hjæmmel i denne Lov, eller uddeler, udlejer eller forhandler et ham bekendt i Strid med denne Lov her i Landet udgivet eller indført Værk, skal, for saa vidt han ikke ved sit Forhold maatte have forskyldt højere Straf, bøde fra 10 til 1,000 Kr. — Overtrædelse af § 16, 1ste Stykke, medfører dog kun Bøder fra 1 til 20 Kr.

Nr. 13. Bæta skal hinn seki þeim, sem misboðið er, fullum bótum allt tjón það, er af broti gegn lögum þessum leiðir; hafi rit áður verið gefið út, skal meta bæturnar eptir bóksöluverði því, er var á hinni síðustu útgáfu og tölu þeirra eintaka, er sannað verður eða líklegt má ætla, að úti hafi verið látn, en verði eigi beinlínis farið eptir þessu, svo og þegar ritið hefur eigi áður verið gefið út, skal svo mjög sem unnt er meta bæturnar eptir álíka mælikvarða.

Þá er brot gegn lögum þessum fullkomnað, þegar eitt eintak er fullprentað eða við það lokið á annan hátt.

19. gr.

Sá, sem af ásettu ráði eða af gáleysi brýtur lög þessi með því að sýna í heimildarleysi sjónleika eða söngleika á leiksviði, lesa upp ritsmiðar annara eða syngja eða leika á hljóðfæri opinberlega sönglög eða aðra tónsmíð eða þá nota við söng, ljóð eða annan texta heimildarlaust, sæti 5—500 kr. sektum og bæti auk þess að fullu halla þann, sem rjetthafi hefur af beðið. Bæturnar skulu eigi vera minni en gróði sá, sem orðið hefur á sýningunni, upplestrinum, söngnum eða hljóðfæraslættinum, og hafi verk það, sem ranglega var notað, eigi verið notað eingöngu, er brot var framið, skal metið hversu mikinn þátt það á í gróðanum.

20. gr.

Nú aðhefst einhver eitthvað það, er um er rætt í 18. og 19. gr., og hefur hann eptir beztu vitund haft ástæðu til að ætla, að sjer væri verknaðurinn heimill, og sætir hann þá eigi ábyrgð samkvæmt þessum lagagreinum, en skila skal hann rjett-hafa gróða sínum eptir því sem hann verður metinn.

21. gr.

Sá, sem af ásettu ráði eða af gáleysi lætur hjá líða að tilgreina heimild eins og boðið er í 15. og 16. gr., sæti 1—20 króna sektum. Brot þessi hafa hvorki skaðabætur nje upptöku í för með sjer.

22. gr.

Eignarrjettur að sömdu máli helzt alla æfi höfundar og 50 ár eptir hann látinn, Nú eru fleiri en einn höfundur að riti án þess að ritsmið hvers einstaks sje sjerstök heild, og skal þá telja greint 50 ára tímabil frá dauða þess þeirra, er lengst lifir. Hafi rit verið birt, ber þó einungis að taka tillit þá til þeirra höfunda, sem birt hafa nöfn sín á ritinu sjálfu eða, sje um leikrit að ræða, sem leikið hefur verið, en eigi birt á annan hátt, þeirra höfunda, sem hafa nafngreint sig þegar ritið var leikið.

23. gr.

Rit, sem koma út nafnlaust eða með dularnafni, svo og rit, er útgefendur hafa öðlast eignarrjett að samkvæmt 3. gr., njóta verndar í 50 ár frá lokum þess árs, er þau komu út í fyrsta sinn.

Nú birtir höfundur sjálfur nafn sitt, áður en tjeð 50 ára tímabil er liðið, eða einhver, er til þess hefur heimild, nafngreinir hann, annaðhvort á nýrri útgáfu ritsins eða með yfirlýsing, sem birt er á sama hátt og fyrirskipað er um opinberar auglýsingar, og öðlast ritið þá fyllstu vernd samkvæmt 22. gr.

Nr. 13. Lög 20. október um rithöfundarjett og prentjett.

Den skyldige skal erstatte den forurettede al ved Overtrædelse af denne Lov Nr. 13. foraaarsaget Skade. Hvis Værket tidligere er offentliggjort, skal ved Erstatningens Bestemmelse tages Hensyn til Bogladeprisen paa den sidste Udgave og det Antal Eksemplarer, som det kan bevises eller med Rimelighed kan skønnes, at der er afhændet, men hvis denne Fremgangsmaade ikke ligefrem kan anvendes, saa vel som naar Værket ikke tidligere har været udgivet, skal Erstatningen beregnes efter saa vidt muligt tilsvarende Regler.

20.
Oktober.

Overtrædelse af denne Lov er fuldbyrdet, naar et Eksempplar er trykt færdig eller paa anden Maade fuldgjort.

§ 19.

Forsætlig eller uagtsom Overtrædelse af nærværende Lov ved uretmæssig Opførelse af dramatiske Værker, eller Oplæsning, eller ved uden Hjemmel offentlig at synge eller spille Sange og andre Kompositioner samt benytte Digte eller andet fra andres Værker som Tekst, straffes med Bøder fra 5 til 500 Kr., hvorhos den skyldige skal give den forurettede fuldstændig Erstatning for den Skade, han derved har lidt. Denne Erstatning maa ikke fastsættes til mindre end den ved en saadan Opførelse, Oplæsning, Sang eller Musikudførelse indvundne Nettoindtægt, og hvis et Værk ikke har været benyttet alene, skal der skønnes over, hvor meget det har bidraget til Nettoindtægten.

§ 20.

Den, som i god Tro har foretaget de i §§ 18 og 19 nævnte Handlinger, er ikke undergivet det i disse Paragrafer hjemlede Ansvar, men skal til den forurettede udrede hvad han skønnes at have fortjent.

§ 21.

Den, som forsætligt eller uagtsomt undlader den i §§ 15 og 16 foreskrevne Angivelse af Kilden, straffes med Bøder fra 1 til 20 Kr. Erstatningsansvar og Konfiskation indtræder ikke i dette Tilfælde.

§ 22.

Litterær Ejendomsret vedvarer i Forfatterens Levetid og 50 Aar efter hans Død. Naar et Værk er forfattet af flere, uden at hver enkelts Bidrag fremtræder som et selvstændigt Hele, blive de 50 Aar at regne fra den længstlevendes Død. Hvis Værket er offentliggjort, bliver dog herved kun at tage Hensyn til de Forfattere, der ere navngivne paa selve Værket, eller, for saa vidt angaar dramatiske Værker, der have været opførte men ikke paa anden Maade offentliggjorte, ved disses Opførelse.

§ 23.

Anonyme og pseudonyme Værker, samt Værker, hvortil Udgifteren i Henhold til § 3 erhverver Forfatterret, nyde Beskyttelse i 50 Aar fra Udløbet af det Aar, i hvilket de først offentligjordes.

Det fulde i § 21 hjemlede Værn indtræder, dog naar Forfatteren forinden Udløbet af hine 50 Aar navngiver sig selv eller af en dertil berettiget navngives enten paa en ny Udgave eller ved en Erklæring, der bekendtgøres efter de for offentlige Bekendtgørelser foreskrevne Regler.

Nr. 13. Lov 20. Oktober om Forfatterret og Trykningsret.

Nr. 13. Heimild til þess að nafngreina höfund að honum látnum hefur einungis sá,
 20. sem höfundur, samkvæmt því, er segir í 6. gr., hefur fengið í hendur úrskurðarvald
 október. um það, hvort ritið skuli birt, en sje enginn maður á lífi, er slíkt vald hefur fengið
 hjá höfundi, þarf samþykki allra erfingja höfundarins til þess að hann verði nafn-
 greindur.

24. gr.

Nú eru rit þau, sem ræðir um í 1. málsgrein 23. greinar, gefin út í fleiri deildum, en eru þó í slíku sambandi, að þau mynda eina heild, og skal þá hið umrædda 50 ára tímabil teljast frá þeim tíma, þegar síðasta deildin kom út í fyrsta sinn, nema meira en 3 ár hafi eitthvert sinn liðið milli útgáfu einhverra deildanna, en þó telst tímabilið að því er snertir þær deildir, er áður komu út, frá þeim tíma þegar hin síðasta þeirra var út gefin.

25. gr.

Út af brotum gegn lögum þessum getur enginn höfðað málssókn nema sá, sem misboðið er.

Nú kemur út rit nafnlaust eða með dularnafni og skal þá líta svo á, þangað til sönnur eru færðar á annað, að sá maður, sem tilgreindur er á ritinu sem útgefandi þess eða forlagsmaður, hafi umboð til að gæta rjettar höfundar.

26. gr.

Málssókn samkvæmt 18., 19., 20. og 21. gr. skal hafin innan 1 árs frá því að rjetthafi fjekk vitneskju um brotið. Nú er mál eigi höfðað innan tveggja ára eptir að brotið var framið, og verður hinn seki þá eigi dæmdur til hegningar, og sje málssókn eigi hafin áður en 3 ár eru liðin frá því að brot var framið, verður hann eigi heldur dæmdur til að greiða skaðabætur nje skila gróða sínum samkvæmt 20. gr.

Meðan höfundarrjettur helzt má höfða málssókn til þess, að upptæk sjeu gjörð, ónýtt eða af hendi lätin þau eintök af riti, sem ólöglega eru til orðin og ætluð eru til að hafa á boðstólum, svo og áhöld, sem eingöngu verða notuð til þess að framkvæma brot á lögum þessum.

27. gr.

Ákvæði laga þessara taka til allra ritsmíða danskra þegna, og einnig til ritsmíða utanríkismanna, er forlagsmaður þeirra er íslenzkur. Sje forlag fjelagseign, telst það íslenzkt, ef allir þeir meðlimir firmans, sem ótakmarkaða ábyrgð hafa, eða ef um fjelag með takmarkaðri ábyrgð eða hlutafjelag er að ræða, allir stjórnendur þess, eiga fast heimili á Íslandi. Með konunglegri tilskipun má veita ákvörðunum laga þessara gildi, að öllu eða nokkru, að því er snertir ritsmíðar þegna annars ríkis, þótt eigi sjeu þær útgefnar af íslenzku forlagi, svo framarlega sem sama vernd kemur á móti fyrir ritsmíðar Íslendinga í því ríki. Þó verður eigi gjörður samningur um gagnkvæmi í þessu efni, nema alþingi samþykki, ef af samningnum leiðir nokkra fjárvöð fyrir Ísland.

28. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. jan. 1906, en eptir ákvæðum þeirra skal fara einnig að því er snertir ritsmíðar, sem eldri eru eður áður útgefnar.

Nr. 13. Lög 20. október um rithöfundarjett og prentjett.

Hjemmel til saadan Navngivelse har efter Forfatterens Død kun den, hvem Nr. 13. Forfatteren i Henhold til § 6 har tillagt Ret til at tage Bestemmelse om Værkets første Offentliggørelse, men hvor ingen saadan findes, udkræves alle Forfatterens Arvingers Samtykke til Navngivelsen. ^{20.} Oktober.

§ 24.

Naar de i § 22, 1ste Stykke nævnte Værker udgives i flere Afdelinger, men ved deres indbyrdes Sammenhæng danne et Hele, skal Fristen af 50 Aar regnes fra det Tidspunkt da den sidste Afdeling først blev udgiven, med mindre der mellem Udgivelsen af de enkelte Afdelinger er forløbet et Tidrum af over 3 Aar, i hvilket Fald Fristen for de tidligere udkomne Afdelinger regnes fra den Tid, da den sidste af dem udkom.

§ 25.

Søgmaal for Overtrædelse af denne Lov kan alene iværksættes af den forurettede.

Ved Værker, som ere udgivne anonymt eller pseudonymt, anses den paa Værket angivne Udgiver eller Forlægger, indtil andet bevises, bemyndiget til at varetage Forfatterens Interesser.

§ 26.

Søgmaal i Henhold til §§ 18, 19, 20 og 21 maa være anlagt inden 1 Aar efter at Retskrænkelsen er kommen til den forurettedes Kundskab. Hvis Sag ikke er rejst inden 2 Aar efter at Overtrædelsen har fundet Sted, kan den skyldige ikke blive idømt Straf og for saa vidt Søgmaal ikke er anlagt før der er hengaaet 3 Aar fra Overtrædelsen, kan han heller ikke dømmes til at yde Erstatning eller afstaa sin Fortjeneste efter § 20.

Søgmaal angaaende Konfiskation, Tilintetgørelse eller Udlevering af ulovlige til Offentliggørelse bestemte Eksemplarer af et Værk eller af udelukkende til Overtrædelse af nærværende Lov brugelige Materialier, kan anlægges saa længe Forfatterretten endnu bestaar.

§ 27.

Denne Lov kommer til Anvendelse paa alle Værker af danske Undersaatter, samt paa Værker af fremmede Undersaatter, der ere udkomne paa islandsk Forlag.

Et Forlag, der ejes af et Selskab, anses som islandsk, naar samtlige ansvarlige Medlemmer i Selskabet, eller, for saa vidt angaar et Selskab med begrænset Ansvar, eller et Aktieselskab, naar samtlige Medlemmer af dettes Bestyrelse ere bosatte i Island. Under Forudsætning af Gensidighed kunne Bestemmelserne i nærværende Lov ved kongelig Anordning helt eller delvis gøres anvendelige paa de af en anden Stats Undersaatter frembragte Værker, selv om disse ikke ere udkomne paa islandsk Forlag. Dog kan Overenskomst om Gensidighed ikke uden Altingets Samtykke afsluttes, for saa vidt den medfører pekuniær Forpligtelse for Island.

§ 28.

Denne Lov træder i Kraft den 1ste Januar 1906, men den kommer til Anvendelse ogsaa med Hensyn til Værker, der ere ældre eller tidligere udgivne.

Nr. 13. Lov 20. Oktober om Forfatterret og Trykningsret.

Nr. 13. Nú hefur einhver gefið út rit löglega, áður en lög þessi eru birt, og skal hann
 20. þá eiga rjett á að selja þau eintök eða hepti, sem þá voru fullprentuð, þó útgáfan
 október. hefði eigi verið heimil samkvæmt lögum þessum.

Lög þessi snerta eigi samningsrjettindi manna, sem löglega eru stofnuð áður þau öðlast gildi.

Með lögum þessum eru úr gildi numin öll eldri lagaákvæði um eignarrjett að ritsmíðum.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalíuborg, 20. október 1905.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Den, der inden denne Lovs Kundgørelse lovlig har offentliggjort et Skrift, har Nr. 13. Ret til at sælge alle paa Kundgørelsens Tid færdigtrykte Eksemplarer eller Hæfter, ^{20.} Oktober selv om saadan Offentliggørelse ikke vilde have været tilladt efter denne Lov.

De Retsforhold, som ere lovlig stiftede inden denne Lovs Ikrafttræden, berøres ikke af denne Lov.

Ved nærværende Lov ophæves alle ældre Lovbestemmelser om litterær Ejendomsret.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 20. Oktober 1905.

Under Vor Kongelige Haand og Segl

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 20. Oktober 1905.

H. Hafstein.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 14.
20.
október.

Lög

um

fyrning skulda og annara kröfurjettinda.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Skuld eða önnur krafa, sem ekki hefur verið viðurkennd eða lögsókn heimt innan þeirra tímatakmarka, er ákveðin eru í lögum þessum, fellur úr gildi fyrir fyrning.

Nú á kröfuhafi skuld að lúka skuldunaut sínum, og missir hann þá eigi, þótt fyrningarfrestur líði, rjett til að telja kröfuna til skuldajafnaðar, enda sje hún af sömu rót runnin og skuld hans, eða samið hafi verið fyrirfram um skuldajöfnuð eða slíkt áskilið, áður en fyrningarfrest þraut.

Haldsrjettur og veðrjettur ónýtist ekki, þótt skuldin fyrnist, nema sjálfsvörzluveðrjettur í lausafje; hann fellur úr gildi um leið og krafan fyrnist, nema að því er snertir lausafje, sem er löglegt fylgifje með veðsettri fasteign, sbr. 5. og 6. gr. í lögum um veð 4. nóvbr. 1887.

Ennfremur fellur úr gildi sjálfsvörzluveðrjettur fyrir vöxtum og öðrum kröfum, er ræðir um í 2. tölulið 3. greinar, þegar krafan fyrnist.

Þau rjettindi fyrnast ekki, er hvíla á fasteign sem ævarandi afgjaldskvöð, og eigi heldur kröfur til endurgjalds þegnum sveitastyrk.

2. gr.

Þessar kröfur fyrnast á 20 árum:

1. Krafa á hendur landssjóði, banka eða sparissjóði um endurgjald á fje, er lagt hefur verið í sjóðinn til ávöxtunar eða geymslu.

Banki telst hver sá, sem samkvæmt tilkynningu til verzlunarskránnar rekur bankaátvinnu.

2. Krafa um lífeyri og aðrar slíkar kröfur, sem eru fólgnar í rjetti til þess með vissu millibili að krefjast fjárframlags, er ekki getur talizt afborgun af skuld.

Nr. 14. Lög 20. október um fyrning skulda og annara kröfurjettinda.

Lov

om

Forældelse af Fordringsrettigheder.

Nr. 14.
20.
Oktober.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Gældskrav eller anden Fordring, der ikke er bleven erkendt eller paataalt inden saadan Frist, som nedenfor bestemmes, bortfalder som forældet.

At Forældelsesfristen udløber, medfører ikke, at Fordringshaveren taber Adgang til at afkorte Fordringens Beløb i, hvad han paa sin Side skylder, saafremt enten Fordring og Modfordring udspringer af samme Retsforhold eller Modregning paa Forhaand er vedtaget eller inden Fristens Udløb forlangt.

Forældelsesfristens Udløb medfører ikke Bortfald af Tilbageholdelsesret eller Panteret, med Undtagelse af Underpant i Løsøre. Saadan Panteret bortfalder ved Pantefordringens Forældelse, medmindre Løsøret er pantsat som Tilbehør til fast Ejendom ifølge § 5 og § 6 i Lov om Pant 4de November 1887. Endvidere bortfalder Underpant, for saa vidt angaar Renter eller anden i § 3 Nr. 2 omhandlet Ydelse ved Fordringens Forældelse.

Rettigheder, der hvile som vedvarende Ejendomsbyrde paa fast Ejendom, bortfalder ikke ved Forældelse, ejheller Krav paa Tilbagebetaling af modtaget Fattigunderstøttelse.

§ 2.

I 20 Aar forældes:

1. Fordring paa Landskassen, paa Bank eller Sparekasse i Anledning af Midler, som deri ere indsatte eller givne i Forvaring. Som Bank anses enhver, der ifølge Anmeldelse til Handelsregistret driver Bankvirksomhed.
2. Fordring paa Livrente og lignende Fordringer, som bestaar i Ret til med visse Mellemrum at fordre en Ydelse, der ikke er at betragte som Afdrag paa en skyldig Hovedstol.

Nr. 14. Lov 20. Oktober om Forældelse af Fordringsrettigheder.

Nr. 14.
20.
október.

3. gr.

Þessar kröfur fýrnast á 4 árum:

1. Kröfur út af:
sölu eða afhendingu á vörum eða lausafje, sem ekki er afhent sem fylgifje með fasteign, þó svo, að haldi skuldunautur áfram föstum viðskiptum við kaupmann, verksmið eða þvilíkan atvinnureka, og fái árlega viðskiptareikning, fýrnist ekki sú skuld er hann kann í að vera við nýjár hvert, hvort sem hún stafar frá viðskiptum síðasta árs eða ekki, meðan viðskiptum er haldið áfram óslitið, leigu á fasteign eða lausafje, veru, viðgjörning eða aðhlynningu, flutning á mönnum eða munum, vinnu, og hverskonar starfa, sem í tje er látinn; þó fýrnist ekki krafa hjús um kaupgjald, meðan það er samfelld áfram í sömu vist.
2. Kröfur um gjaldkræfa vexti, húsaleigu, landskuld, leigur, gjaldkræf laun eða eptirlaun, lífeyri, forlagseyri, meðgjöf eða aðra greiðslu, er greiðast á með vissu millibili og ekki er afborgun af skuld.
3. Kröfur, er lögtaksrjett hafa.
4. Kröfur samkvæmt ábyrgðarskuldbindingum, að undanskilinni ábyrgð á fjárskilum opinberra gjaldheimtumanna eða gjaldkera við opinberar stofnanir eða stofnanir einstakra manna. Ennfremur endurgjaldskrafa sú, er ábyrgðarmaður eða samskuldari hefur á hendur aðalskuldunaut, meðábyrgðarmanni eða samskuldara, út af greiðslu skuldar; endurgjaldskrafan er þó jafnan dómtæk eins lengi og innleysta krafan mundi verið hafa.
5. Krafa um endurgjald á því, er maður hefur greitt í rangri ímyndun um skuldbinding, eða í von um endurgjald, er brugðizt hefur, þó svo að móttakandi hafi ekki gjört sig sekan í sviksamlegu atferli.

4. gr.

Á 10 árum fýrnast:

1. Kröfur samkvæmt skuldabrjefi, dómi eða opinberri sátt, er ekki falla undir ákvæði 2. gr. Að því er snertir kröfur þær, er um ræðir í 2.—4. tölulið 3. greinar, gildir 10 ára fýrning þó því aðeins, að skuldabrjef sje útgefið, dómur genginn eða sátt gjörð, eptir að krafan fjell í gjalddaga, eða var orðin sjálfstæð skuldakrafa á annan veg, eða rentumiði hafi verið útgefinn fyrir vöxtum eða annari samskonar kröfu.
2. Allar aðrar kröfur, sem ekki er settur annar fýrningarfrestur fyrir í 2. og 3. gr.

5. gr.

Fýrningarfrestur telst frá þeim degi, er krafa varð gjaldkræf. Gjaldldagi á verzlunarskuldum telst 31. desbr. ár hvert fyrir þá skuld, sem stofnuð er á árinu, nema samið sje um annan gjalddaga. Fýrningarfrestur á dómkröfum telst frá dómsuppsögn án tillits til fjárnámsfrests.

Nú fer gjalddagi skuldar eða annarar kröfu eptir undanfarandi uppsögn af hálfu kröfueiganda, og telst þá fýrningarfresturinn frá þeim degi, er skuldin í fyrsta lagi gat orðið gjaldkræf eptir uppsögn. Að því er snertir ábyrgð á kröfu, sem fýrnist Nr. 14. Lög 20. október um fýrning skulda og annara kröfurjettinda.

I 4 Aar forældes:

1. Fordring i Anledning af:

Salg eller anden Overdragelse af Løsøre, der ikke er afhændet som Tilbehør til fast Ejendom, dog saaledes at naar Skyldneren fortsætter fast Forretningsforbindelse med en Købmand, Haandværker eller lignende Næringsdrivende, og han modtager aarlig Afregning, saa bliver, saalænge Forretningsforbindelsen fortsættes uafbrudt, den ved hvert Nytaar ham paahvilende Gæld ikke forældet, hvad enten den hidrører fra sidste Aars Forretningsforbindelse eller ikke,

Brug af fast Fjendom eller Løsøre,

Ydelse af Ophold, Fortæring eller Forplejning,

Befordring af Personer eller Gods,

Udførelse af Arbejde eller Ydelse af personlig Virksomhed af hvilken som helst Art, dog forældes ikke Tyendes Krav paa Løn, saalænge det uafbrudt forbliver i samme Tjeneste.

2. Fordring paa forfalden Rente, Husleje, Forpagtningsafgift, Lønning, Pension, Livrente, Aftægt, Underholdsbidrag eller anden Ydelse, der forfalder med bestemte Mellemrum og ikke er at betragte som Afdrag paa en skyldig Hovedstol.

3. Fordringer, for hvilke Udpantning kan finde Sted.

4. Fordring ifølge Forløfte; herfra dog undtaget Forløfte indgaaet for offentlig eller privat Oppebørselsbetjent eller Kasserer i Anledning af hans Stilling som saadan, saa og Fordring som Forlover eller Medskyldner, der har indfriet Gælden, i denne Anledning har paa Hovedskyldner, Medforlover eller Medskyldner, dog at Paatale staar Indfrieren aaben mindst i den Tid, som gjaldt for den saaledes indfrie Fordring.

5. Fordring, som udenfor Tilfælde af Svig fra Modtagerens Side haves paa Tilbagebetaling af hvad nogen har ydet i urigtig Forudsætning om at Forpligtelse hertil paalaa ham, eller i Forventning om Modydelse, som er udebleven.

§ 4.

I 10 Aar forældes:

1. Fordring, som støttes paa Gældsbrief eller paa Dom eller offentligt Forlig, og ikke falder ind under Bestemmelserne i § 2; paa Krav af saadan Art, som anmeldes i § 3 Nr. 2—4 finder dette dog kun Anvendelse, hvor Gældsbriefet er udstedt, Dommen eller Forliget opnaaet efter at Kravet er forfaldet eller iøvrigt blevet til en selvstændig Gældsfordring, eller Kupon er udstedt for Rente- eller lignende Fordring.

2. Alle andre Fordringer, for hvilke anden Frist ikke er bestemt i §§ 2 og 3.

§ 5.

Forældelsesfristen regnes fra den Dag, da Fordringen er forfalden. Købmænds Regningskrav for Varer solgte i Aarets Løb til Ikke-Købmænd anses forfaldne den 31te December hvert Aar, medmindre en anden Forfaldsdag er vedtagen. Ved Fordring efter Dom regnes Fristen fra Domsafsigelsen uden Hensyn til Eksekutionsfristen.

Lyder en Fordring paa Betaling efter forudgaaende Opsigelse fra Fordringshaverens Side, regnes Fristen fra den Dag, til hvilken saadan Opsigelse tidligst kunde have været given. Hvor Forløfte er indgaaet for en Hovedfordring, for hvilken For-

Nr. 14. á 10 eða 20 árum, telst þó 4 ára fyrningartíminn samkvæmt 4. tölulið 3. greinar að eins frá þeim degi, er krafan á hendur ábyrgðarmanni varð gjaldkræf í raun og veru, ^{20.} jafnvel þótt ábyrgðarkrafan hefði getað fallið fyrir í gjalddaga fyrir uppsögn á aðal- ^{október.} kröfunni. En jafnframt fyrnist ábyrgðarkrafan á 10 eða 20 árum frá þeim degi, er hún í fyrsta lagi hefði getað orðið gjaldkræf vegna uppsagnar á aðalkröfunni.

Við útreikning á fyrningarfresti á ábyrgðarkröfu skal ekkert tillit taka til þess, þó ekki sje hægt að krefja ábyrgðarmanninn um greiðslu fyrir en reynzt hefur árangurslaust að ná skuldinni inn hjá aðalskuldunaut, eða fyrir en eptir undan- gengna aðvörun.

Að því er snertir kröfur þær, er ræðir um í 2. tölulið 2. greinar telst frestur- inn frá þeim degi, er hin fyrsta greiðsla fjell í gjalddaga. Sama gildir um fyrningar- frest á ábyrgð á kröfum þessum.

6. gr.

Nú viðurkennir skuldunautur skuld sína við kröfueiganda annaðhvort með ber- um orðum eða á annan hátt, — t. d. með því að lofa borgun eða greiða vexti — eptir þann tíma, er fyrningarfrest ella hefði átt að telja frá, og hefst þá nýr fyrn- ingarfrestur frá þeim degi, er viðurkenningin átti sjer stað, eða frá þeim degi, er skuldin þar á eptir varð gjaldkræf, eða hefði getað orðið gjaldkræf með uppsögn frá kröfueiganda. Hafi skuldabryf verið útgefið, eða dómur gengið eða sætt verið gjörð um kröfuna, þá fyrnist krafan eptir ákvæðum þeim, er sett eru í 4. gr. sbr. 5. gr.

7. gr.

Ef skuldari dregur sviksamlega dul á, eða vanrækir að skýra frá atvikum, er krafan byggist á, eða valda því, að hún verður gjaldkræf, og skuldaranum bar skylda til að segja frá, þá fyrnist skuldin ekki, hvað sem öðru liður, fyrir en 4 ár eru liðin frá þeim degi, er kröfueigandinn fjekk vitneskju um þessi atvik, eða eitt ár er liðið frá dánardegi skuldunauts.

8. gr.

Kröfur:

1. sem hjón hafa hvort á annað,
2. sem ómyndugir hafa á hendur fjárhaldsmanni eða yfirfjárráðanda,
3. sem opinberar stofnanir, hlutafjelög eða aðrir ópersónulegir kröfueigendur eiga á hendur forstjóra, fyrnist ekki fyrir en fjögur ár eru liðin frá því, að hjónabandinu var slitið, fjárhaldið hætti, eða forstjórinn vjek úr stöðu sinni.

9. gr.

Nú deyr skuldari eða kröfueigandi, eða kröfueigandi er sviptur fjárforræði, eða bú hans tekið til gjaldþrotaskipta, og fullt ár er ekki eptir af fyrningartímanum, og lengist þá fresturinn um eitt ár frá áminnstum atburði að telja.

10. gr.

Nú er innköllun til skuldheimtumanna, til að koma fram með kröfur sínar innan ákveðins tíma, útgefin af skuldara eða af búi hans, áður en fyrningarfresturinn er á enda, og fyrnist þá krafan ekki fyrir en innköllunarfresturinn er liðinn.

Nr. 14. Lög 20. október um fyrning skulda og annara kröfurjettinda.

ældelsesfristen er ti eller tyve Aar, skal dog, uanset at Kautionsfordringen kunde Nr. 14. bringes til at forfalde ved Fordringshaverens Opsigelse af Hovedfordringen, fire Aars Fristen efter § 3 Nr. 4 først regnes fra den Dag, da Kautionsfordringens Forfaldstid er indtraadt, men Kautionsfordringen forældes i dette Tilfælde tillige i henholdsvis ti eller tyve Aar, fra den Dag, da den ved saadan Opsigelse tidligst kunde have været bragt til at forfalde. Ved Beregningen af en Kautionsfordrings Forældelsestid kommer det ikke i Betragtning, at den først maatte kunne kræves opfyldt, efter at Fyldestgørelse forgæves er søgt hos Hovedskyldneren, eller efter forudgaaende Varsel til Forloveren. 20.
Oktober.

Ved de Fordringer, der ommeldes i § 2 Nr. 2, regnes tyve Aars Fristen fra den Dag, da den første Ydelse forfaldt til Betaling. I samme Frist forældes Retten efter Forløfte indgaaet for nogen saadan Fordring.

§ 6.

Naar Skyldneren efter den Tid, fra hvilken Forældelsesfristen ellers skulde have været regnet, overfor Fordringshaveren udtrykkelig eller paa anden Maade har erkendt sin Forpligtelse — saasom ved Løfte om Betaling eller ved Erlæggelse af Rente — regnes Fristen fra den Dag, da saadan Anerkendelse fandt Sted, eller da Fordringen derefter forfaldt, eller ved Opsigelse fra Fordringshaveren kunde have været bragt til at forfalde. Er Gældsbrief blevet udstedt, eller Dom eller offentligt Forlig opnaaet, gælder hvad i § 4, jfr. § 5, er bestemt om Fordring ifølge saadant Grundlag.

§ 7.

Har Skyldneren svigagtig enten lagt Skjul paa eller undladt at meddele pligtig Underretning om Omstændigheder, som begrunde Fordringen eller medføre, at denne er forfalden, indtræder Forældelse i hvert Fald ikke, saalænge der ikke er hengaaet fire Aar fra den Dag, da Fordringshaveren har faaet Kundskab om de paagældende Omstændigheder, eller et Aar fra Skyldnerens Død.

§ 8.

For Fordring, som tilkommer:

1. den ene Ægtefælle paa den anden,
2. en umyndig paa hans Værge eller Overformynder, eller
3. offentlige Stiftelser, Aktieselskaber eller andre upersonlige Rettighedshavere paa Bestyrer, udløber Forældelsesfristen ikke, forinden fire Aar ere forløbne efter Ægteskabets, Værgemaalets eller Bestyrelsesforholdets Ophør.

§ 9.

Dør Skyldneren eller Fordringshaveren, eller bliver Fordringshaveren umyndiggjort eller hans Bo taget under Konkursbehandling, paa en Tid, da mindre end et Aar er tilbage af Forældelsesfristen, forlænges Fristen til Aarsdagen efter den paagældende Begivenhed.

§ 10.

Er der inden Forældelsesfristens Udløb af Skyldneren, eller i hans Bo udfærdiget Indkaldelse, hvorved Fordringshaverne opfordres til inden en vis Frist at anmelde deres Krav, indtræder Forældelse ikke før Udløbet af den i Indkaldelsen satte Frist.

Nr. 14. Lov 20. Oktober om Forældelse af Fordringsrettigheder.

Nr. 14. Hafi krafan verið tilkynnt í tæka tíð, og ekki er að ræða um opinber skipti
 20. eða gjaldþrotaskipti, sbr. 13. gr., þá fyrnist krafan alls eigi, fyrr en eitt ár er liðið
 október. frá því innköllunarfresturinn var á enda.

11. gr.

Málssókn telst byrjuð áður en fyrningarfrestur er liðinn, ef kæra til sátta-
 nefndar eða stefna er birt innan nefnds tíma. Þó má stefnufresturinn ekki vera
 lengri en nauðsyn krefur, ef kæran eða stefnan á að takast fyrir eptir að fyrningar-
 fresturinn er liðinn. Því að eins skal álita málssókn byrjaða, áður en málinu er
 stefnt til dóms, að stefnan sje birt svo fljótt sem unnt er, eptir að málinu var vísað
 til dóms og laga frá sáttanefninni, og stefnufrestur ekki ónauðsynlega langur eins og
 fyr segir. Þá er opinber stefna er viðhöfð, telst málshöfðun byrjuð þann dag, er
 stefnan er birt í fyrsta sinni í blaði því, er flytur stjórnarvalda auglýsingar. Þegar
 gagnkrafa er gjörð til skuldajafnaðar, án þess að gagnsóknarmál sje höfðað, telst
 sóknin byrjuð, þegar gagnkrafan er gjörð fyrir dóminum. Nú er máli vísað frá dómi
 eða hafið, eða það fellur niður af öðrum ástæðum, án þess dómur gangi um kröfuna,
 og hefur þá kröfueigandi rjett til, þótt fyrningarfresturinn sje liðinn, að höfða nýtt
 mál gegn varnaraðila í hinu fyrra máli, eða þeim, er komið hefur í hans stað, innan
 6 mánaða frá því málinu var frávísað, eða það var hafið eða á annan hátt niðurfellt.
 Hið sama gildir, ef hinu síðara máli, eða síðari málum verður frávísað, eða þau á
 annan hátt niðurfalla án efnisdóms.

Nú er máli heimvísað til nýrrar meðferðar við lægri dómstól, og hefur þá
 kröfueigandi heimild til, þótt fyrningarfresturinn sje liðinn, að fá málið tekið fyrir á
 ný innan 6 mánaða.

12. gr.

Þar sem lögtak eða fjárnám má gjöra án undanfarins dóms eða sáttar, er
 krafan sótt í tæka tíð, þegar fjárnámið eða lögtaksgjörðin eða nauðungarupphöfðið, —
 þar sem ganga má fram hjá fjárnámi —, er byrjað áður en fyrningarfrestur er lið-
 inn. Verði fjárnámið ekki framkvæmt vegna framkominna mótmæla, eða það fellt
 úr gildi við æðri dómstól, getur kröfueigandi látið framkvæma fjárnám, lögtak eða
 nauðungarupphöfð á ný samkvæmt ákvæðum 11. greinar, og telst 6 mánaða fresturinn
 frá því, er hin fyrri sókn endaði.

13. gr.

Þá er bú skuldunauts hefur verið tekið til gjaldþrotaskipta, eða opinberrar
 skiptameðferðar samkvæmt skiptalögum 12. apríl 1878, eða búinu er skipt af löggiltum
 skiptaforstjörum, kemur krafa í búið í stað lögsóknar. Sje krafan viðurkennd, en henni
 ekki fullnægt af eignum búins, fyrnist krafa sú, er kröfueigandi kann að hafa á
 hendur skuldara eða erfingjum hans, samkvæmt þeim ákvæðum, sem sett eru í 1. tölu-
 lið 4. gr., þannig að 10 ára fresturinn telst í fyrsta lagi frá skiptalokum. Ef krafan
 þar á móti hefur ekki verið viðurkennd, þá hefur kröfueigandinn rjett til, þótt fyrn-
 ingarfresturinn sje á enda, að byrja nýja málssókn, innan 6 mánaða frá skiptalokum
 að telja, eða hafi kröfunni verið hrundið með úrskurði skiptarjettar eða dómi æðri
 rjettar, innan 6 mánaða frá því, að úrskurðurinn eða dómurinn var uppkveðinn.
 Nr. 14. Lög 20. október um fyrning skulda og annara kröfurjettinda.

Er Fordringen udenfor Tilfælde af offentlig Skiftebehandling eller Konkurs-Nr. 14. behandling, jfr. § 13, betimeligt anmeldt, staar Paatale i ethvert Tilfælde Fordrings-^{20.} Oktober. haveren aaben, indtil et Aar er forløbet efter Indkaldelsesfristens Udløb.

§ 11.

Søgsmaal anses begyndt inden Forældelsesfristens Udløb, naar Stævning til Retten eller Indkaldelse til Forligsmægling inden nævnte Tid er forkyndt. Dog maa, hvis Indvarsling er sket til en Dag, som ligger efter Fristens Udløb, det givne Varsel ikke være længere end fornødent. Skal Søgsmaal anses begyndt, førend Sagen er paastævnet til Retten, maa Stævning uden Ophold være forkyndt, efter at Sagen af Forligskommissionen er henvist til Retten; om Varselet, hvormed Sagen paastævnes, gælder derhos, hvad nys er sagt. Er offentlig Stævning brugt, anses Søgsmaalet begyndt, naar Stævningen første Gang er bekendtgjort i det Blad, hvor offentlige Bekendtgørelser skal indrykkes. Fremsættes en Fordring til Modregning uden Kontrasøgsmaal, anses Paatale begyndt, naar Paastand om Modregning er nedlagt i Retten. Afvises eller hæves Søgsmaal, hvorunder en Fordring betimelig er indtalt, eller sluttet Sagen paa anden Maade, uden at Dom faas for Fordringen, staar det i sex Maaneder efter Sagens Afvisning eller Ophævelse, eller efter at den paa anden Maade er endt, Fordringshaveren aabent, uanset at Forældelsesfristen er udløben, at begynde nyt Søgsmaal mod den, der var Sagvolder i den tidligere Sag, eller den, som siden er traadt i hans Sted; det samme gælder, naar saadan anden eller en senere Sag afvises eller paa anden Maade sluttet uden Dom i Sagen.

Hjemvises Sag, hvorunder Fordringen er indtalt, til ny Foretagelse ved underordnet Ret, maa saadan Foretagelse ske inden seks Maaneder efter Hjemvisningsdommen, saafremt Fordringen, om Forældelsesfristen imidlertid er udløben, skal anses holdt i Kraft.

§ 12.

Hvor Udpantning eller Udlæg uden Grundlag af Dom eller Forlig kan finde Sted, anses Paatale betimelig at være sket, naar Udpantningen eller Udlægsforretningen eller, hvor saadan er ufnøden, Tvangsauktionen er paabegyndt inden Forældelsesfristens Udløb. — Bliver Forretningen nægtet Fremme, eller ophævet ved overordnet Ret, staar ny Paatale Fordringshaveren aaben overensstemmende med Reglerne i § 11, saaledes at seks Maaneders Fristen regnes fra den tidligere Forfølgnings Afslutning.

§ 13.

Er Skyldnerens Bo taget under Konkursbehandling, eller offentlig Skiftebehandling ifølge Skifteloven 12te April 1878, eller Boet er behandlet af autoriserede Eksekutorer, anses Fordringen paataalt, naar den er anmeldt i Boet. Bliver Fordringen anerkendt, men ikke fyldestgjort i Boet, forældes det Krav som maatte have paa Skyldneren eller dennes Arvinger overensstemmende med Reglerne i § 4 Nr. 1, saaledes at de 10 Aar regnes tidligst fra Skiftebehandlingens Slutning. Opnaas ikke Anerkendelse af Fordringen staar, uanset at Forældelsesfristen imidlertid er udløben, særskilt Paatale Fordringshaveren aaben, indtil seks Maanedor ere forløbne fra Skiftebehandlingens Slutning, eller, saafremt Anerkendelse er nægtet ved Skifteretskendelse eller Overdomstols Dom, fra Kendelsen eller Dommen.

Nr. 14.
20.
október.

14. gr.

Nú vill sá, er mál hefur höfðað, gjöra kröfu á hendur öðrum manni, til greiðslu að öllu leyti eða að nokkru leyti á því, er hann kynni ekki að fá sjer til-dæmt eða ná inn hjá þeim, er hann hefur höfðað málið á móti, og er þá það nægi-legt til þess að halda kröfunni í gildi, að kröfueigandinn hafi áður en fyrningarfrest-urinn var á enda, gjört hlutaðeiganda, eptir reglum þeim, er gilda um birtingu á stefnum, aðvart um málssóknina, enda skal hann þá sækja rjett sinn að lögum innan 6 mánaða, eptir að hinni fyrri málsókn var lokið.

Samsvarandi ákvæði gilda, ef sá, sem stefnt er, vill koma fram kröfu á hendur öðrum manni um fullnustu fyrir það, er hann kann að þurfa að greiða.

15. gr.

Ef ekki er auðið að svo stöddu að sækja við dómstóla á Íslandi mál út af kröfu, sem fyrnist samkvæmt íslenskum lögum, þá getur kröfueigandi, með því að til-kynna landsyfirdómnum kröfu sína, áður en fyrningartíminn er liðinn, haldið rjetti sínum óskertum, til að sækja rjett sinn að lögum, annaðhvort innan árs eptir að skil-yrði voru fengin fyrir því, að innheimta mætti skuldina við íslenzkan dómstól, eða innan 10 ára frá því tilkynningin var gjörð.

Þessi tilkynning á að vera skrifleg, og skal innfæra hana í bók.

Stjórnarráðið setur ítarlegri reglur um, hvernig haga skuli tilkynningum þess-um og um gjald fyrir innfærsluna; gjaldið rennur til dómsmálaritara.

16. gr.

Þótt krafan sje fyrnd samkvæmt framannefndum ákvæðum, skal það þó ekki vera því til fyrirstöðu, að sakamaður, sem dæmdur er fyrir glæp, sje jafnframt dæmd-ur til að greiða skaðabætur til þess, er skaða hefur beðið við glæpinn. Sjeu skaða-bæturnar ekki ákveðnar í sakamálsdóminum, getur sá, er misgjört var við, höfðað sjálfstætt mál gegn hinum sakfellda innan 6 mánaða frá dómsuppsögn.

17. gr.

Þegar arðberandi skuld fyrnist, falla jafnframt úr gildi allir áfallnir vextir af skuldinni.

Samsvarandi ákvæði gildir einnig um kröfur, sem eru fólgnar í rjetti til að krefjast fjárframlags með vissu millibili, og ekki getur talizt afborgun af höfuðstól.

18. gr.

Krafa samkvæmt peningaseðli eða bankaseðli fyrnist ekki.

19. gr.

Samningur um lengri fyrningarfrest, en framan er ákveðinn, er löglegur að því er snertir:

1. Skuldabrfjef, er ganga eiga kaupum og sölum manna á milli, og út eru gefin í mörgum samhljóða eintökum.
2. Vaxtamiða, sem út eru gefnir fyrir vöxtum af ofannefndum skuldabrfjefum eða fyrir arði af hlutabrfjefum.
3. Skirteini, sem út eru gefin af lífsábyrgðar- eða framfærslustofnunum.
4. Kröfur þær, er ræðir um í 1. tölulið 2. greinar.

Nr. 14. Lög 20. október um fyrning skulda og annara kröfurjettinda.

§ 14.

Nr. 14.
20.
Oktober.

Vil nogen, af hvem Paatale er rejst, overfor en anden Mand gøre Krav paa hel eller delvis Dækning af, hvad han ikke maatte faa tilkendt eller inddrevet hos den, mod hvem Paatale er rejst, skal Fordringen paa saadan anden Mand anses betimelig paataalt, naar Fordringshaveren inden Udløbet af Forældelsesfristen har paa den Maade, som er foreskrevet for Forkyndelse af Stævning, givet ham Meddelelse om Forfølgningen, og derhos har indtalt sit Krav inden seks Maaneder, efter at denne er sluttet.

Tilsvarende Regel gælder, naar nogen, mod hvem Paatale er rejst, overfor anden Mand vil gøre Krav paa Skadesløsholdelse for, hvad han maa udrede.

§ 15.

Kan en Fordring, hvis Forældelse afhænger af islandsk Ret, ikke for Tiden paatales ved islandsk Domstol, kan Fordringshaveren, ved inden Forældelsesfristens Udløb skriftlig at anmelde Fordringen for Landsoverretten, bevare Adgangen til Paatale, indtil enten et Aar er forløbet efter at Adgang til Paatale ved islandsk Domstol er indtraadt, eller ti Aar ere hengaaede efter den Tid, da Anmeldelsen skete. Anmeldelsen bliver at indføre i en dertil indrettet Bog.

Islands Minister fastsætter de nærmere Regler, som skulle iagttages ved Anmeldelsen, samt Betalingen, som skal erlægges af Anmelderen.

Gebyret tilfalder Retsskriveren.

§ 16.

Udløbet af de ovenfor bestemte Frister skal ikke være til Hinder for, at det ved en Dom i offentlig Straffesag, hvorved nogen domfældes for en Forbrydelse, paalægges Domfældte at tilsvare den Skadelidende Erstatning. Er saadan Dom afsagt, uden at Krav paa Erstatning er kommet under Paakendelsen, staar særskilt Paatale den Skadelidende aaben i seks Maaneder efter Dommens Afsigelse.

§ 17.

Er en rentebærende Fordring forældet, er dermed ogsaa bortfaldet Krav paa forfalden eller paaløben Rente. Tilsvarende Regel gælder, naar Ret til fremtidigt at oppebære tilbagevendende Ydelse, bortfalder som forældet.

§ 18.

Fordring efter Pengeseddel eller Bankseddel er ikke Genstand for Forældelse.

§ 19.

En længere Forældelsestid end i denne Lov fastsat kan gyldigt vedtages for Fordringer efter:

1. Gældsbreve, som ere beregnede paa almindeligt Omløb og udgives i mange enslydende Stykker;
2. Kupons, der udstedes for Rente af saadanne Gældsbreve, eller for Udbytte af Aktier;
3. Policer og Kupons, der udgives af Forsikrings- eller Forsørgelsesindretning;
4. for Fordringer, som omhandles i § 2 Nr. 1.

Nr. 14. Lov 20. Oktober om Forældelse af Fordringsrettigheder. §

Nr. 14.

20.
október.

20. gr.

Stjórnarráð Íslands hefur heimild til að veita eiganda veðsettrar eignar leyfisbrjef til ógildingardóms á veðskuldarbrjefi, ef umsækjandi fullnægir eptirfarandi skilyrðum:

1. að liðin sjeu 10 ár, eða, að því er snertir kröfur þær, er ræðir um í 2. gr., tuttugu ár frá þeim degi, er skuldin samkvæmt ákvæðum skuldabryfsins fjell í gjalddaga, eða í fyrsta lagi hefði getað orðið gjaldkræf eptir uppsögn, eða að því er snertir kröfur þær, er ræðir um í 2. tölulið 2. greinar, frá gjalddaga hinnar fyrstu greiðslu,
2. að sannað sje, að þrátt fyrir ítarlega eptirgrennslan hafi ekki fundizt nokkur maður, er veðbrjefið veiti rjettindi, og
3. að álíta verði eptir framkomnum skýrslum, að ekkert það atvik hafi fyrir komið er haldi kröfunni enn í gildi gagnvart skuldunaut, nje heldur gagnvart veðeiganda, þótt persónuleg skuldbinding hefði á honum hvílt.

Ákvæði þessarar greinar hafa engin áhrif á heimild þá, er stjórnarráðið hefur til þess, að veita leyfisbrjef til ógildingardóms á veðbrjefi, þegar álíta verður að veðrjetturinn sje úr gildi genginn.

21. gr.

Ákvæði Jónsbókar í 8. kap. kaupabálks og ákvæðið í 1. málsgrein 9. greinar í lögum um aðför 4. nóvbr. 1887, eru úr gildi felld. Önnur ákvæði, þar sem frestur er settur fyrir málshöfðun eða kröfugjörð, standa óhögguð.

22. gr.

Ákvæði laga þessara gilda einnig um kröfur þær, er þegar eru stofnaðar; þó fellur engin krafa úr gildi samkvæmt lögum þessum fyrr en við árslok 1910.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, den 20. október 1905.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium kan efter Ansøgning meddele Ejeren af en pantsat Ejendom Bevilling til at erhverve Dom til Mortifikation af et Pantebrev, naar:

1. der er hengaaet ti, eller, saafremt Fordringen, hvorfor Pant er givet, faldt ind under § 2, tyve Aar siden den Dag, da Fordringen ifølge Pantebrevets Indhold var forfalden, eller hvortil Opsigelse tidligst kunde have været given, eller, saafremt Fordringen faldt ind under § 2 Nr. 2, da en Ydelse første Gang forfaldt til Betaling;
2. det godtgøres, at der forgæves er paa behørig Maade søgt Oplysning, om der findes nogen, hvem Ret ifølge Pantebrevet tilkommer; og
3. det efter de fremkomne Oplysninger er antageligt, at ingen Omstændighed er forefalden, ifølge hvilken Fordringen endnu er i Kraft over for Skyldneren eller overfor Pantets Ejer, selv om personligt Ansvar havde paahvilet ham.

Ved Bestemmelsen i denne Paragraf sker ingen Indskrænkning i den Beføjelse, som ifølge de gældende Regler er tillagt Ministeriet, til at meddele Ejeren af et Pant Bevilling til Mortifikationsdom paa Pantebrev i Tilfælde, hvor Panteretten angives at være ophørt.

§ 21.

De i Jonsbogens Købebalk Kap. 8 indeholdte Bestemmelser om Forældelse samt Bestemmelsen i Lov om Eksekution 4de November 1887 § 9 1° ophæves. Andre Lovbestemmelser, hvori Frist er foreskrevet til Paatale, Fremsættelse eller Anmeldelse af nogen Fordring, blive i Kraft.

§ 22.

Denne Lovs Bestemmelser finde Anvendelse ogsaa paa tidligere stiftede Fordringer; dog skal Forældelse i Medfør af Nærværende Lov i intet Tilfælde indtræde før Udgangen af Aaret 1910.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 20. Oktober 1905.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 20. Oktober 1905.

H. Hafstein.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 15.
20.
október.

Lög

um

stefnufrest frá dómstólum á Íslandi til hæstarjettar í einkamálum fyrir þá, sem eru til heimilis á Íslandi.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

Stefnufrestur í einkamálum, er eptir 1. janúar 1906 verður afρύjað frá dómstólum hjer á landi til hæstarjettar, er 6 mánuðir fyrir þá, sem hjer eru til heimilis.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 20. október 1905.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Lov

om

Nr. 15.

20.
Oktober.

Stævnevarslet fra en Ret i Island til Højesteret i borgerlige Sager
for dem, der bo paa Island.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Stævnevarslet i borgerlige Sager, der efter 1. Januar 1906 fra en Ret i Island
indankes for Højesteret, er 6 Maaneder for dem, der ere bosatte paa Island.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 20. Oktober 1905.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 20. Oktober 1905.

H. Hafstein.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 16.
20.
október.

Lög

um

hegning fyrir tilverknað, er stofnar hlutleysisstöðu ríkisins í hættu.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Þegar ófriður er uppi milli annara ríkja, skal sá, er sekur verður í tilverknaði, er stofnar hlutleysisstöðu hins danska ríkis í hættu, eða brýtur bann, er stjórnin hefir sett til verndar hlutleysisstöðunni, sæta fangelsi eða, ef miklar sakir eru, hegningarvinnu, nema þyngri refsing sje við lögð í almennum lögum. Því aðeins að mjög litlar sakir sjeu, má hegningin vera minni en 1 mánaðar fangelsi, eða þá sektir.

2. gr.

Lög þessi öðlast gildi þegar í stað.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalínuborg, 20. október 1905.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Lov

om

Nr. 16.
20.
Oktober.

Straf for Handlinger, der udsætte Statens Neutralitet for Fare.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark.
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig. Holsten, Stormarn, Ditmarsken.
Lauenborg og Oldenburg.

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Den, som i Tilfælde af Krig mellem fremmede Stater begaar Handlinger, der udsætte den danske Stats Neutralitet for Fare, eller overtræder et af Regeringen til Neutralitetens Opretholdelse udstedt Forbud, straffes, for saa vidt ikke højere Straf er forskyldt efter den almindelige Lovgivning, med Fængsel eller under skærpende Omstændigheder med Strafarbejde. Kun under særdeles formildende Omstændigheder kan Straffen gaa ned under 1 Maanedes simpelt Fængsel eller til Bøder.

§ 2.

Denne Lov træder straks i Kraft.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 20. Oktober 1905.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 20. Oktober 1905.

H. Hafstein.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 17.
20.
október.

Lög

um

lögaldursleyfi handa konum.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettinerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með
samþykki Voru:

Frá 1. janúar 1906 má veita konum lögaldursleyfi eptir sömu reglum og með
sömu skilyrðum og körlum.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 20. október 1905.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Lov

om

Nr. 17.
20.
Oktober.

Meddelelse af Fuldmyndighedsbevillinger til Kvinder.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Fra 1. Januar 1906 kan der meddeles Kvinder Bevillinger til at være fuldmyndige efter de samme Regler og under de samme Betingelser, hvorefter saadanne Bevillinger udfærdiges for Mænd.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg den 20. Oktober 1905.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 20. Oktober 1905.

H. Hafstein.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 18.
20. október.

Lög

um

lögreglusamþykktir utan kaupstaðanna.

**Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,**

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallið á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

Heimild sú, sem með lögum 3. jan. 1890 um lögreglusamþykktir fyrir kaupstaðina er veitt kaupstöðum landsins til að gjöra lögreglusamþykktir, skal ná til allra þeirra verzlunarstaða, er sveitarstjórn hafa út af fyrir sig, enda búi sýslumaður þar. — Viðkomandi hreppsnefnd býr til frumvarp til samþykktarinnar og skulu í henni vera ákvæði um það, hvernig greiða skuli gjöld þau, er hún hefur í för með sjer. Frumvarpið skal síðan senda sýslumanni, og gjörir hann við það þær athugasemdir, er honum þykir þurfa, og sendir það síðan stjórnarráðinu, er þvínæst gefur út samþykktina. Nú gjörir sýslumaður eða stjórnarráðið breytingar við frumvarpið, og skal þá leggja þær fyrir hreppsnefndina til álita. Þær breytingar, sem nefndin fellst ekki á, má eigi setja í samþykktina. Að öðru leyti fer um efni samþykktarinnar, staðlegt gildi, viðurlög, birting og breyting, sem segir fyrir um í framannefndum lögum.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalínborg, 20. október 1905.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Lov

om

Politivedtægter udenfor Købstæderne.

Nr. 18.

20.
Oktober.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Den Hjemmel, som Købstæderne i Henhold til Lov om Politivedtægter for Købstæderne af 3. Januar 1890 har til at affatte Politivedtægter, udvides til at gælde ogsaa for alle saadanne Handelssteder, som udgør en særskilt Kommune, saafremt Sysselmanden er bosat sammesteds. — Vedkommende Repsforstanderskab udarbejder Udkast til Vedtægten, som skal indeholde Regler for, hvorledes de Udgifter til Politivæsenet blive at udrede, som de forskellige optagne Bestemmelser medføre. Udkastet indsendes til Sysselmanden, som med de Bemærkninger, hvortil han maatte finde Anledning, indstiller Sagen til Ministeriet, som udfærdiger Vedtægten. Naar Sysselmanden eller Ministeriet gør Forandringer i Udkastet, skulde disse forelægges Repsforstanderskabet til Erklæring. De Forandringer, som ikke tiltrædes af Repsforstanderskabet, maa ikke optages i Vedtægten. Forøvrigt komme de i fornævnte Lov indeholdte Bestemmelser angaaende Vedtægtsens Indhold, lokale Omraade, Strafbestemmelser, samt dens Bekendtgørelse og Forandring, til Anvendelse.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 20. Oktober 1905.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 20. Oktober 1905.

H. Hafstein.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 19.
20.
október.

Lög

um

byggingarsamþykktir.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallið á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Byggingarsamþykkt má gjöra fyrir löggilta verzlunarstaði hjer á landi.

2. gr.

Nú er löggiltur verzlunarstaður hreppsfjelag fyrir sig, og semur þá hreppsnefndin byggingarsamþykkt fyrir verzlunarstaðinn og sendir hana síðan sýslunefnd, er tekur hana til umræðu á næsta sýslufundi. Samþykki sýslunefnd samþykktina óbreytta, sendir oddviti sýslunefndarinnar hana þá þegar til stjórnarráðsins. Gjöri sýslunefnd breytingar á samþykkt hreppsnefndar, skal leggja breytingarnar fyrir hreppsnefndina; verði breytingarnar eigi samþykktar af hreppsnefnd, skal senda samþykktina eigi að síður til stjórnarráðsins. Nú vill stjórnarráðið breyta einhverjum ákvæðum samþykktar, og skal þá leggja þær breytingar fyrir hreppsnefnd; samþykki hún eigi breytingarnar, skal stjórnarráðið eigi að síður staðfesta samþykkt óbreytta eins og hún er frá hreppsnefnd og sýslunefnd eða frá hreppsnefnd, ef nefndirnar hafa ekki orðið á eitt sáttar um hana, nema einhver ákvæði hennar sje lögum gagnstæð.

3. gr.

Nú er löggiltur verzlunarstaður ekki sjálfstætt sveitarfjelag, heldur hluti af hreppsfjelagi, og skal þá hreppsnefnd semja byggingarsamþykkt fyrir verzlunarstaðinn, ef meiri hluti íbúa hans, þeirra er kosningarrjett hafa til hreppsnefndar, æskja þess, að byggingarsamþykkt komist á fyrir hann. Ef enginn, eða eigi fleiri enn einn af íbúum verzlunarstaðar, á sæti í hreppsnefnd, skal kveðja tvo af íbúunum, sem atkvæðisbærir bæjarbúar kjósa, til þess að taka sæti í hreppsnefnd meðan samþykktin er samin, og hafa þeir jafnan atkvæðisrjett sem aðrir hreppsnefndarmenn.

Nr. 19. Lög 20. október um byggingarsamþykktir.

Lov

om

Bygningsvedtægter.

Nr. 19.
20.
Oktober.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

For de autoriserede Handelssteder her i Landet kan der affattes Bygningsvedtægter.

§ 2.

Hvis et autoriseret Handelssted udgør en særskilt Kommune, affatter Repsforstanderskabet en Bygningsvedtægt for Handelsstedet; denne bliver derefter at tilstille Sysselforstanderskabet, som tager den under Behandling i sit næste Møde. Vedtages den der uforandret, bliver den af Sysselforstanderskabets Formand straks at indsende til Ministeriet. Bliver den derimod forandret af Sysselforstanderskabet, skal Ændringerne forelægges Repsforstanderskabet; bifalder dette ikke de foretagne Ændringer, skal Vedtægten ikke desto mindre tilstilles Ministeriet. Hvis Ministeriet vil forandre enkelte Bestemmelser, skal disse Forandringer forelægges vedkommende Repsforstanderskab; bifalder dette ikke de foreslaaede Ændringer, bliver Vedtægten ligefuldt at stadfæste af Ministeriet uforandret, saaledes som den er fremgaaet fra Reps- og Sysselforstanderskabet eller fra Repsforstanderskabet, hvis Forstanderskaberne ikke have kunnet blive enige om dens Indhold, — medmindre den indeholder lovstridige Bestemmelser.

§ 3.

Hvis et autoriseret Handelssted ikke udgør en særskilt Kommune, men en Del af en saadan, skal Repsforstanderskabet affatte Bygningsvedtægt for Handelsstedet, hvis over Halvdelen af Stedets kommunale Vælgere ønske, at en saadan Vedtægt skal oprettes. Dersom ingen eller ikke flere end een af Stedets Indvaanere er Medlem af Repsforstanderskabet, skal de stemmeberettigede Indvaanere vælge to af deres egen Midte til at tage Sæde i Repsforstanderskabet, og deltage i Vedtægtens Affattelse, ved hvilke Forhandlinger de har lige Stemmeret med de ordentlige Medlemmer.

Nr. 19. Lov 20. Oktober om Bygningsvedtægter.

Nr. 19.
20.
október.

4. gr.

Þá er hreppsnefnd samkvæmt næstu grein hjer á undan hefur samið byggingarsamþykkt fyrir verzlunarstað, skal samþykktin lögð fram til sýnis á hentugum stað í verzlunarstaðnum, eptir að það hefur birt verið með 8 daga fyrirvara með uppfestum auglýsingum á staðnum eða við kirkjufund. Þá er samþykktin hefur legið frammi til sýnis í 14 daga, skal oddviti boða bæjarbúa á fund til að ræða samþykktina, og er hann fundarstjóri; á þeim fundi hafa einungis atkvæðisbærir bæjarbúar atkvæðisrjett. Á fundinum skal samþykktin rædd grein fyrir grein. Til þess að gjöra breytingar á einstökum ákvæðum hennar nægir meiri hluti atkvæða þeirra, sem greidd eru á fundinum. Að lokum skal samþykktin í heild sinni borin undir atkvæði, og verði hún þá samþykkt af $\frac{3}{4}$ hlutum fundarmanna skal hún send til sýslunefndar, að öðrum kosti er hún fallin í það sinn.

5. gr.

Ef byggingarsamþykkt er löglega samþykkt á þann hátt er segir í undanfarandi grein, skal hún tekin til umræðu á næstu sýslufundi; verði hún þar samþykkt óbreytt, skal hún send til stjórnarráðsins; en verði henni breytt á sýslufundi, skal oddviti hreppsnefndarinnar bera breytingarnar upp fyrir bæjarbúum á almennum fundi, verði breytingarnar samþykktar með meiri hluta aðkvæða, sbr. 4. gr., skal oddviti sýslunefndar senda samþykktina til stjórnarráðsins; verði breytingar sýslunefndar eigi samþykktar, skal sýslunefndaroddviti eigi að síður senda samþykktina ásamt útskrift af fundargjörðunum til stjórnarráðsins. Fallist stjórnarráðið á samþykkt óbreytta, eins og hún er frá sýslunefnd og samþykkt af bæjarbúum, eða óbreytta eins og hún kom frá hreppsnefnd og bæjarbúum, er hún endileg. Nú vill stjórnarráðið breyta einhverjum ákvæðum samþykktar, og skal þá bera þær breytingar undir almennan fund bæjarbúa á þann hátt, er fyr segir; samþykki fundurinn breytingarnar, staðfestir stjórnarráðið hana, en fáist ekki lögmætt samþykki fundarins, skal stjórnarráðið eigi að síður staðfesta hana óbreytta, nema einhver ákvæði hennar sjeu lögum gagnstæð.

Staðfestar byggingarsamþykktir skal birta í B-deild stjórnartíðindanna.

6. gr.

Í byggingarsamþykkt skal ákveða, að í verzlunarstöðum skuli stofnuð byggingarnefnd, og að í henni eigi sæti 5 menn.

Í löggiltum verzlunarstað, sem er hreppsfjelag fyrir sig, skal byggingarnefnd skipuð oddvita hreppsnefndarinnar sem formanni og 4 mönnum öðrum, er hreppsnefnd kýs, 2 þeirra úr sínum flokki. En þegar samþykkt er sett fyrir verzlunarstað, sem eigi er hreppur fyrir sig, skulu, auk oddvita hreppsnefndarinnar sem formanns, í byggingarnefnd sitja 2 menn, sem hreppsnefnd kýs af bæjarbúum, og 2 aðrir menn, sem atkvæðisbærir bæjarbúar kjósa. Nefndarmenn þeir, sem kosnir eru utan hreppsnefndar, eru skyldir til að taka við kosningu; þó gilda sömu synjunarástæður og sama starfstímatakmörkun fyrir þá og fyrir hreppsnefndarmenn samkvæmt sveitar-Nr. 19. Lög 20. október um byggingarsamþykktir.

§ 4.

Nr. 19.
20.
Oktober.

Naar Repsforstanderskabet paa den i næst forudgaaende Paragraf angivne Maade har affattet en Bygningsvedtægt for et Handelssted, skal den fremlægges til Eftersyn paa et bekvemt Sted i Handelsstedet, efter en med 8 Dages Varsel stedsfunden Bekendtgørelse ved Opslag paa Stedet eller ved et Kirkemøde. Naar Vedtægten saaledes har været til Eftersyn i 14 Dage, skal Repsforstanderskabets Formand indkalde Stedets Indvaanere til et Møde til at drøfte Vedtægten. Paa dette Møde, hvor Formanden for Repsforstanderskabet fungerer som Leder af Forhandlingen, have alene de kommunale Vælgere Stemmeret; Vedtægten skal derefter drøftes paragrafvis. Til at foretage Forandringer i Vedtægtens enkelte Bestemmelser er det tilstrækkeligt, at over Halvdelen af de afgivne Stemmer ere derfor. Tilsidst sættes Vedtægten i sin Helhed under Afstemning, og hvis den derved bliver vedtaget af $\frac{3}{4}$ Dele af de Mødende, skal den indsendes til Sysselforstanderskabet, i modsat Fald er den for den Gang bortfalden.

§ 5.

En paa den i foranstaaende Paragraf beskrevne Maade lovlig oprettet Vedtægt skal optages til Forhandling paa Sysselforstanderskabets næste Møde; bliver den der vedtaget uforandret, skal den indsendes til Ministeriet; hvis der derimod paa Mødet vedtages Forandringer, skal disse af Repsforstanderskabets Formand forelægges Stedets Indvaanere i et af ham indkaldt Møde; bifaldes de paa dette med kvalificeret Majoritet, jfr. § 4, skal Sysselforstanderskabets Formand indsende Vedtægten til Ministeriet; bifaldes de af Sysselforstanderskabet foretagne Ændringer derimod ikke, skal dettes Formand ligefuldt indsende Vedtægten til Ministeriet, tilligemed Udskrift af det i Møderne passerede. Bifalder Ministeriet Vedtægten uforandret, saaledes som den er fremgaaet fra Sysselforstanderskabet og vedtaget af Handelsstedets Indvaanere, eller uforandret saaledes som den er fremgaaet fra Repsforstanderskabet og Stedets Indvaanere, bliver den at stadfæste. Hvis Ministeriet vil forandre enkelte Bestemmelser, bliver disse Forandringer at forelægge Handelsstedets Indvaanere paa den foran beskrevne Maade; bifaldes disse paa Mødet, skal Vedtægten stadfæstes af Ministeriet; men hvis de ikke af Mødet bliver vedtagne paa lovlig Maade, skal den ligefuldt stadfæstes af Ministeriet uforandret, medmindre den indeholder lovstridige Bestemmelser.

Stadfæstede Bygningsvedtægter skal offentliggøres i Regeringstidendens Afdeling B.

§ 6.

I Bygningsvedtægter skal det bestemmes, at der i Handelsstedet skal oprettes en Bygningskommission bestaaende af 5 Medlemmer. I et autoriseret Handelssted, som udgør en særskilt Kommune, skal Bygningskommissionen bestaa af Repsforstanderskabets Formand som Formand og 4 andre af Forstanderskabet valgte Medlemmer, deraf to af dets egen Midte. Men naar en Vedtægt er oprettet for et Handelssted, som ikke er en særskilt Kommune, skal Kommissionen bestaa af Repsforstanderskabets Formand som Formand, tvende Medlemmer, som Forstanderskabet vælger blandt Handelsstedets Indvaanere, og tvende andre, der vælges af de stemmeberettigede Indvaanere. De af Medlemmerne, der vælges udenfor Repsforstanderskabet, ere pligtige at modtage Valget, dog gælder de samme Undskyldningsgrunde og den samme Begrænsning med Hensyn til Funktionstiden som for Medlemmerne af Nr. 19. Lov 20. Oktober om Bygningsvedtægter.

Nr. 19. stjórnarlögunum; um aukakosningar í byggingarnefnd gildir og hið sama sem um auka-
^{20.} kosningar í hreppsnefndir.
 október.

Í samþykktum skal ennfremur ákveðið:

- A. Að byggingarnefnd skuli svo fljótt sem verða má, láta gjöra reglulegan uppdrátt af staðnum með strætum og opnum svæðum, eins og hún hefir áður ákveðið þau.
- B. Að nefndin hafi vald til að ákveða, að ef breikka þurfi stræti eða þoka einhverju eldra húsi aptur á við, til betri varnar húsbruna, eða til að fá greiðari veg um verzlunarstaðinn, þá skuli sjerhver, sem eigi óbyggða lóð, er veit að stræti, skyldur til að láta af hendi svo mikið af lóð þessari, sem þurfa þyki, til þess að strætið verði nógu breitt, og að sá, er húsið á, skuli vera skyldur til, er hann endurbætir húsið, að færa það aptur á við, eins og þarf, hvorttveggja gegn endurgjaldi, er 2 dómkvaddir menn meta eptir stærð og verði alls byggingarsvæðisins, og rýrnum þeirri, er það hefur orðið fyrir við það, að af því hefur verið tekið, eða hús flutt aptur á við, og skal greiða kostnað þann, er af þessu rís á sama hátt og gjöldin til hinna eiginlegu hreppsþarfa, ef um verzlunarstað er að ræða, sem er hreppur fyrir sig. Ef hins vegar er að ræða um verzlunarstað, sem er eigi hreppur fyrir sig, skal byggingarnefndin jafna kostnaði þessum niður á útsvarsskylda menn og fyrirtæki í verzlunarstaðnum eptir efnum og ástæðum. Um framlagning niðurfjöfnunar þessarar fer sem um niðurfjöfnun aukaútsvara og má kæra yfir henni á sama hátt, þannig að byggingarnefndin leggur fyrst úrskurð á kæruna, og síðan sýslunefnd. Sje hlutaðeigandi lóðareigandi eða húseigandi óánægður með endurgjald það, sem matsmenn hafa ákveðið, getur hann heimtað yfirmat, enda greiði hann sjálfur kostnað við yfirmatið, nema endurgjaldið verði hækkað.
- C. Að þegar byggt er nýtt hús, skuli ávallt vera 10 álna millibil milli þess og næsta húss, nema eldtraustur veggur, svo þykkur sem nefndin ákveður, sje á milli. Þó má byggja á þessu svæði grindur eða aðrar girðingar, er hæglega má brjóta niður.
- D. Að byggingarnefnd hafi heimild til þess að heimta, þegar nýtt hús skal byggja, að uppdráttur af húsinu skuli lagður fram, og að henni sje heimilt að heimta þær breytingar á húsinu, er henni þykir ástæða til, svo og, að hún geti ákveðið, að hús, sem ætluð eru til atvinnureksturs, sem hefur brunahættu í för með sjer, skuli byggð á afviknum stöðum, eða svo tryggilega útbúin, sem henni þykir þörf á vera, eða brunaábyrgðarlög skipa fyrir um. Ennfremur að nefndin skuli hafa stöðugt gætur á, að ný hús sjeu byggð eins og hún hefur ákveðið, og hafi eptirlit með aðalviðgjörðum á þeim.
- E. Að enginn megi byggja nýtt hús, eða láta framfara aðalviðgjörð á þeim, nema hann hafi áður fengið til þess skriflegt leyfi nefndarinnar.
- F. Að ef nokkur byrji á húsasmíðum, áður en hann hafi fengið skriflegt leyfi nefndarinnar, eða byggi öðruvísi en hún hefur ákveðið, þá skuli hann og yfirsmiður hússins sæta sektum frá 10—50 krónum, er renni í sjerstakan sjóð bæjarbúa, og að þar að auki megi rífa niður húsið, eða hluta af því, á kostnað eiganda, ef það er eigi byggt eptir þeim reglum, er nefndin hefur ákveðið, og að þeir sem byrja á aðalviðgjörð húss, áður en þeir hafa fengið leyfi nefndarinnar til þess, skuli sæta hinum sömu sektum.

Repsforstanderskabet i Henhold til Kommunalloven; om Suppleringsvalg til Bygnings- Nr. 19.
kommissionen gælder ogsaa det samme som med Hensyn til Suppleringsvalg til Reps- 20.
forstanderskabet. Oktober.

I Vedtægten skal endvidere bestemmes:

- A. At Bygningskommissionen skal snarest muligt lade optage et regulært Kort over Stedet med Anførelse af de af den bestemte Gader og Torve.
- B. At Kommissionen har Myndighed til at bestemme, at naar det til større Sikkerhed i Henseende til Ildsvaade eller for at skaffe en bekvemmere Færdsel er nødvendigt, at en Gade gives større Bredde eller en ældre Bygning rykkes ind, da skal enhver, som har en ubebygget, til Gaden stødende Plads, være pligtig at afstaa saa meget af denne sin Grund, som anses fornøden, til at give Gaden den behørig Bredde, ligesom ogsaa Ejeren af Bygningen skal ved Ombygning være pligtig at indrykke den efter Behov, begge Dele mod en Godtgørelse, som bliver at bestemme af to af Retten udmeldte Mænd i Forhold til hele Byggepladsens Størrelse og Værdi, og den Forringelse den ved Afstaaelsen og Indrykkelsen har lidt. De hertil medgaaede Udgifter udredes paa samme Maade som Udgifterne til den egentlige Kommunalforvaltning, hvis det drejer sig om et Handelssted, der udgør en særskilt Kommune. Hvis Talen derimod er om et Handelssted, der ikke udgør en særskilt Kommune, skal disse Udgifter af Bygningskommissionen paalignes bidragspligtige Personer og Foretagender paa Handelsstedet efter Formue og Lejlighed. Med Fremlæggelse af denne Paaligning forholdes paa samme Maade som med Hensyn til Paaligning af Ekstrabidrag, og paa samme Maade kan der føres Klage over den, saaledes at Klagen først afgøres af Bygningskommissionen, og derefter af Sysselforstanderskabet. Hvis vedkommende Grundejer eller Husejer er misfornøjet med den af Vurderingsmændene bestemte Godtgørelse, kan han forlange Overvurdering; Udgiften herved afholdes af ham selv, medmindre Godtgørelsen bliver forhøjet.
- C. At der ved Opførelsen af en ny Bygning altid skal være et Mellemrum af 10 Alen til det næste Hus, medmindre en ildfast Gavl af en af Kommissionen fastsat Tykkelse anbringes derimellem. Dog kan der her opføres Stakitter, eller andre saadanne Indhegninger som hurtigt kan nedrives.
- D. At Bygningskommissionen, naar en ny Bygning skal opføres, kan forlange, at Tegning af denne samtidig forelægges, og at den kan forlange de Forandringer i samme foretagne, som den anser for hensigtsmæssige, samt at den kan bestemme, at Huse bestemte til en med Ildfare forbunden Næringsdrift, skal opføres paa afsidesliggende Steder, eller da paa en saadan Maade, som af den findes forsvarelig, eller Brandforsikringsbestemmelser mulig bestemme. Endvidere at den skal have stadigt Tilsyn med, at alle nye Bygninger opføres paa den foreskrevne Maade, samt føre Opsyn med Hovedreparationer paa disse.
- E. At ingen maa opføre et nyt Hus eller foretage Hovedreparationer paa ældre Bygninger, medmindre han iforvejen har dertil erhvervet Kommissionens skriftlige Tilladelse.
- F. At dersom nogen begynder paa noget Bygningsarbejde, førend han dertil har erholdt Kommissionens skriftlige Tilladelse, eller bygger anderledes, end af den bestemt, da bør saavel han som vedkommende Mester bøde fra 10—50 Kroner til en særlig Kasse paa Stedet, og kan Bygningen derhos, eller Dele af denne, nedrives paa Ejers Bekostning, saavidt den ikke er indrettet efter de af Kommissionen fastsatte Regler, samt at den, der begynder paa en Hovedreparation af en Bygning uden dertil at have erholdt Kommissionens Tilladelse, skal ikendes de samme Bøder.

Nr. 19. G. Að byggingarnefnd hafi vald til að semja sjerstaka reglugjörð um byggingu húsa, að því er snertir stærð herbergja, hæð undir lopt, útbúnað reykhláfa, fjarlægð ofna frá pili og útbúnað í kringum þá — til þess að afstýra brunahættu — styrkleika innviða í húsum, ytri „klæðningu“ o. s. frv. Þó öðlast sú reglugjörð fyrst gildi, er stjórnarráðið hefur samþykkt hana.

20.
október.

7. gr.

Byggingarnefndin skal halda sjerstaka fundarbók, er hún ritar í allar gjörðir sínar, og skal hún undirskrifuð við lok hvers fundar eða hvernar gjörðar af öllum viðstöddum nefndarmönnum; heimilt er þeim, sem eigi er samþykkur ályktuninni, að láta bóka ágreiningsatkvæði sitt. Ennfremur skal nefndin halda lóðabók, dagbók yfir öll innkomin brjef og brjefabók. Bækur þessar skulu kostaðar af hinum sjerstaka sjóði bæjarbúa, en ef hann hrekkur eigi til, þá af sveitarsjóði, eins þar sem verzlunarstaður er eigi sjerstakt hreppsfjelag.

8. gr.

Með mál um brot á samþykktum eptir lögum þessum skal farið sem opinber lögreglumál, og skal oddviti byggingarnefndar kæra þau tafarlaust fyrir lögreglustjóra.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 20. október 1905.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

G. At Bygningskommissionen har Myndighed til at affatte et særskilt Reglement for Nr. 19. Huses Bygning, for saa vidt angaar Værelsernes Størrelse, deres Højde til Loftet, 20. Oktober. Skorstenes Indretning, Ovnes Afstand fra Væggen og Indretningen af deres nærmeste Omgivelser til Forebyggelse af Brandfare, det indvendige Tømmers Styrke, den ydre Beklædning m. v. Et saadant Reglement erholder dog først Gyldighed, naar det sanktioneres af Ministeriet.

§ 7.

Bygningskommissionen skal holde en særskilt Protokol, hvori alle dens Forhandlinger indføres; ved hvert Mødes eller Forhandlings Slutning, underskrives den af alle Kommissionens tilstedeværende Medlemmer, dog kan den, der ikke er enig i Beslutningen, lade Bogen tilføre sin afvigende Mening. Endvidere skal Kommissionen føre et Grundregister, Journal over indkomne Breve og en Kopibog. Omkostninger til disse Bøgers Anskaffelse udredes af Stedets særlige Fond, men dersom den ikke strækker til, af Repskassen, ogsaa der hvor Handelsstedet ikke udgør en egen Kommune.

§ 8.

Overtrædelser af Vedtægter i Henhold til denne Lov behandles som offentlige Politisager, og skal de af Bygningskommissionens Formand ufortøvet indberettes til Politimesteren.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 20. Oktober 1905.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 20. Oktober 1905.

H. Hafstein.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 20.
20.
október.

Lög

um

samþykktir um kynbætur nautgripa.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,

Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Sýslunefndum veitist heimild til að gjöra samþykktir um kynbætur nautgripa á þann hátt, er segir í lögum þessum.

2. gr.

Þegar sýslunefnd álitur hagfellt að gjöra samþykkt fyrir alla sýsluna eða nokkurn hluta hennar, skal hún kveðja til almenns fundar í hjeraði því eða á því svæði, sem ætlast er til að samþykktin nái yfir, og eiga atkvæðisrjett á þeim fundi allir þeir, er þar búa og kosningarrjett hafa til alþingis.

Sýslunefnd kveður á um fundarstað og fundardag með nægum fyrirvara; er sýslumaður fundarstjóri, eða einhver sýslunefndarmanna er nefndin kys til þess, og skal hann hafa kjörskrá við höndina.

Ef fundarstjóri verður að takast ferð á hendur, til þess að halda fundinn, ber að greiða honum 2 kr. á dag í fæðispeninga, og ferðakostnað að auki eptir reikningi, er sýslunefndin úrskurðar, og greiðist það gjald úr sýslusjóði.

3. gr.

Sýslunefndin semur frumvarp til samþykktar þeirra, er hún vill koma á, og ber undir álit og atkvæði funda þeirra, er rætt er um í 2. gr. Samþykki fundarmenn frumvarp sýslunefndar með $\frac{2}{3}$ hlutum atkvæða þeirra, er greidd hafa verið, skal hún senda frumvarpið stjórnarráðinu til staðfestingar. En ef breytingartillögur hafa verið gjörðar við frumvarpið á fundinum og samþykktar með $\frac{2}{3}$ atkvæða, setur sýslunefndin þær inn í frumvarpið, ef henni þykir þær á rökum byggðar, og sendir það síðan stjórnarráðinu til staðfestingar; en áliti sýslunefndin, að breytingartillögurnar eigi ekki að takast til greina, ber hún frumvarp sitt að nýju undir atkvæði hjeradsmanna. Verði það þá samþykkt með $\frac{2}{3}$ atkvæða, ber að senda það stjórnarráðinu til staðfestingar.

Það frumvarp eða breytingaratkvæði við frumvarp, sem eigi hefur verið samþykkt með $\frac{2}{3}$ atkvæða, er fallið, og má eigi koma fram í nýju frumvarpi sýslunefndar fyrir en að ári liðnu.

Nr. 20. Lög 20. október um samþykktir um kynbætur nautgripa.

Lov

om

Nr. 20.
20.
Oktober.

Vedtægter angaaende Forædling af Kvægracen.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg.

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Sysselforstanderskaberne bemyndiges til at affatte Vedtægter angaaende Forædling af Kvægracen paa den Maade, som nærværende Lov foreskriver.

§ 2.

Naar et Sysselforstanderskab finder det hensigtsmæssigt at oprette en Vedtægt for hele Sysselet eller for en Del af samme, har det at indkalde et almindeligt Møde i det Distrikt eller Landomraade, for hvilket Vedtægten paatænkes at skulle gælde, og have alle der bosatte Personer, som ere valgberettigede til Altinget, Stemmeret paa dette Møde.

Sysselforstanderskabet bestemmer Stedet og Dagen for Mødet med tilstrækkeligt Varsel. Forhandlingerne paa Mødet ledes af Sysselmanden, eller efter Forstanderskabets Bestemmelse af et andet af dets Medlemmer, der paaser Valglisternes Tilstedeværelse paa selve Mødet.

Dersom Mødets Leder maa foretage en Rejse for at holde Mødet, erholder han 2 Kr. om Dagen i Diæter, og desuden Rejseomkostninger efter Regning, som Sysselforstanderskabet deciderer og som udbetales af Sysselets Kasse.

§ 3.

Sysselforstanderskabet affatter Forslag til saadanne Vedtægter, som det vil have oprettede, og forelægger dette for de i § 2 omhandlede Møder til Erklæring og Afstemning. Naar Forsamlingen vedtager Sysselforstanderskabets Forslag med $\frac{2}{3}$ af de afgivne Stemmer, har Forstanderskabet at indsende Forslaget til Ministeriet til Stadfæstelse. Men er der paa Mødet fremkommet Ændringsforslag til Forslaget, som ere blevne vedtagne med $\frac{2}{3}$ af de afgivne Stemmer, optager Sysselforstanderskabet dem i Forslaget, for saa vidt det finder dem begrundede, og indsender dette derefter til Ministeriet til Stadfæstelse. Anser derimod Sysselforstanderskabet Ændringsforslagene for uantagelige, forelægger det paa ny sit Forslag for Distriktets Beboere til Afstemning, og hvis dets Forslag da bliver vedtaget med $\frac{2}{3}$ af de afgivne Stemmer, bør det indsendes til Ministeriet til Stadfæstelse.

Det Forslag eller Ændringsforslag, som ikke er blevet vedtaget med $\frac{2}{3}$ af de afgivne Stemmer, betragtes som bortfaldet, og maa ikke genoptages i et nyt Udkast fra Sysselforstanderskabet førend efter et Aars Forløb.

Nr. 20. Lov 20. Oktober om Vedtægter angaaende Forædling af Kvægracen.

Nr. 20.
20.
október.

4 gr.

Nú virðist stjórnarráðinu, að fyrirmæli samþykktar gangi of nærri rjetti manna eða að þær komi á einhvern hátt í bága við lög eða grundvallarreglur laganna, og synjar það þá um staðfestingu sína, en skýra skal það sýslunefndinni frá ástæðum fyrir neituninni. Að öðrum kosti staðfestir það samþykktina, skipar fyrir um birtingu hennar og ákveður, hvenær hún skuli öðlast gildi, og er hún upp frá því skuldbindandi fyrir alla þá, sem búa innan takmarka þess svæðis, er samþykktin nær yfir.

Nú vilja menn nema samþykkt úr gildi, eða breyta henni, og fer um það eftir öllum sömu reglum, og fyrir er mælt í lögum þessum um stofnun hennar.

5. gr.

Nú er samþykkt um kynbætur nautgripa löggilt, og má þá ekkert graðneyti eldra en 5 mánaða ganga á því svæði, er samþykkt nær yfir, nema að það sje í öruggu hliðarhafti, eður annari fullgildri gæzlu, svo sem samþykkt mælir nánar um. Sá sem brýtur þetta ákvæði, hvort sem hann er á samþykktarsvæðinu eða utan þess, skal greiða skaðabætur til þess eða þeirra, er skaða líða af yfiringangi nauts. Þar sem kynbótafjelag nautgripa hefur verið stofnað, má í samþykkt ákveða, að eigi megi nota önnur naut til undaneldis á fjelagssvæðinu en þau, er fjelagið hefur valið til kynbóta.

6 gr.

Í samþykkt skal ávallt ýtarlega ákveða um eptirlit það, er þarf til þess, að hennar sje gætt, og hvernig kostnað við það skal greiða.

7. gr.

Fyrir brot mót löggiltri samþykkt skal ákveða sektir frá 5—50 kr., er renna í sveitarsjóð, þar sem brotið er framið.

8. gr.

Með brot mót samþykktum skal fara sem almenn lögreglumál.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 20. október 1905.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.
(L. S.)

H. Hafstein.

§ 4.

Nr. 20.
20.
Oktober.

Finder Ministeriet, at en Vedtægts Bestemmelser træder Enkeltmands Ret for nær eller paa en eller anden Maade komme i Strid med Lovene eller Lovenes Grundsatninger, nægter det at stadfæste Vedtægten og tilkendegiver Sysselforstanderskabet Grundene til sit Afslag. I modsat Fald stadfæster det Vedtægten, foranstalter den bekendtgjort, samt bestemmer, naar den skal træde i Kraft, hvorefter den er forbindende for alle, som bo inden det Landomraades Grænser, for hvilket Vedtægten skal gælde.

Med Vedtægters Ophævelse eller Forandring skal forholdes efter alle de samme Regler som i nærværende Lov fastsat med Hensyn til deres Oprettelse.

§ 5.

Paa et Landomraade, for hvilket en Vedtægt angaaende Forædling af Kvægracen er bleven autoriseret, maa der ikke gaa Tyre, der ere mere end 5 Maaneder gamle, med mindre de ere i en solid Sidehilde eller ere under anden sikker Forvaring, som i Vedtægten nærmere foreskrives. Den som overtræder denne Bestemmelse, hvad enten han bor paa det Landomraade, for hvilket Vedtægten gælder eller ej, skal yde Erstatning til den eller dem, som Tyren forvolder Skade. Paa Steder, hvor en Forening til Forædling af Kvægracen er bleven oprettet, kan det i Vedtægten bestemmes, at der ikke kan benyttes andre Tyre som Avlsdyr end de af Foreningen udsete.

§ 6.

Enhver Vedtægt bør indeholde nøjagtig Forskrift angaaende det til dens Overholdelse nødvendige Tilsyn, samt angaaende Afholdelsen af Omkostningerne derved.

§ 7.

For Overtrædelse af en autoriseret Vedtægt fastsættes Bøder af 5—50 Kr., som tilfalde den Kommunekasse, hvor Forseelsen er begaaet.

§ 8.

Overtrædelser af Vedtægterne behandles som offentlige Politisager.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 20. Oktober 1905.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 20. Oktober 1905.

H. Hafstein.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 21.

20.
október.

Lög

um

skýrslur um alidýrasjúkdóma.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallið á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Landsstjórninni ber að annast um, að teknar sjeu árlega skýrslur um hina helztu alidýrasjúkdóma hjer á landi, og skipar hún fyrir um, hver stjórnarvöld skuli vinna að skýrslum þessum.

2. gr.

Stjórnarráðið semur reglugjörð um fyrirkomulag skýrslanna og samning þeirra, og annast um, að út sjeu gefin á kostnað landssjóðs eyðublöð undir þær.

3. gr.

Þeir, sem alidýr eiga eða hafa undir hendi, skulu, svo sem þeir framast vita, skýra stjórnarvaldi því, er skýrslanna krefur, frá þeim sjúkdómum, sem komið hafa á skýrsluárinu í alidýr þeirra, og gefa þar að lútandi upplýsingar, allt eptir því sem fyrir er mælt í reglugjörð þeirri, sem um getur í 2. gr.

4. gr.

Gefi nokkur vísvitandi rangar skýrslur um nokkur þau atriði, er um er spurt samkvæmt 1. gr. þessara laga, eða neiti nokkur að staðfesta skýrslu sína með vottorði upp á æru og trú, varðar það sektum frá 10—200 kr.

Tregðist nokkur við að láta þær upplýsingar í tje, sem lög þessi bjóða og mælt verður fyrir um í reglugjörð, má þröngva honum til þess með dagsektum, 1—5 kr. á dag.

Lögreglustjóri ákveður dagsektir með úrskurði, er birta skal hlutaðeiganda á venjulegan hátt.

5. gr.

Með brot gegn lögum þessum skal farið sem almenn lögreglumál.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 20. október 1905.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.
(L. S.)

H. Hafstein.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Lov

om

Beretninger angaaende Sygdomme hos Husdyrene.

Nr. 21.
20.
Oktober.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Regeringen drager Omsorg for, at der aarlig optages Beretninger om de vigtigste Sygdomme hos Husdyrene her i Landet, og bestemmer, af hvilke Myndigheder Beretningerne skal udarbejdes.

§ 2.

Ministeriet affatter et Regulativ om Beretningernes Form og Maaden, hvorpaa de skal tilvejebringes, og foranstalter paa Landskassens Bekostning Udgivelse af Ske maer for dem.

§ 3.

Ejere af Husdyr samt de, der have Husdyr i deres Varetægt, skulle efter bedste Vidende indberette til de Myndigheder, der optage Beretningerne, hvilke Sygdomme der i det Aar, for hvilket Beretningen skal gives, har hjemsøgt deres Husdyr, og give nærmere Oplysninger desangaaende, alt paa den Maade, som bliver foreskrevet i det i § 2 omhandlede Regulativ.

§ 4.

Dersom nogen mod bedre Vidende fremkommer med urigtige Opgivelser om de Genstande, hvorom Oplysning søges i Henhold til denne Lovs § 1, eller nægter at bekræfte sin Opgivelse med en Forsikring paa Tro og Love, straffes saadant med Bøder paa 10—200 Kr.

Undlader nogen at yde de i nærværende Lov og nævnte Regulativ forlangte Oplysninger, kan han ved Dagsmulfter af 1—5 Kr. tvinges dertil.

Politimesteren bestemmer Dagsmulfterne ved en Kendelse, der forkyndes for den paagældende paa sædvanlig Maade.

§ 5.

Overtrædelser af denne Lov behandles som offentlige Politisager.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 20. Oktober 1905.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 20. Oktober 1905.

H. Hafstein.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 22.
20.
október.

Lög

um

gaddavírsgirðingar.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Á fjárhagstímabilinu 1906 og 1907 annast landsstjórnin útvegum á samskonar girðingarefni, og lög um túngirðingar frá 19. desember 1903 hljóða um, fyrir sýslufjelög, sveitarfjelög, búnaðarfjelög og samvinnu-kaupfjelög.

Á því fjárhagstímabili er jafnframt frestað framkvæmd laga um túngirðingar, að undantekinni 16. grein laganna og því ákvæði 17. greinar, er hana varðar, og gilda ákvæði 16. greinar um allar gaddavírsgirðingar.

Þó ber stjórninni að afgreiða þær pantanir, samkvæmt túngirðingalögunum, sem komnar eru til hennar innan ársloka 1905.

2. gr.

Landsstjórnin birtir almenningi í tæka tíð verð á girðingarefni því, sem hún útvegar, og nánari fyrirmæli um það, hvers fjelögin verða að gæta, til þess að pöntunum þeirra verði sinnt.

3. gr.

Eigi má setja gaddavírsgirðingar á mörkum landa eða lóða, nema sá eða þeir leyfi, sem land eða lóð eiga á móti.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 20. október 1905.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Lov

om

Pigtraadsindhegninger.

Nr. 22.
20.
Oktober.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

I Finansperioden 1906 og 1907 besørger Regeringen Indkøb af samme Slags Indhegningsmateriale for Sysselkommuner, Repskommuner, Landbrugsselskaber og kooperative Forbrugsforeninger, som omhandles i Lov af 19de Decbr. 1903 om Indhegning af Hjemmemarker.

For den nævnte Finansperiode er derhos Iværksættelsen af Loven om Indhegning af Hjemmemarker udsat, med Undtagelse af Lovens § 16, og den til samme hørende Bestemmelse i § 17, hvorhos Forskrifterne i § 16 skulle gælde om alle Pigtraadsindhegninger. Bestillinger af Indhegningsmateriale i Henhold til Loven om Indhegning af Hjemmemarker, der ere indkomne til Regeringen inden Udgangen af 1905, ville dog være at effektuere.

§ 2.

Regeringen offentliggør i betimelig Tid Prisen paa det Indhegningsmateriale, som den anskaffer, samt nærmere Forskrifter om, hvad de paagældende Kommuner og Foreninger have at iagttage for at faa deres Bestillinger effektuerede.

§ 3.

Pigtraadsindhegninger maa ikke anbringes paa Grænseskel mellem Jorder og Grunde, med mindre den eller de, som den tilgrænsende Jord eller Grund tilhører, dertil give deres Samtykke.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 20de Oktober 1905.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 20. Oktober 1905.

H. Hafstein.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 23.
20.
október.

Lög um

breyting á opnu brjefi 26. jan. 1866 um byggingarnefnd á Ísafirði.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Ákvæði það í opnu brjefi 26. jan. 1866 um byggingarnefnd á Ísafirði, að ávallt skuli vera 10 álna svæði autt milli nágrannahúsa, skal úr lögum numið. Á steinhúsum mega þó eigi vera gluggar, dyr, nje önnur op á veggjum, er vita að annars manns lóð, nema því að eins, að veggurinn sje að minnsta kosti 5 ál. frá lóðarmörkum, og að því er kemur til timburhúsa, þá skal hvert einstakt hús vera greint frá næsta húsi með eldvarnagaffi, ef bilið milli þeirra er minna en 10 ál., enda þyki byggingarnefndinni eigi viðsjárvert af sjerstökum ástæðum, að húsin standi svo nálægt hvort öðru.

Eldvarnagaffi er hjer talinn veggur úr (tigul-)steini, einhlaðinn að minnsta kosti og oplaus, er taki 6 þumlunga að minnsta kosti upp yfir þakið á hærra húsinu, og sje ei minna en 7—8 þumlunga þykkur.

2. gr.

Það skal hjer eptir bannað, að gjöra hús eða bæi af torfi.

3. gr.

Heimilt skal byggingarnefndinni, ef $\frac{2}{3}$ hlutar allra nefndarmanna samþykkja það, að banna þvílíkan ytri frágang á húsum og girðingum, er að hennar álitu lýtur eða óþryðir útlit bæjarins, og leggja fyrir þann, er á móti brýtur, að lagfæra það sem ábótavant þykir. Slíkum ákvæðum nefndarinnar getur sá, er hlut á að máli, skotið til stjórnnarráðsins, og leggur það fullnaðarúrskurð á málið.

4. gr.

Nú reisir einhver nýtt hús eða gjörir verulegar breytingar á eldra húsi, og er hann þá skyldur til, þegar byggingarnefnd krefst þess, og áður en byrjað er á húsmíðinni eða breytingunni, að láta nefndinni í tje uppdrátt af húsinu, er ljóslega megi sjá af fyrirkomulag þess.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 20. október 1905.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Lov

om

Forandring i Plakat af 26de Januar 1866 angaaende en Bygningskommission i Isafjord.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Den Bestemmelse i Plakat af 26de Januar 1866 angaaende Oprettelsen af en Bygningskommission i Købstaden Isafjord, at der altid bør være et frit Rum af 10 Alen mellem Nabohuse, ophæves. Paa Stenbygninger maa der dog i de mod anden Mands Grund vendende Mure ikke anbringes Vinduer, Døre eller andre Aabninger, medmindre Muren er fjærnet mindst 5 Alen fra Skellet til Nabogrunden, og for saa vidt angaar Træbygninger, skal hver enkelt Bygning være adskilt fra Nabobygningen ved en Brandgavl, naar Afstanden imellem dem er mindre end 10 Alen, forudsat af Bygningskommissionen ikke af særlige Hensyn finder Betænkelighed ved at Bygningerne staa hinanden saa nær.

Ved Brandgavl forstaas her en Mur af (Mur-) Sten af mindst een Stens Tykkelse, hvori der ikke er nogen Aabning, og som rækker mindst 6 Tommer op over Taget af det højeste af Husene, samt har en Tykkelse af mindst 7—8 Tommer.

§ 2.

Opførelse af nye Bygninger af Græstørv er herefter forbudt.

§ 3.

Bygningskommissionen bemyndiges til, naar $\frac{2}{3}$ af dens samtlige Medlemmer stemmer derfor, at tage Beslutning om at forbyde saadan ydre Udstyrelse af Bygninger og Indhegninger, ved hvilken Byens Udseende efter Kommissionens Skøn vilde lide eller vansires, samt at paalægge den, der maatte handle herimod, at raade Bod paa det i saa Henseende mangelfulde. En saadan Beslutning kan af vedkommende indannes til Ministeriet til endelig Afgørelse.

§ 4.

Enhver, der opfører en ny eller gør væsentlige Forandringer ved en ældre Bygning, er pligtig paa Forlangende, forinden Opførelsen eller Ombygningen paa-begyndes, at tilstille Bygningskommissionen Plan over Bygningen, der tydelig fremstiller sammes Indretning.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 20. Oktober 1905.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 20. Oktober 1905

H. Hafstein.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 24.
20.
október.

Lög

um

heimild til lóðarsölu fyrir Ísafjarðarkaupstað.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Låenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Þá er beðið er um útmæling á lóð undir hús í landareign bæjarins, hvort heldur er á verzlunarlóðinni eða utan hennar, getur bæjarstjórn heimtað endurgjald fyrir lóðina, og skal bæjarstjórn ákveða verð hvernar lóðar eptir tillögu byggingarnefndar.

2. gr.

Nú kaupir einhver af bænum lóð undir hús, og skal þá hús reist á lóðinni áður en 2 ár eru liðin frá því, er kaupin fóru fram, ella fellur lóðin aptur til bæjarins endurgjaldslaust. Þá má bæjarstjórn lengja frest þennan allt að einu ári. Kaupandi skal og fá endurgjaldin eptir óvilhallra man namati þau verk, sem hann hefur unnið til umbóta á lóðinni.

3. gr.

Andvirði seldra lóða leggist í sjerstakan sjóð, og setur stjórnarráðið eptir tillögum bæjarstjórnar reglur um stjórn sjóðsins og notkun hans.

4. gr.

Lög þessi öðlast gildi þann dag, sem útkoma þeirra er birt í B-deild stjórnartíðindanna.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalíuborg, 20. október 1905.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Lov

om

Nr 24.
20.
Oktober.

Hjemmel for Isafjord Købstad til Salg af Byggegrunde.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Naar der begæres Udmaaling af Byggegrund paa Købstadens Grund, hvad enten det er paa Handelsgrunden eller udenfor denne, kan Bybestyrelsen forlange Vederlag for Grunden, hvis Købesum bestemmes af Bybestyrelsen efter Indstilling fra Bygningskommissionen.

§ 2.

Paa en Byggegrund, der købes af Byen, skal en Bygning opføres inden 2 Aars Forløb efter Købet, i modsat Fald falder Grunden tilbage til Byen uden Vederlag. Bybestyrelsen kan dog forlænge denne Frist med indtil eet Aar. Køberen erholder Godtgørelse efter uvillige Mænds Skøn for de Arbejder, han maatte have udført paa Grunden til dens Forbedring.

§ 3.

Af Købesummerne for Grundene skal der dannes en særskilt Fond, om hvis Bestyrelse og Anvendelse der gives Regler af Ministeriet efter Indstilling fra Bybestyrelsen.

§ 4.

Denne Lov træder i Kraft den Dag, da dens Emanation bekendtgøres i Regeringstidendes Afdeling B.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 20. Oktober 1905.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 20. Oktober 1905.

H. Hafstein.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 25.
20.
október.

Lög

um

ákvörðun verzlunarlóðarinnar í Vestmannaeyjum.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

Svæði það, sem reisa má á verzlunarhús í Vestmannaeyjum, skal takmarkast að norðan af höfninni, að vestan af beinni línu úr vesturhorni Juliushaabsverzlunar-
lóðar í útnorðurhorn Uppsalalóðar, að sunnan af beinni línu þaðan í landnorðurhorn
Forna-Landagarðs og þaðan í landsuðurhorn Eystri-Landalóðar, og að austan af
beinni línu þaðan í merkistein á landnorðurhorni Garðsverzlunarlóðar, við svokall-
aðan „Skans“.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalíuborg, 20. október 1905.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Lov

om

Bestemmelse af Handelsgrunden paa Vestmanøerne.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Grænserne for den til Handelsanlæg paa Vestmanøerne bestemte Grund skal dannes mod Nord af Havnen, mod Vest af en lige Linie fra Juliusbaabs-Handelsgrunds vestlige Hjørne til Uppsala-Grunds nordvestlige Hjørne, mod Syd af en lige Linie derfra til Forna-Landagards nordøstlige Hjørne og derfra til Eystri-Landa-Grunds sydøstlige Hjørne og mod Øst af en lige Linie derfra til en Grænsesten i Gards-Handelsgrundens nordøstlige Hjørne, ved den saakaldte „Skans“.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 20. Oktober 1905.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 20. Oktober 1905.

H. Hafstein.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 26.
20.
október.

Lög

um

vátrygging sveitabæja og annara húsa í sveitum, utan kauptúna.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

I. kafli.

Um brunabótasjóði sveitarfjelaga.

1. gr.

Sveitarfjelögum á Íslandi er heimilt að stofna með skylduábyrgð brunabótasjóði fyrir bæi og hús í hreppum utan kauptúna. Lög þessi tiltaka verkssvið þeirra, en fyrirkomulagið skal ákveðið í reglugjörð.

2. gr.

Brunabótasjóður bætir tvo þriðju hluta alls þess brunaskaða á húsum, vátryggðum í sjóðnum, úr hverju efni sem þau eru byggð, nema eigandi, kona hans, eða nánustu erfingjar hafi af ásettu ráði eða stórkostlegu hirðuleysi valdið brunanum, eða bruninn er svo lítill að eigi nemi 20 kr. í 2,000 kr. húseignum og meiri, eða 1 % á minni húseignum. Til brunaskaða teljast og skemmdir á vátryggðum húsum, sem stafa af björgunartilraunum.

3. gr.

Til húsa telst allt múrfast og naglfast, þar á meðal eldstór, ofnar, föst rúmstæði o. s. v.

4. gr.

Skylduábyrgð hvílir á öllum íbúðarhúsum, sem liggja utan kauptúna, úr hverju efni sem þau eru byggð, og geymsluhúsum, sem þeim eru áföst, þó svo, að virðingarverð húsa eða húsaþyrpinga, sem í sameiginlegri brunahættu eru, fari eigi fram úr 6,000 kr. Heimilt er og að vátryggja í brunabótasjóðum hreppanna peningshús, hlöður og önnur hús til ábúðarnota.

Nr. 26. Lög 20. október um vátrygging sveitabæja og annara húsa í sveitum, utan kauptúna.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Lov

om

Nr. 26.
20.
Oktober.

Brandforsikring af Bøndergaarde og andre Bygninger paa Landet udenfor Handelsstederne.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

I. Afsnit.

Om Kommunernes Brandkasser.

§ 1.

Kommuner i Island have Ret til at oprette Brandkasser med Forsikringspligt for Gaarde og Huse inden Reppen udenfor Handelsstederne. Deres Forretningsomraade bestemmes ved nærværende Lov, medens deres nærmere Indretning fastsættes ved et Reglement.

§ 2.

Brandkassen erstatter to Trediedele af al ved Brand foraarsaget Skade paa de i den forsikrede Bygninger uden Hensyn til, af hvilket Materiale de er opførte, med mindre Ejeren, hans Hustru eller nærmeste Arvinger med Forsæt, eller ved grov Uagtsomhed have foraarsaget Branden, eller Branden er saa ubetydelig, at Skaden ikke andrager 20 Kr. paa Bygninger af en Værdi af 2,000 Kr. eller derover, eller 1 pCt. paa mindre Bygninger. Som Brandskade regnes ogsaa Beskadigelser af forsikrede Bygninger, hidrørende fra Redningsforsøg.

§ 3.

Til Bygninger regnes alt mur- og nagelfast, deriblandt Kogeindretninger, Kakkelovne, faste Sengesteder o. s. v.

§ 4.

Forsikringspligten paahviler alle udenfor Handelsstederne beliggende Vaaningshuse, uden Hensyn til, af hvilket Materiale de ere opførte, samt de Pakhuse der ere byggede til dem, dog ikke naar Vurderingssummen for Bygningerne eller de samme Brandfare underkastede Bygningskomplekser overskrider 6,000 Kr. Det er tilladt i Kommunernes Brandkasser ogsaa at forsikre Staldbygninger, Lader og andre ved Jordbrug benyttede Bygninger.

Nr. 26. Lov 20. Oktober om Brandforsikring af Bøndergaarde og andre Bygninger paa Landet udenfor Handelsstederne.

Nr. 26. Ennfremur er heimilt með samþykki meiri hluta atkvæðisbærra húsráðenda, að taka til ábyrgðar í brunabótasjóði hrepps samskonar hús og í hreppnum, þótt þau sjeu í öðrum hreppi, ef ástæður þar banna, að stofnaður sje brunabótasjóður samkvæmt lögum þessum.

20.
október.

Sá er undanþeginn skylduábyrgð í sjóðnum, er sýnir sveitarstjórn árlega skilríki fyrir því, að hann hafi vátryggt hús sín í áreiðanlegu erlendu brunabótafjelagi.

5. gr.

Tekist getur brunabótasjóður á hendur ábyrgð að $\frac{2}{3}$ í húsi eða húsaþyrping í sameiginlegri brunahættu, þó hærra verði nemi en 6,000 kr., ef sveitarstjórn og stjórnarráð samþykkja.

6. gr.

Hvergi má vátryggja annarsstaðar þann þriðja hluta húsa, sem ekki er vátryggður samkvæmt lögum þessum.

7. gr.

Húsráðendur þeir, er atkvæðisrjett eiga í sveitamálum, geta á lögmætum fundi stofnað brunabótasjóð samkvæmt lögum þessum. Meiri hluti atkvæða allra atkvæðisbærra húsráðenda í hreppnum ræður úrslitum, en þá skal hver húsráðandi, sem jafnframt er eigandi að húseign, sem hann sjálfur notar, og er 500 kr. virði eða meira, hafa 2 atkvæði. Fundur er lögmætur, þá er hreppsnefnd boðar hann öllum húsráðendum með skriflegu fundarboði með tveggja vikna fyrirvara að minnsta kosti, enda sje þar til tekið, um hver mál atkvæðagreiðsla skuli fram fara.

Nú er samþykkt að stofna brunabótasjóð eptir því, sem fyr var sagt, og skal þá sveitarstjórn tilkynna það tafarlaust stjórnarráði Íslands.

8. gr.

Sveitarsjóður ábyrgist allar þær skyldur og skuldbindingar, er hvíla á brunabótasjóði hreppsins, og greiðir brunabætur, ef brunabótasjóðurinn hrekkur ekki til. En brunabótasjóður endurborgar sveitarsjóði svo fljótt, sem því verður viðkomið. Skal þá auka iðgjöld til brunabótasjóðs, svo sem sveitarstjórn þykir við þurfa, og eigi minna en svo, að skuldin við sveitarsjóð greiðist á næstu 10 árum af auka-iðgjöldum.

Nú hafa tveir eða fleiri hreppar samþykkt að stofna brunabótasjóði, og geta þá sveitarstjórnir þeirra, að fengnu samþykki meiri hluta atkvæða húsráðenda samkvæmt 7. gr. á almennum fundi komið sjer saman um að sameina brunabótasjóði þeirra. Hvíla þá skuldbindingar allar óskiptar á hinum sameiginlega brunabótasjóði þessara hreppa. Tekur hver sveitarsjóður þá tiltölulega þátt í gjöldum til brunabótasjóðsins eptir iðgjöldum þeim, sem greidd eru úr hreppnum. Innheimtu á iðgjöldum, reikningsskil o. fl. annast hver sveitarstjórn í sínum hreppi, eins og ákveðið er í síðasta hlut 9. gr. og 10.—12. gr., en sveitarstjórnin í þeim hreppnum, sem hæst iðgjöld greiðir, tekur á móti og ávaxtar iðgjöldin (sbr. 9. gr. 1. málslíð), hafi hlutaðeigandi sveitarstjórnir ekki öðruvísi um samið.

Ligeledes er det tilladt, med Samtykke fra Flertallet af stemmeberettigede Nr. 26. Husfædre, at modtage til Forsikring i Reppens Brandkasse Bygninger af samme Slags som de inden Reppen forsikrede, endskønt de er beliggende i en anden Rep, hvis de der stedfindende Forhold ere til Hinder for Oprettelsen af en Brandkasse overensstemmende med nærværende Lov. 20. Oktober.

Undtagen for Forsikringspligt i Brandkassen er enhver, der aarlig foreviser for Kommunalbestyrelsen Bevisligheder for, at han har forsikret sine Bygninger i et paalideligt udenlandsk Brandforsikringsselskab.

§ 5.

En Brandkasse kan overtage Forsikring af $\frac{2}{3}$ af en Bygning eller et fælles Brandfare underkastet Bygningskompleks, selv om Værdien overstiger 6,000 Kr., hvis Kommunalbestyrelsen og Ministeriet giver Samtykke dertil.

§ 6.

Den Trediedel i Bygninger, som i Medfør af nærværende Lovs Bestemmelser ikke forsikres, maa heller ikke brandforsikres andetsteds.

§ 7.

Paa et lovligt Møde kunne stemmeberettigede Husfædre, som have Stemmeret i kommunale Sager, oprette en Brandkasse overensstemmende med denne Lov. Flertallet af alle Reppens stemmeberettigede Husfædres Stemmer afgør Udfaldet, dog at enhver Husfader, som ejer en af ham selv benyttet Bygning af mindst 500 Kroners Værdi, har to Stemmer. Mødet er lovligt, naar Repsbestyrelsen sammenkalder Mødet ved en skriftlig Indkaldelse til alle Husfædrene med i det mindste to Ugers Varsel, og det i Indkaldelsen anføres, hvilke Sager ville blive satte under Afstemning.

Naar der vedtages at oprette en Brandkasse efter fornævnte Regler, bør Kommunalbestyrelsen uopholdelig indsende en Meddelelse derom til Islands Ministerium.

§ 8.

Kommunekassen garanterer for alle de Forpligtelser, som paahvile Reppens Brandkasse, og udbetaler Brandskadeerstatning, hvis Brandkassens Beholdning ikke strækker til. Men Brandkassen tilbagebetaler Kommunekassen saa hurtig som ske kan det udlagte Beløb. Præmien til Brandkassen skal da forhøjes saa meget, som Kommunalbestyrelsen finder fornødent, og ikke mindre, end at Gælden til Kommunekassen kan betales i de næste 10 Aar af Ekstrapræmien.

Naar to eller flere Repper have vedtaget at oprette Brandkasser, kunne vedkommende Kommunalbestyrelser, efter dertil fra Flertallet af Husfædrenes Stemmer (jfr. § 7) paa et almindeligt Møde erhvervet Samtykke, komme overens om at forene deres Brandkasser. Derefter paahvile alle Forpligtelser udelte disse Reppers fælles Brandkasse. Hver Kommunekasse bærer da en forholdsmæssig Andel i Udgifter til Brandkassen, i Forhold til de fra Reppen betalte Præmier. Hver Kommunalbestyrelse drager da for sin Reps Vedkommende, overensstemmende med Forskrifterne i § 9, sidste Stykke og §§ 10—12, Omsorg for Indkrævning af Præmier, Regnskabsaflæggelser m. m., men Kommunalbestyrelsen i den Rep, der udreder det største Præmiebeløb, modtager og frugtbargør Præmierne (jfr. § 9, 1ste Mbr.), saafremt vedkommende Kommunalbestyrelser ikke er komne overens om en anden Ordning.

Nr. 26. Lov 20. Oktober om Brandforsikring af Bøndergaarde og andre Bygninger paa Landet udenfor Handelsstederne.

Nr. 26.

9. gr.

20.
október.

Sveitarstjórnin hefur með höndum alla stjórn og umsjón brunabótasjóðs og setur fje hans á vöxtu á hentugum stað með nægri trygging. Hún hefur á hendi innheimtu á iðgjöldum til sjóðsins, og hafa iðgjöldin sama lögtaksrjett sem sveitarútsvör. Hún hefur á hendi reikninga sjóðsins og skýrslugjörð, og leggur ársreikning hans fyrir sýslunefnd, til endurskoðunar og úrskurðar, um sama leyti og sveitar-sjóðsreikning.

10. gr.

Heimilt er sveitarstjórn, ef lögmætur sveitarfundur samþykkir árlega, að leggja úr sveitarsjóði fje til stofnunar og styrktar brunabótasjóði hreppsins 10 fyrstu árin, þó eigi meira en jafna upphæð iðgjöldum váttryggjanda.

11. gr.

Nú stofnar hreppur brunabótasjóð samkvæmt lögum þessum, og skal þá sýslumaður nefna til skoðunarmenn, tvo eða fleiri í hreppi, eptir því sem sveitarstjórn ákveður nánar, til þess að gjöra lýsing og virðing allra húsa, sem váttryggjast eiga í sjóðnum, og annað það, er reglugjörð mælir fyrir. Skulu þeir vinna eið að starfi sínu. Endurvirðing fer fram á hverjum 10 ára fresti. Eigandi eða leigjandi húseignar getur krafizt yfirvirðingar á sinn kostnað, og kveður þá sýslumaður til þess fyrir rjetti 4 menn, óvilhalla. Fyrir skoðun þá, er fer fram við stofnun brunabótasjóða, greiða sveitarsjóðir 1 kr. á býli hvorum skoðunarmanni. Fyrir skoðunarkostnað við endurvirðingar og önnur störf skoðunarmanna skal launa sem reglugjörð ákveður.

12. gr.

Allar virðingargjörðir rita skoðunarmenn í sjerstaka bók, er sveitarstjórn varðveitir, og sendir hún stjórnarráði Íslands afrit af öllum virðingargjörðum, jafnskjótt og þær eru bókaðar. Húsvirðingabók sje gegndregin og staðfest af yfirvaldi. Í hana rita skoðunarmenn eiðstaf sinn, þá er þeir hefja starf sitt.

13. gr.

Iðgjaldið hvílir á hinn váttryggðu eign, en greiðist af húsráðanda. Sje hann leiguliði, getur hann haldið eptir af eptirgjaldinn eða leigunni iðgjaldinu af þeim húsum, er haun á ekki.

14. gr.

Nú eru hús veðsett, sem váttryggð eru samkvæmt lögum þessum, og nær sá veðrjettur einnig til brunabótafjárins. Fyrirgjöri veðsetjandi rjetti sínum til brunabóta, hefur veðhafi eigi að síður rjett til brunabótanna að svo miklu leyti sem þarf til lúkningar veðskuldinni, ef annað veð eða aðrar eignir veðsetjanda hafa eigi hrokkið til.

15. gr.

Brunabætur úr brunabótasjóðum hreppanna skulu að fullu ganga til endurbóta eða endurbyggingar húsum, sem brunnið hafa, nema sveitarstjórn samþykki, að öðru Nr. 26. Lög 20. október um váttrygging sveitabæja og annara húsa í sveitum, utan kaupúna.

§ 9.

Nr. 26,
20.
Oktober.

Kommunalbestyrelsen har hele Bestyrelsen af og Opsynet med Brandkassen, og anbringer dens Midler til Forrentning paa et hensigtsmæssigt Sted mod tilstrækkelig Sikkerhed. Den besørger Inkassation af de Kassen tilkommende Præmier, for hvilke Udpantning kan ske som for Kommuneafgifter. Den besørger Kassens Regnskabsførelse og Redegørelser, og forelægger det aarlige Regnskab for Sysselforstanderskabet til Revision og Decision samtidig med Kommuneregnskabet.

§ 10.

Kommunalbestyrelsen har Ret til efter dertil aarlig af et Reppemøde meddelt Samtykke at tilskyde af Kommunekassen et Beløb til Organisation og Understøttelse af Reppens Brandkasse i de første 10 Aar, dog ikke mere end de Forsikredes Præmier udgør.

§ 11.

Naar en Rep har oprettet en Brandkasse overensstemmende med denne Lov, skal Sysselmanden udnævne to eller flere Vurderingsmænd for Reppen efter Kommunalbestyrelsens nærmere Bestemmelse, til at affatte en Beskrivelse og foretage en Vurdering af alle Bygninger, som skulle forsikres i Brandkassen, samt foretage hvad Reglementet iøvrigt foreskriver. De skulle bekræfte deres Virksomhed med deres Ed. Omvurdering foretages med 10 Aars Mellemrum. Ejeren eller Lejeren af en Bygning kan paa egen Bekostning forlange en Overvurdering, til hvis Foretagelse Sysselmanden udmelder i Retten 4 uvillige Mænd. Vurderingsforretningen ved Brandkassens Oprettelse betaler Kommunekassen med 1 Kr. for hver Bolig til hver Vurderingsmand. Omvurderinger og Vurderingsmændenes andre Forretninger betales efter Reglementets Bestemmelser.

§ 12.

Vurderingsmændene indføre alle Vurderingsforretninger i en særlig Protokol, som opbevares hos Kommunalbestyrelsen; denne tilstiller Islands Ministerium Udskrift af alle Vurderingsforretninger, efterhaanden som de indføres. Vurderingsprotokollen bør være gennemdragen og autoriseret af Øvrigheden. Vurderingsmændene indføre i den deres Edsaflæggelse, naar de tiltræde deres Virksomhed.

§ 13.

Præmien paahviler den forsikrede Ejendom men betales af Husfaderen. Hvis han er Lejtlænding, kan han i Afgiften eller Lejen tilbageholde Præmien for de Bygninger, som han ikke selv ejer.

§ 14.

Naar en ifølge denne Lov brandforsikret Bygning er pantsat, omfatter Pante retten ogsaa Assurancesummen. Fortaber Pantsætteren sin Ret til Assurancesummen, har Panthaveren ikke desto mindre Ret til denne, for saa vidt udfordres til Gældens Betaling, hvis andet Pant eller Pantsætters andre Midler have vist sig utilstrækkelige.

§ 15.

De af Brandkasserne udbetalte Forsikringssummer skulle helt anvendes til Istandsættelse eller Genopførelse af de nedbrændte Bygninger, med mindre Kommunal-

Nr. 26. Lov 20. Oktober om Brandforsikring af Bøndergaarde og andre Bygninger paa Landet udenfor Handelsstederne.

Nr. 26. vísi sje með farið. Eigi þarf sveitarstjórn að láta brunabót af hendi, nema trygging
 20. sje fyrir endurbyggingu jafngóðri og þeirri er brann.
 október.

16. gr.

Heimilt er sveitarstjórn, með samþykki lögmæts sveitarfundar, að gjöra samþykkt um björgunartilraunir við eldsbruna. Hefur samþykkt sú gildi fyrir alla fulltíða menn í hreppnum, ef hún er staðfest af stjórnarráðinu.

II. kafli.

Um sameiginlegan brunabótasjóð.

17. gr.

Nú hafa 10 hreppar tilkynnt stjórnarráði Íslands, að þeir hafi stofnað brunabótasjóð samkvæmt lögum þessum, og skal það jafnskjótt stofna sameiginlegan brunabótasjóð fyrir sveitahíbýli á Íslandi. Er hlutverk hans að veita endurtrygging brunabótasjóðum hreppanna. Til stofnunar þessa sjóðs veitast 10,000 kr. úr landssjóði.

18. gr.

Í hinum sameiginlega brunabótasjóði skal endurtryggja helming þeirra tveggja þriðjunga virðingarverðs allra híbýla og annara húsa, sem vátryggð eru í brunabótasjóðum hreppanna. Helmingur allra fastra iðgjalda frá vátryggjendum gengur til endurtryggingar. Stjórnarráð Íslands mælir fyrir um gjalddaga og greiðslu endurtryggingar-iðgjalda.

19. gr.

Nú brennur hús, sem vátryggt er samkvæmt lögum þessum, eða skemmist af brunu, svo að nemi brunabótum, og er þá skylt að greiða úr hinum sameiginlega brunabótasjóði helming brunabótanna til hlutaðeigandi brunabótasjóðs, en hann greiðir eiganda allar brunabæturnar (sbr. 2. gr.). Ennfremur greiðir hinn sameiginlegi brunabótasjóður, að helmingi við brunabótasjóð hreppsins, kostnað við skoðun þá, er leiðir af brunu.

20. gr.

Stjórnarráð Íslands annast stofnum, stjórn og framkvæmd hins sameiginlega brunabótasjóðs, og ávaxtar fje hans á tryggilegan hátt. Stjórnarráðið getur, þegar því sýnist nauðsyn bera til, falið einum eða fleiri mönnum stjórn hins sameiginlega brunabótasjóðs á hendur, gegn endurgjaldi af sjóðnum, sem það ákveður.

21. gr.

Nú verða brunar svo miklir á húsum, sem endurtryggð eru í sjóði þessum, að hann hrekkur eigi til endurtryggingar, og skal þá landssjóður lána vaxtalaust það er Nr. 26. Lög 20. október um vátrygging sveitabæja og annara húsa í sveitum, utan kaптúна.

bestyrelsen tillader, at de anvendes anderledes. Kommunalbestyrelsen er ikke pligtig Nr. 26.
at udbetale Assurancesummen, medmindre der haves Sikkerhed for Genopførelse i 20.
lige saa god Stand som tidligere. Oktober.

§ 16.

Kommunalbestyrelsen har Ret til med et lovligt Reppemødes Samtykke at udarbejde en Vedtægt om Redningsforsøg i Ildsvaadetilfælde. Naar en saadan Vedtægt er stadfæstet af Ministeriet, er den forbindende for alle voksne Personer i Reppen.

II. Afsnit.

Om en fælles Brandkasse.

§ 17.

Naar 10 Repper have meddelt Islands Ministerium, at de have oprettet Brandkasser overensstemmende med denne Lov, skal Ministeriet uopholdelig stifte en fælles Brandkasse for Landbygninger i Island. Dens Bestemmelse er at genforsikre for Reppernes Brandkasser. Til Stiftelsen af denne Kasse bevilges 10,000 Kr. af Landskassen.

§ 18.

I den fælles Brandkasse skal Halvdelen af de i Reppernes Brandkasser forsikrede to Trediedele af alle Vaaningshuses og andre Bygningers Værdi genforsikres. Halvdelen af alle faste Assurancepræmier fra de Forsikrede anvendes til Genforsikring. Islands Ministerium foreskriver Regler om Genforsikringspræmiernes Forfaldsdag og Udredelse.

§ 19.

Naar en ifølge denne Lov forsikret Bygning brænder eller ved Brand beskadiges saa meget, at Skaden skal erstattes, skal Halvdelen af Forsikringsbeløbet udbetales af den fælles Brandkasse til vedkommende Brandkasse, hvorimod denne betaler hele Forsikringsbeløbet til Ejeren, jfr. § 2. Ligeledes udreder den fælles Brandkasse Halvdelen af Omkostningerne ved den af Branden følgende Synsforretning, medens Reppens Brandkasse udreder den anden Halvdel.

§ 20.

Islands Ministerium drager Omsorg for den fælles Brandkasses Stiftelse, Bestyrelse og Virksomhed og forrenter dens Midler paa en betryggende Maade. Ministeriet kan, naar det finder saadant nødvendigt, overdrage Bestyrelsen af den fælles Brandkasse til en eller flere Personer, imod et af Ministeriet fastsat Honorar, som udredes af Kassen.

§ 21.

Indtræffer saa mange Ildebrande i de i denne Kasse genforsikrede Huse, at dens Midler er utilstrækkelige til Genforsikringen, skal Landskassen tilskyde det Nr. 26. Lov 20. Oktober om Brandforsikring af Bøndergaarde og andre Bygninger paa Landet udenfor Handelsstederne.

Nr. 26. á skortir, og endurborgast það eptir því sem tekjur sjóðsins vinnast til. En fari svo
 20. að lán þetta nemi meiri upphæð en 10,000 kr., skal leggja á alla brunabótasjóði
 október. hreppanna aukagjald að rjetu hlutfalli við hið fasta iðgjald þeirra ár hvert, svo sem
 þörf krefur, til þess að sá hluti lánsins, sem umfram er 10,000 kr., greiðist landssjóði
 að fullu á eigi lengri tíma en 10 árum.

22. gr.

Nú fær stjórnarráðið líkur fyrir, að of há sje brunabótavirðing á húsum í fleiri
 eða færri af hreppum þeim, er stofnað hafa brunabótasjóði samkvæmt lögum þessum,
 og er því þá heimilt að skipa fyrir um endurvirðing. Lækki virðing á þeim húsum
 til jafnaðar við endurvirðing, greiðist kostnaðurinn við hana úr brunabótasjóði hlutað-
 eigandi hrepps; en standi hún í stað eða hækki, greiðist kostnaðurinn úr hinum sam-
 eiginlega brunabótasjóði.

III. kafli.

Almenn ákvæði.

23. gr.

Stjórnarráð Íslands setur reglur um nánara fyrirkomulag á brunabótasjóðum
 hreppanna og hinum sameiginlega brunabótasjóði. Skal þar, meðal annars, segja fyrir
 um flokkun hinna váttryggðu húsa eptir brunahættu og ákveða upphæð iðgjalda. Reglu-
 gjörð þessa sendir stjórnarráðið síðan öllum sveitarstjórnnum á Íslandi.

24. gr.

Stjórnarráðið setur reglur um, hversu haga skuli eldstæðum og reykþípum í
 húsum, váttryggðum samkvæmt lögum þessum, svo og um annað það, er nauðsynlegt
 er til varúðar gegn eldsvöða. Eru reglur þessar og skilyrði gildandi fyrir alla vá-
 tryggjendur. Síðan lætur stjórnarráðið prenta eyðublöð fyrir ábyrgðar-skírteini handa
 öllum váttryggjendum, og sje þar á prentuð váttryggingarskilyrðin og þau ákvæði lag-
 anna, er einkum varða hvern váttryggjanda. Byrjar ábyrgð brunabótasjóðs, þá er vá-
 tryggjandi hefur í hendur fengið váttryggingarskírteini eða hin fyrstu greiðsluskírteini
 fyrir iðgjaldi. Ennfremur lætur stjórnarráðið prenta önnur nauðsynleg eyðublöð fyrir
 brunabótasjóði hreppanna og hinn sameiginlega sjóð. Prentunarkostnaður samkvæmt
 þessari grein greiðist úr hinum sameiginlega brunabótasjóði.

25. gr.

Húsvirðingabækur og gjörðabækur fyrir brunabótasjóði hreppanna lætur
 stjórnarráðið tilbúa á kostnað landssjóðs, og fá sjóðirnir þær ókeypis. Húsvirðinga-
 bækur sjeu lands eign og sendist Landsskjalasafninu, þá er þær eru fullskrifaðar fyrir
 nokkru, og nýjar bækur komnar, eptir því sem stjórnarráðið nánar ákveður. Vanskil
 á bókunum varða sektum allt að 50 kr., er renna í landssjóð.

Nr. 26. Lög 20. október um váttrygging sveitabæja og annara húsa í sveitum, utan kaupþúna.

manglende som et rentefrit Laan, saaledes at det tilbagebetales eftersom Kassens Nr. 26. Indtægter tilstrække. Men beløber dette Laan sig til mere end 10,000 Kr., skal der^{20.} paalægges alle Reppernes Brandkasser en saa stor Ekstrapræmie i Forhold til deres faste aarlige Præmiebeløb, som er nødvendigt for at den Del af Laanet, som overstiger 10,000 Kr. tilbagebetales Landskassen fuldt ud i Løbet af højst 10 Aar. Oktober.

§ 22.

Naar Ministeriet efter indkomne Oplysninger finder det sandsynligt, at Vurderingen til Brandforsikring af Bygninger i flere eller færre af de Repper, som have oprettet Brandkasser ifølge denne Lov, er for høj, kan det foreskrive en Omvurdering. Nedsættes Vurderingen af disse Bygninger gennemsnitlig ved Omvurderingen, udredes Omkostningerne ved den af vedkommende Reppers Brandkasser, men forbliver den uforandret eller forhøjes den, betales Omkostningerne af den fælles Brandkasse.

III. Afsnit.

Almindelige Bestemmelser.

§ 23.

Islands Ministerium fastsætter nærmere Regler om Indretningen af Reppernes Brandkasser og den fælles Brandkasse. Blandt andet skal deri foreskrives det fornødne om de forsikrede Bygningers Klassificering efter Brandfaren, og Præmiens Størrelse bestemmes. Dette Reglement tilsender Ministeriet derpaa alle Kommunalbestyrelser i Island.

§ 24.

Ministeriet fastsætter Regler om Indretningen af Ildsteder og Skorstene i de overensstemmende med denne Lov forsikrede Bygninger, samt om andet, som af Forsigtighedshensyn skal iagttages til Forhindring af Ildsvaade. Disse Regler og Betingelser ere forpligtende for alle Forsikrede. Ministeriet lader derefter trykke Skemaer til Assurancepolicer til alle Forsikrede, hvorpaa skulle findes trykt Forsikringsvilkårene og de Bestemmelser i Loven, som navnlig angaar enhver Forsikret. Brandkassens Garanti begynder, naar den Forsikrede har faaet Forsikringspolicen eller den første Kvittering for Betaling af Præmie i Hænde. Ministeriet lader endvidere trykke andre fornødne Skemaer til Brug for Reppernes Brandkasser og den fælles Brandkasse. Trykningsomkostningerne ifølge denne Paragraf udredes af den fælles Brandkasse.

§ 25.

Ministeriet lader Vurderingsprotokoller og Forhandlingsprotokoller til Brug for Reppernes Brandkasser forfærdige paa Landskassens Bekostning, saaledes at Brandkasserne faa dem uden Betaling. Vurderingsprotokollerne blive Landets Ejendom, og indsendes efter Ministeriets nærmere Bestemmelse til Landsarkivet nogen Tid efter at de ere udskrevne og nye Protokoller tilvejebragte. Mangelfuld Tilbagelevering af Protokollerne straffes med Bøder indtil 50 Kr., der tilfalde Landskassen.

Nr. 26. Lov 20. Oktober om Brandforsikring af Bøndergaarde og andre Bygninger paa Landet udenfor Handelsstederne.

Nr. 26.

26. gr.

20.
október.

Brot váttryggjanda og vanræksla á lögum þessum, og reglum þeim og skilyrðum, sem sett eru samkvæmt þeim, varða rjettarmissi til brunabóta eptir málavöxtum, svo sem reglugjörð tiltekur nánar. Svo má og reglugjörð ákveða sektir fyrir brot á ákvæðum hennar, 5—100 krónur, er renni í sjóð þann, er brotið er við.

27. gr.

Með mál út af brotum mót lögum þessum skal fara sem almenn lögreglumál.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalfuborg, 20. október 1905.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

§ 27.

Nr. 26.
20.
Oktober.

De Forsikredes Overtrædelser af eller Forsømmelser med Hensyn til denne Lov og de i Henhold til den fastsatte Regler og Vilkaar, medføre efter Omstændighederne, i Henhold til nærmere Bestemmelse i Reglementet, Fortabelse af Retten til Forsikringssummen. Ligeledes kan der i Reglementet fastsættes Bøder fra 5—100 Kr. for Overtrædelser af dets Bestemmelser, hvilke Bøder tilfalde den Kasse, som Overtrædelsen angaar.

§ 27.

Sager i Anledning af Overtrædelser af denne Lov behandles som offentlige Politisager.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 20. Oktober 1905.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 20. Oktober 1905.

H. Hafstein.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 27.
20.
október.

Lög

um

heimild fyrir veðdeild landsbankans til að gefa út nýjan flokk (seríu) bankavaxtabrjefa.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallitz á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Veðdeid landsbankans skal vera heimilt að gefa út bankavaxtabrjef allt að 3 miljónum króna til viðbótar bankavaxtabrjefaupphæð þeirri, sem hún má gefa út samkvæmt lögum 12. janúar 1900 um stofnun veðdeildar í landsbankanum í Reykjavík og viðaukalögum við þau 25. september 1902.

2. gr.

Um bankavaxtabrjef þau, sem gefin verða út samkvæmt þessum lögum og kölluð verða 2. flokkur (sería) vaxtabrjefanna, gilda allar hinar sömu reglur og settar eru með áminnstum lögum 12. jan. 1900, sbr. tilvitnuð lög 25. sept. 1902, að svo miklu leyti eigi eru settar aðrar reglur með eptirfarandi greinum þessara laga.

3. gr.

Landsbankinn leggur til tryggingarfje fyrir 2. flokki bankavaxtabrjefanna, og skal það aldrei nema minni upphæð en $\frac{1}{6}$ af verðhæð útgefinna bankavaxtabrjefa þeirra, er óinnleyst eru á hverjum tíma. Tryggingarfjeð skal vera að helmingi í ríkisskuldabrjefum og að helmingi í bankavaxtabrjefum veðdeildarinnar, útgefnum samkvæmt lögum frá 12. janúar 1900 og 25. sept. 1902, og skal upphæð tryggingarfjárins miðast við gangverð nefndra verðbrjefa. — Landsstjórnin varðveitir tryggingarfjeð, en vextir af því renna í landsbankann.

4. gr.

Ráðherra Íslands og stjórn landsbankans undirskrifa bankavaxtabrjefin.

5. gr.

Veðdeildinni skal heimilt að veita bjarfjelögum, sýslufjelögum og sveitarfjelögum lán, er samþykkt sjeu af stjórnarráði Íslands, gegn veði í eignum og tekjum bæjar-, sýslu- og sveitarfjelagsins.

Nr. 27. Lög 20. október um heimild fyrir veðdeild landsbankans til að gefa út nýjan flokk (seríu) bankavaxtabrjefa.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Lov

om

Nr. 27.
20.
Oktober.

Bemyndigelse for Landsbankens Hypotekafdeling til Udstedelse af en ny Serie Bankobligationer.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Landsbankens Hypotekafdeling bemyndiges til at udstede Bankobligationer til et Beløb af indtil 3 Millioner Kroner, som Tillæg til det Beløb af Bankobligationer, som den nu kan udstede i Henhold til Lov 12te Januar 1900 om Oprettelsen af en Hypotekafdeling i Landsbanken i Reykjavik, og Lov om Tillæg til samme af 25de September 1902.

§ 2.

Om de Bankobligationer, der blive udstedte i Henhold til nærværende Lov og som blive at benævne 2den Serie af Obligationerne, gælde alle de samme Regler, som ere fastsatte ved den nævnte Lov 12te Januar 1900, jfr. den ligeledes nævnte Lov 25de Septbr. 1902, for saa vidt afvigende Regler ikke indeholdes i nærværende Lovs følgende Paragrafer.

§ 3.

Garantifonden for Bankobligationernes 2den Serie, som tilskydes af Landsbanken, skal aldrig udgøre mindre end $\frac{1}{6}$ af de til enhver Tid udstedte og ikke indløste Bankobligationers Beløb. Garantifonden skal anbringes med Halvdelen i Statsobligationer og med Halvdelen i de af Hypotekafdelingen i Henhold til Lov 12te Januar 1900 og Lov 25de Septbr. 1902 udstedte Bankobligationer, og dens Størrelse beregnes efter deres Kurs. Garantifonden forbliver i Regeringens Værge, men Landsbanken oppebærer Renterne af samme.

§ 4.

Bankobligationerne underskrives af Islands Minister og Landsbankens Bestyrelse.

§ 5.

Hypotekafdelingen kan yde Laan til By-, Syssel- og Repskommuner paa Betingelse af, at Laanene ere approberede af Islands Ministerium og sikrede i By-, Syssel- og Repskommunens Ejendele og Indtægter.

Nr. 27. Lov 20. Oktober om Bemyndigelse for Landsbankens Hypotekafdeling til Udstedelse af en ny Serie Bankobligationer.

Nr. 27.

20.
október.

6. gr.

Þegar veðdeildin tekur jarðir að veði, má virða jarðarhúsin með eigninni, og gjörist þess eigi þörf að þau sjeu vátryggð ef verð þeirra nemur ekki $\frac{1}{4}$ af virðingarverði jarðarinnar. Öll önnur hús skal virða sjerstaklega og vátryggja, ef verð þeirra á að koma til greina við lánveitingar gegn veði í eigninni, sbr. 7. gr. í nefndum lögum 12. janúar 1900.

7. gr.

Þegar bankastjórnin eptir kröfum lánþega og samkvæmt 9. gr. nefndra laga 12. jan. 1900 á að annast um að koma bankavaxtabrjefum í gjalddenga peninga endurgjaldslaust, er henni heimilt að selja þau svo sem þau ganga beztt eða taka þau eptir gangverði.

8. gr.

Þá er bankastjórn heimilt að telja veðdeildarlán eða eptirstöðvar þess komnar í gjalddaga án uppsagnar, ef skuldunautur vanrækir að halda húseignum viðunanlega vátryggðum, sem áskilið er að vátryggðar sjeu, sbr. 10. gr. og 7. gr. nefndra laga 12. jan. 1900.

9. gr.

Samkvæmt 11. gr. nýnefndra laga skulu skuldunautar veðdeildarinnar greiða vexti, afborganir og tillög til að borga kostnað við deildina og til varasjóðs í einu lagi með jafnri upphæð á hverjum gjalddaga. Tillagið til að borga kostnað við deildina og gjaldið til varasjóðs skal vera $\frac{1}{2}$ af hundraði á ári af upphæð lánsins, eins og hún er fyrir hvern gjalddaga, og afborgunargjaldið má eigi vera minna en svo, að láninu sje lokið á 50 árum, sje veðið jarðeign, á 35 árum, sje veðið steinhús eða steinsteypuhús, á 25 árum, sje veðið timburhús, og á 15 árum, sje veðið torfhús. Sje lánið bæjar-, sýslu- eða sveitarlán, skal því lokið á eigi lengri tíma en 40 árum.

10. gr.

Nú glatast bankavaxtabrjef, sem nafnskráð er í bókum veðdeildarinnar, og getur þá bankastjórnin innkallað handhafa brjefsins með 12 mánaða fyrirvara, með auglýsingu, er birt sje þrisvar sinnum samfleytt í því blaði á Íslandi, er flytur opinberar auglýsingar, og í Ríkistíðindunum í Kaupmannahöfn. Ef enginn gefur sig fram með brjefið í teka tíð, getur bankastjórnin útgefið handa hinum skráða eiganda þess nýtt bankavaxtabrjef með sömu upphæð sem það, er glataðist, án þess nokkur annar, er bankavaxtabrjefið kann að hafa verið afsalað, geti þar fyrir búið kröfu á hendur bankanum.

Um ógilding annara bankavaxtabrjefa fer eptir almennum lögum.

11. gr.

Sjerstakan reikning skal halda fyrir 2. flokk bankavaxtabrjefanna, og skal þeim til tryggingar vera sjerstakur varasjóður, er í hann renna tekjur veðdeildarinnar eptir þessum lögum. Fyrir bókfærslu, reikningshald og til annars kostnaður, er af þessu leiðir, má greiða allt að því 2,500 Kr.

Nr. 27. Lög 20. október um heimild fyrir veðdeild landsbankans til að gefa út nýjan flokk (seríu) bankavaxtabrjefa.

§ 6.

Nr. 27.
20.
Oktober.

Naar Hypotekafdelingen modtager Jordejendomme til Pant, kan de Huse, som følge med Jorden, vurderes sammen med denne, uden at de behøve at være brandforsikrede, saafremt deres Værdi ikke overskrider $\frac{1}{4}$ af Jordejendommens Vurderingssum. Alle andre Bygninger skulle vurderes særskilt og være brandforsikrede, saafremt der skal tages Hensyn til deres Værdi ved Bevilling af Laan mod Pant i Ejendommen, jfr. fornævnte Lov 12te Januar 1900 § 7.

§ 7.

Naar Bankbestyrelsen paa Laantagerens Forlangende og i Henhold til nævnte Lov 12te Januar 1900 § 9, uden Godtgørelse skal besørge Bankobligationer omsatte i rede Penge, har den Hjemmel til at sælge dem til den højeste Pris, som de kan udbringes til, eller overtage dem efter Kurs.

§ 8.

Bankbestyrelsen er berettiget til at anse et af Hypotekafdelingen bevilget Laan eller den tilbageværende Rest af samme forfalden til Udbetaling uden Opsigelse, naar Skyldneren undlader at holde Bygninger tilbørlig brandforsikrede, for saa vidt det er betinget, at de skulle være forsikrede, jfr. nævnte Lov 12te Januar 1900 § 10 og § 7.

§ 9.

Overensstemmende med nysnævnte Lovs § 11 skulle Hypotekafdelingens Debitorer erlægge Renter, Afdrag og Bidrag til Administrationen og Reservefonden med et samlet Beløb, der er lige stort i hver Betalingstermin. Bidraget til Administrationen og Reservefonden er $\frac{1}{2}$ Procent aarlig af Laanets inden hver Termin tilbageværende Beløb, og Afdraget maa ikke være mindre, end at Laanet, naar Pantet er Jordejendom, er tilbagebetalt i Løbet af 50 Aar, naar det er Sten- eller Betonbygning i Løbet af 35 Aar, naar det er Træbygning i Løbet af 25 Aar, og naar Pantet er Jordbygning i Løbet af 15 Aar. Er Laanet et By-, Syssel- eller Repskommunelaan, skal dette være tilbagebetalt i Løbet af højst 40 Aar.

§ 10.

Bankbestyrelsen kan, naar en Bankobligation, der i Hypotekafdelingens Bøger er noteret paa Navn, bortkommer, ved Bekendtgørelse, som indrykkes 3 Gange efter hinanden i det til offentlige Bekendtgørelser i Island bestemte Blad og i Statstidenden i København, med 12 Maaneders Varsel indkalde Ihændehaveren af Obligationen. Hvis ingen melder sig med Obligationen i rette Tid, kan Bankbestyrelsen meddele den, paa hvis Navn den er noteret, ny Bankobligation til samme Beløb som den bortkomne, uden at Tredjemand, til hvem Obligationen maatte være overdraget, derfor kan have Tiltale mod Banken.

Med Hensyn til Mortifikation af andre Bankobligationer forholdes efter den almindelige Lovgivning.

§ 11.

Der skal holdes et særskilt Regnskab for Bankobligationernes 2den Serie, og til Sikkerhed for samme skal der være en særskilt Reservefond, hvortil Hypotekafdelingens Overskud i Henhold til nærværende Lov henlægges. Til Bogholderi, Regnskabsførelse og andre hermed i Forbindelse staaende Udgifter kan der aarlig anvendes indtil 2,500 Kr.

Nr. 27. Lov 20. Oktober om Bemyndigelse for Landsbankens Hypotekafdeling til Udstedelse af en ny Serie Bankobligationer.

Nr. 27.

12. gr.

20.

október.

Ákvæði þessara laga snerta að engu leyti bankavaxtabrjef þau, sem gefin eru út samkvæmt framannefndum lögum 12. jan. 1900 og 25. sept. 1902.

13. gr.

Þegar farið er að gefa út hinn nýja flokk bankavaxtabrjefa, skal borgun sú er gæzlustjórar landsbankans fá árlega, hækkuð upp í 1,000 Kr. til hvors þeirra.

14. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. apríl 1906.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 20. október 1905.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

§ 12.

Nr. 27.

Nærværende Lovs Bestemmelser berøre i ingen Henseende de Bankobligationer, der ere udstedte i Henhold til de fornævnte Love af 12te Januar 1900 og 25de September 1902.

§ 13.

Naar Udstedelsen af den nye Serie Bankobligationer er begyndt, skal det de kontrollerende Direktører ved Landsbanken tilkommende aarlige Honorar forhøjes til 1,000 Kr. for hver af dem.

§ 14.

Denne Lov træder i Kraft den 1ste April 1906.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 20. Oktober 1905.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 20. Oktober 1905.

H. Hafstein.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 28.
20.
október.

Lög

um

viðauka við opið brjef 31. maí 1855 um skyldu embættismanna til að sjá ekkjum sínum borgið með fjárstyrk eptir sinn dag.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

Embættismenn, sem skyldir eru til þess, að sjá ekkjum sínum borgið með fjárstyrk eptir sinn dag, geta auk þess, sem fram er tekið í opnu brjefi 31. maí 1855, fullnægt skyldu sinni í þessu tilliti með því, að kaupa sjer lífsábyrgð í lífsábyrgðarstofnun ríkisins, sem sje 15 sinnum hærri að minnsta kosti en líffje það, sem embættismaðurinn er skyldur til að tryggja ekkju sinni; þetta er þó því skilyrði bundið, að embættismaðurinn uppfylli hin almennu skilyrði fyrir því að fá líf sitt tryggt hjá stofnuninni, og að hann skuldbíndi sig til þess, að hlýta ákvæðum þeim, er stjórnarráðið setur til tryggingar því, að lífsábyrgðarupphæðin komi ekkju hans að notum, og um greiðslu á iðgjöldum lífsábyrgðarinnar.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 20. október 1905.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Lov

om

Nr. 28.
20.
Oktober.

Tillæg til Plakat af 31te Maj 1855 om Embedsmænds Forpligtelse
til at sikre deres Enker Overlevelsesserter.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Den Embedsmænd ifølge Plakat af 31te Maj 1855 paahvilende Forpligtelse til at sikre deres Enker Overlevelsesserter skal herefter tillige kunne fyldestgøres ved, at Forsørgeren i Statsanstalten for Livsforsikring forsikrer sit Liv for et Beløb, der i det mindste er 15 Gange saa stort som den pligtige Overlevelsesserter, naar han opfylder de almindelige Betingelser for Erhvervelsen af en Livsforsikring, og vil underkaste sig de Vilkaar, som af Regeringen stilles, dels til Sikkerhed for, at Forsikringssummen kan komme hans Enke tilgode, dels til Betyggelse for Præmiernes Indbetaling.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 20. Oktober 1905.

Under Vør Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 20. Oktober 1905.

H. Hafstein.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 29.
20.
október.

Lög

um

stofnun byggingarsjóðs og bygging opinberra bygginga.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1 gr.

Af andvirði embættisjarðanna Arnarhóls, að meðtöldu verði hinnar svonefndu Klapparlóðar, sem seld er samkvæmt lögum nr. 38, 6. nóv. 1902, og Örfiriseyjar skal stofna sjóð, er nefnist Byggingarsjóður Íslands. Sjóði þessum skal varið til opinberra bygginga eptir því, sem nánar er tiltekið í lögum þessum, og síðar verður ákveðið með lögum.

2 gr.

Ráðherra Íslands veitist heimild til að selja Örfirisey fyrir að minnsta kosti 6,000 krónur. Ennfremur veitist honum heimild til að selja Arnarhólslóðina alla, að undanskildum bletti þeim, sem nú fylgir stjórnarráðshúsinu, og spildu milli Hverfisgötu og væntanlegs framhalds af Lindargötu, sem ætluð er fyrir opinberar byggingar. Arnarhólslóðina má selja þeim, er kaups beiðast, í stærri eða minni pörtum, til byggingarlóða og annara afnota, fyrir eigi minna en 5 kr. fyrir ferhyrningsalin, en þó eigi lægra en tveir dómkvaddir menn meta í hvert skipti, er kaupa er beiðzt.

3 gr.

Til byggingarsjóðs greiðir landsbanki Íslands 7,500 krónur á ári, um leið og hann greiðir landssjóði hundraðsgjald það af seðlaskuld sinni, sem ákveðið er í lögum um stofnun landsbankans 18. sept. 1885 og lögum frá 12. jan. 1900 um breyting á þeim lögum.

4 gr.

Byggingarsjóðurinn stendur beint undir landsstjórninni. Gjaldkeri landssjóðs er gjaldkeri sjóðsins. Reikningar sjóðsins skulu árlega fylgja landsreikningnum og endurskoðast af yfirskoðunarmönnum alþingis.

Nr. 29. Lög 20. október um stofnun byggingarsjóðs og bygging opinberra bygginga.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Lov

om

Nr. 29.
20.
Oktober.

Oprettelsen af en Byggefond og Opførelse af offentlige Bygninger.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Af Købesummen for Embedsjorderne Arnarhol, deri indbefattet Købesummen for den saakaldte Klöppgrund, som er afhændet ifølge Lov Nr. 38 af 6te Novbr. 1902, og Effersö, dannes en Fond, som benævnes Islands Byggefond. Denne Fond skal anvendes til Opførelsen af offentlige Bygninger efter denne Lovs og senere Loves Bestemmelser.

§ 2.

Islands Minister bemyndiges til at afhænde Effersö for et Beløb af ikke under 6,000 Kr. Endvidere bemyndiges han til at afhænde hele Arnarhols Grund med Undtagelse af den Ministeriebygningen nu følgende Grund og et Jordstykke mellem Hverfisgade og en forventet Forlængelse af Lindargade, som er bestemt for offentlige Bygninger. Arnarhols Grund maa afhændes af dem, som ønske at købe den til Byggegrunde og anden Afbenyttelse, for en Pris af mindst 5 Kr. pr. □ Alen, men dog ikke for mindre end hvad to uvillige, af Retten udnævnte Mænd, hver Gang et Grundstykke ønskes til Købs, vurdere det til.

§ 3.

Til Byggefonden betaler Islands Landsbank, samtidigt med den ved Lov om Oprettelsen af Landsbanken af 18de Septbr. 1885 og Lov 12te Januar 1900 fastsatte Rente af 1 pCt. p. a. af dens Seddelgæld, en Sum af 7,500 Kr. aarlig.

§ 4.

Byggefonden sorterer direkte under Regeringen. Landskassens Kasserer er Kasserer for Byggefonden. Fondens Regnskab skal aarlig følge Landsregnskabet og revideres af Altingets Revisorer.

Nr. 29. Lov 20. Oktober om Oprettelsen af en Byggefond og Opførelse af offentlige Bygninger.

Nr. 29.

20.
október.

5 gr.

Veita má byggingarssjóði lán úr viðlagasjóði til að standast kostnað við byggingar, sem lagaheimild er fyrir að byggingarsjóður leggi fram fje til. Lánið skal ávaxtað með $2\frac{1}{2}$ af hundraði á ári, og endurborgist jafnóðum og sjóðnum greiðist andvirði fasteigna þeirra, sem um ræðir í 2. gr.

6 gr.

Stjórnarráðinu veitist heimild til:

1. Að láta reisa bókasafnsbygging úr steini eða steinsteypu. Hún skal vera þannig byggð, að auka megi við hana síðar eptir þörfum; en í bráð skal hún rúma landsbókasafnið og landsskjalasafnið eins og þau nú eru ásamt viðauka þeim, er ætla má, að þau fái næstu 50—60 ár. Skal haga svo til, að fyrst um sinn geti orðið geymd þar einnig hin önnur söfn landsins, eptir því sem rúm leyfir. Til byggingar þessarar má verja allt að 160 þúsund krónum.
2. Að breyta húsrými því, er losnar við brottfærzlu safnanna úr þinghúsinu til afnota fyrir alþingi, til útbúnaðar risnuherbergja, og að leggja miðstöðvarhitun í húsið; má verja til þess allt að 50,000 kr.

Stjórnarráðið samþykkir uppdrætti, er fylgja skal við byggingar þessar og gjörir alla samninga, er að byggingunni lúta. Samningar skulu lagðir fyrir næsta alþingi til athugunar.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 20. október 1905.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

§ 5.

Nr. 29.
20.
Oktober.

Af Reservefonden kan der bevilges Byggefonden Laan til at udrede Omkostninger ved Opførelse af de Bygninger, som Byggefonden ifølge Lovhjemmel skal bekoste. Laanet forrentes med $2\frac{1}{2}$ pCt. aarlig og tilbagebetales efterhaanden som Købesummerne for de i § 2 omhandlede faste Ejendomme indbetales til Fonden.

§ 6.

Ministeriet bemyndiges til:

1. At lade opføre en Biblioteksbygning af Sten eller Beton. Denne Bygning skal være saaledes indrettet, at der senere kan bygges til den efter Behov. Til at begynde med skal den afgive Plads til Landsbiblioteket og Landsarkivet i deres nuværende Størrelse tilligemed den Forøgelse, som kan paaregnes i de næste 50—60 Aar, saaledes at Landets øvrige Samlinger foreløbig kan opbevares i Bygningen, saalænge Pladsen tillader det. Til Opførelsen af denne Bygning kan anvendes indtil 160,000 Kr.
2. At omdanne de Lokaler, som blive disponible ved Samlingernes Bortflytning fra Altingsbygningen, dels til Benyttelse for Altinget, dels til Udstyrelse som Repræsentationslokaler, og at indlægge Centralvarme i Bygningen; hertil kan anvendes indtil 50,000 Kr.

Ministeriet approberer Tegningerne til disse Byggeforetagender og afslutter alle dertil hørende Kontrakter. Kontrakterne forelægges Altinget i dets næste Samling til Efterretning.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 20. Oktober 1905.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 20. Oktober 1905.

H. Hafstein.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 30.
20.
október.

Lög

um

forkaupsrjett leiguliða o. fl.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alpingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1 gr.

Þegar jarðeign, sem er í bygging, gengur kaupum og sölum, skal hún fyrst boðin til kaups leiguliða. Vilji hann framhalda ábúðinni og borga jafnmikið verð fyrir jörðina eins og aðrir, þá skal hann öðrum fremur hafa rjett til að ná kaupum á henni fyrir það verð, enda sjeu honum eigi gjörð erfðari borgunarkjör, eða aðrir skilmálar en í raun og veru standa til boða frá öðrum.

Nú hefur ábúandi sagt jörð lausri, eða honum verið löglega byggt út frá næstu fardögum, og heldur hann þá forkaupsrjetti það sem eptir er af ábúðartíð hans, meðan jörð er óbyggð; en frá þeim tíma á sá forkaupsrjettinn, sem ætlar að taka jörðina til ábúðar næsta fardagaár, og hefur fengið bygging fyrir henni.

Nú eru ábúendur á jarðeign þeirri, er selja skal, fleiri en einn, og skal þá bjóða hana alla sjerhverjum þeirra til kaups; vilji fleiri en einn þeirra kaupa, þá skal sá ganga fyrir, sem áður kann að eiga eitthvað í jörðunni, en annars ræður eigandi, hverjum þeirra hann selur.

2 gr.

Nú eru afrjettarlönd eða óbyggð lönd, er nota má til afrjetta, seld út af fyrir sig, og á þá sveitarfjelag það, eða sveitarfjelög þau, sem land það liggur undir, forkaupsrjettinn.

3 gr.

Nú eru ítök, skógar, fossar eða önnur jarðgögn, sem skilin eru eða skilin verða frá jörðu, önnur en laxveiði og silungsvæði, seld eða leigð út af fyrir sig, og á þá sá forgangsriett til kaups eða leigu, er land á undir.

4 gr.

Nú afsalar sásjer forkaupsrjetti, er hann hefur samkvæmt 1. eða 3. gr., og öðlast þá sveitarfjelag það, er jörð eða jarðargögn liggja í, forkaupsrjettinn.

Nr. 30. Lög 20. október um forkaupsrjett leiguliða o. fl.

Lov

om

Lejlændingers Forkøbsret m. m.

Nr. 30.

20.

Oktober.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Naar en Jordejendom, som er i Bygsel, skal overdrages ved Salg, skal den først tilbydes Lejlændingen til Købs. Vil han fortsætte Brugen af Jorden og betale en ligesaa stor Købesum for Jorden som andre, skal han fremfor andre have Ret til at faa den købt for denne Købesum, hvorhos der ikke maa stilles ham byrdefuldere Betalingsvilkaar eller andre Betingelser, end der i Virkeligheden tilbydes fra andre.

Har en Lejlænding opsagt sit Bygsel eller det er lovligt opsagt ham til næste Fardag, beholder han Forkøbsretten for den tilbagestaaende Del af sin Bygselstid, saalænge Jorden ikke paany er bortbygset, men fra den Tid tilkommer Forkøbsretten den, som agter at tiltræde Jorden til Brug næste Fardagaar og har faaet den tilbygset.

Naar der paa en Jordejendom, som skal sælges, er flere end en Lejlænding, saa skal den tilbydes hver især af dem til Købs; dersom flere end en af dem vil købe den, da gaar den forud, som i Forvejen maatte eje en Del af Jorden, men ellers er Ejeren raadig over, til hvem af dem han vil sælge den.

§ 2.

Naar Afretsstrækninger eller ubebyggede Jordstrækninger, der kan benyttes som Afret, skulle sælges for sig, tilkommer Forkøbsretten den eller de Kommuner, hvor Landstrækningerne ere beliggende.

§ 3.

Naar Servituter, Skove, Vandfald eller andre Herligheder, som ere adskilte eller kunne adskilles fra en Jordejendom, — Retten til Laxe- og Forelfiskeri dog undtaget — sælges eller lejes for sig, har den, som ejer Grunden, Fortrinsret til at købe eller leje.

§ 4.

Naar nogen frasiger sig den ham i Henhold til §§ 1 og 3 tilkommende Forkøbsret, da gaar denne over til den Kommune, hvor Jorden eller Jordherligheden er beliggende.

Nr. 30. Lov 20. Oktober om Lejlændingers Forkøbsret m. m.

Nr. 30.
20.
október.

5. gr.

Sá, er neyta vill forkaupsrjettar samkvæmt lögum þessum, skal segja til þess innan hálfis mánaðar frá því er honum voru boðin kaupin, ella má öðrum selja; sama er og um leigurjett samkvæmt 3. gr.

Rjett er að bjóða sveitarfjelagi kaup, að frágengnum þeim, er forkaupsrjettinn á, þótt hann sje enn eigi búinn að afsala sjer forkaupsrjettinum.

Yfirlýsing þess, er forgangsriett á samkvæmt 1., 2. og 3. grein, um að hann afsali sjer forgangsriettinum, gildir eigi lengur en 6 mánuði.

6. gr.

Sje eigi gætt fyrirmælanna í 1.—4. gr., getur sá, er forgangsriettur hans er fyrir borð borinn, krafizt þess, að gjörningur sá, sem í bága fer við ákvarðanir þessar, sje ógildur metinn gagnvart honum, og á hann rjett á að ganga inn í kaupin eða leiguna, enda sje lögsókn til þess hafin innan 6 mánaða frá því, er hann fjekk vitneskju um misfelluna, og málinu framhaldið með hæfilegum hraða. Auk þess ber seljanda að bæta rjetthafa tjón það, er hann kann að hafa beðið af broti gegn ákvæðum laga þessara.

7. gr.

Með lögum þessum er úr lögum numið konungsbrjef 22. des. 1797 um forkaupsrjett leiguliða og tilsk. 18. júní 1723, að því er Ísland snertir.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 20. október 1905.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

§ 5.

Nr. 30.
20.
Oktober.

Den som vil benytte sin Forkøbsret overensstemmende med denne Lov, skal anmelde saadant inden 14 Dage, efterat Købet er tilbudt ham, i modsat Fald maa Salget ske til en anden; det samme gælder om Lejeret ifølge § 3.

Naar Indehaveren af Forkøbsretten ikke gør denne gældende, bør Købet tilbydes Kommunen, selv om førstnævnte endnu ikke har frasagt sig Forkøbsretten.

En Erklæring af den, der i Henhold til §§ 1, 2 og 3 er Indehaver af Forkøbsretten, om at han frasiger sig denne, er ikke bindende længere end 6 Maaneder.

§ 6.

Naar Bestemmelserne i §§ 1—4 ikke iagttages, kan den, hvis Forkøbsret er tilsidesat fordre, at den imod foranstaaende Bestemmelser stridende Retshandel erklæres for ugyldig i Forhold til ham, hvorhos han har Ret til at indtræde i Købet eller Lejen, for saa vidt Sagsanlæg til den Ende er paabegyndt inden 6 Maaneder efter at han fik Kundskab om Misligheden, og Sagen fortsættes med passende Hurtighed. Desuden har Sælgeren at erstatte Rettighedshaveren alt det Tab, som denne maatte have lidt ved Forsømmelsen.

§ 7.

Ved nærværende Lov ophæves Reskript ang. Lejlændingers Forkøbsret af 22de December 1797 samt Frd. 18de Juni 1723, for saa vidt angaar Island.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 20. Oktober 1905.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 20. Oktober 1905.

H. Hafstein.

Olafur Halldórsson.

Nr. 31.

20.
október.

Lög

um

sölu þjóðjarða.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Ráðherra Íslands veitist heimild til að selja ábúendum, er á þjóðjörð sitja, ábyli sín, með þeim takmörkunum og á þann hátt, sem lög þessi mæla fyrir.

2. gr.

Heimild þessi nær eigi til þeirra þjóðjarða, sem að áleti sýslunefndar þar, er jörð liggur, eru hentugar til embættisseturs, fyrir skóla, sjúkrahæli eða til annara almennings nota.

Nú er kauptún, þorp eða verksmiðjuíðnaður fyrir á þjóðjörð, eða sýslunefnd telur líklegt, að slíkt komi þar upp innan skamms, eða sýslunefnd hyggur jörðina stjersaklega fallna til sundurskiptingar á milli margra grasbýla, og má þá eigi selja jörðina án stjersakrar lagaheimildar í hvert skipti.

3. gr.

Þegar þjóðjörð er seld samkvæmt lögum þessum, skal ávallt undanskilja náma, sem vera kunna í jörðu eða finnast þar síðar, svo og rjett til að nota þá, en ábúanda bera fullar bætur eptir óvilhallra manna mati fyrir átroðning og jarðarusla, er af því leiðir, að þeir eru notaðir.

4. gr.

Nú er fleirbyli á þjóðjörð, og má þá selja einum þeirra, er á jörðinni búa, alla jörðina, ef hinir aðrir leiguliðar á henni samþykkja.

5. gr.

Nú er þjóðjörð í eyði, og má þá selja jörðina þeim, sem tekur jörðina til eigin nytja, þótt eigi taki hann þar aðsetur.

6. gr.

Sá, er leita vill kaups á þjóðjörð, semur um það beiðni, stýlaða til stjórnsarráðsins, og sendir hana til oddvita sýslunefndarinnar.

Nr. 31. Lög 20. október um sölu þóðjarda

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Lov

om

Nr. 31.
20.
Oktober.

Salg af Landskassens Jorder.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Islands Minister bemyndiges til at afhænde til Opsidderne paa de Landskassen tilhørende Jorder deres Brugsjord med de Begrænsninger og paa den Maade, som fastsættes i denne Lov.

§ 2.

Denne Bemyndigelse strækker sig ikke til de af Landskassens Jorder, som Sysselstanderskabet, hvor Jorden er beliggende, anser for egnede til at afgive Bopæl for Embedsmænd, Plads for Skoler, Sygehuse, eller til anden offentlig Brug.

Findes der allerede et Handelssted, en Flække eller Fabrikdrift paa en Landskassen tilhørende Jord, eller anser Sysselstanderskabet det for sandsynligt, at saadant opkommer der i en nær Fremtid, eller finder det Jorden særlig egnet til Udparcellering i mange Husmandslodder, maa Jorden ikke afhændes uden særlig Lovhjemmel i hvert enkelt Tilfælde.

§ 3.

Afhændes en Landskassen tilhørende Jord i Henhold til denne Lov, bør Miner, som findes paa denne eller senere maatte opdages der, altid undtages fra Salget, saa vel som Retten til deres Benyttelse, men der tilkommer Opsidderen fuld Erstatning efter uvillige Mænds Skøn for den Ulempe og Beskadigelse af Jorden, som følger af dens Benyttelse til Minedrift.

§ 4.

Er der flere Opsiddere paa en Landskassen tilhørende Jord, maa hele Jorden afhændes til en enkelt af disse, saafremt de øvrige Opsiddere dertil give deres Samtykke.

§ 5.

En Landskassen tilhørende Ødejord maa afhændes til den, som overtager Jorden til eget Brug, selv om han ikke bosætter sig paa den.

§ 6.

Den, som ønsker at erhverve en Landskassen tilhørende Jord, har derom at indsende et til Ministeriet stilet Andragende til Sysselstanderskabets Formand.

Nr. 31. Lov 20. Oktober om Salg af Landskassens Jorder.

Nr. 31. Ef beiðandi fullnægir skilyrðunum fyrir því að geta fengið jörðina keypta
 20. eptir lögum þessum, leggur sýslumaður beiðni hans fyrir sýslunefnd á næsta fundi
 október. hennar, og skal hún láta uppi, hvort hún telji jörðina til þeirra þjóðjarða, sem getur
 um í 2. gr. Ennfremur skal sýslunefnd segja álit sitt um, hvort undan sölunni ætti
 að skilja skóglendi, fossa eða önnur jarðargögn, önnur en náma.

7. gr.

Nú telur sýslunefnd, að jörðin falli ekki undir ákvæðin í 2. gr., og skal þá sýslumaður dómkveðja tvo óvilhalla menn til þess að gjöra lýsing á jörðinni ásamt öllu því, er henni fylgir og fylgja ber, og meta til peningaverðs. Verðið skal að öllum jafnaði miðað við það, að verðhæðin með 4% í vöxtu á ári veiti sömu vaxtaupphæð og jarðargjöld og jarðabótakvöð nema í peningum til jafnaðar um 10 síðastliðin ár, ef leigumáli að dómi matsmanna hefur verið hæfilegur og honum hefur á því tímabili ekki verið breytt við ábúandaskipti, ella miða matsmenn við afgjald það, sem þeir telja hæfilegt eptir leigumála jarða í því byggðarlagi. — Jarðabótakvöð þá sem hjer er nefnd, skulu matsmenn reikna til dagsverka, eins og tíðkast hefur við styrkveiting úr landssjóði til búnaðarfjelaga, og telst hvert dagsverk jafngilda 1 kr. 25 aurum í öðru eptirgjaldi.

Nú hefur sýslunefnd látið í ljósi það álit samkvæmt 6. gr., að undan sölu þjóðjarða ætti að skilja skóglendi, fossa eða annað, og skal þá meta jörðina bæði að gæðum þessum meðtöldum og án þeirra.

8. gr.

Nú hefur ábúandi á næstu 10 árum áður en mat fer fram og án nokkurs styrks úr umboðssjóði gjört jarðabætur eða jarðarhúsabætur á þjóðjörð umfram það, er byggingarbrjef áskildi, og skulu þá matsmenn þeir, er um getur í 7. gr., meta jörðina eins og engar slíkar jarðabætur eða húsabætur hefðu verið gjörðar, þegar ábúandi sá, er þær gjörði, ekkja hans eða niðjar eru kaupendur.

9. gr.

Jafnframt því er sýslumaður kveður matsmenn samkvæmt 7. gr. skal hann útvega frá umboðsmanni eða umráðamanni þjóðjarðarinnar skýrslur þær viðvíkjandi jörðinni, sem matsmenn þurfa samkvæmt ákvæðum 7. og 8. gr., við mat sitt og lýsing á jörðinni. Umboðsmanni eða umráðamanni er skylt að láta þessar skýrslur í tje innam hæfilegs tíma, er sýslumaður tiltekur.

10. gr.

Lýsingar- og matsgjörð sína á jörðu senda matsmenn ásamt öllum tilheyrandi skjölum til sýslumanns, er síðan skal láta matsmennina staðfesta gjörðina fyrir rjetti að tilkvöddum kaupsbeiðanda og umboðsmanni eða umráðamanni jarðarinnar. Beiðna um kaupin, lýsingar- og matsgjörðina ásamt öllum öðrum skjölum málsins sendiri sýslumaður að því búnu hlutaðeigandi umboðsmanni, en hann afgreiðir málið til stjórnarráðsins, ásamt áliti sínu um það, svo fljótt sem því verður við komið.

Nr. 31. Lög 20. október um sölu þjóðjarða.

Saaframt Andrageren opfylder Betingelserne for at kunne faa Jorden købt i Nr. 31. Henhold til denne Lov, forelægger Sysselmanden hans Andragende for Sysselforstanderskabet paa dets næste Møde, som derefter afgiver Erklæring om, hvorvidt det henregner Jorden til de i § 2 ommeldte Landsjorder. Endvidere afgiver Sysselforstanderskabet Erklæring om, hvorvidt der foruden Miner fra Salget bør undtages Skov, Vandfald eller andre Jordherligheder.

20.
Oktober.

§ 7.

Finder Sysselforstanderskabet, at Jorden ikke falder ind under Bestemmelserne i § 2, skal Sysselmanden for Retten udmelde to uvillige Mænd til at affatte en Beskrivelse af Jorden med alt hvad den følger og følge bør, og ansætte den til Penges Værd. Vurderingssummen skal sædvanlig bestemmes saaledes, at den med en aarlig Rente af 4 pCt. giver et Rentebeløb, som er lige med hvad Jordafgifterne og de betingede Jordforbedringer ansatte i Penge gennemsnitlig udgøre i sidstafvigte 10 Aar, saaframt Lejevilkaarene efter Skønsmændenes Formening have været passende, og de ikke i dette Tidsrum ere blevne forandrede ved Opsidderskifte; i modsat Fald rette Skønsmændene sig efter det Afgiftsbeløb, som de anse for passende i Forhold til Jorders Bygelsvilkaar i den paagældende Egn. Skønsmændene skulle ansætte de omtalte betingede Jordforbedringer i Dagsværk efter de Regler, som hidtil er fulgt ved Understøttelser fra Landskassen til Landbrugsselskaber, saaledes at et Dagsværk iøvrigt regnes lige med 1 Kr. 25 Øre i anden Afgift.

Har Sysselforstanderskabet i Henhold til § 6 afgivet den Erklæring, at Skov, Vandfald eller andet burde undtages ved Salget af en Landskassen tilhørende Jord, skal denne vurderes baade med og uden disse Herligheder.

§ 8.

Har Lejlændingen i de sidste 10 Aar før Skønsforretningen uden nogen Understøttelse fra Ombudskassen foretaget Jordforbedringer eller Forbedringer paa Bygningerne paa en Landskassen tilhørende Jord, udover hvad der er betinget i Bygelsbrevet, bør de i § 7 ommeldte Skønsmænd, naar den, som udførte Forbedringerne, hans Enke eller Efterkommere ere Købere, vurdere Jorden som om de paagældende Forbedringer af Jorden eller Bygningerne ikke havde fundet Sted.

§ 9.

Samtidig med Skønsmændenes Udmeldelse efter § 7 skal Sysselmanden fra Ombudsmanden eller den, under hvis Raadighed Landsjorden staar, tilvejebringe de Oplysninger vedrørende Jorden, som Skønsmændene i Henhold til §§ 7 og 8 have Brug for ved Udførelsen af deres Skøn og ved Beskrivelsen af Jorden. Ombudsmanden eller den, som har Raadighed over den paagældende Jord, er forpligtet til at give disse Oplysninger inden en passende af Sysselmanden bestemt Frist.

§ 10.

Skønsmændene sende Beskrivelsen af og Skønsforretningen over Jorden med alle tilhørende Dokumenter til Sysselmanden, som derefter lader Skønsmændene stadfæste Forretningen i et Retsmøde, hvortil Andrageren og Ombudsmanden eller den, som har Raadighed over Jorden, indvarsles. Andragendet om Købet, Beskrivelsen og Skønsforretningen med alle andre Sagen vedrørende Dokumenter sender Sysselmanden derefter til vedkommende Ombudsmand, som snarest muligt ekspederer Sagen til Ministeriet med sin Erklæring.

Nr. 31. Lov 20. Oktober om Salg af Landskassens Jorder.

Nr. 31.
20.
október.

11. gr.

Nú vill eigandi jarðar, sem þjóðjörð á ítak í, leita kaups á ítakinu, og má þá selja honum það, ef samkomulag næst við ábúanda þjóðjarðarinnar og önnur atvik eru því eigi til fyrirstöðu. Fer þá um beiðni, mat og afgreiðslu málsins á sama hátt og um þjóðjarðir samkvæmt 6.—10 gr.

12. gr.

Þegar málið er komið til stjórnarráðsins, getur það, ef því þykir sjerstaklegar ástæður til bera, kvatt sjer til ráðaneytis kunnuga menn, er lýsi jörðum þeim og ítökum, sem til kaups er falað, meti til verðs og segi álit sitt um, hvort rjett sje að selja.

13. gr.

Nú kaupir ábúandi jörð samkvæmt lögum þessum, og skal hann þá greiða að minnsta kosti tíunda hluta kaupverðsins um leið og kaupin eru gerð. Um eptirstöðvarnar fer þannig, að ábúandinn gefur út skuldabrief fyrir þeim með fyrsta veðrjetti í jörðinni, og greiðir þær síðan ásamt 4% í ársvöxtu, með jöfnum ársgreiðslum á eigi lengri tíma en 28 árum.

Nú gengur jörð, sem seld hefur verið ábúanda samkvæmt lögum þessum, úr sjálfsábúð, áður enn kaupverðið er að fullu greitt, og falla þá eptirstöðvar jarðarverðsins jafnskjótt í gjalddaga.

14. gr.

Nú er þjóðjörð eða ítak selt eptir lögum þessum, og ákveður ráðherrann þá endanlegt söluverð, sem þó aldrei má minna vera en verð það, sem metið hefur verið samkvæmt 7.—12. gr., og gefur út afsalsbrief fyrir hinu selda. Öll skjöl er snerta söluna, skulu lögð fyrir næsta alþingi til athugunar.

15. gr.

Kostnað við matsgjörð þá, sem ræðir um í 7. gr., greiðir sá, er kaups beiðist á þjóðjörð eða ítaki, og getur sýslumaður krafizt, að hann setji trygging fyrir skilvísri greiðslu kostnaðarins, um leið og hann afhendir sýslumanni beiðni sína samkvæmt 6. gr.

Borgun til þeirra manna, sem ráðherra kann að kveðja sjer til ráðaneytis samkvæmt 12. gr., greiðist úr umboðssjóði, hvort sem úr sölu verður eða eigi.

16. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. janúar 1906.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 20. október 1905.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

§ 11.

Nr. 31.
20.
Oktober

Ønsker Ejeren af en Jord, hvori en Landskassen tilhørende Jord har en Servitut, at købe Servituten, kan den sælges ham, saafremt der opnaas Enighed med Opsidderen paa Landskassens Jord, og andre Omstændigheder ikke ere til Hinder herfor. Med Andragendet, Skønsforretningen og Sagens Ekspedition forholdes paa samme Maade som med Hensyn til Landskassens Jorder efter §§ 6—10.

§ 12.

Naar Sagen er indkommen til Ministeriet, kan dette, saafremt det dertil finder særlig Anledning, raadføre sig med lokalkendte Mænd, som da beskrive de Jorder og Servituter, som ønskes købte, ansætte deres Værdi og afgive Erklæring om, hvorvidt det er rigtigt at afhænde dem.

§ 13.

Køber Opsidderen en Jord i Henhold til denne Lov, skal han ved Salgets Fuldbyrkelse udbetale i det mindste en Tiendedel af Købesummen. For Restbeløbet udsteder Opsidderen en Forskrivning med 1ste Prioritets Panteret i Jorden, som, med 4 pCt. aarlig Rente afbetales med lige store aarlige Afdrag i Løbet af højst 28 Aar.

Gaar en Jord, som er afhændet til Opsidderen i Henhold til denne Lov, ud af Ejerenes Brug, forinden Købesummen er fuldt betalt, saa er den ikke afbetalte Del af Købesummen straks forfalden.

§ 14.

Afhændes en Landskassen tilhørende Jord eller Servitut i Henhold til denne Lov, bestemmer Ministeren den endelige Købesum, som dog aldrig maa være mindre end den ifølge §§ 7—12 ansatte Vurderingssum, og udsteder Skøde paa det solgte. Alle Salget vedrørende Aktstykker forelægges det følgende Alting til Efterretning.

§ 15.

Omkostningerne ved den i § 7 ommeldte Skønsforretning erlægges af den, som anholder om Køb af den Landskassen tilhørende Jord eller Servitut, og staar det Sysselmanden frit for at afkræve ham Sikkerhed for Omkostningernes prompte Betaling, samtidig med at han afleverer til Sysselmanden sit Andragende i Henhold til § 6.

Betalingen til de Mænd, som Ministeren maatte tage paa Raad med sig i Henhold til § 13, udredes af Ombudskassen, hvad enten Salg finder Sted eller ikke.

§ 16.

Denne Lov træder i Kraft den 1ste Januar 1906.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 20. Oktober 1905.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 20. Oktober 1905.

H. Hafstein.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 32.
20.
október.

Lög

um

málaflutningsmenn við landsyfirdóminn í Reykjavík.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Hverjum þeim, sem leyst hefur af hendi fullkomið lögfræðispróf, er aðgang veitir að embættum þeim hjer á landi, sem lögfræðingar skipa, sbr. 4. gr. laga nr. 3 frá 4. marz 1904, og að öðru leyti fullnægir þeim skilyrðum, sem útheimtast til þess að geta fengið embætti á Íslandi, getur ráðherra Íslands veitt almennt leyfi til mál-færslustarfa við landsyfirdóminn. Hver sá, er slíkt leyfi fær, skal áður en leyfisbrjefið er afhent honum, undirskrifa eiðstaf um, að hann skuli flytja mál þau, sem honum verður trúað fyrir, með alúð og trúmennsku og í hvívetna rækja störf sín ráðvæðnis-lega og með samvizeusemi. Málaflutningsmaður fyrirgjörir þessum rjetti sínum, ef hann verður sekur í broti, er að almenningsáliti er svívirðilegt, eða missir fjárráð sín.

2. gr.

Hinir settu málaflutningsmenn við yfirdóminn, er þóknun fá úr landssjóði, eru skyldir að flytja sakamál og gjafsóknarmál eptir því, sem þeir fá skipun til og eptir sömu reglum og fylgt hefur verið hingað til.

Nú óskar sakborningur eða gjafsóknarhafi, að einhverjum öðrum mál-færslu-manni er leyfi hefur fengið samkvæmt 1. gr., sje falið mál hans fyrir yfirdómi, og er þá rjett að sá sje til þess skipaður, ef hann vill takast það á hendur.

3. gr.

Málaflutningsmenn, er skipaðir eru til að flytja gjafsóknarmál, skulu eiga heimting á málaflutningskaupi eins fyrir það, þótt þeir vinni eigi málið, ef flutningur málsins hefur af þeirra hálfu verið óaðfínnanlega af hendi leystur.

Nr. 32. Lög 20. október um málaflutningsmenn við landsyfirdóminn í Reykjavík.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Lov

Nr. 32.
20.
Oktober.

om

Sagførere ved Landsoverretten i Reykjavik.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov

§ 1.

Islands Minister kan meddele enhver, som har absolveret fuldstændig juridisk Eksamen, der giver Adgang til de Embeder her i Landet, som beklædes af Jurister, jfr. Lov Nr. 3 af 4de Marts 1904, og som forøvrigt opfylder de Betingelser, som udkræves for at kunne erholde Embede paa Island, almindelig Tilladelse til Sagførelse for Landsoverretten. Enhver, som erholder slig Tilladelse, skal, forinden Bevillingen bliver udleveret, underskrive en Edsformular om, at han vil føre de Sager, som blive ham betroede, med Nidkærhed og Troskab og i det Hele udføre sine Forretninger med Retskaffenhed og Samvittighedsfuldhed. En Sagfører fortaber denne sin Ret, hvis han gør sig skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling eller kommer ud af Raadighed over sit Bo.

§ 2.

De ved Overretten konstituerede Sagførere, der erholde Honorarer af Landskassen, ere pligtige til efter de hidtil fulgte Regler at udføre de Justitssager og beneficerede Sager, som de faa Ordre til at udføre.

Hvis en Tiltalt eller en, der har faaet Bevilling til fri Proces, ønsker, at en anden [Sagfører, som har erholdt den i § 1 omhandlede Tilladelse, fører Sagen for ham for Overretten, da bør han dertil beskikkes, hvis han vil overtage Hvervet.

§ 3.

De Sagførere, som beskikkes til at udføre beneficerede Sager, skulle have tilkendt Salær, uanset om de ikke vinde Sagen, dersom der ikke har været noget at udsætte paa deres Udførelse af samme.

Nr. 32. Lov 20. Oktober om Sagførere ved Landsoverretten i Reykjavik.

Nr. 32.

4. gr.

20.

október.

Einkarjettur sá, sem hinum settu málaflutningsmönnum við landsyfirdóminn er veittur með konungsráskurði 19. marz 1858, skal afnuminn.

5. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. janúar 1906.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalínuborg, 20. október 1905.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

§ 4.

Den de konstituerede Prokuratorer ved Overretten ved kgl. Resolution af ^{Nr. 32.} 20. Oktober.
19de Marts 1858 tilstaaede Eneret ophæves.

§ 5.

Denne Lov træder i Kraft den 1ste Januar 1906.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 20. Oktober 1905.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 20. Oktober 1905.

H. Hafstein.

Ólafur Halldórsson,

Nr. 33.
20.
október.

Lög

um

stofnun geðveikrahælis.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Til þess að koma upp geðveikrahæli í nánd við Reykjavík yfir 50 geðveika menn og útbúa það, má verja úr landssjóði allt að 90,000 krónum.

2. gr.

Árleg útgjöld til geðveikrahælisins skal veita í fjárlögum.

Upp í þennan kostnað skulu rjettir aðstandendur greiða í landssjóð meðgjöf með hverjum geðveikum manni, 50 aura á dag, ef hann er þurfamaður, ella 1 kr. á dag.

3. gr.

Í yfirstjórn geðveikrahælisins eru landlæknir og einhver annar maður, sem stjórnarráðið skipar til þess.

4. gr.

Stjórnarráðið semur eptir tillögum frá yfirstjórn geðveikrahælisins reglur um afnot þess og erindisbrjef fyrir starfsmenn þess.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalíuborg, 20. október 1905.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891

Lov

om

Oprettelsen af en Sindssygeanstalt.

Nr. 33.
20.
Oktober.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Til Opførelse af en Sindssygeanstalt til 50 Sindssyge i Nærheden af Reykjavik samt til dens Udstyrelse kan anvendes indtil 90,000 Kr. af Landskassen.

§ 2.

De aarlige Udgifter til Sindssygeanstalten bevilges paa Finansloven.

Til Afdrag paa disse Omkostninger skulle rette Vedkommende betale for hver Sindssyg, 50 Øre om Dagen, hvis han er Trængende, men ellers 1 Kr.

§ 3.

Sindssygeanstaltens Overbestyrelse bestaar af Landfysikus og en anden af Ministeriet dertil beskikket Mand.

§ 4.

Efter Indstilling fra Sindssygeanstaltens Overbestyrelse affatter Ministeriet et Reglement om Anstaltens Benyttelse samt Instrukser for dens Funktionærer.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 20. Oktober 1905.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 20. Oktober 1905.

H. Hafstein.

Ólafur Halldórsson.

Lög

um

breyting á og viðauka við lög um stofnun Ræktunarsjóðs
Íslands 2. marz 1900.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með
samþykki Voru:

1. gr.

Tilgangur Ræktunarsjóðsins er að efla ræktun landsins. Stofnfjeð má aldrei
skerða, en því skal varið til lánveitinga til jarðabóta og hvers kyns atvinnubóta við
jarðyrkju.

Enn fremur má lána úr sjóðnum gegn öðrum veðrjetti til ábýliskaupa, hvort
heldur eru jarðir, eða grasbýli og þurrabúðir utan verzlunarstaða í kaupstöðum og
kaupþúnum.

Ræktunarsjóðurinn greiðir árlega til landssjóðs 3 af hundraði af andvirði
þeirra þjóðjarða, sem seldar verða eptir 1. janúar 1906, jafnóðum og vextir og af-
borganir renna í hann. Af vöxtum sjóðsins að öðru leyti má verja allt að $\frac{2}{3}$ hlutum
til að styrkja menn til lífsábyrgðakaupa til viðbótar tryggingarlánveitingum til ábýlis-
kaupa og til verðlauna fyrir atorku, hagsýni og eptirbreytnisverðar nýjungar í land-
búnaði. Að öðru leyti skal leggja vextina við höfuðstólinn.

2. gr.

Reikningar ræktunarsjóðsins skulu árlega fylgja landsreikningnum og endur-
skoðast af yfirskoðunarmönnum alþingis.

3. gr.

Þriðja grein laga 2. marz 1900 um stofnun Ræktunarsjóðs Íslands skal úr
lögum numin.

4. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. janúar 1906.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer hegða.að

Gefið á Amaliuborg, 20. október 1905.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Lov

om

Nr. 34.

20.
Oktober.

Forandring i og Tillæg til Lov 2den Marts 1900 om Oprettelse af Islands Dyrkningsfond.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Dyrkningsfondens Øjemed er at befordre Landets Opdyrkning. Grundkapitalen kan aldrig angribes, men den skal anvendes til Laan til Jordforbedringer og til alle Slags til forbedret Driftsmaade sigtende Foranstaltninger.

Endvidere kan Kapitalen anvendes til Udlaan mod anden Prioritet til Lejere til Erhvervelse som Selvejendom af de af dem beboede Gaarde, Huse med tilhørende Græslodder, samt Tomthuse udenfor Handelsgrundene i Købstæder og Handelssteder.

Dyrkningsfonden betaler aarlig til Landskassen 3 % af Købesummerne for de Landskassen tilhørende Jorder, der sælges efter 1ste Januar 1906, efterhaanden som Renter og Afdrag af Købesummerne tilflyde den. Af Fondens Renter iøvrigt kan indtil $\frac{2}{3}$ anvendes som Understøttelse til Køb af Livsforsikringer, som kan tjene som Suppleringsgaranti for ydede Laan til Lejere til Erhvervelse som Selvejendom af de af dem beboede Ejendomme, og til Præmier for udvist Dygtighed, Indsigt og mønsterværdige Nyforetagender i Landbruget. Forøvrigt skal Renterne tillægges Fondens Kapital.

§ 2.

Dyrkningsfondens Regnskab skal aarlig følge Landsregnskabet og revideres af Altingets Revisorer.

§ 3.

Paragraf 3 i Lov af 2den Marts 1900 om Oprettelse af Islands Dyrkningsfond ophæves.

§ 4.

Denne Lov træder i Kraft den 1ste Januar 1906.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 20. Oktober 1905.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 20. Oktober 1905.

H. Hafstein.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 35.
20.
október.

Lög

um

löggilding verzlunarstaða.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallið á lög þessi og Vjer staðfest þau með
samþykki Voru:

1. gr.

Að Gerðum í Garði í Gullbringusýslu skal vera löggiltur verzlunarstaður.

2 gr.

Við Maríuhöfn í Kjósarsýslu skal vera löggiltur verzlunarstaður.

3. gr.

Að Syðra-Skógarnesi í Miklholtshreppi í Hnappadalssýslu skal vera löggiltur
verzlunarstaður.

4. gr.

Að Látrum í Aðalvík í Norður-Ísafjarðarsýslu skal vera löggiltur verzlunarstaður.

5. gr.

Við Lambhúsvík á Vatnsnesi í Húnavatnssýslu skal vera löggiltur verzlunarstaður.

6. gr.

Ólafsfjarðarhorn í Þóróddsstaðahreppi innan Eyjafjarðarsýslu skal vera löggiltur
verzlunarstaður.

7. gr.

Við Holtsós undir Eyjafjöllum skal vera löggiltur verzlunarstaður.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 20. október 1905.

Undir Vorri konunglegi hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Lov

Nr. 35.
20.
Oktober.

Om

Autorisation af Handelssteder.

**Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,**

Gøre vitteligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Ved Gerdi i Gard i Gullbringa Syssel skal være autoriseret Handelssted.

§ 2.

Ved Mariuhöfn i Kjos Syssel skal være autoriseret Handelssted.

§ 3.

Paa Sønder-Skogarnes i Miklholt Rep inden Hnappadal Syssel skal være autoriseret Handelssted.

§ 4.

Ved Latur i Adalvik i Norder Isafjord Syssel skal være autoriseret Handelssted.

§ 5.

Ved Lambhusvik paa Vatnsnes i Hunavatn Syssel skal være autoriseret Handelssted.

§ 6.

Olafsfjordhorn i Thoroddstadir Rep inden Øfjord Syssel skal være autoriseret Handelssted.

§ 7.

Ved Holtsos under Eyjafjöll skal være autoriseret Handelssted.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 20. Oktober 1905.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 20. Oktober 1905.

H. Hafstein.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 36.
20.
október.

Lög

um

að nema úr gildi lög 12. nóvember 1875 um þorskanetalagnir
í Faxaflóa.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með
samþykki Voru:

Lög 12. nóvember 1875 um þorskanetalagnir í Faxaflóa eru úr gildi númin.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 20. október 1905.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Lov

om

Nr. 36.
20.
Oktober.

Ophævelse af Lov af 12te November 1875 om Torskegarms Sætning
i Faksebugten.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Lov af 12te November 1875 om Torskegarms Sætning i Faksebugten ophæves.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 20. Oktober 1905.

Under Vor Kongelige Haand og Segl

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 20. Oktober 1905.

H. Hafstein.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 37.
20.
október.

Lög

um

stækkun verzlunarlóðarinnar í Bolungarvík.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi 'og Vjer staðfest þau með
sambikki Voru:

Svæði það, sem reisa má á verzlunarhús í Bolungarvíkurverzlunarstað í Norður-
Ísafjarðarsýslu, skal stækkað svo, að það nái einnig yfir landsvæðið frá Hólsá að
Grundarhólsmerkjum á sandinum, 150 faðma á land upp frá hæsta sjávarmáli.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalíbörg, 20. október 1905.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Lov

om

Nr. 37.
20.
Oktober.

Udvidelse af Handelsgrunden i Bolungarvik.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Den til Handelsanlæg i Handelsstedet i Bolungarvik i Norder Isafjord Syssel bestemte Grund udvides saaledes, at den ogsaa omfatter Strækningen fra Holsaa til Grænserne for Grundarhol paa Sandet i en Bredde af 150 Favne fra Søen ved Springflødstid.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 20. Oktober 1905.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 20. Oktober 1905.

H. Hafstein.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 38.
20.
október.

Lög

um

löggilding verzlunarstaðar að Skildinganesi við Skerjafjörð.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenborg og Aldinborg.

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með
samþykki Voru:

Að Skildinganesi við Skerjafjörð skal vera löggiltur verzlunarstaður.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 20. október 1905.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1801.

Lov

Om

Nr. 38.
20.
Oktober.

Autorisation af et Handelssted paa Skildinganes ved Skerjafjord.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Paa Skildinganes ved Skerjafjord skal være et autoriseret Handelssted.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 20. Oktober 1905.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.
(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 20. Oktober 1905.

H. Hafstein.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 39.
20.
október.

Lög

um

stækkun verzlunarlóðarinnar á Búðareyri við Reyðarfjörð.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með
samþykki Voru:

Land það, er reisa má á verzlunarhús við Búðareyri, skal stækkað um svæðið
frá Stekkarjgilslæk í Bakkagerðislandi út að Hesthúslæk, 70 faðma á land upp frá
stórstraums-flóðmáli.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalíuborg, 20. október 1905.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Lov

om

Nr. 39.
20.
Oktober.

Udvidelse af Handelsgrunden paa Budareyri ved Reyðarfjörður.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Den til Handelsanlæg paa Budareyri bestemte Grund forøges med Strækningen fra Stekkjargilslækur, tilhørende Gaarden Bakkagerði, til Hesthuslækur, i en Bredde af 70 Favne fra Søen ved Springflodstid.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 20. Oktober 1905.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 20. Oktober 1905.

H. Hafstein.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 40.
20.
október.

Lög

um

breyting á lögum 13. október 1899 um skipun læknishjeraða
[á Íslandi o. fl.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með
samþykki Voru:

Barðastrandarlæknishjeraði skal skipt í 2 læknishjeruð, sem sje:

1. Patreksfjarðarhjerað, sem nær yfir Rauðasandshrepp, Tálknafjarðarhrepp og Barðastrandarhrepp fyrir vestan Vatnsdalsá.
2. Bildudalshjerað, sem nær yfir Suðurfjarðarhrepp og Dalahrepp í Barðastrandar-sýslu.

Patreksfjarðarhjerað telst til 2. flokks og Bildudalshjerað til 5. flokks læknishjeraða, sbr. 1. gr. laga 13. okt. 1899 um skipun læknishjeraða á Íslandi o. fl.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 20. október 1905.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Lov

om

Nr. 40.

20.
Oktober.

Forandring i Lov af 13de Oktober 1899 angaaende Omordning
af Lægedistrikterne i Island m. v.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Bardastrand Distrikt deles i 2 Lægedistrikter, nemlig:

1. Patriksfjord Distrikt, bestaaende af Raudasand- og Talknafjord Repper, samt Bardastrand Rep vest for Vatnsdalsaa.
 2. Bildudal Distrikt, bestaaende af Sudurfjord og Dala Repper i Bardastrand Syssel
- Patriksfjord Distrikt henregnes til Lægedistrikternes 2den og Bildudal Distrikt til sammes 5te Klasse, jfr. § 1 i Lov af 13de Oktober 1899 om Omordning af Lægedistrikterne i Island m. v.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 20. Oktober 1905.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 20. Oktober 1905.

H. Hafstein.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 41.
20.
október.

Lög

um

breyting á þeim tíma, er hið reglulega Alþingi kemur saman.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með
samþykki Voru:

1. gr.

Hið reglulega Alþingi skal koma saman 15. febrúar annaðhvort ár, eða næstan
virkan dag eptir, hafi konungur eigi tiltekið annan samkomudag sama ár.

2. gr.

Alþingi kemur fyrst saman samkvæmt lögum þessum 15. febrúar 1909.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 20. október 1905.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Lov

om

Nr. 41.
20.
Oktober.

Forandring i Tiden for det ordentlige Altings Sammentræden.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Det ordentlige Alting sammentræder den 15. Februar hvert andet Aar eller den første Søgnedag derefter, dersom Kongen ikke har bestemt en anden Mødedag i samme Aar.

§ 2.

Altinget sammentræder første Gang i Henhold til denne Lov den 15. Februar 1909.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg den 20. Oktober 1905.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 20. Oktober 1905.

H. Hafstein.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 42.
20.
október.

Lög

um

að stofna slökkvilið á Akureyri.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Låenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallið á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Á Akureyri skal stofna slökkvilið.

2. gr.

Allir bæjarbúar, sem til þess verða álitnir hæfir, eru skyldir til að mæta 4 sinnum á ári, til þess að æfa sig í að fara með slökkvívjolar og önnur slökkvitól, eftir boði bæjarfógeta eða þess yfirboðara, er bæjarstjórnin setur yfir slökkviliðið. Þegar eldsvoði kemur upp, eru allir verkfærir karlmenn í bænum skyldir að koma til brunans. Þeir eru skyldir til að hlýða fyrirskipunum yfirmannsins yfir slökkviliðinu, eða aðstoðarmanna hans, er að því lúta að bjarga úr eldinum, slökkva hann eða takmarka, eða varna útbreiðslu hans.

Bæjarstjórnin semur reglugjörð fyrir slökkviliðið, en stjórnarráðið staðfestir, og má ákveða sektir allt að 50 kr. fyrir brot gegn ákvæðum reglugjörðarinnar. Sektirnar renna í bæjarsjóð Akureyrar.

3. gr.

Með mál út af brotum gegn reglugjörð þeirri, er um er getið í 2. gr., skal farið sem með opinber lögreglumál.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 20. október 1905.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Lov

om

Oprettelse af et Brandkorps i Akureyri.

Nr. 42.
20.
Oktober.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

I Akureyri skal der oprettes et Brandkorps.

§ 2.

Alle de af Byens Indvaanere, som dertil findes skikkede, ere pligtige til at møde 4 Gange aarlig for at øve sig i Brugen af Sprøjter og andre Slukningsredskaber efter nærmere Bestemmelse af Byfogden eller den af Byraadet beskikkede Anfører for Brandkorpset. I Ildebrandstilfælde ere alle arbejdsføre Mandspersoner i Byen pligtige til at indfinde sig ved Brandstedet. De ere pligtige til at adlyde de af Brandkorpsets Anfører eller af hans Medhjælpere udstedte Befalinger, der sigte til Bjærgning, Ildens Slukning eller Begrænsning, eller til Forhindring af dens videre Udbredelse.

Byraadet affatter et Regulativ for Brandkorpset, hvilket Regulativ approberes af Ministeriet. For Overtrædelser af Regulativets Bestemmelser kan der fastsættes Bøder indtil 50 Kroner, der tilflyde Kommunekassen i Akureyri.

§ 3.

Sager i Anledning af Overtrædelser af det i § 2 omhandlede Regulativ behandles som offentlige Politisager.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 20. Oktober 1905.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 20. Oktober 1905.

H. Hafstein.

Olafur Halldórsson.

Nr. 43.
10.
nóvbr.

Sveitastjórnarlög

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. Kafli.

Umdæmi.

1. gr.

Sýslur á landinu skulu vera sömu og nú eru, sömuleiðis sýslnamörk. Sama er um hreppa í hverri sýslu og hreppamörk.

2. gr.

Sýslum má eigi fækka nje fjölga, nje heldur breyta takmörkum þeirra, nema með sjerstökum lögum.

3 gr.

Stjórnarráðið hefur heimild til að skipta hreppi, sameina hreppa og breyta hreppamörkum. Eigi má neina slíka breyting gjöra, nema eptir beiðni hreppsnefnda þeirra, er hlut eiga að máli, og meðmælum sýslunefndar, nema þegar svo stendur á sem í 4. gr.

4. gr.

Nú hefur kaupún eða þorp 300 íbúa eða fleiri, og hefur það þá rjett til að fá sjerstaka sveitarstjórn og verða hreppur fyrir sig með þeim ummerkjum, er stjórnarráðið ákveður eptir tillögum hreppsnefndar og sýslunefndar. Stjórnarráðið kveður á sama hátt á um fjárskipti og skulda með hinu nýja hreppsþjelagi og hinum hluta þess hrepps, er það áður var í, og skal við skiptingu þessa farið eptir því, hvernig byrði viðkomandi hrepps hefur verið skipt 5 árin næstu á undan, nema samkomulag fáiist.

2. Kafli.

Stjórn.

5. gr.

Stjórn sveitarmálefna í hreppi hverjum skal á hendi hafa hreppsnefnd og í sýslu verri sýslunefnd.

Nr. 43. Sveitastjórnarlög 10. nóvember.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Lov

om

Landkommunernes Styrelse.

Nr. 43.
10.
Novbr.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

1ste Afsnit.

Kredsene.

§ 1.

Landets Sysler og disses Grænser skulle være de samme som nu. Det samme gælder om Repper i hvert Syssel og deres Grænser.

§ 2.

Syslernes Antal kan ikke formindskes eller forøges, ej heller deres Grænser forandres, undtagen ved en særlig Lov.

§ 3.

Ministeriet har Myndighed til at dele en Rep, forene Repper og forandre Reppernes Grænser. Ingen saadan Forandring kan foretages uden efter de paagældende Repsforstanderskabers Begæring og Sysselforstanderskabets Anbefaling, undtagen i de i § 4 omtalte Tilfælde.

§ 4.

Et Handelssted eller en Landsby, som har mindst 300 Indbyggere, har Ret til at blive en særlig Kommune med de Grænser, som Ministeriet efter Repsforstanderskabets og Sysselforstanderskabets Indstillinger bestemmer. Ministeriet træffer paa samme Maade Bestemmelse om Delingen af den forhaandenværende Formue og Gæld mellem den ny Kommune og den øvrige Del af den Rep, hvoraf den tidligere var en Bestanddel, ved hvilken Deling der — naar en Overenskomst ikke opnaas — skal gaas frem efter, hvorledes vedkommende Reps Byrder have været fordelte i de næstforegaaende 5 Aar.

2det Afsnit.

Styrelse.

§ 5.

Styrelsen af de kommunale Anliggender i hver Rep overdrages et Repsforstanderskab og i hvert Syssel et Sysselforstanderskab.

Nr. 43. Lov 10. November om Landkommunernes Styrelse.

Nr. 43.
10.
nóvbr.

A. Hreppsnefndir.

a. Skipun hreppsnefnda.

6. gr.

Tala hreppsnefndarmanna í hverjum hreppi skal vera söm og verið hefur. En tölu þeirri má sýslunefnd breyta, ef hreppsnefnd fer þess á leit. Þó skal tala nefndarmanna jafnan standa á stöku.

7. gr.

Nú er hreppi skipt í 2 hreppa, og ákveður þá stjórnarráðið eptir tillögum sýslunefndar, hve margir menn skuli vera í hreppsnefnd hvors hinna nýju hreppa.

8. gr.

Kosningarrjett og kjörgengi til hreppsnefndar á hver karlmaður í hreppnum, sem er í löglegri stöðu og ekki öðrum háður sem hjú, svo og ekkjur og aðrar ógiptar konur, er standa fyrir búi eða á annan hátt eiga með sig sjálfar í löglegri stöðu. Enginn hefur þó þennan rjett, nema hann hafi óflekkað mannorð, sje fullra 25 ára að aldri, hafi fullt ár á undan kosningunni átt lögheimili í hreppnum og goldið til hans þarfa, sje fjár síns ráðandi og standi eigi í skuld fyrir þeginn sveitarstyrk.

9. gr.

Foreldrar og börn þeirra mega ekki sitja saman í senn í hreppsnefnd, eigi heldur móðurforeldrar eða föðurforeldrar og barnabörn þeirra.

10. gr.

Kjörtímabil hreppsnefndarmanns er 6 ár, þó með þeim nánari takmörkunum, er segir í 11. – 13. gr.

11. gr.

Í júnímánuði, hinum næsta eptir að lög þessi fá gildi, skal kjósa hreppsnefnd í öllum hreppum á landinu, fulla tölu hreppsnefndarmanna í hverjum hreppi eptir 6. gr. Gömlu hreppsnefndirnar fara jafnframt frá, en endurkjósa má þá menn, er í þeim sátu, sbr. 14. gr. Úr hreppsnefnd þeirri, er þá verður kosin í hreppi hverjum, gengur eptir hlutkesti meiri hluti hennar (2 af 3, 3 af 5) eptir 3 ár, í júnímánuði; en minni hlutinn (1 af 3, 2 af 5) eptir 6 ár, í júnímánuði. Í stað þeirra nefndarmanna, er úr nefndinni ganga í hvort skipti, skal þegar kjósa jafnmarga menn í hana til 6 ára. Á þennan hátt fer svo jafnan síðan meiri og minni hluti hverrar hreppsnefndar frá á víxl með 3 ára millibili.

Heimilt er hreppsnefnd að leyfa, að kosningar í hreppsnefnd fari fram að haustinu í þeim hreppum, þar sem svo sjerstaklega hagar til, að það sje nauðsynlegt kjósenda vegna.

12. gr.

Ef hreppi er skipt í tvo hreppa, þá skal þegar kjósa í hvorum þeirra nýja hreppsnefnd, og má sú kosning fram fara á öðrum tíma en í júnímánuði. En meiri eða minni hluti þeirra nefnda skal úr ganga í fyrsta skipti samtínis því, sem meiri eða minni hluti annara hreppsnefnda gengur úr samkvæmt 11. gr. En síðan fer um úrgöngu hreppsnefndarmanna í hinum nýju hreppum og kosning í þeirra stað svo sem segir í 11. gr.

13. gr.

Ef hreppsnefndarmaður deyr eða fer af öðrum ástæðum úr nefndinni, áður en kjörtími hans er liðinn, skal kjósa þegar mann í nefndina í stað hans til þess tíma að eins Nr. 43. Sveitastjórnarlög 10. nóvember.

A. Repsforstanderskaber.Nr. 43.
10.
Novbr.*a. Repsforstanderskabernes Dannelse.***§ 6.**

Antallet af Repsforstanderskabernes Medlemmer i hver Rep skal være det samme som hidtil; men deres Antal kan forandres af Sysselforstanderskabet, hvis Repsforstanderskabet andrager derom. Dog skal Medlemsantallet altid være et ulige Tal.

§ 7.

Naar en Rep deles i to Kommuner, fastsætter Ministeriet efter Sysselforstanderskabets Indstilling Antallet af Medlemmer i hvert af de ny Reppers Forstanderskaber.

§ 8.

Valgret og Valgbarhed til Repsforstanderskabet tilkommer enhver i Reppen bosiddende Mand, der indtager en lovlig Stilling og ikke staar i privat Tjenesteforhold, samt Enker og ugifte Kvinder, som forestaa en Husstand eller paa anden Maade indtager en selvstændig Stilling. Denne Ret tilkommer dog ingen, medmindre han er i Besiddelse af et uplettet Rygte, har fyldt sit 25. Aar, har i et helt Aar forinden Valget haft fast Ophold i Reppen og ydet Bidrag til dens Fornødenheder, er raadig over sin Formue, og ikke har modtaget Fattigunderstøttelse, for hvilken han endnu staar i Gæld.

§ 9.

Forældre og deres Børn eller Bedsteforældre og Børnebørn kunne ikke samtidig have Sæde i et Repsforstanderskab.

§ 10.

Repsforstanderskabets Medlemmer vælges paa 6 Aar, dog med de i §§ 11—13 fastsatte nærmere Begrænsninger.

§ 11.

I den første Juni Maaned efter denne Lovs Ikrafttræden skal et Forstanderskab vælges i alle Landets Repper, et fuldt Antal af Medlemmer i hver Rep efter § 6. De tidligere Medlemmer fratræder samtidig men kunne genvælges, jfr. § 14. Af det Forstanderskab, som da vælges i hver Rep, fratræder efter 3 Aars Forløb Flertallet (2 af 3, 3 af 5) i Juni Maaned efter Lodtrækning, men Mindretallet (1 af 3, 2 af 5) i Juni Maaned efter 6 Aars Forløb. I Stedet for de hver Gang fratrædende Medlemmer, skal uopholdelig det samme Antal vælges for 6 Aar. Paa denne Maade afgaar derefter Flertallet og Mindretallet af hvert Repsforstanderskab vekselvis med 3 Aars Mellemrum.

Repsforstanderskabet kan, naar særlige Forhold nødvendiggør det af Hensyn til Vælgerne, tillade, at Valgene til Forstanderskabet i den paagældende Rep foretages om Efteraaret.

§ 12.

Naar en Rep deles i to Kommuner, skal der uopholdelig i hver af de ny Repper vælges et Forstanderskab, hvilke Valg kan foregaa til anden Tid end i Juni Maaned. Men Flertallet eller Mindretallet af disse Forstanderskaber skal aftræde første Gang samtidig med Flertallet eller Mindretallet i de andre Repsforstanderskaber i Henhold til § 11. Derefter forholdes der efter § 11 med Fratræden og Valg af Repsforstanderskabets Medlemmer i de ny Reppe.

§ 13.

Dersom et Medlem dør eller af andre Grunde udtræder af Repsforstanderskabet inden Udløbet af hans Valgtid, skal der uopholdelig vælges et nyt Medlem til Forstander-
Nr. 43. Lov 10. November om Landkommunernes Styrelse.

Nr. 43. er eptir var af kjörtíma hans. Slík aukakosning getur farið fram, hve nær sem nauðsyn
10. krefur.
nóvbr.

14. gr.

Mann, sem gengur úr hreppsnefnd má endurkjósa svo opt sem vill. Þó er enginn, sem hefur verið 6 ár eða lengur í hreppsnefnd, skyldur til að taka móti kosningu af nýju í sömu nefnd, fyr en liðinn er jafnlangur tími og hann hefur verið í henni samfleytt síðast.

Sextugu rmaður er eigi skyldur til að taka móti kosningu í hreppsnefnd; eigi heldur kona, þótt yngri sje.

Nú er kosinn í hreppsnefnd maður, sem reyndar er eigi orðinn sextugur, en verður það þó innan 6 ára frá kjördegi, og er honum þá heimilt að segja sig úr nefndinni, er hann er orðinn fullra 60 ára.

15. gr.

Í hreppi hverjum stendur *kjörstjórn* fyrir hreppsnefndarkosningu. Í kjörstjórninni er oddviti hreppsnefndarinnar og með honum tveir aðrir nefndarmenn, er hreppsnefndin kys, þar sem nefndarmenn eru fleiri en 3. En þar sem þeir eru að eins 3, eru þeir allir í kjörstjórninni. Oddviti er formaður kjörstjórnar.

Nú er nýr hreppur myndaður, og tilnefnir þá sýslumaður formann fyrstu kjörstjórnar þar og 2 menn með honum. Síðan fer um kjörstjórn þar eptir því sem áður segir í grein þessari.

16. gr.

Kjörstjórnin býr til fyrir 15. apríl ár hvert kjörskrá yfir þá menn í hreppnum, er kosningarrjett hafa, og skulu nöfn þeirra rituð eptir stafrófsröð ásamt heimili, stjett og aldri í sjerstökum dálkum. Skráin á að liggja hreppsþúum til sýnis í 3 vikur á hentugum stað, og skal auglýsa áður með 14 daga fyrirvara, hvar og hve nær hún verði lögð fram. Aðfinningar við hana verða að koma til kjörstjórnar fyrir kjörfundinn og leggur hún úrskurð á þær áður en til kosninga er gengið.

17. gr.

Dag og stund, þá er kosning skuli fram fara, á kjörstjórnin að auglýsa með þingboði um hreppinn svo snemma, að það verði kunnugt á hverju heimili í honum að minnsta kosti 3 nóttum fyrir kjörfund.

18. gr.

Kosningar fara fram eptir kjörskránni í heyranda hljóði. Hver sem vill neyta kosningarrjettar síns, verður sjálfur að koma á kjöfund og skýra munnlega frá, hvern hann kjósi eða hverja. Kjörstjórnin ritar atkvæðin jafnóðum í kjörbók. Þá er allir kjósendur, sem við eru staddir, hafa átt kost á að greiða atkvæði sín og atkvæði öll eru bókuð, skal atkvæðagreiðslu lokið, þó ekki fyrr en að minnsta kosti klukkustund er liðin frá því, er hún hófst. Formaður kjörstjórnar les þá greinilega upp öll atkvæði, sem greidd eru, en hinir í kjörstjórninni rita þau upp og telja saman. Þeir, sem flest atkvæði hafa fengið, eru rjett kjörnir hreppsnefndarmenn. Ef fleiri hafa jafnmörg atkvæði, ræður hlutkesti.

Nr. 43. Sveitastjórnarlög 10. nóvember.

skabet i hans Sted, men kun for den tilbagestaaende Del af hans Valgtid. Et saadant Nr. 43. Suppleringsvalg kan foretages, naar som helst det er nødvendigt.

10.
Novbr.

§ 14.

Den, som udtræder af et Repsforstanderskab, kan genvælges saa ofte det skal være. Dog er ingen, der har været Medlem af Forstanderskabet i mindst 6 Aar, pligtig til at modtage Genvalg til det samme Forstanderskab førend efter Forløbet af lige saa lang Tid, som han sidst uden Afbrydelse har været Medlem.

Den Mand, som har fyldt 60 Aar, er ikke pligtig til at modtage Valg til et Repsforstanderskab; Kvinder er uden Hensyn til deres Alder ikke pligtige til at modtage Valg.

Naar der til Medlem af et Repsforstanderskab vælges en Person, som vel ikke er 60 Aar, men bliver det inden 6 Aar fra Valgdagen, har han Ret til at udtræde af Forstanderskabet, saa snart han har fyldt 60 Aar.

§ 15.

I hver Rep ledes Valg til Repsforstanderskab af en *Valgbestyrelse*. Denne bestaar af Repsforstanderskabets Formand og to andre af dets Medlemmer, hvilke vælges af Forstanderskabet, naar Medlemmernes Antal overstiger 3. Men hvor de kun er 3, tage de alle Sæde i Valgbestyrelsen. Repsforstanderskabets Formand er Valgbestyrelsens Formand.

Naar der dannes en ny Rep, udvælger Sysselmanden den første Valgbestyrelses Formand og 2 andre Medlemmer. Senere forholdes med Valgbestyrelse som foran bestemt i denne Paragraf.

§ 16.

Inden hvert Aars 15. April affatter Valgbestyrelsen en Liste over de Personer i Reppen, som ere valgberettigede, saaledes at deres Navne opføres i Bogstavorden med Angivelse i særlige Rubrikker af deres Bopæl, Stilling og Alder. Valglisten skal i 3 Uger henligge til offentligt Eftersyn paa et hensigtsmæssigt Sted, efter at Sted og Tid for Fremlæggelsen forinden med 14 Dages Varsel er bekendtgjort. Indsigelser imod den maa indkomme til Valgbestyrelsen før Valget og afgøres af den ved en Beslutning, forinden Stemmegivningen begynder.

§ 17.

Dagen og Klokkeslettet for Valgenes Foretagelse skal bekendtgøres af Valgbestyrelsen ved et Tingbud over hele Reppen saa betids, at det bliver bekendt i hvert Hjem i det mindste 3 Nætter før Valget.

§ 18.

Valget foregaar offentlig efter Valglisten. Enhver, som vil benytte sin Valgret, skal møde personlig paa Valgstedet og mundtlig tilkendegive, paa hvilken eller hvilke Personer han stemmer. Valgbestyrelsen indfører Stemmerne, eftersom de afgives, i Valgprotokollen. Naar alle de tilstedeværende Vælgere have faaet Adgang til at afgive deres Stemmer, og disse ere tilførte Valgprotokollen, sluttet Afstemningen, dog ikke før end i det mindste en Time efter Afstemningens Begyndelse. Valgbestyrelsens Formand oplæser derefter tydelig alle de afgivne Stemmer, medens de andre to Medlemmer af Valgbestyrelsen optegner dem og tæller dem sammen. De, som have faaet de fleste Stemmer, ere lovlig valgte Medlemmer af Repsforstanderskabet. Have flere lige mange Stemmer, gør Lodtrækning Udslaget.

Nr. 43. Lov 10. November om Landkommunernes Styrelse.

Nr. 43.

19. gr.

10.
nóvbr.

Skorist einhver sá, er kosning hefur hlotið, undan því að taka móti henni, sker kjörstjórnin úr, hvort undanfærsla hans verði tekin til greina. Ef hún er tekin gild, er kosinn annar maður í stað hans. Að öðrum kosti má sá, er kosinn er, bera undanfærslu sína undir sýslunefndina, sem getur felld úrskurð kjörstjórnar úr gildi og þá látið kjósa hreppsnefndarmann í stað hins

20. gr.

Kjörstjórn skal jafnan skýra sýslumanni frá, hvernig kosning hafi farið.

21. gr.

Ef einhver vill kæra yfir kosningargjörð eða úrskurði kjörstjórnar, skal hann senda formanni kjörstjórnarinnar kæru sína skriflega innan 8 daga frá því er úrskurðurinn var uppkveðinn, eða kosningargjörð lokið. Komi kæran síðar fram, skal eigi sinna henni. Þyki kjörstjórninni kæra, sem komið hefur í tæka tíð, vera á rökum byggð, getur hún breytt úrskurði sínum, og, ef ástæða er til, efnt þegar til nýrra kosninga. Að öðrum kosti sendir kjörstjórnin sýslunefndinni þegar kærana með álitinu sínu og leggur sýslunefndin úrskurð á málið.

22. gr.

Ef hreppsnefndarmaður missir kosningarrjett og kjörgengi, víkur hann úr nefndinni. Missi hann rjettindi þessi að eins um hríð, má víkja honum um stundarsakir frá nefndarstörfum. Hinir hreppsnefndarmennirnir skera úr ágreiningi, er rís af slíkum atvikum, og einnig af því, er hreppsnefndarmaður brýtur svo mjög móti skyldum sínum, að nauðsynlegt þykir að víkja honum úr nefndinni. Heimilt er honum að skjóta úrskurði nefndarinnar til sýslunefndar.

23. gr.

Nú vill hreppsnefndarmaður fá lausn úr nefndinni áður en liðinn er tími sá, er hann var kosinn fyrir, og má þá hreppsnefndin veita honum hana. Ef hreppsnefndin synjar honum, getur hann snúið sjer til sýslunefndarinnar, og má hún veita honum lausn, ef ástæða er til.

24. gr.

Þegar hreppsnefnd er kosin, hvort heldur öll, eða meiri eða minni hluti (deild) hennar, skal elzti nefndarmaðurinn kveðja alla nefndarmennina á fund, til að kjósa *oddvita*. Kjörtími oddvita er jafnan til næstu almennra hreppsnefndarkosninga (deilda kosninga). Ef oddviti deyr, eða gengur úr nefndinni áður en kjörtími hans er á enda, skal kjósa oddvita í stað hans fyrir það, sem eptir er af oddvitakjörtímanum.

Elzti nefndarmaður stjórnar jafnan oddvitakosningu.

Hver nefndarmaður er skyldur til að taka á móti kosningu til að verða oddviti, eða til að framkvæma önnur sjerstök störf, er nefndin felur honum á hendur. Þó getur sá, sem verið hefur oddviti í 3 ár eða lengur, eða haft önnur sjerstök störf á hendi fyrir nefndina, skorast undan kosningu til þess starfs um jafnlangan tíma og hann hefur verið oddviti þeirrar nefndar, eða haft starfið á hendi.

Nr. 43. Sveitastjórnarlög 10. nóvember.

§ 19.

Undslaa nogen, paa hvem Valg er faldet, sig for at modtage det, har Valgbestyrelsen at afgøre, om hans Vægning kan tages til Følge. Tages den til Følge, vælges en anden i hans Sted. I modsat Fald kan den valgte indanke sin Vægning for Sysselforstanderskabet, som kan annullere Valgbestyrelsens Afgørelse og derefter lade et nyt Medlem vælge i den andens Sted

Nr. 43.
10.
Novbr.

§ 20.

Valgbestyrelsen skal altid indberette Udfaldet af Valget til Sysselforstanderskabet.

§ 21.

Vil nogen klage over en Valghandling eller en af Valgbestyrelsen afsagt Kendelse, skal han indgive sin skriftlige Besværing til Valgbestyrelsens Formand inden 8 Dage efter Kendelsens Afsigelse eller Valghandlingens Afslutning. Fremkommer Besværingen senere, skal den ikke paaagtes. Finder Valgbestyrelsen, at en i rette Tid indkommen Besværing er begrundet, kan den forandre sin Kendelse og — hvis dertil findes Anledning — straks forberede et nyt Valg. I modsat Fald indsender Valgbestyrelsen uopholdelig Besværingen tillige med sin Erklæring til Sysselforstanderskabet, der afgør Sagen ved sin Kendelse.

§ 22.

Mister et Medlem af Repsforstanderskabet Valgret og Valgbarhed, udtræder han af Forstanderskabet. Mister han kun midlertidig disse Rettigheder, kan han for en Tid suspenderes fra sine Forretninger i Forstanderskabet. De andre Medlemmer af Repsforstanderskabet have at afgøre de Spørgsmaal, som kunne opstaa heraf saavel som i Anledning af, at en Forstander overtræder sine Pligter i den Grad, at det findes nødvendigt at udelukke ham af Forstanderskabet; dog har han Ret til at indanke Repsforstanderskabets Afgørelse for Sysselforstanderskabet.

§ 23.

Ønsker et Medlem Fritagelse for Sæde i Repsforstanderskabet inden Udløbet af den Tid, for hvilken han er valgt, kan dette bevilges af Repsforstanderskabet. Afslaaar dette hans Andragende, kan han henvende sig til Sysselforstanderskabet, der kan bevilge ham Fritagelsen, hvis dertil findes Anledning.

§ 24.

Saa snart Valg enten af hele Repsforstanderskabet, eller af dets Flertal eller Mindretal har fundet Sted, skal det ældste Medlem sammenkalde alle Medlemmerne til et Møde for at vælge en *Formand*. Formandsvalget gælder altid til næste almindelige Valg til Repsforstanderskabet (Afdelings Valg). Hvis Formanden afaar ved Døden eller udtræder af Forstanderskabet inden Udløbet af den Tid, for hvilken han er valgt, skal der vælges en Formand i hans Sted for den tilbageværende Del af Formandsvalgperioden.

Det ældste Medlem af Repsforstanderskabet leder altid Formandsvalget.

Ethvert Medlem er forpligtet til at modtage Valg som Formand eller til at udføre andre særlige Forretninger, som overdrages ham af Forstanderskabet. Dog kan den, som har været Formand i mindst 3 Aar, eller som har varetaget andre særlige Forretninger for Forstanderskabet, undslaa sig for Valg til saadant Hverv for lige saa lang Tid, som han har fungeret som det paagældende Forstanderskabs Formand eller varetaget Forretningen.

Nr. 43. Lov 10. November om Landkommunernes Styrelse.

Nr. 43. Hreppsnefnd hver skal kjósa *varaoddvita*, til að gegna störfum oddvita i forföllum hans. Kjörtími varaoddvita er sami og kjörtími oddvita. Enginn nefndarmaður getur skorazt undan þeirri kosningu. Oddviti stjórnar kosningu varaoddvita.

10.
nóvbr.

Sá er rjett kosinn oddviti eða varaoddviti, er fengið hefur meira en helming þeirra atkvæða, er viðstaddir hreppsnefndarmenn hafa greitt. Verði þeim atkvæðafjölda eigi náð, skal kjósa af nýju. Fáí þá eigi heldur neinn yfir helming atkvæða, skal fara fram bundin kosning milli þeirra tveggja, er við kosninguna á undan fengu flest atkvæði. Ef atkvæði eru jöfn við síðari óbundnu kosninguna, ræður hlutkesti, um hverja tvo skuli velja, er bundna kosningin fer fram. Sömuleiðis ræður hlutkesti, ef atkvæði eru jöfn við hana.

Hinn nýkosni oddviti tilkynnir þegar sýslumanni kosning oddvita og varaoddvita.

25. gr.

Oddviti kveður nefndarmenn til fundar, stjórnar umræðum og sjer um að fundargjörðir og allar ályktanir nefndarinnar sjeu rjett og nákvæmlega bókaðar og ályktanir hennar framkvæmdar. Hann sjer um að öll störf, sem nefndin á að annast um, sjeu tilhlýðilega unnin. Hann er fjehirðir hennar og reikningshaldari, semur allar skýrslur hennar og reikninga, annast bókun alla og brjefaviðskipti. Hann geymir bækur nefndarinnar, innstæðufje hreppsins, verðbrjef og öll önnur skjöl, og hvað annað, sem hreppnum tilheyrir, og hreppsnefndin á að hafa ábyrgð á.

Hreppsnefndin getur þó falið hverjum nefndarmanni, sem hún vill, á hendur einhver ákveðin störf (sbr. 24. gr.), t. d. að sjá um gjaldheimtu, fjallskil, annast brjefagjörð um einstök mál, eða einhverjar greinir mála og annað, er að þeim lýtur o. s. frv. Að öðru leyti annast oddviti um allt slíkt.

Í forföllum oddvita á varaoddviti að annast hlutverk hans að öllu leyti (24. gr.).

26. gr.

Hreppsnefndin skal halda að minnsta kosti 2 nefndarfundi ár hvert, í aprílmánuði, maímánuði eða júnímánuði og októbermánuði, og auk þess svo opt sem oddvita þykir þörf á, eða þegar að minnsta kosti helmingur nefndarmanna krefst þess.

Fundarstað ákveður nefndin, ef hún vill. Að öðrum kosti ræður oddviti honum, og hann ákveður fundardag og stund.

27. gr.

Hreppsnefnd getur enga ályktun gjört, nema meira en helmingur hennar sje viðstaddur. Á nefndarfundum ræður afl atkvæða. Ef atkvæði eru jöfn, ræður atkvæði oddvita. Sje um einhverja kosning að ræða, og 2 nefndarmenn eða fleiri fá jafnmörg atkvæði, ræður hlutkesti. Þó fer um kosning oddvita og varaoddvita eptir 24. gr.

Hver nefndarmaður, sem er eigi samdóma hinum, getur heimtað, að ágreiningsálit hans verði ritað með fám orðum í gjörðabókina. Allir nefndarmenn, sem eru viðstaddir, rita nöfn sín undir hana.

Ethvert Repsforstanderskab skal vælge en *Næstformand* til at varetage For-^{Nr. 43.}
mandens Forretninger i hans Forfald. Næstformanden vælges for den samme Tid som ^{10.}
Formanden. Intet Medlem kan undslaa sig for at modtage Valget. Formanden leder ^{Novbr.}
Valget af Næstformanden.

Gyldigt Valg til Formand eller Næstformand er den, der har faaet mere end Halvdelen af de af de tilstedeværende Medlemmer afgivne Stemmer. Opnaas ikke Stemmeferlighed, skal der foretages ny Afstemning. Faar heller ikke ved denne Afstemning nogen mere end Halvdelen af Stemmerne, foretages bundet Valg mellem de to, der ved den foregaaende Afstemning have faaet flest Stemmer. Ere ved den sidste ubundne Afstemning Stemmerne lige, afgøres det ved Lodtrækning, mellem hvilke to der skal vælges ved det bundne Valg. Ligeledes gør Lodtrækning Udslaget, naar Stemmerne er lige ved det bundne Valg.

Den nyvalgte Formand gør Indberetning til Sysselmanden om Valget af Formand og Næstformand.

§ 25.

Formanden sammenkalder Repsforstanderskabets Medlemmer til Møde, leder Forhandlingerne og paaser, at Forhandlingerne og alle Forstanderskabets Beslutninger rigtig og nøjagtig tilføres Protokollen, samt at de tagne Beslutninger udføres. Han drager Omsorg for, at alle Forretninger, som Forstanderskabet har at varetage, besørges paa tilbørlig Maade. Han er dets Kasserer og Regnskabsfører, affatter alle dets Beretninger og Regnskaber og besørger al Bogføring og Brevveksling. Han forvarer Forstanderskabets Protokoller, Kapitaler, Værdipapirer og alle andre Dokumenter, samt alt andet Reppen tilhørende, som Forstanderskabet er ansvarligt for.

Repsforstanderskabet kan dog til hvilket som helst af Medlemmerne overdrage visse bestemte Forretninger (jfr. § 24), f. Eks. at besørge Inkassation, paase Kreaturers Indsamling fra Fjældgræsgangene, besørge Brevveksling om enkelte Sager, eller en vis Klasse af Sager med hvad dertil hører o. s. v. I øvrigt besørger Formanden alt saadant.

I Formandens Forfald bør Næstformanden varetage hans Hverv i enhver Henseende (§ 24).

§ 26.

Repsforstanderskabet skal holde i det mindste to Forstanderskabsmøder aarlig, i April, Maj eller Juni Maaned og i Oktober Maaned, og desuden saa ofte som Formanden finder det fornødent, eller naar det forlanges af i det mindste Halvdelen af Medlemmerne.

Forstanderskabet kan selv tage Bestemmelse om Mødestedet. Ellers bestemmes det af Formanden, der tager Bestemmelse om Dagen og Klokkeslettet.

§ 27.

Ingen Beslutning kan tages af et Repsforstanderskab, naar ikke over Halvdelen af dets Medlemmer er til Stede. Paa Repsforstanderskabsmøder gør Stemmeferlighed Udslaget. Ere Stemmerne lige, gør Formandens Stemme Udslaget. Naar Sagen drejer sig om et Valg, og to eller flere Repsforstandere faa lige mange Stemmer, gør Lodtrækning Udslaget. Dog forholdes der med Hensyn til Valg af Formand og Næstformand efter § 24.

Ethvert Medlem, der har en fra de andres afvigende Mening, kan forlange den kortelig tilført Protokollen. Alle tilstedeværende Medlemmer underskrive Protokollen.

Nr. 43.
10.
nóvbr.

b. Verksvið hreppsnefnda og laun.

28. gr.

Hreppsnefnd stjórnar fátækramálum í hreppi sínum samkvæmt fátækralögum undir yfirstjórn sýslunefndar.

Fela má hreppsnefnd einum manni eða tveimur úr sínum flokki að hafa sjerstaka umsjón með framfærslu þurfalinga hreppsins og að annast störf, er að því lúta (24. og 25. gr.).

29. gr.

Hreppsnefnd hefur umsjón yfir þinghúsi hreppsins og öllum fasteignum, sem hann á eða hefur not af (t. d. Kristfjárrjörðum), og á hún að sjá um, að þetta sje haft í góðu lagi. Hún annast um að landamerki afrjetta hreppsins og jarða hans sjeu ákveðin og jafnan gölgg.

30. gr.

Hreppsnefnd á að sjá um notkun afrjetta hreppsins og um fjallskil og rjettir, smalanir afrjetta og heimalanda á haustum til fjárskila, og á vorum til rúningar og fráferna og gjöra ráðstafanir til að eyða refum, allt eptir því sem reglugjörðir um fjallskil, refaveiðar o. s. frv. nánara ákveða.

31. gr.

Hreppsnefnd á að hvetja hreppsúa til að hafa nægilegt fóður og húsrúm handa fjenaði sínum, þeim er þeir setja á vetur, og brýna jafnframt fyrir mönnum þá ábyrgð, er þeir geti bakað sjer með því að láta fjenað sinn verða horaðan eða horfalla. Hún ákveður ár hvert, hvenær almenn skoðun á búfjenaði og fóðurbirgðum skuli framfara.

32. gr.

Hreppsnefnd er skylt að leitast við að koma í veg fyrir flakk og húsgang, og hún á eptir mætti að stuðla að því, að góð regla haldist í sveitinni.

33. gr.

Hreppsnefnd hefur heimild til án milligöngu sýslumanns að halda undirboðsþing á vegastörfum og viðhaldi á þinghúsi og enn fremur á því að fá til verk og varning í þarfir sveitarinnar.

34. gr.

Eigi skal neinu máli, er varðar einhverja sjerstaka sveit, til lykta ráðið, fyrr en álits hreppsnefndar þar hefur verið leitað um það. Hreppsnefnd má einnig að fyrra bragði senda stjórnarráðinu tillögur um hvað eina, er verða má sveitinni til gagns, eða miðar til að afstýra tjóni eða hallæri.

35. gr.

Reikningsár hrepps er fardagaárið.

36. gr.

Hreppsnefnd skal á ári hverju í októbermánuði gjöra áætlun um allar tekjur og útgjöld hreppsins yfirstandandi fardagaár, og að því leyti sem fátækraþúndin og aðrar tekjur hreppsins hrökkva eigi fyrir útgjöldunum, jafna niður eptir efnun og ástæðum sem *aukaútsvari* því sem vantar, á alla þá, er eiga lögheimili í hreppnum, eða hafa fast aðsetur í honum. Þeir skulu greiða þar fullt gjald eptir öllum efnahag sínum, nema þeir á gjaldár-Nr. 43. Sveitastjórnarlög 10. nóvember,

b. *Repsforstanderskabernes Virksomhedsomraade og Lønning.*Nr. 43.
10.
Novbr.

§ 28.

Repsforstanderskabet bestyrer Reppens Fattigvæsen ifølge Fattigloven under Sysselforstanderskabets Overbestyrelse.

Repsforstanderskabet kan overdrage til et eller to Medlemmer af sin Midte at føre et særligt Opsyn med Forsørgelsen af Reppens fattige og at besørge de derhenhørende Forretninger (§§ 24 og 25).

§ 29.

Repsforstanderskabet fører Tilsyn med Reppens Tinghus og alle de faste Ejendomme, som den ejer eller bruger (f. Eks. Kristfæjorder), og drager Omsorg for, at de holdes i tilbørlig Stand. Den paaser, at Grænserne for Reppens Afret (Fællesgræsgange) og Jordejendomme ere fastsatte og altid utvivlsomme.

§ 30.

Repsforstanderskabet har at føre Tilsyn med Afbenyttelsen af Reppens Fællesgræsgange, Kreaturers Indsamling fra disse, Afsøgning af Fællesgræsgange og Hjemme-græsgange om Efteraaret til Faarenes Sortering og om Foraaret til Mærkning, Uldens Aftagelse og Lammenes Adskillelse fra Mødrene, endvidere træffe Foranstaltninger til Udryddelse af Ræve, alt efter de nærmere Bestemmelser i Reglementer om Faars Indsamling, Udryddelse af Ræve m. m.

§ 31.

Repsforstanderskabet bør tilskynde Reppens Beboere til at have tilstrækkeligt Høforraad og Staldrum til deres Kreaturer, som skulle leve Vinteren over, og samtidig foreholde dem det Ansvar, de kunne paadrage sig ved at lade deres Kreaturer afmagres eller dø af Hunger. Det bestemmer aarlig, hvornaar et almindeligt Eftersyn af Kreaturer og Foderforraad skal finde Sted.

§ 32.

Repsforstanderskabet er pligtigt til at søge at forhindre Omstrejfnng og Betleri, og det bør efter Evne bidrage til Opretholdelse af god Orden i Reppen.

§ 33.

Repsforstanderskabet er berettiget til uden Sysselmandens Mellemkomst at bortlicitere Vejarbejder, Vedligeholdelse af Tinghuset, samt endvidere Forskaffelse af Arbejde og Varer til Kommunens Tarv.

§ 34.

Ingen Sag, der vedrører en særlig Kommune, kan afgøres førend Erklæring fra Forstanderskabet sammesteds har været indhentet. Repsforstanderskabet kan ogsaa af egen Drift indgaa til Ministeriet med Indstillinger om hvilken som helst Foranstaltning, som kan gavne Kommunen eller afværge Skade eller Hungersnød.

§ 35.

Reppens Regnskabsaar er Fardagaaret.

§ 36.

Repsforstanderskabet skal i hvert Aars Oktober Maaned affatte et Overslag over samtlige Kommunens Indtægter og Udgifter i indeværende Fardagaar, og for saa vidt Fattigtigheden og Reppens andre Indtægter ikke dække Udgifterne, efter Formue og Lejlighed, paaligne alle, som have Hjemsted eller fast Ophold i Reppen, det manglende som et *Ekstrabidrag*. De have sammesteds at udrede fuld Afgift efter samtlige deres Nr. 43. Lov 10. November om Landkommunernes Styrelse.

Nr. 43. inu hafi líka haft fast aðsetur annarsstaðar; sje svo, má ekki leggja hærra gjald á þá, en samsvari þeim tíma, er þeir hafa haft fast aðsetur í hreppnum. Fast aðsetur í hreppnum skemmri tíma en 4 mánaði kemur ekki til greina. Sömuleiðis má leggja útsvar á fastar verðlanir og aðrar arðsamar stofnanir og fyrirtæki í hreppnum, er sjeu rekin að minnsta kosti 4 mánuði af gjaldárinu, þótt eigendur þeirra hafi eigi haft þar fast aðsetur.

10.
nóvbr.

Á hvalveiði og síldarveiði með nót svo og á laxveiðiafnot utanhreppsmanna má leggja aukaútsvar, þótt fyrirtæki þessi eða atvinna sje rekin styttri tíma en 4 mánuði af gjaldárinu. Sömuleiðis má leggja aukaútsvar á ábúð á jörð eða jarðarhluta og leiguliðaafnot af jörðu, þótt engin ábúð fylgi, og þótt rekin sjeu skemur en 4 mánuði gjaldársins og þótt leiguliði eða notandi eigi heimili annarsstaðar.

Einnig má leggja aukaútsvar á kaupfjelög og pöntunarfjelög, ef þau hafa leyst borgarabréf, hafa sölubúð og vörur til sölu, svo sem hæfa þykir eptir árlegri veltu og arði í söludeild fjelagsins. Á þessa stofna skal leggja gjald, er samsvari útsvarinu eptir efnum og ástæðum svo sem hæfa þykir eptir árlegri veltu og arði, án þess að tillit sje haft til annara tekna eða eigna þess, er í hlut á.

37. gr.

Nú stundar aðkomumaður bátfiski á firði eða flóa, á útveg annara en þarsveitar-
manna, og dvelur hann í veiðistöð sama hrepps eða sömu hreppa samtals 4 vikur eða
lengur sömu missiri, og er þá sveitarstjórn heimilt að jafna á hann hæfilegu útsvari í
samanburði við innsveitarmenn. Útsvarinu skal formaður lokið hafa fyrir skip sitt áður
en hann fer á brott. Þó skal eigi leggja aukaútsvar á útvegsmenn úr öðrum sveitarfjelög-
um við þann fjörð eða flóa, sem útræðið er við, ef útsvar er á þá lagt í sveitarfjelagi
sjálfra þeirra.

Sá, sem útsvar er á lagt eptir þessari grein, getur kært það skriflega fyrir hrepps-
nefnd, er tekur kærana til meðferðar og úrskurðar hana, sje hún komin til nefndarinnar
innan frests sem hún telur hæfilegan eptir því sem á stendur í hvert skipti. Nú er gjald-
þegn ekki ánægður með úrskurð hreppsnefndar, og má hann þá skjóta kærumáli sínu undir
úrskurð sýslunefndar, og skal sýslunefndin leggja á það fullnaðarúrskurð, ef hún telur
áfrýjun á úrskurði hreppsnefndar fram koma á hæfilegum fresti; að öðrum kosti skal
kærinni ekki sinnt.

38. gr.

Áukaútsvörum, öðrum en þeim, er talað er um í 37. og 41. gr. jafnar hreppsnefnd
niður í októbermánuði ár hvert fyrir reikningsár það, er þá stendur yfir. Hún gjörir
nákvæma skrá yfir niðurjöfnunina. Niðurjöfnunarskráin skal liggja hreppsþúum til
sýnis 4 vikur frá því er niðurjöfnun er lokið á þingstað hreppsins eða öðrum hentugum
stað. Framlagning hennar skal áður auglýst um hreppinn.

39. gr.

Heimilt er hverjum þeim, er aukaútsvari er jafnað á samkvæmt 38. gr., að bera
upp aðfinningar um það, hvernig útsvörum er jafnað á aðra eða sjálfan hann, eða að
einhverjum hafi ranglega verið sleppt. Sá, er koma vill fram með slíkar aðfinningar, skal
gjöra það brjeflega við oddvita áður en liðinn er tími sá, er niðurjöfnunarskráin á að liggja
til sýnis. Komi kærana seinna en svo til oddvita, skal hreppsnefnd eigi skyld að taka hana
Nr. 43. Sveitastórnarlög 10. nóvember.

Formuesomstændigheder, medmindre de i Regnskabsaaret tillige have haft fast Bopæl Nr. 43.
 andetsteds, i saa Fald maa der ikke paalignes dem en højere Afgift, end der svarer 10.
 til den Tid, i hvilken de have haft et fast Ophold i Reppen. Fast Ophold i Reppen af Novbr.
 kortere Varighed end 4 Maaneder kommer ikke i Betragtning. Ligeledes kan der paa-
 lægges faste Handeler samt andre indbringende Stiftelser og Foretagender i Reppen, der
 drives i det mindste i 4 Maaneder af Regnskabsaaret inden Reppen, et Bidrag, selv om
 vedkommende Ejere ikke have fast Ophold sammesteds.

Paa Hvalfangst og Sildefiskeri med Not saavel som Udenrepsmænds Benyttelse
 af Laksefiskeri kan der lignes Ekstrabidrag, selv om disse Foretagender drives i en kortere
 Tid end 4 Maaneder af Skatteaaret. Ligeledes kan Ekstrabidrag paalægges Beboelse
 af en Jord eller Jordparcel samt Brugen af en Jord som Opsidder uden at dermed følger
 Beboelse, selv om de drives i kortere Tid end 4 Maaneder af Skatteaaret, og selv om Leje-
 tageren eller Brugshaveren bor uden for Reppen.

Ligeledes kan der paalægges Handelsforeninger og Forbrugsforeninger, der have
 løst Borgerskab, have en Udsalgsbutik og Varer til Salg, et efter aarlig Omsætning og
 Fortjeneste i Salgsafdelingen afpasset Ekstrabidrag. Disse Skatteobjekter skal paalig-
 nes Bidrag svarende til Bidraget efter Formue og Lejlighed og afpasset efter aarlig Om-
 sætning og Fortjeneste, uden at der tages Hensyn til den paagældendes øvrige Ind-
 tægter eller Midler.

§ 37.

Driver en andetsteds boende Baadfiskeri i Fjord eller Bugt, og Udrustningen
 tilhører en anden end Reppens Beboere, og han opholder sig i den eller de samme Reppers
 Fiskerleje i 4 Uger eller længere i det samme Aar, er Kommunalbestyrelsen berettiget
 til at paaligne ham et passende Bidrag i Forhold til Reppens Beboere. Baadføreren
 skal, inden han rejser bort, have erlagt Bidraget for sin Baad. Dog skal intet Kommune-
 bidrag paalignes en Fiskeridrivende fra andre Kommuner omkring den Fjord eller Bugt,
 hvor Fiskerlejet er beliggende, for saa vidt der er paalignet ham Bidrag i hans egen
 Kommune.

Den hvem Bidrag er paalignet efter denne Paragraf, kan skriftlig klage derover
 til Repsforstanderskabet, der tager Klagen til Behandling og afgør den, saafremt den er
 indkommet til Forstanderskabet inden en Frist, som det anser for passende efter de hver
 Gang forhaandenværende Omstændigheder. Er en skattepligtig ikke tilfreds med Reps-
 forstanderskabets Afgørelse, kan han indgaa med sin Klage til Sysselforstanderskabet,
 der endelig afgør Sagen, hvis den finder, at Indankningen af Repsforstanderskabets Ken-
 delse er fremkommet inden en passende Frist; i modsat Fald kommer Klagen ikke i Be-
 tragting.

§ 38.

Andre Ekstrabidrag end de i §§ 37 og 41 omhandlede paaligner Repsforstander-
 skabet i hvert Aars Oktober Maaned for det løbende Regnskabsaar. Det affatter en
 nøjagtig Liste over Ligningen. Denne Liste skal henligge paa Reppens Tingsted eller
 et andet bekvemt Sted til Eftersyn for Repsbeboerne i 4 Uger efter at Ligningen er af-
 sluttet. Dens Fremlæggelse skal i Forvejen bekendtgøres i Reppen.

§ 39.

Enhver, hvem et Ekstrabidrag er paalignet overensstemmende med § 38, er
 berettiget til at fremkomme med Indsigelse imod, hvorledes Ekstrabidraget er paalignet
 andre eller ham selv, eller imod, at nogen er forbigaaet ved Ligningen. Den der indgiver
 en saadan Indsigelse, skal gøre det skriftlig til Formanden inden Udløbet af den Tid, i
 hvilken Ligningen skal henligge til Eftersyn. Indkommer Indsigelsen senere til For-
 Nr. 43. Lov 10. November om Landkommunernes Styrelse.

Nr. 43. til greina. Nú kemur útsvarskæra til oddvita í tæka tíð, og skal hann þá, að kærufrestinum liðnum, svo fljótt sem auðið er kveðja hreppsnefndina á fund og boða á fundinn bæði kæranda, og þann eða þá gjaldendur, er kært er yfir, og gefa þeim kost á að láta uppi álit sitt og skýringar um málið. Án þess að þeir eigi kost á þessu má hreppsnefnd eigi úrskurða um neina útsvarskæru. En láta mega þeir skriflega uppi álit sitt og þurfa ekki að mæta á fundinum, nema þeir vilji. Hreppsnefndin leggur svo úrskurð sinn á kærana þá þegar á fundinum, nema henni þyki nauðsynlegt að fresta því, til að fá upplýsingar málinu til skýringar, en þá svo fljótt sem verða má. Eptirrit af úrskurði sínum sendir hún kæranda.

40. gr.

Úrskurði hreppsnefndar um útsvarskærana getur kærandi eða sá, er útsvar er hækkað á eptir kæru annars, skotið til sýslunefndar, og skal hann þá gjöra það skriflega innan 8 vikna frá því, er úrskurðurinn var upp kveðinn. Komi málskot hans seinna en svo til oddvita sýslunefndarinnar, skal það ekki tekið til greina.

Þá er oddvita sýslunefndarinnar hefur verið send útsvarskæra, skal hann leggja hana fyrir næsta sýslunefndarfund og kveður nefndin upp úrskurð sinn um hana á þeim sama fundi, nema nauðsynlegt þyki að fresta því til þess að útvega nákvæmari skýrslur um málið, en þá svo fljótt sem auðið er.

41. gr.

Nú atvikast svo, að maður verður eitthvert ár útsvarsskyldur í hreppi samkvæmt 36. gr., en eigi fyrr en eptir hina almennu útsvaraniðurfjöfnun, og er þá hreppsnefnd heimilt að leggja útsvar á þann mann, þótt seinna sje á árinu, en tilkynna skal nefndin honum það innan 8 daga frá því, er útsvar var á hann lagt.

Heimilt er hverjum þeim, er lagt er á útsvar eptir þessari grein, að kæra útsvar sitt, og skal þá útsvarskæran komin til oddvita hreppsnefndar innan 3 vikna frá því er útsvarinu var jafnað niður. Að öðru leyti fer um úrskurðun útsvarskæru þessarar og áfrýjun svo sem segir fyrir um í 39. og 40. gr.

42. gr.

Eindagi á aukaútsvörum. sem jafnað er niður eptir 38. gr., er 31. desember næst á eptir niðurfjöfnuninni. Eindagi á útsvörum, sem jafnað er á eptir 41. gr., er sá, er hreppsnefnd ákveður. Um eindaga á þeim útsvörum, er lögð eru á eptir 37. gr., fer eptir því, sem fyrir er mælt í þeirri grein.

Enginn sá, er sveitarútsvar er lagt á, getur komizt hjá að greiða það á eindaga, þótt hann hafi kært yfir útsvarsupphæðinni og lagt það mál undir úrskurð sýslunefndarinnar. Ef sýslunefndin lækkar útsvarið, skal endurgjalda gjaldþegni af sveitarsjóði það, er hann hafði greitt fram yfir upphæð þá, er sýslunefndin gjörði honum að greiða.

43. gr.

Sveitarútsvör má taka lögtaki.

44. gr.

Hreppsnefnd getur heimtað, að gjaldandi hver greiði aukaútsvar sitt í peningum.

manden, er Repsforstanderskabet ikke pligtig at tage den i Betragtning. Indkommer Nr. 43. Indsigelsen i rette Tid til Formanden, skal han efter Klagefristens Udløb saa hurtigt som muligt sammenkalde Repsforstanderskabet til et Møde og tillige indvarse saavel Klageren som den eller de Skatteydere, som der klages over, og give dem Lejlighed til at fremkomme med deres Anskuelse og Oplysninger om Sagen. Repsforstanderskabet maa ikke afgøre nogen Klage over Ligningen, medmindre der gives dem Lejlighed hertil. De kunne dog ogsaa skriftlig erklære sig om Sagen, og behøve da ikke at give Møde, naar de ikke ønsker det. Repsforstanderskabet afgør derefter Klagen straks i Mødet, medmindre det finder fornødent at udsætte Sagen for at erhverve nærmere Oplysninger, i hvilket Fald Sagen dog skal afgøres saa snart som muligt. Repsforstanderskabet tilstiller Klageren en Afskrift af sin Kendelse.

10.
Novbr.

§ 40.

Repsforstanderskabets Kendelse om Klagen over Bidraget kan Klageren, eller den, hvis Bidrag er forhøjet i Anledning af en andens Klage, indanke til Sysselforstanderskabet, hvilket han da skal gøre skriftlig inden 8 Uger efter Kendelsens Afsigelse; kommer hans Indankning senere til Sysselforstanderskabets Formand end nys angivet, tages den ikke i Betragtning.

Naar der indkommer en Klage til Sysselforstanderskabets Formand over et Kommunebidrag, skal han forelægge den for Sysselforstanderskabet i det næste Møde, hvorefter Sysselforstanderskabet afgør den i det samme Møde, medmindre det findes fornødent at udsætte Sagen for at indhente nærmere Oplysninger om den, men i saa Fald saa hurtigt som muligt.

§ 41.

Naar en Person først efter den almindelige Bidragspaaligning bliver skattepligtig i en Rep ifølge § 36, er Repsforstanderskabet berettiget til at paaligne ham et Ekstrabidrag, selv om det er senere paa Aaret, men det skal da underrette ham derom inden 8 Dage efter Paaligningen.

Enhver, hvem der paalignes Bidrag efter denne Paragraf, har Ret til at klage over dette, i hvilket Fald Klagen skal være indkommen til Repsforstanderskabets Formand inden 3 Uger efter Bidragets Paaligning. I øvrigt forholdes med denne Klages Afgørelse og Indankning som bestemt i §§ 39 og 40.

§ 42.

De i Henhold til § 38 paalignede Ekstrabidrag Forfaldsdag er den førstkomende 31. December efter Ligningen. De efter § 41 paalignede Bidrag Forfaldsdag fastsættes af Repsforstanderskabet. Med Hensyn til de i § 37 paalignede Bidrag Forfaldsdag forholdes efter Bestemmelserne i denne Paragraf.

Ingen, hvem Kommunebidrag er paalignet, kan unddrage sig fra at udrede det til Forfaldsdagen, selv om han har indgivet Klage over Bidragets Størrelse og indanket Sagen til Sysselforstanderskabets Afgørelse. Nedsætter Sysselforstanderskabet Bidraget, tilbagebetales der Skatteyderen af Kommunekassen, hvad han har betalt ud over det Beløb, som Sysselforstanderskabet tilpligter ham at betale.

§ 43.

Kommunebidrag kan inddrives ved Udpantning.

§ 44.

Repsforstanderskabet kan forlange, at alle Skatteydere erlægger deres Ekstrabidrag i Penge.

Nr. 43. Lov 10. November om Landkommunernes Styrelse.

Nr. 43.

10.
nóvbr.

Tekjur sveitarsjóðs eru:

1. Tíundir af fasteign og lausafje.
2. Aukaútsvör.
3. Afgjöld af fasteignum hrepps og upprekstrargjald.
4. Vextir af innstæðufje og leigufje.
5. Hundaskattur.
6. Endurgjald á veittum sveitarstyrk frá þurfalingi sjálfum eða ættingjum hans.
7. Frá öðrum hreppum:
 - a. endurgjald á veittum þurfamannarstyrk;
 - b. endurgjald fyrir önnur viðskipti.
8. Fimmtungur af alls konar fiski, sem veiddur er á opnum bátum á helgum dögum.
9. Óskilafjárverð.
10. Sektir eptir sættum eða dómum.
11. Gjald af síldarveiði og upsa með nót.
12. Gjafir eða aðrar óvæntar tekjur.

46. gr.

Hreppsnefndin skal halda saman stjórnartíðindum þeim, er henni eru send, ganga eptir, ef í þau vantar, láta binda þau inn og geyma þau vel. Kostnaður við það greiðist úr sveitarsjóði.

47. gr.

Utgjöld til skriffæra, brjefasendinga og sendiferða í þarfir hreppsins skal endurgjalda oddvita eptir reikningi.

Allt það, sem oddviti á að fá úr hreppssjóði, skulu hinir hreppsnefndarmennirnir ávísa honum skriflega.

48. gr.

Oddviti skal hafa að launum um árið 2 kr. fyrir hvern fullan tug hreppsbúa. Þó mega laun hans eigi nema meiru en 140 kr. og ekki minna en 40 kr. Þóknun þessi greiðist úr sveitarsjóði.

49. gr.

Hreppsnefnd hver heldur þessar bækur:

1. *Sveitarbók*. Í hana skal rita:
 - a. skýrslu um það, er gjörist á nefndarfundum, mál þau, er nefndin tekur fyrir, og ályktanir um þau.
 - b. ársreikninga hreppsins með athugasemdum endurskoðenda, svörum reikningshaldara og úrskurðum sýslunefndar; enn fremur aðra reikninga hreppsins, svo og niðurfjöfnunarskrár, og um ráðstöfun ómaga og meðlag með þeim, þurfamannastyrk og annað, er að þessu lýtur, og allar skýrslur.
2. *Brjefabók*, sem rita skal í orðrjett þau brjef, er nefndin (oddvitinn) ritar öðrum.
3. *Kassabók*, sem rita skal í allar peningaupphæðir, sem sveitarsjóður fær eða geldur út.
4. *Dagbók* yfir innkomin brjef eptir fyrirmynd, er sýslunefnd býr til.
5. *Kjörbók*, til að rita í atkvæði til hreppsnefndarkosningar.

Bækur þessar skulu vera löggiltar af sýslumanni, og rannsakar hann þær árlega. Andvirði þeirra greiðist úr sveitarsjóði.

Nr. 43. Sveitastjórnarlög 10. nóvember.

§ 45.

Kommunekassens Indtægter ere følgende:

Nr. 43.
10.
Novbr.

1. Tiende af faste Ejendomme og Løsegods.
2. Ekstrabidrag.
3. Afgifter af Reppens faste Ejendomme og Betaling for Benyttelse af Fællesgræsgange.
4. Renter af Kapitaler og Laan.
5. Hundeskat.
6. Refusion af ydet Fattigunderstøttelse fra en trængende eller fra hans Slægtninge.
7. Fra andre Repper:
 - a. Refusion af ydet Fattigunderstøttelse.
 - b. Refusion for andet Mellemværende.
8. Femteparten af al Slags Fisk, som fanges paa aabne Baade paa Helligdage.
9. Købesum for herreløse Faar.
10. Bøder ifølge Forlig eller Dom.
11. Afgift af Sild- og Graaseifiskeri med Not.
12. Gaver eller andre tilfældige Indtægter.

§ 46.

Repsforstanderskabet skal holde i Orden den Regeringstidende, som tilsendes det, reklamere, hvis den er defekt, lade den indbinde og forvare den godt. Omkostningerne herved udredes af Kommunekassen.

§ 47.

Udgifter til Kontorrekvisiter, Breves Forsendelse og Budsendelser til Reppens Tarv refunderes Formanden efter Regning.

Alt hvad Formanden skal have udbetalt af Repskassen, anvises ham skriftlig af de andre Repsforstandere.

§ 48.

Formanden skal have i aarlig Lønning 2 Kr. for hver 10 Indbyggere i Reppen. Dog maa hans Lønning ikke andrage mere end 140 Kr., og ikke mindre end 40 Kr. Dette Honorar udredes af Kommunekassen.

§ 49.

Repsforstanderskabet skal holde følgende Protokoller:

1. *Kommuneprotokol*. I den skal indføres:
 - a. Beretning om, hvad der sker paa Repsforstanderskabets Møder, hvilke Sager Forstanderskabet behandler og dets Beslutninger angaaende dem.
 - b. Reppens Aarsregnskab tilligemed Revisorernes Antegnelser, Regnskabsførerens Svar og Sysselforstanderskabets Decisioner, endvidere Reppens øvrige Regnskaber, saavel som Ligningslister samt Anmærkninger om Fattiglemmers Anbringelse og Underholdsbidrag til dem, Understøttelser til trængende og andet derhenhørende, samt alle Indberetninger.
 2. *Kopibog*, hvori indføres ordret de Skrivelser, som Forstanderskabet (Formanden) tilskriver andre.
 3. *Kassebog*, hvori opføres alle Pengebeløb, som Kommunekassen modtager eller udbetaler.
 4. *Journal* over indkomne Breve indrettet efter en af Sysselforstanderskabet affattet Form.
 5. *Valgprotokol* til Indførelse af Stemmegivningen ved Valg til Repsforstanderskabet.
- Disse Protokoller skulle autoriseres af Sysselmanden og aarlig gennemses af ham. Omkostningerne ved deres Anskaffelse udredes af Kommunekassen.
- Nr. 43. Lov 10. November om Landkommunernes Styrelse.

Nr. 43.

10.
nóvbr.

Fyrir 15. októbermánaðar ár hvert skal reikningshaldari gjöra reikning yfir tekjur og útgjöld hreppsins næstliðið fardagaár, og skal hann gjörður eptir fyrirmynd, er stjórnarráðið býr til.

Öll hreppsnefndin skal rannsaka reikninginn. En auk þess kys hún í hvert skipti einhvern innsveitarmann annaðhvort úr hreppsnefndinni eða utan hennar, til að yfirskoða hann. Undan þeirri kosningu getur enginn skorazt, sá er hefur kosningarrjett og kjörgengi til hreppsnefndar.

Oddviti skal senda yfirskoðara reikninginn með fylgiskjölum fyrir lok októbermánaðar, og skal yfirskoðun hans lokið fyrir 10. nóvembermánaðar. Síðan skal reikningurinn með fylgiskjölum, athugasemdum hreppsnefndar og yfirskoðara og svörum reikningshaldara liggja hreppsbúum til sýnis á þingstað hreppsins eða öðrum hentugum stað frá 14. nóvembermánaðar, að þeim degi meðtöldum, mánuðinn út. Framlagningin skal auglýst áður um hreppinn. Fyrir 7. desembermánaðar næst á eptir sendir oddviti sýslunefndinni reikninginn með fylgiskjölum, athugasemdum hreppsnefndar og yfirskoðara, og svörum reikningshaldara. Sýslunefndin rannsakar svo reikninginn og úrskurðar eins og segir í 69. gr.

Öll hreppsnefndin hefur ábyrgð á því, að reikningurinn sje rjettur. Hún ábyrgist einnig innstæðufje, skuldabryf og aðrar eigur hreppsins.

51. gr.

Án samþykkis nefndarinnar má eigi borga nein útgjöld af sveitarsjóði, nema þau, sem ákveðin eru í lögum, eða sýslunefndin hefur samþykkt.

52. gr.

Að því er snertir ungmennafræðslu, heilbrigðismál, vegi, alþýðustyrktarsjóð, skattamál, verðlagsskrár, húsmennskuleyfi, þurrabúðarleyfi, áfengissöluleyfi, nýbýlisleyfi, alþingiskosningar, fjárkláðaútrýming og annað, er hreppinn varðar, og eigi er sjerstaklega talið í lögum þessum, hefir hreppsnefnd það hlutverk, er lög á kveða.

53. gr.

Samþykki sýslunefndarinnar útheimtist til þess að ályktun hreppsnefndarinnar sje gild í þessum greinum:

1. til þess að hækka á ári því, sem yfir stendur, upphæðir þær, sem eru á niðurbjófnunarskránni.
2. til þess að sveitin takist á hendur nokkra skuldbinding til langframa, er eigi hvílir beinlínis á henni samkvæmt lögum.
3. til þess að nokkuð verði borgað úr sveitarsjóðnum fyrir aðstoð við sveitarstjórnarstörf, sem einhverjum ber að leysa af hendi, af því að hann er kjörinn til þess, að launum oddvita undanteknum (48. gr.).
4. til þess að á nokkru ári verði að samtöldu lögð á hreppsbúa meiri útgjöld en svo, að nemi þriðjungi fram yfir útgjaldaupphæð sama hrepps að meðaltölu um næstu þrjú ár á undan. Upphæð sú, sem eitthvert ár kann að verða lögð á með samþykki sýslunefndarinnar, má eigi teljast með, þegar síðar meir á að finna áðurgreinda meðaltalsupphæð.
5. til þess að selja megi eða veðsetja fasteignir sveitarinnar eða til að kaupa nýjar fasteignir handa henni.
6. til þess að eyða innstæðufje sveitarinnar.
7. til þess að taka lán handa sveitinni, sem nemi meira eða sje fyrir lengri tíma, en að það verði borgað aptur fyrir lok næsta reikningárs, eða endurnýja slíkt lán, eða lengja þann tíma, er á að borga það aptur.

Nr. 43. Sveitastjórnarlög 10. nóvember.

§ 50.

Nr. 43.

Før den 15. Oktober hvert Aar skal Regnskabsføreren affatte et Regnskab over Reppens Indtægter og Udgifter i det forløbne Fardagaar, hvilket Regnskab skal indrettes efter et af Ministeriet foreskrevet Skema.

10.
Novbr.

Hele Repsforstanderskabet skal undersøge Regnskabet. Men desuden vælger det hver Gang en i Reppen bosat Mand enten af Repsforstanderskabets Midte eller uden for dette til at revidere Regnskabet. Ingen, som har Valgret og Valgbarhed til Repsforstanderskab, kan undslaa sig for at modtage Valget.

Formanden skal tilsende Revisor Regnskabet med Bilag inden Oktober Maanedes Udgang, og denne Revision bør være sluttet før den 10. November. Derefter skal Regnskabet med Bilag, Repsforstanderskabets og Revisors Antegninger og Regnskabsførers Svar fremlægges til Eftersyn for Reppens Beboere paa Reppens Tingsted eller et andet bekvemt Sted fra den 14. November inkl. til Maanedens Udgang. Fremlæggelsen skal forinden bekendtgøres i Reppen. Før den 7. December næst efter tilstiller Formanden Sysselforstanderskabet Regnskabet med Bilag, Repsforstanderskabets og Revisors Antegnelser og Regnskabsførers Svar. Sysselforstanderskabet reviderer derefter Regnskabet og deciderer det efter Forskrifterne i § 69.

Hele Repsforstanderskabet er ansvarligt for, at Regnskabet er rigtigt. Ligeledes bærer det Ansvar for Reppens Kapitaler, Gældsbreve og andre Ejendomme.

§ 51.

Uden Forstanderskabets Samtykke kan ingen Udgift, som ikke har Hjemmel i en Lov eller Sysselforstanderskabets Vedtagelse, udbetales af Kommunekassen.

§ 52.

Det paahviler Repsforstanderskabet at udføre, hvad der i Lovgivningen er paalagt det med Hensyn til Ungdommens Oplærelse, Sundhedsvæsen, Veje, Understøttelseskasser for Almuesfolk, Skattevæsen, Kapitelstakster, Tilladelser til at være Husmand. Tilladelser til at være Tomthusmand, Bevillinger til Handel med spirituøse Drikke, Tilladelser til at optage Nybyggersted, Valg til Altinget, Udryddelse af Faareskab og andet Reppen vedkommende, som ikke er særlig opregnet i denne Lov.

§ 53.

Sysselforstanderskabets Samtykke udfordres til Gyldigheden af Repsforstanderskabets Beslutninger i følgende Tilfælde, nemlig til:

1. i Aarets Løb at forhøje de i Ligningen opførte Beløb;
2. at Kommunen overtager nogen vedvarende Forpligtelse, som ikke umiddelbart ifølge Lovgivningen paahviler den;
3. at der af Kommunens Kasse udredes Betaling for Medhjælp ved Udførelsen af kommunale Hverv, som det paaligger nogen at udføre efter Valg, med Undtagelse af Formandens Lønning (§ 48);
4. at der i noget Aar paalignes Reppens Beboere et større samlet Skattebeløb til Kommunens Kasse end Gennemsnittet af de tilsvarende Beløb i de 3 nærmest foregaaende Aar, med Tillæg af en Tredjedel. De Beløb, som herudover i noget Aar, med Sysselforstanderskabets Samtykke udskrives, medtages ikke ved paafølgende Beregninger af fornævnte Gennemsnitsbeløb;
5. at Kommunens faste Ejendomme afhændes eller pantsættes, eller at der erhverves nye faste Ejendomme for Kommunen;
6. at der forbruges af Kommunens Kapitalformue;
7. at der optages noget Laan for Kommunen af større Beløb eller for længere Tid, end at det kan tilbagebetales inden Udgangen af det følgende Regnskabsaar; at saadant Laan fornyes, eller den Tid hvori det skal afbetales, forlænges.

Nr. 43. Lov 10. November om Landkommunernes Styrelse.

Nr. 43. Nú synjar sýslunefnd um samþykki sitt til einhverrar þeirrar ráðstöfunar, sem
 10. getur um í þessari grein, og er þá hreppsnefnd rjett að bera málið á lögmætum sveitarfundi
 nóvbr. undir atkvæði allra gjaldenda í hreppnum, þeirra er kosningarrjett hafa til hreppsnefndar, og fallist þá $\frac{3}{4}$ gjaldenda á ráðstöfnina, skal hún gild án samþykkis sýslunefndar. Það er lögmætur sveitarfundur, er hreppsnefnd kveður til með skriflegu fundarboði og að minnsta kosti 8 daga fyrirvara, enda sje þar tiltekið hver aðalmál komi til umræðu og atkvæða á fundinum.

54. gr.

Ef sýslumaður kemst að því, að einhver ályktun hreppsnefndarinnar fer fram yfir það, sem hún hefur vald til, eða er að öðru leyti lögum gagnstæð, eða miðar til að gjöra einhverja ráðstöfun, sem sveitin getur haft tjón af, eða skorast undan að gegna þeirri skyldu, er á sveitinni hvíllir, getur hann með brjefi til oddvita hreppsnefndarinnar ónýtt ályktunina fyrst um sinn, ef eigi er enn búið að framkvæma hana. Síðan leggur hann málið fyrir næsta sýslunefndarfund, sem kveður upp fullnaðarúrskurð um það.

B. Sýslunefndir.

a. Skipun sýslunefnda.

55. gr.

Í sýslunefnd hverri skal vera einn kjörinn maður úr hverjum hreppi sýslufjelagsins auk sýslumanns, sem er oddviti nefndarinnar.

Í Vestmannaeyjasýslu er sýslumaðurinn, sóknarpresturinn og þrír kjörnir menn í nefndinni.

56. gr.

Hver hreppur er kjördæmi út af fyrir sig og kys einn mann í sýslunefnd, nema Vestmannaeyjahreppur, er kys þrjá. Kosningin fer fram á manntalsþingi með óbundinni atkvæðagreiðslu, er kjörstjórnin skipar fyrir um. Í kjörstjórninni er sýslumaður, sem er formaður, og 2 menn aðrir, er sýslunefnd kys.

57. gr.

Um kosningarrjett og kjörgengi til sýslunefndar og um það, hvernig haga skuli kosningunni, gildir að öðru leyti hið sama, sem fyrir er mælt í þessu efni að framan um hreppsnefndirnar. Sömuleiðis skal farið eptir hreppsnefndarkjörskránum, þegar kjósa á í sýslunefndirnar (sbr. 8., 16. og 18. — 19. gr.).

58. gr.

Sýslunefndin sker úr mótmælum gegn lögmæti kosningar. En til þess að þeim verði gaumur gefinn, skal bera þau upp brjeflega fyrir oddvita nefndarinnar innan 14 daga frá því er kosningargjörðinni er lokið. Sýslunefndin sker einnig úr málum, er rísa af því, að einhver beiðist þess að mega ganga úr nefndinni, og eins þá er spurning er um að víkja einhverjum úr henni.

Um úrgöngu eða brottvísun sýslunefndarmanna úr sýslunefnd fari að sínu leyti eins og um úrgöngu eða brottvísun hreppsnefndarmanna úr hreppsnefnd (sjá 22. gr.). Heimilt er þeim, er vikið er úr sýslunefnd, að skjóta úrskurði sýslunefndar um það til stjórnnarráðsins.

59. gr.

Í hreppi hverjum skal kjósa varasýslunefndarmann og gilda sömu reglur við kosning hans, sem við kosning sýslunefndarmanns.

Nr. 43. Sveitastjórnarlög 10. nóvember.

Hvis Sysselforstanderskabet nægter Samtykke til nogen af de i denne Paragraf Nr. 43. nævnte Foranstaltninger, kan Repsforstanderskabet forelægge Sagen paa et lovligt Reppe-^{10.} møde til Afstemning for alle de Skatteydere i Reppen, der har Valgret til Repsforstanders-^{Novbr.} skabet; hvis da $\frac{3}{4}$ af Skatteyderne stemme for Foranstaltningen, er den gyldig uden Sysselforstanderskabets Samtykke. Et Reppemøde er lovligt, naar Repsforstanderskabet skriftlig har indvarslet dertil med mindst 8 Dages Varsel og med Angivelse af de vigtigste Sager, som skulle behandles og afgøres paa Mødet.

§ 54.

Kommer Sysselmanden til Kundskab om, at en af Repsforstanderskabet tagen Beslutning overskrider den Forstanderskabet tilkommende Myndighed, eller paa anden Maade er stridende mod Lovgivningen, eller at den gaar ud paa at træffe en for Kommunen fordærlig Foranstaltning eller at nægte Opfyldelsen af en Kommunen paa- hvilende Pligt, kan han ved en Skrivelse til Repsforstanderskabets Formand midlertidig sætte Beslutningen ud af Kraft, for saa vidt den endnu ikke er udført. Derefter fore- ægger han Sagen for Sysselforstanderskabet i dets næste Møde, som endelig afgør Sagen.

B.^o Sysselforstanderskaber.

a. Sysselforstanderskabers Dannelse.

§ 55.

I hvert Sysselforstanderskab skal, foruden Sysselmanden, som er Forstanderskabets Formand, have Sæde et valgt Medlem fra hver af Sysselkommunens Repper.

I Vestmannö Syssel have Sysselmanden, Sognepræsten og 3 valgte Medlemmer Sæde i Forstanderskabet.

§ 56.

Hver Rep udgør en Valgkreds og vælger et Medlem af Sysselforstanderskabet, dog at Vestmannö Rep vælger 3 Medlemmer. Valget foregaar paa Mandtalstinget med ubunden Stemmegivning, som ledes af Valgbestyrelsen. Valgbestyrelsen bestaar af Sysselmanden som Formand og to andre af Sysselforstanderskabet valgte Personer.

§ 57.

Om Valgret og Valgbarhed til Sysselforstanderskabet samt om Valghandlingens Ordning gælder forøvrigt det samme, som foran i saa Henseende er foreskrevet for Repsforstanderskaberne. Ligeledes skulle Valglisterne til disse lægges til Grund ved Valget til Sysselforstanderskaberne (jfr. §§ 8, 16 og 18—19).

§ 58.

Sysselforstanderskabet paakender Indsigelser imod et Valgs Gyldighed. For at tages i Betragtning, maa de fremsættes skriftlig for Forstanderskabets Formand inden 14 Dage efter Valghandlingens Slutning. Sysselforstanderskabet afgør ligeledes Andragender om Udtrædelse af dette saavel som Spørgsmaal, der maatte opstaa om et Medlems Udelukkelse af Forstanderskabet.

Om Medlemmers Udtræden eller Udelukkelse af Sysselforstanderskabet gælder iøvrigt det samme som ved Repsforstanderskaberne (jfr. § 22). Den, der udelukkes af Sysselforstanderskabet, kan indanke sammes Beslutning derom til Ministeren.

§ 59.

I hver Rep skal vælges en Suppleant til Sysselforstanderskabet, ved hvis Valg de samme Regler gælde som ved Valget af et Medlem af Sysselforstanderskabet.

Nr. 43. Lov 10. November om Landkommunernes Styrelse.

- Nr. 43. Nú er sýslunefndarmaður forfallaður frá að mæta á sýslufundi, og skal hann þá
 10. tilkynna varasýslunefndarmanni förföll sín svo tímanlega, að hann geti sótt sýslufund.
 nóvbr. Varasýslunefndarmaður hefir sömu rjettindi og skyldur sem sýslunefndarmaður.

60. gr.

Sýslunefndarmenn skal kjósa fyrir 6 ár, þó með þeim nánari takmörkunum, er segir í 61. — 62. og 64. gr.

61. gr.

Á manntalsþingum hinum næstu eptir að lög þessi fá gildi skal í öllum hreppum á landinu kjósa sýslunefndarmann (í Vestmannaeyjahreppi þrjá) og varasýslunefndarmann. Gömlu sýslunefndarmennirnir og varasýslunefndarmennirnir fara jafntramt frá, en þá má endurkjósa. Af sýslunefndarmönnum og varasýslunefndarmönnum þeim, er þá verða kosnir í hverja sýslunefnd, gengur eptir hlutkesti milli hreppa meiri hlutinn, ef tala hreppa í sýslu stendur á stöku (3 af 5, 4 af 7, 5 af 9 o. s. frv.), en ella helmingur úr sýslunefndinni sama ár sem meiri hluti hreppsnefnda á eptir 11. gr. að ganga úr hreppsnefndum, og minni hluti sýslunefndarmanna og varasýslunefndarmanna í hverri sýslu eða annar helmingur gengur svo úr 3 árum seinna. Í stað þeirra sýslunefndarmanna og varasýslunefndarmanna, er úr nefndinni ganga í hvort skipti, skal á manntalsþingum sama ár kjósa jafnmarga menn til 6 ára. Á þennan hátt fer svo jafnan síðan meiri og minni hluti eða helmingur hvernar kosinnar sýslunefndar frá á víxl með 3 ára millibili.

62. gr.

Ef sýslunefndarmaður deyr eða fer af öðrum ástæðum úr nefndinni, áður en kjörtími hans er liðinn, skal á næsta manntalsþingi kjósa mann í nefndina í stað hans, að eins til þess tíma, er eptir var af kjörtíma hans. Sama er um varasýslunefndarmann.

63. gr.

Um endurkosning og um rjett manns til að skorast undan að taka við kosningu í sýslunefnd skal fara eptir fyrirætlum 14. gr., og á það jafnt við um varasýslunefndarmann sem sýslunefndarmann.

64. gr.

Nú er hreppi skipt í tvo hreppa, og gengur þá sýslunefndarmaður hans þegar úr nefndinni og sömuleiðis varasýslunefndarmaður. Á næstu manntalsþingum á eptir skal í hvorum þessara hreppa kjósa sýslunefndarmann og varasýslunefndarmann, og ganga þeir úr nefndinni eptir nánari ákvörðun sýslunefndarinnar þannig, að fylgt sje reglunum í 61. gr.

65. gr.

Sýslunefndin skal eiga að minnsta kosti einn fund á ári eptir því sem oddviti ákveður nákvæmar. Auk þess má hann kveðja til aukafundar, þegar honum þykir þess þörf, og hann er skyldur til þess, ef helmingur nefndarmanna heimtar það. Nefndin ræður fundarstað, þegar hún vill, ella oddviti.

66. gr.

Sýslunefnd getur enga ályktun gjört, nema meir en helmingur allra nefndarmanna (að oddvita meðtöldum) sje viðstaddur. Á nefndarfundum ræður afl atkvæða. Ef atkvæði eru jöfn, ræður atkvæði oddvita.

Naar et Medlem af Forstanderskabet paa Grund af Forfald ikke kan møde i et Sysselmøde, skal han meddele Suppleanten sit Forfald saa betids, at han kan give Møde. Nr. 43.
10.
Novbr.

En Suppleant har de samme Rettigheder og Forpligtelser som et Sysselforstanderskabs Medlem.

§ 60.

Medlemmerne af Sysselforstanderskabet vælges for 6 Aar, dog med de i §§ 61—62 og 64 bestemte nærmere Begrænsninger.

§ 61.

Paa de første Mandtalsting efter denne Lovs Ikrafttræden skulle i hver af Landets Repper vælges et Medlem til Sysselforstanderskabet (i Vestmannö Rep tre) og en Suppleant. De tidligere Medlemmer og Suppleanter udtræde samtidig, men kunne genvælges. Af de Medlemmer og Suppleanter, som da vælges til hvert Sysselforstanderskab, udtræder efter Lodtrækning mellem Reppene Flertallet, hvis Reppenes Antal i Sysselet er ulige (3 af 5, 4 af 7, 5 af 9 o. s. v.), men ellers Halvdelen af Sysselforstanderskabet, samme Aar, som Flertallet af Repsforstanderskabernes Medlemmer udtræde af disse ifølge § 11; Mindretallet eller den anden Halvdel af de i hvert Syssel valgte Sysselforstanderskabsmedlemmer og Suppleanter udtræder derpaa 3 Aar senere. I Stedet for de hver Gang af Sysselforstanderskabet udtraadte Medlemmer og Suppleanter, skulle paa samme Aars Mandtalsting et lige Antal vælges for 6 Aar. Paa denne Maade udtræder derefter stedse Flertallet eller Halvdelen af de til Sysselforstanderskabet valgte vekselvis med 3 Aars Mellemrum.

§ 62.

Hvis et Medlem af Sysselforstanderskabet afgaar ved Døden eller udtræder af Forstanderskabet inden Udløbet af den Tid, for hvilken han er valgt, skal paa næste Mandtalsting vælges en Person i hans Sted til Sysselforstanderskabet, dog ikkun for den tilbagestaaende Del af hans Valgtid. Det samme gælder om Suppleanter.

§ 63.

Med Hensyn til Genvalg og en Persons Ret til at undslaa sig for at modtage Valg til et Sysselforstanderskab forholdes efter Bestemmelserne i § 14, der lige saavel ere anvendelige paa Suppleanter som paa Sysselforstanderskabsmedlemmer.

§ 64.

Naar en Rep deles i to Repper, udtræder dens Medlem af Sysselforstanderskabet straks af Forstanderskabet saavel som Suppleanten. Paa de næste Mandtalsting skal vælges i hver af disse Repper et Sysselforstanderskabsmedlem og en Suppleant; disse udtræde af Forstanderskabet efter Sysselforstanderskabets nærmere Bestemmelse, saaledes at Reglerne i § 61 følges.

§ 65.

Sysselforstanderskabet skal afholde i det mindste et Møde aarlig efter Formandens nærmere Bestemmelse. Desuden kan Formanden sammenkalde et ekstraordinært Møde, naar han anser det nødvendigt, og han er forpligtet dertil, hvis Halvdelen af Medlemmerne forlanger det. Forstanderskabet bestemmer Mødestedet, naar det ønsker det, men ellers Formanden.

§ 66.

Sysselforstanderskabet kan ikke tage nogen Bestemmelse, medmindre over Halvdelen af alle dets Medlemmer (iberegnet Formanden) er til Stede. Paa Forstanderskabets Møder gør Stemmeferhed Udslaget; er Stemmerne lige, gør Formandens Stemme Udslaget.

Nr. 43. Lov 10. November om Landkommunernes Styrelse.

- Nr. 43. Hver nefndarmaður, sem er eigi samdóma hinum, á heimting á, að ágreiningsálit hans verði ritað með fáum orðum í gjörðabókina, og skulu allir nefndarmenn, sem við 10. nóvbr. voru staddir, rita nöfn sín undir hana, þegar fundi er slitið.

67. gr.

Oddviti stjórnar umræðum og sjer um, að fundargjörðir og allar ályktanir nefndarinnar sjeu rjett og nákvæmlega bókaðar og ályktanir hennar framkvæmdar. Hann sjer um, að öll störf, sem nefndin á að annast um, sjeu tilhlýðilega unnin. Hann er fjehirðir hennar og reikningshaldari, semur allar skýrslur hennar og reikninga, annast bókun alla og brjefaviðskipti. Hann geymir bækur nefndarinnar og annað, er henni við kemur. Hann geymir innstæðufje sýslunnar, skuldabrief og aðrar eignir sýslufjelagsins.

Sýslunefndin getur falið hverjum nefndarmanni, er hún vill, ákveðin störf, er hún á að annast, eða kosið nokkra af nefndarmönnum í undirnefnd, til að leysa þau af hendi, eða að starfa að einhverju málefni til undirbúnings milli funda. Fyrir þesskonar störf má hún veita hæfilega þóknun úr sýslusjóði.

Öll sýslunefndin hefir ábyrgð á þeim störfum.

b. Verksvið sýslunefnda og laun.

68. gr.

Sýslunefnd hefur yfirstjórn sveitarmálefna í öllum hreppum sýslunnar, og leggur fullnaðarúrskurð á mál þau, er samkvæmt 19., 21. —23., 30., 40. —41., 50. og 53. gr. laga þessara liggja undir hana, svo og á þær ályktanir hreppsnefnda, er skotið er undir úrskurð hennar samkvæmt löggiltum reglugjörðum sýslunefndar. Hún hefur yfir höfuð umsjón með því að hreppsnefndirnar hegði sjer í sveitarstjórnarathöfnum sínum eptir lögum og löglegum fyrirskipunum.

Ef sýslunefnd virðist, að hreppsnefnd hafi látið greiða ólögmat gjöld eða neitað að borga það, sem hún á að greiða, eða leitt hjá sjer að framkvæma einhverja aðra ráðstöfun, sem hún er skyld til, eða að hún hafi á annan hátt farið fram yfir það, sem hún hefur vald til, skal sýslunefndin sjá um, að þessu sje kippt í lag, og, ef nauðsyn ber til, getur hún falið oddvita sínum að beita þvingunarsektum, til þess að boðum hennar verði framfylgt, og auk þess komið fram ábyrgð á hendur einstökum hreppsnefndarmönnum við dómstólana.

69. gr.

Sýslunefnd kys á ári hverju mann eða menn úr sínum flokki til að yfirskoða ársreikninga allra hreppa í sýslunni. Endurskoðari skal, ef honum þykir ástæða til senda fyrir lok desembermánaðar hreppsnefndaroddvita athugasemdir sínar og ber oddvita að svara þeim fyrir miðjan janúar næst á eptir. Síðan skal úrskurða reikningana á aðalfundi nefndarinnar; semur sýslumaður síðan eptir þeim yfirlit yfir efnahag hreppanna, og sendir stjórnarráðinu.

Yfirskoðara þessara reikninga má veita þóknun úr sýslusjóði, eptir því sem nefndin ákveður.

70. gr.

Sýslunefnd stjórnar öllum sveitarmálum, er varða sýsluna í heild sinni. Eptir tillögum hreppsnefnda gjörir hún, þegar svo ber undir, ráðstöfun til að afstýra hallæri í sýslunni, enda skýri hún stjórnarráðinu ýtarlega frá gjörðum sínum í því efni. Hún ræður, hvar lögferjur skuli vera og annast um, að þær sjeu jafnan í góðu lagi, og að lög-

Ethvert Forstanderskabsmedlem, som har en fra de andres afvigende Mening, Nr. 43.
 har Krav paa at faa den kortelig tilført Protokollen Naar Mødet er sluttet, skal Proto-
 kollen underskrives af alle de tilstedeværende Medlemmer. ^{10.}
 Novbr.

§ 67.

Formanden leder Forhandlingerne og paaser, at disse og alle Forstanderskabets Beslutninger rigtigt og nøjagtigt tilføres Protokollen, samt at dets Beslutninger udføres. Han drager Omsorg for, at alle Forretninger, som Forstanderskabet har at varetage, besørgeres paa behørig Maade. Han er dets Kasserer og Regnskabsfører, affatter alle dets Indberetninger og Regnskaber, besørger al Bogførsel og Brevveksling. Han opbevarer Forstanderskabets Protokoller og andet det tilhørende. Han opbevarer Syssels Kaptaler, Gældsbreve og Sysselskommunens andre Ejendele.

Sysselforstanderskabet kan til hvert Medlem, det vil, overdrage visse bestemte af dets Forretninger eller vælge enkelte Medlemmer i et Udvalg for at udføre dem eller til at forberede en eller anden Sag mellem Møderne. For saadant Arbejde kan det bevilge en passende Godtgørelse af Sysselskassen.

Hele Sysselforstanderskabet er ansvarligt for disse Forretninger.

b. Sysselforstanderskabernes Virksomhedsomraade.

§ 68.

Sysselforstanderskabet har Overbestyrelsen af de kommunale Anliggender i alle Syssels Repper, og den endelige Afgørelse af de ifølge §§ 19, 21, 23, 30, 40, 41, 50 og 53 under det henhørende Sager, saavel som af Repsforstanderskabs Kendelser som indankes til dets Resolution overensstemmende med Sysselforstanderskabets autoriserede Regulativer. Det har i det hele Tilsyn med, at Repsforstanderskabene i deres Forvaltning holde sig Lovene og lovlige Forskrifter efterrettelige.

Finder Sysselforstanderskabet, at et Repsforstanderskab har afholdt ulovlige Udgifter eller nægtet at udrede, hvad det skal betale, eller undladt at iværksætte nogen Foranstaltning, hvortil det er forpligtet, eller at det paa anden Maade har overskredet sin Myndighed, skal Sysselforstanderskabet paase, at dette redresseres, og, om fornødent kan det bemyndige sin Formand til at anvende Tvangsmulfter for at dets Befalinger efterkommes, samt desuden gøre Ansvar gældende ved Domstolene imod enkelte Repsforstanderskabsmedlemmer.

§ 69.

Sysselforstanderskabet vælger aarlig et eller flere af sine Medlemmer til kritisk at gennemgaa Aarsregnskaberne fra alle Syssels Repper. Revisoren skal, hvis han finder Anledning dertil, tilstille Repsforstanderskabets Formand inden Udgangen af December sine Antegnelser, hvilke denne skal besvare inden Midten af den følgende Januar Maaned. Regnskabet decideres derpaa paa Sysselforstanderskabets ordentlige Møde, hvorefter Sysselmanen affatter en Oversigt over Reppernes økonomiske Status, hvilken Oversigt tilstilles Ministeriet.

Revisoren af disse Regnskaber kan der tilstaa en Godtgørelse af Sysselskassen efter Forstanderskabets Bestemmelse.

§ 70.

Sysselforstanderskabet styrer alle Syssels i dets Helhed vedrørende kommunale Anliggender. Efter Repsforstanderskabernes Indstilling træffer det, naar dertil findes Anledning, Foranstaltninger til at afværge Hungersnød i Sysslet; om det i saa Henseende foretagne gør det en udførlig Indberetning til Ministeriet. Det bestemmer, hvor offentlige Færge-
 Nr. 43. Lov 10. November om Landkommunernes Styrelse.

Nr. 43. ferjumenn gæti skyldu sinnar. Þá er skipa skal hreppstjóra, stingur hún upp á 3 mönnum til þess, og af þeim skipar sýslumaður einn. Einnig gjörir hún tillögu um, hvort hreppstjóri skuli vera einn í hreppi eða tveir. Hún annast um að prentaðar sjeu eigi sjaldnar en 10. hvert ár nákvæmar skrár yfir fjármörk og, ef ástæður eru til, einnig yfir hestamörk, í allri sýslunni.

71. gr.

Sýslunefnd semur reglugjörð um notkun afrjetta, fjallskil, fjárheimtur og smalanir heimalanda á haustum til fjárskila, og sömuleiðis á vorum til rúningar og fráferna, og ráðstafanir til að eyða refum, svo og aðrar reglugjörðir þær, er hún hefir heimild til að semja samkvæmt lögum. Þá er nefndin hefir á fundi með meiri hluta atkvæða samþykkt einhverja slíka reglugjörð, skal senda hana stjórnarráðinu, sem getur veitt henni lagagildi.

72. gr.

Eigi skal neinu máli, er varðar einhverja sýslu sjerstaklega, til lykta ráðið fyrir en álits sýslunefndar þar hefur verið leitað um það. Sýslunefnd má og að fyrra bragði senda stjórnarráðinu tillögur um hvað eina, er verða má sýslunni til gagns, eða til að afstýra hallæri.

73. gr.

Reikningsár sýslusjóðs er almanaksárið.

74. gr.

Sýslunefndin skal á aðalfundi semja áætlun fyrir næstkomandi reikningsár yfir tekjur og útgjöld sýslunnar. Að því leyti sem eigi er heimild fyrir greiðslu einstakra gjalda með niðurfjöfnun á annan hátt, skal jafna því, sem með þarf, niður á hreppsfjelög sýslunnar eptir samanlagðri tölu lausafjár- og fasteignarhundraða, að tveim þriðjungum, og eptir tölu verkfærra karlmanna, að einum þriðjungi í hverjum hreppi fyrir sig.

Gjaldi því, er þannig kemur á hvert hreppsfjelag, skal hreppsnefndin jafna niður á hreppsbúa, samkvæmt fyrirmælunum í 36. gr., og skal hreppsnefndaroddivitinn greiða sýslumanni það á næsta manntalsþingi.

75. gr.

Oddvita sýslunefndarinnar skal endurgjalda eptir reikningi hans það sem hann hefur borgað fyrir ritföng, sendiferðir o. fl., og skal öll nefndin ávísa honum fjeð.

76. gr.

Hver sýslunefndarmaður fær í fæðispeninga og ferðakostnað úr sýslusjóði 4 krónur hvern dag frá því er hann fer að heiman á sýslufund til þess er hann kemur heim aptur.

77. gr.

Ekkert gjald má greiða úr sýslusjóði, nema heimild sje fyrir því í lögum, eða það sje ákveðið af sýslunefndinni.

78. gr.

Sýslunefndin kys árlega á aðalfundi mann úr sínum flokki til þess að yfirskoða næsta reikning sýslusjóðsins.

Nr. 43. Sveitastjórnalög 10. nóvember.

steder skulle være og drager Omsorg for, at de altid ere i god Stand, samt at de offentlige Færgemænd opfylder deres Pligter. Naar en Repstyrer skal beskikkes, bringer det 3 Mænd i Forslag dertil, af hvilke Sysselmanden beskikker en. Ligeledes fremsætter de Forslag, om en Rep skal have een eller to Repstyrere. Det drager Omsorg for, at der ikke sjældnere end hvert 10. Aar trykkes nøjagtige Fortegnelser over Mærker paa Faar, og, saafremt dertil er Anledning, over Mærker paa Heste, i hele Sysselet. Nr. 43.
10.
Novbr.

§ 71.

Sysselforstanderskabet affatter Reglement for Fællesgræsgangenes Afbenyttelse, Kreaturerne Indsamling fra disse og fra Hjemmegræsgangene om Efteraaret til Faarenes Sortering, og ligeledes om Foraaret til Uldens Aftagelse og Lammenes Adskillelse fra Mødrene, samt Foranstaltninger til at udrydde Ræve, saavel som andre Regulativer, som det ifølge Lovgivningen er bemyndiget til at affatte. Naar Forstanderskabet paa et Møde med Stemmeflerhed har vedtaget et saadant Regulativ, skal det tilstilles Ministeriet, som kan stadfæste det.

§ 72.

Intet Anliggende, som særskilt angaar et Syssele, kan endelig afgøres, forinden Sysselforstanderskabets Erklæring derover er indhentet. Et Sysselforstanderskab kan ogsaa af egen Drift tilsende Ministeriet Indstilling om et hvilket som helst Anliggende, der kan befordre Sysselets Vel eller afværge Hungersnød.

§ 73.

Sysselkassens Regnskabsaar er Kalenderaaret.

§ 74.

Sysselforstanderskabet skal paa sit ordentlige Møde affatte et Overslag for det følgende Regnskabsaar over Sysselets Indtægter og Udgifter. For saa vidt der ikke er Hjemmel for enkelte Udgifters Opkrævning paa anden Maade, skal det Beløb, som udfordres, paalignes Sysselets Repskommuner for to Tredjedele i Forhold til det samlede Antal af Løsegodshundreder og Jordhundreder og for en Tredjedel i Forhold til Antallet af arbejdsføre Mandspersoner i hver Rep for sig.

Den Afgift, som saaledes skal udredes af en Repskommune, skal Repsforstanderskabet paaligne Reppens Beboere overensstemmende med Forskrifterne i § 36; Formanden for Repsforstanderskabet udbetaler Beløbet til Sysselmanden paa næste Mandtalsting.

§ 75.

Sysselforstanderskabets Formand erholder refunderet efter Regning, hvad han har lagt ud for Skrivematerialer, Budsendelse m. m., saaledes at hele Forstanderskabet anviser ham Beløbet.

§ 76.

Hvert Medlem af Sysselforstanderskabet faar af Sysselkassen i Diæter og Rejsegodtgørelse 4 Kr. daglig fra han rejser hjemme fra til Sysselmødet og indtil han kommer hjem igen.

§ 77.

Ingen Udgift maa afholdes af Sysselkassen, medmindre den er hjemlet i Lovgivningen eller vedtaget af Sysselforstanderskabet.

§ 78.

Sysselforstanderskabet vælger aarlig paa sit ordentlige Møde et af sine Medlemmer til at revidere Sysselkassens næste Regnskab.

Nr. 43. Lov 10. November om Landkommunernes Styrelse.

Nr. 43.

10.
nóvbr.

79. gr.

Í janúarmánuði ár hvert skal oddviti sýslunefndarinnar gjöra reikning yfir tekjur og gjöld sýslusjóðsins næstliðið ár og senda yfirskoðara hann fyrir lok sama mánaðar. Yfirskoðari skal fyrir lok næsta febrúarmánaðar senda oddvita aptur reikninginn með athugasemdum sínum. Á næsta aðalfundi þar á eftir rannsakar sýslunefndin reikninginn í sambandi við athugasemdirnar og svör reikningshaldara upp á þær, og úrskurðar síðan reikninginn.

Reikninginn á að semja eftir áætlun þeirri, sem nefnd er í 74. gr., og skal honum fylgja skrá yfir eignir sýslunnar og yfirlitsreikningur yfir eigur og skuldir hennar. Þetta ásamt reikningnum sjálfum sendir oddviti stjórnarráðinu til yfirlits með næsta pósti, eftir að reikningurinn var úrskurðaður.

Fyrir lok júnímánaðar skal senda hverri hreppsnefnd í sýslunni ágrip af sýslufundargjörðinni ásamt reikningnum, prentað eða á annan hátt margfaldað, svo mörg eintök, er hæfa þykir. Nú eru eigi tók til þessa að álit sýslunefndar, og skal þá fyrir sama tíma senda í hvern hrepp til oddvita eitt skrifað eptirrit af sýslufundargjörðinni ásamt reikningnum, og skal oddviti sjá um að hreppsþúar fái að lesa það. Fyrir eptirrit þessi fær sýslumaður 50 aura fyrir hverja örk, og skal það og allur kostnaður við prentun og útsending goldið úr sýslusjóði.

Öll sýslunefndin hefur ábyrgð á að reikningurinn sje rjettur. Hún ábyrgist einnig innstæðufje, skuldabryf og aðrar eigur sýslufjelagsins.

80. gr.

Að því er snertir menntamál, heilbrigðismál, ljósmæður, vegi, alþýðustyrkar-sjóði, skattamál, alþingiskosningar, verzlunarleyfi og áfengissöluleyfi, nýbýli, laxveiði og ýmsar aðrar greinir atvinnumála o. fl. hefur sýslunefnd hlutverk eptir því sem lög ákveða.

81. gr.

Þyki oddvita einhver ályktun nefndarinnar fara fram yfir það, sem hún hefir vald til, eða sje að öðru leyti lögum gagnstæð, eða hún miði til að gjöra einhverja ráðstöfun, sem sýslufjlagið geti haft tjón af, eða skorast undan að gegna skyldu, sem hvílir á því, skal honum heimilt að fella ályktunina úr gildi, og þer honum þá að senda stjórnarráðinu tafarlaust skýrslu um það. Jafnframt skal hann senda sýslunefndinni eptirrit af skýrslunni. Stjórnarráðið sker úr ágreiningnum.

82. gr.

Með næsta pósti eptir sýslunefndarfund skal oddviti senda stjórnarráðinu endurrit af gjörðabókinni til athugunar.

3. Kafli.

Um það hver lög sjeu numin úr gildi með lögum þessum, og hvenær lög þessi komi í gildi m. m.

83. gr.

Með lögum þessum eru þessi lög og lagaákvæði úr gildi numin:
Tilskipun 4. maí 1872 um sveitarstjórn á Íslandi.

Lög 9. jan. 1880 um breyting á tilskipun um sveitarstjórn á Íslandi 4. maí 1872.

Nr. 43. Sveitastjórnarlög 10. nóvember.

§ 79.

Nr. 43.
10.
Novbr.

I hvert Aars Januar Maaned skal Sysselforstanderskabets Formand affatte et Regnskab over Sysselskassens Indtægter og Udgifter i det sidste Aar og sende det til Revisor inden samme Maanedes Udgang. Inden næste Februar Maanedes Udgang sender Revisor Regnskabet tilbage til Formanden med sine Antegnelser. Paa sit næste ordentlige Møde undersøger Sysselforstanderskabet Regnskabet i Forbindelse med Antegnelserne og Regnskabsførers Svar derpaa, og deciderer derefter Regnskabet.

Regnskabet bør affattes efter det i § 74 nævnte Overslag og være ledsaget af Fortegnelse over Sysselets Ejendele og en Opgørelse over dets Formue og Gæld. Denne tillige med selve Regnskabet sender Formanden til Ministeriet til Gennemsyn med første Post efter Regnskabets Decision.

Inden Juni Maanedes Udgang sendes til hvert af Sysselets Repsforstanderskaber en Ekstrakt af Mødets Forhandlinger tillige med Regnskabet trykt eller paa anden Maade mangfoldiggjort, i et passende Antal Eksemplarer. Hvis en saadan Mangfoldiggørelse, efter Sysselforstanderskabets Formening, ikke kan finde Sted, skal der inden den samme Frist tilsendes Formændene i Repsforstanderskaberne en Afskrift af Forhandlingerne med Regnskabet, og han skal paase, at Reppens Beboere faa Lejlighed til at læse det. For disse Afskrifter faar Sysselmanden 50 Øre for hvert Ark, hvilket tillige med Omkostninger ved Trykning og Forsendelse udredes af Sysselskassen.

Hele Sysselforstanderskabet er ansvarligt for Regnskabets Rigtighed. Det bærer ogsaa Ansvar for Sysselskommunens Kapitaler, Gældsbreve og andre Ejendele.

§ 80.

Det paahviler Sysselforstanderskaberne at udføre, hvad der i Lovgivningen er paalagt dem med Hensyn til Undervisningsvæsen, Sundhedsvæsen, Jordemødre, Veje, Understøttelseskasser for Almuesfolk, Skattevæsen, Valg til Altinget, Tilladelse til Handel, Tilladelse til Salg af spirituøse Drikkevarer, Nybyggersteder, Laksefiskeri samt andet Næringsvæsen.

§ 81.

Finder Formanden, at en af Forstanderskabet tagen Beslutning overskrider den samme tilkommende Myndighed eller i anden Henseende er stridende imod Lovgivningen, eller at den gaar ud paa at træffe en for Sysselskommunen fordærlig Foranstaltning, eller at nægte Opfyldelsen af en Kommunen paahvilende Pligt, har han Ret til at sætte Beslutningen ud af Kraft, hvorhos han uopholdelig har at gøre Indberetning herom til Ministeriet. Samtidig skal han tilsende Sysselforstanderskabet Genpart af Indberetningen. Ministeriet afgør Meningsforskellen.

§ 82.

Med næste Post efter et Sysselmøde skal Formanden tilstille Ministeriet en Udskrift af Forhandlingsprotokollen.

3dje Afsnit.

Om hvilke Love ophæves ved denne Lov og om Lovens Ikrafttræden m. m.

§ 83.

Ved nærværende Lov ere følgende Love og Lovbestemmelser ophævede:

Frd. 4. Maj 1872 om de islandske Landkommuners Styrelse.

Lov 9. Januar 1880 om Forandring i Forordning af 4. Maj 1872 om de islandske Landkommuners Styrelse.

Nr. 43. Lov 10. November om Landkommunernes Styrelse.

- Nr. 43. Lög 16. des. 1885 um breyting á 46. gr. í tilskipun um sveitarstjórn á Íslandi 4. maí 1872.
 10. Lög 9. ágúst 1889 um viðauka við lög 9. jan. 1880 um breyting á tilskipun um sveitarstjórn
 nóvbr. á Íslandi 4. maí 1872.
 Lög 11. júlí 1890 um breytingar nokkrar á tilskipun 4. maí 1872 um sveitarstjórn á Íslandi o. fl.
 Lög 11. desbr. 1891 um þóknun handa hreppsnefndarmönnum.
 Lög 15. febr. 1895 um breyting á 1. gr. laga 9. jan. 1880 um breyting á tilskipun um sveitarstjórn á Íslandi 4. maí 1872.
 Lög 6. marz 1896 um viðauka við lög 9. jan. 1880 um breyting á tilskipun um sveitarstjórn á Íslandi 4. maí 1872.
 Lög 6. nóv. 1897 um breyting á 6. gr. tilsk. 4. maí 1872 um sveitarstjórn á Íslandi og viðauka við lög nr. 1, 9. jan. 1880.
 Lög 4. júní 1898 um breyting á gjaldheimtum til amtssjóða og sýslusjóða, 3. og 4. gr.
 Lög 9. sept. 1899 um breyting á 48. gr. í tilsk. 4. maí 1872 um sveitarstjórn á Íslandi.
 Lög 13. nóv. 1903 um viðauka við lög 9. jan. 1880 um breyting á tilsk. 4. maí 1872 um sveitarstjórn á Íslandi og breyting á lögum 9. ágúst 1889 um viðauka við nefnd lög.
 Þau ákvæði í lögum 12. maí 1882 um kosningarrjett kvenna og í lögum 6. nóvbr. 1902 um kjörgengi kvenna, er snerta kosningarrjett og kjörgengi kvenna til hreppsnefnda og og sýslunefnda, skulu úr gildi numin, svo og öll önnur lagaákvæði, er koma í bága við lög þessi.

84. gr.

Að því leyti sem störf þau, er amtsráðin hafa haft á hendi, eru eigi með þessum lögum lögð undir stjórnarráðið eða sýslunefndirnar (sbr. 70 og 71. gr.), eða þau falla í burtu af sjálfu sjer, skal þeim ráðstafað með konunglegri tilskipun.

85. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. janúar 1907. Þó leggjast amtsráðin ekki niður fyrr en 31. desember sama ár.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 10. nóvember 1905.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

- Lov 16. December 1885 om Forandring i § 46 i Forordning om de islandske Landkommuners Styrelse af 4. Maj 1872. Nr. 43.
10.
Novbr.
- Lov 9. August 1889 indeholdende Tillæg til Lov af 9. Januar 1880 om Forandring i Forordning af 4. Maj 1872 om de islandske Landkommuners Styrelse.
- Lov 11. Juli 1900 indeholdende nogle Forandringer i Forordning af 4. Maj 1872 om de islandske Landkommuners Styrelse.
- Lov 11. December 1891 om Honorar til Medlemmer af Repsforstanderskaber.
- Lov 15. Februar 1895 om Forandring i § 1 i Lov af 9. Januar 1880 om Forandring i Forordning af 4. Maj 1872 om de islandske Landkommuners Styrelse.
- Lov 9. Marts 1896 om Tillæg til Lov af 9. Januar 1880 om Forandring i Forordning 4. Maj 1872 om de islandske Landkommuners Styrelse.
- Lov 6. November 1897 om Forandring i Forordning om de islandske Landkommuners Styrelse af 4. Maj 1872 § 6 samt Tillæg til Lov Nr. 1 af 9. Januar 1880.
- Lov 4. Juni 1898 om Forandring i Oppebørselen af Afgifter til Amtskasser og Sysselkasser.
- Lov 9. September 1899 om Forandring i § 48 i Forordning af 4. Maj 1872 om de islandske Landkommuners Styrelse.
- Lov 13. November 1903 om Tillæg til Lov af 9. Januar 1880 om Forandring i Forordning af 4. Maj 1872 om de islandske Landkommuners Styrelse og Forandring i Lov af 9. August 1889 om Tillæg til nævnte Lov.
- De Bestemmelser i Lov 12. Maj 1882 om Kvinders Valgret og i Lov 6. November 1902 om Kvinders Valgbarhed, som vedrøre Kvinders Valgret og Valgbarhed til Repsforstanderskaber og Sysselforstanderskaber ophæves, saavel som alle andre Lovbestemmelser, som komme i Strid med nærværende Lov.

§ 84.

For saa vidt de Forretninger, som Amtsraadene have varetaget, ikke ved denne Lov ere henlagte under Ministeriet eller Sysselforstanderskaberne (jfr. §§ 70 og 71), eller de ere bortfaldne af sig selv, skal der træffes Bestemmelse om dem ved en kongelig Anordning.

§ 85.

Denne Lov træder i Kraft den 1. Januar 1907. Dog nedlægges Amtsraadene ikke førend 31. December s. A.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 10. November 1905.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.
(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 10. November 1905.

H. Hafstein.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 44.

10.
nóvbr.

Fátækralög.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

I. kafl i.

Um framfærsluskyldu.

1. gr.

Sveitarstyrk skal veita hverjum þeim manni, er sökum fátæktar, vanheilsu, atvinnuskorts eða af öðrum orsökum getur eigi aflað sjer þess, er sjálfur hann og skyldulið hans má eigi án vera til lífsframfærslu, og telst þar til læknishjálp og aðhjúkrun í veikindum, enda verði eigi bætt úr þörf hans á annan hátt.

Sveitarstýrkur skal vera svo mikill, sem nauðsyn krefur, að dómi sveitarstjórnar og honum haga svo, sem hún telur rjett vera, þó með þeim takmörkunum, er síðar segir. Sveitarstýrk skal endurgjalda eptir því, sem ákveðið er í lögum þessum, af þurfaling sjálfum eða framfærslumanni (2. —30. gr.).

Sá er sveitarstýrk þiggur, er háður valdi sveitarstjórnar svo sem lög þessi mæla fyrir um.

2. gr.

Skylt er hjónum að framfæra hvort annað, meðan hjónabandi þeirra er eigi slitið að lögum.

3. gr.

Skylt er foreldrum í fjelagi og hvoru fyrir sig að framfæra og uppala börn sín skilgetin, þangað til þau eru 16 ára. Söm er skylda móður við börn sín óskilgetin.

4. gr.

Nú gengur maður að eiga konu þá, er átt hefur áður með öðrum manni barn eða börn, skilgetin eða óskilgetin, og er honum þá skylt að framfæra og ala upp til fullnaðs 16 ára aldurs það eða þau börn hennar, enda fylgi þau henni (39. og 40. gr.), og helzt sú skylda hans, þótt konan deyi, en hverfur, ef hjónabandinu er slitið að lögum af öðrum orsökum. Framfærsluskylda föður slíkra barna er eins fyrir það söm og áður en konan giptist þessum manni sínum.

Sömu skyldu að sínu leyti hefur og kona við skilgetin börn eiginmanns síns, þau

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Fattiglov.

Nr. 44.

10.

Novbr.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

I. Afsnit.

Om Forsørgelsespligt.

§ 1.

Fattigunderstøttelse skal ydes enhver Person, som paa Grund af Fattigdom, Sygelighed, Arbejdsløshed eller af andre Grunde ikke kan erhverve, hvad han og de Personer, som han er pligtig at forsørge, ikke kan undvære til Livsophold, hvortil regnes Lægehjælp og Sygepleje, saafremt hans Trang ikke kan afhjælpes paa anden Maade.

Fattighjælpen skal ydes i det Omfang, som Nødvendigheden efter Kommunalbestyrelsens Skøn udkræver, og paa den Maade, som den anser for den rigtigste, dog med de nedenfor fastsatte Begrænsninger. Fattighjælp skal refunderes i Overensstemmelse med denne Lovs Forskrifter af den trængende selv eller hans Forsørger (§§ 2—30).

Den som modtager Fattighjælp er Kommunalbestyrelsens Myndighed undergiven efter denne Lovs Bestemmelser.

§ 2.

Ægtefæller ere pligtige til at forsørge hinanden saa længe deres Ægteskab ikke er ophævet paa lovlig Maade.

§ 3.

Forældre ere forpligtede til i Forening og hver for sig at forsørge og opdrage deres ægte Børn indtil de fylde 16 Aar. Den samme Forpligtelse paahviler Moderen med Hensyn til hendes uægte Børn.

§ 4.

Naar en Mand indgaar Ægteskab med en Kvinde, som tidligere har faaet ægte eller uægte Børn med en anden Mand, er han pligtig til at forsørge og opdrage disse hendes Børn til de have opnaaet 16 Aars Alder, for saa vidt som de følge Moderen (§§ 39 og 40), hvilken Forpligtelse vedbliver selv om Hustruen dør, men ophører saafremt Ægteskabet lovmæssig opløses paa anden Maade. Den Børnenes Fader paahvilende Forsørgelsespligt forbliver ikke desto mindre den samme, som den var førend Hustruen indgik det ny Ægteskab.

En tilsvarende Forpligtelse har en Hustru ogsaa lige over for sin Ægtemands ægtefødte Børn, som han har avlet med en anden, inden hun indgik Ægteskab med ham.

Nr. 44. er hann hefur átt, áður en hún giptist honum, með annari konu. Framfærsluskylda móður
10. þeirra barna er einnig hin sama og áður en maðurinn kvæntist aptur.
nóvbr.

5. gr.

Skylt er kjörforeldri að ala upp og framfæra kjörbarn sitt sem eigið barn, og verður eigi krafizt framfæris og uppeldis af sönnnum foreldrum barnsins, nema kjörforeldrin þrjóti.

6. gr.

Ef kona eignast barn óskilgetið, og maður sá, er hún kennir barnið, gengst eigi við faðerninu, á hún rjett á því, að sýslumaður eða bæjarfógeti, þar er hún er heimilisföst eða stödd, veiti henni aðstoð sína til þess að barnsfaðernismál verði höfðað gegn manni þeim, er hún kennir barnið, á varnarþingi hans. Fara skal með mál það sem einkalög-reglumál. Í barnsfaðernismáli skal við undirrjett hvorki greiða rjettargjöld nje gjald til rjettarvotta eða stefnuvotta, en um önnur gjöld fer sem málið væri gjafsóknarmál af hálfu barnsmóður. Sje málinu áfrýjað, fer um slík gjöld við æðri rjetti eptir almennum reglum.

Nú hefur maður gengizt við faðerni óskilgetins barns, eða það er löglega ákveðið, að hann skuli álitast faðir þess, og er honum þá jafnt móður þess skylt að framfæra og ala upp barnið samkvæmt því, er segir hjer á eptir.

7. gr.

Þröngva má barnsföður með úrskurði sýslumanns eða bæjarfógeta, þar er hann á heima, til að gefa með óskilgetnu barni sínu helming meðgjafar eða meira, þó aldrei meira en meðgjöf þá, er í raun og veru er greidd með barninu.

Í yfirvaldsúrskurði þeim, er gjörir barnsföður að skyldu að greiða meðlag með óskilgetnu barni sínu, eða meðlagsskyldan er staðfest með honum, skulu vera upplýsingar þær, er fyrir hendi eru, um aldur barnsföðursins, fæðingarstað og framfærslusveit.

8. gr.

Nú deyr karlmaður og lætur eptir sig barn óskilgetið yngra en 16 ára, og skal þá greiða af fjármunum dánarbúsins sem skuld, er komin sje í gjalddaga, barnsfúlgu þá, er hinn dáni skyldi greiða, hvort sem hún er ákveðin með meðlagsúrskurði eða samningi, svo framarlega sem beiðni kemur um það til skiptaráðanda áður en liðinn er skuldlýsingarfrestur (proclama) eða 12 mánuðir frá láti hans, hafi skuldlýsingarfrestur eigi verið boðaður. Sje barnsfúlga sú, er hinn dáni gjalda skyldi, hvorki ákveðin með samningi nje yfirvaldsúrskurði, skal greiða svo mikið, sem meðalmeðgjöf (9. gr.) með barninu nemur frá dánardægri hans þangað til það er 16 ára. Ef ekkja barnsföður er á lífi, þá skal eigi fje út leggja með öðrum óskilgetnum börnum hans en þeim, er fædd voru fyrir hið síðasta hjónaband, og skal þess gætt, er ekkja eða skilgetin börn barnsföður eru á lífi, að meðgjöf sú, er greidd er óskilgetnu barni til framfærslu, nemi eigi meira fje en því, er barnið skyldi í arf taka, ef skilgetið væri.

Nú situr ekkja barnsföður í óskiptu búi, og heldur hún þá áfram að greiða með gjöf þá, er á barnsföður hvíldi, að svo miklu leyti sem hlutaðeigandi sýslumanni eða bæjarfógeta þykir hæfa eptir efnum hennar og með hliðsjón til fyrtjeðra fyrimæla.

Um barnsfúlgu, er greidd er af hendi í einu eptir lát föðursins, skal fara sem um fje ómyndugra, og skal tiltaka, á hverjum tíma og hverjum greiða skal meðlögin.

Nr. 44. Fátækralög 10. nóvember.

Den disse Børns Moder paahvilende Forsørgelsespligt forbliver ogsaa den samme, som
førend Manden indgik det ny Ægteskab.

Nr. 44.
10.
Novbr.

§ 5.

Adoptivforældre ere pligtige til at opdrage og forsørge deres Adoptivbørn som deres eget Barn, uden at der kan afkræves Barnets virkelige Forældre noget til Barnets Forsørgelse og Opdragelse, saa længe Adoptivforældrene kunne opfylde deres Forpligtelse.

§ 6.

Føder en Kvinde et uægte Barn og den af hende udlagte Barnefader ikke vedkender sig Paterniteten, har hun Krav paa, at Sysselmanen eller Byfogeden paa hendes Hjemsted eller Opholdssted yder hende Bistand til, at der bliver anlagt en Paternitetssag imod den udlagte Barnefader ved dennes Værneting. Sagen behandles som en privat Politisag. I en Paternitetssag erlægges ved Underretten hverken Retsgebyrer eller Betaling til Retsvidner eller Stævningsmænd, og med Hensyn til andre Udgifter forholdes, som om Sagen var beneficeret paa Barnemoderens Side. Appelleres Sagen, forholdes med Hensyn til saadanne Udgifter ved de overordnede Retter efter de almindelige Regler.

Har en Mand vedkendt sig Paterniteten til et uægte Barn, eller det paa lovlig Maade er fastsat, at han skal anses som dets Fader, har han lige med Moderen Forpligtelse til at forsørge og opdrage Barnet i Følge efterstaaende Bestemmelser.

§ 7.

En Barnefader kan ved en af Sysselmanen eller Byfogeden paa hans Hjemsted afgiven Resolution tvinges til at udrede til sit uægte Barn Halvdelen af dets Underhold eller mere, men dog aldrig mere end hvad der i Virkeligheden medgaar til Barnets Underhold.

Den Øvrighedsresolution, hvorved en Barnefader tilpligtes at udrede et Underholdsbidrag til sit uægte Barn, eller hvorved Forpligtelsen til at yde Underholdsbidrag stadfæstes, bør indeholde de forhaandenværende Oplysninger om Barnefaderens Alder, Fødested og Forsørgelseskommune.

§ 8.

Naar en Mand ved sin Død efterlader sig uægte Børn under 16 Aars Alderen, bliver det fornødne til Dækning af det ham paahvilende Underholdsbidrag, hvad enten det er fastsat ved en Underholdsresolution eller ved Overenskomst, at udbetale af Boets Midler paa samme Maade som forfalden Gæld, saafremt Begæring herom fremsættes for Skifteforvalteren inden Udløbet af Proklama, eller hvis saadant ikke udstedes, inden 12 Maaneder efter Mandens Død. Er det den afdøde paahvilende Underholdsbidrag hverken fastsat ved Overenskomst eller ved Øvrighedsresolution, vil et Normalbidrag (§ 9) være at udrede til Barnet fra hans Dødsdag indtil dets fyldte 16de Aar. Hvis Barnefaderen efterlader sig en Enke, finder saadan Udbetaling dog kun Sted til Fordel for dem af hans uægte Børn, der ere fødte før hans sidste Ægteskab, og det bliver, naar han efterlader Enke eller ægte Børn, at iagttage, at det Beløb, som udredes til det uægte Barns Underhold, ikke overstiger hvad det som ægte Barn vilde have arvet.

Hensidder Enken i uskiftet Bo, paahviler det hende at fortsætte med Udbetalingen af det Manden paahvilende Bidrag saa vidt og i det Omfang, vedkommende Sysselman eller Byfoged efter Skøn over hendes Formuesforhold og under Hensyn til ovenstaaende Regler finder det passende.

Naar Underholdsbidraget efter Faderens Død udredes i et samlet Beløb, bliver det at overgive til Forvaltning som umyndiges Midler med Opgivelse af, i hvilke Terminer og til hvem det skal udbetales.

Nr. 44. Fattiglov 10. November.

Nr. 44. Falli barnsfúlga niður að nokkru eða öllu fyrir þá sök, að barnið deyr áður en það er orðið 16 ára, þá skal fje það, er óeytt er, koma til skipta meðal erfingja barnsföður. Sparist fúlgan eða verði afgangur af henni af öðrum ástæðum, skal afgangurinn falla til barnsins.

10.
nóvbr.

9. gr.

Sje barnsfúlga, sem föður óskilgetins barns er skylt að borga samkvæmt úrskurði sýslumanns eða bæjarfógeta eða sættargjörð, staðfestri af nefndu yfirvaldi, eigi greidd á rjettum gjalddaga, og eigi móðir þess rjett til framfærslu hjer á landi, þá er henni heimilt að krefjast þess, að fúlgan verði greidd sjer af sveitarfje í dvalarsveit sinni, þó eigi nema fyrir hið síðasta ár, og eigi meira en meðalmeðgjöf í þeirri sveit, er barnið dvelur í; en upphæð meðalmeðgjafar ákveða sýslunefndir og bæjarstjórnir fyrir hvert sveitarfjelag fyrir 5 ár í senn, og skal taka tillit til aldurs barnanna. Beiðni barnsmóður hjer um skal fylgja meðlagsúrskurður sýslumanns eða bæjarfógeta löglega birtur (af stefnuvottum), eða sættargjörð, staðfest af sama yfirvaldi, löglega birt, og lífvottorð barnsins, og skal beiðandi jafnframt láta þær upplýsingar í tje um framfærslusveit barnsföður, sem hún er fær um.

Meðlagið skal talið sveitarstyrkur til handa barnsföður frá dvalarsveit móðurinnar, og fer um endurgjald á honum sem á öðrum sveitarstyrk. Sannist það, að barnsfaðir hafi verið farinn af landi alfarinn eða dáinn, þegar meðlagið var fallið í gjalddaga, þá er framfærsluhreppur hans laus við að endurborga það, og skal styrkurinn talinn sveitarstyrkur, veittur barnsmóðurinni, nema hann sje þegar í stað endurgoldinn.

Nú hefur meðlagið eigi verið innheimt fyrir þá sök, að ekki hefur hafzt upp á barnsföður, eða hann hefur komizt undan lagaaðförum, og er þá þeirri sveit, er ekki hefur fengið styrk sinn endurgoldinn, heimilt, er hann síðar kemur fram, að ganga að honum að lögum, ef ekki er um seinan, að því er meðlagið snertir, og ennfremur láta hann vinna af sjer styrkinn á þann hátt, sem segir í 58. gr. þessara laga.

10. gr.

Sama rjett sem móðir að óskilgetnu barni hefur samkvæmt framansögðu, hafa og þeir menn, er annast eiga framfærslu og uppeldi barnsins eptir móðurina látna, burtfarna eða af líkum orsökum, og ennfremur framfærslusveit barnsins, þá er hún hefur orðið að takast framfærslu þess á hendur.

11. gr.

Þá er móðir óskilgetins barns deyr, eða er alfarin af landi burt, eða hún álízt óhæf, að dómi hlutaðeigandi prests og sýslumanns eða bæjarfógeta, til að ala barnið upp, á faðir þess því að eins rjett á að fá það til sín, til framfærslu og uppeldis, að hann ættleði það, eða hann fái til þess leyfi sýslumanns eða bæjarfógeta á þeim stað, þar er barnið er.

12. gr.

Þegar faðir óskilgetins barns hefur að lögum verið skyldaður til að greiða meðlag með því, en menn vita eigi, hvar hann er niður kominn, hefur móðir barnsins rjett til þess, ef þörf gjörist, að krefjast fulltingis lögreglustjórnar til þess að leita uppi verustað hans. Sama rjett hefur bæði sá maður, er á að annast framfærslu óskilgetins barns, hvort heldur eptir móður þess látna eða burtfarna eða af öðrum orsökum, og eins framfærslusveitin, hafi hún orðið að takast framfærslu þess á hendur.

Nr. 44. Fátækralög 10. nóvember.

Bortfalder Bidraget helt eller delvis, fordi Barnet afgaar ved Døden inden dets Nr. 44. fyldte 16de Aar, falder det uanvendte Beløb til Deling mellem Barnefaderens Arvinger. 10. Forbliver Bidraget af andre Grunde helt eller delvis uanvendt, tilfalder det overskydende Novbr. Barnet.

§ 9.

Naar det Underholdsbidrag, som efter vedkommende Sysselmands eller Byfogeds Bestemmelse, eller et af bemeldte Øvrighed stadfæstet Forlig skal udredes af Faderen til et uden for Ægteskab avlet Barn, ikke betales i rette Tid, kan Moderen, for saa vidt hun er forsørgelsesberettiget her i Landet, fordrer Bidraget udbetalt af sin Opholdskommune, dog ikke for længere Tid end det sidste Aar og ikke ud over Normalbidraget i Barnets Opholdskommune. Normalbidragets Beløb bestemmes af Sysselforstanderskaberne og Bybestyrelserne for hver Kommune og for 5 Aar ad Gangen, idet Hensyn tages til Børnenes Alder. Barnemoderens Begæring herom skal være ledsaget af vedkommende Sysselmands eller Byfogeds behørig (ved Stævningsmænd) forkyndte Underholdsresolution eller et behørigt forkyndt af samme Øvrighed stadfæstet Forlig og af Leveattest for Barnet, hvorhos hun samtidig maa give de til hendes Raadighed staaende Oplysninger om Barnefaderens Forsørgelseskommune.

Bidraget betragtes som en Barnefaderen af Moderens Opholdskommune ydet Fattighjælp, med hvis Refusion der forholdes som med Refusion af anden Fattigunderstøttelse. Bevises det, at Barnefaderen havde forladt Landet for ikke at vende tilbage, eller var afgaaet ved Døden, den Gang Underholdsbidraget forfaldt til Betaling, er hans Forsørgelseskommune fri for at refundere det, hvorhos Bidraget betragtes som en Barnemoderen ydet Fattighjælp, medmindre det uopholdelig tilbagebetales.

Er Underholdsbidraget ikke blevet inddrevet, fordi Barnefaderen ikke har kunnet findes eller har unddraget sig Retsforfølgningen, er den Kommune, som ikke har faaet sit Udlæg erstattet, berettiget til, naar han senere kommer til Stede, at bringe de fornødne Retsmidler til Anvendelse mod ham, for saa vidt disse efter de gældende Regler endnu haves til Raadighed for det paagældende Bidrag, og kan endvidere lade ham erstatte Bidraget ved Arbejde paa den i nærværende Lovs § 58 fastsatte Maade.

§ 10.

Samme Ret som foranstaaende Bestemmelser tillægge et uægte Barns Moder, har den, som efter Moderens Død, Bortrejse eller lignende udøver Opdragelsesmyndigheden over Barnet, og ligeledes Barnets Forsørgelseskommune, naar den har maattet overtage Barnets Forsørgelse.

§ 11.

Naar Moderen til et uægte Barn afgaar ved Døden, eller rejser bort fra Landet for ikke at vende tilbage, eller hun efter vedkommende Præsts og Sysselmands eller Byfogeds Skøn anses uskikket til at opdrage Barnet, kan Faderen kun fordrer Barnets Udlævering til Forsørgelse, hvis han enten kuldlyser det, eller Sysselmanen eller Byfogeden paa Barnets Opholdssted tillader det.

§ 12.

Naar Faderen til et uden for Ægteskab avlet Barn paa behørig Maade er tilpligtet at udrede Underholdsbidrag, og det ikke vides, hvor han opholder sig, er saavel Barnets Moder som den, der efter Moderens Død, Bortrejse eller lignende udøver Opdragelsesmyndigheden over Barnet, saa og Forsørgelseskommunen, naar den har maattet overtage Barnets Forsørgelse, berettiget til om fornødent at fordrer Faderens Opholdssted efterlyst ved Politiets Bistand.

Nr. 44.

10.
nóvbr.

13. gr.

Heimilt er móður óskilgetins barns að krefjast þess, að föður þess verði gert að skyldu að greiða að minnsta kosti helming þess kostnaðar, er af barnsförum leiddi fyrir hana. Upphæð þessarar fjárreiðslu getur barnsmóðirin heimt eptir reglum þeim, er segir í 9. gr.

14. gr.

Börn skulu, svo sem þau eru fær um, ala önn fyrir foreldrum sínum, og mega eigi foreldrar verða sveitarþurfar, meðan þau eiga þau börn á lífi, sem eru þess umkomin að annast þau; þó skulu óskilgetin börn ekki skyld að framfæra föður sinn, nema ættleidd sjeu og hafi alizt upp á vegum hans. Á sama hátt skulu foreldrar ala önn fyrir börnum sínum 16 ára og eldri.

15. gr.

Framfærslumaður á rjett á að taka framfærsluþurfa frændur sína, þá er honum er skylt fram að færa, heim til sín og ala þar önn fyrir þeim, ef hann fer vel með þá, nema sveitarnefndinni í dvalarsveit þeirra þyki það eigi ráðlegt, af því að sjerstaklega stendur á. Móðir óskilgetins barns hefur jafnan rjett og foreldri skilgetins barns til að hafa barn sitt hjá sjer, eða ráða verustað þess, sbr. þó 11. gr. hjer að framan.

Vilji framfærslumaður eigi una ákvæði sveitarnefndar, er honum rjett að fá um það úrskurð sýslumanns eða bæjarfógeta.

Ef framfærsluþurfi er giptur og framfærslumaður eigi skyldur að framfæra hitt hjóna, þá skal framfærslumanni skylt að greiða meðlagið af hendi, nema hann kjósi heldur að taka bæði hjónin á heimili sitt. Nú á þurfamaður tvo eða fleiri jafnnána framfærslumenn, er eigi kemur saman um, hver þeirra skuli taka hann heim til sín, og hver gjalda meðlag, og skal þá sýslumaður eða bæjarfógeti, þar er þurfalingur á lögheimili eða er staddur, skera úr.

16. gr.

Nú sýkist hjú manns eða slasast af ótilhlýðilegri breytni þess sjálfs, og kostar það sjálft lækning sína og geldur húsbónda fyrir fæði og hjúkrun, meðan það er sjúkt og er á hans vegum.

17. gr.

Ef hjú sýkist eða slasast, og er um að kenna ótilhlýðilegri breytni húsbónda þess, hvort heldur af því að hann hefir skipað hjúinu þau verk, er hann mátti sjá, að því voru um megn, eður og óvanalegan starfa þann, er einhverjum sjerstökum háska er bundinn, eður af hverri annari orsök, er húsbónda verður gefin sök á, þá skal hann kosta lækning hjúsins.

18. gr.

Nú sýkist hjú eða slasast, og er hvorki um að kenna ótilhlýðilegri breytni þess sjálfs nje húsbónda þess, og greiðir það þá sjálft kostnað þann, er leiðir af lækning þess og sjerstakri hjúkrun, en húsbónda þess er skylt að fæða það ókeypis — einnig þótt fæðið verði að vera sjerstaklegt sjúkrafæði — í allt að 3 mánuði þrítugnætta, þó ekki lengur en út vistráðningartímann.

Ef hjú sýkist eða slasast í fjarlægð frá heimili sínu, án þess sjálfu því eða húsbónda þess verði um kennt, og verður að liggja sjúkt utan heimilis síns, þá skal húsbóndi þess greiða legukostnað fyrir það í allt að 3 mánuði þrítugnætta, þó ekki lengur en út vistráðningartímann og ekki yfir 50 aura um hvern sólarhring.

Nr. 44. Fátækralög 10. nóvember.

§ 13.

Moderen til et uden for Ægteskab født Barn har Ret til at forlange Barnefaderen tilpligtet at udrede mindst Halvdelen af de Udgifter, som Barselfærden har medført for hende. Det omhandlede Bidrags Beløb kan Barnets Moder indkræve efter Reglerne i § 9.

Nr. 44.
10.
Novbr.

§ 14.

Børn skulle efter Evne underholde deres Forældre, saaledes at disse ikke blive trængende til Fattighjælp, saa længe de have Børn i Live, som ere i Stand til at underholde dem; dog skulle uden for Ægteskab fødte Børn ikke være pligtige at underholde deres Fader, medmindre de ere kuldlyste af ham og opdragne paa hans Bekostning. Samme Forpligtelse paahviler Forældre til at underholde deres Børn over 16 Aars Alderen.

§ 15.

En Forsørger har Ret til at tage sine til Forsørgelse trængende Paarørende, som han er pligtig at forsørge, hjem til sig, og underholde dem der, naar han behandler dem godt, medmindre Kommunalbestyrelsen i deres Opholdskommune paa Grund af særlige Omstændigheder ikke finder det tilraadeligt. Et uden for Ægteskab født Barns Moder har den samme Ret som et ægtefødt Barns Forældre til at have sit Barn hos sig eller træffe Bestemmelse om dets Opholdssted, jfr. dog § 11.

Er Forsørgeren ikke tilfreds med Kommunalbestyrelsens Afgørelse, kan han indanke den til vedkommende Sysselmaands eller Byfogeds Resolution.

Er den trængende gift og Forsørgeren ikke er pligtig til at forsørge hans eller hendes Ægtefælle, er Forsørgeren pligtig at udbetale Underholdsbidraget, medmindre han foretrækker at optage begge Ægtefæller i sit Hjem. Har en trængende to eller flere lige nære Forsørgere, der ikke kunne komme overens om, hvem af dem der skal modtage ham i sit Hjem, og hvem der skal erlægge Underholdsbidrag, afgøres Sagen af Sysselemanen eller Byfogeden paa den trængendes Hjemsted eller Opholdssted.

§ 16.

Paadrager et Tyende sig Sygdom eller Legemsskade ved eget utilbørligt Forhold, bør det selv bekoste Helbredelsen og godtgøre Husbonden dets Kost og Pleje, saa længe det er sygt og under hans Omsorg.

§ 17.

Paaføres der Tyendet en Legemsskade eller Sygdom ved Husbondens utilbørlige Forhold, enten derved, at han har paalagt Tyendet saadanne Arbejder, som han maatte kunne forudse vilde overskride dets Kræfter, eller noget med særegen Fare forbundet usædvanligt Arbejde, eller ved anden ham tilregnelig Aarsag, skal han bekoste Tyendets Helbredelse.

§ 18.

Paakommer der Tyendet Sygdom eller Legemsskade og det hverken kan tilskrives dets eget eller Husbondens utilbørlige Forhold, har det selv at afholde de med Helbredelsen og særlig Pleje forbundne Omkostninger; derimod har Husbonden at give Tyendet Kost uden Vederlag — selv om særlig Diæt forlanges — for en Tid af indtil 3 Kalendermaaneder, dog ikke længere end til Tjenestetidens Udløb.

Paakommer der Tyendet Sygdom eller Legemsskade uden for dets Hjem, uden at det kan tilskrives det selv eller dets Husbond, og det maa holde Sengen uden for Hjemmet, er Husbonden pligtig at afholde Omkostningerne ved dets Sygeleje i en Tid af indtil 3 Kalendermaaneder, dog ikke længere end til Tjenestetidens Udløb og ikke ud over 50 Øre for hvert Døgn.

Nr. 44. Sama er og þegar hjúi er komið burt af heimili sínu til lækninga eptir læknisráði,
 10. hvort heldur á sjúkrahús eða annað, enda sje hvorki því nje húsbónda þess um leguna
 nóvbr. að kenna.

19. gr.

Samningur milli húsbónda og hjús um það, að vistinni skuli lokið, þegar er hjúið verði sjúkt, skal ógildur, og fari sjúkt hjú úr vist, annaðhvort af því að vistráðin hafa verið bundin slíkum skilmála, eður og af því að svo hefur verið um samið eptir að það varð sjúkt, þá losast húsbóndinn eigi fyrir það við skyldu sína til framfærslu á hjúinu eptir lögum þessum, hvorki gagnvart hjúinu sjálfu, nje framfærslumanni þess eða sveit.

20. gr.

Leggist hjú sjúkt, má eigi flytja það burt, enda þótt vistartíminn sje á enda, nema lækni eða sóknarprestur eða tveir aðrir skilríkir menn lýsi yfir því álit, að hjúinu sje ekkert mein þar af búíð, nje öðrum, ef sýkin er sóttæm. Nú flytur húsbóndi samt hjúið burtu, og skal hann þá standast allan kostnað af hjúkrun og lækningu sjúklingsins.

21. gr.

Þegar hjú, sem sýkist eða slasast í vistinni, á eptir ákvæðum þessara laga að greiða sjálft lækningarkostnað og hjúkrunar, en hefir eigi efni á því, skal þann kostnað endurgjalda húsbóndanum, ef hann krefst þess, af dvalarsveitinni.

Deyi hjú í vist, skal húsbóndi annast greptrun þess, ef erfingjar gjöra það eigi, gegn endurgjaldi af sveitarsjóði, ef með þarf.

22. gr.

Hver sá húsráðandi eða landeigandi, sem tekur mann í húsmennsku á heimili sitt eða land, þann er eigi hefur húsmennskuleyfi, skal framfæra hann og skyldulið hans, ef hann verður sveitarþurfi, til næstu fardaga, án endurgjalds frá framfærslusveit hans.

23. gr.

Ef lögskráður skipverji sýkist eða slasast við vinnu sína í þarfir skipsins, þannig að hann kemst eigi með skipinu, og er sjálfum eigi um að kenna, þá á hann að fá lækning og hjúkrun á kostnað útgjörðarmanns, þó ekki lengur en um 4 vikur.

Nú sýkist skipverji eða slasast, meðan skip er á ferð, og er honum eigi um að kenna, og skal honum þá hjúknað á skipi, eða hann sendur í land til lækningar og hjúkrunar, ef það er gjörandi og þörf, á því. Ef hann er eigi orðinn svo ferðafær, er skipið fer þaðan, sem hann var fluttur í land, að hann verði hafður með, þá skal skipstjóri annast um að haldið verði áfram að veita honum aðhjúkrun í landi og að hann verði, þegar þar að kemur, sendur heim, hvorttveggja á kostnað útgjörðarmanns.

24. gr.

Ef einhver skipverja deyr á ferð, þá annast skipstjóri útför hans, en útfararkostnaðinn má borga af kaupum hans meðan hrekkur.

25. gr.

Nú sýkist skipverji og er sjálfur valdur að, og er skipstjóri engu að síður skyldur til að útvega honum lækning og aðhjúkrun, hvort heldur á skipinu eða í landi erlendis; og sje það erlendis, skal skipstjóri fje út leggja fyrir fram í þessu skyni, svo sem þörf er á; en kostnað af þessu má borga af kaupum hans, meðan það hrekkur.

Det samme gælder, naar et Tyende efter Lægens Forskrift anbringes til Kur Nr. 44. uden for dets Hjem enten i et Sygehus eller andet Steds, forudsat at Sygelejet hverken ^{10.} kan tilskrives det selv eller dets Husbond. ^{Novbr.}

§ 19.

En Overenskomst mellem Husbond og Tyende om, at Tjenesten skal ophøre, naar Tyendet bliver sygt, er ugyldig; dersom et sygt Tyende enten i Følge saadan Aftale eller efter en under Sygdommen indgaaet Overenskomst forlader Tjenesten, frigøres Husbonden ikke for sin Forpligtelse til Tyendets Forsørgelse overensstemmende med denne Lov, hverken i Forhold til Tyendet selv eller dets Forsørger eller Kommune.

§ 20.

Et sengeliggende sygt Tyende maa ikke bortflyttes, selv om Tjenestetiden er til Ende, medmindre en Læge eller Sognepræsten eller to andre paalidelige Mænd afgive Erklæring om, at det vil kunne ske uden Fare for Tyendet eller — for saa vidt Sygdommen er smitsom — for andre. Flytter Husbonden Tyendet ikke desto mindre bort, bør han afholde alle med Patientens Kur og Pleje forbundne Omkostninger.

§ 21.

I det Tilfælde, hvor et Tyende, der bliver sygt eller faar en Legemsskade i Tjenestetiden, efter Bestemmelserne i denne Lov skal afholde de med dets Helbredelse og særlige Pleje forbundne Omkostninger, men mangler Evne dertil, skulle saadanne Omkostninger erstattes Husbonden, for saa vidt han begærer det, af Opholdskommunen.

Dør et Tyende i Tjenesten, skal Husbonden besørge dets Begravelse, naar Arvingerne ikke gøre det, mod Erstatning, om fornødent, af Kommunekassen.

§ 22.

Den Husbond eller Grundejer, der tager en Husmand i sit Hus eller paa sin Jord, der ikke har Berettigelse til at nedsætte sig i en saadan Stilling, skal underholde ham og de Personer, som han er pligtig at forsørge, saafremt han bliver trængende til Fattighjælp, til næste Fardag uden Erstatning fra hans Forsørgelseskommune.

§ 23.

Hvis en til et Skib paamønstret Mand ved sit Arbejde i Skibets Tjeneste paadrager sig en uforskyldt Sygdom eller Beskadigelse, saa at han ikke kan tiltræde Rejsen, skal han nyde Kur og Pleje for Rederiets Regning, dog ikke længere end i 4 Uger.

Naar nogen af Skibsmandskabet uforskyldt bliver syg eller kommer til Skade under Rejsen, skal han plejes om Bord, eller hvis det er gørligt og nødvendigt, bringes i Land til at nyde Kur og Pleje. Er han, naar Skibet afsejler fra det Sted, hvor han er ilandbragt, ikke saa vidt helbredet, at han kan tages om Bord, bør Skipperen træffe Foranstaltning til, at han fremdeles plejes i Land og i sin Tid hjemsendes, begge Dele for Rederiets Regning.

§ 24.

Dør nogen af et Skibsmandskab under Rejsen, skal Skipperen besørge hans Begravelse, men Omkostningerne maa afholdes af hans Hyre, saa vidt den tilstrækker.

§ 25.

Har nogen af Skibsmandskabet ved egen Skyld paadraget sig en Sygdom, paa ligger det desuagtet Skipperen at skaffe den syge Kur og Pleje, saavel om Bord som i Land i Udlandet, og i sidste Tilfælde gøre de dertil fornødne Forskud; men de herved foranledigede Omkostninger kan indeholdes i hans Hyre, for saa vidt samme tilstrækker.

Nr. 44.

10.
nóvbr.

26. gr.

Ef skipverji er sjúkur, án þess sjálfum honum verði um kennt, þá er skipið kemur heim, þá á hann að fá lækning og aðhjúkrun í allt að 4 vikur á kostnað útgjörðarmanns.

27. gr.

Ef iðnaðarnemi, er býr hjá lærimeistara sínum, sýkist, þá er lærimeistari hans skyldur að sjá honum fyrir aðhjúkrun og lækningu á sinn kostnað, þangað til námstímanum er lokið eptir samningnum, eða samningnum er slitið af öðrum löglegum ástæðum, þó eigi lengur en 6 mánuði. Sje sjúklingurinn talinn ólæknandi, eða nemandi hefur beðið það tjón á heilsu sinni, er talsvert kveður að, og ætla má að verði langvinnt, skal lærimeistarann þar að auki vera heimilt að segja lausum námssamningnum 3 mánuðum eptir að nemandinn varð fyrir því, og er hann upp frá því undanþeginn þeirri skyldu að annast hjúkrun og lækning nemanda.

Nú hefur svo verið um samið, að náminu skuli hætta, ef nemandi sýkist, eða svo verður um samið síðar, er nemandi verður sjúkur, að náminu skuli lokið, og losast lærimeistari ekki fyrir það frá hinum áðurgreindu skyldum sínum gagnvart fátækra sjóði, er leggja verður með nemanda.

Að öðru leyti skulu ákvæðin í 16., 17. og 20. gr. laga þessara ná til nemenda, er eiga heima hjá lærimeistarannum, og skulu þar að auki ákvæðin í 17. gr. og ofangreind fyrirmæli um rjett lærimeistarans til þess að segja samningnum slitið, ef nemandi verður sjúkur, eiga við eins fyrir það, þótt hann sje eigi til heimilis hjá lærimeistarannum.

28. gr.

Nú fullnægir framfærslumaður eigi framfærsluskyldu sinni, eða hann fer illa með þurfamann sinn eða ómaga, og er þá sveitinni skylt að annast framfærslu þurfamannsins eða ómagans gegn endurgjaldi frá framfærslumanni, svo fremi að sveitarstjórnin í dvalarsveit hans álítur, að hann sje fær um að greiða meðlagið. Álit þetta má leggja undir úrskurð sýslumanns eða bæjarfógeta, en úrskurði þeim má skjóta til stjórnarráðsins.

Ákvæði þessarar greinar á ekki við um framfærslu hjóna í milli, barna yngri en 16 ára, nje heldur um framfærslu þá, er getur um í 16.—21. gr. og 23.—27. gr.

29. gr.

Með þeim takmörkunum, sem leiða af ákvæðum næstu greinar á undan, ákveður sýslumaður í þeirri sýslu, eða bæjarfógeti í þeim kaupstað, þar er framfærslumaður á heima, eða dvelur, ef hann hefur hvergi fast aðsetur, meðlag barna með foreldrum, foreldra með börnum, stjúpbörnum (4. gr.) eða kjörbörnum (5. gr.), hjóna hvors með öðru, og upphæð barnsfararkostnaðar (13. gr.).

30. gr.

Nú er meðlagsúrskurður (29. gr.) löglega birtur, og meðlag eða barnsfararkostnaður eigi greitt í tæka tíð, og er þá rjett að taka fúlguna lögtaki samkvæmt lögum 16. desember 1885 um lögtak og fjárnám án undanfarins dóms eða sáttar.

Ef ekki næst á þann hátt fúlga sú, er framfærslumaður á að greiða með skilgetnu barni sínu yngri en 16 ára, er ekki fylgir honum (39. gr.), eða stjúpbarni sínu á sama aldri (4. gr.), þá skal um greiðslu fúlgunnar fara, sem segir í lögum þessum um greiðslu meðlags af hálfu barnsföður með óskilgetnu barni sínu, að því er við verður komið, ef aðrir lög-
Nr. 44. Fátækralög 10. nóvember.

§ 26.

Nr. 44.
10.
Novbr.

Er nogen af Mandskabet uden egen Skyld syg ved Skibets Hjemkomst, tilkommer ham for Rederiets Regning Kur og Pleje i indtil 4 Uger i alt.

§ 27.

Naar en Haandværkslærling, som bor hos Læremesteren, bliver syg, er Mesteren pligtig til at besørge og bekoste Plejen og Helbredelsen, indtil Læretiden i Følge den indgaaede Kontrakt er udløben, eller denne af anden lovlig Grund ophører, dog ikke ud over et Tidsrum af 6 Maaneder, hvorhos han, hvis Sygdommen erklæres uhelbredelig, eller hvis Lærlingens Helbred har lidt væsentlig Skade for længere Tid, skal være berettiget til at opsige Lærlingekontrakten til at ophøre 3 Maaneder efter, at Helbredsskaden er tilstødt Lærlingen, og fra samme Tid frigøre sig for Forpligtelsen til at sørge for Lærlingens Pleje og Helbredelse.

Skulde der være sluttet Overenskomst om, at Læreforholdet skal opløses, naar Lærlingen maatte blive syg eller skulde der under Sygdommen blive indgaaet Overenskomst om Læreforholdets Ophør, frigøres Mesteren ikke i Forhold til Fattigvæsenet, som Lærlingen maatte falde til Byrde, for de ham foran paalagte Forpligtelser.

I øvrigt skulle de i denne Lovs §§ 16, 17 og 20 indeholdte Bestemmelser være anvendelige paa Lærlinge, der have Ophold i Læremesterens Hus, hvorhos Bestemmelsen i § 17 saavel som den i det foregaaende givne Forskrift om Mesterens Ret til at opsige Kontrakten paa Grund af Lærlingens Sygdom ogsaa skal være anvendelig i Tilfælde, hvor Lærlingen ikke har Ophold i Mesterens Hus.

§ 28.

Fyldestgør Forsørgeren ikke sin Forsørgelsespligt, eller behandler han den trængende eller Fattiglemmet ilde, bør Kommunen besørge den trængendes eller Fattiglemmets Forsørgelse imod Refusion fra Forsørgeren, saafremt Kommunalbestyrelsen i hans Opholdskommune anser ham i Stand til at udrede Underholdsbidraget. Denne Afgørelse kan underkastes Sysselmandens eller Byfogedens Resolution, der igen kan indankes for Ministeriet.

Denne Paragrafs Bestemmelser angaa ikke Ægtefællers gensidige Forsørgelse eller Forsørgelsen af Børn under 16 Aar, lige saa lidt som den i §§ 16—21 og 23—27 omhandlede Forsørgelse.

§ 29.

Med de af forrige Paragrafs Bestemmelser følgende Begrænsninger fastsætter Syssemanden eller Byfogden i den Jurisdiktion, hvor Forsørgeren er hjemmehørende, eller, hvis han ikke har fast Bopæl, opholder sig, Størrelsen af Børns Underholdsbidrag til Forældre, Forældres til Børn, Stedbørn (§ 4) eller Adoptivbørn (§ 5), Ægtefællers Underholdsbidrag til hinanden, saavel som Beløbet af Omkostningerne ved Barselfærden (§ 13).

§ 30.

Naar en Underholdsresolution (§ 29) er behørig forkyndt, og Underholdsbidrag eller Refusion af Omkostninger ved Barselfærd ikke betales i rette Tid, kan Bidraget indrives ved Udpantning overensstemmende med Lov om Udpantning og om Udlæg uden Grundlag af Dom eller Forlig af 16de December 1885.

Naar et Underholdsbidrag, som en Forsørger skal betale til sit ægtefødte Barn under 16 Aar, som ikke følger ham (§ 39), eller til sit Stedbarn under samme Alder (§ 4), ikke erholdes paa denne Maade, skal der, saa vidt ske kan, i Henseende til Bidragets Erlæggelse forholdes efter denne Lovs Bestemmelser om Erlæggelse af en Barnefaders Underholdsbidrag til sit uden for Ægteskab fødte Barn, saafremt det trængende Barns andre Nr. 44. Fattiglov 10. November.

Nr. 44. skyldir framfærslumenn barnómagans eru þess eigi megnugir að framfæra hann án sveitar-
 10. styrks eða ómaginn eigi á annan hátt kemst af án sveitarstyrks.
 nóvbr.

II. kaflí.

Um framfærslusveit.

31. gr.

Hver hreppur, kaupstaður eða kaaptún, er hefur sveitarstjórn sjerstaka, er framfærslusveit fyrir sig. Nú er skipt sveit eða sveitarmörkum breytt, og heldur þá sveitfestisdvölin áfram í þeirri sveit, er maður verður í við skiptinguna eða merkjabreytinguna, þannig að maður verður sveitfastur í þeirri sveit á þann hátt, að lögð er við dvöl hans þar eptir skiptinguna dvöl hans í hinu forna sveitarfjelagi hans.

32. gr.

Með þeirri undantekningu, sem getur um í 36. gr. laga þessara, vinnur hver sá, er hefur rjett innborinna manna, sjer framfærslurjett í þeirri sveit (31. gr.), þar er hann hefur eptir 16 ára aldur dvalið 10 ár samfleytt búandi, vistfastur, eða haft löglegt heimilisfang, enda hafi hann eigi þegið sveitarstyrk á þeim árum.

33. gr.

Nú hefur maður unnið sjer sveit víðar en í einu sveitarfjelagi, og á hann þá rjett til framfærslu í þeirri sveit einni, þar er hann hefur síðast unnið sjer sveit. Þeirri framfærslusveit, er maður á, sem orðinn er 65 ára gamall, heldur hann síðan.

34. gr.

Sveitfestisdvöl telst frá þeim degi, að honum meðtöldum, er innflytjandi tekur sjer fast aðsetur í sveitinni, til þess dags, að þeim degi meðtöldum, er hann vikur þaðan burtu. Nú er hjú ráðið skildaga á milli og kemur í vist hálfum mánuði eptir hjúaskildaga, eða fer úr vist hálfum mánuði fyrir hjúaskildaga, og skal þó telja árið fullt. Sama er og þótt hjúíð fari meira en hálfum mánuði fyrir skildaga úr vistinni, ef það er af því, að hjúaskildagi er fyrr í þeirri sveit, er hjúíð fer í, en í hinni, er það fer úr, enda fari það vist úr vist; svo er og, að telja skal árið fullt, ef maður kemur um fardaga og fer aptur á hjúaskildaga. Eigi slitnar sveitfestisdvöl fyrir það, þótt maður sje í vist að hálfu í annari sveit, ef hann er þar eigi meira en eitt sveitfestisárið að hálfu.

Ef vinnuhjú flytur að vísu ekki í vistina heim til húsbónda síns á vinnuhjúaskildaga, en fer þó þá þegar að vinna honum, t. a. m. í veri, á fiskiskútu o. s. frv., enda flytji í rauninni heim áður en vistarárið er hálfnað, þá telst það svo, sem það hafi byrjað dvöl sína á vinnuhjúaskildaga í sveit þeirri, er húsbóndi þess á heima í.

Lausamaður vinnur sjer eigi sveit, þar sem hann hefur ársheimili samkvæmt 3. gr. í lögum 2. febr. 1894 um breyting á 2., 4. og 15. gr. í tilskipun um lausamenn og húsmenn á Íslandi 26. maí 1863 og viðauka við hana, nema hann dvelji þar að minnsta kosti fjórðung af árinu.

Nú á maður fleiri heimili en eitt, og vinnur hann þá sveit, þar er aðalaðsetur hans er.

Nr. 44. Fátækralög 10. nóvember.

lovmæssige Forsørgere ikke ere i Stand til at forsørge det uden Fattighjælp, eller den trængende ikke paa anden Maade kan undvære Fattighjælp.

Nr. 44.
10.
Novbr.

II. Afsnit.

Om Forsørgelseskommunen.

§ 31.

Hver Rep, og hver Købstad eller Handelssted, der har en særlig Kommunalbestyrelse, danner en Forsørgelseskommune for sig. Naar en Kommune deles, eller dens Grænser omreguleres, fortsættes Forsørgelsesopholdet i den Kommune, hvor Vedkommende bliver hjemmehørende ved Delingen eller Grænsereguleringen, idet han bliver forsørgelsesberettiget i denne Kommune paa den Maade, at til hans Ophold samme Steds efter Delingen lægges hans Ophold i hans tidligere Kommune.

§ 32.

Med den i nærværende Lovs § 36 ommeldte Undtagelse erhverver enhver, der har Indfødsret, Forsørgelsesret i den Kommune (§ 31), hvor han efter sit fyldte 16de Aar har opholdt sig uafbrudt i 10 Aar som Husfader, Tyende eller har haft lovligt Hjemsted, saafremt han ikke i denne Tid har nydt Fattighjælp.

§ 33.

Naar en Person har vundet Forsørgelsesret i flere end en Kommune, har han alene Ret til Forsørgelse i den Kommune, hvor han sidst har erhvervet Forsørgelsesret. Den Forsørgelseskommune, hvortil en Person hører ved 65 Aars Alderen, beholder han fremdeles.

§ 34.

Forsørgelsesophold regnes fra den Dag iberegnet, da den indflyttede tager fast Ophold i Kommunen, til den Dag iberegnet, da han tager bort derfra. Naar et Tyende er fæstet fra Skiftetid til Skiftetid og tiltræder Tjenesten fjorten Dage efter Skiftedag eller forlader Tjenesten fjorten Dage før Skiftedag, beregnes Aaret som fuldt. Det samme gælder selv om Tyendet forlader Tjenesten mere end 14 Dage før Skiftedag, naar Aarsagen er den, at Skiftedagen indtræffer tidligere i den Kommune, til hvilken Tyendet flytter, end i den, som det forlader, for saa vidt det overgaar fra en Tjeneste til en anden; endvidere vil Aaret være at regne som fuldt, naar en Person indkommer til Fardag og gaar bort til Skiftedag. Forsørgelsesopholdet afbrydes ikke, fordi en Person samtidig halvt er fæstet som Tyende i en anden Kommune, naar det kun er eet Forsørgelsesaar at han er der halvt.

Naar et Tjenestetyende vel ikke indtræder i Tjenesten i sin Husbonds Hjem Skiftedagen, men allerede den Dag begynder at arbejde for ham, f. Eks. paa en Fiskeplads, paa et Fiskefartøj o. s. v., og i Virkeligheden flytter hjem til ham inden det halve Tjenesteaar er forløbet, regner man, at det har begyndt sit Ophold til Skiftedag i den Kommune, hvor dets Husbond har hjemme.

En Løsemand erhverver ikke Forsørgelsesret i den Kommune, hvor han i Henhold til § 3 i Lov af 2den Februar 1894 om Forandring i §§ 2, 4 og 15 i Forordning om Løse-mænd og Husmænd i Island af 26de Maj 1863 samt om Tillæg til samme har Aars-hjem, medmindre han opholder sig samme Steds mindst en Fjerdedel af Aaret.

Naar en Person har flere end et Hjem, erhverver han Forsørgelsesret der, hvor hans Hovedopholdssted er.

Nr. 44.

10.
nóvbr.

35. gr.

Eigi vinnur maður framfærslurjett með dvöl sinni á skóla, sjúkrahúsi, holdsveikrahæli eða þess konar stofnun, eða fangahúsi. Slík dvöl slítur eigi heldur sveitfestisdvöl í þeirri sveit, þar er maður hefur verið næst áður, þannig að eigi maður á meðan sjálfstætt heimili í þeirri sveit, þá telst það aðalaðsetur hans, en hafi hann ekki haldið þar neinu heimili, þá vinnur hann að vísu hvergi sveit, meðan hann dvelur í skóla, sjúkrahúsi, holdsveikrahæli eða þess konar stofnun eða fangahúsi, en heldur að eins áfram sveitfestisdvölinni, ef hann hverfur aptur til hinnar sömu sveitar eptir dvöl sína á nefndum stofnunum.

Eigi vinnur maður sjer heldur framfærslurjett með ólöglegri dvöl í húsmennsku.

36. gr.

Þeir menn, er fæddir eru í Danmörku eða í Færeyjum og eiga ekki framfærslusveit hjer samkvæmt 41. gr. (sbr. 39. og 40. gr.) þessara laga, vinna sjer framfærslurjett hjer á landi með 10 ára óslitinni dvöl í sömu sveit eptir 16 ára aldur, og að öðru leyti eptir framansögðum ákvæðum (31.—35. gr.).

37. gr.

Utanríkismenn vinna sveit hjer á landi, þá er þeir fá rjett innborinna manna, og eiga þá framfærslurjett í þeirri sveit, þar sem þeir eiga lögheimili er þeir fá rjett innborinna manna, þangað til þeir vinna sjer sveit með 10 ára dvöl annarsstaðar.

38. gr.

Kona gipt er jafnan sveitföst þar, er maður hennar á sveit, og heldur ekkja manns sveitfesti þeirri, er maður hennar átti á deyjanda degi, þangað til hún vinnur sjer sjálf sveit. Svo heldur og kona, er skilin er að lögum við mann sinn, sveit þeirri, er hann átti, er þau skildu, þangað til hún vinnur sjer sjálf sveit.

39. gr.

Börn skilgetin og yngri en 16 ára fylgja framfærslusveit foreldranna þannig: Ef foreldrar eru báðir á lífi og hjónabandi þeirra eigi slitið að lögum, fylgja börnin sveit föður síns. Ef að eins annað foreldra er á lífi, þá fylgja börnin framfærslusveit þess. Nú eru báðir foreldrar dánir, og fylgja þá börnin framfærslusveit þess þeirra, er síðar andaðist. Ef báðir foreldrarnir eru á lífi, en hjónabandi þeirri slitið að lögum, þá fylgir barn framfærslusveit þess foreldris, er það er hjá, eða síðast var hjá, eða það er á vegum þess.

40. gr.

Óskilgetin börn, yngri en 16 ára, fylgja framfærslusveit móður sinnar.

41. gr.

Maður 16 ára að aldri á framfærslurjett í fæðingarsveit sinni, þangað til hann vinnur sjer sveit.

42. gr.

Fæðingarsveit manns er sú sveit, þar er móðir hans átti lögheimili, er hann fæddist, eða átti síðast, áður en barnið fæddist. Nú verður þetta eigi vitað, og er þá sú sveit fæðingarsveit manns, þar er móðir hans var stödd, er hún ól hann.

Nr. 44. Fátækralög 10. nóvember.

§ 35.

Forsørgelsesret erhverves ikke ved Ophold i en Skole, et Sygehus, Asyl for spedalske eller anden saadan Stiftelse eller i et Fængsel. Et saadant Ophold afbryder paa den anden Side ikke Erhvervelse af Forsørgelsesret i den Kommune, hvor Vedkommende sidst havde fast Ophold, saaledes at saafremt han samtidig har selvstændigt Hjem i den nævnte Kommune, regnes det for hans Hovedopholdssted, men har han ikke bevaret noget Hjem samme Steds, erhverver han vel intet Steds Forsørgelsesret, saa længe han opholder sig i Skolen, Sygehuset, Spedalskhedsasylet eller anden saadan Anstalt eller i Fængsel, men fortsætter blot Forsørgelsesopholdet, hvis han efter sit Ophold paa bemeldte Stiftelser vender tilbage til samme Kommune.

Lige saa lidt erhverver en Person Forsørgelsesret ved et uberettiget Ophold i en Kommune som Husmand.

§ 36

Personer fødte i Danmark eller paa Færøerne, som ikke have Forsørgelsesret i en herværende Kommune i Følge denne Lovs § 41 (jfr. §§ 39 og 40), erhverve Forsørgelsesret her i Landet ved et 10 Aars uafbrudt Ophold i den samme Kommune efter 16 Aars Alderen, og i øvrigt i Overensstemmelse med foranstaaende Bestemmelser (§§ 31—35).

§ 37.

Udenrigske Personer erhverve Forsørgelsesret her i Landet, naar de have opnaaet Indfødsret, og ere da forsørgelsesberettigede i den Kommune, hvor de have lovligt Hjem ved Indfødsrettens Erhvervelse, indtil de erhverve Forsørgelsesret i en anden Kommune gennem et tiaarigt Ophold.

§ 38.

En gift Kvinde er altid forsørgelsesberettiget i hendes Mands Forsørgelseskommune, og en Enke beholder den Forsørgelsesret, som hendes Mand havde erhvervet ved sin Død, indtil hun selv erhverver Forsørgelsesret. Ligeledes beholder en Kvinde, der er skilt fra sin Mand, den Forsørgelseskommune, som han havde ved Skilsmissen, indtil hun selv erhverver Forsørgelsesret.

§ 39.

Ægtefødte Børn under 16 Aar følge Forældrenes Forsørgelseskommune efter følgende Regler: Hvis begge Forældrene ere i Live og deres Ægteskab ikke er ophævet ved Skilsmisse, følge Børnene Faderens Forsørgelseskommune. Er ikkun det ene af Forældrene ilive, følge Børnene denne Forsørgelseskommune. Ere begge Forældrene afgaaede ved Døden, følge Børnene dens Forsørgelseskommune, som senest er død. Ere begge Forældrene ilive, men deres Ægteskab er ophævet ved Skilsmisse, følger Barnet den af Forældrenes Forsørgelseskommune, som det er hos eller senest var hos, eller som drager Omsorg for det.

§ 40.

Udenfor Ægteskab fødte Børn under 16 Aar følge Moderens Forsørgelseskommune.

§ 41.

Den der er 16 Aar er forsørgelsesberettiget i sin Fødekommune, indtil han erhverver selvstændig Forsørgelse.

§ 42.

En Persons Fødekommune er den Kommune, hvor Moderen havde Hjemsted ved Fødselen, eller sidst havde Hjemsted inden Fødselen. Kan dette ikke udfindes, er den Kommune en Persons Fødekommune, hvor Moderen opholdt sig ved Fødselen.

Nr. 44.

10.
nóvbr.

43. gr.

Maður, sem eptir framansögðu hefur öðlzt framfærslurjett á Íslandi, missir hann:

1. Þá er hann verður borgari í öðru ríki, að svo miklu leyti og á meðan hann að lögum getur eigi notið þeirra rjettinda, er bundin eru við rjett innborinna manna. En fáir hann aptur þessi rjettindi, þá á hann framfærslu í þeirri sveit, er hann átti áður en hann varð borgari annars ríkis, þangað til hann vinnur sjer sveit af nýju eptir framan-töldum ákvæðum.
2. Þá er hann vinnur sjer sveit í Danmörku eða Færeyjum, þangað til hann vinnur sjer sveit aptur á Íslandi eptir hinum almennu reglum.

44. gr.

Nú verður maður, sem eigi á framfærslurjett hjer á landi samkvæmt framan-skráðum ákvæðum, þurfandi fátækrastryrkshjer, og honum verður eigi vísað til framfærslu í útlöndum, og skal honum þá styrk veita í þeirri sveit, þar er hann á lögheimili, eða, ef hann ekkert lögheimili á hjer á landi, þá í þeirri sveit, þar er hann dvelur, er hann verður styrks þurfandi.

Nú er þess krafizt frá útlöndum, að tekið verði hjer við framfærslu manns, sem ekki á sveit hjer á landi eptir ákvæðum þessara laga, eða sveitfesti hans verður eigi fundin, og stjórnnarráðið álitur að ekki verði hjá því komizt að veita manni þeim viðtöku, og er þá rjett, að stjórnnarráðið vísi honum, með fjölskyldu ef nokkur er, til framfærslu á þá sveit, er það til þess kýs, en styrkur sá, er sveitin veitir honum, skal henni endurgoldinn af landssjóði.

III. kaflí.

Um það, hvernig haga skuli styrkveitingu.

45. gr.

Sveitarstyrk skal veita á þann hátt, að gætt sje svo sem verða má hvorstveggja í einu, hagsmuna fátækrafjelagsins, og þarfa og velferðar þurfalingsins.

46. gr.

Ekki má halda undirboð á framfærslu þurfalings.

47. gr.

Þurfamönnum skal veita styrk á þann hátt, að styrkurinn sje lagður þeim á heimili þeirra, eða þeim komið fyrir á góðum heimilum, þar sem vel fer um þá, þeir látnir fara á sjúkrahús, ef læknir álitur þess þörf, eða þeim loks komið fyrir á framfærslu- eða vinnustofnun, sem er undir umsjón lögreglustjóra og stjórnnarráðið hefur sett reglur fyrir.

48. gr.

Nú geta foreldrar ekki staðið straum af börnum sínum yngri en 16 ára, og má þá fátækra stjórnninn taka þau frá foreldrum þeirra og koma fyrir á góðum heimilum hjá síðsömum og ráðdeildarsömum húsbændum.

Engu síður skal kosta kapps um að velja slík heimili handa munaðarlausum sveitarbörnum.

49. gr.

Ef foreldrar, sem eigi þiggja af sveit, veita eigi börnum sínum, er hjá þeim eru, sómasamlegt uppeldi, eða fara illa með þau, þá skal fátækra stjórnninn koma börnunum burtu

Nr. 44. Fátækralög 10. nóvember.

§ 43.

Nr. 44.
10.
Novbr.

En Person, som efter foranstaaende Regler har erhvervet Forsørgelsesret i Island, mister den:

1. Naar han bliver Statsborger i et andet Rige, for saa vidt og saa længe han i Følge Lovgivningen ikke kan udøve de til Indfødsret knyttede Rettigheder. Men indtræder han paa ny i disse Rettigheder, er han forsørgelsesberettiget i den Kommune, hvor han havde Forsørgelsesret inden sin Erhvervelse af Statsborgerret i et andet Rige, indtil han i Henhold til foranstaaende Bestemmelser paa ny erhverver Forsørgelsesret.
2. Naar han erhverver Forsørgelsesret i Danmark eller paa Færøerne, indtil han paa ny erhverver Forsørgelsesret i Island efter de almindelige Regler.

§ 44.

Bliver en Person, som ikke er forsørgelsesberettiget her i Landet i Følge foranstaaende Bestemmelser, trængende til Fattighjælp her, og der ikke kan anvises ham Forsørgelsessted i Udlandet, skal her ydes ham Fattighjælp i den Kommune, hvor han har Hjemsted, eller saafremt han ikke har noget Hjemsted her i Landet, saa i den Kommune hvor han opholder sig, naar han bliver trængende til Fattighjælp.

Fremsættes der fra Udlandet Krav paa, at en Person modtages her til Forsørgelse, som ikke er forsørgelsesberettiget her i Landet efter denne Lovs Forskrifter, eller hvis Forsørgelsessted ikke kan udfindes, men Ministeriet finder, at det ikke kan undgaas at modtage bemeldte Person, kan Ministeriet henvise ham tillige med Familie, om han har nogen, til Forsørgelse i den Kommune, som det dertil udvælger, men den Understøttelse, som ydes ham af Kommunen, faar den erstattet af Landskassen.

III. Afsnit.

Forsørgelsesmaaden.

§ 45.

Fattighjælp ydes med størst mulig Hensyntagen saavel til Fattigdistriktets Interesser som til den trængendes Behov og Velfærd.

§ 46.

Den trængendes Forsørgelse maa ikke sættes til offentlig Licitation.

§ 47.

De trængende forsørges enten ved Understøttelse i Hjemmet eller ved Anbringelse enten i gode Hjem, hvor de have det godt, eller paa Sygehus, naar Lægen finder det nødvendigt, eller ved Optagelse i Forsørgelses- eller Arbejdsanstalter, som staa under Politimesterens Opsyn og som Ministeriet har forsynet med et Regulativ.

§ 48.

Naar Forældrene ikke kunne underholde deres Børn under 16 Aar, kan Fattigbestyrelsen tage Børnene fra Forældrene og anbringe dem i gode Hjem hos moralske og forstandige Husbønder.

Ikke mindre bør Fattigbestyrelsen gøre sig Umage for at vælge saadanne Hjem til forældreløse Børn.

§ 49.

Naar Forældre, som ikke modtage Fattighjælp, ikke give deres Børn, som de have i Huset, en sømmelig Opdragelse, eller behandle dem ilde, bør Fattigbestyrelsen

Nr. 44. Þaðan á góð heimili, þar sem þau fá góðan aðbúnað og hæfilega fræðslu og venjast algengri vinnu, og skal meðgjöf með þeim þangað talin sveitarstýrkur, veittur foreldrum barnanna, nema hún sje þegar í stað endurgöldin.

10.
nóvbr.

50. gr.

Sóknarprestar skulu líta eptir því, að fyrirmælum í 48. og 49. gr. sje fylgt, og yfir höfuð, að vel sje farið með börn þau, er ræðir um, svo og alla aðra niðurstetninga í sóknum þeirra, sem og þurfamannabörn, er upp eru alin hjá foreldrum sínum. Ef presti þykir einhverstaðars vera misbrestur á þessu, og hann getur eigi með umvöndun komið lögun á það, ber honum að kæra mál það fyrir lögreglustjóra, er halda á fátækrastrjórninni til að gæta skyldu sinnar.

Innansveitarmenn, er gjalda til sveitar, hafa einnig rjett til að kæra yfir vanrækslu í þessu efni, og er lögreglustjóra skylt að rannsaka kærur þær.

Rannsókn um slíkar kærur skal framfara á manntalsþingi, þegar því verður við komið, og kostnaðarlaust, nema brýna nauðsyn beri til að hraða rannsókninni, vegna þess að um glæpsamlegt athæfi sje að ræða.

51. gr.

Fátækrastrjórn skal gjöra sjer far um að stuðla að því, að börn, sem upp eru alin á sveit, fái samilega atvinnu, þá er þau eru af ómagaaldri.

52. gr.

Vinnandi mönnum ósjúkum, er leita fátækrastryks vegna þess að að þeim þrengir um stund, má hreppsnefnd eða bæjarstjórn vísa á atvinnu, ef fæst, eða til opinberrar vinnustofnunar, ef til er.

IV. kafli.

Vald sveitarstjórnar yfir þurfamönnum.

53. gr.

Sá, sem þegið hefur sveitarstýrk, er skyldur að endurborga hann sveitinni sem aðra skuld.

Sveitarstýrkur, sem veittur er til framfærslu og uppeldis barni innan 16 ára, telst til skuldar foreldrum barnsins í fjelagi, ef þau eru gipt og bæði á lífi, en annars því foreldri barnsins, er barnið fylgir að sveitfesti (39. og 40. gr.), ef það foreldri barnsins er á lífi; en sje barnið munaðarlaust, fellur endurgjaldskrafan niður.

Ekki á sveitarstjórn rjett á að krefjast endurgjalds á styrk veittum af sveitarfje til að greiða:

- Kennslukaup fyrir barn í barnaskóla eða hjá farkennara, eða gjald fyrir nauðsynlegar bækur og önnur kennsluáhöld handa barninu, og
- Greptrumarkostnað þurfamanna að því leyti er eptirlátnar reitur þeirra eigi hrökkva til.

Stýrkur veittur framfærslumanni í þessu skyni skal eigi talinn honum veittur sem eiginlegur sveitarstýrkur, og eigi koma honum að neinu leyti til boga.

Nr. 44. Fátækralög 10. nóvember.

tage Børnene fra dem og anbringe dem i gode Hjem, hvor de faa en god Pleje og passende Undervisning og vænnes til almindeligt Arbejde, saaledes at den til Børnenes Underhold i disse Hjem ydede Betaling betragtes som en Forældrene ydet Fattighjælp, medmindre den uopholdelig tilbagebetales.

Nr. 44.
10.
Novbr.

§ 50.

Sognepræsterne bør have Indseende med, at Bestemmelserne i §§ 48 og 49 efterkommes, samt overhovedet at de deromhandlede Børn saavel som alle i Pleje anbragte Fattiglemmer i deres Sogne samt trængendes Børn, som opdrages hos Forældrene, behandles godt. Hvis Præsten noget Sted opdager Mangler i saa Henseende og han ikke ved Formaninger kan faa dem rettede, bør han indgive en Klage til Politimesteren, som har at tilholde Fattigbestyrelsen at opfylde sin Pligt.

Kommunens Beboere, som yde Bidrag til Kommunen, have ogsaa Ret til at klage over Forsømmelse i den omhandlede Henseende, hvilke Klager Politimesteren bør undersøge.

Undersøgelsen i Anledning af saadanne Klager bør saa vidt muligt finde Sted paa Mandtalstinget, og uden særlig Bekostning, medmindre det er uomgængelig nødvendigt at paaskynde Undersøgelsen, fordi der er Tale om et kriminelt Forhold.

§ 51.

Fattigbestyrelsen bør gøre sig Umage for at bidrage til, at de ved Fattigvæsenets Omsorg opdragne Børn, naar de komme over Forsørgelsesalderen, faa et sømmeligt Erhverv.

§ 52.

Naar arbejdsføre, raske Personer søge Fattigunderstøttelse, fordi de midlertidig blive trængende til Hjælp, kan Reps- eller Bybestyrelsen om muligt forskaffe dem Erhverv, eller henvise dem til en Arbejdsanstalt, hvis en saadan forefindes.

IV. Afsnit.

Fattigvæsenets Myndighed over de Trængende.

§ 53.

Den som har modtaget Fattigunderstøttelse, er pligtig at tilbagebetale den til Kommunen som anden Gæld.

Den til Forsørgelse og Opdragelse af et Barn under 16 Aar ydede Fattigunderstøttelse betragtes som en Barnets Forældre i Forening paahvilende Gæld, saafremt de ere gifte og begge i Live, men ellers den af Barnets i Live værende Forældre, som Barnet følger i Henseende til Forsørgelsesret (§§ 39 og 40); er Barnet forældreløst, bortfalder Erstatningskravet.

En Kommunalbestyrelse har ikke Ret til at fordre Refusion af en Understøttelse ydet af Kommunens Midler til at betale:

- a. Skolepenge for et Barn i en Børneskole eller hos en Omgangslærer eller Udgifter til nødvendige Skolebøger eller Undervisningsapparater til Barnet, og
- b. Begravelsesomkostninger for en fattigunderstøttet, for saa vidt Efterladenskaberne ikke tilstrække.

En Forsørgeren i dette Øjemed ydet Understøttelse betragtes ikke som egentlig Fattigunderstøttelse, og paafører ham i ingen Henseende Forpligtelse eller Tab af Rettigheder.

Nr. 44. Fattiglov 10. November.

Nr. 44. Heimilt er sveitarstjórn að gefa upp þeginn sveitarstyrk, ef 5 ár eru liðin frá því, er þurfamaðurinn þáði af sveit. Ef þurfamaðurinn hefur þegið af sveit á síðustu 5 árum, þarf samþykki sýslunefndar til að gefa upp styrkinn.

10.
nóvbr.

54. gr.

Nú hafa hjón komið í sveitaraskuld í fjelagi, eða annað þeirra, meðan þau voru í hjónabandi, og skal þeim þá skylt að endurborga hana báðum fyrir annað og öðru fyrir bæði; þó skal, ef annað þeirra deyr, og ekki er fje til að greiða skuldina, eigi hvíla á því eptirlifandi meira en helmingur sveitaraskuldar þeirrar, sem þau voru þá í.

55. gr.

Þegar þeginn sveitarstyrkur er færður inn í sveitarbókina og meiri hluti hreppsnefndar eða að minnsta kosti oddviti hefur skrifað undir innfærsluna, að hún sje rjett tilfærð, er bókin sönnun fyrir skuldinni. Sveitarstjórn getur beiðst lögtaks á skuldum eptir fyrirmælum laga 16. des. 1885 um lögtak og fjárnám án dóms eða sáttar.

Lögtaksbeiðnin er gild, þótt síðar komi fram en fyrir er mælt í 2. gr. hinna nefndu laga.

56. gr.

Sveitarstjórnin getur látið fógeta eða hreppstjóra skrifa upp alla fjármuni þess, er skuldar sveitinni fyrir þeginn sveitarstyrk. Ef þinglýst er tilhlýðilega eptirriti af uppskriptargjörðinni ásamt útdrætti úr sveitarbók, að því er styrkinn snertir, leggst veðband á uppskrifuðu munina skuldinni til tryggingar.

Heimilt er sveitarstjórn að fara með fjárkröfur sveitarþurfa á hendur öðrum mönnum, án þess samþykki hans komi til.

Verkfæri eða búsmunir, sem sveitarstjórn fær þurfamanni í hendur, eru eptir sem áður eign sveitarinnar.

57. gr.

Sannist það fyrir stjórnarráðinu, að sá, er þiggur eða þegið hefur sveitarstyrk, sem enn er eigi endurgoldinn eða eptirgefinn, fari ráðlauslega með efni þau, er hann hefur undir höndum, skal stjórnarráðið eptir beiðni sveitarstjórnar og tillögum sýslumanns eða bæjarfógeta svipta hann fjárráðum með úrskurði og setja honum fjárráðamann. Fjárráðamaður skal þegar í stað sjá um, að úrskurður þessi verði birtur á varnarþingi þess, sem fjárráðum er sviptur.

Sannist það með vottorði frá sveitarstjórninni, að sveitarstyrkurinn sje endurgoldinn, skal stjórnarráðið nema úrskurðinn úr gildi, ef sá beiðist, er fjárráðum er sviptur.

Fyrir þinglýsingar þær og aflýsingar, er koma fyrir samkvæmt þessari grein og næstu grein á undan, skal ekkert gjald greiða.

58. gr.

Sá, sem þiggur af sveit, og er þó vinnufær, er skyldur að fara í hverja þá viðunanlega vist, og vinna hverja venjulega vinnu, sem sveitarstjórnin ákveður og honum er ekki um megn, meðan hann er ekki fær um án sveitarstyrks að framfleyta sjer og þeim, er hann á fram að færa að lögum. Ákvæði sveitarstjórnar er hann skyldur til að hlýða fyrst um sinn, enda þótt hann vilji ekki kannast við, að vist sú eða vinna sje viðunanleg, er honum var boðin, en málið getur hann jafnframt kært fyrir sýslumanni eða bæjarfógeta, er sker

Kommunalbestyrelsen har Ret til at eftergive modtaget Fattighjælp, naar 5 Aar Nr. 44. ere forløbne efter at den trængende modtog Fattighjælpen. Har den trængende modtaget Fattighjælp i de sidste 5 Aar, udfordres Sysselforstanderskabets Samtykke til Fattighjælpens Eftergivelse. 10. Novbr.

§ 54.

Have Ægtefæller i Forening eller den ene af dem, medens de levede i Ægteskab, paadraget sig Gæld til Kommunen for modtagen Fattigunderstøttelse, er de en for begge og begge for en forpligtede til at betale den; dog saaledes at der, hvis der ved den ene Ægtefælles Død ikke er Midler til at betale Gælden, ikke paahviler den efterlevende mere end Halvdelen af den Gæld til Kommunen, som den Gang paahvilede dem.

§ 55.

Naar en modtaget Fattigunderstøttelse er tilført Kommuneprotokollen, og Fler-tallet af Repsforstanderskabets Medlemmer, eller i det mindste Formanden, har under-skrevet, at Tilførselen er rigtig, afgiver Protokollen Bevis for Gælden. Kommunalbestyrelsen kan forlange Gælden inddrevet ved Udpantning i Følge Lov af 16. December 1885 om Udpantning og om Udlæg uden Grundlag af Dom eller Forlig.

Udpantningsbegæringen er gyldig, selv om den er fremsat efter Udløbet af den i bemeldte Lovs § 2 fastsatte Frist.

§ 56.

Kommunalbestyrelsen kan hos den, der staar i Gæld til Kommunen for ydet Fattighjælp, ved Fogeden eller Repstyreren lade optage en Fortegnelse over samtlige hans Ejendele. Naar Udskrift af denne Forretning tillige med Udskrift af Kommune-protokollen om den ydede Understøttelse behørig tinglæses, hæfte de registrerede Ejende-le med Panteret for Gælden.

Kommunalbestyrelsen har Ret til at indkræve den trængendes Pengefordringer paa andre Personer uden hans Samtykke.

Redskaber eller Husgeraad, som Kommunalbestyrelsen overlader en trængende, vedblive med at være Kommunens Ejendom.

§ 57.

Naar det godtgøres for Ministeriet, at en Person, der nyder eller har nydt Fattighjælp, som ikke er tilbagebetalt eller eftergivet, gør en ufornuftig Brug af det, han har under Hænder, skal han efter Kommunalbestyrelsens Begæring og Sysselmandens eller Byfogedens Indstilling ved Ministeriets Dekret umyndiggøres, og en Værge beskikkes for ham. Dekretet skal Værgen uopholde ig foranstalte tinglæst ved den umyndiggjortes Værneting.

Godtgøres der ved Kommunalbestyrelsens Attest, at den ydede Fattighjælp er tilbagebetalt, skal Ministeriet paa den umyndiggjortes Begæring ophæve Dekretet.

For Tinglæsning og Aflæsning i de i denne og den foregaaende Paragraf ommeldte Tilfælde, betales intet Gebyr.

§ 58.

Den, der nyder Fattighjælp og er arbejdsdygtig, er saa længe han ikke uden saad-an Hjælp er i Stand til at ernære sig selv og de Personer, som han efter Lovgivningen er pligtig at forsørge, forpligtet til efter Kommunalbestyrelsens Bestemmelse at tage enhver forsvarlig Tjeneste og udføre ethvert almindeligt Arbejde, som ikke overstiger hans Kræfter. Kommunalbestyrelsens Bestemmelse skal den paagældende foreløbig adlyde, selv om han bestrider Forsvarligheden af den Tjeneste eller det Arbejde, der er ham paa-Nr. 44. Fattiglov 10. November.

Nr. 44. úr því, eptir að hafa fengið umsögn sveitarstjórnarinnar og leitað álits tveggja óvil-
10. hallra manna.
nóvbr.

Á sama hátt getur sveitarstjórn látið föður óskilgetins barns vinna af sjer barns-
fúlgu þá, er sveitin hefur orðið að borga samkvæmt 9. gr., hafi hann ekki fyrir konu og
börnum að sjá.

59. gr.

Nú óhlýðnast þurfamaður skipun sveitarstjórnar, þeirri er getur um í næstu
grein hjer á undan, og má þá kæra hann um það fyrir sýslumanni eða bæjarfógeta, er
heldur honum til hlýðni, ef þörf gjörist, með sektum eða fangelsi, eptir málavöxtum.

Hýsi maður að nauðsynjalausur þurfamaður, sem honum er kunnugt um að
óhlýðnast skipun hreppsnefndar, eða þiggi verk af honum, skal hann sekur um allt að
100 kr., er renna í sveitarsjóð þar er brotið er framið.

Með mál útaf brotum gegn þessari grein skal fara sem almenn lögreglumál.

60. gr.

Nú vill maður flytja af landi burt, en hefur vandamenn, sem ekki eru sjálfbjarga
og honum ber fram að færa að lögum, og skal hann þá, áður en hann byrjar ferð sína, ef
sveitarstjórnin í framfærsluhreppi þeirra heimtar, skyldur að setja viðunanlega trygging
fyrir því, að vandamenn hans, er eptir verða, verði eigi sveitarfjelaginu til þyngsla að
minnsta kosti omm næstu 3 ár, nema veikindi eða önnur ófyrirsjáanleg óhöpp valdi, enda
banni sýslumaður eða bæjarfógeti utanförina, nema þessum skilyrðum sje fullnægt.

61. gr.

Nú sýnir þurfalingur mikla óhlýðni eða þrjózku við sveitarstjórn, eða hann
sökum leti, drykkjuskapar, illinda eða óknyttu eykur sveit sinni sýnileg þyngsli, og má
þá sveitarstjórnin láta setja hann í fangelsi uppá venjulegt fangaviðurværi í allt að 3 mán-
uði, þó því að eins að lögreglustjóri veiti samþykki sitt til þess í hvert sinn, eða setja
hann í nauðungarvinnu, með samþykki lögreglustjóra og eptir reglum, er stjórnarráðið
þar um setur.

Kostnaður við fangelsisvist eptir grein þessari greiðist af sveitarsjóði.

62. gr.

Enginn maður, karl eða kona, má kvongast eða giptast meðan hann stendur í
skuld fyrir þeginn sveitarstyrk, nema sveitarstjórnin, þar sem brúðguminn er sveitlægur,
gefi samþykki sitt til þess.

V. kafl i.

Viðskipti sveitarstjórna.

63. gr.

Nú þarfnast maður sveitarstyrks og skal hann veittur honum af dvalarsveit,
jafnt fyrir það þótt hann sje eigi sveitlægur þar í hreppi, gegn endurgjaldi, og á hún jafnan
aðgang að framfærsluveit hans fyrir veittan sveitarstyrk, þótt þurfamaður eigi lögskildan
framfærslumann, jafnvel innsveitis. Þó á dvalarsveitin aldrei heimting á endurgjaldi af
Nr. 44. Fátækralóg 10. nóvember.

lagt, men han kan fremsætte sin Besværing for Sysselmanden eller Byfogeden, der efter Nr. 44. derom at have indhentet Erklæring fra Kommunalbestyrelsen og to uvillige Mænds 10. Novbr. Skøn, afgør Sagen.

Paa samme Maade kan Kommunalbestyrelsen lade et uden for Ægteskab født Barns Fader, som ikke har Hustru og Børn at forsørge, erstatte ved Arbejde det Underholdsbidrag til et Barn, som Kommunen har maattet betale efter § 9.

§ 59.

Den, som ikke adlyder et af Kommunalbestyrelsen i Henhold til forrige Paragraf givet Paalæg, kan indklages for Sysselmanden eller Byfogeden, der om fornødent med Straf af Bøder eller Fængsel efter Sagens Beskaffenhed kan fremtvinge Paalæggets Efterkommelse. Den, som uden Nødvendighed huser eller modtager Arbejde af en fattig, der, ham bekendt, viser Ulydighed imod Kommunalbestyrelsens Paalæg, anses med Bøder indtil 100 Kr., der tilfalde den Kommunes Kasse, hvor Lovovertrædelsen er begaaet.

Sager i Anledning af Overtrædelser af denne Paragraf behandles som offentlige Politisager.

§ 60.

Vil en Person, der har Paarørende, som ikke kunne ernære sig selv, og som det paahviler ham at forsørge, rejse ud af Landet, skal han paa Forlangende af Kommunalbestyrelsen i deres Forsørgelseskommune, forinden Rejsen tiltrædes, stille antagelig Sikkerhed for, at hans i Landet tilbageblivende Paarørende ikke, medmindre Sygdom eller andre uforudseelige Ulykker indtræde, ville falde Kommunen til Byrde, i det mindste i de næste 3 Aar, og skal Sysselmanden eller Byfogden, hvis denne Betingelse ikke opfyldes, forbyde ham at rejse.

§ 61.

Naar en trængende viser grov Ulydighed eller Trodsighed mod Kommunalbestyrelsen, eller paa Grund af Dovenskab, Drikfældighed, Uforligelighed eller huslig Udyd paadrager sin Kommune synlig Byrde, kan Kommunalbestyrelsen, dog kun for saa vidt Politimesteren dertil meddeler sit Samtykke hver Gang, hensætte ham i Fængsel paa sædvanlig Fangekost indtil 3 Maaneder, eller med Politimesterens Samtykke og efter derom af Ministeriet fastsatte Regler hensætte ham til Tvangsarbejde.

Omkostningerne ved Fængselsophold efter denne Paragraf udredes af Kommunens Kasse.

§ 62.

Ingen Mand eller Kvinde maa, saa længe han eller hun har Gæld til Kommunen for modtaget Fattigunderstøttelse, indgaa Ægteskab, medmindre Kommunalbestyrelsen i Brudgommens Forsørgelseskommune meddeler Samtykke dertil.

V. Afsnit.

Forholdet mellem Kommunerne.

§ 63.

Naar en Person bliver trængende til Fattighjælp, skal den imod Refusion ydes ham af Opholdskommunen, selv om han ikke er forsørgelsesberettiget i denne, Opholdskommunen har da Adgang til at faa den refunderet af hans Forsørgelseskommune, selv om den trængende har en lovmæssig Forsørger endog inden Kommunen. Dog kan Opholds-Nr. 44. Fattiglov 10. November.

Nr. 44. hálfu framfærslusveitarinnar á meira en tveim þriðju hlutum af styrk þeim, er hin fyr-
 10. nefnda hefur veitt þurfalingnum, nema svo standi á sem segir í 68. gr., en skylt er fram-
 nóvbr. færslusveit, ef þurfalingurinn er eða verður þess megnugur, að endurgjalda sveitarstyrk þann, er honum hefur veittur verið af framfærslusveitinni, að annast um, að sá hluti styrksins, er dvalarsveitin eigi fjekk endurborgaðan, verði að rjetttri tiltölu endurgreiddur.

Ekki á dvalarsveitin rjett á að fá að neinu leyti endurgoldinn af framfærslusveit styrk þann, er um ræðir í 3. málsgrein 53. greinar.

64. gr.

Áður en utansveitarþurfaling sje veittur sveitarstyrkur, skal, — nema styrks-
 þörfin sje svo brýn, að til þess fáist ekki svigrúm, en þó svo fljótt sem unnt er —, sveit-
 arstjórnin í dvalarsveitinni láta sýslumann eða hreppstjóra yfirheyra þurfalinginn með
 vottum, til þess að fá skýrslu um þessi atriði:

1. Nafn, fæðingarstað, aldur þurfamannsins, og framfærslusveit hans, þá er hann var 16 ára gamall; sje hann giptur, skal skýra frá því, hvar og hvenær hann hafi gipzt.
2. Æfiferil hans eptir 16 ára aldur.
3. Hvort og hvenær hann hafi þegið sveitarstyrk, og hvort styrkurinn sje endurgoldinn.
4. Heimilisástandur hans og hag yfirleitt og hversvegna hann sje þurfandi orðinn.

Sje skýrslan gefin fyrir löogreglustjóra, skal hún tekin í rjetti. Taki hreppstjóri skýrsluna, skal hún rituð á eyðublað, er stjórnarráðið semur, gefin undir eiðstilboð, undirrituð af hreppstjóra, tveim vitundarvottum og þurfamanninum sjálfum. Nú verða hjón þurfandi fyrir sig og börn sín, og gefur þá maðurinn hina umræddu skýrslu, ef hann er viðstaddur eða til hans næst án of mikillar tafar. Að öðrum kosti gefur konan skýrsluna eptir beztu vitund, og sje skýrslu hennar í einhverju ábótavant, þá skal úr bæta svo fljótt sem hægt er og á þann hátt, er hentugast er.

Ef utansveitarbarn yngra en 16 ára þarfnast styrks, og hvorugt foreldra er innansveitar, þá skal leita skýrslna um barnið hjá þeim mönnum nærstöddum, sem helzt mega af vita.

65. gr.

Nú er skýrsla sú, er um getur í næstu grein á undan, eigi tekin á löglegan hátt, áður en styrkurinn er veittur, eða svo fljótt og svo fullkomin, sem unnt er, og missir þá hlutaðeigandi sveitarfjelag rjettinn til endurgjalds á styrknum.

66. gr.

Nú er sveitarstyrkur veittur þurfamanni samkvæmt 63. gr., og skal þá fátækra-
 stjórnin, áður en hálfur mánuður er liðinn frá styrkveitingunni, senda sýslumanni
 sínum eða bæjarfógeta áskorun um að útvega svo fljótt sem við verður komið viðurkenn-
 ing fyrir sveitfesti þurfamanns, eða sönnun fyrir, hvar hann sje sveitlægur, svo fram-
 arlega sem þetta er eigi þegar fullvíst. Þá skal sveitarstjórnin og krefjast þess, að styrk-
 urinn sje endurgoldinn af framfærslusveitinni. Jafnframt skal send skýrsla sú, er um er
 rætt í 64. gr. Vanræki sveitarstjórnin að gjöra það, sem fyrir er mælt í grein þessari,
 missir sveitarsjóður rjett til endurgjalds á hinum veitta sveitarstyrk.

kommunen, udenfor de i § 68 omtalte Tilfælde, aldrig forlange refunderet af Forsørgelses-
kommunen mere end to Trediedele af den den trængende af den førstnævnte Kommune
ydede Understøttelse, men, hvis den trængende er eller senere bliver i Stand til at tilbage-
betale den ham af Forsørgelseskommunen ydede Fattighjælp, er denne Kommune pligtig
at drage Omsorg for, at den Del af Fattighjælpen, som Opholdskommunen ikke fik tilbage-
betalt, refunderes efter rigtigt Forhold.

Opholdskommunen er ikke berettiget til helt eller delvis at faa tilbagebetalt af
Forsørgelseskommunen den i § 53, 3die Stykke omhandlede Understøttelse.

§ 64.

Inden der ydes Fattighjælp til en uden for Kommunen forsørgelsesberettiget
trængende, skal Kommunalbestyrelsen i Opholdskommunen — medmindre Trangen er
saa presserende, at der ikke gives Lejlighed dertil, men i saa Fald saa hurtigt som muligt —
lade Sysselmanden eller Repstyreren forhøre den trængende i Vidners Overværelse for
at faa Oplysning om følgende Punkter:

1. Den trængendes Navn, Fødested, Alder og Forsørgelseskommune, da han var 16 Aar
gammel; hvis han er gift, skal det oplyses, hvor og naar han har indgaaet Ægteskab.
Hans Livsløb efter 16 Aars Alderen.
3. Hvorvidt og naar han har modtaget Fattighjælp, og om den er tilbagebetalt.
4. Hans huslige Forhold og økonomiske Stilling overhovedet, samt hvorfor han er blevet
trængende.

Gives Forklaringen til Politimesteren, skal den modtages i Retten. Modtager
Repstyreren Forklaringen, skal den tilføres et af Ministeriet affattet Skema, afgives under
Edstilbud og underskrives af Repstyreren og to Vitterlighedsvidner samt den trængende
selv. Blive Ægtefæller trængende for sig og sine Børn, afgiver Manden den ommeldte
Forklaring, om han er til Stede eller kan bringes til Stede uden for stort Ophold. I modsat
Fald afgiver Konen Forklaringen efter bedste Vidende, og er hendes Forklaring i nogen
Henseende mangelfuld, skal den saa hurtigt som muligt, og paa den hensigtsmæssigste
Maade berigtiges.

Hvis et uden for Kommunen forsørgelsesberettiget Barn under 16 Aar bliver
trængende til Fattighjælp, og ingen af Forældrene befinder sig i Kommunen, skulle Op-
lysninger indhentes hos de tilstedeværende Personer, som ere bedst kendte med For-
holdene.

§ 65.

Er den i foregaaende Paragraf ommeldte Forklaring ikke optaget paa lovlig
Maade, inden Fattighjælpen ydes, eller ikke saa hurtigt eller i saa fuldkommen Stand som
muligt, mister vedkommende Kommune Ret til at faa Understøttelsen tilbagebetalt.

§ 66.

Naar Fattighjælp ydes en trængende overensstemmende med § 63, skal Fattig-
bestyrelsen inden en halv Maaned efter Hjælpens Tilstaaelse tilsende Sysselmanden eller
Byfogeden en Anmodning om hurtigst mulig at tilvejebringe en Anerkendelse af den
trængendes Forsørgelsessted, eller Bevis for, hvor han er forsørgelsesberettiget, for saa
vidt saadant ikke er fuldkomment sikkert. Kommunalbestyrelsen skal ogsaa for-
lange, at Understøttelsen tilbagebetales af Forsørgelseskommunen. Samtidig fremsendes
den i § 64 ommeldte Forklaring. Forsømmer Kommunalbestyrelsen at træffe de i denne
Paragraf nævnte Foranstaltninger, mister Kommunekassen Retten til Erstatning af den
ydede Fattighjælp.

Nr. 44.

10.
nóvbr.

67. gr.

Hvar þess er dvalarsveit missir fyrir vanrækslu sveitarstjórnar, lögreglustjóra eða hreppstjóra rjett til endurgjalds á styrk veittum utansveitarmanni, skulu þeir, er sekir eru, bæta sveitinni skaðann.

68. gr.

Þegar gjörð er fyrirspurn til sveitarstjórnar um það, hvort hún kannist við framfærslurjett þurfalings í sveit sinni, eða sent erindi um önnur atriði viðvíkjandi sveitfesti þurfalings eða styrk honum veittan, skal hún, áður en 4 vikur eru liðnar frá því, er málaleitunin barst henni til handa, senda hlutaðeigandi sýslumanni eða bæjarfógeta svar sitt upp á hana; að öðrum kosti skal það varða hana sektum, eptir atvikum dagsektum, sem renna í sýslusjóð, eptir ákvæði sýslumanns, eða í landssjóð eptir ákvæði stjórnarráðsins, ef bæjarstjórn er sek.

Nú verður dráttur á endurborgun sveitarstyrks til dvalarsveitar af hálfu framfærslusveitar meir en 6 mánuði frá því hún fjekk tilkynning um sveitarstyrkinn, og skal þá síðarnefnd sveit greiða vexti af styrksupphæðinni, 5 af hundraði um árið frá þeim tíma.

Nú verður eptir úrskurði yfirvalds óþarfur dráttur af hálfu framfærslusveitar á að viðurkenna sveitfesti þurfalings, og skal hún þá endurgreiða dvalarsveit hans allan þann styrk, er dvalarsveitin hefur veitt honum frá þeim tíma, sem framfærslusveit fjekk tilkynning um þurfaling.

69. gr.

Nú hefur maður, sem framfærslurjett á annarsstaðar, þegið 100 kr. styrk eða meir í dvalarsveit sinni, og bersýnilegt er, að hann sje kominn á stöðugt sveitarframfæri, og hefur þá dvalarsveit hans og framfærslusveit hvor um sig rjett til að krefjast þess, að hann sje fluttur fátækraflutningi á framfærslusveit sína.

70. gr.

Þurfaling má eigi flytja fátækraflutningi úr einum hreppi í annan, nema áður sje ákveðið, hvar hann eigi framfærslurjett, annaðhvort með yfirlýsingu sveitarstjórnar þeirrar, er í hlut á, eða með úrskurði yfirvalds.

71. gr.

Nú á þurfalingur að flytjast á framfærslusveit sína, og skal þá sýslumaður eða bæjarfógeti fá honum vegabréf, er sýni, frá hverri sveit og til hvernar sveitar hann skuli fluttur, svo og hve margt fólk er í flutningnum, ef um fleiri er að ræða. Skal tilgreina nöfn þeirra og aldur.

72. gr.

Dvalarsveit og framfærslusveit þurfalings annast flutning hans; koma þær sjer saman um, hvor þeirra skuli framkvæma hann, en náist ekki samkomulag um það, getur dvalarsveit ein annast flutninginn. Ef framfærslusveitin heimtar, að fátækraflutningur skuli fram fara, án þess að tiltaka, hvernig honum skuli hagað, skal líta svo á, að hún ætlist til, að sveitarnefndin í dvalarsveitinni annist flutninginn, enda skal hin síðarnefnda þá skyld þar til.

Flutningurinn byrjar hjá hreppstjóra eða bæjarfógeta í dvalarsveitinni, og endar hjá hreppstjóra eða bæjarfógeta í framfærslusveitinni.

Nr. 44. Fátækralög 10. nóvember.

§ 67.

Nr. 44.
10.
Novbr.

I alle Tilfælde, hvor Opholdskommunen paa Grund af Kommunalbestyrelsens, Politimesterens eller Repstyrerens Forsømmelse mister Retten til Refusion af Fattighjælp, som er ydet til en uden for Kommunen forsørgelsesberettiget, skulle de skyldige erstatte Kommunen det derved forvoldte Tab.

§ 68.

Naar der rettes Forespørgsel til en Kommunalbestyrelse, om den vil erkende en trængendes Forsørgelsesberettigelse i dens Kommune, eller der tilstilles den en Skrivelse om andre Forhold vedkommende en trængendes Forsørgelsesret og en ham ydet Fattighjælp, skal den inden 4 Uger, efter at Sagen kom den i Hænde, tilsende vedkommende Sysselmand eller Byfoged sit Svar; i modsat Fald ifalder den en Bøde, efter Omstændighederne Dagsmulkt, der tilflyde Sysselskassen, efter Sysselmandens Bestemmelse eller, hvis den skyldige er en Bybestyrelse, Landskassen, efter Ministeriets Bestemmelse.

Hvis Forsørgelseskommunen ikke inden 6 Maaneder efter, at den har faaet Meddelelse om Udbetalingen af en Understøttelse, har tilbagebetalt Opholdskommunen denne, skal Forsørgelseskommunen betale Renter, 5 pCt. om Aaret, af Understøttelsesbeløbet, fra den Tid da Meddelelsen blev modtaget.

Hvis en Forsørgelseskommune efter Øvrighedens Afgørelse har udvist utilbørligt Ophold med at vedkende sig Forsørgelsespligten over for en trængende, skal den refundere hele den Understøttelse til Opholdskommunen, som denne har udbetalt den paagældende trængende, efter at Forsørgelseskommunen fik Meddelelse om ham hans Trang.

§ 69.

Naar en Person, der har Forsørgelsesret uden for Kommunen, har modtaget en Fattighjælp af mindst 100 Kr. i sin Opholdskommune, og det er øjensynligt, at Trangen til Fattighjælpen vil blive vedvarende, har hans Opholdskommune og hans Forsørgelseskommune hver for sig Ret til at fordr, at han hjemsendes efter Reglerne om fattiges Befordring til deres Forsørgelseskommune.

§ 70.

En trængende maa ikke sendes fra en Rep til en anden efter Reglerne om fattiges Befordring, forinden det, enten ved en Erklæring fra vedkommende Kommunalbestyrelse eller ved en Øvrighedsresolution, er afgjort, hvor han er forsørgelsesberettiget.

§ 71.

Naar en trængende skal hjemsendes til sin Forsørgelseskommune, skal Sysselmanden eller Byfogeden medgive ham en Følgeseddel, der udviser, fra og til hvilken Kommune han skal befordres, saavel som — naar der er Spørgsmaal om flere — hvor mange Personer der skulle befordres. Deres Navne og Alder anføres.

§ 72.

Den trængendes Opholdskommune og Forsørgelseskommune drage Omsorg for hans Hjemsendelse; de komme overens om, hvem af dem der skal iværksætte den, men kan de ikke blive enige herom, kan Opholdskommunen alene drage Omsorg for Befordringen. Hvis Forsørgelseskommunen fordrer, at en Hjemsendelse efter Reglerne om fattiges Befordring skal finde Sted, uden nærmere at anføre, hvorledes den skal udføres skal det antages, at den gaar ud fra, at Kommunalbestyrelsen i Opholdskommunen vil drage Omsorg for den, i hvilket Fald den sidstnævnte ogsaa er pligtig dertil.

Befordringen begynder hos Repstyreren eller Byfogden i Opholdskommunen og ender hos Repstyreren eller Byfogden i Forsørgelseskommunen.

Nr. 44.

10.
nóvbr.

73. gr.

Purfamañn skal flytja svo beina leið, sem verður, hvort sem flutningurinn fer fram landveg eða sjóveg; svo skal haga flutningi þurfalings, að lífi hans og heilsu sje eigi í hættu stofnað.

74. gr.

Af kostnaði við flutning þurfamanns ber dvalarsveit einn þriðjung en framfærslusveit tvo þriðjunga; skal allur kostnaðurinn greiddur til bráðabirgða úr sjóði þess sveitarfjelags, er flutninginn annast.

Flutningskostnaðinn skal eigi telja sveitarstyrk veittan þurfaling.

75. gr.

Nú vanrækir sveitarstjórnin í dvalarsveitinni að flytja þurfamañn fátækra-flutningi, er henni bar að annast, og skal þá framfærslusveitin með öllu laus við að endurgjalda styrk þann, er þurfamaðurinn þiggur í dvalarsveitinni frá þeim tíma, er flutningurinn hefði átt fram að fara, þangað til hann verður framkvæmdur.

76. gr.

Nú verður ágreiningur sveitarfjelaga á milli um skyldur þær, er á þeim hvíla samkvæmt lögum þessum, og skal þá sýslumaður eða bæjarfógeti skera úr ágreiningi þeim. Sjeu sveitarfjelög þau, er deila, hvort í sinni sýslu eða lögsagnarumdæmi, skal úrskurð á leggja sýslumaður eða bæjarfógeti þar er það sveitarfjelag er, sem krafði er. Úrskurði sýslumanns eða bæjarfógeta má hvor málsparta skjóta til stjórnarráðsins á 6 vikna fresti, talið frá þeim degi, er málsaðila varð kunnugt um úrskurð sýslumanns eða bæjarfógeta, til þess dags, er áfrýjunarskjalið er afhent á pósthöð til sendingar með pósti, eða komið til skrifstofu stjórnarráðsins, ef ekki er sent með pósti.

Úr deilum út af sveitarframfæri milli sveitar hjer á landi og sveitarfjelags í Danmörku skal skorið með samkomulagi milli ráðherra Íslands og innanríkisráðherrans, og úr deilu milli íslenzkrar sveitar og færeyskrar með samkomulagi milli Íslandsráðherra og dómsmálaráðherrans.

VI. kaflí.

Sjerstakur styrkur úr landssjóði.

77. gr.

Ef þurfalingur fer eptir læknisráði á sjúkrahús — annað en holdsveikraspítala — þá kostar framfærslusveit hans dvöl hans þar, lyf og læknishjálp, allt að 200 kr. á ári. Það, sem fram yfir er 200 kr., greiðist úr landssjóði, þó aldrei nema fyrir tvo þurfalinga í einu úr sama sveitarfjelagi eða bæjarfjelagi.

78. gr.

Nú er manni, sem á framfærslurjett hjer á landi, veittur sveitarstyrkur erlendis, og er þá framfærslusveit hans skylt að endurgjalda þann styrk allt að 200 kr. um árið. Það sem fram yfir er 200 kr., greiðist úr landsjóði. Sömuleiðis greiðist úr landsjóði allur

§ 73.

Trængende skulle hjemsendes saa vidt muligt ad nærmeste Vej, hvad enten Befordringen sker landvejs eller søvejs; Befordringen bør indrettes saaledes, at den trængendes Liv eller Helbred ikke udsættes for Fare.

Nr. 44.
10.
Novbr.

§ 74.

Af Omkostningerne ved en trængendes Hjemsendelse afholdes en Trediedel af Opholdskommunen og to Trediedele af Forsørgelseskommunen; alle Omkostningerne foreskydes af den Kommunes Kasse, som drager Omsorg for Befordringen.

H emsendelsesomkostningerne betragtes ikke som en den trængende ydet Fattigunderstøttelse.

§ 75.

Forsømmer Kommunalbestyrelsen i Opholdskommunen, naar den skal drage Omsorg for Hjemsendelsen, efter Reglerne om fattiges Befordring, at iværksætte denne, skal Forsørgelseskommunen være ganske fri for at erstatte den Understøttelse, som den trængende modtager i Opholdskommunen fra den Tid, da Hjemsendelsen skulde finde Sted, indtil den iværksættes.

§ 76.

Opstaar der Meningsforskel mellem Kommuner om de dem i Følge nærværende Lov paahvilende Forpligtelser, afgøres Sagen af Sysselmanden eller Byfogeden. Ere Kommunerne beliggende hver i sin Jurisdiktion, tilkommer Afgørelsen Sysselmanden eller Byfogden der hvor den Kommune er beliggende, mod hvilken Krav gøres gældende. Sysselmandens eller Byfogdens Afgørelse kan hver af Parterne indanke til Ministeriet inden 6 Uger, fra den Dag da vedkommende Part fik Kundskab om Sysselmandens eller Byfogdens Afgørelse indtil Indankningsdokumentet blev afleveret paa Poststationen til Afsendelse med Posten eller indkommer til Ministeriets Kontor, naar det ikke forsendes med Posten.

Trætter i Anledning af fattiges Forsørgelse mellem en herværende Kommune og en Kommune i Danmark afgøres ved Overenskomst mellem Islands Minister og Indenrigsministeren, og Trætter mellem en islandsk og en færøisk Kommune ved Overenskomst mellem Islands Minister og Justitsministeren.

VI. Afsnit.

Særlig Understøttelse af Landskassen.

§ 77.

Indlægges en trængende efter en Læges Forskrift paa andet Sygehus end et Spedalskhedshospital, bekoster hans Forsørgelseskommune hans Ophold sammesteds, Lægemedler og Lægehjælp indtil 200 Kr. aarlig. Det Beløb, hvormed Omkostningerne overstige 200 Kr., udredes af Landskassen, dog aldrig for mere end to trængende samtidig fra den samme Landkommune eller Bykommune.

§ 78.

Naar Fattighjælp ydes i Udlandet til en Person, som er forsørgelsesberettiget her i Landet, er hans Forsørgelseskommune pligtig at refundere denne Understøttelse med indtil 200 Kr. om Aaret. Det Beløb, hvormed Understøttelsen overstiger 200 Kr., udredes af Landskassen. Ligeledes udredes af Landskassen alle Udgifter ved en saadan

Nr. 44. kostnaður við flutning þess þurtamanns og skylduliðs hans frá útlöndum alla leið til
 10. framfærsluhreppsins, ef til slíks flutnings kemur og kostnaðurinn við hann fæst eigi á
 nóvbr. annan hátt endurgoldinn.

Landssjóðsstyrkur samkvæmt þessari grein og næstu grein á undan er ekki apturkræfur.

VII. kafli.

Um það hver lagaákvæði sjeu numin úr gildi með lögum þessum og hvenær lögin öðlast gildi o. fl.

79. gr.

Með lögum þessum eru úr gildi numin þessi lagaákvæði:

Tilsk. 14. oktbr. 1763 um greiðslu meðlags með óskilgetnum börnum.

Tilsk. 10. desbr. 1790 um meðlag með óskilgetnum börnum.

Tilsk. 30. maí 1794 um uppfóstur óskilgetinna barna.

Tilsk. 10. ágúst 1798 um þvingun við menn, sem skildir eru við konur sínar að borði og sæng.

Kansellíbrjef 5. desember 1820 um greiðslu framfærslueyris með óskilgetnum börnum af launum vinnuhjáa.

Opið brjef 28. maí 1825 um meðferð mála um meðlag með óskilgetnum börnum.

Reglugjörð 8. janúar 1834 fyrir fátækramálefna lögun og stjórn á Íslandi.

Opið brjef 6. desember 1839 um breyting á löggjöfinni um meðlag með óskilgetnum börnum.

Opið brjef 6. júlí 1848 um breyting á þeim tíma, sem á Íslandi þarf til að eignast sveit eptir 6. gr. í reglugjörðinni 8. janúar 1834.

Opið brjef 17. apríl 1868 um það hvernig borga eigi kostnað þann, er rís af flutningi á þurfamönnum.

4. gr. í tilsk. 25. júní 1869 um afplánun fjeseakta í öðrum málum en sakamálum

Lög 4. nóvember 1887 um sveitarstýrk og fúlgu.

Lög 7. febrúar 1890 um breyting á lögum um sveitarstýrk og fúlgu.

Lög 12. janúar 1900 um meðlag með óskilgetnum börnum o. fl.

Lög 23. oktbr. 1903 um viðauka við lög um meðgjöf með óskilgetnum börnum o. fl. frá 12. janúar 1900.

Loks eru úr gildi felld öll önnur ákvæði gildandi laga, þau er koma í bága við lög þessi.

80. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. janúar 1907.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 10. nóvember 1905.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

trængendes og hans Families Befordring fra Udlandet og hele Vejen til hans Forsørgelses- Nr. 44.
kommune, hvis en saadan Befordring nødvendiggøres og Omkostningerne ved den ikke 10.
paa anden Maade kunne erholdes erstattede. Novbr.

Understøttelse af Landskassen i Følge denne og forrige Paragraf kan ikke fordres tilbagebetalt.

VII. Afsnit.

Om Ophævelse af ældre Lovbestemmelser og om Lovens Ikrafttræden m. m.

§ 79.

Ved nærværende Lov ophæves følgende Lovbestemmelser:

Frd. 14de Oktober 1763 ang. Udredelse af Alimentationsbidrag til uægte Børn.

Frd. 10de December 1790 ang. Alimentationsbidrag til uægte Børn.

Frd. 30te Maj 1794 ang. uægte Børns Opfostring.

Frd. 10de August 1798 ang. Tvangsmidler mod separerede Ægtemænd.

Kancelli-Cirkulære 5te December 1820 ang. Alimentationsbidrag af Tjenesteyende.

Kancelli-Plakat 28de Maj 1825 ang. Behandlingen af Sager om Opfostringshjælp for uægte Børn.

Reglement 8de Januar 1834 for Fattigvæsenets provisoriske Indretning og Bestyrelse i Island.

Plakat 6te December 1839 ang. en forandret Bestemmelse i Lovgivningen om Alimentationsbidrag til uægte Børn.

Plakat 6te Juli 1848 om Forandring i den i Reglementet af 8de Januar 1834 § 6 bestemte Termin for Forsørgelsesrettens Erhvervelse i Island.

Plakat 17de April 1868 angaaende Udredelsen af Omkostningerne ved fattiges Flytning.

Frd. 25de Juni 1869 om Afsoning af Bøder uden for kriminelle Sager, § 4.

Lov 4de November 1887 om Fattigunderstøttelse og Forsørgelse.

Lov 7de Februar 1890 om Forandring i Lov om Fattigunderstøttelse og Forsørgelse.

Lov 12te Januar 1900 om Underholdsbidrag til Børn, som ere avlede uden for Ægteskab m. m.

Lov 23de Oktober 1903 om Tillæg til Lov om Underholdsbidrag til Børn, der ere avlede uden for Ægteskab m. m. af 12te Januar 1900.

Endelig ophæves alle andre Bestemmelser i de gældende Love som maatte være stridende imod nærværende Lov.

§ 80.

Denne Lov træder i Kraft den 1ste Januar 1907.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 10. November 1905.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 10. November 1905.

H. Hafstein.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 45.

10.
nóvbr.

Lög

um

þingsköp handa Alþingi.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,

Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,

Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi 'og Vjer staðfest þau með samþikki Voru:

I. Þingskipun.

1. gr.

Þegar Alþingi kemur saman við þingsetning, skal elzti þingmaðurinn Prófum kjör- stjórnna umræðunum þangað til forseti sameinaðs þings er kosinn, og standa brjefa og álykt- fyrir kosningu hans.

un um þau.

Til þess að prófa kjörbrjef og kosning nýkosinna þingmanna, hvort fleiri eru eða færri, og það þótt eigi sje nema einn, ganga þingmenn eptir hlutkesti í 3 jafnar deildir, meðan til vinnst. Fyrsta deild fær annari deild, önnur deild þriðju deild og þriðja deild fyrstu deild kjörbrjef þess eða þeirra þingmanna, sem eru í hverri þeirra fyrir sig. Hver deild rannsakar kjörbrjef þau, er hún tekur við og kosning þeirra þingmanna, er þau eiga, kys sjer framsögumann og gerir tillögu til þingsins um, hvort kosning skuli talin gild. Tillögurnar má bera upp munnlega án nokkurs fyrirvara, og ræður afl atkvæða um gildi hverrar kosningar, og eins um það, hvort fresta skuli að taka kosning gilda (29. gr. stjórnarskr.).

2. gr.

Eiður. Kosning Því næst vinna nýir þingmenn eið að stjórnarskránni (30. gr. stjórn- forseta samein-arskr.). Þá skal kjósa forseta sameinaðs þings og gengst hann fyrir kosningu aðs þings og varaforseta og 2 skrifara.

skrifara.

Rjett kjörinn forseti er sá, er hefir meira en helming atkvæða. Verði þeim atkvæðafjölda eigi náð við fyrstu kosning, skal kosið af nýju óbundnum kosningum. Fáí þá eigi heldur neinn nógu mörg atkvæði, skal kjósa um þá tvo þingmenn, er flest fengu atkvæði við síðari óbundnu kosninguna; en hafi við þá kosning fleiri fengið jafnmörg atkvæði, ræður hlutkesti, um hverja tvo skuli kjósa. Ef þeir fá báðir jafnmörg atkvæði við bundnu kosninguna, ræður hlutkesti, hvor þeirra verði forseti.

Sömu reglu skal fylgt við kosning varaforseta. En við kosning skrifara ræður atkvæðafjöldi. Hlutbundinni kosningu má beita við kosning skrifara, ef 9 þingmenn krefjast þess (46. gr.).

Nr. 45. Lög 10. nóvember um þingsköp handa Alþingi.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Lov

om

Forretningsorden for Altinget.

Nr. 45.

10.

Novbr.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenburg.

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

I. Tingets Ordning.

§ 1.

Naar Altinget sammentræder ved Tingets Aabning, leder Alders- Tingets Aab-
formanden Tingets Forhandlinger, indtil Formanden for det forenede Alting ning, Valg-
er valgt, og forestaar dennes Valg. breves Prø-
Til Prøvelse af Valgbreve og af Valg af et eller flere ny Medlemmer velse og Be-
deles Tingets Medlemmer ved Lodtrækning i 3, saa vidt muligt, lige store slutning
desangaaende.

2den Afdeling, 2den Afdeling til 3die og 3die til 1ste. Hver Afdeling under-
søger de saaledes modtagne Valgbreve og Valget af de Medlemmer, for hvilke
de ere udstedte, udnævner en Ordfører og gør sine Indstillinger til Tinget
angaaende Valgets Gyldighed. Indstillingerne kunne fremsættes mundtlig uden
foregaaende Frist. Beslutning om et Valgs Gyldighed og om, hvorvidt Be-
slutning herom skal udsættes, afgøres ved Stemmeferien (Forfatnings-
lovens § 29).

§ 2.

Efter at de nyvalgte Medlemmer dernæst have aflagt Ed paa For- Edsaflæggelse,
fatningsloven (Forfatningslovens § 30), foretages Valg af en Formand og under Valg af For-
dennes Ledelse Valg af en Næstformand og 2 Sekretærer for det forenede Ting. sekretærer for
det forenede

Til Valg af Formand udkræves over Halvdelen af Stemmerne; opnaas
dette ikke ved første Afstemning, foretages et nyt frit Valg. Vindes ej heller
da den forlangte Stemmeferien, indskrænkes Stemmegivningen til de to Med-
lemmer, der havde de fleste Stemmer ved det andet frie Valg; havde flere lige
mange Stemmer ved dette, bestemmes ved Lodtrækning de to Medlemmer, til
hvilke Stemmegivningen skal indskrænkes. Erholde disse ved det bundne Valg
lige mange Stemmer, afgør Lodtrækning selve Formandsvalget.

Efter samme Forskrift forholdes ved Valget af Næstformand, hvor-
imod Sekretærer vælges ved simpel Stemmeferien. Forholdstalsvalg kan
anvendes ved Valg af Sekretærer, hvis 9 Medlemmer forlange det (§ 46).

Nr. 45.

10.
nóvbr.Kjörbrjefa-
nefnd.

3 gr.

Þá skal kjósa nefnd, til þess að prófa kjörbrjef, er síðar koma fram en svo, að þau verði prófuð eptir 1. gr., svo og til þess að rannsaka kosningar, er þingið hefur frestað að taka gildar, og kærur yfir kosningum, er þegar eru teknar gildar. Í þessa nefnd kýs þingið 5 menn eptir reglum um nefndar-kosningar (16. og 46. gr.).

Ef nefnd þessi lætur uppi skriflega tillögu, eða ef hún leggur til, að kosning skuli teljast ógild, skulu tillögur hennar ræddar eptir reglunum um 2. umr. lagafrumvarpa (21. gr.). Ella fer um tillögur hennar eptir því, sem ákveðið er um tillögur hennar kjörbrjefadeildanna í 1. gr.

4 gr.

Hve nær kosn-
ingakæraverði til greina
tekin og þingiðgeti ónýtt kosn-
ing. Rjettindiþingmanns áður-
en kosning hans

er tekin gild.

Þingið getur við rannsókn þá, er ræðir um í 1. gr., úrskurðað kosning ógilda, þótt eigi hafi hún kærð verið, og einnig frestað að taka kosning gilda, til þess að fá skýrslur. Svo er og um kosning þingmanns, er eigi er kominn, eða kjörbrjef hans, þá er þing er sett.

Að öðru leyti tekur þingið eigi upp hjá sjálfu sjer að rannsaka kosning-þingmanns áður, en gjörir það því að eins, að kært sje yfir þeim.

Kæra yfir kosningu þingmanns skal því að eins tekin til greina, að hún sje frá kjósendum í kjördæmi þingmannsins og sje komin til þingsins áður en 4 vikur eru liðnar frá fyrstu þingsetningu eptir kosninguna.

Við prófun kjörbrjefa og atkvæðagreiðslu um hana samkvæmt 1. gr. hefur sjerhver þingmaður fullan þingmannsrjett, nema hann missi hann af öðrum ástæðum (sbr. 33. gr. stjórnarskrárinnar). En fresti þingið að taka kosningu þingmanns gilda, þá tekur hann engan þátt í störfum þingsins, unz það mál er útkljáð og kosning hans viðurkennd gild.

5. gr.

Kosning til
efri deildar.

Eptir kosningar þær, sem talað er um í 2. og 3. gr., skal kjósa óbundu-um kosningum 8 þjóðkjörna alþingismenn til efri deildar (5. gr. stjórnar-skipunarlagi 3. Okt. 1903). Þeir eru rjett kjörnir til efri deildar, er flest fá atkvæði. Ef tveir þingmenn eða fleiri fá jafnmörg atkvæði, skal kjósa um þá bundnum kosningum, en hafi þeir að nýju við þá kosning jafnmörg atkvæði, ræður hlutkesti.

6. gr.

Forseta-kosn-
ing og skrif-
ara í deildun-
um.

Síðan setjast þingdeildirnar, efri og neðri. Í hvorri deild gengst elzti þingmaðurinn fyrir kosningu forseta deildarinnar, en forseti síðan fyrir kosningu tveggja varaforseta, fyrsta og annars, og 2 skrifara. Um þessar kosningar fer eptir ákvæðum 2. gr. um samskonar kosning í sameinuðu þingi.

7. gr.

Hve lengi kosn-
ingar eptir
2.—3. og 5.—6
gr. gildi o. fl.

Kosning forseta, varaforseta og skrifara, bæði í sameinuðu þingi og báðum deildum, er fyrir allan þingtímann það ár. Svo er og um nefndarkosning þá, er talað er um í 3. gr. En kosning til efri deildar er fyrir allt kjörtímabilið (16. gr. stjórnarskr.).

Nr. 45. Lög 10. nóvember um þingsköp handa Alþingi.

§ 3.

Derefter nedsættes et Udvalg til Prøvelse af Valgbreve, som komme for sent til at kunne prøves efter § 1, saavel som til Undersøgelse af Valg, hvis Godkendelse Tinget har udsat, eller af Klagepunkter, der vedrøre allerede godkendte Valg. Dette Udvalg bestaar af 5 Medlemmer valgte af Tinget efter de for Nedsættelsen af Udvalg gældende Regler (§§ 16 og 46).

Indstillingerne fra dette Udvalg undergives, for saa vidt Udvalget gør skriftlig Indstilling eller indstiller Valget til Forkastelse, en Behandling efter Reglerne for Lovforslags 2den Behandling (jfr. § 21); i modsat Fald gælder det samme, som i § 1 er foreskrevet om Valgbrevafdelingernes Indstillinger.

Valgbrev-
udvalg.

Nr. 45.
10.
Novbr.

§ 4.

Ved den i § 1 omhandlede Undersøgelse kan Tinget erklære et Valg ugyldigt, uagtet der ikke er blevet klaget over det, og ligeledes udsætte et Valgs Godkendelse for at skaffe Oplysninger i Sagen.

Iøvrigt undersøger Tinget ikke Valgene af egen Drift, men kun, naar der klages over dem.

En Klage over et Medlems Valg tages ikke til Følge, med mindre den fremsættes af Vælgere i Medlemmets Valgkreds og er indkommet til Tinget inden 4 Uger fra Aabningen af første Session efter Valget.

Ved Undersøgelsen af Valgbreve og Afstemning derom efter § 1 har hvert Medlem sin Medlemsret ubeskaaren, med mindre den af andre Grunde maatte fortabes (jfr. Forfatningslovens § 33). Hvis Tinget derimod udsætter Godkendelsen af et Medlems Valg, deltager dette i ingen af Tingets Forretninger, saa længe Sagen ikke er sluttet og Valget godkendt.

Hvornaar en
Valgklage
tages tilfølg
og Tinget kan
kassere et Valg.
Den valgte
Rettigheder
inden Valget
godkendes.

§ 5.

Efter at de i §§ 2 og 3 omhandlede Valg ere foretagne, foretages et frit Valg af 8 folkekaarne Altingsmænd til Tingets øverste Afdeling (Forfatningslov 3die Okt. 1903 § 5). De, som erholde de fleste Stemmer, ere gyldig valgte Medlemmer af den øverste Afdeling. Have to eller flere lige mange Stemmer, foretages bundet Valg imellem dem, og hvis de paany ved dette Valg faa lige mange Stemmer, afgør Lodtrækning Valget.

Valg til
øverste Af-
deling.

§ 6.

Tingets Afdelinger, den øverste og den nederste, konstituere sig derefter. I hver af Afdelingerne leder Aldersformanden Valget af Afdelingens Formand, hvornæst denne leder Valget af to, første og anden, Næstformænd og 2 Sekretærer. Ved disse Valg følges de i § 2 med Hensyn til de tilsvarende Valg for det forenede Alting givne Regler.

Valg af For-
mænd og
Sekretærer i
Afdelingerne.

§ 7.

Valg af Formand, Næstformænd og Sekretærer, baade i det forenede Ting og i begge Afdelinger, gælde for Tingets hele Samling i det paagældende Aar. Det samme gælder om Valget af det i § 3 omhandlede Udvalg. Valget til øverste Afdeling gælder derimod for hele Valgperioden (Forfatningsl. § 16).

Hvor længe
Valg efter
§§ 2—3 og
5—6 gælde.
m. m.

Nr. 45. Lov 10. November om Forretningsorden for Altinget.

Nr. 45.

8. gr.

10.
nóvbr.

Sæti þjóðkjör-
ins þingmanns
í efri deild
losnar.

Ef sæti þjóðkjörins þingmanns í efri deild losnar á kjörtímabilinu, skal fara eptir 16. gr. stjórnarskr.

9. gr.

Rjettur og
skylda aldurs-
forseta.

Aldursforseti bæði í sameinuðu þingi (1. gr.) og í þingdeildunum (6. gr.), hefur meðan hann skipar forsetasæti allan sama rjett og skyldur sem forseti, en tekur þátt í kosningum og atkvæðagreiðslu.

10. gr.

Verksvið for-
seta.

Forsetar stjórna umræðum og sjá um, að allt fari fram með góðri reglu. Forseti hvorrar deildar tekur við öllum erindum til deildarinnar og ánnast um afgreiðslu þeirra mála, er frá deildinni eiga að fara. Hann skýrir á fundi frá hverju því, er sent er deildinni, eða útbýtt er í henni. Nú vill forseti, hvort heldur deildar eða sameinaðs þings, taka þátt í umræðum frekar en forsetastaða hans krefur, og víki þá á þingmannabekk, en varaforseti tekur forsetasæti á meðan. En eigi má forseti taka þátt í neinni atkvæðagreiðslu nje kosningu, og verður hann aptur að hafa gengið til forsetasætis áður en það fer fram. Eigi má varaforseti heldur taka þátt í atkvæðagreiðslu nje kosningum, þegar hann gegnir forsetastörfum í fjarveru forseta.

Forsetar beggja deildanna standa í sameiningu fyrir reikningum Alþingis, en þó getur forseti hvorrar deildar ávísað þingmönnum í henni fje því, er þeir eiga að fá í daglaun og endurgjald fyrir ferðakostnað. Þeir ráða ritara og aðra þá menn, sem þörf er á, til þingstarfa og ákveða laun þeirra. Sömuleiðis standa þeir fyrir útgáfu Alþingistíðindanna, ráða útsöllumann þeirra og annast geymslu á þeim og um skjalasafn Alþingis og bókasafn, hafa umsjón með Alþingishúsinu, munum þess og þinghúsgarðinum jafnt milli þinga sem um sjálfan þingtímann, og sjá um, að allt sje í lagi í þinghúsinu, þegar þing kemur saman (við þingsetning).

11. gr.

Rjettur og
skylda vara-
forseta.

Í forföllum forseta gengur varaforseti að öllu leyti í hans stað.

12. gr.

Millipinga-
forseti.

Nú er hvorki forseti nje varaforseti deildar búsettur í Reykjavík eða þar í nánd, og skal þá í þinglok kjósa þingmann, sem á heima í Reykjavík eða í nánd við hana, til þess að annast störf forseta milli þinga. Kosning sú fer fram á sama hátt og áður er ákveðið um forsetakosning.

13. gr.

Verksvið skrif-
ara. Gjörðabók

Skrifararnir halda gjörðabók undir umsjón forsetans, og geta í henni mál þeirra, er rædd eru á fundum og úrslita þeirra.

Í byrjun fundar skal gjörðabók frá síðasta fundi lesin upp, samþykkt og undirskrifuð af forseta og öðrum skrifaranum. Upplestrinum má sleppa, ef enginn þingmanna þeirra, er hlut eiga að máli, æskir hans. Þingmenn skulu eiga kost á að kynna sjer gjörðabókina á skrifstofunni, að minnsta kosti tveim tímum áður en næsti fundur byrjar.

Skrifararnir telja saman atkvæði við atkvæðagreiðslur og kosningar.

Við nafnakall greiða þeir fyrstir atkvæði og skrá síðan hin atkvæðin. Sömu-

§ 8.

Hvis et folkevalgt Medlems Plads i øverste Afdeling bliver ledig i Valgperioden, forholdes efter Forfatningslovens § 16.

Nr. 45.
10.
Novbr.
Hvis et folkevalgt Medlems Plads i øverste Afdeling bliver ledig.

§ 9.

Aldersformanden, saavel i det forenede Ting (§ 1) som i Afdelingerne (§ 6), har, saa længe han fungerer, alle de samme Rettigheder og Pligter som Formanden, men deltager ogsaa i Valg og Afstemninger.

Aldersformandens Rettigheder og Pligter.

§ 10.

Formændene lede Forhandlingerne og sørge for, at god Orden overholdes. Formanden i hver Afdeling modtager alle Meddelelser til Afdelingen og forestaar dennes Udfærdigelser. Han giver i Møderne Meddelelse om alt hvad der tilsendes Afdelingen eller omdeles i den. Vil Formanden enten i Afdelingerne eller det forenede Ting tage videre Del i Forhandlingerne end den, der hører til Formandens Virksomhed som saadan, maa han imidlertid overlade Forsædet til Næstformanden, men han maa ikke deltage i nogen Afstemning eller Valg og bør, forinden saadant foretages, igen have indtaget Formandspladsen.

Formændenes Forretningsomraade.

Begge Afdelingers Formænd i Forening forestaa Altingets Regnskabsvæsen, dog at Medlemmernes Vederlag og Rejseomkostninger kunne anvises af vedkommende Afdelings Formand. De antage Sekretærer og det øvrige til Forretningernes Besørgelse fornødne Personale og bestemme dets Lønningsvilkaar. Ligeledes lede de i Forening Udgivelsen af Altingstidenden, antage Forhandlere af denne og sørge for Altingets Arkiv, Bogsamling og Opbevarelse af dets Beholdning af Altingstidenden, føre Tilsyn med Altingsbygningen med Inventar samt Altingshaven, saavel i Tiden mellem Tingets Sessioner som under disse, og paase, at alt er i Orden i Tinghuset ved Tingets Sammentræden (Aabning).

§ 11.

I Formandens Forfald træder Næstformanden i alle Henseender i hans Sted.

Næstformandens Rettigheder og Pligter.

§ 12.

Naar ingen af Afdelingernes Formænd eller Næstformænd har Bopæl i Reykjavik eller der i Nærheden, skal ved Tingets Slutning et af dets Medlemmer, der har Bopæl i Reykjavik eller Omegn, vælges til at varetage de Formanden i mellem Tingets Samlinger paahvilende Forretninger. Dette Valg foregaar paa samme Maade som foran er bestemt om Formandsvalg.

Formandsfunktioner mellem Tingets Samling.

§ 13.

Sekretærene føre under Formandens Tilsyn en Protokol, hvori Møde-Forhandlingernes Genstand og Udfald optages; den oplæses ved Begyndelsen af det følgende Møde og underskrives derefter af Formanden og en af Sekretærene. Oplæsningen kan undlades, hvis den ikke forlanges af nogen af de paagældende Tingmænd. Tingets Medlemmer skulle have Adgang til mindst to Timer før næste Mødes Begyndelse i Tingets Bureau at gøre sig bekendt med Protokollens Indhold.

Sekretærenes Forretningsomraade. Forhandlingsprotokol.

Sekretærene samle Stemmerne ved Afstemninger og Valg. Ved Navneopraab afgive de først selv deres Stemme, og nedskrive dernæst de

Nr. 45.
10.
nóvbr.

leiðis sjá þeir með forseta um að ályktanir sjeu skrásettar, og ritar forsetinn og annar skrifarinn undir þær. Störfum skipta skrifarar milli sín eptir samkomulagi við forseta.

14. gr.

Embættismenn
sameinaðs
þings.

Akvæði 11. gr. og 13. gr. eiga jafnt við um forseta, varaforseta og skrifara í sameinuðu þingi sem í deildunum.

II. Nefndir.

15. gr.

Nefndaskipan.

Hvor þingdeild getur skipað bæði fastar nefndir, til þess að fjalla um einhverja ákveðna tegund mála, og lausar nefndir, til þess að íhuga frumvörp eða aðrar tillögur, er koma fyrir deildina frá stjórninni eða þingmönnum. Til nefnda þeirra má síðar vísa skyldum málum. Nefndin getur sjálf bætt við sig tveimur þingmönnum, er hún kýs, ef deildin samþykkir. Nefnd má á hverju stigi máls skipa, eða vísa því til nefndar, er fyrr var skipuð. Sje það gjört áður en umræðu er lokið, þá skal henni frestað. Tala nefndarmanna skal standa á stöku.

16. gr.

Kosning
nefnda.

Rjett kosinn í nefnd við óhlutbundna kosning, — þ. e. við aðra kosning en hlutfallskosning — er sá, er hlotið hefir þriðjung greiddra atkvæða, og telst auður seðill greitt atkvæði. Fáist nefnd eigi fullskipuð við ítrekaða kosning á þann hátt, skal kjósa bundnum kosningum um þá, er flest höfðu atkvæði, þannig að vanti einn mann í nefndina, er kosið um 2; vanti 2, er kosið um 3 þá, er flest höfðu atkvæði, o. s. frv. Ræður að öðru leyti hlutkesti (sbr. 46. gr.).

17. gr.

Formaður og
skrifari nefnd-
ar, og fram-
sögumaður.
Nefndarálit.

Sá, er flest fær atkvæði í nefnd við óhlutbundna kosning, kveður nefndina saman í fyrsta sinn, og lætur kjósa formann og skrifara. Fáir fleiri jafnmörg atkvæði í nefndina, ræður stafrófsröð. Við hlutfallskosning kveður sá nefndina saman í fyrsta sinn, er fyrst var kosinn.

Nefndin kýs sjer framsögumann. Hún lætur uppi álit og skal prenta það og útbýta því meðal þingmanna. Eigi má taka málið að nýju til umræðu fyrr en að minnsta kosti 2 nóttum síðar en nefndarálitinu var útbýtt.

III. Umræður o. fl.

18. gr.

Hve nær frum-
vörp megi taka
til umræðu
o. fl.

Lagafrumvörp skulu vera samín með lagasniði, og skal prenta þau og útbýta þeim meðal þingmanna á fundi. Eigi má taka frumvarp til umræðu fyrr en liðnar eru að minnsta kosti 2 nætur frá því, er því var útbýtt. Þau lagafrumvörp, er borín eru upp af þingmanna hálfu og útbýtt er fjórum vikum eptir þingsetning, verða því að eins tekin til meðferðar í deildinni, að meiri hluti þingmanna í þeirri deild, sem frumvarpið er borið upp í, samþykki það. Þessa samþykkis skal leitað, þá er málið kemur til fyrstu umræðu, og má flutn-

Nr. 45. Lög 10. nóvember um þingskóp handa Alþingi.

andre Stemmer. Ligeledes besørge de med Formanden Udfærdigelsen af Beslutninger, hvilke underskrives af Formanden og en af Sekretærene. Forretningerne fordeles mellem dem efter Aftale med Formanden.

Nr. 45.
10.
Novbr.

§ 14.

Bestemmelserne i §§ 11 og 13 gælde ligesaavel Formanden, Næstformændene og Sekretærene i det forenede Alting som i Afdelingerne. Det forenede Tings Embedsmænd.

II. Udvalg.

§ 15.

Hver af Tingets Afdelinger kan nedsætte saavel staaende Udvalg, Udvalgs Nedsættelse, til hvilke Sager af et vist Slags blive at henvise, som løse Udvalg for at overveje Forslag og andre Indstillinger, der forelægges Afdelingen af Regeringen eller Tingets Medlemmer. Til disse Udvalg kan ogsaa senere beslægtede Sager henvises. Udvalget kan selv tilkalde 2 Medlemmer, naar Afdelingen dertil giver sit Samtykke. Paa ethvert Trin af en Sags Behandling kan et Udvalg nedsættes eller Sagen henvises til Prøvelse af et allerede nedsat Udvalg. Sker dette under en allerede begyndt Behandling, stilles dens Fortsættelse derefter i Bero. Antallet af et Udvalgs Medlemmer skal være ulige.

§ 16.

Ved Nedsættelse af Udvalg, hvorved der ikke benyttes Forholdstalsvalg, Valg af Udvalg, betragtes den som valgt, der har opnaaet en Trediedel af de afgivne Stemmer. En blank Seddel regnes lige med een Stemme. Hvis et Udvalg ikke bliver fuldtalligt ved gentaget Valg paa denne Maade, skal der foretages bundet Valg mellem dem, der opnaaede de fleste Stemmer, saaledes at der, hvis der mangler een Mand i Udvalget, vælges mellem 2, mangler der 2, vælges der mellem 3 af dem, der havde opnaaet det højeste Stemmetal, o. s. v. I øvrigt afgøres Valget ved Lodtrækning (jfr. § 46).

§ 17.

Den der ved Valg af Udvalg uden for Forholdstalsvalg opnaar de fleste Stemmer, sammenkalder Udvalget første Gang og lader foretage Valg af en Formand og en Sekretær. Er der flere med lige mange Stemmer, bestemmes Rækkefølgen efter alfabetisk Orden. Ved Forholdstalsvalg sammenkaldes Udvalget første Gang af den, der først blev valgt. Udvalgets Formand, Sekretær og Ordfører. Udvalgsbetænkning.

Udvalget udnævner en Ordfører. Det afgiver en Betænkning, der trykkes og omdeles. Sagen kan først 2 Nætter efter Betænkningens Omdeling paa ny foretages.

III. Forhandlingerne m. m.

§ 18.

Lovforslag skulle være affattede i Lovsform. De skulle trykkes og omdeles blandt Medlemmerne i et Møde. Et Lovforslag kan ikke sættes under Behandling før end mindst 2 Nætter efter dets Omdeling. Lovforslag, der fremsættes af Tingets Medlemmer og først omdeles 4 Uger efter Tingets Aabning, tages ikke til Behandling i Afdelingen, med mindre over Halvdelen af Medlemmerne i den Afdeling, hvori det fremsættes, samtykke deri. Dette Samtykke skal søges ved Sagens Foretagelse til første Behandling, og forinden Hvornaar et Lovforslag kan sættes under Forhandling m. m.

Nr. 45. Lov 10. November om Forretningsorden for Altinget.

Nr. 45.
10.
nóvbr.

ingsmaður einn áður taka til máls og skýra frá þýðingu frumvarpsins. Neiti deildin um samþykkið, er frumvarpið fallið.

Eigi þarf þó að leita þessa samþykkis, þegar um er að ræða frumvarp til laga um breyting á stjórnarskránni, eða um breyting á þingsköpum Alþingis.

19. gr.

Frumvörp
skulu rædd
þrisvar.

Eigi er lagafrumvarp samþykkt til fullnaðar í deild fyrr en búið er að ræða það þrisvar sinnum (27. gr. stjórnarskr.).

20. gr.

1. umræða.

Við *fyrstu* umræðu skal ræða frumvarpið í heild sinni. Þá er þeirri umræðu er lokið, er leitað atkvæða um, hvort það eigi að ganga til annarar umræðu.

21. gr.

2. umræða.
Breytingartil-
lögur.

Önnur umræða fer eigi fram fyrr en tveim nóttum eptir fyrstu umræðu, og skal þá ræða greinar frumvarpsins, hverja fyrir sig, og breytingartillögur við þær. Ræða má frumvarpið í köflum eptir nánari ákvæðum forseta. Þegar búið er að ræða hvern kafla, skulu atkvæði greidd um hverja grein í honum með breytingartillögum, er við eiga. Að síðustu skal greiða atkvæði um það, hvort frumvarpið þannig lagað eigi að ganga til þriðju umræðu.

22. gr.

3. umræða.
Breytingartil-
lögur.

Friðja umræða má eigi fram fara fyrr en tveim nóttum eptir aðra umræðu. Þá skal ræða breytingartillögur og greinar, er þær eiga við, svo og frumvarpið alt í heild. Þá er umræðum er lokið, skal leita atkvæða um breytingartillögurnar, og síðan um frumvarpið í heild sinni, eins og það þá er orðið.

23. gr.

Frumvarp
sendist hinni
deildinni, og
síðan ráðherra.

Þá er frumvarp hefur þannig verið samþykkt við þrjár umræður í deild, sendir forseti hennar það forseta hinnar deildarinnar með tilmælum um, að hann leggi það fyrir þá deild (9. gr. stjórnarskipunarlaga 3. okt. 1903), og sætir það síðan sömu meðferð þar, sem í deild þeirri, er það kom frá.

Effrumvarpiðersamþykkt óbreytt í þessari deild, sendir forseti hennar ráðherra það.

24. gr.

Frumvarp
endursent
deild. Meðferð
á því.

Ef deildin breytir aptur á móti frumvarpinu í smáu eða stóru, sendir forseti hennar það til baka forseta hinnar deildarinnar (18. gr. stjórnarskr.). Hafi nefnd fjallað um það þar, sendir forseti henni það þegar. Hún lætur uppi álit sitt um það, og skal það prentað og því útbýtt. Þá er liðnar eru að minnsta kosti tvær nætur frá því, er frumvarpinu, eins og það kom frá hinni deildinni, var útbýtt, eða, ef um nefndarálit um það er að ræða, þá frá því er því var útbýtt, skal frumvarpið tekið til umræðu í deildinni á sama hátt og áður við þriðju umræðu (22. gr.).

Ef deildin samþykkir frumvarpið óbreytt, eins og það kom frá hinni deildinni, sendir forseti ráðherra það. En sé því breytt, sendir forseti það, eins og það þá er orðið, hinni deildinni (9. gr. stjórnarskipunarlaga 3. okt. 1903), og skal þar enn fara með það eptir ákvæðum 22. gr. Fallist deildin á frumvarpið

maa kun Forslagsstilleren faa Ordet for at forklare Forslagets Betydning. Hvis Afdelingen nægter sit Samtykke, er Forslaget forkastet.

Et saadant Samtykke behøves dog ikke, naar Talen er om Forslag til Forandring i Forfatningsloven eller om Forandring i Altingets Forretningsorden.

§ 19.

Intet Lovforslag er endelig vedtaget i en Afdeling, forinden det har været 3 Gange behandlet (Forfatningsl. § 27). Lovforslag undergives 3 Behandlinger.

§ 20.

Ved den *1ste Behandling* forhandles Lovforslaget i dets Almindelighed. Efter at Forslaget paa denne Maade er forhandlet, foretages Afstemning om, hvorvidt det skal overgaa til 2den Behandling. 1ste Behandling.

§ 21.

Ved *2den Behandling*, der ikke maa finde Sted før 2 Nætter efter den 1ste Behandling, forhandles Lovforslagets enkelte Paragrafer med de dertil hørende Ændringsforslag. Forslaget kan forhandles i saadanne Afsnit, som Formanden maatte finde passende. Efter Forhandlingen af hvert Afsnit skrives til Afstemning over sammes Paragrafer og de dertil hørende Ændringsforslag. Til Slutning afgøres ved Afstemning, om Forslaget i den saaledes fremkomne Form skal komme til 3die Behandling. 2den Behandling. Ændringsforslag.

§ 22.

Ved *3die Behandling*, som ikke maa finde Sted før 2 Nætter efter 2den Behandling, forhandles Ændringsforslagene, de Paragrafer, hvortil de ere stillede, og Lovforslaget som Helhed. Efter Forhandlingernes Afslutning skrives til Afstemning over Ændringsforslagene, og derefter over Forslaget i dets Helhed, saaledes som det da lyder. 3dje Behandling. Ændringsforslag.

§ 23.

Naar et Forslag paa denne Maade er vedtaget ved 3 Behandlinger i en Afdeling, sender Formanden i denne Afdeling det til den anden Afdelings Formand med Anmodning om at forelægge det for samme (Forfatningslov 3die Okt. 1903 § 9). Ved Forslagets Behandling i denne Afdeling følges de samme Regler som ved dets Behandling i den Afdeling, hvorfra det kom. Forslag oversendes til den anden Afdeling, og derpaa til Ministeren.

Vedtages Forslaget uforandret i Afdelingen, sender dennes Formand det til Ministeren.

§ 24.

Hvis der imod Afdelingen foretages større eller mindre Forandringer i Forslaget, sender Formanden det tilbage til Formanden i den anden Afdeling (Forfatningslovens § 28). Formanden i denne sender det modtagne Forslag, hvis et Udvalg tidligere har behandlet Sagen, straks til dette. Udvalget afgiver derover Betænkning, der trykkes og omdes. Naar der er hengaaet mindst 2 Nætter efter at enten Forslaget i den Form, det har faaet i den anden Afdeling, eller, for saa vidt der foreligger Betænkning i Sagen, denne er bleven omdelt, tages det til Forhandling i Afdelingen paa den for dets 3die Behandling foreskrevne Maade (§ 22). Forslag tilbagesendt Afdelingen. Dets Behandling.

Hvis Forslaget i den i Tingets anden Afdeling vedtagne Form billiges af Afdelingen, sender dennes Formand det til Ministeren. Forandres det derimod af Afdelingen, sender Formanden det i dets ny Form til den anden
Nr. 45. Lov 10. November om Forretningsorden for Altinget.

Nr. 45.
10.
nóvbr.

óbreytt, sendir forseti ráðherra það. Nú breytir deildin því, og sendir þá forseti það forseta sameinaðs þings og mælist til, að það verði lagt fyrir sameinað þing.

25. gr.

Frumvarp í
sameinuðu
þingi.

Frumvarpinu í þeirri mynd, sem það hafði síðast feingið, er nú útbýtt meðal allra þingmanna og skal lagt fyrir sameinað Alþingi til einnar umræðu, minnst 2 nóttum síðar. Við umræðurnar skal fara eptir því, sem fyrir er mælt í 22. gr., og er þeim lýkur, skal greiða atkvæði um breytingartillögurnar og síðan um frumvarpið í heild sinni.

Þá er Alþingi, sem nú segir, skipar eina málstofu, þarf, til þess að gjörð verði fullnaðarályktun um mál, meira en helmingur þingmanna úr hvorri deild að vera á fundi og eiga þátt í atkvæðagreiðslu. Ræður þá afl atkvæða um einstök málsatriði. En til þess að lagafrumvarp, að undanskildum frumvörpum til fjárlaga og fjáráukalaga, verði samþykkt í heild sinni, verða aptur á móti að minnsta kosti tveir þriðjungar atkvæða, sem greidd eru, að vera með frumvarpinu (9. gr. stjórnarskipunarlag 3. okt. 1903).

Ef frumvarpið er samþykkt, sendir forseti sameinaðs þings það ráðherra. Ella fellur það niður.

26. gr.

Fyrirsögn frum-
varpa og fleiræða
viðauka á laga-
stjórnar-
skránni.

Lagafrumvarp, er felur í sjer tillögu um breyting á *stjórnarskránni* varpa og fleiræða viðauka við hana, skal í fyrirsögninni nefnt frumvarp til stjórnarskipunar um breyting á laga. Hafi það eigi þá fyrirsögn vísar forseti því frá.

Breytingartillögu, sem felur í sjer tillögu um breyting á stjórnarskránni, eða viðauka við hana, má að eins gjöra við frumvarp til stjórnarskipunarlag. Sje hún gjörð við annað frumvarp, vísar forseti henni frá.

27. gr.

Felld frumvörp.

Lagafrumvarp, er önnurhvor deildin hefur féllt, má eigi bera upp aptur á sama þingi.

28. gr.

Álit yfirskoð-
unarmanna.

Álit yfirskoðunarmanna (26. gr. stjórnarskr.) skal fyrst lagt fyrir neðri deild, og kys hún þriggja manna nefnd til þess að íhuga það.

Tillögur nefndar þeirrar skal ræða tvisvar sinnum eptir reglunum um aðra og þriðju umræðu um lagafrumvörp. Sama er, ef efri deild skipar nefnd, til þess að íhuga álit yfirskoðunarmanna. Ella ræður hún málinu til lykta með einni umræðu.

29. gr.

Þingsálykt-
unartillögur.

Þingsályktunartillögur, þ. e. sjerstakar tillögur aðrar en lagafrumvörp, skulu vera í ályktunarformi. Slíka tillögu má ræða einu sinni eða tvisvar. Nú er tillaga til þingsályktunar borin upp í deild eða sameinuðu þingi, og skal þá prenta hana og útbýta. Á fundi að minnsta kosti 1 nótt síðar ályktar deildin eða þingið eptir uppástungu forseta, hvort hún skuli rædd í einni eða tveimur umræðum. Umræða má eigi fram fara fyrr en í fyrsta lagi daginn eptir.

Ef ein umræða er ákveðin, skal henni og atkvæðagreiðslu hagað eptir fyrirmælunum um 2. umræðu lagafrumvarpa (21. gr.), og sama er um fyrri umræðu, ef tvær eru. En síðari umræðan fer fram eins og þriðja umræða um lagafrumvörp (22. gr.).

Nr. 45. Lóg 10. nóvember um þingsköp handa Alþingi.

Afdeling (Forfatningslov 3die Okt. 1903 § 9), hvor det igen behandles efter § 22. Vedtages det uforandret i Afdelingen, sender Formanden det til Ministeren. Ændres det derimod i Afdelingen, sender Formanden det til Formanden for det forenede Ting med Anmodning om dets Forelæggelse for samme.

§ 25.

Forslaget i den Form, som det ved den sidste Afstemning har erholdt, Forslag i det forelægges nu, efter at det har været omdelt blandt samtlige Medlemmer afforenede Ting. Tinget i mindst 2 Nætter, til een Behandling i det samlede Ting. Ved denne Behandling forholdes efter de i § 22 foreskrevne Regler. Efter Forhandlingernes Slutning skal der afstemmes om Ændringsforslagene, og derefter om Forslaget selv i dets Helhed.

Til en gyldig Afgørelse af det saaledes forenede Alting udfordres, at over Halvdelen af hver Afdelings Medlemmer ere tilstede og deltage i Afstemningen; de enkelte Punkter afgøres ved simpel Stemme flerhed, hvorimod der til Vedtagelsen af et Lovforslag i dets Helhed, med Undtagelse af Finans- og Tillægsbevillings-Lovforslag, udfordres mindst to Trediedele af de afgivne Stemmer. (Forfatningslov 3die Okt. 1903 § 9).

Vedtages Forslaget, sendes det af det forenede Altings Formand til Ministeren; i modsat Fald bortfalder det.

§ 26.

Lovforslag, der indeholde Forslag til Forandring i eller Tillæg til Titelen m. v. *Forfatningsloven*, skulle i deres Titel være betegnede som Forfatningslovsforslag; vedrørende Forslag til ere de ikke betegnede saaledes, afvises de af Formanden.

Ændringsforslag, der indeholde Forslag til Forandring i eller Tillæg til Forfatningsloven, kunne kun stilles til Forfatningslovsforslag; stilles de til andre Forslag, afvises de af Formanden.

§ 27.

De af en af Afdelingerne forkastede Lovforslag kunne ikke paany Forkastede forelægges Tinget i samme Samling. Lovforslag.

§ 28.

Til Behandling af *Revisorernes Betænkning* (Forfatningslovens § 26), Revisorernes der vil være at forelægge nederste Afdeling først, nedsættes i samme et Udvalg, Betænkning. bestaaende af 3 Medlemmer.

Indstillinger fra dette Udvalg undergives 2 Behandlinger efter Reglerne for Lovforslags 2den og 3die Behandling. Samme Regel gælder, saafremt øverste Afdeling nedsætter Udvalg for Revisorernes Betænkning; ellers afgør Afdelingen Sagen ved 1 Behandling.

§ 29.

Tingsbeslutningsforslag, d. e. andre særlige Forslag end Lovforslag, skulle være affattede i Beslutningsform. Saadanne Forslag kunne underkastes en eller to Behandlinger. Naar de fremsættes i en af Afdelingerne eller i det forenede Ting, skal de trykkes og omdeles. I et Møde mindst 1 Nat derefter bestemmer Afdelingen eller Tinget efter Forslag af Formanden, om Forslaget skal underkastes een eller to Behandlinger, der ikke maa foretages før end den paafølgende Dag.

Naar een Behandling er vedtaget, skal der ved den og ved Afstemningen forholdes efter Reglerne om 2den Behandling af Lovforslag (§ 21). Det samme gælder om 1ste Behandling, naar der er vedtaget 2 Behandlinger.

Nr. 45.
10.
nóvbr.

Pingsályktunartillögu, er samþykkt hefir verið í annari þingdeildinni, má senda hinni deildinni, og láta hana þar sæta sömu meðferð, sem nú er sagt hjer á undan í grein þessari. Sje henni breytt þar, skal hún lögð fyrir sameinað þing og útkljáð þar með einni umræðu.

30. gr.

Breytingar-
tillögur.

Breytingartillögur við lagafrumvörp og pingsályktunartillögur skulu vera prentaðar og þeim útbýtt daginn áður en þær koma til umræðu. Ráðherra eða umboðsmaður hans og hver þingdeildarmaður, eða í sameinuðu þingi hver þingmaður, má koma fram með breytingartillögu við hverja umræðu sem er.

Breytingartillögu við breytingartillögu má þingmaður bera upp við byrjun þess fundar, er hún skal tekin til umræðu. Þó skal þá vera búið að útbýta henni. Nefnd getur einnig borið upp breytingartillögu með jafnstuttum fresti, en aðrir því að eins, að deildin samþykki það.

Breytingartillögu um atriði, sem búið er að fella í deild, má eigi bera upp aptur í sömu deild á sama þingi, en heimilt er að bera hana upp í hinni deildinni og sameinuðu þingi, ef tækifæri er til þess eptir þingsköpum. Þegar lagafrumvörp koma í sameinað þing, má þó eigi gjöra breytingartillögur um önnur atriði en þau, er sú deildin, er síðast hafði frumvarpið til meðferðar, breytti við þá umræðu. Forseti úrskurðar, hvort það er sama atriði, sem liggur fyrir, og atriði, er áður hefur verið fellt í sömu þingdeild, og er þingmönnum skylt að hlíta þeim úrskurði.

31. gr.

Fyrirspurnir.

Nú vill alþingismaður beiðast skýrslu ráðherra um alþjóðlegt málefni (37. gr. stjórnarskr.), og gjörir hann það með *fyrirspurn*, er afhent sje forseta, og skal prenta hana og útbýta, og forseti skýra frá henni á fundi. Á öðrum fundi leyfir deildin fyrirspurnina eða synjar leyfis.

Leyfi deildin fyrirspurnina, sendir forseti ráðherra hana, og er hún svo borin upp og rædd á fundi síðar. Við þessa umræðu má eigi gjöra neina ályktun.

32. gr.

Ávarp.

Ávarp má hvor þingdeildin fyrir sig senda konungi, og skal fara með það sem pingsályktunartillögu, að því fráskildu, að ávarp verður eigi sent frá einni deild til annarar.

33. gr.

Apturköllun.

Frumvörp, hvort heldur eru frá stjórninni, eða þingmönnum, svo og tillögur til pingsályktunar og breytingartillögur, má kalla aptur á hverju stigi umræðu sem vill. En heimilt er hverjum þingmanni að taka það jafnskjótt upp aptur á sama fundi. Fyrirspurn má og apturkalla.

34. gr.

Frávísun.
Rökstudd
dagskrá.

Heimilt er þingmanni að krefjast þess, að lagafrumvarpi, pingsályktunartillögu og breytingartillögu eða fyrirspurn sje vísað frá. Kröfu um það skal hann koma fram með áður en nokkur annar en flutningsmaður, eða, ef þeir eru tveir eða fleiri, einn þeirra hefir talað. Þingdeildin sker þá umræðulaust úr því, hvort frá skuli vísa.

medens 2den Behandling i saa Fald foretages efter Reglerne om Lovforslags 3die Behandling (§ 22).

Et i den ene Afdeling vedtaget Tingsbeslutningsforslag kan oversendes til den anden Afdeling, og der igen undergives den foran i denne Paragraf beskrevne Behandling. Bliver det ændret i Afdelingen, skal det forelægges i det forenede Ting, og der underkastes en Behandling.

§ 30.

Ændringsforslag til Lovforslag og Tingsbeslutningsforslag skulle være trykt omdelte Dagen førend de foretages. Ministeren eller hans Stedfortræder saavel som ethvert Medlem i en Afdeling eller det forenede Ting kunne ved hver Behandling fremsætte *Ændringsforslag*.

Underændringsforslag (Forslag til Forandring i *Ændringsforslag*) kunne af et Medlem fremsættes ved Begyndelsen af det Møde, hvori de sættes under Forhandling; dog maa de da være omdelte. Af Udvalget kunne ogsaa *Ændringsforslag* stilles med samme korte Frist, men af andre kun, naar Afdelingen dertil giver sit Samtykke.

Ændringsforslag vedrørende en i en Afdeling alt forkastet Genstand kan ikke paa ny fremsættes i samme Afdeling i samme Session, men hvis der er Lejlighed dertil efter Forretningsordenen, kan det fremsættes saavel i den anden Afdeling som i det forenede Ting. Naar et Lovforslag kommer til Behandling i det forenede Ting, kan der dog ikke fremsættes *Ændringsforslag* om andre Genstande end saadanne, som den Afdeling, der sidst havde Forslaget til Behandling, under denne forandrede. Formanden afgør, om den foreliggende Genstand er den samme, som før er bleven forkastet i samme Afdeling; Medlemmerne ere bundne ved Formandens Afgørelse heraf.

§ 31.

Ønsker en Altingsmand at bringe et offentligt Anliggende paa Bane og derom æske Ministerens Forklaring (Forfatningslovens § 37), sker det ved en Forespørgsel, som indgives til Formanden. Denne anmelder derefter Forespørgselen, der skal være trykt og omdelt, i et Møde, hvornæst Afdelingen i et andet Møde afgør, hvorvidt Forespørgselen maa stilles.

Hvis Samtykke hertil gives, sendes Forespørgselen af Formanden til Ministeren, hvorefter den fremsættes og forhandles i et derpaa følgende Møde. Ved denne Forhandling maa ingen Beslutning tages.

§ 32.

Hver Afdeling kan vedtage en Adresse til Kongen; den behandles som Tingsbeslutningsforslag, uden for saa vidt som den ikke kan sendes fra den ene Afdeling til den anden.

§ 33.

Saavel Regeringsforslag som Lovforslag indbragte af Afdelingens Medlemmer, samt Tingsbeslutnings- og *Ændringsforslag* kunne paa ethvert Trin af Behandlingen tages tilbage, men da ogsaa umiddelbart i samme Møde optages af en anden. Forespørgseler kunne ogsaa tilbagekaldes.

§ 34.

Naar et Lovforslag, Tingsbeslutningsforslag eller *Ændringsforslag* eller en Forespørgsel er fremsat, er ethvert Medlem berettiget til at forlange dets Afvisning. Begæringen skal fremsættes, inden nogen anden end Forslagsstilleren eller, naar der er flere, en af disse har haft Ordet. Afdelingen bestemmer da uden Forhandling, om det skal afvises.

Nr. 45. Lov 10. November om Forretningsorden for Altinget.

Nr. 45.
10.
nóvbr.

Meðan á umræðum stendur, má gjöra tillögu, er byggð sje á ástæðum, um að taka skuli fyrir næsta mál á dagskránni, og skal þá afhenda forseta tillöguna um það skrifaða.

35. gr.

Þingmaður sem hefur óskað að taka til máls og fengið leyfi til þess, tekur til máls. Þingmaður, skal standa upp frá sæti sínu og mæla þaðan, og skal hann ávalt víkja ræðu sinni til forseta. Eigi má hann ávarpa annan þingmann, og kenna skal þingmann við kjördæmi sitt eða kosning.

36. gr.

Hve opt þingmaður má takahluta nefndar, svo og flutningsmaður máls, en eigi nema einn, þótt fleiri flytji, til máls við mega við hverja umræðu um mál tala optar en tvisvar. Ef tveir eða fleiri umræðu.. eru flutningsmenn, skal sá, er fyrstur stendur á skjalinu, teljast framsögumaður, nema annar sje tilnefndur. Aðrir mega eigi tala optar en tvisvar. Þó er jafnan heimilt að gjöra stutta athugasemd um atkvæðagreiðslu, um gæzlu þingskapa og til þess að bera af sjer sakir.

37. gr.

Í hverri röð Forseti gefur þingmönnum venjulega færi á að taka til máls í þeirri þingmenn takaröð, er þeir beiðast þess. Þó getur hann vikið frá þeirri reglu, það er tilráðherra til máls. eða umboðsmanns hans og framsögumanns kemur, svo og til þess að ræður með og móti málefni skiptist á, eða til þess að þingmaður geti gjört stutta leiðrjetting, eða athugasemd, er snertir sjálfan hann.

38. gr.

Uppllestur. Eigi má, nema með leyfi forseta, lesa upp skrifað eða prentað mál.

39. gr.

Þingmenn gæti reglu. Skyld er þingmanni að lúta valdi forseta í hvívetna, er að því lýtur, að gætt sje góðrar reglu. Skyldi almenn óregla koma upp, er það skylda forseta að gera hlje á fundinum um stundarsakir, eða, ef nauðsyn er til, slíta fundinum alveg.

40. gr.

Krafa um, að umræður hætti. Ef umræður dragast úr hófi fram, getur forseti stungið upp á, að þeim sje hætt, og sker þingdeildin úr því umræðulaust. Sömuleiðis geta 3 þingmenn í efri deild, 6 í neðri deild og 9 í sameinuðu þingi krafizt þess, að greidd sjeu atkvæði um, hvort umræðum skuli lokið. Nöfn þeirra þingmanna skulu lesin upp og rituð í gjörðabókina. Eptir ákvæðum þessarar greinar og 36. greinar, að því er sameinað þing snertir, skal einnig fara á þingsetningarfundum.

41. gr.

Dagskrá. Forseti deildar ákveður fyrir lok hvers fundar dagskrá fyrir næsta fund hennar. Þó má ákveða hana eptir ályktun deildarinnar, ef 3 þingmenn í efri deild og 6 í neðri deild krefjast þess skriflega og gjöra tillögu um ákveðna dagskrá.

Ef þá er farið fram á, að mál sje látið ganga út af dagskránni, skal afhenda forseta kröfuna um það samdægurs og dagskráin er ákveðin. En sje

Der kan under Forhandlingen fremsættes et med Grunde understøttet Forslag om Overgang til den næste Sag paa Dagsordenen, hvilket Forslag skriftlig maa være meddelt Formanden.

§ 35.

Ethvert Medlem, der har forlangt og erholdt Ordet, taler staaende fra sin Plads og henvender stedse Talen til Formanden. Ingen maa tiltale et andet Medlem, hvorimod det betegnes ved Valgkredsen eller Valget. Et Medlem tager Ordet.

§ 36.

Ministeren eller hans Stedfortræder, Ordførerne for et Udvalgs Flertal og Mindretal, samt Forslagsstillere, dog af flere kun en i hver Sag, kan ved hver Behandling tale mere end to Gange. Er der to eller flere Forslagsstillere, skal første Underskriver anses for Ordfører, med mindre en anden er betegnet som saadan. Andre maa ej tale mere end 2 Gange. Dog er det altid tilladt at gøre en kort Bemærkning angaaende Foretagelse af en Afstemning, Iagttagelse af Forretningsordenen samt for at rense sig for en Beskyldning. Hvor ofte et Medlem kan faa Ordet.

§ 37.

Formanden giver i Reglen Medlemmerne Ordet i den Orden, hvori de forlange det; dog kan han herfra gøre Undtagelse med Hensyn til Ministeren eller dennes Stedfortræder, samt Ordføreren, saa og for at lade Foredragene for og imod det Forslag, som behandles, afveksle med hverandre, eller for at lade et Medlem fremsætte en kort Berigtigelse eller gøre en personlig Bemærkning. I hvilken Orden Ordet gives Medlemmerne.

§ 38.

Uden Formandens Tilladelse maa der ikke oplæses skrevne eller trykte Udarbejdelser. Oplæsning.

§ 39.

Ethvert Medlem er pligtigt at underkaste sig Formandens Kendelse angaaende Overholdelsen af den fornødne Orden. Skulde almindelig Uorden opstaa, paaligger det Formanden midlertidig at afbryde Mødet eller, om nødvendiggøres, aldeles at hæve det. Iagttagelse af den fornødne Orden.

§ 40.

Hvis Forhandlingerne drages utilbørlig i Langdrag, kan Formanden foreslaa deres Afslutning, som afgøres af Tinget uden Forhandling. Ligeledes kunne 3 Medlemmer i øverste Afdeling, 6 i nederste Afdeling og 9 i det forenede Ting forlange sat under Afstemning, om Afslutning skal finde Sted. Disse Medlemmers Navne oplæses og optegnes i Protokollen. Bestemmelserne i denne Paragraf og § 36, for saa vidt det forenede Ting angaar, følges ogsaa i Aabningsmøderne. Forlangende om Forhandlingens Afslutning.

§ 41.

Formanden bestemmer ved Slutningen af hvert Møde Dagsordenen for Afdelingens næste Møde. Dog kan den fastsættes ved Afdelingens Beslutning, naar 3 Medlemmer i den øverste Afdeling og 6 i den nederste skriftlig forlange det og gøre Forslag om en bestemt Dagsorden. Dagsorden.

Hvis saadant Forlangende da gaar ud paa, at en bestemt Sag skal udgaa af Dagsordenen, indgives det til Formanden samme Dag, som Dags-Nr. 45. Lov 10. November om Forretningsorden for Altinget.

Nr. 45.
10.
nóvbr.

farið fram á, að mál sje tekið á dagskrá, skal tilkynna deildinni það í lok þess fundar, er krafan um það kom fram á. Um þessa tillögu skal í byrjun næsta fundar greiða atkvæði umræðulaust. Sje hún felld, er með því samþykkt dagskrá forseta.

Þegar dagskrá er eigi ákveðin eptir ályktun deildarinnar, getur forseti breytt röðinni á þeim málum, sem eru á dagskrá, og einnig tekið mál út af dagskrá. Mál, sem eigi er á dagskrá, verður því að eins tekið fyrir, að til þess fáiast samþykki $\frac{3}{4}$ þeirra, sem á fundi eru, og leyfi ráðherra, sbr. 53. gr.

42. gr.

Þingdeild
ályktunarfær.
Skylda þing-
manna að
greiða atkvæði.

Hvorug þingdeildin má gjöra ályktun um neitt mál, nema meira en helmingur þingmanna sje á fundi og greiði atkvæði (11. gr. stjórnarskipunarlaga 3. okt. 1903.).

Skýlt er þingmanni, hvort heldur í deild eða sameinuðu þingi, að vera viðstaddur, er atkvæði eru greidd, nema hann hafi lögmæt forföll eða fararleyfi (50. gr.).

Nú er haft nafnakall við atkvæðagreiðslu og þingmaður greiðir eigi atkvæði, og skal hann þá leiða rök að því. Forseti sker úr, hvort þau rök skulu gild talin, en þingmaður getur skotið þeim úrskurði undir atkvæði deildarinnar eða þingins. Ef þau eru ályktuð ógild, telst atkvæði þingmannsins með meiri hlutanum. Svo er og, ef hann færir undan að rökstyðja undanfærslu sína. Heimilt er þingmanni að láta bóka ástæður sínar.

43. gr.

Skipting, röð
og innra sam-
band atkvæða-
greiðslu.

Forseti ræður því, hvernig atkvæðagreiðslu er skipt og í hverri röð og innra sambandi hún fer fram. Þó getur þingdeild eða sameinað þing, ef band atkvæða-3 í efri deild, 6 í neðri deild og 9 í sameinuðu þingi krefjast þess, breytt ákvörðun forseta. Forseti og einn af flutningsmönnum mega hvor um sig taka einu sinni til máls áður en til atkvæða er gengið um það. Krefjast má þingmaður þess, að atkvæðagreiðslu um breytingartillögu sje skipt, ef hann gerir það áður en umræður hefjast. Nú er stungið upp á að skipta atkvæðagreiðslu um lagagrein, og telst það breytingartillaga (sbr. 30. gr.).

44. gr.

Atkvæða-
greiðsla.
Nafnakall.

Þá er forseti hefir ástæðu til að ætla, að allir sjeu á einu máli, má hann lýsa því yfir, að gjört sje út um atriði án atkvæðagreiðslu, ef enginn krefst þess að hún fari fram. Um lagafrumvörp og þingsályktunartillögur verður hann þó jafnan að hafa atkvæðagreiðslu við allar umræður (sbr. 20. — 25. og 29. gr.).

Atkvæðagreiðslan fer fram á þann hátt, að hver þingmaður stendur upp úr sæti sínu, hvort sem hann greiðir atkvæði með eða móti máli. Skrifararnir telja atkvæðin, en forseti skýrir frá úrslitum atkvæðagreiðslunnar eptir að atkvæða hefir verið leitað með og móti. Hafi atkvæðagreiðslan fallið þannig, að málið sje hvorki samþykkt nje fellt, lætur forseti nafnakall fara fram. Sömuleiðis er forseta heimilt að láta atkvæðagreiðslu fara fram með nafnakalli annaðhvort þegar í stað, eða ef atkvæðagreiðsla hefir áður fram farið, en verið óglögg. Sömuleiðis geta 3 þingmenn í efri deild, 6 í neðri deild og 9 í sameinuðu

ordenen fastsættes; men for saa vidt det gaar ud paa, at en bestemt Sag skal opføres paa Dagsordenen, anmeldes det til Afdelingen ved Slutningen af det Møde, under hvilket det er indgivet. Forslaget afstemmes uden Forhandling ved Begyndelsen af det følgende Møde. Forkastes det, er den af Formanden opgivne Dagsorden dermed vedtagen.

Formanden kan, naar Dagsordenen ikke er fastsat ved Afdelingens Beslutning, forandre Rækkefølgen af de derpaa opførte Sager og ligeledes lade en paa Dagsordenen opført Sag udgaa. En Sag, som ikke er opført paa Dagsordenen, kan ikke foretages, med mindre $\frac{3}{4}$ Dele af de mødte Medlemmer samt Ministeren samtykke deri, jfr. § 53.

§ 42.

Ingen af Tingets Afdelinger kan tage nogen Beslutning, naar ikke over Halvdelen af dens Medlemmer ere til Stede og deltage i Afstemningen (Forfatningslov 3die Okt. 1903 § 11).

Ethvert Medlem, være sig i en Afdeling eller det forenede Ting, er pligtigt til at være til Stede ved Afstemningen, med mindre han har lovligt Forfald eller Orlov (§ 50).

Hvis et Medlem under Afstemning ved Navneopraab ikke stemmer, er han pligtigt til at anføre Grunde herfor. Formanden bestemmer, om Medlemmets Grunde bør anses fyldestgørende, men dette kan indstille Sagen til Afdelingens eller Tingets Afgørelse. Hvis de anførte Grunde forkastes, bør Medlemmet anses som havende stemt med Flertallet. Det samme gælder, hvis han undslaar sig for at anføre Grundene for sin Vægning. Grundene har han Ret til at forlange tilførte Protokollen.

§ 43.

Afstemningernes Omfang, Orden og indbyrdes Forhold bestemmes af Formanden. Saafremt 3 Medlemmer i øverste Afdeling, 6 i den nederste og 9 i det forenede Ting forlange det, kan dog Afdelingen eller Tinget forandre Formandens Bestemmelse. Inden Afstemningen herom kan Formanden og en af Forslagsstillerne hver for sig 1 Gang udtale sig om Sagen. Et Medlem kan begære Afstemningen over et Ændringsforslag delt, naar Begæring herom er fremsat, inden Behandlingen begynder. Naar Afstemningen om en Lovparagraf forlanges delt, betragtes det som et Ændringsforslag (jfr. § 30).

§ 44.

Formanden er bemyndiget til, naar han har Grund til at antage, at der er Enstemmighed, at erklære et Afstemningspunkt for afgjort uden Afstemning, naar ingen begærer en saadan foretagen. Om Lov- og Tingsbeslutningsforslag bør han dog ved samtlige Behandlinger lade Afstemning foretage (jfr. §§ 20—25 og 29).

Afstemningen sker derved, at hvert Medlem rejser sig, hvad enten han stemmer for eller imod. Stemmerne tælles af Sekretærene, medens Formanden, efter at Prøve og Modprøve har fundet Sted, meddeler Afstemningens Udfald. Hvis Sagen herefter hverken er vedtaget eller forkastet, lader Formanden Afstemning foretage ved Navneopraab. Formanden er ligeledes berettiget til at lade foretage Afstemning ved Navneopraab enten straks eller efter en foretaget Afstemning, naar dennes Udfald forekommer tvivlsom. Ligeledes kunne i øverste Afdeling 3 Medlemmer, i nederste Afdeling 6 og 9 i det forenede Ting om et bestemt Punkt forlange Afstemning ved

Hvornaar en Afdeling er beslutningsdygtig. Stemmepligt.

Afstemningernes Omfang, Ordning og indbyrdes Forhold.

Afstemning. Navneopraab.

Nr. 45.
10.
nóvbr.

þingi krafizt nafnakalls við atkvæðagreiðslu um tiltekið atriði. Skrifleg krafa um það skal afhent forseta áður en atkvæðagreiðsla byrjar. Nöfn þeirra þingmanna skulu lesin upp og bókuð.

45. gr.

Afl atkvæða. Afl atkvæða ræður um úrslit mála og málsatriða, nema öðruvísi sje ákveðið í stjórnarskránni eða þingsköpunum (sbr. 25. gr.).

46. gr.

Kosning óhlut- Um kosningar fer eptir því, sem fyrir er mælt í 2. og 16. gr., að því bundin og hlut- viðbættu, að þegar kjósa á um 2 menn eða fleiri í þingdeild eða sameinuðu bundin (de þingi, hvort heldur er til starfa innan þings eða utan, skal beita hlutfallskosningu með aðferð þeirri, er kennd er við de Hondt (listakosning), ef 3 þingmenn í efri deild, 6 í neðri og 9 í sameinuðu þingi æskja þess.

Aðferðin er þessi:

Þeir þingmenn, er komið hafa sjer saman um að kjósa allir sömu menn í sömu röð, afhenda forseta þegar til kosningar kemur lista yfir þá í þeirri röð. Þegar hann hefir tekið við listunum, merkir hann hvern þeirra bókstaf, A, B, C, o. s. frv., eptir því, sem sjálfur hann ákveður, eða ákveðið hefur verið með samkomulagi eitt skipti fyrir öll þann þingtíma. Síðan les forseti upphátt stafnafn hvers lista og nöfn þau, er á honum standa. Þá kjósa þingmenn þannig, að hver ritar á kjörmiða aðeins stafnafn (A, B o. s. frv.) þess lista, er hann vill kjósa eptir. Kjörmiðarnir eru afhentir forseta, og nefnir hann upphátt bókstaf hvers miða, en skrifararnir rita jafnóðum og telja saman, hve mörg atkvæði hafa fallið á hvern lista, hve mörg á A, hve mörg á B o. s. frv. Tölu þeirri, sem hver listi þannig fær, er svo skipt fyrst með 1, síðan með 2, síðan með 3 o. s. frv., eptir því, sem með þarf. Hlutatölur hvers lista eru ritaðar í röð hver niður undan annari og yfir dálkinum er ritaður bókstafur þess lista.

Kosningin fer eptir hlutatölunum þannig, að sá listi fær fyrsta mann, er hæsta á hlutatöluna, sá listi næsta mann, er á næst hæsta hluttölu o. s. frv. þar til fullskipað er. Ef jafnháar hlutatölur koma á tvo eða fleiri lista, skal varpa hlutkesti um, hvor listinn skuli koma að manni.

Af hverjum lista skulu menn hljóta kosning í þeirri röð, sem þeir standa á listanum.

Kjörmiði við óhlutbundnar kosningar er ógildur, ef á honum standa fleiri eða færri nöfn en samsvarar tölu nefndarmanna, eða nafn er ógreinilegt eða á eigi við.

47. gr.

Fundir í heyr- Fundir bæði þingdeilda og sameinaðs þings skulu haldnir í heyranda anda hljóði. hljóði. Þó getur forseti eða 3 þingmenn í efri deild, 6 í neðri deild og 9 í sameinuðu þingi krafizt þess, að öllum utanþingsmönnum sje vísað á braut, og sker þá þingið úr því, hvort svo skuli gjört og umræður fara fram í heyranda hljóði eða fyrir luktum dyrum (40. gr. stjórnarskr.).

48. gr.

áheyrendur. Forseti skipar fyrir um, hvernig mönnum skuli gefinn kostur á að vera við fundi þá, er haldnir eru í heyranda hljóði. Áheyrendur eru skyldir til að vera kyrrir og hljóðir. Brjóti nokkur móti því, getur forseti látið vísa honum á braut, og ef þörf er á, öllum áheyrendum.

Nr. 45. Lög 10. nóvember um þingsköp handa Alþingi.

Navneopraab. Skriftlig Begæring herom skal inden Afstemningens Begyndelse tilstilles Formanden. Navnene paa de Medlemmer, der forlange Navneopraab, oplæses og protokolleres.

Nr. 45.
10.
Novbr.

§ 45.

Hvor ikke andet er bestemt i Forfatningsloven eller Forretningsordenen (jfr. § 25), afgøres Sagerne og de enkelte Punkter efter Stemmefflerhed. Flertalsvalgmaade.

§ 46.

Angaaende Valg forholdes som i §§ 2 og 16 foreskrevet, idet tilføjes, Valg, Forholdstalsvalg (de at naar der i en af Afdelingerne eller det forenede Ting skal vælges mellem talsvalg (de to eller flere Medlemmer til Udførelse af Hverv i eller udenfor Tinget, skal Hondt). Ugyldig Stemmeseddel. der paa Forlangende af 3 Medlemmer i øverste Afdeling, 6 Medlemmer i nederste og 9 Medlemmer i det forenede Ting anvendes Forholdstalsvalg efter den efter de Hondt opkaldte Fremgangsmaade (Listevalg). Denne er som følger:

De Medlemmer, der ere blevne enige om alle at vælge de samme Medlemmer og i samme Rækkefølge, tilstille Formanden, naar Valget skal finde Sted, en Liste over dem i denne Rækkefølge. Formanden mærker de modtagne Lister hver for sig med et Bogstav, A, B, C o. s. v., efter som han selv bestemmer eller som man en Gang for alle er bleven enig om for den Samling. Derefter oplæser Formanden hver Listes Bogstavbetegnelse og de derpaa opførte Navne. Derefter stemmes saaledes, at hvert Medlem skriver paa en Stemmeseddel alene Bogstavnavnet (A, B o. s. v.) paa den Liste, han vil stemme efter. Stemmesedlerne afleveres til Formanden, der oplæser deres Bogstaver, medens Sekretærerne samtidig nedskrive og optælle, hvor mange Stemmer der er faldne paa hver Liste, paa A, paa B o. s. v. Hver Listes Stemmetal deles derefter, først med 1, saa med 2, saa med 3 o. s. v. saa længe som behøves. Hver Listes Delingstal opføres i en Rubrik, det ene under det andet, og over Rubriken sættes Listens Bogstav.

Valget retter sig efter Delingstallene saaledes, at den Liste, der har det højeste Delingstal, faar Medlem Nr. 1, den, der har det næsthøjeste, Medlem Nr. 2 o. s. v., indtil samtlige Medlemmer ere valgte. Har to eller flere Lister lige høje Delingstal, afgøres det ved Lodtrækning, hvilken af disse Lister der faar et Medlem.

Paa hver Liste falder Valget paa Medlemmerne i den Rækkefølge, hvori de ere opførte paa Listen.

Ved andre Valg end Forholdstalsvalg er den Stemmeseddel ugyldig, hvorpaa der er opført flere eller færre Navne end der svarer til Udvalgets Medlemstal, eller hvor et Navn er utydeligt eller urigtig betegnet.

§ 47.

Begge Afdelingers og det forenede Tings Møder ere offentlige. Dog Mødernes kan vedkommende Formand eller 3 Medlemmer i den øverste Afdeling, 6 i Offentlighed. den nederste Afdeling og 9 i det forenede Ting forlange, at alle uvedkommende fjernes, hvorpaa den paagældende Forsamling afgør, om dette skal ske og Sagen skal forhandles i offentligt eller hemmeligt Møde (Forfatningslovens § 40).

§ 48.

Adgangen til de offentlige Møder ordnes af vedkommende Formand. Tilhørerne. Tilhørerne ere pligtige at holde sig rolige og tavse. Hvis nogen forser sig herimod, kan Formanden lade ham, og i fornødent Fald samtlige Tilhørere, fjerne. Nr. 45. Lov 10. November om Forretningsorden for Altinget.

Nr. 45.
10.
nóvbr.

Alþingis-
tíðindi.

49. gr.
Umræður þingdeildanna og sameinaðs Alþingis ásamt þingskjöllum og atkvæðagreiðslum um þau skulu prentaðar í Alþingistíðindunum.

50. gr.

Forföll
þingmanna.

Nú hefir þingmaður forföll, svo að hann getur eigi mætt á fundi, og skal hann þá skýra forseta þeim, er í hlut á, frá því í tæka tíð. Burtfararleyfi af þingi getur forseti veitt um 2 daga, ef nauðsyn krefur. Ef um lengri tíma er að ræða, þarf til þess samþykki hlutaðeigandi þingdeildar.

51. gr.

Þingdeild tekur
eigi við erindi deildarmanna taki það að sjer til flutnings
án flutnings-
manns.

Hvorug þingdeildin má taka við neinu málefni, nema einhver þing-
eigi við erindi deildarmanna taki það að sjer til flutnings (38. gr. stjórnarskr.).

52. gr.

Máli vísað til
ráðherra.

Pyki þingdeild eigi ástæða til að gjöra ályktun um eitthvert málefni, getur hún vísað því til ráðherrans (12. gr. stjórnarskipunarlagi 3. okt. 1903).

53. gr.

Afbrigði frá
þingsköpum.

Eptir uppástungu forseta eða skriflegri uppástungu frá 3 þingmönnum í efri deild, 6 þingmönnum í neðri deild og 9 í sameinuðu þingi má bregða út af þingsköpum þessum, ef ráðherra eða umboðsmaður hans leyfir, og $\frac{3}{4}$ þeirra þingmanna, er um það greiða atkvæði, samþykkja. Þó mega afbrigðin þau ein vera, er eigi koma í bága við stjórnarskrána.

54. gr.

Með lögum þessum eru úr gildi numin lög um þingsköp handa Alþingi Íslendinga 7. apríl 1876 og lög um viðauka og breyting á þingsköpum Alþingis 22. maí 1890.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 10. nóvember 1905.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

§ 49.

Afdelingernes og det forenede Tings Forhandlinger med Bilag og Afstemningslister trykkes i Altingstidenden.

Altings-
tidenden.

Nr. 45.
10.
Novbr.

§ 50.

Er en Tingmand forhindret fra at komme tilstede i et Møde, er han pligtig i rette Tid at tilmelde vedkommende Formand sit Forfald. Orlov fra Tinget kan vedkommende Formand om fornødent meddele paa 2 Dage; for længere Tid udfordres dertil vedkommende Afdelings Samtykke.

Forfald.

§ 51.

Intet Andragende maa overgives nogen af Tingets Afdelinger uden En Afdeling gennem et af vedkommende Afdelings Medlemmer (Forfatningslovens § 38). modtager ikke et Andragende uden gennem et Medlem.

§ 52.

Finder Afdelingen ikke Anledning til om et Andragende at fatte En Sags Hen- Beslutning, kan den henvise det til Ministeren (Forfatningslov 3die Okt. 1903 visning til § 12). Ministeren.

§ 53.

Paa Forslag af Formanden eller efter et skriftlig indgivet Forslag Afvigelser fra af 3 Medlemmer i øverste Afdeling, 6 Medlemmer i nederste Afdeling og 9 i Forretnings- det forenede Ting, kan der, saafremt Forslaget tiltrædes af Ministeren eller ordenen. hans Stedfortræder og tre Fjerdedele af de Stemmende derom er enige, afviges fra foranstaaende Forretningsorden, dog at saadanne Afvigelser ikke maa komme i Strid med Forfatningsloven.

§ 54.

Lov om Forretningsordenen for det islandske Alting af 7de April 1876 samt Lov om Tillæg til og Forandring i Altingets Forretningsorden af 22de Maj 1890 ophæves.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 10. November 1905.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 10. November 1905.

H. Hafstein.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 46.
10.
nóvbr.

Lög

um

hefð.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Hefð má vinna á hverjum hlut, jafnt fasteign sem lausafje, er getur verið eign einstakra manna, án tillits til þess, hvort hann var áður einstaks manns eign eða opinber eign.

2. gr.

Skilyrði fyrir hefð er 20 ára óslitið eignarhald á fasteign, en 10 ára óslitið eignarhald á lausafje.

Nú hefur maður umráðum náð með glæp eða óráðvandlegu atferli, og má hann þá ekki hefð vinna. Sama er og ef hefðandi fær vitneskju um, áður en hefðin er fullnuð, að eignarhaldið sje þannig til komið.

Nú hefur hefðandi fengið hlutinn að veði, til geymslu, til láns eða á leigu, og geta þá slík umráð ekki heimilað hefð.

3. gr.

Til hefðartíma má telja óslitið eignarhald tveggja manna eða fleiri, ef eignarhaldið hefur löglega gengið frá manni til manns. Eignarhald hvers einstaks hefðanda verður að fullnægja skilyrðum þeim, er sett eru í 2. gr.

4. gr.

Nú missir hefðandi umráð yfir hlutum og slitnar þá hefðarhaldið, nema svo sje, að hann hafi umráðin óviljandi misst, og náð þeim aptur innan 6 mánaða eða nái þeim með lögsókn, er hafin sje innan þess frests og rekin með hæfilegum hraða.

Nú er rjettur hefðanda til eignarhaldsins vefengdur með löglega birtri kæru til sáttanefndar eða dómstefnu, áður en hefðartíminn er fullnaður, og málið því næst rekið með hæfilegum hraða, eða vefengingarkröfu er lýst í bú hefðanda, og skal þá álíta hefðarhaldið slitið þann dag, er sáttarkæra eða dómstefna er dagsett, ef dómur gengur sækjanda í vil, en dagsetningardag vefengingarkröfu, verði hún gild metin af skiptarjetti.

Nr. 46. Lög 10. nóvember um hefð.

Lov

om

H æ v d .

Nr. 46.
10.
Novbr.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Enhver Ting, rørlig eller urørlig, der kan være Genstand for privat Ejendomsret, kan hævdes, uden Hensyn til, om den før var i privat Eje eller offentlig Ejendomsret undergiven.

§ 2.

Faste Ejendomme hævdes ved 20 Aars, og Løsøre ved 10 Aars uafbrudt Ejendomsbesiddelse.

Hævdserhvervelse indtræder dog ikke, hvis Besiddelsen er opnaaet ved en Forbrydelse eller Uredelighed, ej heller, hvis Hævdsbesidderen forinden Hævdstidens Udløb bliver vidende om, at Besiddelsen er erhvervet paa den Maade.

Har Besidderen faaet Tingen til Pant, Forvaring, Laan eller Leje, kan saadan Besiddelse ikke hjemle Hævdserhvervelse.

§ 3.

Til at udfylde Hævdstiden kan flere Personers uafbrudte Besiddelse sammenlægges, naar der har fundet en retlig Succession Sted mellem de forskellige Besiddere, og hver Enkelts Besiddelse fyldestgør de i § 2 fastsatte Hævdsbetingelser.

§ 4.

Hævdsbesiddelsen afbrydes ved Besiddelsens Ophør, medmindre Besidderen har mistet Besiddelsen uden sin Vilje og generhverver Tingen, enten inden 6 Maaneder, eller under en inden nævnte Frist paabegyndt og behørig fortsat Retsfølgning.

Dersom Besidderens Ret til Tingen bestrides forinden Hævdstidens Udløb ved en lovlig forkyndt og behørig forfulgt Forligsklage eller Stævning, eller ved en Anmeldelse i Hævdsbesidderens Bo, skal Hævdsbesiddelsen anses for afbrudt fra Forligsklagens eller Stævningens Datum, hvis Sagsøgeren faar Medhold ved Dommen, eller fra Anmeldelsesdagen, hvis Anmeldelsen tages tilfølg af Skifteretten.

Nr. 46.

10.
nóvbr.

5. gr.

Nú hefur maður arðberandi hlut í eignarhaldi, er til hefðar mátti leiða samkv. 2. gr., og hluturinn verður af honum dæmdur, þá ber honum að eins að standa skil á þeim arði, er hann hefur haft af hlutnum, frá þeim degi, er honum var birt sátta-kæra eða dómstefna, eða sagt var til kröfu í búi hans.

6. gr.

Fullnuð hefð skapar eignarrjett yfir hlut þeim, er í eignarhaldi var, og þarf hefðandi ekki að styðjast við aðra eignarheimild.

Afnotarjettur, sem stofnaður er áður en hefðarhaldið byrjaði, fellur úr gildi um leið og hefðin er fullnuð, ef umráð hefðanda yfir eigninni hafa útilokað afnotin. Nú stofnar annar en hefðandi afnotarjett með samningi yfir eign þeirri, er hefðandi hefur í eignarhaldi, og fellur þá afnotarjettur sá úr gildi um leið og eignarhefð er fullnuð, þótt ekki sje liðinn hefðartími fullur frá stofnun hans, ef eignarhald hefð-anda hefur útilokað afnotin.

Afgjaldsskyldur, er á jörð hvíla, og sjálfsvörzluveðsrjettur falla ekki úr gildi við það, að eign sú, er rjettindi þessi hvíla á, verður hefðuð.

7. gr.

Notkun með samsvarandi skilyrðum og þeim, er gilda um eignarhefð, skapar afnotarjett.

8. gr.

Hefð á ósýnilegum ítökum, svo sem slægjum, beit, reka o. s. frv., getur að eins unnizt með 40 ára notkun og öðrum skilyrðum sömu sem eignarhefð.

9. gr.

Nú hefur maður haft jörð, er metin er til dýrleika, eða útmælda lóð í kaupstöðum eða kaupsýnum í eignarhaldi í hefðartíma fullan, án þess að hafa þinglesna eignarheimild, þá getur hann fengið eignardóm fyrir fasteigninni, ef hann uppfyllir eptirfarandi skilyrði,

- 1) að hann með stefnu, sem birt er á þann hátt, er fyrir er mælt í 10 gr., innkalli með 6 mánaða fyrirvara hvern þann, er tilkall kann að gjöra til eignarinnar,
- 2) að enginn mæti samkvæmt stefnunni, er sanni rjett sinn til eignarinnar eða önnur atvik, er útiloki eignarrjett eða hefð stefnanda.

Stefnandi er enn fremur skyldur til að mæta persónulega við fyrstu fyrirtekt málsins fyrir rjettinum og leggja fram sannanir fyrir því, að stefnan hafi verið birt á lögskipaðan hátt, svo og sannanir fyrir því að hann hafi haft eignina í hefðarhaldi hefðartíma fullan, og yfirhöfuð gefa allar þær skýrslur og skýringar um eignarhaldið, er dómariinn finnur ástæðu til að heimta. Enn fremur ber honum að sanna eða gjöra sennilegt, að hann hefði ekki getað á annan hátt án mikilla erfiðleika, tímaspillis og kostnaðar fengið löglega eignarheimild fyrir eigninni.

Eignardóminum má svo þinglýsa sem eignarheimild fyrir jörðinni.

Eignardómsmál samkvæmt þessari grein skulu rekin fyrir aukarjetti. er halda skal á skrifstofu lögsagnarumdæmis þess, er fasteignin liggur í.

Nr. 46. Lög 10. nóvember um hefð.

§ 5.

Nr. 46.
10.
Novbr.

Naar Nogen har en frugtbærende Ting i saadan Besiddelse, som opfylder de til Hævdserhvervelse fastsatte Betingelser, jfr. § 2, og Tingen siden frakendes ham, da svarer han ej til videre Frugter end de, som han har oppebaaret fra den Dag, da Forligsklage eller Stævning blev ham forkyndt, eller Anmeldelse fandt Sted i hans Bo.

§ 6.

Hævd stifter Ejendomsret over den hævdede Ting, uden af Hævdsbesidderen behøver anden Adkomst dertil at fremvise.

Brugsrettigheder og Servituter, der ere stiftede før Hævdsbesiddelsens Begyndelse, bortfalde ved Hævdserhvervelsen, naar Besidderen har raadet over Ejendommen paa en i Strid med disse begrænsede Rettigheder værende Maade. Brugsrettigheder og Servituter, der ere stiftede af en anden end Hævdsbesidderen, imedens denne har Ejendommen i Hævdsbesiddelse, falde bort samtidig med, at der vindes Hævd paa Ejendommen, selv om der fra deres Stiftelse ikke er forløbet den fulde Hævdstid, naar den af den hævdennde udøvede Raaden er uforenelig med Brugsrettens eller Servitutens fortsatte Bestaaen.

Grundbyrder og Underpanterrettigheder bortfalde ikke ved, at den behæftede Ejendom er Genstand for Hævdserhvervelse.

§ 7.

Ved Brug kan en Brugsret erhverves ved Hævd under tilsvarende Betingelser som de om Ejendomshævd gældende.

§ 8.

Hævd paa usynbare Servituter, saa som Ret til at slaa Hø paa anden Mands Jord, Græsningsret, Forstrandsret o. s. v., vindes først ved Brug i 40 Aar, og iøvrigt under de samme Betingelser som ved Ejendomshævd.

§ 9.

Den der i Hævdstid som Ejer, men uden tinglæst Adkomst, har besiddet en særskilt matrikuleret Jordejendom, eller et i Købstæder eller Handelssteder udvist Grundstykke, kan erhverve Ejendomsdom paa Ejendommen paa følgende Betingelser:

- 1) at han ved en paa den i § 10 foreskrevne Maade bekendtgjort Stævning med 6 Maaneders Varsel har indkaldt alle og enhver, som maatte formene at have bedre Adkomst til Ejendommen,
- 2) at Ingen derefter har mødt og bevisliggjort saadan Ret eller Adkomst til Ejendommen eller andre Omstændigheder, som udelukker den Andens Ejendomsret eller Hævdserhvervelse.

Dog har Citanten ved Sagens Anhængiggørelse at møde personlig i Retten og godtgøre, at Stævningen er lovlig forkyndt, samt bevisliggøre, at han har haft Ejendommen i Hævdsbesiddelse i den fulde Hævdstid, og overhovedet give alle de Oplysninger og Forklaringer angaaende Ejendomsforholdet, som af Dommeren maatte forlanges. Endvidere har han at godtgøre eller i det mindste sandsynliggøre, at han ikke eller ikke uden særdeles Vanskelighed, Tidsspilde eller Bekostning, paa anden Maade har kunnet erhverve lovformelig Adkomst til Ejendommen.

Ejendomsdommen kan derefter tinglæses som lovlig Adkomst til Ejendommen.

De ifølge denne Paragraf anlagte Sager behandles ved Extraret, der afholdes paa Retsbetjentens Kontor i den Jurisdiktion, hvor Ejendommen er beliggende.

Nr. 46. Lov 10. November om Hævd.

Nr. 46.

10.
nóvbr.

10. gr.

Stefna sú, er getur um í 9. gr., skal birt þrisvar sinnum í blaði því á Íslandi, er flytur stjórnarvalda-auglýsingar, og skal ennfreður samtímis fest upp á þingstaðnum í dómþinghá þeirri, er fasteignin liggur í.

11. gr.

Ákvæði Jónsbókar í 26. kap. landsleigubálks og ákvæði 16. gr. í erindisbræfi biskupanna 1. júlí 1746 um hefð eru úr lögum numin.

12. gr.

Til að fylla hefðartíma má telja með eignarhald það, sem hefðandi hefur haft áður en lög þessi ganga í gildi, þó svo að engin hefð eptir lögum þessum sje talin fullnuð fyrr en í árslok árið 1910.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 10. nóvember 1905.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

§ 10.

Nr. 46.

Den i § 9 omtalte Stævning skal 3 Gange indrykkes i det for offentlige Bekendtgørelser bestemte indenlandske Blad og samtidig opslaaes paa Tingstedet i den Tingkreds, hvor Ejendommen er beliggende.

19.
Novbr.

§ 11.

De i Jonsbogens Landslejevæls Kap. 26, samt Instr. for Superintendenterne 1ste Juli 1746 § 16 indeholdte Bestemmelser om Hævd ophæves.

§ 12.

Den før denne Lovs Ikrafttræden stedfundne Besiddelse kan medregnes til at udfylde Hævdstiden, dog skal Hævdserhvervelse i Medfør af denne Lov i intet Tilfælde indtræde før Udgangen af Aaret 1910.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 10. November 1905.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 10. November 1905.

H. Hafstein.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 47.
10.
nóvbr.

Lög um

innköllun seðla landssjóðs og útgáfu nýrra seðla.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Kostnað við gjörð og endurnýjun seðla þeirra, sem landsstjórninni er heimilt að gefa út fyrir landssjóð samkvæmt lögum 18. sept. 1885 og lögum 12. jan. 1900, skal eptirleiðis greiða af tekjum bankans. Stjórnarráðinu skal heimilt að innkalla þá seðla, sem út hafa verið gefnir samkvæmt nefndum lögum og konungsúrskurði 20. maí 1886, með ársfyrirvara, þannig, að þeir verði ógildir, þegar sá innköllunarfrestur er liðinn. Auglýsing um innköllunina skal birt í Stjórnartíðindunum og í blaði því á Íslandi, er flytur opinberar auglýsingar, svo og í Ríkistíðindunum í Kaupmannahöfn, og auk þess lesin upp á kirkjufundum í sveitum á þann hátt, sem fyrir er mælt í tilskipun 8. okt. 1824, 2. gr.

2. gr.

Jafnóðum og þeir landssjóðsseðlar, sem nú eru í gildi, koma inn til landsbankans, eptir að út er komin auglýsing um, að nýjar seðlategundir hafi verið út gefnar, skal landsbankinn skila þeim til landsstjórnarinnar, og fær í staðinn jafna upphæð í nýjum seðlum, og heldur bæði stjórnarráðið og landsbankinn skrár, er sýni seðlaskiptin. Þegar liðið er 1 ár frá því er innköllunarfrestur var á enda, skal líta svo á, sem þeir af hinum gömlu seðlum, sem ekki eru til innlausnar komnir, sjeu glataðir, og afhendir landsstjórnin þá landsbankanum í nýjum seðlum upphæð þá, sem vantar á, að 750,000 kr. hafi verið innleystar í gömlum seðlum. Upphæð þessa skal færa til ágóða í reikningum bankans.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 10. nóvember 1905.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.
(L. S.)

II. Hafstein.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Lov

om

Nr 47.

10.
Novbr.

Indkaldelse af Landskassens Sedler og Udstedelse af nye Sedler.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Udgifterne ved Forfærdigelse og Fornyelse af de Sedler, som Regeringen er bemyndiget til at udstede paa Landskassens Vegne i Henhold til Lov 18de Septbr. 1885 og Lov 12te Jan. 1900, skal herefter afholdes af Bankens Indtægter. Ministeriet bemyndiges til at indkalde med eet Aars Varsel de i Henhold til de nævnte Love og allerhøjeste Resolution af 20de Maj 1886 udstedte Sedler, saaledes at de efter Udløbet af denne Indkaldelsesfrist blive ugyldige. Bekendtgørelse om Indkaldelsen skal indrykkes i Regeringstidenden, i det til offentlige Bekendtgørelser i Island bestemte Blad og i Statstidenden i København, samt desuden oplæses paa Kirkestævne paa Landet paa den i Forordning 8de Oktbr. 1824, § 2 foreskrevne Maade.

§ 2.

Naar en Bekendtgørelse om Udstedelsen af nye Sedler er udkommen, skal Landsbanken efterhaanden som de nugældende af Landskassen udgivne Sedler indkomme til Banken aflevere dem til Regeringen og erholder da i Stedet derfor et lige Beløb i nye Sedler; saavel Regeringen som Landsbanken føre Fortegnelse over Ombytningen af Sedlerne. Naar der er hengaaet 1 Aar fra Indkaldelsesfristens Udløb skulle de af de gamle Sedler, der ikke ere indkomne til Indløsning, betragtes som bortkomne, hvorefter Regeringen afleverer til Landsbanken i nye Sedler det Beløb, som mangler i, at der har været indløst 750,000 Kr. i gamle Sedler, hvilket Beløb skal opføres som Gevinst i Bankens Regnskab.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 10. November 1905.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 10. November 1905.

H. Hafstein.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 48.
10.
nóvbr.

Lög

um

bændaskóla.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg.

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Tveir skulu vera skólar á landi hjer, er veiti bændaeftum nauðsynlega sjerpekking til undirbúnings stöðu þeirra, og skal annar skólinn vera á Norðurlandi á Hólum í Hjaltadal, en hinn á Suðurlandi á Hvanneyri í Borgarfirði. Á skólajörðunum skulu vera hæfilega stór bú, er má reka á kostnað landssjóðs, ef öðru verður ekki við komið.

2. gr.

Við hvorn skólann skulu vera tveir kennarar, og er annar þeirra skólastjóri; hefur hann á hendi aðalumsjón með nemendum skólans, húsum hans og áhöldum. Hann hefur að launum 1,500 kr. á ári og auk þess 300 kr., ef hann stjórnar skólabúinu og heldur reikninga þess. Hinn kennarinn hefur að launum 1,200 kr. á ári. Báðir hafa kennararnir leigulausan bústað á skólanum.

3. gr.

Skólarnir heita bændaskólar og eru vetrarskólar. Bóklega kennslan skal aðallega fara fram með fyrirlestrum í þeim fræðigreinum landbúnaðarins, sem reglugjörð nefnir til og segir nánar fyrir um. Reglugjörð kveður og á um það, hverri verklegri kennslu verði komið við á skólabúunum. Útvega skal til skólanna og nota við kennsluna sem fullkomnust kennsluáhöld.

Auk búnaðarfræðslunnar skal sjerstök alúð lögð við að kenna nemendum að tala og rita móðurmálið vel og skipulega; saga landsins skal sögð og þá einkum búnaðar- og verzlunarsaga, og nemendum kennt að færa sjer í nyt skýrslur um atvinnuvegi vora og þjóðarhag. Kenna skal og reikning, dráttlist, söng og leikfimi og glímur.

4. gr.

Nemendum er ætlað að vera 2 vetur á skólanum, en auk þess skulu bændur og bændaefti eiga kost á að dvelja á skólanum um viku til hálfsmánaðartíma, að því Nr. 48. Lög 10. nóvember um bændaskóla.

Lov

om

Bønderskoler.

Nr. 48.
10.
Novbr.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Her i Landet oprettes to Skoler, hvor vordende Bønder kunne erholde den fornødne forberedende Fagdannelse til deres Levevej, den ene paa Nordlandet paa Holar i Hjaltadal og den anden paa Sydlandet paa Hvanneyri i Borgarfjord. Paa de til Skolerne hørende Jorder skal der være en passende stor Bedrift, som — forsaavidt ikke anden Ordning træffes — kan opretholdes for Landskassens Regning.

§ 2.

Ved hver af Skolerne ansættes 2 Lærere, af hvilke den ene er Skoleforstander og har Overtilsynet med Skolens Elever, dens Bygninger og Inventarium; han lønnes med 1,500 Kr. aarlig, med et Tillæg af 300 Kr. hvis han overtager Bestyrelsen af Gaardens Drift og Regnskabsførelsen. Den anden Lærer lønnes med 1,200 Kr. aarlig. Begge Lærerne have fri Bopæl paa Skolen.

§ 3.

Disse Undervisningsanstalter benævnes Bønderskoler, og Undervisningen finder kun Sted om Vinteren. Den teoretiske Undervisning meddeles hovedsagelig i Forelæsninger over de Undervisningsfag i Landbrug, som fastsættes og nærmere bestemmes i et Reglement, hvori der tillige gives Regler om, hvorledes en praktisk Undervisning maatte kunne indrettes paa de til Skolerne hørende Landbrug. Til Brug ved Undervisningen skal der til Skolerne anskaffes saa fuldkomne Apparater som muligt.

Foruden Undervisningen i Landbrug skal der anvendes særlig Omhu paa Elevernes Undervisning i at tale og skrive Modersmaalet korrekt og tydeligt. Landets Historie skal foredrages, i Særdeleshed med Hensyn til Landbrug og Handel, og Eleverne skulle undervises i at benytte de statistiske Tabeller om Landets Næringsveje og økonomiske Tilstand. Derhos skal der gives Undervisning i Regning, Tegning, Sang og Gymnastik og Brydning.

§ 4.

Et Kursus paaregnes at vare 2 Vintre, men for saa vidt Husrum og Forholdene iøvrigt tillade det, skal der derhos gives Bønder og vordende Bønder Lejlighed

Nr. 48. er húsrúm og aðrar kringumstæður leyfa, við áður ákveðin og auglýst kennsluskeið, til
 10. að hlýða á fyrirlestra hjá kennurunum og taka þátt í umræðufundum um landbúnað.
 nóvbr.

5. gr.

Hvor skólinn um sig á að geta tekið á móti allt að 40 nemendum, og skal skólastjórnin sjá um það, að nemendur eigi þar kost á ódýrri þjónustu, og geti komið á sameiginlegu matarhaldi.

6. gr.

Landsstjórnin hefur á hendi yfirumsjón skólanna og gefur út reglugjörðir fyrir þá, er meðal annars kveða á um inntökuskilyrði, fyrirkomulag kennslunnar og vitnisburðarbrjef.

7. gr.

Kostnaðurinn við að gjöra skólana úr garði samkvæmt lögum þessum greiðist úr landssjóði. Svo greiðir hann og laun kennaranna og árleg útgjöld skólanna.

8. gr.

Lög þessi koma þá fyrst til framkvæmdar, er amtsráðin norðanlands og sunnan hafa hvort um sig afhent landsstjórninni sem móttakanda fyrir landsins hönd búnaðarskólana, sem eru á Hólum og Hvanneyri, til fullrar eignar og umráða, með öllum skyldum, eignum þeirra og rjettindum.

9. gr.

Tilskipun um stofnun búnaðarskóla á Íslandi 12. febrúar 1872 skal numin úr gildi.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 10. nóvember 1905.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

til at opholde sig paa Skolerne i et Tidsrum af 8 til 14 Dage under forud fastsatte Nr. 48. og bekendtgjorte Undervisningskursus, for der at høre paa Lærernes Forelæsninger og ^{10.} Novbr. deltage i Diskussionsmøder om Landbrugsforhold.

§ 5.

Hver af Skolerne skal kunne modtage indtil 40 Elever, hvorhos det paahviler Bestyrelsen at paase, at Eleverne i Skolen kunne erholde billig Opvartning og oprette fælles Husholdning.

§ 6.

Overtilsynet med Skolerne udøves af Regeringen, der udfærdiger Reglementer for dem, hvori der blandt andet træffes Bestemmelse om Betingelserne for Optagelse i Skolerne, om Undervisningens Ordning og om Eksamensbevis.

§ 7.

Omkostningerne ved Skolernes Oprettelse og Montering i Overensstemmelse med denne Lov udredes af Landskassen, hvoraf ogsaa Lærernes Lønninger og Skolernes aarlige Udgifter afholdes.

§ 8.

Denne Lov kommer først til Udførelse, naar vedkommende Amsraad have overleveret Regeringen som Modtager paa Landets Vegne de nuværende Landbrugsskoler paa Holar og Hvanneyri til fuld Ejendom og Raadighed, med alle Byrder, Ejendele og Rettigheder.

§ 9.

Forordning 12te Februar 1872 om Oprettelsen af Landbrugsskoler i Island ophæves.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 10. November 1905.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 10. November 1905.

H. Hafstein.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 49.

10.
nóvbr.

Lög

um

styrk úr landssjóði til samvinnusmjörbúa.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallið á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Árin 1906 og 1907 veitist íslenskum samvinnusmjörbúum 18,000 kr. styrkur úr landssjóði hvort árið.

2. gr.

Stjórnarráðið úthlutar styrknum til smjörbúanna í marzmánuði 1907 og 1908 og skal við úthlutunina farið eftir því, hve mikið smjör hvert bú hefur selt erlendis á liðnu ári, og eftir því verði, sem smjórið hefur selzt fyrir. Smjör, sem selzt lakar en á 70 aura hvert danskt pund, skal ekki talið með, þegar styrknum er jafnað niður. Styrknum skal úthlutað eftir pundatölu þess smjörs, er selst á 70 aura og hærri verð. Í fyrsta flokki skal talið smjör, er selst á 80 aura hvert danskt pund og í öðrum flokki smjör, er selst á 70—80 aura. Fyrir smjör í 1. flokki skal styrkurinn vera 50% hærri en fyrir smjör í 2. flokki.

3. gr.

Samvinnusmjörbú, er vilja hljóta styrk, skulu senda umsókn sína fyrir liðið ár til stjórnarráðsins, eigi síðar en fyrir lok febrúar 1907 og 1908; umsókn, er síðar kemur til stjórnarráðsins, verður eigi tekin til greina. Umsókninni skal fylgja farm-skrá frá skipstjóra þeim, er smjórið flutti, eða vottorð frá afgreiðslumanni skips þess, er smjórið var sent með, er sýni þyngd þess með umbúðum og tölu íláta. Svo skal og fylgja sölureikningur smjörsins, undirritaður af þeim, er með söluna fór, og sje þar tilgreint söluverð hvernar einstakrar smjörsendingar, eða hluta af henni, sje hún eigi seld í einu lagi.

Nr. 49. Lög 10. nóvember um styrk úr landssjóði til samvinnusmjörbúa.

Lov

Nr. 49.
 10.
 Novbr.

om

Tilskud af Landskassen til Andelsmejerier.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
 de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
 Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

For hvert af Aarene 1906 og 1907 ydes der af Landskassen til islandske Andelsmejerier et Tilskud af 18,000 Kr.

§ 2.

Ministeriet fordeler i Marts Maaned 1907 og 1908 Tilskudet til Andelsmejerierne, og skal Fordelingen rettes efter, hvormeget Smør hvert Mejeri har solgt udenlands i det forløbne Aar, og efter den Pris, som Smørret er solgt for. Det Smør, som sælges under en Pris af 70 Øre for hvert dansk Pund, kommer ikke i Betragtning ved Fordelingen af Tilskudet. Tilskudet skal uddeles efter det Antal Pund Smør, der er solgt for en Pris af 70 Øre eller derover. Det Smør, som er solgt for 80 Øre pr. dansk Pund, sættes i første Klasse, og det Smør, der er solgt for 70—80 Øre, i anden Klasse. Tilskudet for Smør i 1ste Klasse skal være 50 pCt. højere end for Smør i 2den Klasse.

§ 3.

De Andelsmejerier, som ønske at erholde Tilskud, skulle inden Udgangen af Februar 1907 og 1908 indgaa til Ministeriet med et Andragende derom for det forløbne Aar; Andragender, der indkommer senere til Ministeriet, kommer ikke i Betragtning. Andragendet skal være ledsaget af et af den Skibsfører, som udførte Smørret, udstedt Konnossement eller en Attest fra Ekspeditionen for det Skib, med hvilket Smørret blev sendt, udvisende dets Bruttovægt og Antallet af Beholdere. Desuden skal medfølge en af Forhandleren undertegnet Salgsregning, hvori Salgsprisen for hver enkelt Smørsending, eller for saa vidt den ikke sælges i eet Parti, hver enkelt Del af den angives.

Nr. 49. Lov 10. November om Tilskud af Landskassen til Andelsmejerier.

Nr. 49.

10.
nóvbr.

4. gr.

Stjórnarráðið sker úr um gildi skírteina þeirra, er að skilyrði eru sett samkvæmt 3. gr.

5. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. janúar 1906, og eru þá jafnframt úr gildi numin lög um verðlaun fyrir útlutt smjör 3. okt. 1903.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalínborg, 10. nóvember 1905.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

§ 4.

Ministeriet bedømmer Gyldigheden af de i § 3 betingede Bevisligheder.

Nr. 49.
10.
Novbr.

§ 5.

Denne Lov træder i Kraft den 1ste Jannar 1906, fra hvilken Tid Lov om Udførselspræmie for Smør af 3die Oktbr. 1903 ophæves.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 10. November 1905.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 10. November 1905.

H. Hafstein.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 50.

10.
nóvbr.

Lög

um

atvinnu við siglingar.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Með takmörkunum þeim, sem settar eru í lögum þessum, skal öllum vera heimilt að leita sjer atvinnu við siglingar á íslenzkum skipum.

2. gr.

Rjettur til að vera skipstjóri á íslenzku skipi í innanlandssiglingum skal bundinn því skilyrði, ef skipið er meira en 12 smálestir, en ekki yfir 30 smálestir, að hlutaðeigandi sanni með prófvottorði þriggja valinkunnra skipstjóra, sem bæjarfógeti tilnefnir, að hann

- a) kunni að marka stað skipsins á sjávaruppdraetti og hafi þekkingu á sjávaruppdrauttum og notkun þeirra yfir höfuð;
- b) kunni að nota áttavita;
- c) kunni að nota skipshraðamæli;
- d) þekki alþjóðlegar reglur til að forðast ásiglingar;
- e) hafi stundað siglinga-atvinnu minnst 24 mánuði á skipum ekki minni en 12 smálestir.

Stjórnarráðið semur reglur um prófið, sem aðeins fer fram í kaupstað, og fyrirmynd fyrir prófvottorðum.

Rjettur til að vera skipstjóri á íslenzku skipi í innanlands-siglingum skal bundinn því skilyrði, ef skipið er meira en 30 smálestir, að hlutaðeigandi hafi fengið skírteini sem skipstjóri í innanlands-siglingum.

3. gr.

Rjettur til að vera skipstjóri í utanlandssiglingum á íslenzku skipi, skal bundinn því skilyrði, að maður hafi fengið skírteini sem skipstjóri í utanlandssiglingum. Sje um gufuskip að ræða, er rjetturinn enn fremur bundinn því skilyrði, að hlutaðeigandi hafi fengið skírteini það, sem getur um í 14. gr.

4. gr.

Rjettur til að vera stýrimaður í innanlands-siglingum á íslenzku skipi, sem er meira en 70 smálestir, skal bundinn því skilyrði, að maður hafi fengið skírteini sem stýrimaður í innanlands-siglingum.

Nr. 50. Lög 10. nóvember um atvinnu við siglingar.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Lov

Nr. 50.

10.
Novbr.

om

Sønæringen.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Det skal med de af denne Lov flydende Indskrænkninger være enhver tilladt at ernære sig ved Søfart med islandsk Skib.

§ 2.

Ret til i den indenlandske Fart at føre islandsk Skib af over 12, men ikke over 30 Tons er betinget af, at vedkommende ved et af tre gode, af Byfogden udmeldte Skibsførere udstedt Eksamensbevis godtgør, at han

- a. kan bestemme Skibets Sted i Kortet og har Kendskab til Søkort samt disses Brug i det Hele taget;
- b. kan benytte Kompasset;
- c. kan benytte Loggen;
- d. kender de internationale Regler for at undgaa Paasejling;
- e. har i det mindste i 24 Maaneder faret til Søs med Skibe af ikke under 12 Tons.

Ministeriet fastsætter Reglerne for Prøven, der kun kan afholdes i en Købstad, samt affatter Skema for Eksamensbeviserne.

Ret til i den indenlandske Fart at føre islandsk Skib af over 30 Tons er betinget af, at vedkommende har erhvervet Bevis som Skibsfører i den indenlandske Fart.

§ 3.

Ret til imellem Island og andre Lande at føre islandsk Skib er betinget af, at vedkommende har erhvervet Bevis som Skibsfører i udenlandsk Fart. Er det paa-gældende Skib et Dampskib, er Retten endvidere betinget af, at vedkommende har erhvervet det i § 14 omhandlede Bevis.

§ 4.

Ret til i den indenlandske Fart at fare som Syrmand i islandsk Skib af over 70 Tons er betinget af, at vedkommende har erhvervet Bevis som Styrmand i den indenlandske Fart.

Nr. 50. Lov 10. November om Sønæringen.

Nr. 50.

10.
nóvbr.

5. gr.

Rjettur til að vera stýrimaður í utanlands-siglingum á íslenzku skipi, sem er minna en 100 smálestir, skal bundinn því skilyrði, að maður hafi fengið skírteini sem stýrimaður í innanlands-siglingum og hafi auk þess verið stýrimaður innanlands 12 mánuði.

6. gr.

Rjettur til að vera stýrimaður í utanlands-siglingum á íslenzku skipi, sem er meira en 100 smálestir, skal bundinn því skilyrði, að hlutaðeigandi hafi fengið skírteini sem stýrimaður í utanlands-siglingum.

Ef um gufuskip er að ræða, er rjetturinn enn fremur bundinn því skilyrði, að hlutaðeigandi hafi fengið viðauka-skírteini það, er getur um í 14. gr.

Viðauka-skírteini það, sem ræðir um í grein þessari og 4. gr., er þó óþarft, ef maður hefur staðizt hið almenna danska stýrimannspróf eða annað próf, er jafngildir því eptir dönskum lögum.

7. gr.

Ekkert íslenzkt skip má afgreiða frá nokkurri höfn hjer á landi til ferða milli Íslands og annara landa, nema því að eins, að á því sje til starfa að minnsta kosti einn stýrimaður auk skipstjóra, og sje um gufuskip að ræða, sem er meira en 300 smálestir, þá 2 stýrimenn.

Ekkert íslenzkt skip, sem meira er en 70 smálestir, má afgreiða eða láta fara í innanlandssiglingar, nema því að eins, að á því sje til starfa einn stýrimaður auk skipstjóra.

Þá má eigi heldur afgreiða nokkurt íslenzkt gufuskip, eða það fara á neinar siglingar frá neinum stað á Íslandi, nema því að eins, að skilyrðum þeim sje fullnægt sem sett eru í reglugjörð þeirri um gæzlu á gufuvjel skipsins, er því hefur verið fengin samkvæmt 15. gr., og sem til tekur um tölu og kunnáttu þeirra manna, er til gæzlu skulu settir við vjelina.

8. gr.

Til að öðlast skírteini sem skipstjóri í innanlands-siglingum útheimtist:

- a) að hlutaðeigandi hafi staðizt hið minna stýrimannspróf við stýrimannaskólann í Reykjavík;
- b) að hann hafi verið stýrimaður í 12 mánuði;
- c) að hann hafi rjett innboriunna manna eða sje heimilisfastur í Danaveldi;
- d) að hann sje fullveðja;
- e) að hann hafi ekki orðið sekur að lagadómi um nokkurt það verk, sem svívirðilegt er að almenningsáliti;
- f) að hann sanni, að sjón hans sje svo fullkomin sem nauðsynlegt er fyrir skipstjóra.

9. gr.

Til þess að öðlast skírteini sem skipstjóri í utanlands-siglingum útheimtist, auk skilyrða þeirra, sem talin eru í 8. gr. liðunum c—f:

- a) að hlutaðeigandi hafi staðizt hið meira stýrimannspróf við stýrimannaskólann í Reykjavík eða hið almenna danska stýrimannspróf eða annað það próf, sem hefur sama gildi eptir dönskum lögum;
- b) að hann hafi verið stýrimaður í 12 mánuði, og á þeim tíma farið tvisvar milli landa, eða hann hafi siglt sem skipstjóri tvisvar milli landa.

Nr. 50. Lög 10. nóvember um atvinnu við siglingar.

§ 5.

Nr. 50.
10.
Novbr.

Ret til at fare som Styrmand i islandsk Skib af under 100 Tons i den udenlandske Fart, er betinget af, at vedkommende har erhvervet Bevis som Styrmand i den indenlandske Fart og desuden faret i 12 Maaneder som Styrmand i samme Fart.

§ 6.

Ret til at fare som Styrmand i islandsk Skib af over 100 Tons i Farten mellem Island og andre Lande, er betinget af, at vedkommende har erhvervet Bevis som Styrmand i den udenlandske Fart.

Er det paagældende Skib et Dampskib, er Retten endvidere betinget af, at vedkommende har erhvervet det i § 14 omhandlede Tillægsbevis.

Saa vel i dette som i det i § 4 omhandlede Tilfælde er Tillægsbeviset dog overflødigt, saafremt den paagældende har bestaaet den almindelige danske Styrmandseksamen, eller en anden efter den danske Lovgivning dermed i Klasse staaende Eksamen.

§ 7.

Intet islandsk Skib maa udklareres fra nogen Havn her i Landet til Fart mellem Island og andre Lande uden at have til Tjeneste ombord, foruden Føreren, i det mindste 1 Styrmand, og paa Dampskibe af over 300 Tons, 2 Styr mænd.

Til indenlandsk Fart maa intet islandsk Skib af over 70 Tons udklareres eller afgaa uden at have til Tjeneste ombord, foruden Føreren, 1 Styrmand.

Endelig maa intet islandsk Dampskib udklareres eller afgaa fra islandske Farvande til hvilken som helst Fart, uden at de Betingelser med Hensyn til Maskinpersonalets Størrelse og Beskaffenhed, som indeholdes i det Skibet i Henhold til § 15 meddelte Regulativ for Maskinbetjeningen, ere opfyldte.

§ 8.

Til Erhvervelse af Bevis som Skibsfører i den indenlandske Fart udkræves:

- a. at vedkommende har bestaaet den mindre fuldstændige Styrmandseksamen ved Navigationsskolen i Reykjavik;
- b. at han har gjort Tjeneste som Styrmand i 12 Maaneder;
- c. at han har Indfødsret eller fast Ophold i den danske Stat;
- d. at han er fuldmyndig;
- e. at han ikke ved Dom er funden skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling;
- f. at han præsterer Bevis for, at hans Syn har den for Skibsførere nødvendige Fjelfrihed.

§ 9.

Til Erhvervelse af Bevis som Skibsfører i den udenlandske Fart udkræves foruden de i § 8 c—f ommeldte Betingelser:

- a. at vedkommende har bestaaet den mere fuldstændige Styrmandseksamen ved Navigationsskolen i Reykjavik, eller den almindelige danske Styrmandseksamen, eller en anden efter den danske Lovgivning dermed i Klasse staaende Eksamen;
- b. at han har faret som Styrmand i 12 Maaneder og i den Tid gjort to Farter mellem Island og andre Lande, eller at han to Gange har ført Skib mellem Island og andre Lande.

Nr. 50.
10.
nóvbr.

10. gr.

Til þess að öðlast skírteini sem stýrimaður í innanlands-siglingum útheimtist:

- a) að hlutaðeigandi hafi staðizt hið minna stýrimannspróf við stýrimannaskólann í Reykjavík;
- b) að hann hafi verið fullgildur háseti á þilskipi í 12 mánuði;
- c) að hann hafi eigi verið dæmdur í hegningarvinnu fyrir nokkurt það verk, sem sviðilegt er að almenningssáliti;
- d) að hann sanni, að sjón hans sje svo fullkomin sem nauðsynlegt er fyrir stýrimenn.

11. gr.

Til þess að öðlast skírteini sem stýrimaður í utanlandssiglingum útheimtist, auk skilyrða þeirra, sem talin eru í 10. gr. liðunum c og d:

- a) að hlutaðeigandi hafi staðizt hið meira stýrimannspróf við stýrimannaskólann í Reykjavík, eða hið almenna danska stýrimannspróf, eða annað próf, er hefur sama gildi eptir dönskum lögum;
- b) að hann hafi verið í förum sem fullgildur háseti í utanlands-siglingum í 12 mánuði, eða farið tvær ferðir landa á milli sem stýrimaður.

12. gr.

Þeir, sem fullnægja skilyrðum þeim, sem sett eru hjer að framan, eiga heimtingu á að fá skírteini þau, sem talin eru í 8.—10. gr. Skírteini þessi skal rita eptir fyrirmynd, er ráðherra Íslands lætur til búa, og skulu þau gefin út af lögreglustjóra á þeim stað, þar sem hlutaðeigandi er búsettur, eða sje hann hvergi búsettur í landinu, þá á þeim stað, þar sem hann eða umboðsmaður hans er staddur, þegar beiðnin kemur fram.

Fyrir skipstjóra-skírteini skal greiða 4 kr., er renna í landssjóð. Fyrir stýrimanns-skírteini skal greiða 2 kr.

Nú vill einhver ekki hlíta úrskurði lögreglustjóra, að því er snertir útgáfu skírteinis, og skal hann þá senda kæru sína stjórnarráði Íslands, sem þá gerir út um málið; en við það skerðist eigi rjettur hans til þess að leita dómsákvæðis í þessu máli.

13. gr.

Þegar sjerstaklega stendur á, getur stjórnarráðið veitt undanþágu frá prófkröfum þeim og skilyrðum að því er sjómennsku snertir, sem nefnd eru í 7.—11. gr.

Sömuleiðis getur stjórnarráðið um næstu 10 ár veitt þeim manni, er fengið hefur skírteini sem skipstjóri í innanlandssiglingum, rjett til að vera skipstjóri í utanlandssiglingum á íslenzku seglskipi, sem er minna en 100 smálestir, hafi hann verið skipstjóri í innanlandssiglingum í 18 mánuði.

14. gr.

Sá, er öðlast hefur skírteini sem skipstjóri eða stýrimaður í utanlands-siglingum, og sem því næst færir sönnur á það annaðhvort með vottorði um, að hann hafi staðizt próf í gufuvjelafræði í Danmörku, eða á annan hátt, að hann hafi þá þekkingu á gufuvjelum, sem nauðsynleg er til þess að vera skipstjóri eða stýrimaður á gufuskipi, á kost á að fá viðauka-skírteini þessu til sönnunar hjá stjórnarráði Íslands.

Nr. 50. Lög 10. nóvember um atvinnu við siglingr.

§ 10.

Nr. 50.
10.
Novbr.

Til Erhvervelse af Bevis som Styrmand i den indenlandske Fart udkræves:

- a. at vedkommende har bestaaet den mindre fuldstændige Styrmandseksamen ved Navigationskolen i Reykjavik;
- b. at han i 12 Maaneder har faret med en Dæksbaad som Matros;
- c. at han ikke ved Dom er funden skyldig til Straf af offentligt Arbejde for en i den offentlige Mening vanærende Handling;
- d. at han præsterer Bevis for, at hans Syn har den for Styr mænd nødvendige Fejlfrihed.

§ 11.

Til Erhvervelse af Bevis som Styrmand i den udenlandske Fart udkræves foruden de i § 10 c og d ommeldte Betingelser:

- a. at vedkommende har bestaaet den mere fuldstændige Styrmandseksamen ved Navigationsskolen i Reykjavik, eller den almindelige danske Styrmandseksamen, eller en anden efter den danske Lovgivning dermed i Klasse staaende Eksamen;
- b. at han i 12 Maaneder har faret til Søs i udenlandsk Fart som Matros, eller gjort to Farter som Styrmand mellem Island og andre Lande.

§ 12.

De i §§ 8—10 omhandlede Beviser, der, naar de ovennævnte Betingelser ere tilstede, ikke kunne nægtes vedkommende, udstedes efter en af Islands Minister nærmere foreskreven Formular af Politimesteren paa det Sted, hvor vedkommende har sin Bopæl, eller, naar han intetsteds i Landet har Bopæl, da paa det Sted, hvor han eller hans Fuldmægtig opholder sig paa den Tid, da Begæringen fremsættes.

Bevis som Skibsfører betales med 4 Kr., der tilfalde Landskassen. Beviset som Styrmand betales med 2 Kr.

Den, der vil anke over en af Politimesteren med Hensyn til Bevisernes Udstedelse tagen Beslutning, har at rette sin Besværing til Islands Ministerium, der da afgør Sagen, dog uden at vedkommendes Adgang til at faa Spørgsmaalet afgjort af Domstolene derved indskrænkes.

§ 13.

Fra de i §§ 7—11 ommeldte Eksamensfordringer og Betingelser med Hensyn til Befarenhed kan Ministeriet under særlige Omstændigheder dispensere.

Ligeledes kan Ministeriet i de næstkommende 10 Aar meddele den, der har erhvervet Bevis som Skibsfører i den indenlandske Fart, Ret til at føre islandsk Sejlskib af under 100 Tons i den udenlandske Fart, forsaavidt han har ført Skib i den indenlandske Fart i 18 Maaneder.

§ 14.

Islands Ministerium kan meddele den, der har erhvervet Bevis som Skibsfører i den udenlandske Fart eller som Styrmand i samme Fart, og som enten ved Attest for i Danmark at have bestaaet en Eksamen i Maskinlære eller paa anden Maade godtgør at være i Besiddelse af den til at være Fører af eller Styrmand paa Dampskib fornødne Maskinkyndighed, et Tillægsbevis herfor.

Nr. 50. Lov 10. November om Sønæringen.

Nr. 50.

10.
nóvbr.

15. gr.

Á hverju íslenzku gufuskipi, skal vera reglugjörð um gæzlu á gufuvjelinni, er ráðherra Íslands gefur út; skal í henni gera ákvæði um það eptir skýrslum þeim, sem fram eru komnar um hestafl vjelarinnar, hverjum skilyrðum vjelaliðið skuli fullnægja að því, er snertir tölu og kunnáttu gæzlumanna.

Nú verður sú breyting gjörð síðar á vjel skipsins eða kötlum þess, að hestaaflið eykst að mun, og skal útgerðarmaður þess þá skyldur til að útvega nýja reglugjörð.

16. gr.

Nú verður maður að lagadómi sekur um eitthvert það verk, sem svívirðilegt er að almenningssáliti, og hefur hann þá fyrirgjört skírteini sínu sem skipstjóri.

Nú verður maður dæmdur í hegningarvinnu fyrir eitthvert það verk, sem svívirðilegt er að almenningssáliti, og hefur hann þá fyrirgjört skírteini sínu sem stýrimaður

17. gr.

Brot gegn lögum þessum varða sektum, allt að 200 krónum; sje brotið ítrekað, geta sektirnar stigið allt að 400 krónum. Sektirnar renna í landssjóð.

Brot þessi sæta opinberri rannsókn og skal fara með málin sem almenn lögreglumál.

18. gr.

Skilyrði fyrir því að mega vera skipstjóri eða stýrimaður á skipi í innanlands-siglingum, ná þó eigi til þeirra, er stundað hafa atvinnu þessa áður en lög þessi öðlast gildi.

19. gr.

Lög nr. 29, 26. okt. 1893 um atvinnu við siglingar eru úr gildi numin.

20. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. janúar 1906.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 10. nóvember 1905.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

§ 15.

Nr. 50.
10.
Novbr.

Ethvert islandsk Dampskib skal være forsynet med et af Islands Minister udstedt Regulativ for Maskinbetjeningen, hvorved under Hensyn til forelagte Oplysninger om Maskinens Hestekraft er fastsat, hvilke Fordringer Skibets Maskinpersonale med Hensyn til Antal og Uddannelse skal fyldestgøre.

Underkastes Skibets Maskiner eller Kedler senere saadanne Forandringer, hvorved Hestekraften væsentlig forøges, er Rederen pligtig til at erhverve et nyt Regulativ.

§ 16.

Bevis som Skibsfører forbrydes, naar vedkommende ved Dom findes skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling.

Bevis som Styrmand forbrydes, naar vedkommende ved Dom findes skyldig til Straf af offentlig Arbejde for en i den offentlige Mening vanærende Handling.

§ 17.

Overtrædelser af denne Lov straffes med Bøder af indtil 200 Kr., der i Gentagelsestilfælde kunne stige til 400 Kr. Bøderne tilfalde Landskassen.

Overtrædelserne paatales af det offentlige, og Sagerne behandles efter de for offentlige Politisager gældende Regler.

§ 18.

Betingelserne for at være Skibsfører eller Styrmand paa et Skib i den indenlandske Fart blive dog uden Anvendelse paa dem, der før denne Lovs Ikrafttræden have drevet en saadan Næringsvej.

§ 19.

Lov Nr. 29 af 26de Oktbr. 1893 om Sønæringen ophæves.

§ 20.

Denne Lov træder i Kraft den 1ste Januar 1906.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 10. November 1905.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 10. November 1905.

H. Hafstein.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 51.

10.
nóvbr.

Lög

um

heimild fyrir Íslands banka til að gefa út bankavaxtabrjef,
sem hljóða upp á handhafa.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallið á lög þessi og Vjer staðfest þau með
samþykki Voru:

1. gr.

Með þeim skilyrðum, sem sett eru í eptirfarandi greinum laga þessara, skal
Íslands banka heimilt að gefa út bankavaxtabrjef, sem hljóða upp á handhafa, en þó
má nafnskrá í bókum bankans.

2. gr.

Samanlögð upphæð allra bankavaxtabrjefa þeirra, er bankinn gefur út má
ekki nema meira en tvöfaldri upphæð alls hlutafjár bankans og varasjóðs hans
samanlagðri.

Upphæð hvers bankavaxtabrjefs má ekki vera minni en 100 kr. og skulu þau
innleysast eptir hlutkesti á eigi lengri tíma en 45 árum; skal það fram tekið í brjef-
unum sjálfum, hver ákvæði gilda um innlausn þeirra.

3. gr.

Bankavaxtabrjef þau, er gefin verða út samkvæmt lögum þessum, skulu vera í
2 flokkum (serium). Annan flokkinn skal kalla 1. flokk, og skal hann bera $4\frac{1}{2}\%$
vexti; hinn flokkinn skal kalla 2. flokk, og skal hann bera 4% vexti.

4. gr.

Til tryggingar bankavaxtabrjefum þeim, sem í veltu eru, skal bankinn hafa í
vörzlum sínum að minnsta kosti jafnmikla upphæð í veðskuldabrjefum eða í vaxta-
brjefum kaupstaða eða sýslufjelaga, er út hafa verið gefin með samþykki stjórnarráðs
Íslands. Á brjef þessi skal rita yfirlýsingu um, að þau sjeu sett til tryggingar þeim
bankavaxtabrjefum, er bankinn hefur sett í veltu. Veðskuldabrjefin skulu útgefin fyrir
lánunum gegn 1. veðrjetti í fasteign, og má ekki lána meira út á veðið en sem svarar
helmingi af virðingarverði þess. Skuldabrjef kaupstaða og sýslufjelaga, er notuð verða
í þessu skyni, skulu endurborgast að fullu á eigi lengri tíma en 40 árum frá því þau
voru gefin út, en að því er fasteignarveðskuldabrjefin snertir, má afborgunargjaldið
Nr. 51. Lög 10. nóvember um heimild fyrir Íslands banka til að gefa út bankavaxtabrjef, sem hljóða
upp á handhafa.

Lov

Nr. 51.
 10.
 Novbr.

om

Bemyndigelse for Islands Bank til Udstedelse af Bankobligationer,
 lydende paa Ihænde-haveren.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
 de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
 Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Paa de i nærværende Lovs følgende Paragraffer fastsatte Betingelser skal Islands Bank være bemyndiget til at udstede Bankobligationer, der lyde paa Ihænde-haveren men kunne noteres paa Navn i Bankens Bøger.

§ 2.

Det samlede paalydende Beløb af alle de af Banken udstedte Bankobligationer maa ikke overskride det dobbelte af Bankens hele Aktiekapital og dens Reservefonds sammenlagte Beløb.

Ingen Bankobligation maa lyde paa et mindre Beløb end 100 Kr., og de skulle indløses efter Lodtrækning i Løbet af et ikke længere Tidsrum end 45 Aar. I selve Obligationerne skal der anføres, hvilke Regler der gælde for deres Indløsning.

§ 3.

De i Henhold til denne Lov udstedte Bankobligationer skulle udstedes i 2 Serier. Den ene Serie benævnes 1ste Serie og i den skal der svares $4\frac{1}{2}$ pCt. Rente, den anden Serie benævnes 2den Serie, og i den skal der svares 4 pCt. Rente.

§ 4.

Til Sikkerhed for de i Omløb værende Bankobligationer skal Banken have i Hænde et i det mindste lige saa stort Beløb i Panteobligationer eller i rentebærende Obligationer, udstedte med Islands Ministeriums Samtykke af Købstad- eller Syssel-Kommuner. De nævnte Obligationer skal der gives en Paategning om, at de tjene til Sikkerhed for de af Banken udstedte Bankobligationer. Panteobligationerne skal være udstedte for Laan med 1ste Prioritet i fast Ejendom og maa den udlaante Sum ikke overstige Halvdelen af Pantets Vurderingssum. De af Købstad- eller Syssel-Kommunerne udstedte Obligationer, der benyttes i nævnte Øjemed, skulle tilbagebetales fuldt ud i Løbet af et ikke længere Tidsrum end 40 Aar fra deres Udstedelse, og ved

Nr. 51. Lov 10. November om Bemyndigelse for Islands Bank til Udstedelse af Bankobligationer, lydende paa Ihænde-haveren.

Nr. 51. eigi vera minna en svo, að láninu sje lokið á 40 árum, sje veðið jarðeign, á 35 árum, sje veðið steinhús eða steinsteypuhús, á 25 árum, sje veðið timburhús. Af öllum skuldabréfum þeim, sem sett eru til tryggingar bankavaxtabréfunum, skal greiða að minnsta kosti $4\frac{1}{2}\%$.

Auk tryggingar þeirrar, sem nefnd er hér á undan, skal bankinn setja sjerstakt tryggingarfje fyrir bankavaxtabréfum sínum, er nemi $\frac{1}{6}$ af samanlagðri upphæð allra þeirra brefa, sem í veltu eru á hverjum tíma. Tryggingarfje þetta skal vera í dönskum $3\frac{1}{2}\%$ ríkisskuldabréfum eða í bankavaxtabréfum veðdeildar Landsbankans og miðast upphæðin við gangverð brjefanna. Stjórnarráðið geymir verðbrjefin.

Hlutfje bankans er einnig til tryggingar bankavaxtabréfunum.

5. gr.

Nú glatast bankavaxtabréf, sem nafnskráð er í bókum bankans, og getur þá bankastjórnin innkallað handhafa brjefsins með 12 mánaða fyrirvara, með auglýsingu, er birt sje þrisvar sinnum samfleytt í blaði því á Íslandi, er flytur almennar auglýsingar, og í Ríkistiðindunum í Kaupmannahöfn. Ef enginn gefur sig fram með brjefið í tæka tíð, getur bankastjórnin útgefið handa hinum skráða eiganda þess nýtt bankavaxtabréf með sömu upphæð, sem það, er glataðist, án þess nokkur annar, er bankavaxtabréfið kann að hafa verið afsalað, geti þar fyrir búið kröfu á hendur bankanum.

Um ógilding annara bankavaxtabréfa fer eptir almennum lögum.

6. gr.

Sjerstakan reikning skal halda fyrir bankavaxtabréf þessi. Endurskoðendur þeir, er skipaðir eru samkvæmt bankalögnum, hafa eptirlit með, að ákvæðum, sem um bankavaxtabréf þessi gilda, sje fylgt. Heimilt er bankaráðinu að fela einum af fulltrúunum að hafa samskonar eptirlit á hendi. Nánari ákvæði um útgáfu bankavaxtabréfanna, bókfærslu og reikningshald skulu sett í sjerstakri reglugjörð, er skal staðfest af stjórnarráði Íslands.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 10. nóvember 1905.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Obligationerne mod Pant i fast Ejendom maa Afdraget ikke være mindre end at Nr. 51.
Laanet, naar Pantet er en Jordejendom, er tilbagebetalt i Løbet af 40 Aar, naar Pantet ^{10.}
er et Hus af Sten eller Beton, i Løbet af 35 Aar, og naar Pantet er et Hus af Tømmer, ^{Novbr.}
i Løbet af 25 Aar. Af alle Obligationer, der tjene til Sikkerhed for Bankobligationerne
skal der betales i det mindste $4\frac{1}{2}$ pCt.

Foruden ovenanførte Garanti skal Banken til Sikkerhed for sine Bankobligationer stille en særskilt Garantifond til et Beløb af $\frac{1}{6}$ Del af de til enhver Tid cirkulerende Bankobligationers samlede Beløb. Denne Garantifond skal anbringes i danske $3\frac{1}{2}$ pCt. Statsobligationer eller Landsbankens Hypotekafdelings Bankobligationer, og dens Størrelse beregnes efter Obligationernes Kurs. Værdipapirerne skal forblive i Ministeriets Værg.

Bankens Aktiekapital tjener endvidere til Sikkerhed for Bankobligationerne.

§ 5.

Bankbestyrelsen kan, naar en Bankobligation, der i Bankens Bøger er noteret paa Navn, bortkommer, ved Bekendtgørelse, som indrykkes 3 Gange efter hinanden i det til offentlige Bekendtgørelser i Island bestemte Blad og i Statstidenden i København, med 12 Maaneders Varsel indkalde Ihændeberen af Obligationen. Hvis ingen melder sig med Obligationen i rette Tid, kan Bankbestyrelsen meddele den, paa hvis Navn den er noteret, ny Bankobligation til samme Beløb som den bortkomne, uden at Tredjemand, til hvem Obligationen maatte være overdraget, derfor kan have Til-tale mod Banken.

Med Hensyn til Mortifikation af andre Bankobligationer forholdes efter den almindelige Lovgivning.

§ 6.

Der skal holdes et særskilt Regnskab for de heromhandlede Bankobligationer. De i Henhold til Bankloven beskikkede Revisorer skal føre Tilsyn med, at de om Bankobligationer gældende Bestemmelser overholdes. Bankens Repræsentantskab er bemyndiget til at overdrage en af Repræsentanterne at føre et lignende Tilsyn. Nærmere Bestemmelser angaaende Bankobligationernes Udstedelse, Bogførsel og Regnskabsførelse skal fastsættes i et særskilt Reglement, der stadfæstes af Islands Ministerium.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 10. November 1905.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 10. November 1904.

H. Hafstein.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 52.

10.
nóvbr.

Lög

um

stofnun Fiskiveiðasjóðs Íslands.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallitz á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Stofnfje Fiskiveiðasjóðs Íslands er 100,000 kr., er landssjóður leggur fram í skuldabréfum fyrir lánum til þilskipakaupa og í peningum.

Við stofnfjeð bætist fyrst um sinn $\frac{1}{3}$ sektafjár, er í landssjóð rennur fyrir ólöglegar veiðar í landhelgi, að meðtöldu $\frac{1}{3}$ netto-andvirðis þess, er landssjóði greiðist fyrir upptækan afla og veiðarfæri botnvörpunga eptir að lög þessi öðlast gildi.

2. gr.

Til sjóðsins leggur landssjóður 6,000 kr. tillag á ári hverju, er telst með árstekjum hans.

3. gr.

Tilgangur Fiskiveiðasjóðsins er að efla fiskiveiðar- og sjávarútveg landsmanna. Stofnfjeð má aldrei skerða. Skal því og árstekjum sjóðsins varið til lánveitinga til skipakaupa og veiðarfæra og hvers konar atvinnubóta við fiskiveiðar. Tekjunum má og verja til að styrkja efnilega unga menn til að kynna sjer veiðiaðferðir, fiskverkun og annað, er lýtur að sjávarútvegi, meðal erlendra þjóða. Svo og til þess að styrkja tímarit um fiskiveiðar og annað, er að sjávarútvegi lýtur. Enn fremur má verja nokkru af tekjunum til verðlauna fyrir framúrskarandi atorku og eptirbreytnisverðar nýjungar í fiskiveiðum og meðferð fiskjar.

Nr. 52. Lög 10. nóvember um stofnun Fiskiveiðasjóðs Íslands.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Lov

om

Oprettelse af Islands Fiskerifond.

Nr. 52.

10.
Novbr.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Islands Fiskerifonds Grundkapital er 100,000 Kr., der tilskydes af Landskassen i Obligationer udstedte for Laan til Indkøb af Dæksfartøjer samt i Penge.

Til Grundkapitalen henlægges indtil videre $\frac{1}{3}$ af de Bøder, der tilfalde Landskassen for ulovligt Fiskeri paa Søterritoriet tilligemed $\frac{1}{3}$ af Nettoprovenuet af den fra Trawlfartøjer konfiskerede Fangst og Fangstredskaber, der efter denne Lovs Ikrafttræden tilfalder Landskassen.

§ 2.

Landskassen yder Fonden et aarligt Tilskud af 6,000 Kr., der henregnes til dens Aarsindtægter.

§ 3.

Fondens Øjemed er at befordre Landets Fiskeribedrift.

Grundkapitalen kan aldrig angribes. Denne tilligemed Fondens aarlige Indtægter anvendes til Laan til Indkøb af Skibe og Fangstredskaber og til andre til Fiskeriernes Udvikling tjenende Foranstaltninger. Indtægterne kan ogsaa anvendes til Undertøttelse for lovende unge Mænd til udenlands at gøre sig bekendt med Fiskerimetoder, Tilvirkning af Fisk og andet Fiskeribedriften vedrørende, samt til Understøttelse af Tidsskrifter for Fiskeri og Fiskeriinteresser. Endvidere kan en Del af Indtægterne anvendes til Præmier for udvist fremragende Dygtighed og for saadanne Nyheder vedrørende Fiskeri og Fisketilvirkning, der kan tjene andre som Eksempel.

Nr. 52. Lov 10. November om Oprettelse af Islands Fiskerifond.

Nr. 52.
10.
nóvbr.

4. gr.

Landsstjórnin hefur á hendi stjórn sjóðsins og semur skipulagsskrá fyrir hann og reglugjörð um lánveitingar og úthlutun verðlauna.

Skipulagsskráin skal staðfest af konungi.

Verði stofnað almennt fiskiveiða- eða útgerðarfelag fyrir land allt, í nokkurri líking við Búnaðarfelag Íslands, skal leita álits slíks fjelags um lánveitingar, styrkveitingar og verðlaunaveitingar þær, er um ræðir í 3. gr.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 10. nóvember 1905.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

II. Hafstein.

Fondens Bestyrelse varetages af Regeringen, der udarbejder en Fundats for Fonden samt et Reglement om Bevilling af Laan og Uddeling af Præmier.

Fundatsen forsynes med kongelig Stadfæstelse.

For saa vidt der stiftes et almindeligt Fiskeri- eller Rederiselskab for hele Landet i Lighed med Islands Landbrugsselskab, skal der fra Selskabet indhentes Betænkning om de i § 3 omhandlede Bevillinger af Laan, Understøttelser og Præmier.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 10. November 1905.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 10. November 1905.

H. Hafstein.

Olafur Halldórsson.

Nr. 53.
10.
nóvbr.

Lög

um

viðauka við lög 14. des. 1877, um ýmisleg atriði, er snerta fiskiveiðar á opnum skipum.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Í samþykktum, er gerðar eru samkvæmt lögum 14. des. 1877, um ýmisleg atriði, er snerta fiskiveiðar á opnum skipum, er heimilt að ákveða, að greiða skuli allt að einnar krónu gjald af hverjum hlut frá sjó, yfir vertíð hverja, til að bæta lendingar á svæði því, er samþykktin nær yfir.

2. gr.

Gjald það, er ræðir um í 1. gr., greiðist af óskiptum afla, og skal formaðurinn annast um greiðslu þess. — Að öðru leyti skulu í samþykktinni settar reglur um innheimtu gjaldsins, og má taka það lögtaki á þann hátt, sem segir í lögum 16. des 1885

3. gr.

Fje það, sem heimt er inn samkvæmt samþykktum þeim, er getur um í lögum þessum, skal vera í ábyrgð sýslunefndar, er sjer um ávöxtun þess á sem tryggastan og haganlegastan hátt, og veitir sýslunefndin fje úr sjóðnum, er þörf þykir, til að bæta lendingar á samþykktarsvæðinu.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 10. nóvember 1905.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.
(L. S.)

H. Hafstein.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Lov

om

Tillæg til Lov af 14de Decbr. 1877 om forskellige Punkter
vedrørende Fiskeri paa aabne Baade.

Nr. 53.

10.
Novbr.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

I Vedtægter, der udfærdiges overensstemmende med Lov af 14de Decbr. 1877 om forskellige Punkter vedrørende Fiskeri paa aabne Baade, kan det bestemmes, at der skal erlægges en Afgift af indtil een Krone af hver Fangstlod i hver enkelt Fiskesæson, hvilken Afgift skal anvendes til Forbedringer af Landingssteder indenfor det Omraade, for hvilket Vedtægten gælder.

§ 2.

Den i § 1 omhandlede Afgift erlægges ved Baadførerens Foranstaltning af Fangsten inden dens Deling. De nærmere Regler om Opkrævning af Afgiften, der kan inddrives ved Udpantning paa den i Lov af 16de Decbr. 1885 foreskrevne Maade, fastsættes i Vedtægten.

§ 3.

Sysselforstanderskabet er ansvarligt for og besørger Forrentning paa den mest betryggende og hensigtsmæssige Maade af de Penge, der opkræves i Henhold til de i denne Lov omhandlede Vedtægter. Sysselforstanderskabet bevilger ogsaa Midler af Beholdningen, hvor saadanne tiltrænges til Forbedring af Landingssteder indenfor Vedtægtens Landomraade.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 10de November 1905.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 10. November 1905.

H. Hafstein.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 54.
10.
nóvbr.

Lög

um

breyting á lögum 13. apríl 1894 um vegi og á lögum um breyting
á þessum lögum 23. október 1903.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallið á lög þessi og Vjer staðfest þau með
samþykki Voru:

1. gr.

Verzlunarstaðir, sem eru hreppsfélög út af fyrir sig, skulu lausir við að greiða
gjald til sýsluvega samkvæmt 11. gr. laga 13. apríl 1894 um vegi, að því tilskildu, að
árlega sje varið til vegagjörða í verzlunarstaðnum jafnmiklu fje úr sveitarsjóði, — auk
hreppsvegagjaldsins, — sem nemur sýsluvegagjaldinu samkvæmt nefndri lagagrein og
lögum 23. október 1903 um breyting á nefndum lögum.

2. gr.

Hreppsvegagjald í verzlunarstöðum með sjerstakri sveitarstjórn er 2 kr. 50 aura
fyrir hvern verkfæran karlmann í verzlunarstaðnum 20—60 ára.

3. gr.

Hreppsnefnd í verzlunarstað, sem er hreppur út af fyrir sig, ræður, hvar vegir
skuli liggja um verzlunarstaðinn, og hvernig þeir skuli vera að breidd og ásigkomulagi.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 10. nóvember 1905.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Lov

om

Forandring i Lov 13de April 1894 om Vejvæsenet, samt Lov
23de Oktbr. 1903 om Forandring i nævnte Lov.

Nr. 54.
10.
Novbr.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Handelsteder, der udgøre særskilte Kommuner, fritages for at udrede Omkostninger ved Sysselveje i Henhold til § 11 i Lov om Vejvæsenet af 13de April 1894, paa Betingelse af, at der — foruden Bidraget til Reppeveje — aarlig anvendes til Vejanlæg i Handelsstedet et lige saa stort Beløb, som Tilskudet til Sysselveje andrager i Henhold til fornævnte Lovbestemmelse samt Lov 23. Oktbr. 1903 om Forandring i den nævnte Lov.

§ 2.

I Handelssteder, der udgør særskilte Kommuner, erlægges til Reppevejene et Bidrag af 2 Kr. 50 Øre for hver arbejdsfør Mandsperson i Alderen fra 20 til 60 Aar i Handelsstedet.

§ 3.

Repsforstanderskabet i et Handelssted, der udgør en særskilt Kommune, tager Bestemmelse om Vejes Beliggenhed i Handelsstedet samt om deres Bredde og nærmere Beskaffenhed.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 10. November 1905.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 10. November 1905.

H. Hafstein.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 55.
10.
nóvbr.

Lög

um

breyting á opnu brjefi 6. janúar 1857 um að stofna byggingarnefnd á Akureyri.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alpingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Ákvæði það í opnu brjefi 6. janúar 1857 5. B., um að stofna byggingarnefnd á Akureyri, að ávallt skuli vera 10 álna svæði autt milli nágrannahúsa, skal úr lögum numið. Á steinhúsum mega þó eigi vera gluggar, dyr, nje önnur op á veggjum þeim, er vita að annars manns lóð, nema því að eins, að veggurinn sje að minnsta kosti 5 ál. frá lóðarmörkum, og að því, er kemur til tímurhúsa, þá skal hvert einstakt hús vera greint frá næsta húsi með eldvarnargaffi, ef bilið milli þeirra er minna en 10 ál., enda þyki byggingarnefndinni eigi viðsjárvert af sjerstökum ástæðum, að húsinn standi svo nálægt hvort öðru.

Eldvarnargaffi er hjer talinn veggur úr (tígul-)steini, einhlaðinn að minnsta kosti og oplaus, er taki 6 þumlunga að minnsta kosti upp yfir þakið á hærra húsinu, og sje eigi minna en 7—8 þumlunga þykkur.

2. gr.

Eptirleiðis má eigi byggja íbúðarhús nje bæjarhús úr torfi í landi kaupstaðarins. Undanþágu frá ákvæði þessu getur bæjarstjórn veitt með $\frac{2}{3}$ atkvæða, ef tillaga um það kemur fram frá byggingarnefnd.

3. gr.

Heimilt skal byggingarnefndinni, ef $\frac{2}{3}$ hlutar allra nefndarmanna samþykkja það, að banna þvilikan ytri frágang á húsum og girðingum, er að hennar álitu lýtir eða óprýðir útlit bæjarins, og leggja fyrir þann, er á móti brýtur, að lagfæra það, sem ábótavant þykir. Slíkum ákvæðum nefndarinnar getur sá, er hlut á að máli, skotið til stjórnarráðsins, og leggur það fullnaðarúrskurð á málið.

Nr. 55. Lög 10. nóvember um breyting á opnu brjefi 6. janúar 1857 um að stofna byggingarnefnd á Akureyri.

Lov

om

Nr. 55.
10.
Novbr.

Forandring i Plakat af 6te Januar 1857 angaaende Oprettelsen af en Bygningskommission paa Akureyri.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Den Bestemmelse i Plakat af 6te Januar 1857, 5 B, angaaende Oprettelsen af en Bygningskommission paa Akureyri, at der altid bør være et frit Rum af 10 Alen mellem Nabohuse, ophæves. Paa Stenbygninger maa der dog i de mod anden Mands Grund vendende Mure ikke anbringes Vinduer, Døre eller andre Aabninger, medmindre Muren er fjærnet mindst 5 Alen fra Skellet til Nabogrunden, og forsaavidt angaar Træbygninger, skal hver enkelt Bygning være adskilt fra Nabobygningen ved en Brandgavl, naar Afstanden mellem dem er mindre end 10 Alen, forudsat at Bygningskommissionen ikke af særlige Grunde finder Betænkelighed ved, at Bygningerne staa hinanden saa nær.

Ved en Brandgavl forstaas her en Mur af (Mur-) Sten af mindst een Stens Tykkelse, hvori der ikke er nogen Aabning, og som rækker mindst 6 Tommer op over Taget af det højeste af Husene, samt har en Tykkelse af mindst 7—8 Tommer.

§ 2.

Opførelsen af nye Bygninger af Græstørv paa Byens Grund er herefter forbudt, dog kan Byraadet, naar $\frac{2}{3}$ stemme derfor, paa Bygningskommissionens Indstilling meddele Undtagelse fra denne Bestemmelse.

§ 3.

Bygningskommissionen bemyndiges til, naar $\frac{2}{3}$ af dens samtlige Medlemmer stemme derfor, at tage Beslutning om at forbyde saadan ydre Udstyrelse af Bygninger og Indhegninger, ved hvilke Byens Udseende efter Kommissionens Skøn vilde lide eller vansires, samt at paalægge den, der maatte handle herimod at raade Bod paa det i saa Henseende mangelfulde. En saadan Beslutning kan af vedkommende indankes til Ministeriet til endelig Afgørelse.

Nr. 55. Lov 10. November om Forandring i Plakat 6te Januar 1857 angaaende Oprettelsen af en Bygningskommission paa Akureyri.

Nr. 55.

4. gr.

10.
nóvbr.

Nú reisir einhver nýtt hús eða gjörir verulegar breytingar á eldra húsi, og er hann þá skyldur til, þegar byggingarnefnd krefst þess, og áður en byrjað er á húsmiðinni eða breytingunni, að láta nefndinni í tje uppdrátt af húsinu, er ljóslega megi sjá af fyrirkomulag þess.

5. gr.

Nú þykir bæjarstjórn æskilegt, að sett verði fyllri ákvæði um byggingarmál kaupstaðarins en þá eru í lögum, og má þá setja þau með byggingarsamþykkt, er bæjarstjórn semur eptir tillögum byggingarnefndar og stjórnarráðið staðfestir.

Í byggingarsamþykkt má ákveða sektir fyrir brot, svo og setja reglur um greiðslu þess kostnaðar, er af ákvæðum byggingarsamþykktarinnar leiðir.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 10. nóvember 1905.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

§ 4.

Nr. 55.
10.
Novbr.

Enhver, der opfører en ny eller gør væsentlige Forandringer ved en ældre Bygning, er pligtig paa Forlangende, forinden Opførelsen eller Ombygningen paaabegyndes, at tilstille Bygningskommissionen en Plan over Bygningen, der tydelig fremstiller sammes Indretning.

§ 5.

Finder Byraadet det ønskeligt, at de efter Lovgivningen til enhver Tid for Købstadens Bygningvæsen gældende Bestemmelser fuldstændiggøres ved yderligere Forskrifter, kunne saadanne optages i en Bygningsvedtægt, som affattes af Byraadet efter Bygningskommissionens Forslag og stadfæstes af Ministeriet.

I Bygningsvedtægten kan der fastsættes Bøder for Overtrædelse af samme samt Regler angaaende Udredelse af de Om ostninger, som følge af Bygningsvedtægtens Bestemmelser.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 10. November 1905.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 10. November 1905.

H. Hafstein.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 56.

10.
nóvbr.

Lög

um

bann gegn innflutningi á útlendu kvikfje.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallitz á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Það er öllum bannað að flytja hingað til lands frá útlöndum sauðfjenað, nautgripi, hesta, svín og geitur. Þó má stjórnarráðið með ráði dýralæknis veita undanþágu frá banni þessu, enda setji þá tryggilegar reglur um í hvert sinni. Undanþáguleyfið og reglurnar skal prenta í B-deild Stjórnartíðindanna.

2. gr.

Brot gegn lögum þessum varðar sektum, ekki lægri en 100 kr., fyrir skipstjóra þann, er fjenaðinn flutti inn, og jafnháum fyrir þann, er fjenaðinn á, og skal fjenaðurinn gjörður upptækur og drepinn að tilhlutun lögreglustjórnarinnar.

Brot gegn reglum þeim, sem stjórnarráðið setur samkvæmt 1. gr., varða eiganda sektum, ekki lægri en 100 kr., enda bæti hann að auki allan skaða, er af þeim fjenaði hlýzt, er hann flutti inn án leyfis, eða hirti eigi samkvæmt reglum stjórnarráðsins.

3. gr.

Lög um bann gegn innflutningi á útlendu kvikfje frá 17. marz 1882 eru úr gildi numin.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalíuborg, 10. nóvember 1905.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Lov

om

Nr. 56.
10.
Novbr.

Forbud mod Indførsel af Kreaturer fra Udlandet.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg.

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Det forbydes Alle og Enhver til Island at indføre Faar, Hornkvæg, Heste, Svin og Geder fra Udlandet; dog kan Ministeriet efter Samraad med en Dyrlæge bevilge Undtagelse fra dette Forbud, men det skal da i hvert enkelt Tilfælde fastsætte betryggende Forholdsregler i bemeldte Henseende. Undtagelsesbevillingen saavel som de nævnte Regler bekendtgøres i Regeringstidendens Afdeling B.

§ 2.

Overtrædelser af denne Lov straffes med Bøder, ikke under 100 Kr. for den Skibsfører, der indfører Kreaturer til Landet, og en lige saa stor Bøde for Kreaturerne Ejer, hvorhos Kreaturerne konfiskeres og nedslagtes efter Politiets Foranstaltning.

For Overtrædelser af de af Ministeriet ifølge § 1 foreskrevne Forholdsregler, straffes vedkommende Ejer med en Bøde paa ikke under 100 Kr., hvorhos han erstatter al den Skade, der foraarsages ved de af ham uden Tilladelse indførte Kreaturer, eller derved, at han har forsømt at behandle dem overensstemmende med de af Ministeriet foreskrevne Regler.

§ 3.

Lov om Forbud mod Indførsel af Kreaturer fra Udlandet af 17de Marts 1882 ophæves.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 10. November 1905.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 10. November 1905.

H. Hafstein.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 57

10.
nóvbr.

Lög

um

skyldu eigenda til að láta af hendi við bæjarstjórn Akureyrar eignarrjett og önnur rjettindi yfir Glerá og landi meðfram henni.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Sjerhver sá, er hefur eignarrjett eða önnur rjettindi yfir Glerá eða landinu meðfram henni, skal vera skyldugur til þess að láta af hendi við bæjarstjórn Akureyrarkaupstaðar gegn fullu endurgjaldi svo mikið af rjettindum þessum eða eign, sem nauðsynlegt er til þess, að framkvæma megi veiting árinna inn að eða inn í kaupstaðinn, samkvæmt því, er ákveðið verður af bæjarstjórninni.

Endurgjaldið greiðist úr bæjarsjóði Akureyrarkaupstaðar.

2. gr.

Nú geta málsaðilar eigi orðið á eitt sáttir um það, hverjar eignir eða rjettindi taka þurfi eignarnámi eða og um upphæð endurgjaldsins, og skal þá leggja ágreininginn undir úrskurð 5 manna; af þeim nefna málsaðilar til sína 2 menn hvor, en stjórnarráð Íslands tilnefnir oddamanninn.

Nú vill málsaðili eigi nefna til menn og skulu þá dómkvaddir menn í þeirra stað. Engan má nefna til nje dómkveðja, er sæti á í bæjarstjórn Akureyrarkaupstaðar.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 10. nóvember 1905.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1881.

Lov

om

Nr. 57.

10.

Novbr.

tvungen Afstaaelse til Akureyri Købstads Byraad af Ejendomsret og andre Rettigheder over Gleraa med tilliggende Land.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Enhver, der har Ejendomsret eller andre Rettigheder over Gleraa eller den langs med samme liggende Jord er pligtig til imod fuld Erstatning at afstaa til Akureyri Købstads Byraad saa meget af disse Rettigheder eller Ejendomme som nødvendigt for, at Aaen kan føres ind til eller igennem Købstaden efter Bybestyrelsens nærmere Bestemmelse.

Erstatningen udredes af Akureyri Købstads Kommunekasse.

§ 2.

Hvis Parterne ikke kan enes om, hvilke Ejendomme eller Rettigheder der behøver at eksproprieres, eller om Erstatningens Størrelse, skal Tvisten henvises til en af 5 Medlemmer bestaaende Kommission, hvoraf Parterne udnævne 2 Medlemmer hver, medens Islands Ministerium udnævner Opmanden.

Hvis nogen af Parterne ikke vil udnævne Medlemmer til Kommissionen, bliver de at udmelde af Retten. Medlemmer af Akureyri Købstads Byraad kunne ikke udnævnes eller udmeldes af Retten.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 10. November 1905.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 10. November 1905.

H. Hafstein.

Olafur Halldórsson.

Nr. 58.

10.
nóvbr.

Lög

um

breytingu á 6. gr. í lögum um stofnun stýrimannaskóla
á Íslandi 22. maí 1890.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alpingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með
samþykki Voru:

Sá, sem hefur verið háseti á þiljaskipi í 4 mánuði að minnsta kosti, hefur
rjett til að ganga undir bæði hið minna og hið meira stýrimannsþróf, þegar hann að
öðru leyti fullnægir skilyrðunum fyrir því að mega ganga undir þróf þessi.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 10. nóvember 1905.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Lov

om

Nr. 58.
10.
Novbr.

Forandring i § 6 i Lov 22de Maj 1890 om Oprettelse af en
Navigationsskole i Island.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Den, som i mindst 4 Maaneder har været Matros paa et Dæksfartøj, har Ret til at underkaste sig saavel den mindre som den mere fuldstændige Styrmandseksamen, naar han iøvrigt opfylder Betingelserne for at underkaste sig disse Eksaminer.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 10. November 1905.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 10. November 1905.

H. Hafstein.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 59,
10.
nóvbr.

Lög

um

varnarþing í skuldamálum.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Ef skuld er stofnuð við fasta verzlun eða aðra heimilisfasta atvinnustofnun hjer á landi, á skuldheimtumaður rjett á, ef hann vill, að sækja mál til greiðslu skuldarinnar á hendur skuldunaut í þinghá þeirri, er skuldin er stofnuð í, eins og væri þar varnarþing hans, enda sje skuldin eigi stofnuð fyrr en lög þessi öðlast gildi. Eigi raskar þetta þó ákvæðum þeim, er nú gilda um varnarþing, er bundið er við fasteign.

Lög þessi ná til þeirra einna skuldaskipta, er skuldheimtumaður er kaupmaður, eða hefur á annan hátt atvinnu sína af viðskiptum, svo sem lyfsalar, bóksalar, veitingamenn, iðnaðarmenn, kostnaðarmenn blaða og rita og aðrir, sem líkt stendur á með.

Því að eins gilda fyrirmæli þessarar greinar, að fyrirtökudagur málsins falli á missirinu milli 1. maí og 1. nóvember.

2. gr.

Mál þau, er um er rætt í þessum lögum, skulu rekin fyrir gestarjetti, en birta skal stefnuna á lögheimili skuldunauts með þriggja vikna fresti, ef það er innan sama lögsagnarumdæmis sem fyrirtökustaðurinn, með 6 vikna fresti, ef það er utan lögsagnarumdæmis, en þó í sama landsfjórðungi, en með níu vikna fresti, ef það er í öðrum landsfjórðungi.

Með „landsfjórðungi“ er hjer átt við svæði það, er amtsráðin nú taka yfir.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 10. nóvember 1905.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Lov

om

Værneting i Gjældssager.

Nr. 59.

10.
Novbr.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

For Gjæld, der er stiftet ved en Kjøbmandshandel eller en anden fast Forretning her i Landet, kan Fordringshaveren, hvis han ønsker det, sagsøge Skyldneren ved det Steds Værneting, hvor Gjælden er stiftet, som om det var Skyldnerens Værneting, forsaavidt Gjælden ikke er stiftet inden denne Lovs Ikrafttræden. Herved sker dog ingen Forandring i Bestemmelserne om faste Ejendommers Værneting.

Denne Lovs Bestemmelser angaa alene de Gjældsforhold, hvor Fordringshaveren er Kjøbmand eller paa anden Maade ernærer sig ved Omsætningsvirksomhed, saasom Apothekere, Boghandlere, Hotelværter, Industridrivende, Udgivere af Aviser, Skrifter og lignende.

Denne Paragrafs Bestemmelser gjælde kun i Tilfælde af, at Stævningen falder i Rette i Halvaaret fra 1ste Maj til 1ste November.

§ 2.

De i denne Lov omhandlede Sager skulde behandles gjæsteretsvis, men Stævningen skal forkyndes paa Skyldnerens Bopæl med tre Ugers Varsel, hvis denne er beliggende i den Jurisdiktion, hvor Sagen skal foretages, med 6 Ugers Varsel, hvis den er udenfor Jurisdiktionen, men dog i samme Landsfjerding, men med ni Ugers Varsel, naar den er beliggende i en anden Landsfjerding.

Ved „Landsfjerding“ forstaas i denne Lov de nuværende Amtsraadskredse.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 10. November 1905.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 10. November 1905.

H. Hafstein.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 60.
10.
nóvbr.

Lög

um

beitutekju.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru :

1. gr.

Sjerhver sá, er heimild hefur til fiskveiða í landhelgi, má á land setja skelfisksbeituverkfæri sín og farvið af skipi sínu, þar sem ekki er friðlýst æðarvarp, selalátur eða áros, sem laxveiði er í. Fyrir þetta skal hann greiða 1 krónu fyrir hvern sólarhring í hvert skipti, sem hann tekur beitu. Fyrir skemmri tíma greiðist sama gjald.

2. gr.

Eigi má beitu taka í netlögum, nema ábúandi jarðar leyfi. Netlög eru 60 faðmar í sjó út frá stórstraums fjörumáli. Gera skal formaður ábúanda viðvart í hvert skipti, er hann ætlar að taka beitu fyrir landi hans samkvæmt 1. gr.

3. gr.

Nú verður jörð fyrir usla af beitutekjumönnum, og skal formaður gjalda fyrir það skaðabætur eftir óvilhallra manna mati.

4. gr.

Formaður greiðir gjald það, er nefnt er í 1. gr. áður en hann fer af beitu-fjöru, nema öðruvísi sje um samið. Sjeu ábúendur fleiri en einn, má greiða gjaldið einum þeirra, enda hafi enginn umboðsmaður gefið sig fram af hinna hálfu.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalíuborg, 10. nóvember 1905.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Lov

om

Optagelse af Agn-Musling.

Nr. 60.
10.
Novbr.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg.

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Enhver, som har Ret til at drive Fiskeri paa Søterritoriet, maa overalt paa Land anbringe sine Redskaber til Optagelse af Agn-Musling samt de øvrige til hans Baad hørende Redskaber, undtagen hvor der er fredlyst Varpested for Edderfugle, Garnsætningssted for Sælhunde eller ved Mundingen af en Flod, hvor der er Laks-fiskeri. Herfor skal den paagældende betale 1 Krone for Døgnet hver Gang han optager Agn-Musling. For en kortere Tid erlægges det samme Beløb.

§ 2.

Agn-Musling maa ikke uden Samtykke fra Jordens Opsidder optages indenfor Garnsætningsmaal. Garnsætningsmaalet rækker 60 Favne ud i Søen, beregnet fra Ebbemaal i Springtid. Hver Gang Agn-Musling agtes optaget udfor en andens Ejendom i Henhold til § 1 skal Baadføreren give Opsidderen Underretning derom.

§ 3.

Hvis der af Baadfolkene forvoldes Skade paa vedkommende Jordejendom i Anledning af Agn-Muslingens Optagelse, skal Baadføreren erlægge en af uvillige Mænd bestemt Skadeserstatning derfor.

§ 4.

Baadføreren skal, naar anden Aftale ikke foreligger, betale den i § 1 omhandlede Afgift, forinden Optagelsesstedet forlades; er der flere Opsiddere paa Jorden, kan Betalingen erlægges til een af dem, saafremt ingen har meldt sig som Befuld-mægtiget for de andre.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 10. November 1905.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 10. November 1905.

H. Hafstein.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 61.
10.
nóvbr.

Lög

um

ákvörðun verzlunarlóða.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Stjórnarráði Íslands veitist heimild til að ákveða eptir tillögum hlutaðeigandi sýslunefnda takmörk verzlunarlóðar í löggiltum verzlunarstöðum, svo og til að breyta takmörkum verzlunarlóðar þar, nema ákveðin hafi verið með lögum.

2. gr.

Af verzlunarlóðunum skal gjöra uppdrátt og senda stjórnarráðinu eitt eintak af honum, en annað skal liggja við skjöl hreppsins; ber hreppsnefnd að láta setja og halda við glöggum merkjum á takmörkum verzlunarlóðarinnar. Kostnaður við þetta hvorttveggja greiðist úr sveitarsjóði. Ákvæðin um takmörk verzlunarlóðar skulu birt í B-deild Stjórnartíðindanna.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 10. nóvember 1905.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Lov

om

Bestemmelse af Handelsgrunde.

Nr. 61.
10.
Novbr.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade, Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Islands Ministerium bemyndiges til efter Forslag af vedkommende Sysselstands-standerskab at bestemme Grænserne for Grunde til Handelsanlæg i autoriserede Handelssteder, samt til at forandre de hidtilværende Grænser for saa vidt disse ikke ere bestemte ved Lov.

§ 2.

Over Handelsgrunden skal der optages et Kort, som tilstilles Ministeriet, medens et Duplikat henlægges i Reppens Arkiv. Repsforstanderskabet skal tydelig afmærke Handelsgrundens Grænser og vedligeholde Afmærkningen. Omkostningerne herved udredes af Kommunekassen. Bestemmelsen af Grænserne for en Handelsgrund bliver at bekendtgøre i Regeringstidendens Afdeling B.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 10. November 1905.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 10. November 1905.

H. Hafstein.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 62,
10.
nóvbr.

Lög

um

heimild fyrir stjórnarráð Íslands til að setja reglugjörðir um
notkun hafna við kaптún í landinu o. fl.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur.
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri. Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg.

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallið á lög þessi og Vjer staðfest þau með
samþykki Voru:

1. gr.

Stjórnarráði Íslands veitist heimild til að staðfesta reglugjörðir um notkun
hafna við löggilt kaптún á Íslandi, um notkun á hafnarbryggjum og öðrum mann-
virkjum við hafnir, svo og um seglfestu. Reglugjörð semur sýslumaður eptir tillögum
hlutaðeigandi sveitarstjórnar.

2. gr.

Ákveða má í reglugjörðum þeim, er um er rætt í 1. gr., sektir fyrir brot allt
að 400 kr., svo og gjöld fyrir notkun hafna, hafna-mannvirkja og fyrir seglfestu.

3. gr.

Með mál um brot gegn reglugjörðum þeim, er nefndar eru í 1. gr., skal farið
sem almenn lögreglumál. Sektir renna í hafnarsjóð kaптúnsins þar sem brotið er
framið.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 10. nóvember 1905.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Nr. 62. Lög 10. nóvember um heimild fyrir stjórnarráð Íslands til að setja reglugjörðir um notkun
hafna við kaптún í landinu o. fl.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Lov

Nr. 62.

10.
Novbr.

om

Bemyndigelse for Islands Ministerium til Udfærdigelse af Reglementer for Benyttelsen af Havne i Landets Handelssteder m. m.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Islands Ministerium bemyndiges til at stadfæste Reglementer for Brug af Havne i autoriserede Handelssteder i Island, for Benyttelse af Havnebroer og andre Indretninger ved Havnene, samt endvidere for Optagelse af Ballast. Reglementet affattes af Sysselmanen efter Forslag af vedkommende Repsforstanderskab.

§ 2.

I de i § 1 omhandlede Reglementer kan der fastsættes Bøder af indtil 400 Kr. for Overtrædelse af samme, samt endvidere Afgifter for Benyttelsen af Havne, Havneindretninger og for Optagelse af Ballast.

§ 3.

Sager i Anledning af Overtrædelse af de i § 1 omhandlede Reglementer behandles som offentlige Politisager. Bøderne tilfalde Havnekassen i det Handelssted, hvor Overtrædelsen er begaaet.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 10. November 1905.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 10. November 1905.

H. Hafstein.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 63.

10.
nóvbr.

Lög

um

breyting á lögum um heilbrigðissamþykktir fyrir bæjar- og sveitarfjelög 23. október 1903.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,

Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,

Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Fyrsta grein laga 23. október 1903 nr. 30 skal hljóða þannig:

Fyrir kaupstaði, verzlunarstaði, sem eru hreppar út af fyrir sig, og önnur hreppsfjelög má gera heilbrigðissamþykktir.

Fyrir kaupstaðina semur bæjarstjórn, og fyrir verzlunarstaði, sem eru hreppsfjelög út af fyrir sig, hreppsnefnd með ráði hjeraðslæknis frumvarp til samþykktar, og sendir það stjórnarráðinu, er ber það undir landlækni og staðfestir það síðan eða synjar því staðfestingar.

Að því er önnur sveitarfjelög snertir gjörir hreppsnefnd tillögu um samþykktina, hvort sem hún á að gilda fyrir allan hreppinn eða nokkurn hluta hans, og beinir henni til sýslunefndar; semur sýslunefnd síðan frumvarp til samþykktar með ráði hjeraðslæknis. Frumvarpið skal sent stjórnarráðinu, er ber það undir landlækni, og staðfestir það síðan eða synjar því staðfestingar.

Nú er frumvarpi synjað staðfestingar, og leggur þá stjórnarráðið málið af nýju fyrir þá sveitarstjórn, er frumvarpið samdi, með leiðbeining um, hverjar breytingar þurfi að gjöra til þess, að frumvarpið geti öðlzt staðfesting.

2. gr.

Um leið og lög þessi eru staðfest, getur konungur gefið út texta laganna 23. október 1903 um heilbrigðissamþykktir fyrir bæjar- og sveitarfjelög með þeim breytingum, sem þessi lög innihalda, sem lög um heilbrigðissamþykktir fyrir bæjar- og sveitarfjelög.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 10. nóvember 1905.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Lov

om

Forandring i Lov af 23de Oktober 1903 om kommunale
Sundhedsvedtægter.

Nr. 63.
10.
Novbr.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

§ 1 i Lov 24de Oktober 1903 Nr. 30 affattes saaledes:

For Købstæder, Handelspladser, der udgør særskilte Kommuner, saavel som for andre Repskommuner kan der fastsættes Sundhedsvedtægter.

For Købstæderne affattes Udkastet til Sundhedsvedtægten af Byraadet og for Handelspladser, der udgør særskilte Repskommuner, af Repsforstanderskabet efter Samraad med Distriktslægen; Udkastet tilstilles Ministeriet, som efter at have indhentet Landfysikus Erklæring meddeler eller nægter Stadfæstelse.

For de andre Repskommuner gør vedkommende Repsforstanderskab, hvad enten Vedtægten skal gælde for hele Reppen eller kun for en Del af samme, Indstilling om dens Tilvejebringelse til Sysselstanderskabet, som derpaa efter Samraad med Distriktslægen udarbejder Udkast til Vedtægten. Udkastet tilstilles Ministeriet, som efter at have indhentet Landfysikus Erklæring meddeler eller nægter Stadfæstelse.

Når et Udkast nægtes Stadfæstelse, forelægger Ministeriet Sagen paany for den kommunale Myndighed, som har affattet Udkastet, tilligemed Vejledning om de Forandringer, der maa gøres i Udkastet, for at det kan erholde Stadfæstelse.

§ 2.

Samtidig med nærværende Lovs Stadfæstelse kan Teksten af Lov 23de Oktober 1903 om kommunale Sundhedsvedtægter, ændret saaledes som nærværende Lov medfører det, udfærdiges af Kongen som Lov om kommunale Sundhedsvedtægter.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 10. November 1905.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 10. November 1905.

H. Hafstein.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 64.
10.
nóvbr.

Lög

um

heilbrigðissamþykktir fyrir bæjar- og sveitarfjelög.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Að Vjer samkvæmt 2. gr. í lögum 10. nóvember 1905 um breyting á lögum um heilbrigðissamþykktir fyrir bæjar- og sveitarfjelög 23. október 1903 höfum látið semja texta síðarnefndra laga með þeim breytingum, sem nefnd lög 10. nóvember 1905 innihalda, og gefum hann hjer með út sem

lög um heilbrigðissamþykktir fyrir bæjar- og sveitarfjelög.

1. gr.

Fyrir kaupstaði, verzlunarstaði, sem eru hreppar út af fyrir sig, og önnur hrepps-fjelög má gjöra heilbrigðissamþykktir.

Fyrir kaupstaðina semur bæjarstjórn, og fyrir verzlunarstaði, sem eru hrepps-fjelög út af fyrir sig, hreppsnefnd með ráði hjeraðslæknis frumvarp til samþykktar, og sendir það stjórnarráðinu, er ber það undir landlækni og staðfestir það síðan eða synjar því staðfestingar.

Að því er önnur sveitarfjelög snertir gjörir hreppsnefnd tillögu um samþykktina, hvort sem hún á að gilda fyrir allan hreppinn eða nokkurn hluta hans, og beinir henni til sýslunefndar; semur sýslunefnd síðan frumvarp til samþykktar með ráði hjeraðslæknis. Frumvarpið skal sent stjórnarráðinu, er ber það undir landlækni, og staðfestir það síðan eða synjar því staðfestingar.

Nú er frumvarpi synjað staðfestingar, og leggur þá stjórnarráðið málið af nýju fyrir þá sveitarstjórn, er frumvarpið samdi, með leiðbeining um, hverjar breytingar þurfi að gjöra til þess að frumvarpið geti öðlazzt staðfesting.

2. gr.

Í heilbrigðisnefnd sitja í kaupstöðum bæjarfógeti, sem er formaður, hjeraðslæknir og einn bæjarfulltrúi, er bæjarstjórnin kýs til þess, og í hreppum, þar sem heilbrigðissamþykkt er komin á, hreppstjóri eða sýslumaður, ef hann býr í hreppnum, sem formaður, einn maður kosinn af hreppsnefnd og annar, er sýslunefnd tilnefdir af íbúum hreppsins; skulu þessar nefndir sjá um, að heilbrigðissamþykktum sje fylgt.

Þar sem hjeraðslæknir situr ekki í heilbrigðisnefnd, skal honum heimilt, ef hann æskir þess, að taka þátt í umræðum nefndarinnar án þess þó að hafa atkvæðisrjett, og skal, ef þess er æskt í tækan tíma, senda honum skeyti um stund, stað og dagskrá hvers nefndarfundar.

3. gr.

Staðfestar heilbrigðissamþykktir skal prenta á kostnað hlutaðeigandi bæjar- eða sveitarsjóðs og birta í B-deild stjórnartíðindanna.

Nr. 64. Lög 10. nóvember um heilbrigðissamþykktir fyrir bæjar- og sveitarfjelög.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Lov

om

kommunale Sundhedsvedtægter.

Nr. 64.

10.
Novbr.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: At Vi i Henhold til § 2 i Lov af 10de November 1905 om Forandring i Lov af 23de Oktober 1903 om kommunale Sundhedsvedtægter have ladet affatte Teksten af sidstnævnte Lov, ændret saaledes som ovennævnte Lov af 10de November 1905 medfører det, og herved udfærdige den som

Lov om kommunale Sundhedsvedtægter.

§ 1.

For Købstæder, Handelspladser, der udgør særskilte Kommuner, saavelsom andre Repskommuner kan der fastsættes Sundhedsvedtægter.

For Købstæderne affattes Udkastet til Sundhedsvedtægten af Byraadet og for Handelspladser, der udgør særskilte Repskommuner, af Repsforstanderskabet efter Samraad med Distriktslægen og tilstilles Ministeriet, som efter at have indhentet Landfysikus Erklæring meddeler eller nægter Stadfæstelse.

For de andre Repskommuner gør vedkommende Repsforstanderskab, hvad enten Vedtægten skal gælde for hele Reppen eller kun for en Del af samme, Indstilling om dens Tilvejebringelse til Sysselforstanderskabet, som derpaa efter Samraad med Distriktslægen udarbejder Udkast til Vedtægten. Udkastet tilstilles Ministeriet, som efter at have indhentet Landfysikus Erklæring meddeler eller nægter Stadfæstelse.

Naar et Udkast nægtes Stadfæstelse, forelægger Ministeriet Sagen paany for den kommunale Myndighed, som havde affattet Udkastet, tilligemed Vejledning om, hvilke Forandringer der maa gøres i Vedtægten, for at den kan erholde Stadfæstelse.

§ 2.

Tilsynet med Sundhedsvedtægtens Overholdelse paahviler Sundhedskommissionen, der i Købstæderne bestaar af Byfogden som Formand, Distriktslægen og et af Byraadet af dets egen Midte valgt Medlem, og i Repskommuner, hvor Sundhedsvedtægter forefindes, af Repstyreren, eller, hvis Sysselmanden er bosat i Reppen, denne som Formand og et af Repsforstanderskabet samt et andet af Sysselforstanderskabet blandt Reppens Indvaanere valgt Medlem.

Paa Steder, hvor Distriktslægen ikke er Medlem af Sundhedskommissionen, kan han dog, hvis han ønsker det, deltage i Kommissionens Forhandlinger, men uden Stemmeret, hvorhos han, naar det begæres i betimelig Tid, skal underrettes om hvert Mødes Tid, Sted og Dagsorden.

§ 3.

De stadfæstede Vedtægter trykkes paa vedkommende Kommunes Bekostning og offentliggøres i Regeringstidendens Afdeling B.

Nr. 64. Lov 10. November om kommunale Sundhedsvedtægter.

Nr. 64.

10.
nóvbr.

4. gr.

Fyrir brot gegn staðfestri heilbrigðissamþykkt eða vanrækslu á að hlýða í tækan tíma fyrirskipun heilbrigðisnefndar samkvæmt samþykktinni, má í henni ákveða sektir, allt að 200 kr., er renni í hlutaðeigandi bæjar- eða sveitarsjóð.

Ef nokkur vanrækir að vinna verk, er heilbrigðisnefnd hefur fyrir skipað samkvæmt heilbrigðissamþykkt, er nefndinni og heimilt að láta vinna það, sem þarf, á kostnað hins vinnuskylda, og greiða kostnaðinn til bráðabirgða úr bæjar- eða sveitarsjóði og innheimta síðan hjá hlutaðeiganda, ef þörf gjörist, með lögtaki.

5. gr.

Með mál, er rísa út af brotum gegn samþykktum þessum, skal farið sem með almenn lögreglumál.

6. gr.

Lög 13. sept. 1901 um heilbrigðissamþykktir í kaupstöðum, kaupsíðum og sjóþorpum á Íslandi og síðari málslíður 16. gr. í tilsk. um bæjarstjórn í kaupstaðnum Reykjavík 20. apríl 1872 eru úr gildi felld.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalíuborg, 10. nóvember 1905.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

§ 4.

Nr. 64.
10.
Novbr.

For Overtrædelse af en stadfæstet Sundhedsvedtægt eller Forsømmelse af i rette Tid at efterkomme et i Henhold til denne af Sundhedskommissionen givet Paalæg, kan der i Vedtægterne fastsættes Bøder indtil 200 Kr., som tilfalde vedkommende Kommunes Kasse.

Forsømmer nogen at udføre et af Sundhedskommissionen i Henhold til Vedtægten befalet Arbejde, kan derhos Kommissionen lade det fornødne udføre paa den forsømmeliges Bekostning, saaledes at Udgifterne herved foreskydes af Kommunekassen og derefter inddrives hos Vedkommende, om fornødent ved Udpantning.

§ 5.

Sager i Anledning af Overtrædelser af de nævnte Vedtægter behandles som offentlige Politisager.

§ 6.

Lov om Sundhedsvedtægter for Købstæder, Handelssteder og Fiskerlejer i Island af 13de September 1901 og § 16, 2det Punktum i Forordning om Bestyrelsen af Købstaden Reykjaviks kommunale Anliggender af 20de April 1872 ophæves.]

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 10. November 1905.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 10. November 1905.

H. Hafstein.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 65.
10.
nóvbr.

Lög

um

breytingar á lögum 7. júní 1902 um heimild til að stofna
hlutafjelagsbanka á Íslandi.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallið á lög þessi og Vjer staðfest þau með
samþykki Voru:)

Í stað 1. liðs 4. gr. nefndra laga, 5. gr. c. og 6. gr. komi eftirfarandi ákvæði:

1. gr. (4. gr. 1. liður)

hafi í vörzlum sínum málmforða, er ekki nemi minna verði en $\frac{3}{8}$ af seðlaupphæð
þeirri, sem úti er í hvert skipti;

2. gr. (5. gr. c.)

innstæða, sem greidd verður þegar heimtað er hjá Þjóðbankanum í Kaupmannahöfn,
Noregsbanka, Englandsbanka eða Skotlands, svo og hjá öðrum bankastofnunum, sem
að minnsta kosti $\frac{5}{7}$ hlutar fulltrúaráðs bankans álíta fulltryggar og taldar eru til
fyrsta flokks.

3. gr. (6. gr.).

Af málmforða bankans skal ávallt vera fyrir hendi í bankanum og útibúum
hans hjer á landi svo mikið, að það svari að minnsta kosti til $\frac{3}{10}$ hluta seðlafúlgu
þeirrar, sem úti er í hvert skipti, enda sje það gjaldgeng mynt og $\frac{5}{6}$ hlutar þess
gullmynt. Þó má til þessa hluta málmforðans telja gull það, sem sannað er um, að
sje á leiðinni hingað frá útlöndum, en þó eigi meira en 200,000 kr. í einu. Óslegið
gull, sem Íslandsbanki kynni að hafa afhent hinni konunglegu peningasmíðju í Kaup-
mannahöfn til myntunar, má og telja til myntforða bankans.

Nr. 65. Lög 10. nóvember um breytingar á lögum 7. júní 1902 um heimild til að stofna hlutafjelags-
banka á Íslandi.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Lov

om

Nr. 65.
10.
Novbr.

Forandringer i Lov af 7de Juni 1902 om Koncession paa Oprettelsen af en Aktiebank i Island.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

I Stedet for § 4, Nr. 1, § 5 c og § 6 i ovennævnte Lov træder følgende Bestemmelser:

§ 1 (§ 4, Nr. 1):

i sin Besiddelse har et Metalfond til Værdi af mindst $\frac{3}{8}$ af det til enhver Tid i Om-løb værende Seddelbeløb;

§ 2 (§ 5 c):

Tilgodehavender betalbare paa Anfordring hos Nationalbanken i Kjøbenhavn, Norges Bank, Bank of England eller Scotland samt hos andre Bankinstituter, som af i det mindste $\frac{5}{7}$ af Medlemmerne af Bankens Repræsentantskab anses for fuldstændig solide, og som henregnes til Bankinstitutioner af første Klasse.

§ 3 (§ 6).

Af Bankens Metalfond skal stedsse være tilstede i Banken og dens Filialer her i Landet i det mindste saa meget som svarer til $\frac{3}{10}$ af den til enhver Tid om-løbende Seddelmasse; dette skal være tilstede i gangbar Mønt og $\frac{5}{6}$ deraf i Guld-mønt; dog skal det være tilladt at medregne som værende tilstede i denne Del af Metalfondet det Guld, der kan legitimeres som værende undervejs hertil fra Udlandet indtil 200,000 Kr. ad Gangen. Guldbarrer, som Islands Bank maatte have overleveret den kongelige Mønt i Kjøbenhavn til Udmøntning, kunne ogsaa henregnes til Bankens Møntbeholdning.

Nr. 65. Lov 10. November om Forandringer i Lov 7de Juni 1902 om Koncession paa Oprettelsen af en Aktiebank i Island.

Nr. 65.

10.
nóvbr.

4. gr.

Pegar lög þessi öðlast staðfestingu, skal færa breytingar þær og viðauka, sem ræðir um í þeim, inn í meginmál laga nr. 11 frá 7. júní 1902 um heimild til að stofna hlutafjelagsbanka á Íslandi, og getur konungur þá gefið nefnd lög þannig breytt út sem lög um heimild til að stofna hlutafjelagsbanka á Íslandi.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 10. November 1905.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

§ 4.

Nr. 65.
10.
Novbr.

Samtidig med nærværende Lovs Stadfæstelse skal de i samme indeholdte Forandringer og Tillæg indføres i Teksten af Lov Nr. 11 af 7de Juni 1902 om Koncession paa Oprettelsen af en Aktiebank i Island, hvorefter den nævnte Lov saaledes ændret kan udfærdiges af Kongen som Lov om Koncession paa Oprettelsen af en Aktiebank i Island.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 10. November 1905.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 10. November 1905.

H. Hafstein.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 66.
10.
nóvbr.

Lög um

heimild til að stofna hlutafjelagsbanka á Íslandi.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur.

Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,

Láenberg og Aldinborg.

Gjörum kunnugt: Að Vjer samkvæmt 4. gr. í lögum 10. nóvember 1905 um breytingar á lögum 7. júní 1902 um heimild til að stofna hlutafjelagsbanka á Íslandi höfum látið semja texta síðarnefndra laga, sbr. lög um breyting á þeim 25. sept. 1902, með þeim breytingum, sem nefnd lög 10. nóvember 1905 innihalda, og gefum hann hjer með út sem

lög um heimild til að stofna hlutafjelagsbanka á Íslandi.

Ráðaneytinu fyrir Ísland heimilast að veita hlutafjelagi, sem þeir hæstarjettar-málafærslumaður Ludvig Arntzen, R. af D., og stórkaupmaður Alexander Warburg, báðir í Kaupmannahöfn, standa fyrir, leyfi til að stofna hlutafjelagsbanka á Íslandi, er nefnist „Íslands banki“, og hafi einkarjett um 30 ára tímabil til að gefa út seðla, er greiðist handhafa með mótuðu gulli, þegar krafizt er. Skal það vera tilgangur Íslands banka, að efla og greiða fyrir framförum Íslands í verzlun, búnaði, fiskiveiðum og iðnaði, og yfir höfuð bæta úr peningahögum landsins, svo sem lög 18. sept. 1885 hafa að augnamiði.

Nánari skilyrði fyrir einkarjetti þessum eru þau, sem hjer segir:

1. gr.

Íslendingar, hvort sem eru einstakir menn, sjóðir eða stofnanir, skulu látnir sitja fyrir í 6 mánuði frá því að lög þessi öðlast gildi, að skrifa sig fyrir hlutum í bankanum, annaðhvort með því að borga hlutaupphæðina í peningum með ákvæðis-verði, eða með því að gefa út skuldabrief fyrir hinni sömu upphæð með 1. veðrjett í fasteignum á Íslandi, er þó ekki nemi meiru en 20 % af virðingarverði fasteignanna. Af skuldabriefjum þessum greiðast 4 % í ársvexti, og skal greiðsla á þeim vöxtum tryggð bankanum af landssjóði. Skuldabriefin mega aðeins nema heilum hundruðum. Útgefendur þeirra og seinni eigendur fasteigna þeirra, sem ræða er um, mega, eptir vild, hvenær sem þeir vilja borga lánið með peningum með sex mánaða uppsögn í 11. júní og 11. desember gjalddaga. Landssjóður hefur heimild til að gjörast hluthafi í bankanum fyrir allt að $\frac{2}{5}$ hlutafjárins.

2. gr.

Hlutafje bankans skal eigi nema minna en 2 miljónum króna, og eigi vera meira en 3 miljónir króna. Stofnendur bankans skulu skyldir að útvega með ákvæðis-verði þá hlutaupphæð, er Íslendingar hafa ekki skrifað sig fyrir samkvæmt 1. grein. Nr. 66. Lög 10. nóvember um heimild til að stofna hlutafjelagsbanka á Íslandi.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Lov om

Nr. 66.
10.
Novbr.

Koncession paa Oprettelsen af en Aktiebank i Island.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: At Vi i Henhold til § 4 i Lov af 10de November 1905 om Forandring i Lov af 7de Juni 1902 om Koncession paa Oprettelsen af en Aktiebank i Island have ladet affatte Teksten af sidstnævnte Lov, jfr. Lov om Forandring i denne Lov af 25de September 1902, ændret saaledes som ovennævnte Lov af 10de November 1905 medfører det, og herved udfærdige den som

Lov om Koncession paa Oprettelsen af en Aktiebank i Island.

Ministeriet for Island bemyndiges til at meddele et ved d'Hrr. Højesterets-sagfører Ludvig Arntzen, R. af D. og Grosserer Alexander Warburg, begge af København, repræsenteret Konsortium Tilladelse til at oprette en Aktiebank i Island under Navnet „Islands Bank“, der for et Tidsrum af 30 Aar har Eneret til at udstede Sedler, betalbare paa Anfordring til Ihændehaven med Guldmønt. Islands Banks Opgave skal være at lette og befordre Islands Udvikling i Henseende til Handel, Landbrug, Fiskeri og Industri, samt overhovedet at forbedre Landets Pengevæsen paa den ved Loven af 18de September 1885 tilsigtede Maade. De nærmere Betingelser for denne Eneret ere følgende:

§ 1.

Der gives Indbyggerne paa Island, være sig private, offentlige Kasser eller Stiftelser, for et Tidsrum af 6 Maaneder efter denne Lovs Ikrafttræden, fortrinsvis Ret til at tegne sig for Aktier i Banken, enten ved kontant al pari at indbetale Aktiernes Paalydende, eller for samme at give Forskrivninger med 1ste Prioritets Panteret i Grundejendomme paa Island, inden for 20 pCt. af disses Taksationsværdi, svarende en Rente af 4 pCt. pro anno, hvilken Rente garanteres af Landskassen. Forskrivningerne maa kun lyde paa fulde Hundreder. Det staar til enhver Tid Obligationudstederne og efterfølgende Ejere af den paagældende Ejendom frit at indfri Laanet mod kontant eller Opsigelse med 6 Maaneders Varsel til 11te Juni eller 11te December Termin. Landkassen har Ret til at blive Aktiehaver i Banken for indtil $\frac{2}{5}$ af Aktiekapitalen.

§ 2.

Bankens Aktiekapital skal mindst være 2 Millioner Kroner og ikke over 3 Millioner Kroner. Koncessionshaverne ere forpligtede til al pari at skaffe tegnet den Del af Aktiekapitalen som Indbyggerne paa Island ikke have tegnet sig for i Henhold til § 1.

Nr. 66. Lov 10. November om Koncession paa Oprettelsen af en Aktiebank i Island.

Nr. 66.

10.
nóvbr.

3. gr.

Bankanum skal heimilt að gefa út bankaskuldabréf, er nemi jafnmikilli upphæð og veðskuldabréf þau, er hann fær gegn hlutabréfum samkv. 1. gr., og skulu þá veðskuldabréfin vera trygging bankaskuldabréfanna. Nú eru veðskuldabréf þau, sem 1. gr. ræðir um, innleyst, og skal þá jafnmikil upphæð af þessum bankaskulda-einnig leyst inn, að undangengnu hlutkesti, með peningum eptir ákvæðisverði.

4. gr.

Íslands banka skal heimilt, eptir því sem viðskiptaþörfin krefur, að gefa út seðla, er nemi allt að $2\frac{1}{2}$ miljón króna, og greiðist handhafa með gullmynt, þegar krafizt er, gegn því að bankinn

- 1) hafi í vörzlun sínum málmforða, er ekki nemi minna verði en $\frac{3}{8}$ af seðlaupphæð þeirri, sem úti er í hvert skipti;
- 2) hafi vissa og auðselda eign til tryggingar þeim hluta seðlafúlgunnar, sem ekki er tryggður með málmforðanum, svo og öðrum kröfum, er á bankanum hvíla, er nemi jafnmiklu verði.

5. gr.

Til málmforða má teljast:

- a) lögleg gjaldgeng mynt eptir því verði, sem myntin til segir;
- b) ómyntað gull og erlend gullmynt, sem nemi 2,480 kr. fyrir hvert kilogram af skíru gulli;
- c) innstæða, sem greidd verður þegar heimtað er hjá Þjóðbankanum í Kaupmannahöfn, Noregs banka, Englands banka eða Skotlands, svo og hjá öðrum bankastofnunum, sem að minnsta kosti $\frac{5}{7}$ hlutar fulltrúaráðs bankans álíta fulltryggar og taldar eru til fyrsta flokks;
- d) seðlar gefnir út af:

Þjóðbankanum í Kaupmannahöfn,

Noregs banka,

Ríkisbanka Svía,

Englands banka,

Skotlands banka,

Frakklands banka

og hinum þýzka ríkisbanka.

Þeir hlutar málmforðans, sem taldir eru undir tölulíð c. og d., mega ekki fara fram úr $\frac{1}{4}$ alls málmforðans.

6. gr.

Af málmforða bankans skal ávallt vera fyrir hendi í bankanum og útibúum hans hjer á landi svo mikið, að það svari að minnsta kosti $\frac{3}{10}$ hluta seðlafúlgu þeirrar, sem úti er í hvert skipti, enda sje það gjaldgeng mynt og $\frac{5}{6}$ hlutar þess gullmynt. Þó má til þessa hluta málmforðans telja gull það, sem sannað er um, að sje á leiðinni hingað frá útlöndum, en þó eigi meira en 200,000 kr. í einu. Óslegið gull sem Íslandsbanki kynni að hafa afhent hinni konunglegu peningasmíðju í Kaupmannahöfn til myntunar, má og telja til myntforða bankans.

7. gr.

Til þeirrar eignar, sem tryggja skal seðlaupphæð þá, er málmforðinn nægir ekki til, svo og aðrar kröfur, er hvíla á bankanum, teljast einkum: Skuldabréf gefin út fyrir lánum gegn handveði.

Víxlar, hvort heldur þeir skulu greiðast innan lands eða erlendis.

Nr. 66. Lög 10 nóvember um heimild til að stofna hlutafjelagsbanka á Íslandi.

Det skal være Banken tilladt paa Basis af de ved Aktietegningen ifølge § 1 Nr. 66. modtagne Prioritetsobligationer at udstede Bankobligationer til samme Beløb, hvorfor de nævnte Prioritetsobligationer tjene som Sikkerhed. Ved eventuelle Indfrielse af de i § 1 omtalte Forskrivninger skal et tilsvarende Beløb af de heromhandlede Bankobligationer efter forudgaaende Lodtrækning indfries mod kontant Betaling af deres paa-lydende Beløb.

§ 4.

Islands Bank skal være bemyndiget til at udstede Sedler i Forhold til Forretningslivets Krav, indtil et Beløb af $2\frac{1}{2}$ Million Kroner, betalbare paa Anfordring til Ihændeleveren med Guldmønt imod at Banken

1. i sin Besiddelse har et Metalfond til Værdi af mindst $\frac{3}{8}$ af det til enhver Tid i Omløb værende Seddelbeløb;
2. til Sikkerhed for den Del af Seddelmassen, som ikke dækkes af Metalfondet, saa vel som for andre Banken paahvilende Forpligtelser har i sit Eje let realisable sikre Aktiver af samme Størrelse.

§ 5.

Metalfondet maa bestaa af:

- a. lovlig gangbar Mønt efter sammes paaalydende Værdi;
- b. Guld i Barrer og fremmede Guldmønter til Værdi 2,480 Kr. pr. Kilogram fint Guld.
- c. Tilgodehavender betalbare paa Anfordring hos Nationalbanken i København, Norges Bank, Bank of England eller Scotland samt andre Bankinstituter som af i det mindste $\frac{5}{7}$ af Medlemmerne af Bankens Repræsentantskab anses for fuldstændig solide og som henregnes til første Klasse,
- d. Sedler udgivne af
 - Nationalbanken i København,
 - Norges Bank,
 - Sverigs Riksbank,
 - Bank of England,
 - Bank of Scotland,
 - Banque de France og
 - Deutsche Reichsbank.

De under c og d nævnte Dele af Metalfondet maa ikke overstige $\frac{1}{4}$ af hele Metalfondet.

§ 6.

Af Bankens Metalfond skal stedse være tilstede i Banken og dens Filialer her i Landet saa meget, at det i det mindste svarer til $\frac{3}{10}$ Dele af den til enhver Tid omløbende Seddelmasse. Det skal bestaa af gangbar Mønt og $\frac{5}{6}$ Del deraf af Guldmønt, dog skal det være tilladt at medregne som værende tilstede i denne Del af Metalfondet det Guld, der kan legitimeres som værende undervejs hertil fra Udlandet indtil 200,000 Kr. ad Gangen. Guldbarrer, som Islands Bank matte have overleveret den kongelige Mønt i København til Udmøntning, kunne ogsaa henregnes til Bankens Møntbeholdning.

§ 7.

Til Aktiver, som kunne tjene til Sikkerhed for de ikke ved Metalfondet dækkede Seddelbeløb og for andre Banken paahvilende Forpligtelser, er navnlig at henregne:

Nr. 66. Lov 10. November om Koncession paa Oprettelsen af en Aktiebank i Island.

Nr. 66. Kröfur á hendur útlendum viðskiptamönnum, er gjaldast skulu þegar er
10. heimtað er.
nóvbr.

Opinber verðbrjef eptir gangverði og bankaskuldabryf þau, sem fyrir hendi eru samkvæmt 3. grein.

8. gr.

Íslands banki skal, á meðan lög þessi eru í gildi, vera eina stofnunin á Íslandi, er rjett hafi til að gefa út gjaldmiðil, er komið geti í stað mótaðra peninga, og er það ákveðið til tryggingar Íslands banka og handhöfum seðla hans, að ekki skuli, svo lengi sem lög þessi eru í gildi, gefa út eða leyfa að gefa út nokkurn slíkan gjaldmiðil. Seðlar þeir, sem útgefnir eru af stjórninni fyrir hönd landssjóðs, skulu þó vera í fullu gildi, en ekki má auka þá fram yfir það, sem nú er; þeir og seðlar Íslands banka skulu vera hinir einu seðlar, er gilt geti manna á milli og sem tekið skuli við í opinbera sjóði sem reiðu gull væri.

9. gr.

Vegna rjettar þess, er bankinn nýtur til seðlaútgáfu, skal hann háður eptirliti landsstjórnarinnar samkvæmt nánari ákvörðunum í reglugjörð bankans, sem staðfest skal af ráðaneytinu fyrir Ísland. Ráðaneytið samþykkir lögun seðlanna og krónutölu hvers þeirra.

10. gr.

Hver sem býr til eptirmynd seðla, sem útgefnir eru af Íslands banka eða falsar þá, skal sæta sömu hegning sem hin almennu hegningarlög 25. júní 1869, 266. gr. ákveða fyrir að búa til eptirmynd af eða falsa danska mynt eða seðla Þjóðbankans. Glæpurinn er drýgður undir eins og búið er að búa til eða falsa seðilinn, þótt ekki sje búið að láta hann úti.

11. gr.

Íslands banki skal skyldur að greiða landssjóði gjald á ári hverju, er sje 10% af árlegum arði bankans, þegar búið er að úthluta hluthöfum 4% af hlutfaje þeirra.

12. gr.

Aldrei má íþyngja Íslands banka með nokkru gjaldi eða skatti, öðrum en þeim, sem nefndur er í 11. gr., meðan hann hefur heimild til seðlaútgáfu samkvæmt lögum þessum.

13. gr.

Mynt sú, sem gjaldgeng er í Danmörku á hverjum tíma sem er, skal vera sú, sem bankinn notar til viðskipta og í bókfærslu sinni.

14. gr.

Jafnvel þótt stimpilgjald verði leitt í lög á Íslandi, má ekkert slíkt gjald leggja á seðla bankans, bækur hans, ávísanir nje skuldbindingar, sem útgefast af honum og í nafni hans, heldur ekki á skuldbindingar, sem veita bankanum handveðsrjett, hlutabryf bankans eða yfirfærslur á þau, nje á yfirfærslur á bankaskuldabryf þau, sem nefnd eru í 3. grein.

Nr. 66. Lög 10. nóvember um heimild til að stofna hlutafjelagsbanka á Íslandi.

Forskrivninger paa Laan mod haandfaaet Pant,
Veksler paa Ind- og Udlandet,

Nr. 66.
10.
Novbr.

Paa Anfordring betalbare Tilgodehavender hos fremmede Korrespondenter,
Offentlige Papirer efter Børskurs og i Behold værende Bankobligationer
ifølge § 3.

§ 8.

Islands Bank skal, saalænge nærværende Lov er i Kraft være det eneste i Island berettigede Institut til repræsentative Betalingsmidlers Udgivelser, og bestemmes det til Betryggelse for Islands Bank og Ihændehaverne af dens Sedler, at der ikke, saalænge denne Lov er gældende, skal blive udgivet eller tilstedes at udgive noget saadant Befalingsmiddel. De af Regeringen paa Landskassens Vegne udgivne Sedler beholde dog deres fulde Gyldighed, men Seddelemmissionen maa ikke forøges mere end sket er; de og Islands Banks Sedler skulle være de eneste Sedler, der skulle gælde mellem Mand og Mand og modtages ved alle offentlige Kasser lige med rede Guld.

§ 9.

Af Hensyn til Bankens Seddeludgivelsesret underkastes Bankens Regeringens Kontrol efter nærmere Bestemmelser i Bankens Statuter, der ville være at stadfæste af Ministeriet for Island, som ligeledes approberer den Form, hvori og de Summer, hvorpaa Sedlerne skulle udfærdiges.

§ 10.

For den som eftergør eller forfalsker de af Islands Bank udstedte Sedler fastsættes samme Straf som i almindelig Straffelov af 25de Juni 1869 § 266 fastsat for Eftergørelse eller Forfalskning af dansk Mønt eller Nationalbankens Sedler. Forbrydelsen er fuldbyrdet, naar Sedlen er blevet forfærdiget eller forfalsket, om den end ikke er udgivet.

§ 11.

Til Landskassen betaler Islands Bank en aarlig Afgift, der svarer til 10 pCt. af Bankens Aarsoverskud, efter at Aktionærene have ernødt 4 pCt. af deres Aktier.

§ 12.

Saalænge Islands Bank har Koncession paa Seddeludgivelse overensstemmende med denne Lov, kan den ikke belastes med nogen Afgift udover den i § 11 nævnte.

§ 13.

Den i Danmark til enhver Tid gældende Mønt skal være den, som Bankens bruger i sine Omsætninger, og hvori dens Bøger føres.

§ 14.

Selv om Stempelafgift maatte blive indført i Island, skulle Bankens Sedler, Bøger, Assignationer samt alle Slags Forskrivninger, som fra den og i dens Navn udfærdiges, Forskrivninger, hvorved noget overleveres Bankens som haandfaaet Pant, Bankens Aktier, Transport paa samme, samt Transport paa de i § 3 omtalte Bankobligationer, ikke kunne paabyrdes nogen saadan Afgift.

Nr. 66. Lov 10. November om Koncession paa Oprettelsen af en Aktiebank i Island.

Nr. 66.

10.
nóvbr.

15. gr.

Bankinn skal sem handveðshafi hafa rjett til þess, ef ekki er öðruvísi um samið, að selja veðið við opinbert uppboð, þá er hann hefur gjört þeim, er veðið hefur sett, aðvart um það með vottum með 30 daga fyrirvara, eða þá, ef veðsetjandi þekist ekki eða ef ókunnugt er um heimili hans, eptir að hafa innkallað hlutaðeiganda með 60 daga fyrirvara til þess að leysa út veðið, með opinberri auglýsingu í blöðum þeim, sem ætluð eru til að flytja aðrar lögbirtingar.

16. gr.

Bankinn skal hafa heimili sitt, aðalskrifstofu og varnarþing í Reykjavík og útibú í hinum stærri kaupþúnum Íslands, einkum á Seyðisfirði, Ísafirði og Akureyri.

17. gr.

I fulltrúaráði bankans skulu sitja 7 menn og kys alþingi 3 þeirra, en hlut-hafar aðra 3. Ráðgjafi Íslands er sjálfkjörinn formaður fulltrúaráðsins, en landshöfð-ingi varamaður, og gengur hann að öllu leyti í ráðgjafans stað, þegar hann er eigi sjálfur viðstaddur. Fulltrúaráðið heldur fundi sína í Reykjavík.

Aðalfundir bankans skulu haldnir í Reykjavík. Þó getur bankaráðið ákveðið, að halda skuli aðalfund annarstaðar innanlands, þegar því þykir nauðsyn til bera.

Á aðalfundum ræður afl atkvæða, þannig, að hver fundarmaður hefur atkvæði í hlutfalli við þá hlutabryfjaupphæð, sem hann á eða sýnir umboð fyrir.

Nú þykir ráðgjafanum fyrir Ísland einhver ályktun aðalfundar koma í bága við tilgang bankans eptir inngangsorðum þessara laga, og getur hann þá fellt þá ákvörðun úr gildi.

Alþingi kys á hverju þingi 2 menn til tveggja ára, er mæta skulu á aðalfundi fyrir landssjóðs hönd, og hafa þeir hvor um sig á fundinum jafnt afl atkvæða.

18. gr.

Svo framarlega sem skyldum þeim, sem að framan eru greindar, ekki verður fullnægt af nefndum stofnendum innan 12 mánaða frá því, er lög þessi öðlast gildi, er ráðaneytinu fyrir Ísland heimilt að fela stofnun bankans öðru fjelagi, sem kynni að vera fært um að fullnægja hinum ákveðnu skilyrðum.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 10. nóvember 1905.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

§ 15.

Nr. 66.
10.
Novbr.

Banken skal som Haandpanthaver, hvor andet ikke er vedtaget, være beføjet til at iværksætte Pantets Realisation ved offentlig Auktion efter derom vidnefast at have advaret Pantsætteren med 30 Dages Varsel, eller dersom denne ikke kendes, eller hans Bopæl ikke vides, efter med 60 Dages Varsel at have indkaldt vedkommende til at løse Pantet ved en offentlig Bekendtgørelse i de til andre retslige Kundgørelser bestemte Aviser.

§ 16.

Banken skal have Hjemsted, Hovedkontor og Værneting i Reykjavik og Filialer paa de største Handelspladser paa Island, fornemlig i Seydisfjord, Akureyri og Isafjord.

§ 17.

Bankens Repræsentantskab skal bestaa af 7 Medlemmer, hvoraf Altinget vælger 3 og Aktionærerne andre 3. Ministeren for Island er selvskreven Formand i Bankraadet, men Landshøvdingen er Ministerens Suppleant og træder i Ministerens Fraværelse i enhver Henseende i dennes Sted. Repræsentantskabet holder sine Møder i Reykjavik.

Bankens Generalforsamlinger skulle holdes i Reykjavik. Dog kan Bankraadet bestemme et andet Mødested indenlands, naar det finder det nødvendigt.

Paa Generalforsamlingerne raader Stemmeferlighed, saaledes at enhver mødende har Stemme i Forhold til det Aktiebeløb, som han ejer eller fremviser Fuldmagt for.

Finder Ministeren for Island, at en af Generalforsamlingen truffen Beslutning strider imod Bankens Formaal i Følge Intimationen til denne Lov, kan han sætte Beslutningen ud af Kraft.

Altinget vælger i enhver Samling 2 Repræsentanter for 2 Aar for at møde paa Landskassens Vegne paa Generalforsamlingen, hvor de hver for sig have lige mange Stemmer.

§ 18.

Saafremt fornævnte Forpligtelser ikke ere opfyldte af de ovenfor nævnte Koncessionshavere inden 12 Maaneder fra Lovens Ikrafttræden, er Ministeriet for Island bemyndiget til at meddele Koncession paa Aktiebanken til et andet Konsortium, som maatte være i Stand til at fyldestgøre de faststillede Vilkaar.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 10. November 1905.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 10. November 1905.

H. Hafstein.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 67.

11.
nóvbr.

Auglýsing

um

reglugjörð fyrir gagnfræðaskólann á Akureyri.

Samkvæmt þegnlegum tillögum stjórnarráðs Íslands, hefur Hans hátign konunginum í dag þóknast allramildilegast að staðfesta eptirfylgjandi

reglugjörð fyrir gagnfræðaskólann á Akureyri.

I.

Um markmið skólans og fyrirkomulag.

1. gr.

Markmið skólans er að veita þeim, sem í hann ganga, almenna menntun.

2. gr.

Í skólanum eru 3 ársbekkir og er hann jafnt fyrir stúlkur sem pílta.

II.

Um kennsluna.

3. gr.

Í skólanum skal kenna: Íslenzku, dönsku, ensku, sögu og fjelagsfræði, landafræði, náttúrufræði, stærðfræði, teiknun, handavinnu, leikfimi og söng.

4. gr.

Í skólanum er kennslunni ætlað að ná því takmarki, sem hjer segir um hverja grein:

1. Íslenzka.

Nemendur skulu geta lesið bundið og óbundið íslenzkt mál, um efni við hæfi þeirra, skýrt, snjallt og efninu samkvæmt, og hafa kynnt sjer valda kafla úr íslenzkum bókmenntum, bæði að fornu og nýju, þó einkum frá síðari tímum, svo að þeir geti gjört grein fyrir efni þeirra. Þeir skulu hafa fengið æfingu í að flytja erindi um efni

Nr. 67. Auglýsing 11. nóvember um reglugjörð fyrir gagnfræðaskólann á Akureyri.

Bekendtgørelse

om

Reglement for Realskolen i Akureyri.

Nr. 67.

11.
Novbr.

Paa Islands Ministeriums derom nedlagte allerunderdanigste Forestilling har det behaget Hans Majestæt Kongen under Dags Dato allernaadigst at stadfæste følgende

Reglement for Realskolen i Akureyri.

I.

Om Skolens Formaal og Indretning.

§ 1.

Skolen tilsigter at meddele sine Elever almindelig Dannelse.

§ 2.

Skolen, der inddeles i 3 Klasser, er Fællesskole for Drengene og Piger.

II.

Om Undervisningen.

§ 3.

Skolens Undervisning skal omfatte Islandsk, Dansk, Engelsk, Historie og Samfundslære, Geografi, Naturlære, Regning, Tegning, Haandarbejde, Legemsøvelser og Sang.

§ 4.

I Skolen tilsigtes Undervisningen indrettet saaledes, at følgende Resultat opnaas i hvert Fag:

1. Islandsk.

Eleverne skal flydende, tydelig og med Forstaaelse af Indholdet kunne læse Islandsk baade i Poesi og Prosa af et for deres Evner passende Indhold, og have gjort sig saa bekendt med udvalgte Afsnit af den islandske Litteratur, baade fra ældre og nyere Tid, men dog især fra den nyere, at de kan gøre Rede for Indholdet. De

Nr. 67. sem þeir þekkja vel, og geta skrifað ljóst, skipulega og á vönduðu máli um auðvelt efni, þannig að lestrarmerki sje rjett sett og stafsetning í góðu lagi. Í sambandi við 11. nóvbr. lestrar- og stílaefingar, skulu þeir hafa lært íslenzka málfræði, svo að þeir beri skyn á eðli málsins, þekki orðflokkan og beyging þeirra, helztu atriðin um skipun orða og málsgreina, orðmyndun, hljóðbreytingar og önnur merkustu atriði úr lífi og sögu málsins.

2. Danska.

Nemendur skulu geta lesið málið með góðum framburði, geta snúið kafla af áður lesnu máli úr dönsku á íslenzku, sagt frá efni hans og svarað spurningum, sem að því lúta, hvorttveggja á dönsku. Þeir skulu geta lesið hæfilega auðveldan ólesinn kafla og snúið honum á íslenzku. Aðalatriði danskrar málfræði skulu þeir hafa numið, og hafa nokkra leikni í því að rita málið rjett.

3. Enska.

Nemendur skulu geta lesið málið með góðum framburði, snúið kafla af áður lesnu máli úr ensku á íslenzku, sagt frá efni hans og svarað spurningum, sem að því lúta, hvorttveggja á ensku. Þeir skulu geta lesið hæfilega auðveldan ólesinn kafla og snúið honum á íslenzku. Þeir skulu hafa numið aðalatriði enskrar málfræði og hafa nokkra leikni í því að rita málið rjett.

4. Saga og fjelagsfræði.

Nemendur skulu fá ljóst yfirlit yfir aðalatriði mannkynssögunnar, og skal leggja sjerstaka áherzlu á sögu síðustu alda, einkum frá 1789.

Ennfremur skulu þeir hafa numið greinilegt yfirlit yfir sögu Íslands, og skal einkum kenna nákvæmlega þá kafla og viðburði í sögu þjóðarinnar, sem mestu skipta, og afstöðu þeirra við sögu Norðurlandapjóða. Jafnframt skulu þeir hafa fengið skýring á aðalhugmyndum stjórnaarskipulagsins og fjelagslífsins, og nokkra þekking á grundvallartriðum löggjafar landsins og landsstjórnar.

5. Landafræði.

Nemendur skulu hafa ljóst yfirlit yfir aðalatriði landafræðinnar, sjerstaklega Íslands og þeirra landa, er Ísland hefur mest viðskipti við. Þeir skulu vera leiknir í að rekja algengustu orsakasambönd, er landafræðin fjallar um, og kunna að afla sjer fræðslu af uppdráttum landa og myndum. Einnig skulu þeir hafa fengið nokkra leikni í því að gjöra einfalda uppdrætti af heimsálfum og löndum.

6. Náttúrufræði.

a. Náttúrusaga.

Með því að athuga dýr og jurtir eða góðar myndir af þeim, skulu nemendur hafa lært að athuga skarplega og vel, og kunna að lýsa því sem þeir sjá, skýrt og skipulega, og greina aðalatriði frá aukaatriðum. Skulu þeir á þennan hátt hafa kynnt allra helztu tegundum jurta og dýra, sköpulagi þeirra og líffæragjörð og hversu þetta er sniðið eptir lífnaðarháttum og dvalarstað, og geta dregið einfaldar ályktanir, er þar að lúta. Þeir hafi og lært að athuga skyldleika jurta og dýra og vita nokkuð um gagn það, er mennirnir hafa af þeim. Þeir skulu hafa lært hið helzta um sköpulag mannsins og starf líffæra hans og kynnt meginatriðum heilsufræðinnar. Þeir skulu hafa numið helztu atriði jarðfræðinnar með sjerstöku tilliti til Íslands.

b. Eðlisfræði og efnafræði.

Nemendur skulu þekkja algengustu fyrirburði í náttúrunni og lög þau, sem þeir hlyða. Kennslan á einkum að styðjast við einfaldar tilraunir.

Nr. 67. Auglýsing 11. nóvember um reglugjörð fyrir gagnfræðaskólann á Akureyri.

skal have opnaaet nogen Færdighed i at udvikle i mundtligt Foredrag et dem vel-Nr. 67. bekendt Emne, og skrive en Stil om et passende Emne i et tydeligt, tankerigt og 11. godt Sprog og uden Fejl i Tegnsætning og Retskrivning. I Forbindelse med Læse- Novbr. og Stiløvelser skal de have lært islandsk Sproglære, saa at de forstaar Sprogets Bygning, kender Ordklasserne og deres Bøjning, det væsentlige om Ords og Sætningers Forbindelse, Orddannelsen, Lydforhold og de vigtigste Punkter af Sprogets Liv og Historie.

2. Dansk.

Eleverne skal kunne læse Sproget med god Udtale, kunne oversætte et Stykke i en læst Bog fra Dansk til Islandsk, gøre Rede for Indholdet samt besvare de med Hensyn til dette stillede Spørgsmaal paa Dansk. De skal kunne læse et passende Stykke i en ikke læst Bog og oversætte det til Islandsk, samt have opnaaet en Del Færdighed i at skrive Sproget rigtig. Hovedpunkterne i dansk Sproglære forudsættes lært.

3. Engelsk.

Eleverne skal kunne læse Sproget med god Udtale, oversætte et Stykke i en læst Bog fra Engelsk til Islandsk, gøre Rede for Indholdet samt besvare de med Hensyn til dette stillede Spørgsmaal paa Engelsk. De skal kunne læse et passende Stykke i en ikke læst Bog og oversætte det til Islandsk. Endelig skal de have lært Hovedpunkterne i den engelske Sproglære, samt have opnaaet en Del Færdighed i at skrive Sproget rigtig.

4. Historie og Samfundslære.

Eleverne meddeles en tydelig Oversigt over det vigtigste i Verdenshistorien, hvorved dog fornemmelig lægges Vægt paa den nyeste Historie, navnlig efter 1789.

Endvidere skal de have lært en udførlig Oversigt over Islands Historie; ved Undervisningen heri meddeles især nøje Kundskab om de Afsnit og Begivenheder, der ere af afgørende Betydning samt deres Tilknytning og Forbindelse med det øvrige Nordens Historie. Tillige meddeles Hovedbegreberne af Førfatningens og Samfundets Ordning, samt noget Kendskab til Hovedtrækkene af Landets Lovgivning og Forvaltning.

5. Geografi.

Der gives Eleverne Kendskab til Geografien i dens Hovedpunkter, særlig til Island og de Lande, som Island har størst Samkvem med. Der meddeles dem Færdighed i at kende de mest gængse geografiske Fænomener og deres indbyrdes Sammenhæng, samt i at benytte Landkort og Billeder. Endvidere meddeles nogen Færdighed i at tegne Landkort.

6. Naturlære.

a. Naturhistorie.

Undervisningen skal ved Stof hentet fra Dyre- og Planteverdenen eller ved gode Afbildninger deraf lære Eleverne at iagttage nøjagtig og fuldstændig samt at beskrive det iagttagne klart, i god Orden og med Fremhævelse af det væsentlige. Paa dette Grundlag skal Eleverne have faaet Kendskab til de vigtigste Arter af Planter og Dyr, deres Bygningsform og Organisme, og hvorledes disse rette sig efter Levevis og Opholdssted, samt kunne heraf trække simple Slutninger. Endvidere skal de lære at se Slægtskabsforhold i Plante- og Dyreverdenen. Ogsaa den Nytte, som Mennesket har af Dyr og Planter bør paavises. Der meddeles Eleverne Undervisning om Hovedtrækkene af det menneskelige Legemes Bygning og dets Organers Virksomhed, samt de væsentligste Træk af Sundhedslæren og Hovedtrækkene i Geologi med særligt Hensyn til Island.

b. Fysik og Kemi.

Eleverne skal erholde et paa simple Forsøg grundet Kendskab til Naturens almindelige Fænomener og de dem beherskende Love.

Nr. 67. Bekendtgørelse 11. November om Reglement for Realskolen i Akureyri.

Nr. 67.

7. Stærðfræði.

11.
nóvbr.

a. Reikningur.

Auk frekari æfinga í því, sem heimtað er til inntökuprófs, skulu nemendur hafa lært blutfallsreikning, fjelagsreikning, blöndunarreikning og útreikning einfaldrar flatarmála og rúmmála. Loks skulu þeir hafa fengið leikni í því að færa einfaldan reikning skýrt og hreinlega og semja jafnaðarreikninga.

b. Talnafræði.

Í talnafræði skulu nemendur hafa lært um samlagning, frádrátt, margföldun og deiling með heilum tölum og brotum (einnig tugabrotum); um póstívar og negatívar stærðir; um að hefja upp í veldi með póstívum heilum veldisvísi; um frumtölur (prímtölur) (hversu leysa má upp tölur í frumtölur þeirra) og hverjar tölur sjeu deilinglegar með 2, 3, 4, 5, 8, 9 og 11; um stærðir í beinum og öfugum hlutföllum; um fyrsta stigs líkingar með einni óþekktri stærð og fleirum. Af rótarútdrætti skal lært um kvaðratrótar- og kúbikrótardrátt, og skal það sýnt með dæmum, hversu draga má saman takmörk irrationalrar kvaðratrótar eptir vild. Þá skal og kennd hin venjulega aðferð til að reikna út kvaðratrót af heilum tölum og tugabrotum. Ennfremur skulu lærðar setningarnar um kvaðratrótardrátt af pródukti af hlutfalli og um margföldun og deilingu kvaðratróta og loks um lausn kvaðratlíkinga.

c. Flatarmálsfræði.

Í flatarmálsfræði skal lært um frumeigindir línu og flatar; um það, hvenær beinir línustúfar eru jafnstórir, og hvernig þeir verði mældir; um horn, hvenær þau eru jafnstór eða misstór, og um mælingu þeirra; um samfara línur; um þríhyrninga (aljöfnuður; um það, er hliðar og horn eru sömu stærðar eða misstór, skálínur); um ferhyrninga; um hringinn (samband hans við beina línu og annan hring; um samband horna og boga); um flatarstærð marghyrninga (ummál og flatarstærð hrings skulu nemendur þekkja, en ekki er heimtað að það sje stærðfræðilega rakið); um hlutföll hliða í einslöguðum þríhyrningum, og hversu þau má nota til að reikna lengd línustúfa og í sambandi við það helztu setningar um rjetthyrnda þríhyrninga. Skýra skal fyrir nemendum helstu reglur landmælingar.

Nemendur skulu jafnframt vandir við að leysa einföld uppdráttardæmi með nákvæmum og góðum frágangi.

8. Teiknun.

Kennslan skal miða að því að örfa eptirtekt nemendanna, svo að þeir geti dregið upp myndir af auðveldum hlutum, sem þeir hafa fyrir sjer.

9. Handavinna.

Kennslan skal miða að því að örfa hagleik nemendanna og glæða hjá þeim áhuga og virðingu fyrir líkamlegri vinnu.

10. Leikfimi.

Líkamsæfingar skulu sniðnar eptir aldri og líkamsþroska nemenda, og skulu þær miða að því að gera líkama þeirra hraustan, styrkan og fíman. Kenna skal piltum glímur. Piltar hafa leikfimi sjer, stúlkur sjer.

11. Söngur.

Kenna skal helztu atriði söngfræðinnar og æfa rödd og eyra nemendanna með reglubundnum iðkunum, fyrst einrödduðum söng og síðan margrödduðum. Að svo miklu leyti sem unnt er, skal syngja á íslenzku, sjerstaklega ættjarðarlög og sálma.

7. Regning og Matematik.

Nr. 67.

a. Regning.

11.
Novbr.

Foruden videregaaende Undervisning i det, der kræves til Optagelse i Skolen, skal Eleverne undervises i Forholdsregning, Delingsregning, Blandingsregning og Beregning af simple Arealer og Rumfang. Endelig meddeles dem Færdighed i at føre et simpelt Regnskab tydeligt og klart samt affatte Ballanceregnskab.

b. Aritmetik.

Heri gives Undervisning i Læren om Addition, Subtraktion, Multiplikation og Division med hele og brudne Tal (derunder Decimalbrøk), positive og negative Tal, om Potensopløftning med positiv hel Eksponent, om Primtal (et Tals Opløsning i Primfaktorer) og Tals Delelighed med 2, 3, 4, 5, 8, 9 og 11; om ligefrem og omvendt proportionale Størrelser; om Ligninger af første Grad med en eller flere ubekendte. Af Læren om Rodstørrelser medtages Kvadratrod og Kubikrod. Det vises ved Eksempler, hvorledes Grænserne for en irrational Kvadratrod kan indsnævres saa meget det skal være; dernæst indøves den sædvanlige Metode til Kvadratuddragning af hele Tal og Decimalbrøk; endelig medtages Sætningerne om Kvadratuddragning af Produkt og af Kvotient, samt om Multiplikation og Division af Kvadratrødder og Løsning af kvadratiske Ligninger.

c. Geometri.

Undervisningen heri skal omfatte: Liniens og Planens Grundegenskaber; rette Liniestykkers Lige- og Uligestorhed og Maaling; Vinkler, deres Lige- og Uligestorhed samt Maaling; parallelle Linier; Trekanter (Kongruens; Lige- og Uligestorhed af Sider og Vinkler, Skraaliniér); Firkanter; Cirklen (dens Stilling til en ret Linie, to Cirklers indbyrdes Stilling, Vinklers Afhængighed af Cirkelbuer); Arealer af Polygoner (Cirkelperiferiens Længde og Cirkelens Areal skal være bekendt, men kræves ikke udledet matematisk); om Sidernes Proportionalitet i ensvinklede Trekanter med Anvendelser til Beregning af Liniestykkers Længde, derunder de vigtigste Sætninger om den retvinklede Trekant. Eleverne skal erholde Undervisning i de vigtigste Regler for Landmaaling.

Tillige skal Eleverne indøves i Løsning af simple Konstruktionsopgaver med nøjagtig og ordentlig derhen hørende Tegning.

8. Tegning.

Undervisningen heri har det Maal at tilstræbe Skærpelse af Elevernes Iagttagelsessans, saa at de kan blive i Stand til at gengive simple dem forelagte Genstande.

9. Haandarbejde.

Undervisningens Maal skal være at udvikle Elevernes Færdighed og vække deres Interesse og Agtelse for legemligt Arbejde.

10. Gymnastik.

Denne skal afpasses efter Elevernes Alder og legemlige Udvikling og sigte til at udvikle Legemets Styrke, Smidighed og Behændighed. Drengene undervises i Brydning. I Gymnastik erholde Drengene Undervisning for sig og Pigerne for sig.

11. Sang.

Undervisning gives i Musikkens Elementarlære, samt i Indøvelse af Elevernes Stemme og Øre ved regelmæssige Øvelser, først i enstemmig og derpaa i flerstemmig Sang. I saa vidt Omfang som muligt skal der synges islandske Sange, især Fædrelandssange og Salmer.

Nr. 67.

11.
nóvbr.

III.

Um próf, prófskírteini og vottorð.

5. gr.

Í 1. og 2. bekk skólans skulu árspróf haldin í lok maímánaðar ár hvert.

Auk kennarans sem prófar, skal einn af kennurum skólans eða annar maður, er skólameistari kveður til þess, vera prófdómandi við ársprófið. Skal gefa eina einkunn í hverri grein, bæði skriflegri og munnlegri. Auk þess skal gefa eina sjerstaka einkunn fyrir frágang á skriflegum úrlausnum, er gjörðar hafa verið síðasta skólaár og við prófið.

Daglegar einkunnir skal ekki gefa í skólanum, en aptur skal hver kennari prisvar á ári — fyrir jólaaleyfi, í marzmánuði og við lok maímánaðar — gefa nemendum einkunn fyrir ástundun og kunnáttu í þeim greinum, sem hann kennir. Meðaltal þessara einkunna er árseinkunn í hverri grein. Í greinum þeim, sem nemendur hafa undir árspróf, skal árseinkunnin lögð við prófseinkunnina og er meðaltal þeirra fullnaðar-einkunn nemandans í hverri grein. Í þeim greinum, sem árspróf er ekki haldið í, er árseinkunnin fullnaðareinkunn.

Einkunnir og tölugildi þeirra eru sem hjer segir: ágætlega = 8, ágætlega ÷ = 7, dável = 6, dável ÷ = 5, vel = 4, vel ÷ = 3, laklega = 1, laklega ÷ = ÷ 1, illa = ÷ 4, afar illa = ÷ 8.

6. gr.

Kennsla skólans endar með burtfararprófi, og skulu nemendur með því sýna, að þeir hafi fengið þann þroska og þá þekkingu og leikni, sem kennslunni er ætlað að veita.

7. gr.

Burtfararpróf kallast gagnfræðapróf.

Prófið er að nokkru leyti skriflegt, en að nokkru leyti munnlegt.

Aðaleinkunn er ekki gefin.

Við prófið skulu vera prófdómendur, skipaðir af stjórnarráðinu.

Hin skriflegu verkefni velur stjórnarráðið, eða felur það prófdómendum.

Munnlegt árspróf og burtfararpróf skal haldið í heyranda hljóði.

8. gr.

Þeir nemendur, sem staðizt hafa gagnfræðapróf, skulu fá prófskírteini, er sýni einkunnir þeirra í hverri námsgrein um sig við prófið og vottorð um hegðun í skólanum.

Þegar nemendur fara úr skóla án þess að hafa gengið undir burtfararpróf, eða hafa eigi staðizt það, skal ískólinn, ef þeir, foreldrar þeirra eða vandamenn krefjast þess, gefa þeim vottorð um þroska þeirra, kunnáttu og alla hegðun í skólanum.

Stjórnarráðið gefur út eyðublöð fyrir prófskírteini og vottorð.

Prófskírteini og vottorð veitast ókeypis.

9. gr.

Heimilt skal þeim, er fengið hafa hæfilegan undirbúning utan skóla, að ganga undir gagnfræðapróf og árspróf með nemendum skólans, ef þeir sýna vottorð frá skilríkum manni eða mönnum um að þeir sjeu færir til prófs.

Nr. 67. Auglýsing 11. nóvember um reglugjörð fyrir gagnfræðaskólann á Akureyri.

Om Prøver, Vidnesbyrd og Attester.

§ 5.

I Skolens 1ste og 2den Klasse skal der afholdes Aarsprøver i Slutningen af Maj Maaned hvert Aar.

Foruden den Lærer, som eksaminerer, skal en af Skolens Lærere eller en anden af Skolebestyreren udnævnt Mand fungere som Censor ved Aarsprøven. Der gives en Karakter i hvert Fag baade skriftligt og mundtligt. Desuden gives en speciel Karakter for Orden i Henseende til de skriftlige Opgaver i det forløbne Skoleaar og ved Prøven.

Daglige Karakterer gives ikke i Skolen; derimod skal enhver Lærer tre Gange aarlig — forinden Juleferiens Begyndelse, i Marts Maaned og ved Slutningen af Maj — give Eleverne Karakter for Flid og Fremgang i de Fag, han underviser i. Middeltal af disse Karakterer er Aarskarakter i hvert Fag. I de Fag, hvori Eleverne prøves ved Aarsprøven, lægges Aarskarakteren til Eksamenskarakteren, og disses Middeltal udgør Elevens Hovedkarakter i hvert Fag, hvorimod Aarskarakteren er Hovedkarakter i de Fag, hvori der ikke eksamineres ved Aarsprøven.

Karaktererne og deres Værdi bestemmes saaledes: $ug = 8$, $ug \div = 7$, $mg = 6$, $mg \div = 5$, $g = 4$, $g \div = 3$, $tg = 1$, $tg \div = \div 1$, $mdl = \div 4$, $slet = \div 8$.

§ 6.

Undervisningen i Skolen sluttet med en Afgangsprøve, ved hvilken Eleverne skal godtgøre, at de har opnaaet den Modenhed og tilegnet sig den Kundskabsfyldte og Færdighed, der er sat som Undervisningens Endemaal.

§ 7.

Skolens Afgangsprøve kaldes Realeksamen.

Prøven er dels skriftlig dels mundtlig.

Der gives ingen Hovedkarakter.

Afgangsprøven overværes af Eksamenskommissærer beskikkede af Islands Ministerium.

De skriftlige Opgaver bestemmes af Ministeriet eller efter Bemyndigelse af samme af Eksamenskommissærerne.

De mundtlige Aarsprøver og Afgangsprøver ere offentlige.

§ 8.

Enhver, der har bestaaet Realeksamen, erholder Eksamensbevis med Angivelse af hans Karakterer i de enkelte Fag ved Prøven, samt Vidnesbyrd om hans hele Forhold i Skolen.

Naar Elever forlade Skolen forinden Afgangsprøven, eller uden at have bestaaet denne, skal Skolen, forsaavidt Eleverne, deres Forældre eller Værger forlange det, meddele dem Vidnesbyrd om deres Modenhed, Kundskaber og hele Forhold i Skolen.

Skemaer for Eksamensbeviser og Vidnesbyrd udfærdiges af Ministeriet; disse udstedes uden Betaling.

§ 9.

Det skal være tilladt enhver, der har nydt tilbørlig Privatundervisning at indstille sig til Realeksamen og Aarsprøve sammen med Skolens Elever, hvis han kan fremvise Vidnesbyrd fra en eller flere paalidelige Mænd om, at han i alle Henseender er moden til saadan Prøve.

Nr. 67.

10 gr.

11.
nóvbr.

Stjórnarráðið ákveður síðar, hvort burtfararpróf skólans heimili inngöngu í lærdómsdeild hins almenna menntaskóla í Reykjavík.

11. gr.

Nánari reglur um, hvernig hagað skuli gagnfræðaprófi og hvað til þess útheimtist að standast það, skulu gefnar af stjórnarráði Íslands.

IV.

Um inntöku nemenda og burtför úr skóla.

12. gr.

Skólameistari úrskurðar um inntöku nemenda í skólann.

13. gr.

Nemendur skal að jafnaði aðeins taka inn í skólann við byrjun októbermánaðar ár hvert. Þó getur skólameistari veitt undanpágu frá þessu, þegar sjerstaklega stendur á.

14. gr.

Þessi eru almenn inntökuskilyrði:

1. Að þeir, sem teknir eru í fyrsta bekk skólans, sjeu ekki yngri en 14 ára.
2. Að þeir sjeu ekki haldnir af neinum næmum sjúkdómi eður öðrum líkamskvilla, sem orðið getur hinum nemendunum skaðvænn.
3. Að siðferði þeirra sje óspillt.
4. Að þeir leggi fram fullnægjandi vottorð frá þeim skóla, er þeir síðast hafa gengið í, ef þeir hafa verið að námi í öðrum skólum, eða frá þeim, sem hafa búið þá undir skóla.

15. gr.

Til þess að verða tekinn í 1. bekk, verður nemandinn að ganga undir próf, er sýni að hann hafi þá kunnáttu og þroska, er hjer segir:

1. Íslenzka munnleg.

Nemandinn verður að geta lesið skýrt og áheyrilega lesinn kaffa í óbundnu máli, og nokkurn veginn áheyrilega ólesinn kaffa sögulegs efnis í óbundnu máli, hæfilega auðveldan að efni og orðfæri. Hann skal og geta skýrt frá efni hins lesna, ef hann er spurður, og sýna að hann hafi skilið það. Hann verður að kunna utanbókar nokkur íslenzk kvæði, helzt sögulegs efnis, og geta gjört grein fyrir efni þeirra, svo að það sjáist að hann hafi skilið þau.

Nemandinn þekki helztu almennar málfræðislegar hugmyndir og kunni helztu atriðin í íslenzkri beygingarfræði.

2. Íslenzka skrifleg.

Með skriflegu prófi verður nemandinn að sýna, að hann geti stórlýtalaust skýrt skriflega frá efni í stuttri og auðskilinni sögu, sem honum er sögð eða lesin fyrir. Skal það vera hreinlega og skipulega af hendi leyst.

3. Reikningur.

Prófið er bæði skriflegt og munnlegt og skal nemandinn með því sýna, að hann kunni 4 aðalgreinir reikningsins með heilum tölum og brotum (almennum brotum og tugabrotum, og hafi leikni í að nota þær til að leysa úr auðveldum dæmum. er Nr. 67. Auglýsing 11. nóvember um reglugjörð fyrir gagnræðaskólann á Akureyri.

§ 10.

Ministeriet bestemmer senere, hvorvidt Skolens Afgangseksamen giver Adgang til Optagelse i den højere Almenskole i Reykjaviks lærde Afdeling.

11.
Novbr.

§ 11.

Nærmere Bestemmelser angaaende Ordningen af Realeksamen, og hvad der udfordres til Bestaaelsen af samme bliver at træffe af Islands Ministerium.

IV.

Om Elevers Optagelse i Skolen og Afgang fra samme.

§ 12.

Beslutning om Elevers Optagelse i Skolen fattes af Skolens Bestyrer.

§ 13.

Elevernes Optagelse i Skolen finder i Reglen Sted i Begyndelsen af Oktober Maaned hvert Aar. Dog kan Skolens Bestyrer under særlige Omstændigheder gøre Undtagelser herfra.

§ 14.

Til Optagelse i Skolen udfordres i Almindelighed:

1. At de der optages i Skolens 1ste Klasse ikke er under 14 Aar.
2. At de ikke lider af nogen smitsom Sygdom eller andet legemligt Onde, som kan blive farligt for de andre Elever.
3. At deres Vandel er ulastelig.
4. At de foreviser en tilfredsstillende Attest fra den Skole, de sidst har frekventeret, hvis de har opholdt sig ved en saadan, eller fra dem, der have undervist dem.

§ 15.

For at kunne optages i Skolens 1ste Klasse maa Eleven aflægge en Prøve, hvorved han godtgør, at han er i Besiddelse af de Kundskaber og har opnaaet den Modenhed, som angives i det følgende:

1. Islandsk mundtlig:

Eleven skal kunne oplæse klart og tydeligt et læst Stykke i Prosa, og nogenlunde tydeligt et ikke læst Stykke af historisk Indhold i Prosa, som er passende let med Hensyn til Indhold og Sprog. Han skal ogsaa kunne gengive Indholdet af det oplæste, og derved godtgøre, at han har forstaaet det. Han skal kunne udenad nogle islandske Digte fornemmelig af historisk Indhold, og kunne gengive deres Indhold for at godtgøre at han har forstaaet dem.

Eleven skal kende de vigtigste grammatiske Begreber og kunne de vigtigste Sætninger af den islandske Bøjningslære.

2. Islandsk skriftlig.

Ved skriftlig Prøve skal Eleven godtgøre, at han uden store Fejl kan gengive skriftlig Indholdet af en kort og let Historie, som er bleven ham fortalt eller oplæst for ham. Stilen skal være tydelig og klart affattet.

3. Regning.

Heri er Prøven baade skriftlig og mundtlig; Eleven skal derved godtgøre, at han kan de fire Species i hele Tal og Brøk (almindelige Brøk og Decimalbrøk), og

Nr. 67. fyrir koma í daglegn lífi. Auk þess verður hann að vera leikinn í að reikna í hug-

11. anum með lágum tölum.
nóvbr.

4. Skript.

Nemandinn verður að skrifa læsilega og hreinlega snarhönd.

5. Danska.

Nemandinn skal hafa lesið til prófsins eigi minna en 150 bls. í 8 blaða broti. Skal hann lesa upp stutta lesna grein og geta lagt hana út á íslenzku. Hann skal og þekkja hin allra helztu atriði danskrar beygingarfræði. Ennfremur verður hann að geta snúið munnlega og skriflega auðveldum setningum daglegs máls úr íslenzku á dönsku.

6. Saga.

Nemandinn verður að hafa numið stutt ágríp af sögu Íslands.

7. Landafræði.

Nemandinn verður að hafa numið nokkurn veginn nákvæma lýsing Íslands, og kunna að nota uppdrætti lauda og jarðlíkan.

16. gr.

Við inntökupróf mega ekki aðrir vera viðstaddir auk kennara, en foreldrar og vandamenn nemenda þeirra, sem prófaðir eru.

17. gr.

Nemendur, er setið hafa 2 ár í sama bekk, og að þeim loknum reynast óhæfir til að flytjast upp í næsta bekk, skulu þegar fara úr skólanum.

18. gr.

Skólameistari getur um stundarsakir vísað nemendum úr skóla, ef þeir hafa næman sjúkdóm eða líkamskvilla, sem orðið geti hinum nemendunum skaðvænn.

V.

Kennslutími og leyfi.

19. gr.

Á viku hverri skulu í hverjum bekk skólans vera 36 kennslustundir, 6 kennslustundir á dag, hver 50 mínútur. Af þessum 6 daglegu kennslustundum skal verja einni til leikfimi, handavinnu eða söngs. Á milli kennslustundanna skal vera hlje 10 mínútur. Fyrir hvert skólaár semur skólameistari stundatöflu.

20. gr.

Skólaárið byrjar 1. október og endar 30. september.

21. gr.

Þessi skulu vera lögboðin leyfi:

1. Jólaleyfi, er nær frá 24. degi desembermánaðar til 2. dags janúarmánaðar, að báðum þeim dögum meðtöldum. Beri 2. janúar uppá föstudag, skal byrja kennsluna næsta mánudag á eftir, en beri 2. janúar upp á sunnudag, skal byrja hana næsta þriðjudag á eftir.
2. Síðari hluta hvíta Týsdags og fyrri hluta öskudags.
3. Páskaleyfi, er nær frá miðvikudegi fyrir skírdag, og til þriðja í páskum, að báðum þeim dögum meðtöldum.

Nr. 67. Anglýsing 11. nóvember um reglugjörð fyrir gagnfræðaskólann á Akureyri.

har Færdighed i at løse lette Opgaver, der forekommer i det daglige Liv. Desuden Nr. 67. skal han have Færdighed i Hovedregning med lave Tal.

11.
Novbr.

4. Skrivning.

Eleven skal skrive en tydelig og klar Haand.

Dansk.

Eleven skal have læst ikke mindre end 150 Oktavsider. Han skal oplæse et kort læst Stykke og kunne oversætte det til Islandsk. Han skal endvidere kende Hovedpunkterne i den danske Bøjningslære. Endelig skal han kunne oversætte fra Islandsk til Dansk mundtlig og skriftlig lette Sætninger hentede fra det daglige Liv.

6. Historie.

Eleven skal have lært en kort Oversigt over Islands Historie.

7. Geografi.

Eleven skal have lært en nogenlunde nøjagtig Beskrivelse af Island og kunne benytte Landkort og Globus.

§ 16.

Ved Optagelsesprøven tilstedes ikke andre Adgang foruden Lærerne end Eksaminandernes Forældre og nærmeste Paarørende.

§ 17.

Elever, der have siddet 2 Aar i samme Klasse og derefter anses for uskikkede til Oprykning i næste Klasse, skal straks forlade Skolen.

§ 18.

Skolens Bestyrer kan foreløbig udvise de Elever, som lider af en smitsom Sygdom eller legemligt Oøde, som kan medføre Fare for de andre Elever.

V.

Undervisningstiden og Ferier.

§ 19.

Den ugentlige Skoletid i enhver af Skolens Klasser skal udgøre 36 Timer, 6 Timer daglig hver paa 50 Minutter. Af disse 6 daglige Timer skal en anvendes til Undervisning i Legemsøvelser, Haandarbejde eller Sang. Mellem Undervisningstimerne gives 10 Minutters Fritid. For hvert Skoleaar affatter Skolens Bestyrer en Timetabel.

§ 20.

Skoleaaret begynder den 1ste Oktober og afsluttes den 30te September.

§ 21.

De ordentlige Skoleferier er følgende:

1. Juleferie fra den 24de December til den 2den Januar begge iberegnedes. Indtræffer den 2den Januar paa en Fredag, skal Undervisningen begynde næste Mandag, men indtræffer den paa en Søndag, begynder Undervisningen den næste Tirsdag.
 2. Tirsdag Eftermiddag efter Fastelavnsmandag og Askeonsdag Formiddag.
 3. Paaskeferie fra Onsdagen før Skærtorsdag til Tirsdag efter Panske, begge iberegnedes.
- Nr. 67. Bekendtgørelse 11. November om Reglement for Realskolen i Akureyri.

- Nr. 67. 4. Hvítasunnuleyfi, er nær frá laugardegi fyrir hvítasunnu til næsta þriðjudags á eptir,
 11. að báðum þeim dögum meðtöldum.
 nóvbr. 5. Sumardagurinn fyrsti.
 6. Afmælisdagur konungs.
 7. Sumarleyfi, er nær frá 1. júní til 30. september.

Auk þess má skólameistari gefa leyfi einn dag í mánuði hverjum, en þó svo, að leyfi þau beri ekki öll upp á sama vikudag.

VI.

Um reglu og aga.

22. gr.

Regla og agi skólans skal í hvívetna miða að því að styðja kennslustarfið, og glæða reglusemi og siðprýði nemendanna.

23. gr.

Nemendur skulu sýna kennurum sínum og öðrum yfirboðurum kurteisi og hlyðni og hegða sjer jafnan, hvar sem er, og hver sem í hlut á, sem siðsömum, háttprúðum og góðum drengjum sáemir.

24. gr.

Valdi nemandi skemmdum á kennsluáhöldum eða öðrum munum skólans, skal hann bæta að fullu. Sje það fullvíst, að slíkar skemmdir hafi orðið af völdum nemenda í einhverjum ákveðnum bekk, og gangist enginn við, skulu nemendur þess bekkjar bæta skaðann í fjelagi.

25. gr.

Skólameistari og kennarar skulu hafa nákvæmt eptirlit með siðferði nemenda. Brjóti nemandi gegn góðri reglu og velsæmi eða sýni af sjer ókurteisi eða óhlyðni þrátt fyrir ítrekaðar áminningar skólameistara eða kennara, hefur skólameistari vald til þess að svipta hann námstyrk eða öðrum hlunnindum, er hann kann að hafa við skólann, eða vísa honum úr skóla fyrir fullt og allt, eða um stundarsakir eptir stærð brotsins og öðrum atvikum, en leita verður hann álits kennarafundar um málið. Nú er nemandi vísað burt, og ber skólameistara þá að tilkynna stjórnarráðinu það.

VII.

Um heimavistir.

26. gr.

Í skólanum eru heimavistir fyrir 45—50 nemendur. Fylgir hverri heimavist rúmstæði með undirdýnum og að minnsta kosti eitt borð hverju herbergi. Heimavistunum fylgir nægilegt húsnæði til matseldar allrar, borðhaldi og geymslu. Fyrir þetta greiðir hver nemandi 5 kr. á ári. Ljósmeti, eldsneyti, áhöld, rúmföt og húsbúnað annan en hjer er talinn kosta nemendur sjálfir. Þeir annast og á sinn kostnað matseld alla, þvott á rúmfötum og ræstingu á herbergjum þeim, er heimavistunum fylgja. Nánari reglur um tilhögun heimavistanna semur kennarafundur og sendir stjórnarráðinu til samþykktar.

Nr. 67. Auglýsing 11. nóvember um reglugjörð fyrir gagnfræðaskólann á Akureyri.

4. Pinseferie fra Lørdagen før Pinse til næstpaafølgende Tirsdag, begge iberegnete. Nr. 67.
5. Den første Sommerdag. 11.
6. Kongens Fødselsdag. Novbr.
7. Sommerferie fra 1ste Juni til 30te September.

Desuden kan Skolens Bestyrer give Eleverne Frihed en Dag i hver Maaned, dog at der veksles i Valget af Ugens Dage.

VI.

Om Disciplin og Tugt.

§ 22.

Skolen skal ved sin Haandhævelse af Tugt og Orden i det hele medvirke til at understøtte Undervisningen samt opdrage Eleverne til Ordenssans og Høflighed.

§ 23.

Eleverne skal vise deres Lærere og andre Foresatte Høflighed og Lydighed og opføre sig til enhver Tid og overfor alle og enhver som det anstaar høflige og dannede Mennesker.

§ 24.

Beskadiger en Elev de til Undervisningen hørende Genstande eller andre Skolen tilhørende Ting, skal han give fuldstændig Erstatning derfor. Er det tilfulde bevist at en saadan Beskadigelse er bevirket af Elever i en bestemt Klasse, uden at nogen vedkender sig Gerningen, skal samtlige Klassens Elever i Forening erstatte Skaden.

§ 25.

Skolens Bestyrer og Lærere have at føre nøjagtigt Tilsyn med Elevernes Opførsel. Forser en Elev sig mod Anstændighed og god Orden, eller viser Uhøflighed eller Ulydighed til Trods for gentagne Paamindelser fra Skolens Bestyrer eller Lærere, har Skolebestyreren Myndighed til at berøve ham Stipendium eller andre Beneficier, som han maatte nyde fra Skolens Side, eller til at udvise ham fra Skolen for bestandig eller for en kort Tid under Hensyn til Forseelsens Beskaffenhed og andre Omstændigheder, men dog skal han forinden have forelagt Lærermødet Sagen og indhentet dets Betænkning. Bliver en Elev bortvist, skal Skolens Bestyrer indberette dette til Ministeriet.

VII.

Om Alumnpladser.

§ 26.

I Skolen er der 45—50 Alumnpladser. Til hver Alumnplads hører Sengested med Underdyne og i det mindste et Bord i hvert Værelse. Til Alumnpladserne hører tilstrækkelig stort Lokale til Tilberedning af Maden, til Spisning og Opbevaring. For dette betaler Eleven 5 Kr. aarlig. Belysning, Brændsel, Husgeraad, Sengeklæder og Møbler med Undtagelse af de forannævnte bekoster Eleven selv. Eleverne drager ligeledes paa egen Bekostning Omsorg for Tilberedning af Maden, Vask af Sengeklæder og de til Alumnpladserne bestemte Værelses Renligholdelse. Nærmere Regler for Ordningen med Hensyn til Alumnpladserne affattes af Lærermødet og indsendes til Ministeriet til Approbation.

Nr. 67. Bekendtgørelse 11. November om Reglement for Realskolen i Akureyri.

Nr. 67.

11.
nóvbr.

VIII.

Um kennara skólans.

27. gr.

Skólameistari ber ábyrgð á störfum og hag skólans, bæði út á við og inn á við. Hann er yfirboðari hinna kennaranna, og skal hann hafa eptirlit með allri kennslu skólans, heimavistum, reglu og aga.

28. gr.

Stjórnarráðið skipar stundakennara við hann með 3 mánaða uppsagnarfresti, og hafi það áður leitað álits skólameistara. Skólameistari má taka varakennara allt að tveggja mánaða tíma. Þurfi varakennara lengur við, skipar stjórnarráðið hann.

29. gr.

Kennslustundafjöldi hinna föstu kennara skólans ákveður stjórnarráðið eptir tillögum skólameistara.

30. gr.

Skólameistari skal að jafnaði boða til kennarafundar einu sinni á mánuði hverjum, og annars svo opt sem þurfa þykir. Á kennarafundi eiga sæti hinir föstu kennarar skólans. Auk þeirra getur skólameistari boðað stundakennarana á kennarafund, og mega þeir þá taka þátt í umræðunum, en eigi hafa þeir þar atkvæðisrjett. Skólameistari stýrir kennarafundi. Sjeu jöfn atkvæði, ræður atkvæði skólameistara.

31. gr.

Kennarafundur skal taka til meðferðar hvert það málefni er skólameistari æskir að heyra álit hans um. Hver fundarmaður hefur rjett til að koma fram með tillögu til ályktunar um skólamálefni, og skal tillagan þá afhent skólameistara viku fyrir kennarafund og lætur skólameistari hennar getið um leið og hann kveður til fundarins. Verði tillagan samþykkt, öðlast hún þegar gildi, ef skólameistari er henni samþykkur og eigi þarf staðfestingar af hálfu stjórnarráðsins. Sje skólameistari ósamþykkur tillögunni, skal hún send stjórnarráðinu til úrskurðar ásamt áliti skólameistarans og eptirriti af því sem bókað er um fundinn, og öðrum nauðsynlegum fylgiskjölum.

32. gr.

Kennarafundur úrskurðar um:

- a. Uppflutning nemenda úr einum bekk í annan.

Hefur þá hver kennari jafnmörg atkvæði og hann kennir hlutaðeigandi nemanda margar stundir á viku (kennarinn í íslenzku þó helmingi fleiri). Kennarar í söng og leikfimi taka ekki þátt í atkvæðagreiðslunni. Sjeu $\frac{2}{3}$ atkvæða með uppflutning eða kyrsetningu nemenda, er málið útkljáð. Að öðrum kosti úrskurðar skólameistari það á fundinum.

- b. Burtvísun nemenda úr skólanum samkvæmt 25. gr.
- c. Reglur um tilhögun heimavista í skólanum.

33. gr.

Skólameistari skal leita álits kennarafundar áður en hann gjörir tillögur til stjórnarráðsins um:

1. Að taka upp nýjar kennslubækur eða breyta tilhögun kennslunnar.
2. Skiptingu kennslugreinanna meðal kennaranna.
3. Veitingu námsstyrks eða annara hlunninda.

Nr. 67. Auglýsing 11. nóvember um reglugjörð fyrir gagnfræðaskólann á Akureyri.

Om Skolens Lærerpersonele.

§ 27.

Bestyreren er ansvarlig for Skolens Anliggender baade udadtil og indadtil. Han er de andre Læreres Foresatte, og har Tilsyn med Undervisningen i Skolen, Alumnpladserne samt Skolens Disciplin og Tugt.

§ 28.

Ministeriet antager efter at have indhentet Skolebestyrerens Erklæring paa 3 Maaneders Opsigelse Timelærere ved Skolen. Bestyreren kan antage Vikarer for en Tid af indtil 2 Maaneder; længere Vikariater besættes af Ministeriet.

§ 29.

Efter Indstilling fra Bestyreren fastsætter Ministeriet Antallet af de fast ansatte Læreres Undervisningstimer.

§ 30.

Som Regel skal Bestyreren indkalde Lærermøde en Gang hver Maaned, men iøvrigt saa ofte som tiltrænges. Sæde paa Lærermødet har alle Skolens fastansatte Lærere. Desuden kan Bestyreren tilkalde Timelærerne, der i saa Fald er berettigede til at deltage i Forhandlingerne paa Mødet, dog uden Stemmeret. Skolebestyreren præsiderer paa Mødet. I Tilfælde af Stemmeligbed gør Bestyrerens Stemme Udslaget.

§ 31.

Lærermødet skal behandle enhver Sag, angaaende hvilken Bestyreren ønsker at høre Mødets Mening. Enhver af de Mødende har Ret til at fremkomme med Forslag til Beslutning om et Skolen vedkommende Anliggende, men i saa Fald skal Forslaget overleveres Skolebestyreren en Uge forinden Mødet, og nævnes af ham i Indkaldelsen til Mødet. Bliver Forslaget vedtaget, erhoder det straks Gyldighed, saafremt Bestyreren billiger det, og forsaavidt Ministeriets Samtykke ikke udfordres. Kan Bestyreren ikke slutte sig til Forslaget, indsendes dette til Ministeriets Decision tilligemed Bestyrerens Erklæring, Udskrift af Mødets Forhandlingsprotokol og andre nødvendige Bilag.

§ 32.

Lærermødet fatter Beslutning om:

a. Elevers Opflyttelse til højere Klasse.

Ved Afgørelse heraf har enhver af Lærerne ligesaa mange Stemmer som Antallet af de egentlige Timer, i hvilke han underviser Eleven (Læreren i Islandsk dog det dobbelte Antal). Lærerne i Sang og Gymnastik tage ikke Del i Afstemningen. Er $\frac{2}{3}$ af Stemmerne for eller imod Opflyttelse, er Sagen dermed afgjort. I modsat Fald afgør Skolebestyreren Spørgsmaalet paa selve Mødet.

b. En Elevs Udvisning af Skolen i Henhold til § 25.

c. Regler angaaende Ordningen med Hensyn til Alumnpladser.

§ 33.

Skolebestyreren skal indhente Lærermødets Betænkning forinden han gør Indstilling til Ministeriet om:

1. Optagelse af ny Lærebøger og Forandringer i Undervisningen.

2. Lærefagenes Fordeling mellem Lærerne.

3. Uddelelse af Stipendier eller andre Begunstigelser.

Nr. 67.

34. gr.

11.
nóvbr.

Kennarafundur ákveður, hverjar bækur og áhöld skuli kaupa handa söfnum skólans.

35. gr.

Gjörðir kennarafundar skulu ritaðar í gjörðabók, er skal lesin upp og samþykkt á hverjum fundi. Heimilt er hverjum fundarmanni að fá ágreiningsatkvæði sitt fært til bókar.

IX.

Ákvæði um hvenær reglugjörð þessi gangi í gildi.

36. gr.

Reglugjörð þessi skal ganga í gildi smátt og smátt, fyrst í neðsta bekk skólans skólaárið 1905—1906, síðan næsta skólaárið í tveim neðstu bekkjunum o. s. frv., þannig að einn bekkur bætist við á hverju skólaári. Verður þá burtfararpróf haldið í fyrsta sinn eptir þessari reglugjörð vorið 1908.

Jafnóðum og reglugjörðin gengur í gildi kemur hún í stað reglugjörðar fyrir gagnfræðaskólann á Möðruvöllum frá 28. júlí 1882.

Þetta birtist hjer með til leiðbeiningar öllum þeim, er hlut eiga að máli.

Í Stjórnarráði Íslands, 11. nóvember 1905.

H. Hafstein.

Jón Magnússon

§ 34.

Lærermødet tager Beslutning om, hvilke Bøger og Apparater, der skal anskaffes til Skolens Samlinger.

Nr. 67.

11.
Novbr.

§ 35.

Lærermødets Beslutninger skal indføres i en Forhandlingsprotokol, der oplæses og ratihaberes paa ethvert Møde. Ethvert Medlem er berettiget til at forlange sin afvigende Mening tilført Protokollen.

IX.

Bestemmelser om Reglementets Træden i Kraft m. m.

§ 36.

Dette Reglement træder efterhaanden i Kraft først i Skolens nederste Klasse i Skoleaaret 1905—06, derpaa i det næstpaafølgende Skoleaar i de 2 nederste Klasser o. s. v. Afgangseksamen bliver saaledes første Gang afholdt i Henhold til dette Reglement i Foraaret 1908.

Efterhaanden som Reglementet træder i Kraft, afløser det Reglement for Realskolen paa Mödruvellir af 28. Juli 1882.

Hvilket herved bekendtgøres til Efterretning for alle vedkommende.

Islands Ministerium, den 11te November 1905.

H. Hafstein.

Jón Magnússon.

Nr. 68.

20.
nóvbr.

Opið brjef

um

samþykkt á kosning Hans konunglegu tignar prins Christians
Frederiks Carls Georgs Valdemars Axels til konungs í Noregi.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Stórþing Noregs og stjórn hafa sent á fund Vorn nefnd manna er flutt hefur Oss þá ályktun stórþingsins 18. þ. m., að Vor ástkæri sonarsonur, Hans konunglega tign prins Christian Frederik Carl Georg Valdemar Axel sje til konungs kosinn í Noregi; og með því að sonarsonur Vor hefur eptir nákvæma umhugsun og vandlega sjálfspröfun tjáð sig reiðubúinn til þess að verða við þessari veglegu köllun,

höfum Vjer eptir samráði við son Vorn ástkæran, Hans konunglegu tign krónprinsinn, og með fylgi stjórnar Vorrar samþykkt, svo sem Vjer og hjer með fyrir Hans konunglegu tign prins Carl samþykkjum kosning hans til konungs í Noregi. Gjörum Vjer þetta í fullu trausti til þess, að sonarsonur Vor vilji verja beztu kröptum lífs síns til þess að rækja trúlega konungsstörf sín, og í fullu trausti til þess, að hin norska þjóð vilji taka hinum unga konungi sínum með því trausti og þeirri hollustu, sem skilyrði er fyrir farsælli samvinnu til heilla landi og lýð.

Gefið í höfuðborg Vorri og aðseturstað Kaupmannahöfn, 20. nóvember 1905,
á 43. ári ríkisstjórnar Vorrar.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

J. C. Christensen.

Aabent Brev

om

Nr. 68.
20.
Novbr.

Modtagelsen af Hans Kongelige Højhed Prins Christian Frederik
Carl Georg Valdemar Axel's Valg som Norges Konge.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Efter at en af Norges Storting og Norges Regering udsendt Deputation har overrakt Os Stortingets Beslutning af 18de d. M., hvorved Vor Højtelskede kære Sønnesøn, Hans Kongelige Højhed Prins Christian Frederik Carl Georg Valdemar Axel er bleven udvalgt til Norges Konge, og da Vor Sønnesøn efter nøje Overvejelse og alværlig Selvprøvelse har erklæret sig rede til at følge denne hæderfulde Kaldelse,

have Vi, efter Samraad med Vor Højtelskede kære Søn, Hans Kongelige Højhed Kronprinsen, og med Tilslutning af Vor Regering modtaget, ligesom Vi og herved for Hans Kongelige Højhed Prins Carl modtage Valget som Norges Konge. Vi gøre dette i fuld Fortrøstning til, at Vor Sønnesøn vil vie sit Livs bedste Kræfter til trofast Opfyldelse af sin Kongegerning, og i lige Fortrøstning til, at Norges Folk vil møde sin unge Konge med de Følelser af Tillid og Hengivenhed, som betinge et frugtbart Samarbejde til Lykke for Land og Folk.

Givet i Vor Hoved- og Residensstad Kjøbenhavn, den 20de November 1905,

i Vor Regerings det 43de Aar.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

J. C. Christensen.

Nr. 69.

24.

maí.

Konungsbrjef

um

setning alþingis.

Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur.Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Låenborg og Aldinborg.

Vora sjerlegu hylli!

Vjer veitum allramildilegast þjer sem ráðherra Vorum fyrir Vort land Ísland
vald til að setja í Voru nafni hið reglulega alþingi, sem saman kemur laugardaginn
1. júlímánaðar næstkomandi.

Þetta er vilji Vor.

Felandi þig guði.

Ritað á Amaliuborg, 24. maí 1905.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Til Vars elskulega herra Hannesar Hafsteins,
riddara af Dannebrogssorðunni, Vars ráðherra
fyrir Ísland.

Nr. 69. Konungsbrjef 24. maí um setning alþingis.

Allerhøjeste Reskript

om

Altingets Aabning.

Nr. 69.

24.
Maj.

Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenburg.

Vor synderlige Gunst!

Vi ville allernaadigst have Dig som Vor Minister for Vort Land Island be-
myndiget til i Vort Navn at aabne Altingets forestaaende ordentlige Samling Lørdagen
den 1. Juli næstkommende.

Hermed sker Vor Vilje.

Befalende Dig Gud.

Skrevet paa Amalienborg, den 24. Maj 1905.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Til Os elskelig

Herr Hannes Hafstein, Ridder af

Dannebroke, Vor Minister for Island.

Nr. 69. Allerhøjeste Reskript 24. Maj om Altingets Aabning.

Nr. 70.

24.
maí.

Konungsbrjef

um

lenging alþingistímans og um þingsuppsögn.

Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg.

Vora sjerlegu hylli!

Vjer veitum allramildilegast þjer sem ráðherra Vorum fyrir land Vort Ísland vald til þess að samþykkja í Voru nafni, að alþingi það, sem nú fer í hönd, megi setu eiga svo lengi sem þörf verður á, þó eigi meir en 4 vikur fram yfir 8 vikna tíma þann, er ákveðinn er í 3. grein stjórnarskipunarlaganna 3. október 1903 um breyting á stjórnarskrá um hin sjerstaklegu málefni Íslands 5. jan. 1874,

og enn fremur vald til þess í Voru nafni að segja þingi slitið að liðnum hinum lögákveðna reglulega þingsetutíma, eða síðar á 4 vikna fresti þeim, er áður er nefndur, þegar eigi er lengur þörf á að lengja þingið.

Þetta er vilji Vor.

Felandi þig guði.

Ritað á Amaliuborg, 24. maí 1905.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Til Vars elskulega herra Hannesar Hafsteins,
riddara af dannebrogsorðunni, Vars ráðherra
fyrir Ísland.

Nr. 70. Konungsbrjef 24. maí um lenging alþingistímans og um þingsuppsögn.

Allerhøjeste Reskript

om

Altingets Forlængelse og Slutning.

Nr. 70.

24.

Maj.

Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenburg.

Vor synderlige Gunst!

Vi ville allernaadigst have Dig som Vor Minister for Vort Land Island bemyndiget til i Vort Navn at meddele Samtykke til, at det forestaaende Alting forbliver sammen saa længe det findes fornødent, dog ikke mere end 4 Uger ud over den i § 3 i Forfatningslov af 3. Oktober 1903 om Forandring i Forfatningslov for Islands særlige Anliggender af 5. Jan. 1874 bestemte ordentlige Samlingstid af 8 Uger, samt bemyndiget til i Vort Navn at slutte bemeldte Alting ved Udløbet af den lovbestemte ordentlige Samlingstid eller i Løbet af fornævnte Tidsrum af 4 Uger derefter, naar Tingets Samværen ikke længere findes fornøden.

Hermed sker Vor Vilje.

Befalende Dig Gud.

Skrevet paa Amalienborg, den 24. Maj 1905.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Til Os elskelig

Herr Hannes Hafstein, Ridder af

Dannebroke, Vor Minister for Island.

Nr. 70. Allerhøjeste Reskript 24. Maj om Altingets Forlængelse og Slutning.

